

DHJATA E RE

**Versioni CHC
(2000)**

© Vladimir Dervishi

Mateu

Mateu - Kapitulli 1

1 Libri i gjenealogjisë së Jezus Krishtit, bir i Davidit, bir i Abrahamit.

2 Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërit e tij.

3 Judës i lindi Faresi dhe Zara me nënë Tamarën; Faresit i lindi Ezroni dhe Ezronit i lindi Arami;

4 Aramit i lindi Amenadabi; Amenadabit i lindi Naasoni; Naasonit i lindi Salmoni;

5 Salmonit i lindi Boozi me nënë Rahabën; Boozit i lindi Obedi me nënë Rutin; Obedit i lindi Jeseu;

6 Jeseut i lindi mbreti David; Davidit i lindi Solomoni me gruan e Urias;

7 Solomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abija; Abijas i lindi Asai.

8 Asait i lindi Josafati; Josafatit i lindi Jorami dhe Joramit i lindi Ozia.

9 Ozias i lindi Joatami; Joatamit i lindi Ahazi dhe Ahazit i lindi Ezekia.

10 Ezekias i lindi Manaseu; Manaseut i lindi Amoni dhe Amonit i lindi Josia.

11 Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërit e tij që ishin në kohën e syrgjynosjes në Babiloni.

12 Pas syrgjynosjes në Babiloni, Jekonias i lindi Salatieli dhe Salatielit i lindi Zorobabeli.

13 Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi dhe Eliakimit i lindi Azori.

14 Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi dhe Akimit i lindi Eliudi.

15 Eliudit i lindi Eleazari; Eleazarit i lindi Matani dhe Matanit i lindi Jakobi;

16 Jakobit i lindi Jozefi, i shoqi i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, që quhet Krisht.

17 Pra, nga Abrahami deri te Davidi ishin gjithsej katërbëdhjetë breza, nga Davidi deri te syrgjynosja në Babiloni katërbëdhjetë breza dhe nga syrgjynosja në Babiloni deri te Krishti katërbëdhjetë breza.

18 Lindja e Jezus Krishtit ndodhi kështu: kur nëna e Tij Maria u fejua me Jozefin, përpara se të bashkoheshin, doli se ajo kishte mbetur shtatzënë prej Frymës së Shenjtë.

19 Atëherë Jozefi, i shoqi i saj, që ishte njeri i drejtë dhe duke mos dashur ta poshtëronte përpara botës, mendoi ta ndante të shoqen fshehurazi.

20 Dhe ja, ndërsa po mendonte këto gjëra, një engjëlli i Zotit iu shfaq në ëndërr dhe i tha: "Jozef, bir i Davidit, mos u druaj ta marrësh Marinë për grua, sepse çka është ngjizur në të, është prej Frymës së Shenjtë.

21 Ajo do të lindë një djalë dhe do t'ia vësh emrin Jezus, sepse Ai do ta shpëtojë popullin e Vet nga mëkatet e tyre."

22 Dhe gjithë kjo ndodhi që të përmbushej ajo çka ishte thënë nga Zoti nëpërmjet profetëve, në këto fjalë,

23 "Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë. Emrin do ta ketë Emanuel, që i përkthyer do të thotë: 'Perëndia me ne'."

24 Jozefi, kur u zgjua prej gjumit, bëri siç e kishte porositur engjëlli i Zotit dhe e mori Marinë për grua.

25 Nuk fjeti me të derisa ajo lindi djalin e vet dhe ai ia vuri emrin Jezus.

Mateu - Kapitulli 2

MATEU

1 Dhe ja, sapo lindi Jezusi në Betlehem të Judesë në ditët e mbretit Herod, arritën në Jeruzalem magët nga Lindja,

2 duke thënë: "Ku është Ai që ka lindur mbret i judenjve? Sepse ne pamë yllin e Tij në Lindje dhe erdhëm ta adhurojmë."

3 Me të dëgjuar këtë, mbreti Herod u turbullua dhe bashkë me të gjithë Jeruzalemi.

4 Si mbloodhi të gjithë kryepfiftërinjtë dhe skribët e popullit, ai kërkoi të dinte prej tyre vendin ku do të lindte Krishti.

5 Ata i thanë: "Në Betlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nga profetët,

6 'Dhe ti Betlehem, në tokën e Judës, nuk je aspak i parëndësishëm ndër zotërit e Judës, sepse prej teje do të dalë një prijës, i cili do të drejtojë popullin tim Izraelin'."

7 Pastaj Herodi i thirri fshehtas magët dhe mësoi prej tyre kohën e saktë kur qe shfaqur ylli.

8 Ai i dërgoi ata në Betlehem dhe u tha: "Shkoni dhe kërkoni me kujdes për fëmijën dhe, sapo ta gjeni, më njoftoni që të shkoj edhe unë ta adhuroj."

9 Ata, pasi dëgjuan mbretin, u larguan; dhe ja, ylli që kishin parë në Lindje, u printe përpara, derisa erdhi e qëndroi aty ku ishte fëmija.

10 Kur panë yllin, ata u gëzuan pa masë.

11 Me të hyrë në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, nënën e Tij, dhe u përkulën duke e adhuroar. Pastaj ata hapën thesaret e tyre dhe i dhanë si dhuratë ar, temjan e mirrë.

12 Pastaj, si u paralajmëruan nga Perëndia në një ëndërr që të mos ktheheshin te Herodi, u larguan për në vendin e tyre duke ndjekur një rrugë tjetër.

13 Dhe ja, sapo u larguan, një engjëll i Zotit iu shfaq Jozefit në ëndërr dhe i tha: "Ngrihu, merr foshnjën me nënën e Tij dhe ik në Egjipt. Atje të

qëndrosh derisa të të lajmëroj unë, sepse Herodi do ta kërkojë fëmijën dhe ka ndër mend ta vrasë."

14 U ngrit, mori me vete qëmenatë fëmijën me nënën e Tij dhe u largua për në Egjipt.

15 Atje qëndroi derisa vdiq Herodi. Dhe kështu u përmbush ajo që ishte thënë nga Zoti nëpërmjet profetit: "Nga Egjipti e thirra Birin Tim."

16 Pastaj Herodi, duke parë që magët ia kishin hedhur, u tërbua nga zemërimi dhe dërgoi e zhduku të gjithë fëmijët djem që ishin në Betlehem e në rrethinat e tij, nga dy vjeç e poshtë, sipas kohës që kishte mësuar prej magëve.

17 Kështu u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremia,

18 "Një zë u dëgjua në Ramë; vajtim e kujë e madhe; Rakela që qante fëmijët e vet dhe nuk donte të ngushëllohej, sepse ata nuk rrojnë më."

19 Por, ja, pas vdekjes së Herodit, një engjëll i Zotit iu shfaq në ëndërr Jozefit në Egjipt

20 dhe i tha: "Ngrihu, merr fëmijën me nënën e Tij dhe shko në tokën e Izraelit, sepse ata që kërkonin të merrnin jetën e fëmijës, kanë vdekur."

21 Ai u ngrit, mori fëmijën me nënën e Tij dhe hyri në tokën e Izraelit.

22 Por me të dëgjuar që në Jude mbretëronte Arkelau në vend të Herodit, atit të tij, i hyri frika të shkonte atje dhe, si u paralajmërua në një ëndërr, u tërhoq për në krahinat e Galilesë.

23 Dhe erdhi e u vendos në qytetin me emrin Nazaret. Kështu u përmbush ajo që ishte thënë nga profetët, "Do të quhet nazaretas".

Mateu - Kapitulli 3

1 Në ato ditë arriti Gjon Pagëzori që predikonte në shkretëtirën e Judesë,

MATEU

2 duke thënë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiellit po afron.

3 Sepse ky është ai për të cilin u fol nëpërmjet profetit Isaia: "Ky është zëri i atij që thërret në shkretëtirë: 'Përgatitsni udhën e Zotit, të drejta bëjini shtigjet e Tij!'"

4 Vetë Gjoni ishte i veshur me lesh deveje dhe mbante një rrip lëkure rreth mesit; ushqimi i tij ishin karkalecat dhe mjaltë bletësh të egra.

5 Tek ai shkante Jeruzalemi dhe gjithë Judeja, si dhe tërë krahina e Jordanit,

6 dhe pagëzoheshin prej tij në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e veta.

7 Kur pa se shumë prej farizenjve dhe saducenjve po vinin për t'u pagëzuar prej tij, u tha: "O pjella nepërkash, kush ju mësoi t'i ikni zemërimit që po vjen?"

8 Jepni pra, fryt të denjë pendimi.

9 Të mos ju shkojë ndër mend të thoni me vete: 'Kemi atin tonë Abrahamin', sepse po ju them që edhe prej këtyre gurëve Perëndia mund të nxjerrë fëmijë për Abrahamin.

10 Sëpata është vënë tashmë te rrënja e pemëve; çdo pemë që nuk jep fryt të mirë, pritet dhe flaket në zjarr.

11 Unë vërtet po ju pagëzoj me ujë për pendim, por Ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, sandalet e të cilit unë nuk jam i denjë t'i mbaj. Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.

12 Në dorë të Tij është terplotja; do ta qërojë lëmin dhe do ta mbledhë grurin e Tij në grunar, por kashtën do ta djegë me zjarr që nuk shuhet."

13 Pastaj Jezusi shkoi nga Galileja në Jordan te Gjoni, që të pagëzohej prej tij.

14 Por Gjoni u përpoq ta ndalonte, duke thënë: "Unë kam nevojë të pagëzohem prej Teje, kurse

Ti vjen tek unë?"

15 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Lëre tani, sepse kështu na duhet të veprojmë që të përmbushet çdo drejtësi." Atëherë Gjoni e pranoi.

16 Jezusi, me t'u pagëzuar, u ngrit menjëherë nga uji dhe ja, qiejt u hapën dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbritur si një pëllumb, që erdhi e qëndroi mbi Të.

17 Dhe ja, erdhi një zë nga qielli që thoshte: "Ky është Biri Im i dashur, tek i cili gjej kënaqësi."

Mateu - Kapitulli 4

1 Pastaj Fryma i priu Jezusit për në shkretëtirë për t'u tunduar nga djalli.

2 Pasi agjëroi dyzet ditë e dyzet net, Atë e mori uria.

3 Tunduesi iu afrua dhe i tha: "Nëse je Bir i Perëndisë, thuaj që këta gurë të bëhen bukë."

4 Por Ai u përgjigj dhe tha: "Është shkruar: 'Jo vetëm me bukë do të rrojë njeriu, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë.'"

5 Pastaj djalli e çoi në qytetin e shenjtë dhe e vuri në cep të pullazit të tempullit

6 dhe i tha: "Nëse je Bir i Perëndisë, hidhu poshtë, se është shkruar, 'Do t'i urdhërojë engjëjt e Tij për Ty' dhe 'Në krahë do të të mbajnë, që këmba Jote të mos godasë në gur.'"

7 Jezusi i tha: "Është shkruar gjithashtu: 'Mos e vër në provë Zotin, Perëndinë tënd.'"

8 Përsëri, djalli e çoi në një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre,

9 dhe i tha: "Të gjitha këto gjëra do të t'i jap, po të ulesh para meje e të më adhurosh."

10 Pastaj Jezusi i tha: "M'u hiq sysh, Satan! Sepse

MATEU

është shkruar: 'Do të adhurosh Zotin Perëndinë tënd dhe vetëm Atij do t'i shërbesh.'

11 Atëherë djalli e la. Dhe ja tek erdhën engjëjt dhe filluan t'i shërbejnë.

12 Kur Jezusi dëgjoi që Gjonin e kishin hedhur në burg, u nis për në Galile.

13 Dhe, si la prapa Nazaretin, shkoi e u vendos në Kapernaum, qytet pranë detit, në krahinën e Zebulonit e të Neftalimit,

14 që të përmbushej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia,

15 "Tokë e Zebulonit dhe tokë e Neftalimit, nga ana e detit, përtej Jordanit, Galile e kombeve!

16 Populli, i zhytur në errësirë, pa një dritë të madhe; mbi ata që rrinin në vendin e hijes së vdekjes, agoi një dritë."

17 Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikonte dhe të thoshte: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiellit po afron."

18 Ndërsa po ecte buzë detit të Galilesë, Ai pa dy vëllezër, Simonin, që e quanin Pjetër, dhe Andrenë, të vëllanë e tij, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë.

19 Jezusi u tha: "Ejani pas Meje dhe do t'ju bëj peshkatarë njerëzish."

20 Ata lanë menjëherë rrjetat dhe shkuan pas Tij.

21 Duke vazhduar udhën më tutje, Ai pa në një lundër dy vëllezër të tjerë, Jakobin, të birin e Zebedeut, dhe vëllanë e tij Gjonin, së bashku me Zebedeun, atin e tyre, që po përgatisnin rrjetat, dhe i thirri.

22 Ata menjëherë e lanë lundrën dhe atin e tyre dhe shkuan pas Tij.

23 Jezusi i ra kryq e tërthor gjithë Galilesë, duke mësuar njerëzit ndër sinagogat e tyre, duke predikuar lajmin e mirë të mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje e lëngatë në popull.

24 Lajmi për Të u përhap në gjithë Sirinë; i sollën të gjithë të sëmurët që vuanin nga lëngata e dhembje të forta, ata që i kishin mbërt hyer demonët, ata me sëmundjen e tokës e ata që ishin të paralizuar, dhe Ai i shëronte.

25 Turma të mëdha njerëzish e ndoqën nga Galileja, Dekapoli, Jeruzalemi, Judeja dhe nga viset përtej Jordanit.

Mateu - Kapitulli 5

1 Kur pa turmat, Ai u ngjit në mal, dhe si u ul, iu afruan dishepujt e Vet.

2 Filloi t'i mësonte duke thënë:

3 "Lum ata që janë të varfër në shpirt, sepse e tyrja është mbretëria e qiejve.

4 Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen.

5 Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do të trashëgojnë tokën.

6 Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, sepse ata do të nginjen.

7 Lum të mëshirshmit, sepse ndaj tyre do të tregohet mëshirë.

8 Lum ata me zemër të pastër, sepse ata do ta shohin Perëndinë.

9 Lum ata që punojnë për paqen, sepse ata do të thirren bij të Perëndisë.

10 Lum ata që janë përndjekur për shkak të drejtësisë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve.

11 Të lumët ju kur t'ju shajnë e t'ju përndjekin dhe, duke gënjer, të thonë të gjitha të këqijat kundër jush për shkakun Tim.

12 Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse i madh është shpërblimi juaj në qiej, sepse kështu i

MATEU

përdoqën edhe profetët që kanë qenë përpara jush.

13 Ju jeni kripa e tokës, por nëse kripa amështohet, me çfarë do të njelmësohet? Nuk vlen më për asgjë veç për t'u hedhur jashtë e për t'u shkelur nga njerëzit.

14 Ju jeni drita e botës. Nuk mund të fshihet qyteti që është në majë të malit.

15 As kandilin nuk e ndezin dhe nuk e vënë nën karroqe, por e vendosin në shandan, që t'u bëjë dritë të gjithëve që janë në shtëpi.

16 Kështu, le të shndritë drita juaj përpara njerëzisë, që ata të mund të shohin veprat tuaja të mira dhe t'i thurin lavdi Atit tuaj që është në qiej.

17 Mos mendoni se kam ardhur që të shfuqizoj Ligjin ose Profetët; nuk kam ardhur për t'i shfuqizuar, por për t'i plotësuar.

18 Sepse me të vërtetë po ju them, sa të jetë qielli dhe toka, asnjë shkronjë dhe asnjë presje nuk do t'i hiqet Ligjit, derisa të përmbushen të gjitha.

19 Pra, kushdo që të shkelë edhe më të voglën prej këtyre porosive dhe t'i mësojë njerëzit të veprojnë ashtu, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve; por kushdo që i zbaton ato porosi dhe ua mëson të tjerëve, ky do të quhet i madh në mbretërinë e qiejve.

20 Sepse po ju them që, nëse drejtësia juaj nuk ia kalon asaj të skribëve dhe të farizenjve, nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve.

21 E keni dëgjuar ç'kanë thënë më të vjetrit: 'Nuk do të vrasësh; kushdo që do të vrasë, do t'i nënshtrohet gjykimit.'

22 Por po ju them që kushdo që zemërohet me vëllanë e vet, do të përgjigjet para gjyqit, dhe kushdo që i thotë vëllait të vet 'raka', do të jetë fajtor para këshillit të lartë, dhe kushdo që i thotë 'i marrë', do t'i nënshtrohet ferrit të zjarrtë.

23 Prandaj, nëse e sjell dhuratën tënde në altar dhe atje kujtohesh që yt vëlla ka diçka kundër teje,

24 lëre aty dhuratën para altarit. Shko më parë të pajtohesh me vëllanë tënd dhe pastaj eja të sjellësh dhuratën.

25 Ndaje sa më shpejt sherrin me kundërshtarin tënd që kur je rrugës me të, se mos kundërshtari të dorëzon te gjykatësi dhe gjykatësi te roja dhe të flakin në burg.

26 Me të vërtetë po ta them, se kurrë nuk ke për të dalë prej andej, pa paguar më parë edhe qindarkën e fundit.

27 Keni dëgjuar që është thënë: 'Mos e shkel kurorën',

28 por Unë po ju them, që kushdo që e shikon me lakmi gruan e tjetrit, ka shkelur tashmë kurorën me të në zemrën e vet.

29 Nëse syri yt i djathtë të shtyn në mëkat, nxirre dhe flake tej, sepse është më mirë që të humbasësh një pjesë të trupit tënd, sesa të të hidhet i gjithë trupi në skëterrë.

30 Nëse dora e djathtë të shtyn në mëkat, preje dhe flake tej, sepse është më mirë që të humbasësh një pjesë të trupit tënd, sesa të të përfundojë i tërë trupi në skëterrë.

31 Është thënë që kushdo që lë gruan e vet, duhet t'i japë shkresën e ndarjes.

32 Por po ju them, që çdo njeri që e ndan gruan e vet, me përjashtim të rastit të imoralitetit, e bën atë ta shkelë kurorën, dhe kushdo që martohet me grua të ndarë, shkel kurorën.

33 Veç kësaj, ju keni dëgjuar që është thënë nga më të vjetrit: 'Mos bëj be të rreme, por mbaji betimet që bën përpara Zotit.'

34 Por po ju them: mos bëni asnjë lloj beje, as për qiellin, sepse ai është froni i Perëndisë,

35 as për dheun, sepse është stoli për këmbët e Tij, as për Jeruzalemin, sepse është qyteti i Mbretit të madh,

MATEU

36 as për kokën tënde mos bëj be, sepse nuk mund ta bësh të bardhë ose të zezë as edhe një fije floku të vetme.

37 Por fjala juaj duhet të jetë 'Po, po' ose 'Jo, jo', sepse çdo gjë më tepër se këto vjen nga i ligu.

38 Ju keni dëgjuar që është thënë, 'Sy për sy e dhëmb për dhëmb',

39 por Unë po ju them që të mos i kundërviheni njeriut të lig. Kur dikush të godet në faqen e djathtë, ktheja edhe tjetrën.

40 Nëse dikush të hedh në gjyq e të merr këmishën, lërja edhe setrën.

41 Kur dikush të detyron të ecësh një milje, ti bëj dy bashkë me të.

42 Atij që të lyp, jepi, dhe mos i kthe krahët atij që kërkon të marrë hua prej teje.

43 Keni dëgjuar që është thënë: 'Duaje të afërmin tënd dhe urreje armikun tënd',

44 por Unë po ju them, duajini armiqtë tuaj dhe lutuni për ata që ju përndjekin,

45 që të jeni bij të Atit tuaj që është në qiell, që bën diellin e Vet të lindë mbi të ligjtë e të mirët dhe e bën shiun të bjerë mbi të drejtët e të padrejtët.

46 Sepse nëse doni ata që ju duan, çfarë shpërblimi do të keni? A nuk bëjnë të njëjtën gjë edhe tagrambledhësit?

47 Nëse përshëndesni vetëm vëllezërit tuaj, çfarë po bëni më tepër se të tjerët? A nuk bëjnë të njëjtën gjë edhe paganët?

48 Prandaj, të jeni të përsosur, ashtu siç është i përsosur Ati juaj qiellor.

Mateu - Kapitulli 6

1 Shikoni se mos e zbatoni drejtësinë tuaj për

sytë e njerëzve, që ata t'ju shohin; përndryshe nuk do të keni shpërblim prej Atit tuaj që është në qiej.

2 Pra, kur jep lëmoshë, mos e trumbeto para teje, siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe nëpër rrugë, që t'i nderojnë njerëzit. Me të vërtetë po ju them, ata e kanë marrë shpërblimin e tyre.

3 Por kur jep lëmoshë, të mos e marrë vesh dora jote e majtë se ç'po bën e djathta,

4 në mënyrë që lëmosha që jep, të mbetet e fshehtë dhe Ati yt që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë.

5 Kur luteni, mos bëni si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten duke qëndruar nëpër sinagoga e nëpër qoshet e rrugëve, që të shihen nga njerëzit. Me të vërtetë po ju them, ata e kanë marrë shpërblimin e tyre.

6 Por ti, kur të lutesh, hyr brenda në dhomën tënde, dhe pasi ta kesh mbyllur derën, lutju Atit tënd që nuk shihet, dhe Ati yt që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë.

7 Kur luteni, mos llomotisni siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se, duke folur shumë, do të dëgjojnë.

8 Pra, mos u ngjasoni atyre, sepse Ati juaj i di ato që ju nevojiten, përpara se t'ia kërkonit.

9 Prandaj, lutuni kështu: 'Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri Yt,

10 ardhhtë mbretëria Jote, u bëftë vullneti Yt, mbi dhe siç është edhe në qiej.

11 Bukën tonë të përditshme jepna sot.

12 Falna borxhet tona, ashtu si ua kemi falur edhe ne borxhlinjve tanë.

13 Mos na shtjer në ngasje, por na çliro nga i ligu.'

14 Sepse, po t'ua falni njerëzve fajet e tyre, edhe Ati juaj qiellor do t'ju falë.

MATEU

15 Por, po të mos ua falni njerëzve fajet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ju falë fajet tuaja.

16 Kur të agjëroni, mos merrni një hije të brengosur, siç bëjnë hipokritët, sepse ata prishen në fytyrë për t'u dukur para njerëzve se po agjërojnë. Me të vërtetë po ju them, ata e kanë marrë shpërblimin e tyre.

17 Por ti, kur të agjërosh, lyeje kokën me vaj dhe laje fytyrën,

18 që të mos dukesh para njerëzve që po agjëron, por para Atit tënd që nuk shihet, dhe Ati yt që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë.

19 Mos grumbulloni për vete thesare mbi dhe, ku i bren mola e ndryshku dhe ku vjedhësit hyjnë me dhunë e i vjedhin,

20 por grumbulloni për vete thesare në qiell, ku as mola e as ndryshku nuk i brejnë, dhe ku as vjedhësit nuk hyjnë dot me dhunë për të vjedhur.

21 Sepse aty ku ke thesarin, aty do do të jetë edhe zemra jote.

22 Kandili i trupit është syri; prandaj po të jetë i kthjellët syri yt, i gjithë trupi yt do të jetë plot dritë.

23 Por po të jetë i sëmurë syri yt, i gjithë trupi yt do të jetë në errësirë; prandaj po të jetë errësirë drita që është brenda teje, sa i madh do të jetë terri!

24 Askush nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve, sepse o do të urrejë njërin e do të dojë tjetrin, o do t'i shkojë pas njërit e do të përbuzë tjetrin. Nuk mund t'i shërbeni edhe Perëndisë edhe Mamonit.

25 Prandaj po ju them, mos u shqetësoni për jetën tuaj, për çfarë do të hani dhe për çfarë do të pini, as për trupin tuaj se ç'do të vishni. A nuk vlen vallë jeta më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja?

26 Shikoni zogjtë e qiellit, që nuk mbjellin, as nuk

korrin, as nuk grumbullojnë në grunar e megjithatë Ati juaj qiellor i ushqen. A nuk vleni ju më shumë se ata?

27 Cili prej jush, sado të shqetësohet, mund t'i shtojë një orë jetës së vet?

28 Përse bëheni merak për veshjen? Shikoni si rriten zambakët e fushës, që as nuk punojnë e as nuk endin.

29 Por po ju them që as Solomoni, me gjithë lavdinë e vet, nuk ishte i veshur si një prej tyre.

30 Por nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që sot është e nesër do të hidhet në furrë, a nuk do të bëjë shumë më tepër për ju, o njerëz besëpakë?

31 Prandaj mos u merakosni, duke thënë: 'Çfarë do të hamë?' 'Çfarë do të pimë?' 'Çfarë do të veshim?'

32 Sepse të gjitha këto i kërkojnë paganët, dhe Ati juaj qiellor e di që keni nevojë për të gjitha këto.

33 Por kërkonte më parë mbretërinë e Tij dhe drejtësinë e Tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.

34 Prandaj mos u bëni merak për të nesërmen, sepse e nesërmja do të shqetësohet vetë për hallet e veta. Secilës ditë i mjafton e keqja e vet.

Mateu - Kapitulli 7

1 Mos gjykoni që të mos gjykoheni.

2 Sepse me atë gjykim që gjykoni të tjerët, do të gjykoheni, dhe me atë masë që matni, me atë do t'ju matin.

3 Përse shikon lëmishtën në syrin e vëllait, por nuk vë re traun që ke në syrin tënd?

4 Ose si do t'i thuash vëllait tënd: 'Më lër të nxjerr lëmishtën nga syri yt', kur ke traun në syrin

MATEU

tënd?

5 Ti hipokrit, hiq më parë traun nga syri yt dhe atëherë do të shohësh më qartë, që të nxjerrësh lëmishtën nga syri i vëllait tënd.

6 Mos ua jepni qenve atë që është e shenjtë, as mos ua hidhni derrave margaritarët tuaj, se mos i shkelin me këmbë dhe kthehen nga ju e ju shqyejnë.

7 Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokisni dhe do t'ju hapin,

8 sepse kushdo që lyp, merr, dhe ai që kërkon, gjen, dhe atij që troket, do t'ia hapin.

9 Ose, cili prej jush, po t'i kërkojë i biri bukë, do t'i japë gur?

10 Ose, po t'i kërkojë peshk, mos vallë do t'i japë gjarpër?

11 Kur ju pra, që jeni të ligj, dini t'u jepni fëmijëve tuaj dhurata të mira, sa më tepër Ati juaj që është në qiej, do t'u japë gjëra të mira atyre që i kërkojnë Atij.

12 Pra, çfarëdo që do të donit t'ju bëjnë njerëzit juve, po kështu bëjuani edhe ju atyre, sepse ky është Ligji dhe Profetët.

13 Hyni nga porta e ngushtë; sepse e madhe është porta dhe e gjerë është rruga që çon në rrënim, dhe të shumtë janë ata që hyjnë nëpër të;

14 sepse e vogël është porta dhe e ngushtë është rruga që të shpie te jeta, dhe të paktë janë ata që e gjejnë atë.

15 Ruhuni nga profetët e rremë, që vijnë te ju veshur me lëkurë deleje, por që përbrenda janë ujç grabitqarë.

16 Ata do t'i njihni nga frytet e tyre. A mund të vilet rrush nga drizat ose fiq nga gjembaçët?

17 Kështu, çdo pemë e mirë jep fryte të mira, por çdo pemë e kalbur jep fryte të këqija.

18 Pema e mirë nuk mund të japë fryte të këqija, as pema e kalbur nuk mund të japë fryte të mira.

19 Çdo pemë, që nuk jep fryt të mirë, pritët dhe flaket në zjarr.

20 Pra, nga frytet e tyre do t'i njihni ata.

21 Jo çdo njeri që më thotë: 'Zot, Zot', do të hyjë në mbretërinë e qiejve, por ai që bën vullnetin e Atit Tim që është në qiej.

22 Shumë do të më thonë në atë ditë: 'Zot, Zot, a nuk kemi profetizuar në emrin Tënd? A nuk kemi dëbuar demonë në emrin tënd? A nuk bëmë shumë mrekulli në emrin Tënd?'

23 E atëherë do t'u them hapur: 'Unë s'ju kam njohur kurrë, largohuni prej Meje, ju që keni bërë paudhësi.'

24 Prandaj, kushdo që i dëgjon këto fjalë të Mia, dhe i vë ato në jetë, do t'i ngajë njeriut të mençur që e ndërtoi shtëpinë e vet mbi shkëmb.

25 Ra shiu, vërshuan lumenjtë e frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; por ajo nuk u shemb, sepse i kishte themelet mbi shkëmb.

26 Kushdo që i dëgjon këto fjalë të Mia dhe nuk i vë ato në jetë, do t'i ngajë njeriut pa mend që e ndërtoi shtëpinë e vet mbi rërë.

27 Ra shiu, vërshuan lumenjtë e frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; ajo u rrëzua e rrënimi i saj që i madh."

28 Dhe kur Jezusi u kishte dhënë fund këtyre fjalëve, turmat mbetën të mrekulluara nga mësimi i Tij,

29 sepse Ai i mësonte ata si një njeri me autoritet të plotë dhe jo si skribët e tyre.

Mateu - Kapitulli 8

MATEU

1 Kur zbriti nga mali, Atij i shkuan pas turma të mëdha.

2 Dhe ja, iu afrua një i gërbulur, u ul në gjunjë para Tij dhe tha: "Zot, po të duash, Ti mund të më pastrosh."

3 Jezusi zgjati dorën, e preku dhe tha: "Po, dua, qofsh i pastruar!", dhe menjëherë gërbula iu pastrua.

4 Jezusi i tha: "Shiko se mos i thua njeriu; por shko, paraqitu te prifti dhe çoji dhuratën që ka urdhëruar Moisiu, që ta kesh si dëshmi për ta."

5 Kur hyri në Kapernaum, iu afrua një kryeqindës, duke e lutur,

6 dhe tha: "Zot, shërbëtori im dergjet ulok në shtëpi dhe po heq të zitë e ullirit."

7 Jezusi i tha: "Do të vij Unë dhe do ta shëroj."

8 Kryeqindësi iu përgjigj dhe i tha: "Zot, nuk jam i denjë që Ti të hysh nën pullazin tim, por vetëm thuaj një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet,

9 sepse edhe unë jam njeri i varur nga të tjerët dhe kam nën vete ushtarë; dhe i them këtij: 'Shko' dhe ai shkon, e i them një tjetri: 'Eja' dhe ai vjen, dhe i them shërbëtorit tim: 'Bëje këtë' dhe ai e bën."

10 Jezusi, kur dëgjoi këto, u mrekullua dhe u tha atyre që i vinin pas: "Me të vërtetë po ju them, asnjë njeri nuk kam gjetur në Izrael me kaq shumë besim.

11 Po ju them që shumë do të vijnë nga Lindja dhe nga Perëndimi dhe do të shtrohen në tryezë me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin, në mbretërinë e qiejve,

12 kurse bijtë e mbretërisë do të flaken jashtë, në errësirë; atje do të ketë vajtim dhe kërcëllimë dhëmbësh."

13 Jezusi i tha kryeqindësit: "Shko, siç ke besuar, ashtu t'u bëftë." Në atë çast shërbëtori u shërua.

14 Kur Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit, pa vjehrrën e tij që dergjej në shtrat me ethe.

15 Ia preku dorën dhe atë e lanë ethet. Ajo u ngrit dhe filloi t'i shërbejë.

16 Kur erdhi mbrëmja, i sollën shumë njerëz të pushtuar nga demonët. I dëboi frymët me një fjalë dhe i shëroi të gjithë të sëmurët,

17 që të përmbushej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia: "Ai Vetë mori sëmundjet tona dhe mbarti lëngatat tona."

18 Jezusi, kur pa se po rrethohej nga një turmë njerëzish, urdhëroi të kalonin matanë bregut.

19 Atëherë iu afrua një skrib dhe i tha: "Mjeshtër, do të të ndjek kudo që të shkosh."

20 Jezusi i tha: "Dhelprat kanë strofulla dhe zogjtë e qiellit kanë fole, por Biri i Njeriut nuk ka ku të mbështesë kokën."

21 Një tjetër nga dishepujt e Tij i tha: "Zot, më lër më parë të shkoj e të varros tim atë."

22 Por Jezusi i tha: "Ndiqmë Mua dhe lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e tyre."

23 Pastaj Ai hipi në lundër dhe dishepujt e Tij e ndoqën pas.

24 Dhe ja, një stuhi e furishme shpërtheu papritur në det, saqë lundra u mbulua nga dallgët; por Ai flinte.

25 Dishepujt iu afruan dhe e zgjuan duke thënë: "Zot, na shpëto se po mbytemi."

26 Ai u tha: "Përse keni kaq frikë, o njerëz besëpakë?" Pastaj, si u ngrit, qortoi erërat dhe detin e u bë një bunacë e madhe.

27 Njerëzit mbetën të mrekulluar dhe thoshin: "Ç'njeri është ky që edhe erërat, edhe deti, i binden!"

28 Kur kaloi përtej në vendin e gadarasve, Atë e takuan dy njerëz të pushtuar nga demonët, që po

MATEU

dilnin nga varrezat; kaq shumë të tërbuar ishin, saqë askush nuk guxonte të kalonte nga ajo rrugë.

29 Ata bërtitnin e thonin: "Ç'punë ke Ti me ne, Jezus, Bir i Perëndisë? Paske ardhur këtu që të na torturosh para kohe?"

30 Jo larg tyre ndodhej një kope e madhe derrash duke kullotur.

31 Demonët filluan t'i luten, duke thënë: "Po na përzure prej këtej, na dërgo te kopeja e derrave."

32 Ai u tha: "Shkoni." Me të dalë, ata u futën te derrat; dhe ja, e gjithë kopeja u turr poshtë shkrepit të thepisur mbi det dhe u mbyt në ujë.

33 Ata që kullosnin derrat, ua mbathën këmbëve dhe u larguan për në qytet, ku treguan gjithçka, si dhe atë që kishte ndodhur me të mbërthyerit nga demonët.

34 Dhe ja, i gjithë qyteti kishte dalë për të takuar Jezusin dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej nga krahina e tyre.

Mateu - Kapitulli 9

1 Pasi hipi në një lundër, kaloi matanë dhe erdhi në qytetin e Vet.

2 I sollën një të paralizuar të shtrirë në një hasër dhe Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: "Mbahu, o bir, mëkatet e tua të janë falur."

3 Dhe ja, disa prej skribëve thanë me vete: "Ky po blasfemon."

4 Jezusi, duke ditur mendimet e tyre, tha: "Përse mendoni gjëra të liga në zemrat tuaja?"

5 Çfarë është më e lehtë, të thuash: 'Të janë falur mëkatet', apo të thuash: 'Ngrihu dhe ec'?"

6 Por që ta dini se Biri i Njeriut ka pushtet mbi tokë për të falur mëkatet" – pastaj i tha të paralizuarit: "Ngrihu, merr hasrën dhe shko në

shtëpi!"

7 Ai u ngrit dhe u largua për në shtëpi të vet.

8 Kur turmat e panë këtë, u mbushën me frikë dhe lëvduan Perëndinë që u kishte dhënë njerëzve një pushtet të tillë.

9 Si u largua prej andej, Jezusi pa një njeri, që quhej Mate, i cili ishte ulur në banakun e tagrambledhësit dhe i tha: "Më ndiq." Mateu u ngrit dhe i shkoi pas.

10 Dhe ndodhi që ndërsa Jezusi ishte shtruar pranë tryezës në shtëpinë e Mateut, erdhën shumë tagrambledhës e mëkatarë dhe u shtruan për të ngrënë bashkë me Jezusin dhe dishepujt e Tij.

11 Farizenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve të Tij: "Përse po ha Mjeshtri juaj bashkë me tagrambledhësit e mëkatarët?"

12 Kur e dëgjoi këtë, Ai tha: "Nuk kanë nevojë për mjek të shëndoshët, por të sëmurët.

13 Por shkoni e mësoni ç'do të thotë kjo: 'Dua mëshirë dhe jo flijim', sepse nuk kam ardhur t'u bëj thirrje për pendim të drejtëve, por mëkatarëve."

14 Pastaj Atij iu afruan dishepujt e Gjonit dhe thanë: "Përse ne dhe farizenjtë agjërojmë [shpesh], ndërsa dishepujt e Tu nuk agjërojnë?"

15 Jezusi u tha: "Si mund të mbajnë zi dasmorët për sa kohë që dhëndri është me ta? Por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë ata do të agjërojnë.

16 Askush nuk vë arnë prej pëlhure të re në një rrobë të vjetër, sepse arna e re e gris rrobën dhe grisja hapet më tepër.

17 As nuk hedhin verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe kacekët çahen, vera derdhet dhe kacekët prishen; por verën e re e hedhin në kacekë të rinj dhe kështu të dy ruhen."

18 Ndërsa u thoshte këto gjëra, erdhi një nga

MATEU

paria e vendit, u përkul para Tij dhe tha: "Sapo vdiq ime bijë. Eja e vër dorën Tënde mbi të dhe ajo do të jetojë."

19 Jezusi u ngrit dhe filloi t'i shkojë pas bashkë me dishepujt e Vet.

20 Dhe ja, një grua që kishte dymbëdhjetë vjet që vuante nga gjakrrjedhja, iu afrua nga prapa dhe i preku kindin e rrobës;

21 sepse thoshte me vete: "Veç t'ia prek pak rrobën dhe do të shërohem."

22 Jezusi u kthye dhe, kur e pa, i tha: "Guxim, bija Ime, besimi yt të ka shëruar." Dhe që nga ai çast gruaja u shërua.

23 Kur Jezusi erdhi në shtëpinë e të parit të vendit dhe, kur pa fyelltarët dhe turmën që bënte zhurmë,

24 u tha: "Largohuni, sepse vajza nuk ka vdekur, por po fle." Ata filluan të qeshin me Të.

25 Por kur nxorën jashtë turmën, Ai hyri brenda, e zuri vajzën për dore dhe ajo u ngrit.

26 Lajmi për këtë u përhap në mbarë atë vend.

27 Pasi u largua prej andej, Jezusit i shkuan pas dy të verbër, duke thirrur e duke thënë: "Ki mëshirë për ne, o Bir i Davidit."

28 Sapo hyri në shtëpi, iu afruan të verbrit dhe Jezusi u tha: "A besoni se mund ta bëj këtë?" Ata i thanë: "Po, Zot."

29 Pastaj u preku sytë, duke thënë: "U bëftë sipas besimit tuaj!"

30 Atyre u erdhi shikimi dhe Jezusi i paralajmëroi në mënyrë të rreptë, duke thënë: "Shikoni, askush të mos e marrë vesh."

31 Por ata, sapo dolën, e përhapën lajmin për Të në mbarë atë vend.

32 Dhe ja, ndërsa ata po dilnin, i sollën Jezusit një të pagojë, të pushtuar nga demoni.

33 Kur demoni u dëbua, i pagoji foli dhe turma mbeti e mrekulluar, duke thënë: "Kurrë nuk është parë një gjë e tillë në Izrael."

34 Por farizenjtë thoshin: "Ai i dëbon demonët me anë të të parit të demonëve."

35 Jezusi shkante nëpër gjithë qytetet e fshatrat duke mësuar njerëzit ndër sinagogat e tyre, duke predikuar lajmin e mirë të mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje e çdo lëngatë.

36 Kur pa turmat, ndjeu dhembshuri për to, sepse ishin të rraskapitura dhe të lëna pas dore, si dhentë pa bari.

37 Pastaj u tha dishepujve të Vet: "Të korrat janë të bollshme, por argatët janë të paktë.

38 Prandaj, kërkojini Zotit të të korrave, që Ai të nxjerrë argatë në të korrat e Veta."

Mateu - Kapitulli 10

1 Pasi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e Vet, u dha pushtet të dëbonin frymët e papastra dhe të shëronin çdo lloj sëmundjeje dhe lëngate.

2 Emrat e të dymbëdhjetë apostujve janë këta: i pari, Simoni, i quajtur Pjetër, Andrea vëllai i tij, Jakobi i biri i Zebedeut, Gjoni vëllai i tij,

3 Filipi, Bartolomeu, Thomai, Mateu tagrambledhësi, Jakobi i biri i Alfeut, Tadeu,

4 Simoni i Zellshmi, Juda Iskarioti, i cili më vonë e tradhtoi.

5 Këta të dymbëdhjetë dërgoi Jezusi dhe i porositi, duke u thënë: "Mos shkoni atje ku janë ata të kombeve e mos hyni në asnjë qytet të samaritanëve,

6 por më mirë shkoni te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit.

7 Dhe gjatë rrugës, predikoni, duke thënë:

MATEU

'Mbretëria e qiejve po afron.'

8 Shëroni të sëmuret, ngjallni të vdekurit, pastroni të gërbulurit, nxirrni jashtë demonët; falas keni marrë, falas jepni.

9 Mos merrni me vete në brezat tuaj as ar, as argjend, as monedha bakri,

10 as trastë për udhë, as dy tunika, as sandale, as shkop, sepse punëtori e meriton ushqimin e vet.

11 Në çdo qytet ose fshat që të hyni, pyesni kush është i denjë në atë vend dhe qëndroni aty derisa të largoheni.

12 Kur të hyni në shtëpi, përshëndetni.

13 Dhe nëse ajo shtëpi e meriton, le të sundojë mbi të paqja juaj; por nëse nuk e meriton, te ju u ktheftë paqja juaj.

14 Nëse dikush nuk ju pranon, as nuk dëgjon fjalët tuaja, kur të dilni nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja.

15 Me të vërtetë po ju them, në ditën e gjykimit do ta ketë më të lehtë për të duruar vendi i Sodomës dhe i Gomorrës, sesa ai qytet.

16 Ja, Unë po ju dërgoj si delet në mes të ujqve; pra, bëhuni të matur si gjarpërinjtë dhe të dëlirë si pëllumbat.

17 Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju dorëzojnë në gjykata dhe do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre;

18 do t'ju nxjerrin para sundimtarëve dhe para mbretërve, për shkakun Tim, që të dëshmoni para tyre dhe para kombeve.

19 Por kur t'ju dorëzojnë, mos u shqetësoni se si do të flisni ose çfarë do të thoni; sepse në atë çast do t'ju mësohet se çfarë duhet të thoni.

20 Sepse nuk jeni ju që po flisni, por është Fryma e Atit tuaj që flet nëpërmjet jush.

21 Vëllai do ta dorëzojë vëllanë që ta vrasin e ati

të birin; fëmijët do të ngrenë krye kundër prindërve dhe do t'i bëjnë të vriten.

22 Do të urreheni nga të gjithë për shkak të emrit Tim, por kush qëndron deri në fund, ai do të shpëtohet.

23 Por, kur t'ju përndjekin në një qytet, ikni në një tjetër, sepse me të vërtetë po ju them, nuk do t'i keni përshkuar ende deri në fund qytetet e Izraelit, para se të vijë Biri i Njeriut.

24 Nxënësi nuk është mbi mësuesin, as shërbëtori mbi të zotin e vet.

25 Mjafton për dishepullin të jetë si mjeshtri i vet dhe për shërbëtorin si i zoti. Nëse të zotin e shtëpisë e kanë quajtur Beelzebul, aq më keq do t'i quajnë njerëzit e shtëpisë së tij!

26 Prandaj, mos ua kini frikën, sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet dhe të fshehtë që nuk do të merret vesh.

27 Çfarë t'ju them në errësirë, thuajeni në dritë dhe çfarë të dëgjoni si pëshpëritje në vesh, predikojeni majë pullazeve.

28 Mos ua kini frikën atyre që vrasin trupin, por që nuk mund të vrasin shpirtin; por më tepër kijani frikën Atij që mund t'ju shkatërrojë si shpirtin ashtu edhe trupin në ferr.

29 A nuk shiten dy trumcakë për një aspër? Megjithatë asnjëri prej tyre nuk do të bjerë në tokë pa vullnetin e Atit tuaj.

30 Edhe fijet e flokut i keni të gjitha të numëruara.

31 Prandaj mos kini frikë, ju vleni më tepër se shumë trumcakë.

32 Pra, kushdo që do të më pranojë Mua para njerëzve, edhe Unë do ta pranoj para Atit tim që është në qiej.

33 Por kushdo që më mohon Mua para njerëzve, edhe Unë do ta mohoj para Atit tim që është në qiej.

MATEU

34 Mos mendoni se kam ardhur të sjell paqe mbi tokë. Nuk kam ardhur të sjell paqe, por shpatë.

35 Sepse kam ardhur të fus njeriun në mëri me të atin, bijën me të ëmën dhe nusen me të vjehrrën.

36 Dhe armiqtë e njeriut do të jenë vetë njerëzit e shtëpisë së tij.

37 Ai që do atin ose të ëmën më shumë se Mua, nuk është i denjë për Mua, dhe ai që do të birin ose të bijën më shumë se Mua, nuk është i denjë për Mua.

38 Ai që nuk merr kryqin e vet dhe nuk më ndjek Mua, nuk është i denjë për Mua.

39 Ai që e gjen jetën e vet do ta humbë atë, dhe ai që e humb jetën e vet për hirin Tim, do ta gjejë atë.

40 Ai që ju pranon ju, më pranon Mua dhe ai që më pranon Mua, pranon Atë që më ka dërguar Mua.

41 Ai që pranon një profet meqë është profet, do të marrë shpërblim profeti; ai që pranon një njeri të drejtë sepse është njeri i drejtë, do të marrë shpërblimin e të drejtë.

42 Dhe kushdo që do t'i japë për të pirë njërit prej këtyre të vegjëlve vetëm një kupë ujë të ftohtë, sepse është dishepulli Im, me të vërtetë po ju them, ai nuk do ta humbasë shpërblimin e vet."

Mateu - Kapitulli 11

1 Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi së udhëzuarit të dymbëdhjetë dishepujt e Vet, u largua prej andej, që të japë mësim dhe të predikonte në qytetet e tyre.

2 Kur Gjoni dëgjoji në burg për punët e Krishtit, dërgoi fjalë me anë të dishepujve të vet

3 dhe i tha: "A je Ti Ai që duhej të vinte, apo

duhet të presim një tjetër?"

4 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Shkoni dhe i thoni Gjonit këto që dëgjoji dhe shikoni.

5 Të verbërve po u kthehet shikimi dhe të çalët po ecin, të gërbulurit po pastrohen dhe të shurdhërit po dëgjojnë, të vdekurit po ngjallen dhe të varfërve po u predikohet ungjilli.

6 Lum ai që nuk shkandullohet për shkakun Tim."

7 Kur ata u larguan, Jezusi filloi t'i fliste turmës për Gjonin: "Çfarë dolët për të parë në shkretëtirë? Një kallam që tundet nga era?

8 Pra, çfarë dolët për të parë? Një njeri të veshur me petka të buta? Sigurisht që jo, ata që mbajnë rroba të buta, rrinë në pallatet e mbretërve.

9 Pra, çfarë dolët për të parë? Një profet? Po, po ju them, madje shumë më tepër se një profet.

10 Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: 'Ja, Unë po dërgoj lajmëtarin Tim para Teje, i cili do të përgatisë udhën Tënde para Teje.'

11 Me të vërtetë po ju them, midis atyre që kanë lindur prej gruaje, nuk ka dalë ndonjë më i madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai.

12 Që nga ditët e Gjon Pagëzorit deri tani mbi mbretërinë e qiejve është ushtruar dhunë dhe përdhunuesit e zaptojnë.

13 Sepse të gjithë Profetët dhe Ligji kanë profetizuar deri në ditët e Gjonit.

14 Dhe nëse doni ta pranoni, ai është Elia, i cili duhej të vinte.

15 Ai që ka veshë, le të dëgjojë.

16 Por me kë ta krahasoj këtë brez? U ngjan fëmijëve të ulur në sheshet e tregut, që u thërrasin vërsnikëve

17 dhe u thonë: 'I ramë fyellit për ju dhe ju nuk

MATEU

hोधhët valle; qamë me vaje dhe ju nuk derdhët lot.'

18 Erdhi Gjoni, që as nuk ha e as nuk pi, dhe thonë 'Ka demon.'

19 Erdhi Biri i Njeriut, që ha e pi, dhe thonë: 'Ja, një njeri grykës dhe i dhënë pas verës, mik me tagrambledhësit dhe me mëkatarët. Por urtësia përlligjet nga veprat e veta.'

20 Pastaj filloi të qortojë qytetet ku janë kryer pjesa më e madhe e mrekullive të Tij, sepse ato nuk u penduan.

21 "Mjerë ti, o Korazin! Mjerë ti, o Betsaida! Sepse sikur mrekullitë që u kryen ndër ju, të kishin ndodhur në Tiri e në Sidon, ata do të ishin penduar prej kohësh të veshur me grathore e me hi në kokë.

22 Megjithatë, po ju them se në ditën e gjykimit Tiri e Sidoni do ta kenë më të lehtë se ju për të duruar.

23 Dhe ti, Kapernaum, mos vallë do të lartësohesh deri në qiell? Poshtë në ferr do të gremisesh, sepse sikur mrekullitë që janë kryer në ty, të ishin kryer në Sodomë, ajo do të ishte në këmbë edhe sot.

24 Por po ju them, në ditën e gjykimit vendi i Sodomës do ta ketë më të lehtë se ty për të duruar."

25 Në atë kohë Jezusi u përgjigj e tha: "Të lëvdoj Ty o Atë, Zot i qiellit dhe i dheut, sepse ua mbajte të fshehura këto gjëra të mençurve e të zgjuarve dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël.

26 Po, o Atë, sepse kështu të ka pëlqyer Ty.

27 Gjithçka më është dhënë nga Ati Im; askush nuk e njeh Birin veç Atit; dhe askush nuk e njeh Atin përveç Birit dhe atij që dëshiron t'ia zbulojë Biri.

28 Ejani tek Unë, të gjithë ju që jeni të sfillitur e të rënduar dhe Unë do t'ju bëj të preheni.

29 Merrni mbi vete zgjedhën Time dhe mësoni prej Meje; sepse jam zemërbutë e i përvuajtur në zemër dhe do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj.

30 Sepse zgjedha Ime është e butë dhe barra Ime është e lehtë."

Mateu - Kapitulli 12

1 Në atë kohë, Jezusi shkonte një të shtunë përmes të mbjellave; dishepujt e Tij i kishte marrë uria dhe filluan të këpusnin kallinj e të hanin.

2 Kur farizenjtë e panë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e Tu po bëjnë atë që nuk e lejon ligji të shtunën."

3 Por Ai u tha: "A nuk e paskeni lexuar ç'bëri Davidi kur e mori uria atë dhe ata që e shoqëronin?"

4 A nuk e paskeni lexuar që ai hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e përkushtimit, të cilat nuk i lejohej t'i hante as atij, as atyre që ishin me të, me përjashtim vetëm të priftërinjve?

5 A nuk e paskeni lexuar në Ligj që të shtunave në tempull priftërinjtë e përdhosin këtë ditë, dhe megjithatë janë pa faj?

6 Por po ju them, që këtu ka një më të madh se tempulli.

7 Po ta dinit ç'do të thotë: 'Dua mëshirë dhe jo flijim', nuk do t'i kishit dënuar të pafajshmit.

8 Sepse Biri i Njeriut është Zot i së shtunës."

9 Pasi u largua prej andej, Ai shkoi në sinagogën e tyre.

10 Dhe ja, aty ishte një njeri që e kishte dorën të tharë. Ata e pyetën dhe i thanë: "A është e ligjshme të shërosh të shtunave?" Këtë e bënë që ta padisnin.

11 Ai u tha: "Cili do të jetë ai njeri prej jush, që

MATEU

ka një dele, dhe po t'i bjerë në gropë të shtunën, nuk do ta kapë e ta ngrejë?

12 Por sa shumë më i çmueshëm se delja është një njeri! Prandaj, të bësh mirë të shtunave, është e lejueshme."

13 Pastaj i tha atij njeriu: "Shtrije dorën." Ai e shtriu dhe dora iu ngjall e u bë e shëndoshë si tjetra.

14 Farizenjtë dolën jashtë dhe thurën një plan kundër Tij, si ta zhdoknin.

15 Por kur Jezusi e mori vesh, u largua prej andej. Turma të mëdha i shkuan pas dhe Ai i shëroi të gjithë.

16 I porosiste në mënyrë të rreptë që të mos tregonin se kush ishte,

17 që të përmbushej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia,

18 "Ja, shërbëtori Im, që e kam zgjedhur, i dashuri Im, tek i cili gjen kënaqësi shpirti Im; do ta vë Frymën Time mbi Të dhe Ai do t'u shpallë kombeve drejtësinë.

19 Ai nuk do të grindet, as nuk do të bërtasë; askush nuk do t'ia dëgjojë zërin në rrugë.

20 Kallam të thyer nuk do të copëtojë dhe fitil që nxjerr tym nuk do të shuajë, derisa t'i sigurojë fitoren drejtësisë.

21 Në emrin e Tij do t'i varin shpresat kombet."

22 Pastaj i sollën një njeri të pushtuar nga demonët, të verbër e të pagojë. Ai e shëroi, kështu që i pagoji mund të fliste dhe të shihte.

23 E gjithë turma u mrekullua dhe tha: "A nuk është ky biri i Davidit?"

24 Kur farizenjtë e dëgjuan, thanë: "Ky i dëbon demonët vetëm me anë të Beelzebulit, të parit të demonëve."

25 Por Jezusi, duke ditur mendimet e tyre, u tha:

"Çdo mbretëri e përçarë do të shembet dhe çdo qytet ose shtëpi e përçarë nuk do të qëndrojë dot.

26 Por edhe sikur Satani të dëbojë Satanin, ai është i përçarë me veten e tij; si mund të qëndrojë pra, mbretëria e tij?

27 Nëse Unë i dëboj demonët me anë të Beelzebulit, po bijtë tuaj, me anë të kujt i dëbojnë demonët? Prandaj, ata do të jenë gjykatësit tuaj.

28 Nëse Unë i dëboj demonët me anë të Frymës së Perëndisë, atëherë te ju ka ardhur mbretëria e Perëndisë.

29 Ose si mund të hyjë dikush në shtëpinë e të fortit e t'i grabisë plaçkat pa e lidhur më parë të fortin? Vetëm atëherë mund t'i plaçkisë shtëpinë.

30 Kush nuk është me Mua, është kundër Meje; kush nuk mbledh me Mua, shkapërdan.

31 Prandaj po ju them, çdo mëkat e blasfemi do t'u falet njerëzve, por blasfemia kundër Frymës nuk do t'u falet.

32 Kujtdo që flet një fjalë kundër Birit të Njeriut, do t'i falet, por kujtdo që flet kundër Frymës së Shenjtë, nuk do t'i falet, as në këtë jetë, as në atë që do të vijë.

33 Ose bëjeni pemën të mirë dhe fryti saj do të jetë i mirë, ose bëjeni pemën të kalbur dhe fryti i saj do të jetë i kalbur, sepse pema njihet nga fryti i saj.

34 O pjella nepërkash, si mund të flisni gjëra të mira ju, që jeni të ligj? Sepse çka e mbush zemrën, atë e flet goja.

35 Njeriu i mirë nxjerr gjëra të mira nga thesari i vet i mirë dhe njeriu i lig nxjerr gjëra të keqja nga thesari i vet i keq.

36 Por po ju them, që për çdo fjalë boshe që do të thonë njerëzit, do të japin llogari në ditën e gjykimit.

37 Sepse nga fjalët e tua do të përlijesh dhe nga fjalët e tua do të dënohesh."

MATEU

38 Pastaj, disa prej skribëve dhe farizenjve iu përgjigjën e thanë: "Mjeshtër, duam të shohim një shenjë prej Teje."

39 Ai iu përgjigj dhe u tha: "Ky brez i lig dhe kurorëshkelës dashka një shenjë. Por asnjë shenjë nuk ka për t'iu dhënë, veç shenjës së profetit Jona."

40 Sepse ashtu si qëndroi Jona tri ditë e tri net në bark të përbindëshit të detit, po ashtu edhe Biri i Njeriut do të rrijë tri ditë e tri net në zemër të dheut.

41 Njerëzit e Ninivës do të ngrihen në kohën e gjykimit me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse ata u penduan pas predikimit të Jonës dhe vërtet, këtu ka një më të madh se Jona.

42 Mbretëresha e Jugut do të ngrihet në kohën e gjykimit me këtë brez dhe do ta dënojë, sepse ajo kishte ardhur nga skajet e dheut për të dëgjuar mençurinë e Solomonit; dhe ja, këtu ka një më të madh se Solomoni.

43 Kur fryma e papastër del nga njeriu, ajo endet nëpër vende të thata duke kërkuar prehje, por nuk e gjen.

44 Pastaj thotë: 'Do të kthehem në banesën time nga kam dalë', dhe, kur vjen, e gjen atë të zbrazur, të pastruar e të rregulluar.

45 Atëherë shkon dhe merr me vete shtatë frymë të tjera më të liga se vetja dhe hyjnë e zënë vend aty; gjendja e atij njeriu tani bëhet më e keqe se më parë. Po kështu do të ndodhë edhe me këtë brez të lig."

46 Ndërsa vazhdonte t'i fliste turmës, ja, e ëma dhe vëllezërit e Tij po qëndronin jashtë dhe kërkonin të flisnin me Të.

47 Dikush i tha: "Ja, nëna dhe vëllezërit e Tu janë jashtë e duan të flasnin me Ty."

48 Por Ai u përgjigj dhe i tha atij që i foli: "Kush është nëna Ime dhe kush janë vëllezërit e Mij?"

49 Pastaj, duke shtrirë dorën drejt dishepujve të Vet, tha: "Ja, nëna Ime dhe vëllezërit e Mi."

50 Sepse kushdo që bën vullnetin e Atit Tim që është në qiej, ai është për Mua vëlla, motër e nënë."

Mateu - Kapitulli 13

1 Atë ditë Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul buzë detit.

2 Rreth Tij u mblodhën turma aq të mëdha, sa që iu desh të hipte në një lundër dhe u ul; e gjithë turma qëndronte në breg.

3 Pastaj Ai u foli atyre për shumë gjëra me shëmbëlltyra, duke thënë: "Ja, bujku doli për të mbjellë

4 dhe ndërsa mbillte, disa fara ranë gjatë rrugës dhe zogjtë erdhën e i përllanë të gjitha.

5 Por një pjesë tjetër ranë ndër gurishte, ku nuk kishte shumë dhe; ato mbinë menjëherë, sepse dheu nuk ishte shumë i thellë.

6 Me të dalë dielli, ato u përcëlluan dhe, meqë nuk kishin rrënjë, u fishkën.

7 Disa të tjera ranë nëpër driza dhe drizat u rritën dhe ua zunë frymën.

8 Pjesa tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt, njëra njëqind, një tjetër gjashtëdhjetë, një tjetër tridhjetëfish.

9 Kush ka veshë, le të dëgjojë."

10 U afruan dishepujt dhe i thanë: "Përse u flet atyre me shëmbëlltyra?"

11 Ai u përgjigj dhe u tha: "Sepse juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehtat e mbretërisë së qiejve, por atyre nuk u është dhënë.

12 Sepse atij që ka, do t'i jepet, dhe ai do të ketë me tepri, por kushdo që nuk ka, atij do t'i merret

MATEU

edhe ajo që ka.

13 Prandaj u flas me shëmbëlltyra, sepse megjithëse shikojnë, nuk shohin, megjithëse dëgjojnë, në të vërtetë as nuk dëgjojnë, as nuk kuptojnë.

14 Tek ata është përmbushur profecia e Isaias, që thotë: 'Për të dëgjuar, do ta dëgjoni, por nuk do të merrni gjë vesh; me sytë hapur do të vështroni, por nuk do të shihni.

15 Sepse zemra e këtij populli është ngurtësuar dhe veshët u janë rënduar; sytë i kanë mbyllur. Përndryshe mund të shihnin me sy, të dëgjonin me veshë, të kuptonin me zemër e të ktheheshin, dhe Unë do t'i shëroja.'

16 Lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë.

17 Sepse, me të vërtetë ju them, shumë profetë dhe njerëz të drejtë kanë pasur dëshirë të shohin ato që shihni ju, por nuk i kanë parë dot, të dëgjojnë ato që dëgjonin ju, por nuk i kanë dëgjuar dot.

18 Prandaj, dëgjon shëmbëlltyrën e mbjellësit.

19 Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e merr vesh, vjen i ligu dhe i rrëmben atë çka ishte mbjellë në zemrën e tij. Kjo është fara që ishte mbjellë gjatë rrugës.

20 Kurse fara e mbjellë në gurishte është ai që dëgjon fjalën dhe e pret menjëherë me gëzim.

21 Por, meqë nuk ka rrënjë në vetvete, nuk jeton gjatë dhe, kur vjen mundimi e përndjekja për shkak të fjalës, ai menjëherë rrëzohet.

22 Fara e mbjellë në driza është ai që e dëgjon fjalën, por shqetësimet e kësaj bote dhe mashtrimi i pasurisë e mbysin fjalën dhe ajo nuk jep fryt.

23 Por fara e mbjellë në tokë të mirë, është pikërisht ai që dëgjon fjalën dhe e kupton; ky madje jep edhe fryte dhe prodhon njëri njëqind, tjetri gjashtëdhjetë, i treti tridhjetëfish."

24 Ai u tregoi një shëmbëlltyrë tjetër dhe tha: "Mbretëria e qiejve i ngjason një njeriu që mbolli farë të mirë në arën e vet.

25 Por kur njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij dhe mbolli egjër përmes grurit dhe u largua.

26 Kur mbiu bari dhe nxori kallinj, atëherë mbiu edhe egjra.

27 Shërbëtorët e të zotit të shtëpisë erdhën dhe i thanë: 'Zotëri, a nuk mbolle farë të mirë në arën tënde? Atëherë nga doli egjra?'

28 Ai u tha: 'Këtë e ka bërë ndonjë njeri armik.' Shërbëtorët i thanë: 'A do që të shkojmë ta tëharrim?'

29 Ai tha: 'Jo, sepse ka rrezik që duke tëharrur egjrën, mund të shkulni bashkë me të edhe grurin.

30 Lërinin të rriten së bashku derisa të vijnë të korrat dhe atëherë do t'u them korrësve: "Mblidhni më parë egjrën dhe lidhjeni në duaj për ta djegur, kurse grurin shtjereni në grunarin tim".

31 Ai u tregoi një tjetër shëmbëlltyrë dhe tha: "Mbretëria e qiejve i ngjason kokrrës së sinapit, të cilën e mori dikush dhe e mbolli në arën e vet.

32 Ajo vërtet është më e vogla nga të gjitha farat, por kur rritet, ua kalon të gjitha barërave dhe bëhet pemë, aq sa vijnë zogjtë e qiellit dhe bëjnë fole në degët e saj."

33 Ai u tha një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qiejve i ngjason majasë që mori një grua dhe e shtiu në tre shinikë miell, derisa u mbrujt i tëri."

34 Të gjitha këto Jezusi ia tha turmës me shëmbëlltyra; asgjë nuk u thoshte pa shëmbëlltyrë.

35 Kështu u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit: "Do ta hap gojën Time me shëmbëlltyra dhe do të flas gjëra që kanë qenë të fshehta që prej themelimit të botës."

36 Pastaj, si e la turmën, hyri në shtëpi dhe

MATEU

dishepujt e Tij iu afruan e i thanë: "Na shpjego shëmbëlltyrën e egjërës në arë."

37 Ai u përgjigj dhe tha: "Ai që mbjell farën e mirë, është Biri i Njeriut.

38 Ara është bota dhe fara e mirë janë bijtë e mbretërisë; ndërsa egjra janë bijtë e të ligut.

39 Armiku që i mbolli ato, është djalli; të korrat janë fundi i jetës dhe korrësit janë engjëjt.

40 Pra, ashtu si mblidhet egjra e digjet në zjarr, po ashtu do të ndodhë në fund të jetës.

41 Biri i Njeriut do të dërgojë engjëjt e Vet dhe ata do të shkulin nga mbretëria e Tij gjithçka që çon në mëkat, si dhe ata që bëjnë paudhësi.

42 Do t'i flakin në furrën e zjarrit; atje do të ketë kujë dhe kërcëllimë dhëmbësh.

43 Pastaj të drejtët do të shndrijnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Ai që ka veshë, le të dëgjojë.

44 Mbretëria e qiejve i ngjason thesarit të fshehur në arë, që e gjeti dikush, e fshehu dhe nga gëzimi shkoi e shiti gjithçka që kishte dhe e bleu atë arë.

45 Gjithashtu, mbretëria e qiejve i ngjason një tregtari që kërkon margaritarë të bukur.

46 Kur gjeti një margaritar shumë të çmueshëm, iku dhe shiti gjithë ç'kishte dhe e bleu.

47 Gjithashtu, mbretëria e qiejve i ngjason rrjetës që e hodhën në det, që mblodhi gjithfarë lloj peshqish.

48 Kur u mbush plot, e tërhoqën në breg; u ulën dhe i mblodhën në kosh peshqit e mirë dhe të këqinjët i flakën.

49 Ashtu do të ndodhë në fund të jetës; do të dalin engjëjt dhe do të veçojnë të ligjtë nga gjiri i të drejtëve,

50 dhe do t'i flakin në furrën e zjarrit; atje do të ketë kujë dhe kërcëllimë dhëmbësh.

51 A i kuptuat të gjitha këto gjëra?" Ata i thanë: "Po."

52 Ai u tha: "Prandaj, çdo skrib që është bërë dishepull i mbretërisë së qiejve, i ngjan të zotit të shtëpisë që nxjerr nga thesari i vet gjëra të reja e të vjetra."

53 Dhe ndodhi që kur Jezusi i mbaroi këto shëmbëlltyra, u largua prej andej.

54 Me të shkuar në qytetin e Vet amtar, filloi t'i mësonte njerëzit në sinagogën e tyre, aq sa a ta mrekulloheshin dhe thoshin: "Nga e merr ky këtë mençuri dhe fuqinë për të bërë mrekullira?"

55 A nuk është ky i biri i zdrukthëtarit? A nuk ia quajnë të ëmën Mari dhe vëllezërit e Tij Jakob, Jozef, Simon e Judë?

56 A nuk janë të gjitha motrat e Tij me ne? Pra, nga i vijnë këtij njeriu gjithë këto gjëra?"

57 Dhe u zemëruan me Të. Por Jezusi u tha: "Nuk ka profet pa nder, veçse në atdheun e vet dhe në shtëpinë e vet."

58 Atje nuk bëri shumë mrekullira për shkak të mosbesimit të tyre.

Mateu - Kapitulli 14

1 Në atë kohë tetrarkut Herod i vajti në vesh fama e Jezusit

2 dhe u tha shërbëtorëve të vet: "Ky është Gjon Pagëzori; ai u ngjall nga të vdekurit. Prandaj veprojnë tek ai fuqi për të bërë mrekulli."

3 Herodi, pasi e kishte kapur Gjonin, e lidhi dhe e futi në burg për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të vet.

4 Sepse Gjoni i thoshte: "Nuk të lejohet ta mbash atë."

5 Donte ta vriste Gjonin, por kishte frikë turmën,

MATEU

sepse e mbanin për profet.

6 Kur u festua ditëlindja e Herodit, e bija e Herodiadës vallëzoi para tyre dhe Herodit i pëlqeu kaq shumë,

7 saqë i premtoi, duke u betuar, se do t'i jepte çfarëdo që t'i kërkonte.

8 Ajo, e nxitur nga e ëma, tha: "Ma jep këtu në pjatë kokën e Gjon Pagëzorit."

9 Mbreti u pikëllua shumë, por për hir të betimit dhe të atyre që ishin shtruar me të në tryezë, urdhëroi që t'ia jepnin.

10 Dërgoi dhe i prenë kokën Gjonit në burg.

11 E sollën kokën e tij në pjatë dhe ia dhanë vajzës, e cila ia çoi së ëmës.

12 Kur erdhën dishepujt e Gjonit, morën kufomën e tij, e varrosën dhe shkuan e i treguan Jezusit.

13 Jezusi, me ta dëgjuar, iku prej andej me lundër në një vend të shkretë, në vetmi, dhe, kur e morën vesh turmat, e ndoqën më këmbë nga qytetet.

14 Me të zbritur në tokë, Ai pa një turmë të madhe dhe, duke ndjerë keqardhje për ta, i shëroi të sëmurët e tyre.

15 Me të ardhur mbrëmja, iu afruan dishepujt dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe ora tashmë ka kaluar; nisi turmat, që të shkojnë nëpër fshatra e të blejnë diçka për të ngrënë."

16 Jezusi u tha: "Nuk është nevoja të largohen; jepuni ju diçka të hanë."

17 Ata i thanë: "Këtu kemi vetëm pesë bukë dhe dy peshq."

18 Ai tha: "M'i sillni këtu."

19 Si e urdhëroi turmën të ulej në bar, mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, duke shikuar lart nga qielli, i bekoi, i copëtoi bukët dhe ua dha

dishepujve dhe dishepujt ia ndanë turmës.

20 Hëngrën të gjithë e u nginjën dhe me copat që tepruan, mbushën dymbëdhjetë shporta plot.

21 Ata që hëngrën, ishin rreth pesë mijë burra, veç grave dhe fëmijëve.

22 Pastaj Ai i urdhëroi menjëherë dishepujt e Vet të hipnin në lundër dhe t'i dilnin përpara në bregun tjetër, derisa të përcillte turmën.

23 Me të nisur turmën, u ngjit në mal në vetmi për t'u lutur. Kur erdhi mbrëmja, Ai ishte atje i vetëm.

24 Por lundra tashmë ishte në mes të detit larg bregut, duke u përplasur nga dallgët, sepse era frynte në drejtim të kundërt.

25 Në orët e para të mëngjesit Ai shkoi tek ata, duke ecur mbi det.

26 Kur dishepujt e panë duke ecur mbi det, i zuri frika dhe thanë: "Është fantazmë" dhe bërtitën të trembur.

27 Por Jezusi u foli menjëherë dhe u tha: "Qetësohuni, jam Unë. Mos kini frikë."

28 Pjetri iu përgjigj dhe i tha: "Zot, nëse je Ti, më thuaj që të vij tek Ti mbi ujë."

29 Ai tha: "Eja!" Pjetri zbriti nga lundra dhe filloi të ecte mbi ujë duke shkuar te Jezusi.

30 Por kur pa erën [e tërbuar], e pushtoi frika dhe, me të parë që po fundosej, thirri, duke thënë: "Zot, shpëtomë!"

31 Jezusi i zgjati dorën menjëherë, e kapi dhe i tha: "O njeri besëpakë, përse dyshove?"

32 Kur hipën në lundër, era pushoi.

33 Ata që ishin në lundër, e adhuruan duke thënë: "Vërtet je Biri i Perëndisë!"

34 Pasi kaluan matanë, zbritën në tokë në Gjenezaret.

MATEU

35 Njerëzit e atij vendi, kur e njohën Jezusin, dërguan fjalë anëmbanë vendit dhe i sollën të gjithë ata që kishin sëmundje.

36 I luteshin që vetëm sa t'i preknin kindin e rrobës dhe të gjithë ata që e preknin, shëroheshin.

Mateu - Kapitulli 15

1 Pastaj Jezusit iu afruan disa farizenj dhe skribë nga Jeruzalemi dhe i thanë,

2 "Përse po e shkelin dishepujt e Tu traditën e më të vjetërve? Sepse ata nuk bëjnë larjen e duarve kur hanë bukë."

3 Ai u përgjigj dhe u tha: "Po ju vetë, përse e shkelni urdhërimin e Perëndisë për hir të traditës suaj?"

4 Sepse Perëndia ka thënë: 'Ndero atin dhe nënën tënde' dhe 'ai që mallkon atin ose nënën, duhet të vritet.'

5 Kurse ju thoni që po t'i thotë dikush atit ose nënës: 'Çdo gjë që mund të përfitonit prej meje, është dhuratë për Perëndinë,'

6 nuk është i detyruar të nderojë atin e vet me të. Me këtë e keni zhvlerësuar fjalën e Perëndisë për hir të traditës suaj.

7 Hipokritë! Mirë pati profetizuar Isaia për ju, kur thoshte,

8 'Me gojë më nderon ky popull; por me zemër janë shumë larg Meje.

9 Më kot më adhurojnë, duke dhënë mësimë që janë urdhëresa njerëzish.'"

10 Pastaj thirri rreth vetes turmën dhe i tha: "Dëgjoni dhe merrni vesh!

11 Çka hyn nga goja, nuk e përlyen njeriun, por çka del prej goje, ajo e përlyen njeriun."

12 Pastaj dishepujt iu afruan dhe i thanë: "A e di që farizenjtë të kanë marrë mëri, kur dëgjuan atë që the?"

13 Ai u përgjigj dhe tha: "Çdo bimë që nuk e ka mbjellë Ati im qiellor, do të shkulet nga rrënjët.

14 Lërimi ata; janë të verbër që u prijnë të verbërve. Kur i verbri i prin të verbrit, të dy do të bien në gropë."

15 Pjetri mori fjalën dhe i tha: "Na e shpjego këtë shëmbëlltëri."

16 Ai tha: "A mos ju ka lënë mendja edhe ju?"

17 A nuk e kuptoni që çdo gjë që hyn në gojë, shkon në bark dhe përfundon në gropën e zezë?"

18 Por çka del prej goje, vjen nga zemra, dhe kjo e përlyen njeriun.

19 Sepse nga zemra vijnë mendimet e liga, vrasjet, tradhtia bashkëshortore, fëlliqësitë morale, vjedhjet, dëshmitë e rreme dhe blasfemitë.

20 Këto janë ato që e përlyejnë njeriun; por të hash pa larë duart, nuk e përlyen njeriun."

21 Pastaj Jezusi doli prej andej dhe shkoi në krahinat e Tirit dhe të Sidonit.

22 Dhe ja, një grua kanaanite që kishte ardhur nga ato anë, filloi të thërriste, duke thënë: "Ki mëshirë për mua, o Zot, Bir i Davidit; ime bijë po mundohet keq nga demoni."

23 Ai nuk i ktheu përgjigje. Dishepujt iu afruan dhe i thanë, duke e lutur: "Na e largo, sepse po na vjen pas duke thirrur."

24 Ai u përgjigj dhe tha: "Jam dërguar vetëm për delet e hambura të shtëpisë së Izraelit."

25 Por ajo erdhi dhe, duke rënë në gjunjë para Tij, tha: "Zot, ndihmomë!"

26 Ai u përgjigj dhe tha: "Nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe tua hedhësh qenve."

MATEU

27 Ajo tha: "Po, Zot, por edhe qentë hanë nga thërrimet që bien nga tryeza e të zotit të tyre."

28 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Grua, i madh është besimi yt. U bëftë ashtu siç do ti." Dhe që nga ai çast vajza e saj u shërua.

29 Pasi u largua prej andej, Jezusi shkoi buzë detit të Galilese; pastaj u ngjit në mal dhe u ul atje.

30 Turma të mëdha iu afruan, duke sjellë me vete të çalë, të verbër, ulokë e shumë të sëmurë të tjerë që i vendosën para këmbëve të Tij e Ai i shëroi,

31 aq sa turmat u mrekulluan, kur panë të pagojt që flisnin, ulokët të shëruar, të çalët që ecnin, të verbrit që shihnin dhe përlëvdonin Perëndinë e Izraelit.

32 Jezusi thirri dishepujt e Vet e tha: "Po më vjen keq për turmën, sepse ka tri ditë që po rrinë me Mua, dhe nuk kanë ç'të hanë. Nuk dua t'i largoj të uritur, se mos u bie të fikët rrugës."

33 Dishepujt e Tij i thanë: "E ku të gjejmë aq shumë bukë në këtë vend të shkretë, sa të ngopim me bukë një turmë kaq të madhe?"

34 Jezusi u tha: "Sa bukë keni?" Ata i thanë: "Shtatë bukë dhe disa peshq të vegjël."

35 Ai i tha turmës të ulej përtokë.

36 Mori shtatë bukët dhe peshqit dhe si tha lutjen e falënderimit, i theu dhe filloi t'ua jepte dishepujve të Vet dhe këta ia shpërndanë turmës.

37 Të gjithë hëngrën dhe u nginjën. Pastaj dishepujt mblodhën ç'teproji nga copat në shtatë shporta të mbushura plot.

38 Ata që hëngrën, ishin katër mijë burra, veç grave dhe fëmijëve.

39 Pasi e kishte përcjellë turmën, Jezusi hipi në lundër dhe shkoi në krahinën e Magdalasë.

Mateu - Kapitulli 16

1 Farizenjtë dhe saducenjtë iu afruan dhe, për ta vënë në provë, i kërkuan t'u tregonte një shenjë nga qielli.

2 Por Ai u përgjigj dhe u tha: "Kur ngriset, ju thoni: 'Do të kemi mot të mirë, sepse qielli kuqëlon.'

3 Dhe në mëngjes thoni: 'Do të kemi mot me stuhi sot, sepse qielli kuqëlon dhe është i vrenjtur.' Sa mirë dini të dalloni pamjen e qiellit, ndërsa shenjat e kohëve nuk arrini t'i dalloni?

4 Ky brez i lig dhe kurorëshkelës dashka një shenjë, por asnjë shenjë nuk ka për t'iu dhënë, veç shenjës së Jonas." Dhe si i la ata pas, u largua.

5 Kur dishepujt kaluan në bregun tjetër, harruan të merrnin me vete bukët.

6 Jezusi u tha: "Kini kujdes e ruhuni nga majaja e farizenjve dhe e saducenjve."

7 Filluan ta shqyrtonin këtë midis tyre, duke thënë: "E thotë ngaqë nuk morëm bukë me vete."

8 Jezusi, që e mori vesh, tha: "O njerëz besëpakë, përse flisni midis jush, se nuk paskeni bukë?"

9 Ende nuk e keni marrë vesh? A nuk ju kujtohen pesë bukët për pesë mijë vetat dhe sa shumë shporta mbushët?

10 As shtatë bukët e katër mijë vetave dhe sa shumë shporta mbushët?

11 Si nuk e merrni vesh, se nuk ju fola për bukët? Por ruhuni nga majaja e farizenjve dhe e saducenjve."

12 Pastaj ata e kuptuan që Ai nuk u kishte thënë të ruheshin nga majaja e bukës, por nga mësimi i farizenjve dhe i saducenjve.

13 Kur Jezusi erdhi në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e Vet: "Kush thonë

MATEU

njerëzit se është Biri i Njeriut?"

14 Ata thanë: "Disa thonë, Gjon Pagëzori; të tjerë, Elia; disa të tjerë, Jeremia ose njëri nga profetët."

15 Ai u tha: "Po ju, kush thoni se jam Unë?"

16 Simon Pjetri u përgjigj dhe tha: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë."

17 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Lum ti, o Simon, bir i Jonës, sepse këtë nuk ta zbuloi mishi dhe gjaku, por Ati Im që është në qiej."

18 Edhe unë po të them, që ti je Pjetri; mbi këtë shkëmb do ta ndërtoj kishën Time dhe portat e ferrit nuk do ta mposhtin dot.

19 Ty do të t'i jap çelësat e mbretërisë së qiejve dhe çdo gjë që të lidhësh në tokë, do të jetë e lidhur në qiej, dhe çdo gjë që të zgjidhësh në tokë, do të jetë e zgjidhur në qiej."

20 Pastaj i porositi dishepujt që të mos i thoshin askujt që Ai ishte Krishti.

21 Që nga ajo kohë Jezusi filloi t'u shpjegonte dishepujve të Vet se i duhej të shkonte në Jeruzalem, ku do të kalonte shumë vuajtje nga pleqtë, kryepriiftëritë dhe skribët, do të vritej dhe të tretën ditë do të ngjallej.

22 Pastaj Pjetri e mori mënjanë dhe filloi ta qortonte, duke i thënë: "Mëshiroje Vetën, o Zot! Kjo nuk do të ndodhë kurrë Ty."

23 Por Ai u kthye dhe i tha Pjetrit: "M'u hiq sysh, Satan; ti je shkandull për Mua, sepse nuk e ke mendjen te punët e Perëndisë, por tek ato të njerëzve."

24 Pastaj Jezusi u tha dishepujve të Vet: "Nëse ndokush dëshiron të vijë pas Meje, duhet të mohojë vetveten, të marrë kryqin e vet e të më ndjekë Mua.

25 Sepse, kushdo që kërkon ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë, dhe kushdo që e humbet jetën e vet për shkakun Tim, do ta gjejë atë.

26 Sepse ç'dobi ka njeriu, nëse fiton gjithë botën dhe humbet shpirtin e vet? Ose ç'mund të japë njeriu si shkëmbim për shpirtin e vet?

27 Sepse Biri i Njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të Vet me engjëjt e Vet dhe atëherë do të shpërblejë secilin sipas veprave të tij.

28 Me të vërtetë po ju them, ka disa nga ata këtu, që nuk kanë për ta shijuar vdekjen derisa të shohin Birin e Njeriut duke ardhur në mbretërinë e Tij."

Mateu - Kapitulli 17

1 Pas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin, Gjonin, të vëllanë e tij dhe i tërhoqi mënjanë në një mal të lartë.

2 Atje Ai u shpërfytyrua para tyre; fytyra i ndriti si dielli dhe rrobat iu bënë të bardha si drita.

3 Dhe ja, para tyre u shfaq Moisiu dhe Elia, duke biseduar me Jezusin.

4 Pjetri u përgjigj dhe i tha Jezusit: "Zot, mirë është që ne të rrimë këtu. Po të duash, do të ngre këtu tri tenda, një për Ty, një për Moisiun dhe një për Elian."

5 Ndërsa ai fliste, ata i mbuloi një re e shndritshme, dhe ja, një zë erdhi nga reja që tha: "Ky është Biri Im i dashur, tek i cili gjej kënaqësi. Dëgjojeni!"

6 Dishepujt, me ta dëgjuar këtë, ranë me fytyrë përdhe dhe u tmerruan.

7 Jezusi u afrua, i preku dhe tha: "Ngrihuni e mos kini frikë!"

8 Kur ngritën sytë, ata nuk panë njeri tjetër veç Jezusit.

9 Ndërsa po zbrisnin nga mali, Jezusi i udhëzoi, duke u thënë: "Mos i thoni askujt për vegimin, derisa Biri i Njeriut të ngjallet nga të vdekurit."

MATEU

10 Dishepujt e pyetën, duke i thënë: "Atëherë, përse thonë skribët se më parë duhet të vijë Elia?"

11 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Po, vërtet, Elia vjen dhe do të vërë çdo gjë në vend,

12 por, po ju them, që Elia tashmë ka ardhur dhe ata nuk e njohën dhe i punuan gjithë sa deshën. Po ashtu ka për të vuajtur prej tyre edhe Biri i Njeriut."

13 Pastaj dishepujt e kuptuan që e kishte fjalën për Gjon Pagëzorin.

14 Kur erdhën te turma, Atij iu afrua një njeri, i cili ra në gjunjë përpara Tij

15 dhe i tha: "Zot, ki mëshirë për tim bir, sepse i bie sëmundja e tokës dhe po vuan shumë; shpeshherë bie në zjarr dhe shumë herë në ujë.

16 Ua solla dishepujve të Tu dhe ata nuk mundën ta shërojnë dot."

17 Jezusi u përgjigj dhe tha: "O brez i pafe dhe i mbrapshtë! Edhe sa kohë do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Sillmani këtu!"

18 Jezusi e qortoi dhe demoni doli prej djalit; që nga ai çast ai u shërua.

19 Pastaj dishepujt iu afruan Jezusit vetëm për vetëm dhe thanë: "Përse nuk mundëm ta dëbonim ne?"

20 Ai u tha: "Sepse ju keni kaq pak besim. Me të vërtetë po ju them, po të keni besim sa fara e sinapit, do t'i thoshit këtij mali: 'Lëviz prej këtej e shko atje' dhe ai do të lëvizte; asgjë nuk do të jetë e pamundur për ju.

21 [Por ky lloj nuk del me gjë tjetër, veç me lutje e agjërime.]"

22 Kur erdhën së bashku në Galile, Jezusi u tha: "Birin e Njeriut do ta dorëzojnë në duar të njerëzve,

23 do ta vrasin dhe të tretën ditë do të ngjallet." Ata u mbushën me hidhërim të madh.

24 Kur arritën në Kapernaum, ata që merrnin si tatim dy drahme, iu afruan Pjetrit dhe i thanë: "Po Mjeshtri juaj, nuk i paguan dy drahmet?"

25 Ai tha: "Po." Kur erdhi në shtëpi, Jezusi i foli i pari dhe tha: "Çfarë mendon ti Simon? Kujt ia marrin mbretërit e dheut tatimin ose taksat? Fëmijëve të tyre apo të huajve?"

26 Kur ai tha: "Të huajve", Jezusi i tha: "Atëherë pra, bijtë nuk hyjnë këtu.

27 Por që të mos i fyejmë, shko në det, hidh gëpin dhe merr peshkun e parë që do të zësh. Kur t'i hapësh gojën, do të gjesh aty një monedhë katërdrahmëshe. Merre dhe jepua për Mua e për vete."

Mateu - Kapitulli 18

1 Në atë kohë dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: "Kush është më i madhi në mbretërinë e qiejve?"

2 Ai, si thirri një fëmijë, e vuri në mes tyre

3 dhe tha: "Me të vërtetë po ju them, po të mos ktheheni e të bëheni si fëmijët e vegjël, kurrë nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve.

4 Prandaj, kushdo që e përul veten si ky fëmijë i vogël, ai është më i madhi në mbretërinë e qiejve.

5 Dhe kushdo që pranon një fëmijë si ky në emrin Tim, më ka pranuar Mua,

6 por për këdo që e bën të mëkatojë njërin prej këtyre të vegjëlve që besojnë në Mua, do të ishte më mirë për të të varte një gur mulliri rreth qafës e të fundosej në thellësitë e detit.

7 Mjerë bota për shkandujt! Sepse ato gjëra që e çojnë njeriun në mëkat janë të pashmangshme, por mjerë njeriu që e sjell shkandullin.

MATEU

8 Nëse dora ose këmba të shtyn në mëkat, preje dhe hidhe tutje; më mirë është për ty të hysh në jetë i gjymtë ose ulok, sesa të flakesh në zjarrin e përjetshëm duke i pasur të dyja duart ose këmbët.

9 Nëse syri të shtyn në mëkat, nxirre dhe flake tutje; është më mirë për ty të hysh në jetë me një sy, sesa të flakesh në ferrin e zjarrit duke i pasur të dy sytë.

10 Shikoni se mos përbuzni ndonjërin nga këta të vegjël, sepse po ju them që engjëjt e tyre në qiej shohin gjithmonë fytyrën e Atit Tim që është në qiej.

11 [Sepse Biri i Njeriut ka ardhur për të shpëtuar atë që kishte humbur.]

12 Si mendoni? Nëse dikush ka njëqind dele dhe njëra prej tyre humbet, a nuk do t'i lërë të nëntëdhjetë e nënta në bjeshkë e të shkojë të kërkojë atë që ka humbur?

13 Dhe po ta gjejë, me të vërtetë po ju them, më shumë do të gëzohet për atë dele sesa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk kishin humbur.

14 Kështu pra, nuk është vullneti i Atit tuaj që është në qiej, që të humbasë një nga këta të vegjlit.

15 Por, nëse vëllai yt mëkaton kundër teje, shko e ballafaqohu vetëm për vetëm me të; po të dëgjoj, e ke fituar vëllanë,

16 por po nuk të dëgjoj, merr me vete edhe një ose dy veta, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve.

17 Në mos i dëgjoftë ata, thuaja kishës; po nuk e dëgjoj edhe kishën, atëherë trajtoje si pagan dhe tagrambledhës.

18 Me të vërtetë po ju them, çdo gjë që do të lidhni mbi tokë, do të jetë e lidhur në qiell, dhe çdo gjë që do të zgjidhni mbi tokë do të jetë e zgjidhur në qiell.

19 Përsëri, me të vërtetë po ju them, nëse dy prej jush këtu në tokë bien në një mendje për çdo gjë

që të kërkojnë, kjo do t'u përmbushet nga Ati Im që është në qiej.

20 Sepse, aty ku janë mbledhur dy ose tre në emrin Tim, aty në mes tyre jam Unë."

21 Pastaj Pjetri u afrua dhe i tha: "Zot, sa herë do ta fal vëllanë tim kur mëkaton kundër meje? Deri shtatë herë?"

22 Jezusi i tha: "Nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë.

23 Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti, që deshi të bënte llogaritë me shërbëtorët e vet.

24 Kur filloi të bënte llogaritë, i sollën njërin, i cili i kishte borxh dhjetë mijë talenta.

25 Por ngaqë nuk kishte me ç'tia paguante borxhin, i zoti e urdhëroi që ai, e shoqja e fëmijët, dhe gjithë ç'kishte, të shiteshin për t'i larë borxhin.

26 Atëherë shërbëtori ra në gjuhë para Tij, duke thënë: 'Ki durim me mua dhe të gjitha do t'i shlyej.'

27 I zoti i atij shërbëtori, duke ndier keqardhje, e liroi dhe ia fali borxhin.

28 Por, po ai shërbëtor, duke dalë, gjeti një nga shërbëtorët e tjerë, që i kishte borxh njëqind denarë; e mbërtheu dhe po e mbyste, duke thënë: 'Më laj borxhin.'

29 Shërbëtori, shoku i tij, i ra ndër këmbë dhe iu lut, duke thënë: 'Ki durim me mua dhe do ta laj borxhin.'

30 Por ai nuk donte; përkundrazi shkoi dhe e flaku në burg, derisa t'ia shlyente borxhin.

31 Kur shërbëtorët e tjerë panë ç'ndodhi, u hidhëruan shumë dhe shkuan e i treguan të zotit të tyre gjithë ç'ndodhi.

32 Atëherë, i zoti e thirri dhe i tha: 'O shërbëtor i lig, unë të fala gjithë atë borxh, meqë ti m'u lute.

MATEU

33 A nuk duhej të kishe mëshirë edhe ti për shokun tënd shërbëtor, ashtu siç të pata mëshirë unë?’

34 I zoti u zemërua dhe ua dorëzoi xhelatëve ta torturonin, derisa të shlyente gjithë borxhin që i kishte.

35 Kështu do t’ju trajtojë edhe Ati Im qiellor, po të mos e falë secili vëllanë e vet me gjithë zemër."

Mateu - Kapitulli 19

1 Dhe ndodhi që kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, u largua nga Galileja dhe shkoi në krahinën e Judesë përtej Jordanit.

2 Turma të mëdha i vajtën pas dhe Ai i shëroi ata atje.

3 Farizenjtë iu afruan dhe thanë për ta vënë në provë: "A është e ligjshme që njeriu të lërë gruan e vet për çfarëdo shkak u qoftë?"

4 Ai u përgjigj dhe tha: "A nuk keni lexuar që Ai që krijoi njerëzit në fillim, i bëri ata mashkull e femër,

5 dhe tha: 'Për këtë arsye njeriu do të lërë atin e nënën dhe do të bashkohet me gruan e vet dhe të dy do të jenë një mish?’

6 Kështu pra, nuk janë më dy, por një mish. Prandaj atë çka bashkon Perëndia, të mos e ndajë njeriu."

7 Ata i thanë: "Përse atëherë Moisiu urdhëroi t'i jepej gruas shkresa e ndarjes dhe pastaj ta lëshonin atë?"

8 Ai u tha: "Për shkak të ngurtësisë së zemrave tuaja Moisiu ju lejoi t'i lini gratë, por në fillim nuk ka qenë kështu.

9 Por po ju them, kushdo që të lërë gruan, përveç rastit të imoralitetit, dhe të martohet me një tjetër, shkel kurorën."

10 Dishepujt [e Tij] i thanë: "Po që kështu puna e njeriut me gruan e tij, atëherë është më mirë të mos martohesh."

11 Ai u tha: "Jo të gjithë e kuptojnë [këtë] thënie, por vetëm ata, të cilëve u është dhënë.

12 Sepse ka eunukë që janë lindur të tillë që në bark të nënës; ka eunukë që janë bërë të tillë nga njerëzit dhe ka eunukë që janë bërë vetë të tillë për hir të mbretërisë së qiejve. Ai që është në gjendje ta pranojë, le ta pranojë."

13 Pastaj i sollën fëmijë të vegjël, që të vinte duart mbi ta dhe të lutej. Por dishepujt i qortuan.

14 Jezusi tha: "Lërëni fëmijët e vegjël e mos i pengoni të vijnë tek Unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve."

15 Ai vuri duart mbi ta dhe u largua prej andej.

16 Dhe ja, u afrua njëri dhe i tha: "Mjeshtër, ç'të mirë duhet të bëj që të gëzoj jetën e amshuar?"

17 Ai i tha: "Përse më pyet Mua për të mirën? Vetëm njëri është i mirë; por në qoftë se do që të hysh në jetë, zbato urdhërimet."

18 Ai i tha: "Cilat?" Jezusi tha: "Mos vrit, mos tradheto gruan, mos vidh, mos jep dëshmi të rreme.

19 Ndero atin e nënën dhe duaje të afërmin tënd ashtu si veten."

20 Djaloshi i tha: "Të gjitha këto i kam zbatuar. Ç'më mungon tjetër?"

21 Jezusi i tha: "Po deshe të jesh i përsosur, shko e shit mallin tënd, jepua të vobektëve dhe do të kesh thesar në qiej. Pastaj eja e më ndiq Mua."

22 Por djaloshi, kur dëgjoi këtë fjalë, u largua i hidhëruar, sepse kishte shumë pasuri.

23 Jezusi u tha dishepujve të Vet: "Me të vërtetë po ju them, i pasuri do të hyjë me vështirësi në mbretërinë e qiejve.

MATEU

24 Edhe një herë po ju them: 'Më të lehtë e ka një deve të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.'

25 Kur e dëgjuan dishepujt, u habitën jashtë mase dhe thanë: "Atëherë kush mund të shpëtohet?"

26 Jezusi, duke i vështruar, u tha: "Për njerëzit kjo është e pamundur, por për Perëndinë çdo gjë është e mundur."

27 Pastaj Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe erdhëm pas Teje; atëherë ç'do të bëhet me ne?"

28 Jezusi u tha: "Me të vërtetë po ju them, në ripërtëritjen e të gjitha gjërave, kur Biri i Njeriut të ulet në fronin e lavdisë së Tij, ju që më ndoqët pas, do të uleni në dymbëdhjetë frone dhe do të gjykoni të dymbëdhjetë fiset e Izraelit.

29 Kushdo që ka lënë shtëpitë, vëllezërit ose motrat, atin ose nënën, ose fëmijët, ose arat për hir të emrit Tim, do të marrë njëqind herë më shumë dhe do të trashëgojë jetën e amshuar.

30 Shumë që janë të parët, do të jenë të fundit dhe të fundit do të jenë të parët."

Mateu - Kapitulli 20

1 "Sepse mbretëria e qiejve i ngjan atij zotit të shtëpisë, i cili doli herët në mëngjes për të pajtuar argatë për vreshtin e tij.

2 Pasi u mor vesh me argatët për një denar ditën, i dërgoi në vresht.

3 Kur doli aty nga ora e tretë, pa të tjerë që po rrinin pa punë në treg

4 dhe u tha: 'Shkoni edhe ju në vresht dhe do t'ju jap hakun e punës.'

5 Kështu ata shkuan. Pastaj doli përsëri rreth orës së gjashtë e të nëntë dhe bëri po të njëjtën gjë.

6 Aty nga ora e njëmbëdhjetë doli e pa të tjerë që po rrinin dhe u tha: 'Përse rrinin gjithë ditën pa punë?'

7 Ata i thanë: 'Sepse askush nuk na ka marrë në punë.' Ai u tha: 'Shkoni edhe ju në vresht.'

8 Kur erdhi mbrëmja, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të vet: 'Thirri argatët e jepu mëditjen duke filluar nga të fundit tek të parët.'

9 Kur erdhën ata që u pajtuan rreth orës së njëmbëdhjetë, morën secili nga një denar.

10 Kur erdhën të parët, menduan se do të merrnin më shumë, por edhe ata morën nga një denar secili.

11 Pasi e morën, filluan të pëshpërisnin kundër të zotit të shtëpisë,

12 duke thënë: 'Këta të fundit punuan vetëm një orë dhe i bërë njëllor me ne, që mbajtëm barrën dhe duruam afshin e ditës.'

13 Por ai u përgjigj dhe i tha njërit prej tyre: 'O mik, hakun s'ta kam ngrënë. A nuk u morëm vesh bashkë për një denar?'

14 Merr denarin tënd dhe shko. Këtij të fundit dua t'i jap po aq sa edhe ty.

15 A nuk kam të drejtë të bëj ç'të dua me gjërat e mia? Apo syri yt është smirëzi, meqë unë jam i mirë?'

16 Kështu që të fundit do të jenë të parët dhe të parët të fundit."

17 Jezusi, ndërsa ngjitej për në Jeruzalem, i mori të dymbëdhjetë [dishepujt] mënjanë dhe u tha gjatë rrugës:

18 "Ja, po ngjitemi për në Jeruzalem, ku Biri i Njeriut do t'u dorëzohet kryepfistërinjve dhe skribëve dhe ata do ta dënojnë me vdekje.

19 Do t'ua dorëzojnë kombeve që ta tallin, ta fshikullojnë e ta kryqëzojnë dhe të tretën ditë Ai do të ngjallet."

MATEU

20 Pastaj iu afrua e ëma e bijve të Zebedeut me bijtë e saj, ra në gjunjë para Tij dhe po i kërkonte diçka.

21 Ai i tha: "Çfarë do?" Ajo i tha: "Urdhëro që këta dy bijtë e mi të ulen njëri në të djathtën Tënde dhe tjetri në të majtën Tënde në mbretërinë Tënde."

22 Jezusi u përgjigj dhe tha: "Ju nuk dini ç'kërkoni. A mund të pini kupën që do të pi Unë?" Ata i thanë: "Mund ta pimë."

23 Ai u tha: "Ju vërtet do të pini kupën Time, por të ulesh në të djathtën e në të majtën Time, kjo nuk më takon Mua ta jap, por do t'u jepet atyre të cilëve ua ka përgatitur Ati Im."

24 Kur e dëgjuan këtë, të dhjetë të tjerët u zemëruan me dy vëllezërit.

25 Por Jezusi i thirri dhe u tha: "Ju e dini që krerët e kombeve sundojnë mbi njerëzit e tyre dhe më të mëdhenjtë ushtrojnë mbi ta pushtetin e tyre.

26 Midis jush nuk do të jetë kështu; përkundrazi, kushdo që dëshiron të bëhet i madh midis jush, do të jetë shërbyesi juaj,

27 dhe kushdo që dëshiron të jetë i parë midis jush, do të jetë shërbëtori juaj;

28 ashtu si Biri i Njeriut nuk erdhi që t'i shërbenin, por që të shërbejë dhe që të japë jetën e Vet si shpërblësë për shumë."

29 Kur po largoheshin nga Jerikoja, Atij i vajti pas një turmë e madhe.

30 Dhe ja, me të dëgjuar që po kalonte Jezusi, dy të verbër që ishin ulur pranë rrugës, thirrën: "Ki mëshirë për ne, [o Zot], Bir i Davidit!"

31 Turma i qortoi që të mbanin qetësi, por ata thërrisnin më fort duke thënë: "Mëshirë për ne, o Zot, Bir i Davidit!"

32 Jezusi u ndal, i thirri dhe u tha: "Çfarë doni

t'ju bëj?"

33 Ata i thanë: "Zot, duam të na hapen sytë."

34 Jezusit i erdhi keq për ta dhe u preku sytë; menjëherë atyre u erdhi drita e syve dhe i shkuan pas.

Mateu - Kapitulli 21

1 Kur iu afruan Jeruzalemit dhe arritën në Betfage në Malin e Ullinjve, Jezusi dërgoi dy dishepuj

2 dhe u tha: "Shkoni në fshatin përballë jush dhe shumë shpejt do të gjeni një gomare të lidhur dhe një kërraç bashkë me të. Zgjidhni dhe m'i sillni Mua.

3 Po t'ju thotë dikush ndonjë gjë, i thoni: 'I duhen Zotit', dhe ai do t'i dërgojë menjëherë."

4 Kjo u bë që të përmbushej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit,

5 "I thoni vajzës së Sionit: 'Ja, Mbreti yt po të vjen, i urtë dhe hipur mbi gomare, mbi një kërraç, i vogli i gomares.

6 Dishepujt shkuan dhe bënë ashtu si i udhëzoi Jezusi.

7 Sollën gomaren dhe kërraçin, u vunë petkat e veta përsipër dhe Ai u ul mbi to.

8 Një turmë shumë e madhe shtruan petkat e veta në rrugë; disa të tjerë prenë degët e pemëve dhe i shtruan gjatë rrugës.

9 Turmat që shkonin përpara Tij dhe ata që e pasonin, thërrisnin, duke thënë: "Hosana Birit të Davidit. I bekuar është Ai që vjen në emër të Zotit; Hosana lart e më lart!"

10 Kur Jezusi hyri në Jeruzalem, u trazua i gjithë qyteti, duke thënë: "Kush është ky?"

11 Turmat thoshin: "Ky është Jezusi, profeti nga

MATEU

Nazareti i Galileë.

12 Jezusi hyri në tempull, i nxori jashtë të gjithë ata që shisnin e blinin në tempull dhe përmbysi tryezat e këmbyesve të parave, si dhe ndenjësjet e atyre që shisnin pëllumba.

13 Dhe u tha: "Është shkruar: 'Shtëpia Ime do të quhet shtëpi lutjesh', por ju po e ktheni në një strofull kusarësh."

14 Të verbrit e të çalët shkuan tek Ai në tempull dhe Ai i shëroi.

15 Kryepriiftërinjtë dhe skribët, kur panë mrekullitë që bëri dhe fëmijët që thërrisnin në tempull e thoshin: "Hosana Birit të Davidit", i pushtoi zemërimi

16 dhe i thanë: "A e dëgjon ç'po thonë këta?" Jezusi u tha: "Po; nuk e paskeni lexuar kurrë: 'Nga goja e të miturve dhe e foshnjave të gjirit ke ngritur Ti lëvdatën Tënde'?"

17 Pasi i la ata, doli jashtë qytetit, në Betani, ku kaloi natën.

18 Herët në mëngjes, ndërsa po kthehej për në qytet, e mori uria.

19 Pranë rrugës pa një fik, iu afrua, por nuk gjeti gjë në të veç gjetheve dhe i tha: "Kurrë mos u bëftë më fryt tek ti." Dhe fiku u tha menjëherë.

20 Kur e panë dishepujt këtë, u mrekulluan dhe thanë: "Si u tha ky fik kaq shpejt?"

21 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Me të vërtetë po ju them, po të keni besim e të mos dyshoni, jo vetëm këtë do t'i bëni fikut, por edhe këtij mali po t'i thoni: 'Ngrihu e hidhu në det', ashtu do të bëhet.

22 Po të keni besim, çfarëdo që të kërkoni në lutje, do ta merrni."

23 Kur shkoi në tempull, ndërsa po i mësonte njerëzit, iu afruan kryepriiftërinjtë dhe pleqtë e popullit dhe i thanë: "Me ç'autoritet i bën këto gjëra? Kush ta ka dhënë këtë pushtet?"

24 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Do t'ju pyes edhe Unë për një gjë dhe, po të ma thoni, edhe Unë do t'ju them se me ç'pushtet po i bëj këto gjëra.

25 Po pagëzimi i Gjonit, nga erdhi? Nga qielli apo nga njerëzit?" Ata filluan të diskutonin midis tyre, duke thënë: "Po të themi: 'Nga qielli', Ai do të na thotë: 'Atëherë përse nuk i besuat atij?'"

26 Por po të themi: 'Nga njerëzit', kemi frikë nga turma, sepse të gjithë e mbajnë Gjonin për profet."

27 Ata iu përgjigjën Jezusit dhe thanë: "Nuk e dimë." Ai u tha: "As Unë nuk po ju them se me ç'pushtet po i bëj këto gjëra.

28 Po si mendoni ju? Një njeri kishte dy fëmijë. Iu afrua të parit dhe i tha: 'Bir, shko sot të punosh në vresht.'

29 Ai u përgjigj dhe tha: 'Nuk dua', por më pas ndërroi mendje dhe shkoi.

30 Pastaj iu afrua tjetrit dhe i tha po të njëjtën gjë. Ai u përgjigj dhe tha: 'Po shkoj, Zotëri,' dhe nuk vajti.

31 Cili nga të dy e bëri vullnetin e të atit?" Ata thanë: "I pari." Jezusi u tha: "Me të vërtetë po ju them, që tagrambledhësit dhe gratë e përdala po hyjnë përpara jush në mbretërinë e Perëndisë.

32 Sepse Gjoni erdhi te ju me rrugë drejtësie dhe ju nuk i besuat, por tagrambledhësit dhe gratë e përdala i besuan. Edhe kur e patë këtë, ju as që u penduat më vonë, që t'i besoni atij.

33 Dëgjoni një tjetër shëmbëlltyrë. Një njeri, që ishte zot shtëpie, mbolli një vresht dhe e rrethoi me gardh, gërmoi në të një vençë dhe ngriti një kanike. Pasi ua dha me qira disa bujqve, mori udhë të largët.

34 Kur u afrua koha e vjeljes, dërgoi shërbëtorët e vet te bujqit për të marrë të vjelat e vreshtit.

35 Bujqit i zunë shërbëtorët e tij, njërin e rrahën, tjetrin e vranë dhe të tretin e qëlluan me gurë.

MATEU

36 Ai dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë më shumë se të parët dhe ata bënë me ta të njëjtën gjë.

37 Më në fund u dërgoi të birin, duke thënë: 'Do ta respektojnë tim bir.'

38 Por bujqit, kur panë birin e tij, thanë me njëri-tjetrit: 'Ky është trashëgimtari, e jani ta vrasim e t'i marrim trashëgimin.'

39 E kapën, e flakën jashtë vreshtit dhe e vranë.

40 Kur të vijë pra, i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë këtyre bujqve?"

41 Ata i thanë: "Do t'i shkatërrojë keqas këta keqbërës dhe do t'ua lëshojë vreshtin bujqve të tjerë, të cilët do t'i dorëzojnë frytet në kohën e duhur."

42 Jezusi u tha: "Po ju, kurrë nuk e paskeni lexuar në Shkrimet: 'Guri që ndërtesit flakën tej, pikërisht ai u bë këndi i themelit; kjo u bë nga Zoti dhe është e mrekullueshme në sytë tanë'?"

43 Prandaj po ju them që mbretëria e Perëndisë do t'ju merret dhe do t'i jepet një kombi që do të japë frytet e saj.

44 Kushdo që bie mbi këtë gur, do të bëhet copë-copë, por ai mbi të cilin do të bjerë, do të bëhet thërrime."

45 Kur kryepriiftërinjtë dhe farizenjtë dëgjuan shëmbëlltyrën e Tij, e kuptuan që Ai po fliste për ta.

46 U përpoqën ta kapnin, por kishin frikë nga turmat, sepse ata e mbanin Atë për profet.

Mateu - Kapitulli 22

1 Jezusi u përgjigj dhe u foli përsëri me shëmbëlltyra, duke thënë,

2 "Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti, që i bëri gostinë e dasmës të birit

3 dhe dërgoi shërbëtorët e vet për të thirrur të ftuarit në gostinë e dasmës, por ata nuk deshën të vinin.

4 Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë dhe u tha: 'U thoni atyre që janë ftuar: "Ja, gostinë time e kam përgatitur; qetë e mi dhe berrat e majmë janë therur dhe gjithçka është gati. Ejani në dasmë".'

5 Por ata nuk ia vunë veshin dhe shkuan, njëri në arën e vet, tjetri atje ku bënte tregtinë e tij.

6 Pjesa tjetër zunë shërbëtorët e tij, i poshtëruan dhe i vranë.

7 Mbreti u zemërua, dërgoi ushtritë e veta, i zhduku ata vrasës dhe ua dogji qytetin.

8 Pastaj u tha shërbëtorëve të vet: 'Gostia e dasmës është vërtet gati, por ata që ishin ftuar, nuk ishin të denjë.

9 Shkoni pra, nëpër kryet e rrugëve, dhe sa të gjeni, ftojini për dasmë.'

10 Shërbëtorët dolën nëpër rrugë, mbledhën të gjithë sa gjetën, të ligj e të mirë, dhe dasma u mbush me dasmorë.

11 Kur hyri mbreti për të parë ata që ishin shtruar në tryeza, vuri re aty një njeri që nuk kishte veshur rroba dasme

12 dhe i tha: 'Mik, si hyre këtu pa rroba dasme?' Ai nuk e hapi gojën.

13 Atëherë mbreti u tha shërbyesve: 'Lidheni këmbë e duar dhe flakeni jashtë në terr; atje do të ketë kujë dhe kërcëllimë dhëmbësh.'

14 Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur."

15 Pastaj farizenjtë shkuan e thurën një plan si ta kapnin me fjalë.

16 Dërguan tek Ai dishepujt e tyre bashkë me herodianët dhe i thanë: "Mjeshtër, e dimë që je i çiltër, u mëson njerëzve udhën e Perëndisë me

MATEU

vërtetësi dhe nuk do t'ia dish se kush është, sepse nuk i mban anën njeriu.

17 Na thuaj pra, si mendon Ti? A është e drejtë t'i paguajmë tatimin Cezarit, apo jo?"

18 Jezusi, duke e ditur ligësinë e tyre, tha: "Përse më vini në provë, o hipokritë?"

19 Ma tregoni monedhën që përdoret për tatim." Ata i sollën një denar.

20 Ai u tha: "E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?"

21 Ata i thanë: "Janë të Cezarit." Atëherë Ai u tha: "Jepini pra, Cezarit ato që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë."

22 Kur i dëgjuan këto, ata u mrekulluan. E lanë Atë dhe shkuan.

23 Po atë ditë tek Ai erdhën saducenjtë, që thoshin se nuk ka ngjallje, dhe e pyetën,

24 "Mjeshtër, Moisiu ka thënë: 'Nëse dikush vdes, pa lënë fëmijë, i vëllai do të martohet me të shoqen e tij dhe do të rrisë pasardhës për të vëllanë.

25 Mes nesh ishin shtatë vëllezër; i pari, pasi u martua, vdiq dhe, meqë nuk kishte pasardhës, ia la të shoqen vëllait të vet.

26 Po ashtu edhe i dyti, dhe i treti, deri tek i shtati.

27 E fundit nga të gjithë vdiq edhe gruaja.

28 Atëherë, në ngjallje, e cilit nga të shtatë do të jetë gruaja? Sepse të gjithë e patën atë për grua."

29 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Po gaboni, ngaqë nuk dini Shkrimet, as fuqinë e Perëndisë.

30 Sepse, në ngjallje, ata as martohen as jepen nëpër martesë, por janë si engjëjt në qiell.

31 Përsa i përket ngjalljes së të vdekurve, a nuk e keni lexuar atë që ju ka thënë Perëndia,

32 'Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut, Perëndia i Jakobit? Nuk është Perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve'."

33 Turmat, kur e dëgjuan këtë, mbetën të mahnitura me mësimet e Tij.

34 Kur farizenjtë dëgjuan që Ai ua kishte mbyllur gojën saducenjve, u mblodhën së bashku.

35 Njëri prej tyre [njeri i ligjit] e pyeti për ta vënë në provë,

36 "Mjeshtër, cili është urdhërimi më i madh në Ligj?"

37 Ai i tha: "'Ta duash Zotin, Perëndinë tënd, me tërë zemrën tënde, me tërë shpirtin tënd dhe me tërë mendjen tënde'.

38 Ky është urdhërimi i parë dhe më i madhi.

39 I dyti është njësoj me atë: 'Ta duash të afërmin tënd si veten tënde.'

40 Në këto dy urdhërime varet gjithë Ligji dhe Profetët."

41 Kur farizenjtë qenë mbledhur së bashku, Jezusi i pyeti

42 dhe tha: "Çfarë mendoni ju për Krishtin? I biri i kujt është?" Ata i thanë: "I Davidit."

43 Ai u tha: "Si atëherë Davidi, duke folur me anë të Frymës, e quan Atë Zot? Sepse ai thotë:

44 'Zoti i ka thënë Zotit tim: "Ulu nga e djathta Ime, derisa t'i vë armiqtë e Tu nën këmbët e Tua'."

45 Pra, nëse Davidi e quan Atë Zot, si mund të jetë Ai biri i tij?"

46 Askush nuk ishte në gjendje t'i kthente përgjigje, dhe që prej asaj dite nuk guxoi njeri ta pyeste më.

MATEU

Mateu - Kapitulli 23

1 Pastaj Jezusi i foli turmës dhe dishepujve të Vet

2 dhe tha: "Skribët dhe farizenjtë u ulën në ndenjësën e Moisiut.

3 Pra, duhet të bëni dhe të zbatoni të gjitha ato që t'ju thonë, por mos bëni sipas veprave të tyre, sepse ata nuk i bëjnë ato që thonë.

4 Sepse ata lidhin barrë të rënda [e të vështira për t'u mbajtur] dhe i vënë mbi shpatullat e njerëzve, por ata vetë nuk duan t'i lëvizin as me gisht.

5 Të gjitha punët e tyre i bëjnë për t'u dukur para njerëzve: i zgjerojnë rripat e tyre të lutjes dhe i zgjasin thekët e petkave të tyre.

6 Duan vendin e nderit nëpër gosti dhe ndenjëset e para në sinagoga,

7 u pëlqejnë përshëndetjet në treg dhe duan që njerëzit t'i thërrasin: 'Rabbi'.

8 Por ju nuk duhet t'ju thërrasin 'Rabbi', sepse Një është Mjeshtri juaj dhe ju të gjithë jeni vëllezër.

9 Askënd mos e thërrisni 'atë' mbi tokë, sepse Një është Ati juaj, që është në qiej.

10 As mjeshtër të mos thirreni, sepse Një është Mjeshtri juaj, Krishti.

11 Por më i madhi mes jush do të jetë shërbyesi juaj.

12 Kushdo që do ta lartësojë veten, do të përulet, dhe kushdo që do ta përulë veten, do të lartësohet.

13 Mjerë ju, skribë dhe farizenj, ju hipokritë! Sepse ju ua mbyllni njerëzve në fytyrë mbretërinë e qiejve. Sepse ju nuk hyni, as nuk i lini të hyjnë ata që përpiqen të hyjnë.

14 [Mjerë ju, skribë dhe farizenj, ju hipokritë! Sepse ju përlani shtëpitë e vejushave, dhe për sy e

faqe bëni lutje të gjata; prandaj ju do të merrni dënim më të madh.]

15 Mjerë ju, skribë e farizenj, ju hipokritë! Sepse ju kaloni det e tokë për të bërë dikë të kthejë fe dhe, kur ai kthehet, ju e bëni pjellë të ferrit dy herë më shumë se veten tuaj.

16 Mjerë ju, o udhërrëfyes të verbër, që thoni: 'Kushdo që bën be për tempullin, kjo nuk vlen, por kushdo që betohet për arin e tempullit, ka detyrim.'

17 Ju, o të marrë e të verbër! Ç'gjë është më e madhe, ari apo tempulli që ka shenjtëruar arin?

18 Gjithashtu thoni: 'Kushdo që bën be për altar, kjo nuk vlen, por kushdo që betohet për dhuratën mbi altar, ka detyrim.'

19 O të verbër! Ç'gjë është më e madhe, dhurata apo altari që shenjtëron dhuratën?

20 Pra, ai që bën be për altarin, betohet për të dhe për gjithçka mbi të.

21 Dhe ai që bën be për tempullin, betohet për të dhe për Atë që rri në të.

22 Ai që bën be për qiellin, betohet për fronin e Perëndisë dhe për Atë që është ulur në të.

23 Mjerë ju, skribë e farizenj, ju hipokritë! Sepse ju jepni të dhjetën e mendrës, të koprës, të qimnonit dhe keni lënë pas dore çështjet më të rëndësishme të ligjit: gjykimin, dhembshurinë dhe besimin. Këto duhet të bënit, pa lënë edhe ato të tjerat.

24 Ju, udhërrëfyes të verbër, që pastroni në kullësë mushkonjën dhe gëlltisni devenë.

25 Mjerë ju, skribë e farizenj, ju hipokritë! Sepse ju e pastroni nga jashtë kupën dhe pjatën, por nga brenda ato janë plot plaçkitje e shfrenime.

26 Ti, o farize i verbër, pastro më parë pjesën e brendshme të kupës, që edhe pjesa e jashtme e saj të jetë e pastruar.

MATEU

27 Mjerë ju, skribë e farizenj, ju hipokritë! Sepse ju ngjani me varret e lyera me gëlqere, që nga jashtë duken vërtet të bukura, por nga brenda janë plot eshtra të vdekurish e gjithë papastërti.

28 Po kështu edhe ju, nga jashtë dukeni vërtet njerëz të drejtë, por nga brenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi.

29 Mjerë ju, skribë e farizenj, ju hipokritë! Sepse ju ndërtoni varret e profetëve dhe stolisni përmendoret e të drejtëve

30 dhe thoni: 'Po të ishim në ditët e etërve tanë, nuk do të kishim marrë pjesë me ta në derdhjen e gjakut të profetëve.'

31 Kështu ju dëshmoni për veten tuaj se jeni bij të atyre që vranë profetët.

32 Mbusheni edhe ju masën e etërve tuaj!

33 Ju gjarpërinj, pjella nepërkash, si do t'i shpëtoni dënimit në ferr?

34 Prandaj ja, Unë ju dërgoj profetë, njerëz të mençur e skribë dhe disa prej tyre do t'i vrisni e do t'i kryqëzoni; të tjerët do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja e do t'i përndiqni nga qyteti në qytet,

35 që mbi ju të bjerë i gjithë gjaku i drejtë që është derdhur mbi tokë, nga gjaku i Abelit të drejtë deri te gjaku i Zakarisë, birit të Barakias, të cilin ju e vranë midis tempullit dhe altarit.

36 Me të vërtetë po ju them, të gjitha këto do të bien mbi këtë brez.

37 O Jeruzalem, Jeruzalem, që vret profetët e qëllon me gurë ata që dërgohen te ti, sa herë kam dëshiruar të mbledh fëmijët e tu së bashku, ashtu si mbledh pula zogjtë e vet nën krahë, por ju nuk deshët!

38 Ja, shtëpia juaj ju ka mbetur e shkretë.

39 Sepse po ju them se tani e tutje nuk do të më shihni më, derisa të thoni: "I bekuar është Ai që vjen në emër të Zotit!"

Mateu - Kapitulli 24

1 Jezusi doli nga tempulli dhe, kur po largohej, iu afruan dishepujt e Tij për t'i treguar ndërtesat e tempullit.

2 Ai u përgjigj dhe u tha: "A nuk i shihni të gjitha këto gjëra? Me të vërtetë po ju them, nuk do mbesë këtu gur mbi gur pa u rrënuar."

3 Kur ishte ulur në Malin e Ullinjve, iu afruan dishepujt vetëm për vetëm dhe thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Cila do të jetë shenja e ardhjes Sate dhe e fundit të jetës?"

4 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Hapni sytë se mos ju mashtron njeri.

5 Sepse shumë do të vijnë në emrin Tim, duke thënë: 'Unë jam Krishti' dhe do të mashtrojnë shumë njerëz.

6 Do të dëgjoni luftëra e jehona luftërash. Shikoni të mos trembeni, sepse kështu duhet të ndodhë, por ky nuk është ende fundi.

7 Sepse kombi do të ngrihet kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; vende-vende do të ketë zi buke dhe tërmete.

8 Por të gjitha këto janë fillimi i dhembjeve.

9 Pastaj do t'ju dorëzojnë për tortura e do t'ju vrasin dhe do të urreheni nga të gjitha kombet për hir të emrit Tim.

10 Atëherë shumë do të shkandullohen, do të tradhtojnë njëri-tjetrin dhe do të urrejnë njëri-tjetrin.

11 Do të dalin shumë profetë të rremë dhe do të mashtrojnë shumë njerëz.

12 Kur të vërshojë paudhësia, dashuria e shumë njerëzve do të ftohet.

13 Ai që qëndron deri në fund, ky do të

MATEU

shpëtohet.

14 Ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në mbarë botën si dëshmi për të gjitha kombet dhe atëherë do të vijë fundi.

15 Pra, kur të shihni neverinë e shkretimit duke qëndruar në vend të shenjtë, për të cilën është folur nëpërmjet profetit Daniel (kush lexon, le ta kuptojë),

16 atëherë ata që janë në Jude, le t'ia mbathin ndër male.

17 Kush është mbi pullaz, të mos zbresë për të marrë plaçkat prej shtëpisë së vet.

18 Kush është në arë, të mos kthehet prapa për të marrë rrobën e vet.

19 Mjerë ato që janë shtatzëna dhe ato që japin gji në ato ditë!

20 Lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as të shtunën,

21 sepse atëherë do të ketë mundim aq të madh, sa nuk ka ndodhur prej fillimit të botës deri tani dhe as që ka për të ndodhur kurrë.

22 Po të mos shkurtoheshin ato ditë, askush nuk do të shpëtohej, por për hir të të zgjedhurve, ato ditë do të shkurtohen.

23 Pastaj, po t'ju thotë ndokush: 'Ja, këtu është Krishti', ose 'Është atje', mos e besoni,

24 sepse Krishta të rremë e profetë të rremë do të dalin e do të bëjnë shenja të mëdha e mrekulli për të mashtruar, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit.

25 Ja, jua kam thënë që më parë.

26 Prandaj, po t'ju thonë: 'Ja, është në shkretëtirë', mos dilni, ose 'Ja ku është, brenda në shtëpi', mos u besoni.

27 Sepse ashtu si vetëtima që del nga lindja e flakëron deri në perëndim, ashtu do të jetë ardhja

e Birit të Njeriut.

28 Kudo që të ketë kërma, aty do të mblidhen korbat.

29 Menjëherë pas mundimit të madh të atyre ditëve dielli do të errësohet, hëna nuk do të japë shkëlqimin e saj, yjet do të bien prej qiellit dhe fuqitë e qiejve do të tunden.

30 Pastaj do të shfaqet shenja e Birit të Njeriut në qiell dhe atëherë të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë e do të shohin Birin e Njeriut duke ardhur mbi retë e qiellit me fuqi e lavdi të madhe.

31 Ai do të dërgojë engjëjt e Vet me trumbetën e madhe dhe ata do të mbledhin të zgjedhurit e Tij nga të katër anët, nga njëri skaj i qiejve deri te tjetri.

32 Dhe tani, mësoni këtë shëmbëlltyrë nga fiku; sapo dega e tij bëhet e njomë dhe nxjerr gjethet, ju e merrni vesh që vera është afër.

33 Po ashtu edhe ju, kur t'i shihni të gjitha këto, merreni vesh që është pranë, tek dera.

34 Me të vërtetë po ju them, ky brez nuk do të kalojë pa ndodhur të gjitha këto gjëra.

35 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e Mia nuk do të kalojnë.

36 Askush nuk di gjë për atë ditë dhe atë orë, as engjëjt e qiejve, as Biri, por vetëm Ati.

37 Siç ishte në ditët e Noes, ashtu do të jetë ardhja e Birit të Njeriut.

38 Sepse siç ishte në ato ditë para përmytjes, njerëzit hanin e pinin, martoheshin dhe jepeshin për martesë, deri në ditën në të cilën Noeja hyri në arkë,

39 dhe nuk e morën vesh derisa erdhi përmytja dhe i përpiu të gjithë; ashtu do të jetë edhe ardhja e Birit të Njeriut.

40 Atëherë dy njerëz do të jenë në arë, njëri do të merret e tjetri do të lihet.

MATEU

41 Dy gra do të jenë duke bluar në mulli, njëra do të merret e tjetra do të lihet.

42 Hapni sytë, pra! Sepse nuk e dini në ç'ditë do të vijë Zoti juaj.

43 Por merrni vesh këtë, që po ta dinte i zoti i shtëpisë në ç'orë të natës vjen vjedhësi, do të rrinte zgjuar e nuk do të linte t'i hynin për të vjedhur në shtëpinë e tij.

44 Prandaj edhe ju të jeni gati, sepse në atë orë që ju nuk e mendoni, do të vijë Biri i Njeriut.

45 Kush vallë është ai shërbëtor besnik dhe i mençur, të cilin i zoti e vuri përmbi shërbëtorët e shtëpisë, për t'u dhënë ushqimin në kohë?

46 Lum ai shërbëtor, i cili, kur i vjen i zoti, e gjen duke vepruar kështu.

47 Me të vërtetë po ju them, ai do t'i besojë atij gjithë pasurinë e vet.

48 Por mendoni sikur ai shërbëtor i lig të thotë në zemrën e vet: 'Im zot po vonohet'

49 dhe të fillojë t'i rrahë shokët e vet dhe të hajë e të pijë me të dehurit.

50 I zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë kur ai nuk e pret dhe në orën që ai nuk e di.

51 Do ta bëjë copë-copë dhe do t'ia caktojë vendin bashkë me hipokritët; atje do të ketë kujë e kërcëllimë dhëmbësh."

Mateu - Kapitulli 25

1 "Atëherë mbretëria e qiejve do t'u ngjajë dhjetë virgjëreshave, që morën kandilët e tyre dhe dolën për të pritur dhëndrin.

2 Pesë prej tyre ishin mendjelehta dhe pesë të mençura;

3 mendjelehtat morën kandilët, por nuk morën

vaj me vete.

4 Të mençurat morën enë me vaj së bashku me kandilët e tyre.

5 Meqë dhëndri po vonohej, të gjitha dremiteshin dhe i zuri gjumi.

6 Në mes të natës u dëgjua një britmë: 'Ja dhëndri, dilini përpara!'

7 Atëherë të gjitha virgjëreshat u zgjuan dhe bënë gati kandilët e tyre.

8 Mendjelehtat u thanë të mençurave: 'Na jepni nga vaji juaj, sepse po na fiken kandilët.'

9 Por të mençurat u përgjigjën dhe thanë: 'Ndoshta nuk mjafton as për ne as për ju. Shkoni më mirë tek ata që shesin vaj e blini për veten tuaj.

10 Në kohën që ato shkuan për të blerë, erdhi dhëndri; ato që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë dhe dera u mbyll.

11 Më vonë erdhën edhe virgjëreshat e tjera dhe thanë: 'Zotëri, zotëri, na e hap derën!'

12 Por ai u përgjigj dhe tha: 'Vërtet po ju them, nuk ju njoh.'

13 Hapini sytë pra, sepse ju nuk e dini as ditën as orën.

14 Sepse do të jetë si puna e atij njeriu që do të merrte udhë të largët, thirri shërbëtorët e tij dhe ua besoi mallin e vet.

15 Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy e tjetrit një, secilit sipas aftësisë së tij, dhe u nis për udhë të largët.

16 Ai që mori pesë talentat, shkoi dhe i vuri menjëherë në përdorim dhe fitoi pesë të tjerë.

17 Po ashtu ai që mori dy talenta, fitoi dy të tjerë.

18 Ndërsa ai që mori një, shkoi dhe gërmoi një gropë në tokë dhe e fshehu paranë e të zotit të

MATEU

vet.

19 Pasi kishte kaluar një kohë e gjatë, erdhi i zoti i atyre shërbëtorëve dhe bëri llogaritë me ta.

20 Ai që mori pesë talentat, iu afrua dhe i solli pesë talenta të tjerë dhe tha: 'Zotëri, pesë talenta më besove. Shiko, fitova pesë talenta të tjerë.'

21 I zoti i tha: 'Të lumtë, o shërbëtor i mirë dhe besnik. U tregove besnik në pak gjë, unë do të të besoj shumë gjëra. Merr pjesë në gëzimin e zotit tënd.'

22 Ai që kishte marrë dy talentat, u afrua e tha: 'Zotëri, dy talenta më besove. Shiko, fitova dy talenta të tjerë.'

23 I zoti i tha: 'Të lumtë, o shërbëtor i mirë dhe besnik. U tregove besnik në pak gjë, unë do të të besoj shumë gjëra. Merr pjesë në gëzimin e zotit tënd.'

24 Pastaj erdhi ai që kishte marrë një talent dhe tha: 'Zotëri, e dija që je njeri i ashpër, që vjel aty ku nuk ke mbjellë dhe mbledh aty ku nuk ke hedhur farë.'

25 Meqë kisha frikë, shkova dhe e fsheha talentin tënd në tokë. Ja ku e ke.'

26 I zoti u përgjigj dhe i tha: 'O shërbëtor i lig dhe i mefshtë. E dije, apo jo, që unë korr aty ku nuk kam mbjellë e mbledh aty ku nuk kam shpërndarë?'

27 Prandaj ti duhet t'i çoje paratë e mia te këmbyesit e parave, dhe, kur të vija unë, të merrja të miat bashkë me kamatën.'

28 Merrjani pra, talentin dhe jepjani atij që ka dhjetë talenta.'

29 Sepse gjithkujt që ka, do t'i jepet dhe ai do të ketë me tepri; por atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.'

30 Flakeni shërbëtorin e paaftë jashtë në errësirë. Aty do të ketë kujë dhe kërcëllimë dhëmbësh.'

31 Kur të vijë Biri i Njeriut me lavdinë e Tij dhe të gjithë engjëjt bashkë me Të, atëherë Ai do të ulet në fronin e lavdisë së Vet.'

32 Të gjitha kombet do të mblidhen përpara Tij dhe Ai do t'i veçojë ato nga njëri-tjetri, ashtu si veçon bariu delet nga dhitë.'

33 Delet do t'i vërë nga e djathta e Vet, ndërsa dhitë nga e majta.'

34 Pastaj Mbreti do t'u thotë atyre nga e djathta e Vet: 'Ejani, ju o të bekuar nga Ati Im, trashëgoni mbretërinë që është përgatitur për ju që nga themelimi i botës.'

35 Sepse isha i uritur dhe ju më dhatë për të ngrënë; kisha etje dhe ju më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe ju më pritët;

36 isha i zhveshur dhe ju më veshët; isha i sëmurë dhe ju u kujdesët për mua; isha në burg dhe ju erdhët tek Unë.'

37 Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen, duke thënë: 'Zot, kur vallë të pamë të uritur e të dhamë për të ngrënë, apo të pamë të etur e të dhamë për të pirë?'

38 Kur të pamë të huaj dhe të pritëm si mik apo të zhveshur e të veshëm?'

39 Kur të pamë të sëmurë apo në burg dhe erdhëm te Ti?'

40 Mbreti do t'u përgjigjet e do t'u thotë: 'Me të vërtetë po ju them, çfarëdo që të keni bërë për njërin nga këta vëllezërit e Mi më pak të rëndësishëm, e keni bërë për Mua.'

41 Pastaj do t'u thotë edhe atyre nga e majta: 'Ikni prej Meje, ju o të mallkuar, në zjarrin e parreshtur, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.'

42 Sepse isha i uritur dhe nuk më dhatë për të ngrënë; kisha etje dhe nuk më dhatë për të pirë.'

43 Isha i huaj dhe nuk më pritët; isha i zhveshur dhe ju nuk më veshët; isha i sëmurë e në burg'

MATEU

dhe ju nuk erdhët të më shihni.'

44 Pastaj edhe ata do të përgjigjen, duke thënë: 'Zot, kur vallë të pamë të uritur, apo me etje, apo të huaj, apo të zhveshur, apo të sëmurë, apo në burg dhe nuk u kujdesëm për Ty?'

45 Atëherë Ai do të përgjigjet dhe do t'u thotë: 'Me të vërtetë po ju them, përderisa nuk e keni bërë për njërin prej këtyre më pak të rëndësishëm, as për Mua nuk e keni bërë.'

46 Këta do të largohen për në ndëshkimin e përjetshëm, ndërsa të drejtët për në jetën e amshuar."

Mateu - Kapitulli 26

1 Dhe ndodhi që kur Jezusi i mbaroi të gjitha këto biseda, u tha dishepujve të Vet.

2 "Ju e dini që pas dy ditësh janë Pashkët dhe Biri i Njeriut do të dorëzohet për t'u kryqëzuar."

3 Atëherë kryepriiftërinjtë dhe pleqtë e popullit u mblodhën në pallatin e kryepriiftit, që quhej Kaifa.

4 Ata thurrën një plan për ta kapur Jezusin me dredhi e pastaj ta vritnin.

5 Por thoshin: "Jo në ditë feste, se mos bëhet ndonjë trazirë në popull."

6 Kur Jezusi ndodhej në Betani, në shtëpinë e Simonit, të gërbulurit,

7 iu afrua një grua që kishte një enë alabastri me vaj erëmirë shumë të çmueshëm dhe, kur Ai u ul të hante, e derdhi mbi kokën e Tij.

8 Kur dishepujt e panë këtë, u zemëruan dhe thanë: "Përse bëhet ky shpenzim?"

9 Sepse ai vaj mund të shitej shtrenjtë dhe paratë t'u jepeshin të varfërve."

10 Kur e mori vesh Jezusi, u tha: "Përse e mërzitni këtë grua? Ajo më bëri një shërbim të

mirë.

11 Të varfrit do t'i keni gjithmonë me vete; ndërsa Mua nuk do të më keni gjithmonë.

12 Sepse ajo, duke derdhur këtë vaj erëmirë mbi trupin Tim, e bëri për të më përgatitur për varrim.

13 Me të vërtetë po ju them, kudo që të predikohet ky ungjill, në tërë botën, do të flitet edhe për këtë që bëri ajo, në kujtim të saj."

14 Pastaj, njëri nga të dymbëdhjetët, i quajtur Juda Iskarioti, shkoi te kryepriiftërinjtë

15 dhe u tha: "Çfarë doni të më jepni që unë t'ju dorëzoj?" Ata i peshuan tridhjetë monedha argjendi.

16 Që nga ajo kohë ai kërkonte të gjente rastin për ta dorëzuar.

17 Të parën ditë të Bukës së Ndorme dishepujt iu afruan Jezusit dhe thanë: "Ku dëshiron që të përgatisim për të ngrënë Pashkët?"

18 Ai tha: "Shkoni në qytet tek akëcili, dhe i thoni: 'Mjeshtri thotë, koha Ime është afër, Pashkët do t'i bëj tek ti bashkë me dishepujt e Mi'."

19 Dishepujt bënë siç i porositi Jezusi dhe përgatitën Pashkët.

20 Kur ra mbrëmja, Ai u ul pranë sofrës me të dymbëdhjetët.

21 Ndërsa hanin, Ai tha: "Me të vërtetë po ju them që njëri prej jush do të më tradhtojë."

22 Ata u hidhëruan pa masë dhe secili filloi t'i thoshte: "Mos jam unë, Zot?"

23 Ai u përgjigj dhe tha: "Ai që e futi dorën në çanak bashkë me Mua, ai do të më tradhtojë.

24 Vërtet Biri i Njeriut po shkon, siç është shkruar për Të, por mjerë ai që e tradhton Birin e Njeriut! Mirë do të ishte për atë njeri të mos ishte lindur."

MATEU

25 Juda, i cili e tradhtoi, u përgjigj dhe tha: "Mos jam unë, Rabbi?" Ai i tha: "Ti po e thua."

26 Kur po hanin, Jezusi mori bukën, e ndau duke e bekuar, ua dha dishepujve dhe tha: "Merreni, hajeni! Ky është trupi Im."

27 Mori një kupë dhe, si tha lutjen e falënderimit, ua dha atyre dhe tha: "Pini të gjithë nga kjo,

28 sepse ky është gjaku Im i besëlidhjes, që u derdh për shumë njerëz për faljen e mëkateve.

29 Por po ju them, që tani e tutje nuk do të pi më nga ky fryt i hardhisë, deri në atë ditë kur ta pi të re bashkë me ju në mbretërinë e Atit Tim."

30 Pasi kënduan një himn, dolën për në Malin e Ullinjve.

31 Atëherë Jezusi u tha: "Të gjithë ju do të shkandulloheni këtë natë për shkakun Tim, sepse është shkruar: 'Do të godas bariun dhe delet e grigjës do të shkapërdahen.

32 Por kur të jem ngritur, do të shkoj përpara jush në Galile."

33 Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Nëse të gjithë do të shkandullohen për shkakun Tënd, unë kurrë nuk do të shkandullohem."

34 Jezusi i tha: "Me të vërtetë po të them, që në këtë natë, përpara se të këndojë këndesi, ti do të më mohosh tri herë."

35 Pjetri i tha: "Edhe sikur të më duhet të vdes me Ty, kurrë nuk kam për të të mohuar." Po ashtu thanë të gjithë dishepujt.

36 Pastaj Jezusi shkoi me ta në një vend të quajtur Getsemani dhe u tha dishepujve: "Uluni këtu, ndërsa Unë po shkoj atje e po lutem."

37 Si mori me vete Pjetrin dhe dy djemtë e Zebedeut, filloi të ngashërehej plot ankth në zemër.

38 Pastaj u tha: "I ligështuar është shpirti Im deri

në vdekje. Qëndroni këtu e rrini zgjuar bashkë me Mua."

39 Si shkoi pak më tutje, u ul me fytyrë përdhe dhe filloi të lutej, duke thënë: "Ati Im, nëse është e mundur, largoje prej Meje këtë kupë, megjithatë jo siç dua Unë, por siç do Ti."

40 Pastaj u kthye te dishepujt dhe, kur i gjeti duke fjetur, i tha Pjetrit: "Pra, ju nuk mundët të rrini zgjuar as një orë me Mua?"

41 Hapni sytë e lutuni, që të mos bini në tundim. Vërtet shpirti është i gatshëm, por mishi është i dobët."

42 Ai u largua edhe një herë për së dyti dhe u lut, duke thënë: "Ati im, nëse nuk është e mundur që kjo kupë të largohet prej Meje pa e pirë, u bëftë vullneti Yt."

43 Kur erdhi, i gjeti ata përsëri duke fjetur, sepse u ishin rënduar sytë.

44 I la ata e u largua përsëri dhe u lut për herë të tretë, duke thënë prapë po ato fjalë.

45 Pastaj u afrua te dishepujt dhe u tha: "Ende po flini e po pushoni? Ja, ora po afron dhe Birin e Njeriut do ta dorëzojnë në duart e mëkatarëve.

46 Ngrihuni, shkojmë! Ja, ai që do të më tradhtojë, ka ardhur."

47 Ishte ende duke folur, kur ja ku erdhi Juda, një nga të dymbëdhjetët, e bashkë me të një turmë e madhe njerëzish me shpata e shkopinj, të dërguar nga kryepriiftërinjtë dhe pleqtë e popullit.

48 Ai që do ta tradhtonte, u dha shenjë, duke u thënë: "Atë që do të puth, Ai vetë është. Kapeni."

49 Iu afrua menjëherë Jezusit dhe tha: "Tungjatjeta, Rabbi" dhe e puthi.

50 Por Jezusi i tha: "O mik, për këtë paske ardhur?" Pastaj ata iu afruan, iu hodhën dhe e kapën Jezusin.

MATEU

51 Ja, njëri prej atyre që ishin me Jezusin, zgjati dorën, nxori shpatën dhe, duke e goditur shërbëtorin e kryepriiftit, i këputi veshin.

52 Atëherë Jezusi i tha: "Vëre shpatën në vend të vet, sepse të gjithë ata që nxjerrin shpatën, prej shpatës do të vdesin.

53 Apo mendon se nuk mund t'i lutem Atit Tim që të më dërgojë tani më shumë se dymbëdhjetë legjione me engjëj?

54 Por si do të përmbushen Shkrimet, që thonë se kështu duhet të ndodhë?"

55 Në po atë orë Jezusi i tha turmës: "Paskeni dalë me shpata e shkopinj, si kundër një kusari, për të më kapur Mua? Përditë rrija ulur në tempull duke i mësuar njerëzit dhe nuk më kapët.

56 Por e tëra kjo u bë që të përmbushen Shkrimet e profetëve." Atëherë të gjithë dishepujt e lanë dhe ikën.

57 Ata që e kapën Jezusin, e çuan tek Kaifa, kryepriifti, ku ishin mbledhur skribët dhe pleqtë.

58 Pjetri e ndiqte nga larg deri në oborrin e kryepriiftit dhe, si hyri brenda, u ul me shërbyesit për të parë përfundimin.

59 Tani, kryepriiftërinjtë dhe i tërë këshilli i lartë kërkonin dëshmi të rreme kundër Jezusit, që ta vrisnin.

60 Por nuk gjetën gjë, megjithëse u afruan shumë dëshmitarë të rremë. Më në fund erdhën dy veta

61 dhe thanë: "Ky ka thënë: 'Unë mund ta shkatërroj tempullin e Perëndisë e ta ndërtoj brenda tri ditësh'."

62 Kryepriifti u ngrit dhe i tha: "Asnjë përgjigje nuk po jep? Ç'është kjo që dëshmojnë këta kundër Teje?"

63 Por Jezusi nuk foli. Kryepriifti i tha: "Po të vë në be në emër të Perëndisë së gjallë që të na thuash nëse Ti je Krishti, Biri i Perëndisë."

64 Jezusi i tha: "Ti po e thua. Megjithatë po ju them, që tani e tutje do ta shihni Birin e Njeriut të ulur nga e djathta e të Fuqishmit dhe duke ardhur mbi retë e qiellit."

65 Pastaj kryepriifti shqeu petkat e veta dhe tha: "Ka thënë blasfemi. Përse na duhen ende dëshmitarë? Ja, sapo e dëgjuat blasfeminë.

66 Çfarë mendoni?" Ata u përgjigjën dhe thanë: "Është fajtor, meriton dënim me vdekje!"

67 Pastaj e pështynë në fytyrë, e goditën me grushte dhe i ranë me shuplaka,

68 duke thënë: "Na e zbulo me profeci, o Krisht, kush të goditi?"

69 Pjetri ishte ulur jashtë në oborr. Iu afrua një shërbëtoreshë dhe i tha: "Edhe ti ke qenë bashkë me Jezusin e Galilesë."

70 Por ai e mohoi përpara të gjithëve, duke thënë: "Nuk e di ç'po thua."

71 Kur doli te dera e jashtme, një tjetër e pa dhe u tha atyre që ishin atje: "Ky ka qenë me Jezusin e Nazaretit."

72 Ai e mohoi përsëri me be: "Nuk e njoh atë njeri."

73 Pas pak iu afruan ata që po rrinin aty dhe i thanë Pjetrit: "Vërtet edhe ti je një prej tyre, sepse të tradhton e folura jote."

74 Atëherë ai filloi të mallkonte e të përбетоhej: "Nuk e njoh atë njeri." Po në atë çast këndoi këndesi.

75 Pjetrit iu kujtua fjala e Jezusit, që i kishte thënë: "Para se të këndoje këndesi, do të më mohosh tri herë." Dhe doli jashtë e qau me hidhërim.

Mateu - Kapitulli 27

1 Me të ardhur mëngjesi, të gjithë kryepriiftërinjtë

MATEU

dhe pleqtë e popullit thurën planin kundër Jezusit për ta vvarë.

2 Pasi e lidhën, e nxorën jashtë dhe ia dorëzuan guvernatorit Pilat.

3 Atëherë Juda, ai që e tradhtoi, duke parë që Atë e dënuan, u pendua dhe ua ktheu të tridhjetë monedhat e argjendta kryepiftërinjve dhe pleqve

4 dhe tha: "Duke dorëzuar gjakun e pafajshëm, kam bërë mëkat." Ata i thanë: "Ç'lidhje ka kjo me ne? Ajo është puna jote."

5 Pasi hodhi monedhat e argjendta në tempull, u largua dhe shkoi e vari veten.

6 Kryepiftërinjtë morën monedhat e argjendta dhe thanë: "Nuk është e drejtë t'i shtiem në thesar, meqenëse është çmim gjaku.

7 Pasi e peshuan mirë punën, blenë me to arën e poçarit për të varrosur të huajt.

8 Prandaj ajo arë deri në ditët e sotme është quajtur 'Ara e Gjakut.'

9 Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremia: 'Morën të tridhjetë monedhat e argjendta, çmimin e atij që ishte shitur, çmim të cilin e caktuan bijtë e Izraelit

10 dhe i dhanë ato për arën e poçarit, ashtu siç më kishte porositur Zoti'."

11 Jezusi qëndroi para guvernatorit. Guvernatori e pyeti dhe tha, "Ti je Mbreti i judenjve?" Jezusi tha: "Ti po e thua."

12 Ndërsa kryepiftërinjtë dhe pleqtë po e padisnin, Ai nuk jepte asnjë përgjigje.

13 Atëherë Pilati i tha: "A nuk i dëgjon të gjitha këto që ata po dëshmojnë kundër Teje?"

14 Ai nuk i ktheu asnjë përgjigje, aq sa e habiti jashtë mase guvernatorin.

15 Guvernatori e kishte zakon që për festa të lironte për popullin një të burgosur, kë të donin

ata.

16 Në atë kohë kishin një të burgosur me nam, që quhej [Jezus] Baraba.

17 Prandaj, kur u mbledh turma, Pilati u tha: "Kë doni t'ju liroj, [Jezus] Barabanë apo Jezusin që quhet Krisht?"

18 Sepse ai e dinte që Atë e kishin dorëzuar nga smira.

19 Kur u ul në fronin e gjyqit, e shoqja i dërgoi fjalë, duke thënë: "Asnjë punë nuk ke me atë Njeri të drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë në një ëndër për shkakun e Tij."

20 Por kryepiftërinjtë dhe pleqtë e bindën turmën që të kërkonte Barabanë dhe të zhduknin Jezusin.

21 Guvernatori u përgjigj dhe u tha: "Cilin nga të dy doni t'ju liroj?" Ata thanë: "Barabanë."

22 Pilati u tha: "Ç'të bëj atëherë me Jezusin që quhet Krisht?" Ata të gjithë thanë: "Të kryqëzohet!"

23 Ai tha: "Përse, ç'të keqe ka bërë?" Por ata po bërtisnin gjithnjë e më shumë, duke thënë: "Të kryqëzohet!"

24 Pilati, duke parë që nuk po arrinte gjë, përkundrazi po bëhej rrëmujë më e madhe, mori ujë e lau duart përpara turmës, duke thënë: "Jam i pafajshëm për gjakun e Këtij njeriu. Kjo është punë për ju."

25 I gjithë populli u përgjigj dhe tha: "Gjaku i Tij ofhtë mbi ne dhe mbi fëmijët tanë!"

26 Atëherë ai ua liroi Barabanë, dhe pasi e fshikulloi Jezusin, e dorëzoi që ta kryqëzonin.

27 Pastaj ushtarët e guvenatorit e morën Jezusin në godinën e sundimtarit dhe mbledhën rreth Tij tërë trupojën.

28 Pasi e zhveshën, i hodhën përsipër një rrobë të kuqe flakë.

MATEU

29 Thurën një kurorë me gjemba dhe ia vunë mbi kokë. I vunë një kallam në dorën e djathtë dhe, duke u ulur në gjunjë përpara Tij, filluan ta tallin, duke thënë: "Përshëndetje, o Mbret i judenjve!"

30 Duke pështyrë mbi Të, ia morën kallamin dhe filluan ta godasin në kokë.

31 Pasi e përqeshën, i hoqën pelerinën, i veshën rrobën e Tij dhe e çuan për ta kryqëzuar.

32 Duke dalë, gjetën një njeri nga Kirenea, që quhej Simon, dhe e detyruan të mbante kryqin e Tij.

33 Kur erdhën në një vend që quhej Golgotë, që do të thotë "Vendi i Kafkës",

34 i dhanë të pinte verë të përzier me vrer. Ai e provoi dhe nuk deshë ta pinte.

35 Pasi e kryqëzuan, hodhën short dhe i ndanë në mes tyre rrobat e Tij.

36 Pastaj u ulën e vazhduan t'i bënin rojë atje.

37 I vunë mbi kokë mbishkrimin me padinë e Tij, KY ËSHTË JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE.

38 Bashkë me të, u kryqëzuan edhe dy vjedhës, njëri nga e djathta e tjetri nga e majta.

39 Ata që kalonin pranë, e shanin duke tundur kokat

40 dhe duke thënë: "Ti që shkatërron tempullin dhe e ndërton për tri ditë, shpëto Vetën. Po të jesh Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi."

41 Po ashtu edhe kryepriiftërinjtë e tallnin bashkë me skribët dhe pleqtë, duke thënë:

42 "Të tjerët i shpëtoi, por Vetën nuk mund ta shpëtojë dot. Ai është mbret i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi dhe do të besojmë në Të.

43 Ia besoi Vetën Perëndisë; le ta çlirojë Perëndia tani, nëse e do, sepse Ai ka thënë: "Jam Biri i Perëndisë."

44 Po ashtu e shanin edhe vjedhësit që ishin kryqëzuar me Të.

45 Nga ora e gjashtë u bë errësirë në gjithë tokën deri në orën e nëntë.

46 Rreth orës së nëntë Jezusi thirri me zë të lartë dhe tha: "Eli, Eli, lama sabaktani?", që do të thotë: 'Perëndia Im, Perëndia Im, përse më ke braktisur?'

47 Disa prej tyre që po rrinin atje, kur e dëgjuan, thanë: "Ky po thërret Elian."

48 Njëri prej tyre vrapoi menjëherë dhe mori një sfungjer. Si e mbushi me uthull, e vuri në një kallam dhe ia dha Atij ta pinte.

49 Të tjerët thoshin: "Lëre, të shohim a do të vijë Elia ta shpëtojë."

50 Jezusi, pasi thirri edhe një herë me zë të lartë, dha shpirt.

51 Dhe ja, perdja e tempullit u çua me dysh nga maja deri në fund. Toka u lëkund dhe gurët u plasaritën.

52 Varret u hapën, dhe shumë trupa të shenjtërve që po flinin, u ngjallën.

53 Pasi dolën nga varret, pas ngjalljes së Tij, hynë në qytetin e shenjtë dhe iu shfaqën shumë vetave.

54 Kur kryeqindësi dhe ata që ishin me të duke ruajtur Jezusin, panë tërmetin dhe çfarë ndodhi, u trembën shumë dhe thanë: "Vërtet, ky ishte Biri i Perëndisë."

55 Aty kishte shumë gra që po vështronin nga larg. Ato i kishin vajtur pas Jezusit që nga Galileja, duke i shërbyer Atij.

56 Midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria nëna e Jakobit dhe e Jozefit dhe nëna e bijve të Zebedeut.

57 Në të ngrysur, erdhi një njeri i pasur nga Arimateja, me emrin Jozef, që kishte qenë edhe ai

MATEU

vetë dishepull i Jezusit.

58 Ai shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Pilati urdhëroi të jepej trupi.

59 Jozefi mori trupin dhe e mbështolli në një pëlhurë të pastër.

60 E vuri në varrin e ri, që e kishte hapur për vete në një shkëmb, dhe pasi rrokullisi një gur të madh në hyrje të varrit, u largua.

61 Aty ishin Maria Magdalena, si edhe Maria tjetër, ulur përballë varrit.

62 Ditën tjetër, që ishte pas Ditës së Përgatitjes, kryepriiftërinjtë dhe farizenjtë u mbledhën te Pilati

63 dhe thanë: "Zotëri, na u kujtua çfarë tha ai mashtrues kur ishte gjallë: 'Pas tri ditësh do të ngjallem.'

64 Jep pra, urdhër që t'i sigurohet varri deri ditën e tretë, se mos vijnë dishepujt e Tij ta vjedhin e t'i thonë popullit: 'U ngjall prej të vdekurve' dhe mashtrimi i fundit do të jetë më i keq se i pari."

65 Pilati u tha: "Rojën e keni. Shkoni dhe sigurojeni siç dini vetë."

66 Ata shkuan dhe e siguruan varrin, duke vulosur gurin dhe duke vënë rojën.

Mateu - Kapitulli 28

1 Pas së shtunës, duke u gdhirë e para ditë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan për të parë varrin.

2 Dhe ja, papritur ra një tërmet i fortë, sepse një engjell i Zotit zbriti nga qielli dhe, pasi u afrua, e rrokullisi gurin poshtë dhe u ul mbi të.

3 Kishte pamjen e vetëtimës dhe rrobën e kishte të bardhë si dëbora.

4 Ata që e ruanin, u drodhën nga frika dhe u

bënë si të vdekur.

5 Engjëlli u përgjigj dhe u tha grave: "Mos kini frikë, sepse e di që ju po kërkoni Jezusin, Atë që është kryqëzuar.

6 Ai nuk është këtu, sepse u ngjall, siç kishte thënë Vetë. Ejani, shikoni vendin ku ishte shtrirë.

7 Shkoni shpejt dhe u thoni dishepujve të Tij: 'Ai u ngjall prej të vdekurve dhe ja, po shkon para jush për në Galile. Atje do ta shihni.' Ja, jua thashë."

8 Ato u larguan menjëherë prej varrit me frikë e me gëzim të madh dhe vrapuan për t'ua çuar lajmin dishepujve të Tij.

9 Ja, Jezusi i takoi dhe tha: "Përshëndetje." Ato iu afruan, i kapën këmbët dhe e adhuruan.

10 Atëherë Jezusi u tha: "Mos kini frikë. Shkoni dhe u thoni vëllezërve të Mi që të shkojnë në Galile; atje do të më shohin."

11 Dhe ja, ndërsa gratë po shkonin, disa prej rojave erdhën në qytet dhe u thanë kryepriiftërinjve të gjitha ato që kishin ndodhur.

12 Atëherë këta u mbledhën me pleqtë dhe vendosën t'u jepnin ushtarëve një shumë të madhe parash,

13 duke u thënë: "Hapni fjalën që dishepujt e Tij erdhën natën dhe e vodhën kur ne ishim duke fjetur.

14 Po ta marrë vesh guvernatori, ne do t'ia mbushim mendjen dhe ju nuk do të keni telashe."

15 Ata morën paratë dhe bënë siç u udhëzuan; kjo fjalë është përhapur midis judenjve deri në ditët e sotme.

16 Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në malin ku i kishte porositur Jezusi.

17 Kur e panë, e adhuruan, megjithëse disa e vunë në dyshim.

MATEU

18 Jezusi u afrua dhe u foli, duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e mbi dhe.

19 Shkoni pra, dhe i bëni dishepuj të gjitha kombet, duke i pagëzuar në emër të Atit, të Birit

dhe të Frymës së Shenjtë,

20 dhe t'i mësoni që t'i mbajnë të gjitha ato që ju kam udhëzuar. Ja, Unë jam me ju në çdo kohë, deri në mbarim të botës."

Marku

Marku - Kapitulli 1

1 Fillimi i ungjillit të Jezus Krishtit, Birit të Perëndisë.

2 Siç është shkruar te profeti Isaia: "Ja, po dërgoj lajmëtarin Tim para Teje, që do të përgatisë udhën Tënde."

3 Zëri i atij që thërret në shkretëtirë: "Përgatisni udhën e Zotit, të drejta bëjini shtigjet e Tij."

4 Gjon Pagëzori erdhi në shkretëtirë duke predikuar pagëzimin e pendesës për faljen e mëkateve.

5 Gjithë treva e Judesë dhe jeruzalemasit dolën dhe shkuan tek ai; të gjithë, duke rrëfyer mëkatet e veta, pagëzoheshin prej tij në lumin Jordan.

6 Gjoni ishte veshur me lesh deveje dhe kishte një rrip lëkure rreth mesit; hante karkaleca dhe mjaltë bletësh të egra.

7 Predikonte duke thënë: "Një më i fuqishëm se unë po vjen pas meje, të cilit unë nuk jam i denjë të ulem e t'i zgjidh gjalmat e sandaleve.

8 Unë ju kam pagëzuar me ujë, por Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë."

9 Dhe ndodhi që në ato ditë erdhi Jezusi nga Nazareti i Galilesë dhe u pagëzua prej Gjonit në lumin Jordan.

10 Dhe menjëherë, me të dalë nga uji, Ai pa qiejt të hapen dhe Frymën duke zbritur mbi Të si një pëllumb.

11 Një zë erdhi nga qiejt: "Ti je Biri Im i dashur, te Ti kam gjetur kënaqësi."

12 Menjëherë Fryma e nxori në shkretëtirë.

13 Ai qëndroi në shkretëtirë dyzet ditë, duke u

tunduar nga Satani. Atje Ai ishte bashkë me bishat e egra, dhe engjëjt i shërbenin.

14 Pasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhi në Galile dhe predikonte lajmin e mirë të Perëndisë.

15 "Koha u plotësua", thoshte Ai. "Mbretëria e Perëndisë po afron. Pendohuni dhe besoni në lajmin e mirë".

16 Duke kaluar pranë detit të Galilesë, Ai pa Simonin dhe Andrenë, vëllanë e Simonit, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ata ishin peshkatarë.

17 Jezusi u tha: "Ejani pas Meje, e do t'ju bëj peshkatarë njerëzish".

18 Ata lanë menjëherë rrjetat dhe i shkuan pas.

19 Duke shkuar pak më tutje, Ai pa Jakobin, të birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët po ndreqnin rrjetat në lundër.

20 I thirri menjëherë dhe ata lanë në lundër atin e tyre Zebedeun me mëditësit dhe i shkuan pas.

21 Hynë në Kapernaum; pa u vonuar, të shtunën Ai hyri në sinagogë e filloi të mësonte njerëzit.

22 Ata mrekulloheshin me mësimin e Tij, sepse i mësonte ata si ai që ka autoritet dhe jo si skribët.

23 Po në atë kohë, në sinagogën e tyre ishte një njeri me frymë të papastër, i cili bërtiti,

24 dhe tha: "Ç'punë ke Ti me ne, o Jezus i Nazaretit? Ke ardhur të na shkatërrosh? Të njoh se kush je, i Shenjti i Perëndisë."

25 Jezusi e qortoi, duke thënë: "Hesht e dil prej tij!"

26 Fryma e papastër, pasi e shkundi fort, lëshoi një britmë të madhe dhe doli prej tij.

27 Të gjithë u mahnitën aq shumë, sa filluan të pyesnin njëri-tjetrin, duke thënë: "Ç'të jetë kjo vallë? Një lloj i ri mësimi me autoritet! Ai u jep urdhër edhe frymëve të papastra e ato i binden."

MARKU

28 Lajmi për Të u përhap menjëherë kudo në mbarë krahinën e Galileës.

29 Sapo dolën nga sinagoga, hynë bashkë me Jakobin dhe Gjonin në shtëpinë e Simonit e të Andreas.

30 E vjehrra e Simonit dergjej me ethe, dhe ata i folën Jezusit menjëherë për të.

31 Ai iu afrua dhe e ngriti duke e marrë për dore; ethet e lanë dhe ajo filloi t'u shërbente.

32 Në të ngrysur, kur perëndoi dielli, i sollën Jezusit të gjithë ata që ishin të sëmurë, si edhe ata që ishin të pushtuar nga demonët.

33 I tërë qyteti ishte mbledhur te dera.

34 Ai shëroi shumë veta që vuanin nga sëmundje të ndryshme, dëboi shumë demonë dhe nuk i linte të flisnin, sepse ata e dinin kush ishte Ai.

35 Herët në mëngjes, pa dalë drita e diellit, Jezusi u ngrit, doli nga shtëpia dhe u largua në një vend të shkretë, ku po lutej.

36 Simoni, si dhe ata që ishin me të, shkuan ta kërkojnë.

37 Kur e gjetën, i thanë: "Të gjithë po të kërkojnë".

38 Ai u tha: "Shkojmë gjetkë në fshatrat fqinje, që të predikoj edhe atje, sepse për këtë kam dalë".

39 Përshkoi gjithë Galilenë, duke predikuar në sinagogat e tyre dhe duke dëbuar demonët.

40 Tek Ai shkoi një i gërbulur, që iu lut [duke i rënë në gjunjë] dhe i tha: "Po të duash, Ti mund të më pastros." "

41 Duke ndier dhembshuri, Ai zgjati dorën, e preku dhe i tha: "Po, dua, qofsh i pastruar!"

42 Dhe menjëherë gërbula iu largua, dhe ai u pastrua.

43 Si e paralajmëroi rreptas, e nxori menjëherë jashtë,

44 duke i thënë: "Shiko, mos i thuaj gjë askujt; por shko e tregoja priftit dhe, si dëshmi për ata, sill për pastrimin tënd ato që ka porositur Moisiu."

45 Por ai, me të dalë, filloi të fliste gjithandej, duke e përhapur kaq shumë lajmin, saqë Jezusi nuk mund të hynte më hapur në qytet, por rrinte jashtë në vende të shkreta; megjithatë tek Ai vinin njerëz nga të katër anët.

Marku - Kapitulli 2

1 Pas disa ditësh, kur hyri përsëri në Kapernaum, u dëgjuan fjalë që Ai ishte në shtëpi.

2 Kaq shumë u mbloodhën, saqë nuk kishte më vend, madje as para derës; Ai u predikonte fjalën.

3 Disa erdhën, duke i sjellë një të paralizuar, që e mbanin katër veta.

4 Por pasi nuk mundeshin t'ia sillnin për shkak të turmës, zbuluan pullazin në vendin ku ishte Ai, dhe si hapën një të çarë, e ulën poshtë hasrën ku dergjej i paralizuari.

5 Jezusi, duke parë besimin e tyre, i tha të paralizuarit: "Bir, mëkatet e tua të janë falur."

6 Por aty ishin ulur edhe disa nga skribët, që mendonin në zemrat e tyre,

7 "Përse flet kështu ky? Ai po thotë blasfemi; kush, veç Perëndisë së vetëm, mund të falë mëkate?"

8 Jezusi, me ta marrë vesh prej frymës së Tij se ç'po mendonin ata në mes tyre, u tha: "Përse i mendoni këto gjëra në zemrat tuaja?"

9 Cila është më e lehtë, t'i thuash të paralizuarit: 'Mëkatet e tua të janë falur', apo t'i thuash: 'Ngrihu, merr hasrën tënde dhe ec'?"

10 Por, që ta dini se Biri i Njeriut ka pushtet mbi tokë për të falur mëkate" i tha të paralizuarit,

11 "Po të them: Ngrihu, merr hasrën tënde dhe

MARKU

shko në shtëpi."

12 Ai u ngrit, mori menjëherë hasrën e doli jashtë para të gjithëve, saqë të gjithë u mrekulluan dhe lëvduan Perëndinë, duke thënë: "Kështu nuk kemi parë kurrë ndonjëherë".

13 Jezusi shkoi përsëri buzë detit. Të gjithë njerëzit shkonin tek Ai, dhe Ai i mësonte.

14 Duke kaluar, pa Levin, të birin e Alfeut, ulur në banakun e tagrambledhësit dhe i tha: "Më ndiq!" Ai u ngrit dhe i vajti pas.

15 Dhe ndodhi që kur ishte shtruar për të ngrënë në shtëpinë e Levit, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë ishin ulur në tryezë me Jezusin dhe dishepujt e Tij, sepse ata që i shkonin pas, ishin shumë.

16 Kur skribët dhe farizenjtë e panë Atë duke ngrënë bashkë me tagrambledhësit dhe mëkatarët, filluan t'u thonë dishepujve të Tij: "Ç'është kjo? Ai po ha bashkë me tagrambledhësit dhe mëkatarët."

17 Jezusi, kur e dëgjoi këtë, u tha: "Nuk kanë nevojë për mjek ata që janë të shëndoshë, por ata që janë të sëmurë. Nuk kam ardhur të thërras për pendim të drejtët, por mëkatarët".

18 Dishepujt e Gjonit dhe farizenjtë ishin duke agjëruar; erdhën e i thanë Atij: "Përse po agjërojnë dishepujt e Gjonit dhe ata të farizenjve, ndërsa dishepujt e Tu nuk agjërojnë?"

19 Jezusi u tha: "A mund të agjërojnë dasmorët sa kohë që dhëndri është me ta? Ata nuk mund të agjërojnë sa kohë e kanë dhëndrin me vete.

20 Por do të vijnë ditët kur dhëndri do t'u merret atyre dhe atëherë ata do të agjërojnë në atë ditë.

21 Askush nuk qep arnë prej pëlhure të re në një rrobë të vjetër; përndryshe arna e re e tërheq rrobën e vjetër dhe e gricura çahet më keq.

22 Askush nuk hedh verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe vera do t'i çajë kacekët, dhe vera bashkë me kacekët do të shkojnë dëm; vera e re hidhet në kacekë të rinj."

23 Dhe ndodhi që një ditë të shtunë Ai po kalonte përmes të mbjellave dhe dishepujt e Tij, duke ecur, filluan të këpusnin kallëza gruri.

24 Farizenjtë i thoshin Atij: "Shiko, përse bëjnë ata të shtunën atë që nuk është e ligjshme?"

25 Ai u tha: "Asnjëherë nuk e paskeni lexuar çfarë bëri Davidi, kur ai dhe ata që ishin me të kishin nevojë dhe ishin të uritur;

26 se si hyri në shtëpinë e Perëndisë në ditët e Abiatarit, kryepriftit, dhe hëngri bukët e përkushtimit, të cilat nuk ka të drejtë t'i hajë njeri tjetër veç priftërinjve dhe ua dha edhe atyre që ishin me të?"

27 Dhe u tha: "E shtuna është bërë për njeriun dhe jo njeriu për të shtunën.

28 Prandaj Biri i Njeriut është Zot edhe i të shtunës".

Marku - Kapitulli 3

1 Një herë tjetër Ai hyri në sinagogë, ku ishte një njeri që i qe tharë dora.

2 Ata po e vështronin nëse Ai do ta shëronte atë në ditë të shtunë, që ta padisnin.

3 Jezusi i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Ngrihu e qëndro në mes!"

4 Pastaj u tha atyre: "Çfarë pranon ligji të shtunave: të bësh mirë apo të bësh keq? Të shpëtosh jetë apo të vrasësh?" Por ata nuk bënë zë.

5 I vështroi përreth me zemërim, dhe duke ndier një trishtim të madh për zemrën e tyre të ngurtë, i tha atij njeriu: "Shtrihe dorën!" Ai e shtriu, e dora iu ripërtëri plotësisht.

6 Farizenjtë dolën dhe menjëherë, bashkë me herodianët thurën planin kundër Tij, si ta vrisnin.

7 Por Jezusi, së bashku me dishepujt e Vet, u

MARKU

largua buzë detit. Një turmë e madhe nga Galileja i vajti pas; kishte edhe nga Judeja,

8 nga Jeruzalemi, nga Idumeja, si edhe përtej Jordanit e në rrethinat e Tirit dhe të Sidonit; një turmë e madhe njerëzish, kur dëgjuan të gjitha ato që bënte, erdhën tek Ai.

9 Ai u tha dishepujve të Vet që, për shkak të turmës, të bënin gati një lundër për Të, se mos e shtypnin,

10 sepse Ai kishte shëruar shumë njerëz, kështu që të gjithë sa ishin me sëmundje, shtyheshin përpara mbi Të për ta prekur.

11 Kur frymët e papastra e shihnin, i binin ndër këmbë e bërtisnin duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë."

12 Ai i qortonte ashpër që të mos e zbulonin kush ishte.

13 Pastaj u ngjit lart në mal dhe thirri ata që desh; ata i erdhën.

14 Ai caktoi dymbëdhjetë, [të cilët i emërtoi apostuj,] që të rrinin me Të dhe që t'i dërgonte për të predikuar

15 dhe të kishin fuqi për të dëbuar demonët.

16 [Ai i emëroi të dymbëdhjetë,] Simonin, të cilit i vuri emrin Pjetër,

17 Jakobin, të birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e Jakobit, të cilëve u vuri emrin Boanerges, që do të thotë Bij të Bubullimës;

18 Andrenë, Filipin, Bartolomeun, Mateun, Thomanë, Jakobin të birin e Alfeut, Tadeun dhe Simonin të Zellshmin,

19 Judë Iskariotin, i cili e tradhtoi.

20 Pastaj Jezusi hyri në një shtëpi dhe turma u mblodh përsëri, aq sa ata nuk po mund të hanin as bukë.

21 Kur njerëzit e Tij e dëgjuan këtë, dolën për ta

zënë, sepse thoshin që nuk është në vete.

22 Skribët që zbritën nga Jeruzalemi, thoshin: "Ai ka Beelzebulin dhe i dëbon demonët me anë të të parit të demonëve."

23 Ai i thirri dhe u fliste me shëmbëlltyra: "Si ka mundësi që Satani të dëbojë Satanin?"

24 Një mbretëri po të përçahet brenda vetes, nuk mund të qëndrojë.

25 Nëse një shtëpi përçahet brenda vetes, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë.

26 Edhe Satani, po të ngrihet kundër vetes dhe të përçahet, ai nuk mund të qëndrojë, por i vjen fundi.

27 Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e një njeriu të fortë dhe t'i grabisë mallin, pa e lidhur atë më parë dhe pastaj do t'i plaçkisë shtëpinë.

28 Me të vërtetë po ju them që të gjitha do t'u falen bijve të njerëzve, mëkatet dhe blasfemitë, çfarëdo blasfemie që të thonë.

29 Por kushdo që blasfemon kundër Frymës së Shenjtë, nuk do të ketë kurrë falje, por do të jetë fajtor për mëkat të pasosur."

30 E tha këtë sepse ata thoshin: "Ka frymë të papastër."

31 Pastaj erdhën e ëma dhe vëllezërit e tij. Ata qëndruan jashtë dhe dërguan një njeri që ta thërriste.

32 Turma, që ishte ulur rreth Tij, i tha: "Ja, nëna dhe vëllezërit e Tu [dhe motrat e Tua] po të kërkojnë jashtë."

33 Ai iu përgjigj dhe tha: "Kush është nëna Ime dhe vëllezërit e Mi?"

34 Dhe duke vështruar përreth ata që ishin ulur për qark Tij, tha: "Ja, nëna Ime dhe vëllezërit e Mi!

35 Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, ai është vëllai, motra dhe nëna Ime."

MARKU

Marku - Kapitulli 4

1 Filloi përsëri t'i mësonte njerëzit buzë detit; turma që u mblodh pranë Tij ishte kaq e madhe, saqë Atij iu desh të hipte e të rrinte ulur në lundër në det, ndërsa e gjithë turma qëndronte në tokë buzë detit.

2 Ai u mësonte shumë gjëra me shëmbëlltyra dhe në mësimin e Tij u thoshte:

3 "Dëgjoni! Ja, një bujk doli për të mbjellë.

4 Dhe kur hidhte farën, një pjesë ra anash rrugës dhe shkuan zogjtë dhe e përulanë.

5 Një pjesë tjetër ra në gurishtë, ku nuk kishte shumë dhe; ato mbinë menjëherë, sepse dheu nuk ishte shumë i thellë.

6 Por me të dalë dielli, u përcëlluan dhe, meqë nuk kishin rrënjë, u fishkën.

7 Disa të tjera ranë nëpër driza dhe drizat u rritën e u zunë frymën dhe ato nuk dhanë fryt.

8 Pjesa tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryte që mbinë, u rritën dhe u shumuan, njëra tridhjetë, tjetra gjashtëdhjetë e një tjetër njëqindfish."

9 Pastaj tha: "Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë."

10 Kur ishte vetëm, të dymbëdhjetë dishepujt bashkë me ata që ishin rreth Tij e pyesnin për shëmbëlltyrat.

11 Ai u thoshte: "Juve ju është dhënë e fshehta e mbetërisë së Perëndisë. Por për ata që janë jashtë, çdo gjë thuhet me shëmbëlltyra,

12 që me sytë hapur të shohin, por të mos shikojnë, që vërtet të dëgjojnë, por të mos kuptojnë; përndryshe mund të ktheheshin dhe t'u faleshin mëkatet."

13 Dhe u tha: "Nuk e kuptoni këtë shëmbëlltyrë? E si do t'i merrni vesh gjithë shëmbëlltyrat?

14 Farëhedhësi është ai që mbjell fjalën.

15 Farat anash rrugës janë ata, tek të cilët është mbjellë fjala; kur e dëgjojnë, Satani vjen menjëherë dhe e merr fjalën që ishte mbjellë në ta.

16 Farat e mbjella në gurishtë janë ata, të cilët me të dëgjuar fjalën, e pranojnë atë menjëherë me gëzim.

17 Por këta nuk kanë rrënjë në vetvete, madje janë të përkohshëm. Pastaj, kur vjen mundimi ose përndjekja për shkak të fjalës, menjëherë shkandullohen.

18 Farat e tjera janë ato që u mbollën nëpër driza; këto janë ata që e dëgjojnë fjalën;

19 por shqetësimet e jetës, mashtrimi i pasurisë, lakmitë për gjëra të tjera hyjnë dhe e mbysin fjalën dhe ajo nuk jep më fryt.

20 Të tjerët, si farat e mbjella në tokën e mirë, e dëgjojnë fjalën, e pranojnë atë dhe japin fryt, njëra tridhjetë, tjetra gjashtëdhjetë e një tjetër njëqindfish."

21 Ai u thoshte: "Mos vallë e sjellin kandilin për ta vënë nën karroqe ose nën hasër? A nuk duhet vënë në shandan?

22 Sepse nuk ka asgjë të fshehtë, që të mos zbulohet; as që të mbahet e fshehur, e të mos dalë në dritë.

23 Në pastë kush veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë."

24 Dhe u thoshte: "Kini kujdes për ato që dëgjon; me atë masë që matni, me atë do t'ju matin; madje juve do t'ju jepet më tepër.

25 Sepse atij që ka, do t'i jepet, dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka."

26 Dhe thoshte: "Kështu është mbretëria e Perëndisë. I ngjan njeriut që hedh farën në tokë.

27 Fle me natë e ngrihet me ditë dhe fara çel e

MARKU

rritet, megjithëse ai nuk e merr vesh sesi.

28 Vetë toka nga ana e saj jep fryt; më parë kërcellin, pastaj kallirin dhe pastaj plot grurë në kalli.

29 Por kur bëhet fryti, ai menjëherë vë draprin, sepse të korrat kanë ardhur."

30 Dhe thoshte: "Si mund ta krahasojmë mbretërinë e Perëndisë? Me çfarë shëmbëlltyre mund ta përshkruajmë?"

31 Është si kokrra e sinapit që, kur mbillet në tokë, është më e vogla se të gjitha farat që janë në tokë.

32 Por pasi mbillet, rritet dhe bëhet më e madhe se të gjitha barërat dhe lëshon degë të mëdha, aq sa shpendët e qiellit ngrenë fole nën hijen e saj."

33 Me shumë shëmbëlltyra si këto ua shpallte Jezusi fjalën, ashtu si mund ta kuptonin.

34 Por nuk u fliste pa shëmbëlltyra dhe çdo gjë ua shpjegonte veçmas dishepujve të Vet.

35 Po atë ditë, kur po ngrysej, u tha: "Të kalojmë në anën tjetër".

36 Dishepujt, pasi lanë turmën, e morën Jezusin me vete, ashtu siç ishte, në lundër. Atje, me Të, kishte edhe lundra të tjera.

37 U ngrit një stuhi e madhe ere dhe dallgët përplaseshin brenda në lundër, aq sa lundra tashmë ishte mbushur plot.

38 Jezusi ishte te kiçi i lundrës, duke fjetur mbi jastëk; ata e zgjuan dhe i thanë: "Mjeshtër, nuk do t'ia dish që ne po mbytemi?"

39 U ngrit, qortoi erën dhe i tha detit: "Qetësohu, pusho!" Era u ndal, e ra një bunacë e madhe.

40 Pastaj u tha: "Përse jeni kaq frikacakë? Ende nuk paskeni besim?"

41 Ata u tmerruan nga frika dhe thoshin me njëri-tjetrit: "Kush të jetë ky vallë, që edhe era dhe deti i binden?"

Marku - Kapitulli 5

1 Ata kaluan në bregun tjetër të detit, në vendin e gerasenëve.

2 Sapo zbriti nga lundra, i doli përpara nga varret një njeri me frymë të papastër,

3 i cili rrinte ndër varre; askush nuk ishte më në gjendje ta lidhte, as me vargonj.

4 Sepse shumë herë e kishin lidhur me pranga e vargonj, por ai i kishte këputur vargonjtë dhe i kishte thyer prangat; askush nuk kishte mundur ta zbuste.

5 Gjithmonë, natë e ditë, rrinte ndër varre e në male, duke bërtitur e duke sflitur veten me gurë.

6 Me të parë Jezusin nga larg, vrapoi dhe i ra në gjunjë.

7 Pastaj bërtiti me zë të lartë dhe tha: "Ç'punë kam unë me Ty, Jezus, Biri i Perëndisë më të lartë? Në emër të Perëndisë të përbetohem, mos më mundo."

8 Sepse Ai i thoshte: "Dil nga ky njeri, o frymë e papastër!"

9 Jezusi e pyeti: "Si të quajnë?" Ai i tha: "Legjion është emri im; sepse ne jemi shumë."

10 Dhe i përgjerohej të mos i dëbonte ata jashtë asaj krahine.

11 Aty pranë malit po kulloste një kope e madhe derrash.

12 Demonët e lutën, duke i thënë: "Na dërgo te derrat, që të hyjmë tek ata."

13 Ai i lejoi dhe frymët e papastra dolën e hynë te derrat; kopeja u turr poshtë shkrepit të thepisur në det; ishin rreth dy mijë dhe u mbytën në det.

14 Ata që po i kullosnin, ua mbathën këmbëve dhe

MARKU

njoftuan njerëzit në qytet e nëpër ara. Njerëzit dolën për të parë ç'ishte ajo që kishte ndodhur.

15 Erdhën te Jezusi dhe e panë atë që e kishte pushtuar legjioni i demonëve, të ulur, të veshur e me mendjen në vend, dhe u frikësuan.

16 Ata që e kishin parë këtë gjë, u treguan njerëzve çka i kishte ndodhur atij që kishte qenë i pushtuar nga demonët, si edhe për derrat.

17 Ata filluan t'i luteshin Jezusit të largohej nga krahina e tyre.

18 Kur Jezusi po hipte në lundër, ai që kishte qenë i pushtuar nga demonët, e luti Jezusin që të qëndronte me Të.

19 Ai nuk e lejoi, por i tha: "Shko në shtëpi te njerëzit e tu dhe tregoj atyre sa shumë ka bërë për ty Zoti yt e si pati mëshirë për ty."

20 Ky u largua dhe filloi të fliste hapur në Dekapol për të gjitha ato që kishte bërë Jezusi për të; të gjithë mbetën të mrekulluar.

21 Jezusi kaloi përsëri me lundër në bregun tjetër dhe një turmë e madhe u mbledh rreth Tij, kur ishte buzë detit.

22 Dhe ja, erdhi një nga krerët e sinagogës, me emrin Jair, i cili me ta parë, i ra në gjunjë

23 dhe i lutej pa pushim, duke thënë: "Ime bijë është duke dhënë shpirt; eja e vër duart mbi të, që të shërohet e të jetojë."

24 Ai shkoi me të. Një turmë e madhe i shkonte pas, dhe gati po e shtypnin.

25 Një grua kishte rrjedhje gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh;

26 kishte vuajtur shumë prej mjaft mjekëve, duke shpenzuar gjithë ç'kishte dhe pa kurrfarë përmirësimi, përkundrazi ishte bërë më keq.

27 Me të dëgjuar për Jezusin, erdhi midis turmës nga prapa dhe i preku rrobën.

28 Sepse ajo thoshte me vete: "Sikur edhe rrobat t'i prek, do të shërohem."

29 Menjëherë rrjedhja e gjakut pushoi, dhe e ndjeu në trup që u shërua prej sëmundjes që kishte."

30 Jezusi, me ta kuptuar në vetvete që fuqia doli prej Tij, u kthye nga turma e tha: "Kush m'i preku rrobat?"

31 Dishepujt i thoshin: "Ti e sheh turmën që po të shtyp dhe thua: 'Kush më preku?'"

32 Ai vështronte përreth për të parë kush e kishte bërë këtë.

33 Gruaja, duke e ditur ç'i kishte ndodhur, po dridhej nga frika; erdhi dhe i ra përpara këmbëve duke ia thënë të gjithë të vërtetën.

34 Ai i tha: "Bija Ime, besimi yt të ka shpëtuar. Shko në paqe dhe qofsh e shëruar prej sëmundjes sate."

35 Ndërsa Ai ishte ende duke folur, erdhën disa njerëz nga shtëpia e të parit të sinagogës dhe i thanë: "Jot bijë vdiq. Përse e mërzit më shumë Mjeshtrin?"

36 Jezusi nuk ia vuri veshin këtyre fjalëve, por iu drejtua të parit të sinagogës: "Mos ki frikë, vetëm beso."

37 Nuk lejoi ta shoqëronte njeri tjetër veç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, vëllait të Jakobit.

38 Kur arritën te shtëpia e të parit të sinagogës, Ai vuri re rrëmujën si edhe ata që qanin e vajtonin me të madhe.

39 Kur hyri brenda, u tha: "Përse po bëni gjithë këtë rrëmujë e po qani? Fëmija nuk ka vdekur, por po fle."

40 Ata filluan ta përqeshnin. Pasi i nxori të gjithë jashtë, mori me vete atin dhe nënën e fëmijës, si edhe ata që ishin me Të, dhe hyri atje ku ishte fëmija.

41 E zuri fëmijën për dore dhe i tha: "Talitha

MARKU

kumi!", që e përkthyer do të thotë: 'Vajzë, ty po të them, çohu!'

42 Vajza u ngrit menjëherë dhe filloi të ecte, meqë ishte dymbëdhjetë vjeçe. Ata u shtangën të mrekulluar pa masë.

43 Ai i porositi rreptas që askush të mos e merrte vesh këtë dhe u tha t'i jepnin vajzës për të ngrënë.

Marku - Kapitulli 6

1 Jezusi u largua prej andej dhe shkoi në vendin e Vet, i shoqëruar nga dishepujt e Vet.

2 Kur erdhi e shtuna, filloi të jepte mësim në sinagogë dhe shumë që e dëgjonin, mrekulloheshin dhe thoshin: "Nga i vijnë Këtij këto gjëra? Ç'mençuri është kjo që i është dhënë Këtij, që edhe mrekulli të tilla po bëhen prej duarve të Tij?"

3 A nuk është Ky zdrukthëtari, i biri i Marisë dhe vëllai i Jakobit, i Jozefit, i Judës dhe i Simonit? A nuk janë motrat e Tij këtu me ne?" Ata po shkandulloheshin prej Tij.

4 Jezusi u thoshte: "Nuk ka profet pa nder, veçse në atdheun e tij, midis të afërmëve të tij dhe në shtëpinë e tij."

5 Nuk mundi të bënte atje ndonjë mrekulli, veç rasteve kur vuri duart mbi disa të sëmurë dhe i shëroi.

6 Çuditej me mosbesimin e tyre. U binte rreth e rrotull fshatrave, duke mësuar njerëzit.

7 Thirri të dymbëdhjetët dhe filloi t'i dërgonte dy e nga dy, duke u dhënë atyre pushtet mbi frymët e papastra.

8 I porositi të mos merrnin gjë me vete për rrugë, veç një shkop, as bukë, as torbë, as të holla në brez,

9 por të mbathnin shollëza në këmbë e të mos vishnin dy tunika.

10 U thoshte: "Kudo që të hyni në ndonjë shtëpi,

qëndroni aty derisa të largoheni prej andej.

11 Në çdo vend ku nuk ju pranojnë ose nuk ju dëgjojnë, kur të dilni prej andej, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja, si dëshmi kundër tyre."

12 Ata dolën dhe filluan të predikojnë që njerëzit të pendoheshin.

13 Përzinin shumë demonë, lyenin me vaj shumë të sëmurë dhe i shëronin.

14 Mbreti Herod e mori vesh, sepse emri i Jezusit ishte bërë i njohur dhe thoshin që Gjon Pagëzori është ngjallur prej të vdekurve, prandaj veprojnë këto mrekulli tek Ai.

15 Të tjerë thoshin që është Elia. Disa të tjerë thoshin që është profet siç ishin profetët e moçëm.

16 Por kur e mori vesh Herodi, tha: "Gjoni të cilit unë i preva kokën, është ngjallur prej të vdekurve."

17 Sepse vetë Herodi kishte dërguar ta kapnin Gjonin, dhe e kishte futur në burg të lidhur me vargonj për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij, të cilën e kishte marrë për grua.

18 Sepse Gjoni i thoshte Herodit: "Nuk lejohet të marrësh gruan e vëllait tënd."

19 Herodiada i mbante mëri dhe donte ta vriste, por nuk kishte mundësi,

20 sepse Herodi i trembej Gjonit dhe e mbronte, duke e ditur që ai ishte njeri i drejtë dhe i shenjtë; kur e dëgjonte, shastisej fare, megjithatë e dëgjonte me kënaqësi.

21 Porse erdhi dita e përshtatshme kur Herodi, për ditëlindjen e vet, u shtroi një gosti oborrtarëve të vet, kapitenëve dhe krerëve të Galilesë.

22 Kur hyri e bija e vetë Herodiadës dhe vallëzoi, e kënaqi Herodin si edhe ata që ishin shtruar në tryeza. Mbreti i tha vajzës: "Më kërko çfarë të duash dhe do të ta jap."

23 Ai iu betua asaj: "Çfarëdo që të më kërkosh, do të ta jap, qoftë edhe gjysma e mbretërisë sime."

MARKU

24 Ajo doli dhe i tha nënës së vet: "Ç'të kërkoj?"
Ajo i tha: "Kokën e Gjon Pagëzorit."

25 Ajo u kthye me nxitim te mbreti dhe i bëri kërkesën, duke thënë: "Dua që të më japësh sa më parë, në një pjatë kokën e Gjon Pagëzorit."

26 Mbreti u hidhërua pa masë, por për shkak të beve që kishte bërë dhe të atyre që ishin shtruar në tryeza, nuk deshi t'ia prishte.

27 Prandaj dërgoi menjëherë xhelatin dhe e urdhëroi t'i sillte kokën e Gjonit; ai shkoi dhe ia preu kokën në burg.

28 E solli kokën e Gjonit në pjatë dhe ia dorëzoi vajzës, e cila ia dha nënës së vet.

29 Kur e dëgjuan këtë dishepujt e tij, erdhën e morën trupin dhe e vunë në një varr.

30 Dishepujt u mbledhën së bashku te Jezusi dhe ia treguan Atij të gjitha ç'kishin bërë e ç'u kishin mësuar njerëzve.

31 Ai u tha: "Ejani vetëm në një vend të qetë dhe pushoni pak"; sepse njerëzit që vinin e shkonin, ishin të shumtë dhe nuk u linin kohë as për të ngrënë.

32 Shkuan vetëm për vetëm me lundër në një vend të qetë.

33 Shumë njerëz, që i panë ata duke u larguar, i njohën, dhe ngarendën së bashku më këmbë për atje nga të gjitha qytetet dhe arritën para tyre.

34 Kur doli nga lundra, Ai pa një turmë të madhe. I erdhi keq për ta, sepse ishin si delet pa bari, dhe filloi t'u mësonte shumë gjëra.

35 Dita ishte në të sosur, e dishepujt iu afruan dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe është vonë.

36 Nisi ata të shkojnë në arat përreth e nëpër fshatra e të blejnë diçka për të ngrënë".

37 Ai u përgjigj dhe u tha: "Jepuni ju të hanë." Ata

i thanë: "A të vemi të blejmë dyqind denarë bukë e t'u japim për të ngrënë?"

38 Ai u tha: "Sa bukë keni? Shkoni e shihni." Kur e morën vesh sa kishin, i thanë: "Pesë, dhe dy peshq."

39 Ai i urdhëroi të shtrohen të gjithë grupe-grupe mbi barin e njomë.

40 Ata u shtruan në grupe, me nga njëqind e me nga pesëdhjetë.

41 Mori pesë bukët dhe dy peshqit, dhe duke vështruar lart në qiell, i bekoi dhe i theu bukët. Pastaj ua dha dishepujve të Vet që t'ua vinin njerëzve përpara, dhe dy peshqit ua ndau të gjithëve.

42 Të gjithë hëngrën e u nginjën.

43 Dishepujt mbledhën copat e bukës, dymbëdhjetë shporta plot, si edhe ç'kishte mbetur nga peshqit.

44 Ata që hëngrën nga bukët, ishin pesë mijë burra.

45 Pa u vonuar Jezusi i urdhëroi dishepujt e Vet të hipnin në lundër e të kalonin para Tij matanë drejt Betsaidës, derisa Ai të përcillte turmën.

46 Sapo u nda me ta, u ngjit në mal për t'u lutur.

47 Në të ngrysur lundra ishte në mes të detit e Ai ishte i vetëm në tokë.

48 I pa ata duke vozitur me mundim të madh, sepse era frynte kundër tyre; në orët e para të mëngjesit Jezusi shkoi tek ata duke ecur mbi det, e donte t'i kalonte ata.

49 Kur e panë duke ecur mbi det, menduan se ishte një fantazmë, dhe filluan të bërtasin.

50 Sepse të gjithë e panë dhe e humbën fare. Ai u foli menjëherë dhe u tha: "Mbahuni! Jam Unë. Mos kini frikë."

51 Hipi në lundër me ta; era pushoi dhe ata mbetën krejt të mahnitur,

MARKU

52 Sepse nuk kishin marrë vesh gjë nga ngjarja me bukët, meqë zemrën e kishin të ngurtësuar.

53 Si kaluan matanë, dolën në breg pranë Gjenezaretit dhe hodhën çengelin.

54 Kur dolën nga lundra, njerëzit e njohën Jezusin menjëherë.

55 Rendën përçark tërë atij vendi dhe filluan t'i sillnin të sëmuret mbi shtretër kudo ku dëgjonin se ishte Ai.

56 Kudo që hynte, nëpër fshatra, nëpër qytete ose nëpër fusha, i vinin të sëmuret në sheshet e tregut dhe i luteshin t'i preknin qoftë edhe kindin e rrobës së Tij; të gjithë ata që e preknin, shëroheshin.

Marku - Kapitulli 7

1 Farizenjtë dhe disa prej skribëve, që kishin ardhur nga Jeruzalemi, u mblodhën rreth Jezusit

2 dhe panë disa prej dishepujve të Tij që po hanin bukë me duar të papastra, domethënë të palara.

3 (Sepse farizenjtë dhe të gjithë judenjtë nuk hanë, pa i larë më parë duart me kujdes, duke ruajtur kështu traditën e të parëve.)

4 E kur kthehen nga pazari, nuk hanë pa u larë. Ka edhe shumë gjëra të tjera që ata kanë pranuar t'i mbajnë, si larjen e kupave, të shtambave e të enëve prej bakri.

5 Farizenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse nuk ecin sipas traditës së të parëve dishepujt e Tu, por hanë bukë me duar të papastra?"

6 Ai u tha: "Mirë ka profetizuar Isaia për ju, hipokritët, siç është shkruar: 'Me gojë më nderon ky popull, por me zemër janë shumë larg Meje'.

7 Por më kot më nderojnë, duke dhënë mësimë që janë urdhëresa njerëzish.

8 Keni lënë mënjanë urdhërimin e Perëndisë, dhe mbani traditën e njerëzve."

9 Dhe u thoshte: "Sa mirë e hidhni poshtë urdhërimin e Perëndisë, që të mbani traditën tuaj.

10 Sepse Moisiu ka thënë: 'Ndero atin tënd e nënën tënde' dhe 'Kush flet keq për atin ose nënën, le të përfundojë në vdekje'.

11 Ndërsa ju thoni: 'Nëse dikush i thotë atit ose nënës, gjithçka me sa mund të të ndihmoja, është Kurban' (që do të thotë, dhuratë kushtuar Perëndisë),

12 atëherë ju nuk e lini më atë të bëjë gjë për atin ose nënën,

13 duke zhvlerësuar fjalën e Perëndisë nëpërmjet traditës suaj që ju e përcillni nga brezi në brez; dhe bëni shumë gjëra të ngjashme me këtë."

14 Pasi e thirri përsëri turmën, filloi t'u thoshte: "Më dëgjoni të gjithë, dhe merrni vesh.

15 Nuk ka asgjë jashtë njeriut që, kur hyn tek ai, të mund ta përlyejë atë; por ato që dalin prej njeriut e përlyejnë njeriun."

17 Kur e la turmën dhe hyri në shtëpi, dishepujt e pyetën për shëmbëlltyrën.

18 Ai u tha: "Po ju, kaq pa mend jeni? A nuk e kuptoni që çfarëdo që hyn te njeriu nga jashtë, nuk mund ta përlyejë atë?

19 Sepse nuk hyn në zemrën e tij, por në bark, dhe del jashtë me të pëgërët." Me këtë Ai i shpallte të gjitha ushqimet të pastra.

20 Ai thoshte: "Çka del prej njeriut, ajo e përlyen njeriun.

21 Sepse nga brenda, nga zemra e njerëzve, dalin mendimet e këqija, imoraliteti, vjedhjet, vrasjet,

22 tradhtitë bashkëshortore, pangopësitë, ligësitë, mashtrimi, epshi, syri i lig, blasfemia, kryelartësia, mendjelehtësia.

MARKU

23 Të gjitha këto gjëra të liga dalin nga brenda dhe e përlyejnë njeriun."

24 Dhe prej andej u ngrit e u largua për në krahinën e Tirit. Kur hyri në një shtëpi, nuk donte ta merrte vesh njeri; megjithatë nuk mundi të mos vihej re.

25 Por një grua, vajza e së cilës kishte frymë të papastër, me të dëgjuar për Të, erdhi dhe i ra ndër këmbë.

26 Gruaja ishte greke, sirofenikase; ajo e luti të dëbonte demonin prej vajzës së saj.

27 Jezusi i tha: "Lëri më parë fëmijët të nginjen, sepse nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve e t'ua hedhësh qenve."

28 Ajo u përgjigj dhe i tha: "Po, o Zot, edhe qentë nën sofër hanë nga thërrimet e fëmijëve."

29 Ai i tha: "Për këtë që the, shko; demoni ka dalë prej vajzës sate."

30 Kur shkoi në shtëpi, ajo e gjeti fëmijën të shtrirë në shtrat dhe pa që demoni kishte dalë prej saj.

31 Përsëri, si u largua nga krahina e Tirit, shkoi nëpërmjet Sidonit në detin e Galilesë, duke kaluar përmes krahinës së Dekapolit.

32 I sollën një shurdhmemec dhe iu lutën që të vinte dorën mbi të.

33 Si e hoqi mënjanë, veçmas prej turmës, Jezusi i vuri gishtat në veshët dhe, pasi pështyu, i preku gjuhën.

34 Dhe duke vështruar lart në qiell, psherëtiu dhe i tha: "Effatha!", që do të thotë: 'Hapu'.

35 Menjëherë atij iu hapën veshët, iu zgjidh gjuha dhe filloi të fliste siç duhet.

36 Jezusi i porositi që të mos i thoshin askujt për këtë, por sa më shumë i porosiste, aq më tepër e përhapnin lajmin ata.

37 Njerëzit mbeteshin të mrekulluar pa masë dhe thoshin: "Mirë i ka bërë të gjitha gjërat. Madje të shurdhërit i bën të dëgjojnë e të pagojt të flasin."

Marku - Kapitulli 8

1 Në ato ditë, meqë turma ishte shumë e madhe e nuk kishin gjë për të ngrënë, Ai thirri dishepujt dhe u tha,

2 "Më dhimbset turma, sepse ka tri ditë që po rrinë me Mua e nuk kanë gjë për të ngrënë.

3 Po t'i përcjell për në shtëpitë e tyre të uritur, do t'u bjerë të fikët gjatë rrugës; disa prej tyre kanë ardhur nga larg."

4 Dishepujt iu përgjigjën: "Si do të mund t'i nginjë njeriu me bukë këta njerëz këtu në shkretëtirë?"

5 Ai i pyeti: "Sa bukë keni?" Ata i thanë: "Shtatë."

6 Pastaj e urdhëroi turmën të ulej në tokë. Mori të shtatë bukët, falënderoi Perëndinë dhe, si i ndau, filloi t'ua jepte dishepujve që t'ua vinin njerëzve përpara dhe ata ashtu bënë.

7 Ata kishin edhe pak peshq. Si i bekoi, u tha që t'ua vinin edhe këta përpara.

8 Ata hëngrën e u ngopën; pastaj dishepujt mblodhën copat që mbetën, shtatë shporta plot.

9 Aty ishin rreth katër mijë veta; pastaj Ai i nisi njerëzit.

10 Pastaj, pa u vonuar, hipi në lundër me dishepujt e Vet dhe shkoi në krahinën e Dalmanutës.

11 Farizenjtë dolën dhe filluan të diskutojnë me Të, duke i kërkuar ndonjë shenjë prej qielli, për ta vënë në provë.

12 Por Ai, pasi psherëtiu thellë, tha: "Përse kërkon shenjë ky brez? Me të vërtetë po ju them, asnjë shenjë nuk do t'i jepet këtij brezi."

13 I la ata dhe hipi përsëri në lundër e u largua për

MARKU

në bregun tjetër.

14 Dishepujt kishin harruar të merrnin bukë, e nuk kishin më shumë se një bukë me vete në lundër.

15 Ai i porositi duke u thënë: "Shikoni, ruhuni nga majaja e farizenjve dhe nga majaja e Herodit."

16 Ata diskutonin me njëri-tjetrin, duke thënë: "Kjo ndodh ngaqë nuk kemi bukë."

17 Kur e mori vesh Jezusi, u tha: "Përse bëni fjalë, që nuk keni bukë? Ende nuk po kuptoni dhe s'po e merrni vesh? Kaq të ngurtësuar i paskeni zemrat?"

18 Sytë i keni e nuk shihni? Veshët i keni e nuk dëgjoni? Dhe si nuk ju kujtohet?

19 Kur të pesë bukët i ndava midis pesë mijë vetave, sa shporta plot me copa mbloodhët?" Ata i thanë: "Dymbëdhjetë."

20 "Po kur i ndava të shtata midis katër mijë vetave, sa shporta plot me copa mbloodhët?" Ata i thanë: "Shtatë."

21 Ai u thoshte: "Ende nuk po e kuptoni?"

22 Erdhën në Betsaidë; atje i sollën një të verbër dhe iu lutën që ta prekte.

23 Si e mori të verbrin për dore, e nxori jashtë fshatit; i leu sytë me pështymë dhe, pasi vuri duart mbi të, e pyeti: "A sheh gjë?"

24 Ai vështroi lart dhe tha: "Shoh njerëz, që më duken si pemë duke ecur."

25 Pastaj i vuri përsëri duart mbi sytë e tij; atëherë sytë iu hapën, shikimi i erdhi dhe gjithçka e shikonte qartë.

26 E nisi në shtëpi, duke i thënë: "Mos hyr në fshat."

27 Jezusi dhe dishepujt e Vet dolën për në fshatrat e Cezaresë së Filipit; gjatë rrugës Ai i pyeste dishepujt, duke u thënë: "Kush thonë njerëzit se jam Unë?"

28 Ata iu përgjigjën, duke thënë: "Gjon Pagëzori; disa të tjerë thonë Elia, por të tjerë thonë, një nga profetët."

29 Ai i pyeti: "Po ju, kush thoni se jam Unë?" Pjetri, u përgjigj dhe i tha: "Ti je Krishti."

30 Ai i paralajmëroi që të mos flisnin me njeri për Të.

31 Dhe pastaj filloi t'i mësonte se Birit të Njeriut i duhej të vuante shumë gjëra, të hidhej poshtë prej pleqve, prej kryepfritërinjve, prej skribëve; i duhej të vritej dhe pas tri ditësh të ngjallej përsëri.

32 Dhe fliste hapur për këtë. Atëherë Pjetri e mori mënjane dhe filloi ta qortonte.

33 Por Ai u kthye, vështroi dishepujt e Vet dhe e qortoi Pjetrin duke i thënë: "M'u hiq sysh, Satan; sepse nuk mendon për punët e Perëndisë, por për ato të njerëzve."

34 Pastaj e thirri turmën bashkë me dishepujt e Vet, dhe u tha: "Nëse ndokush dëshiron të më vijë pas, duhet të mohojë veten, të marrë kryqin dhe të më ndjekë."

35 Sepse kushdo që dëshiron të shpëtojë jetën e vet, do ta humbë atë; por kushdo që do ta humbë jetën e vet për hirin Tim e të Ungjillit, do ta shpëtojë atë.

36 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton tërë botën dhe humbet shpirtin e vet?

37 Sepse çfarë mund të japë njeriu si shkëmbim për shpirtin e vet?

38 Sepse kushdo që do të ketë turp për Mua dhe për fjalët e Mia në këtë brez të përdalë e mëkatar, edhe Biri i Njeriut do të ketë turp për të, kur Ai të vijë në lavdinë e Atit të Vet me engjëjt e shenjtë."

Marku - Kapitulli 9

1 Dhe u thoshte: "Me të vërtetë po ju them, që ka disa prej atyre që janë këtu, të cilët nuk do ta

MARKU

shijojnë vdekjen para se të shohin mbretërinë e Perëndisë të vijë me fuqi."

2 Pas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe i çoi në një mal të lartë vetëm për vetëm; Ai u shndërrua para tyre.

3 Rrobat iu bënë vezulluese, shumë të bardha, të atilla sa asnjë zbardhës mbi faqe të dheut nuk mund t'i zbardhte në atë mënyrë.

4 Atyre iu shfaq Elia me Moisiun, të cilët po flisnin me Jezusin.

5 Pjetri iu drejtua Jezusit dhe i tha: "Rabbi, është mirë që ne të qëndrojmë këtu. Të bëjmë tri tenda, një për Ty, një për Moisiun e një për Elian."

6 Sepse nuk dinte ç'të përgjigjej, kaq shumë ishin trembur.

7 Pastaj doli një re që i mbuloi, dhe një zë erdhi nga reja: "Ky është Biri Im i dashur. Dëgjojeni!"

8 Vështruan menjëherë përreth dhe nuk panë më njeri me ta, por vetëm Jezusin.

9 Ndërsa zbrisnin nga mali, Ai i porositi që të mos i tregonin askujt çka kishin parë, përveçse atëherë kur Biri i Njeriut të ngjallet nga të vdekurit.

10 Ata e mbajtën këtë gjë për vete, duke pyetur njëri-tjetrin se ç'do të thoshte 'të ngjallet nga të vdekurit'.

11 Dhe e pyetën: "Përse skribët thonë që më parë duhet të vijë Elia?"

12 Ai u tha: "Elia vërtet do të vijë më parë e do t'i vërë të gjitha gjërat në vend. Pse atëherë është shkruar për Birin e Njeriut që Ai duhet të vuajë shumë e të përbuzet?"

13 Por po ju them që Elia vërtet ka ardhur, dhe atij i bënë gjithë sa deshën, ashtu siç është shkruar për të."

14 Pasi erdhën te dishepujt, panë një turmë të madhe rreth tyre dhe disa skribë duke diskutuar me ta.

15 E gjithë njerëzia, me ta parë, mbetën të mrekulluar dhe vrapuan drejt Tij për ta përshëndetur.

16 Ai i pyeti: "Përse po bëni fjalë me ta?"

17 Njëri nga turma iu përgjigj: "Mjeshtër, të kam sjellë tim bir, që ka një frymë që nuk e lë të flasë."

18 Kudo që e mbërthen, e përplas përdhe; i del shkumë nga goja, kërcet dhëmbët dhe ngrin i tëri; u thashë dishepujve të Tu që t'ia nxirrnin, por nuk mundën dot.

19 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "O brez i pafe, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Sillmani!"

20 Ata ia çuan, dhe, kur e pa, fryma e shkundi menjëherë djalin dhe, me të rënë për tokë, filloi të rrokullisej duke i dalë shkumë nga goja.

21 Ai e pyeti të atin: "Sa kohë ka që i ka ndodhur kjo?" Ai i tha: "Që kur ishte fëmijë."

22 Shpeshherë e ka hedhur në zjarr e në ujë për ta vrarë; por nëse Ti mundesh dhe të vjen keq për ne, ndihmona."

23 Jezusi i tha: "Sa për atë 'Nëse mundesh', të gjitha gjërat janë të mundshme për atë që beson."

24 I ati i fëmijës thirri menjëherë me zë të lartë, duke thënë: "Besoj; ndihmomë ta mposht mosbesimin tim."

25 Jezusi, duke parë që turma po mblidhej duke vrapuar, e qortoi frymën e papastër, duke i thënë: "Ti o frymë e pagojë dhe e shurdhët, të urdhëroj, dil prej tij e mos hyr më në të."

26 Fryma, duke ulëritur e pasi e shkundi fort, doli jashtë; djali u bë si i vdekur, aq sa shumë veta thanë: "ka vdekur."

27 Por Jezusi e ngriti duke e kapur për dore dhe ai u çua më këmbë.

28 Kur hyri në shtëpi, dishepujt filluan ta pyesin

MARKU

veçmas: "Po ne, përse nuk mundëm ta dëbonin?"

29 Ai u tha: "Ky lloj nuk mund të dëbohet ndryshe veçse me anë të lutjes."

30 Si u larguan prej andej, kaluan nëpër Galile; Ai nuk donte që ta merrte vesh njeri se ku ishin.

31 Sepse Ai i mësonte dishepujt e Vet e u thoshte: "Biri i Njeriut do të jepet në duart e njerëzve; ata do ta vrasin e, pasi të jetë vrarë, do të ngjallet pas tri ditësh."

32 Por ata nuk po e merrnin vesh çfarë donte të thoshte me atë fjalë dhe kishin frikë ta pyesnin.

33 Ndërkaq arritën në Kapernaum; kur ishte në shtëpi, i pyeti ata: "Për çka po haheshit gjatë rrugës?"

34 Por ata nuk bënë zë; sepse gjatë rrugës kishin diskutuar me njëri-tjetrin se kush ishte më i madhi.

35 Atëherë Ai u ul, thirri të dymbëdhjetët dhe u tha: "Nëse ndonjëri dëshiron të jetë i pari, ai do të jetë i fundit i të gjithëve dhe shërbëtor i të gjithëve."

36 Mori një fëmijë dhe e vuri në mes tyre; si e mori ndër krahë, u tha:

37 "Kushdo që pranon njërin prej këtyre fëmijëve në emrin Tim, më pranon Mua dhe kushdo që më pranon Mua, nuk më pranon Mua, por Atë që më ka dërguar Mua."

38 Gjoni i thoshte: "Mjeshtër, kemi parë dikë që dëbonte demonë në emrin Tënd dhe u përpoqëm ta pengonim, sepse ai nuk ishte nga tanët."

39 Por Jezusi tha: "Mos e pengoni, sepse nuk ka njeri që të bëjë mrekulli në emrin Tim, dhe fill pas kësaj të mund të më përgojë Mua."

40 Sepse ai që nuk është kundër nesh, është me ne.

41 Se kushdo që ju jep një kupë me ujë, sepse i përkisni Krishtit, me të vërtetë po ju them, që ai nuk do ta humbë shpërblimin e vet.

42 Kushdo që shtyn në mëkat një nga këta të vegjël që besojnë [tek Unë], më mirë do të ishte për të t'i varej një gur mulliri rreth qafës e të hidhej në det.

43 Po të të shtyjë në mëkat dora jote, preje; do të ishte më mirë të hyje i gjymtë në jetë sesa të shkoje me dy duar në ferr, në zjarrin që nuk shuhet.

45 Po të të shtyjë në mëkat këmba jote, preje; është më mirë të hysh në jetë i gjymtë, sesa të flakësh me të dyja këmbët në ferr.

47 Po të të shtyjë në mëkat syri yt, nxirre, sepse është më mirë të hysh në mbretërinë e Perëndisë me një sy, sesa të flakësh në ferr duke i pasur të dy sytë,

48 ku krimbi i tyre nuk ngordh e zjarri nuk shuhet.

49 Sepse çdo njeri me zjarr do të kripet.

50 Kripa është gjë e mirë, por nëse kripa humb njelmësinë, me se do ta ndreqni? Kripë të kini në vetvete dhe të jetoni në paqe me njëri-tjetrin."

Marku - Kapitulli 10

1 Si u ngrit prej andej, shkoi në krahinën e Judesë, përtej Jordanit; përsëri u mblodhën turmat rreth Tij dhe Ai, siç e kishte zakon, filloi t'i mësonte përsëri.

2 Farizenjtë iu afruan dhe, për ta vënë në provë, e pyetën: "A i lejohet një burri ta lërë gruan e vet?"

3 Ai u përgjigj dhe u tha: "Çfarë ju ka urdhëruar Moisiu?"

4 Ata thanë: "Moisiu na ka lejuar që të shkruajmë aktin e ndarjes dhe ta lëmë gruan."

5 Jezusi u tha: "Ai jua ka shkruar këtë urdhërim nga vrazhdësia e zemrave tuaja."

6 Por që në fillim të krijimit, Perëndia i bëri njerëzit mashkull e femër.

MARKU

7 Për këtë arsye njeriu do të lërë atin dhe nënën [e do të bashkohet me gruan e vet].

8 Të dy një mish do të bëhen; kështu nuk janë më dy, por një mish.

9 Pra, të mos e ndajë njeriu atë që Perëndia e ka bashkuar."

10 Dishepujt e pyetën përsëri në shtëpi për këtë gjë,

11 dhe Ai u tha: "Kushdo që lë gruan e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën ndaj saj.

12 Nëse ajo e lë burrin e vet e martohet me një tjetër, edhe ajo shkel kurorën ndaj tij."

13 Njerëzit i sillnin fëmijë të vegjël që t'i prekte, por dishepujt i qortonin ata.

14 Kur pa këtë, Jezusit i mbeti hatëri dhe u tha: "Lërin fëmijët të vijnë tek Unë e mos i pengoni, sepse atyre u përket mbretëria e Perëndisë.

15 Me të vërtetë po ju them, kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë ashtu si fëmija, nuk do të hyjë kurrë në të."

16 I mori ndër krahë dhe i bekoi duke vënë duart mbi ta.

17 Kur u nis për rrugë, erdhi njëri duke vrapuar dhe ra në gjunjë para Tij duke e pyetur: "O Mjeshtër i mirë, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e amshuar?"

18 Jezusi i tha: "Përse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, veç Njërit, Perëndisë.

19 Urdhërimet i di: 'Mos vrit, mos shkel kurorë, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, mos mashtro, ndero atin tënd e nënën tënde'."

20 Ai i tha: "Mjeshtër, këto të gjitha i kam mbajtur që në rininë time."

21 Ndërsa Jezusi e vështronte, i hyri në zemër, dhe i tha: "Një gjë të mungon, shko, shit gjithë ç'ke e jepua të varfërve dhe do të kesh thesar në qiell; pastaj eja pas Meje e më ndiq."

22 Ai u trishtua nga ato fjalë dhe u largua i hidhëruar, sepse kishte pasuri të madhe.

23 Jezusi vështroi përreth dhe u tha dishepujve të Vet: "Sa e vështirë do të jetë për ata që kanë pasuri, të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!"

24 Dishepujt mbetën gojëhapur nga fjalët e Tij. Por Jezusi, duke u përgjigjur sërish, u tha: "Bijtë e Mi, sa e vështirë është të hysh në mbretërinë e Perëndisë!

25 Më lehtë është për devenë të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë."

26 Ata habiteshin edhe më shumë, e thoshin njëri me tjetrin: "Atëherë kush mund të shpëtohet?"

27 Jezusi, duke i vështruar, tha: "Për njerëzit kjo është e pamundur, por jo për Perëndinë, sepse gjithçka është e mundur për Perëndinë."

28 Pjetri filloi t'i thoshte: "Ja, ne i kemi lënë të gjitha e po vijmë pas Teje."

29 Jezusi tha: "Me të vërtetë po ju them, nuk ka njeri që të ketë lënë shtëpinë, vëllezërit, motrat, nënën, atin, fëmijët e arat për Mua e për hir të Ungjillit,

30 dhe të mos marrë tani në këtë botë njëqindfish shtëpi, vëllezër, motra, nënë, fëmijë e ara, bashkë me përndjekjet, dhe në botën që vjen, jetën e amshuar.

31 Shumë nga ata që janë të parët, do të jenë të fundit dhe ata që janë të fundit, do të jenë të parët."

32 Ndërsa ishin rrugës, duke u ngjitur për në Jeruzalem, Jezusi u printe; dishepujt mahniteshin dhe ata që u venin pas, ishin plot frikë. Ai i mori përsëri të dymbëdhjetët dhe filloi t'u thoshte se ç'do t'i ndodhte Atij,

33 duke thënë: "Ja, po ngjitemi për në Jeruzalem dhe Biri i Njeriut do të dorëzohet te kryeprihtërinjtë dhe skribët; ata do ta dënojnë me

MARKU

vdekje dhe do t'ua dorëzojnë atyre të kombeve.

34 Do ta tallin, do ta fshikullojnë, do ta pështyjnë e do ta vrasin dhe pas tri ditësh Ai do të ngrihet përsëri."

35 Jakobi dhe Gjoni, bijtë e Zebedeut, iu afruan dhe i thanë: "Mjeshtër, duam që të bësh për ne atë që po të kërkojmë."

36 Ai u tha: "Çfarë doni të bëj për ju?"

37 Ata i thanë: "Na lër të ulemi në lavdinë Tënde, njëri nga e djathta e tjetri nga e majta Jote."

38 Por Jezusi u tha: "Ju nuk dini ç'kërkoni. A mund ta pini ju kupën që pi Unë ose të pagëzoheni me pagëzimin që jam pagëzuar Unë?"

39 Ata i thanë: "Po, mundemi." Jezusi u tha: "Vërtet do të pini kupën që pi Unë dhe do të pagëzoheni me pagëzimin që jam pagëzuar Unë,

40 por për t'u ulur në të djathtën ose në të majtën Time, nuk është diçka që e jap Unë, por është për ata për të cilët është përgatitur."

41 Kur e dëgjuan këtë, të dhjetë të tjerët filluan të zemërohen me Jakobin dhe me Gjonin.

42 Jezusi i thirri dhe u tha: "Ju e dini që ata që e mbajnë veten si sundues të kombeve, bëhen zotër mbi këto dhe më të mëdhenjtë e tyre ushtrojnë pushtet mbi to.

43 Por mes jush nuk është kështu; kushdo që dëshiron të bëhet i madh mes jush, do të jetë shërbyesi juaj,

44 dhe kushdo që dëshiron të jetë i parë mes jush, do të jetë shërbëtor i të gjithëve.

45 Sepse edhe Biri i Njeriut nuk erdhi që t'i shërbenin, por që të shërbejë dhe të japë jetën si shpërblësë për shumë."

46 Pastaj arritën në Jeriko; kur Ai me dishepujt e Vet dhe me një turmë të madhe njerëzish ishin duke dalë nga Jerikoja, një lypës i verbër me emrin Bartimeo, i biri i Timeut, ishte ulur pranë rrugës.

47 Me të dëgjuar që Ai ishte Jezusi nga Nazareti, filloi të thërrasë e të thotë: "Jezus, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua."

48 Shumë veta e qortonin që të heshtte, por ai thërriste edhe më shumë: "O Bir i Davidit, ki mëshirë për mua."

49 Jezusi qëndroi e tha: "Thirreni." Ata e thirrën të verbrin dhe i thanë: "Mos u druaj, çohu! Po të thërret."

50 Ai, si hodhi tej rrobën e vet, brofi më këmbë dhe vajti te Jezusi.

51 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Çfarë do që të bëj për ty?" I verbri i tha: "Mjeshtër, të shoh përsëri."

52 Jezusi i tha: "Shko, besimi yt të ka shëruar." Dhe menjëherë i erdhi drita e syve, dhe filloi t'i shkonte pas Jezusit gjatë rrugës.

Marku - Kapitulli 11

1 Kur po i afroreshin Jeruzalemit, pranë Betfages e Betanisë, te Mali i Ullinjve, Ai dërgoi dy nga dishepujt e Vet

2 dhe u tha: "Shkoni në fshatin përballë jush dhe, sapo të hyni në fshat, do të gjeni një kërraç të lidhur, mbi të cilin ende nuk ka hipur njeri; zgjidheni dhe silleni.

3 Po t'ju thotë njeri: 'Përse e bëni këtë?' i thoni: 'I duhet Zotit dhe do ta kthejë shumë shpejt.'

4 Ata u larguan, e gjetën kërraçin të lidhur te dera jashtë në rrugë dhe e zgjidhën.

5 Disa prej njerëzve që ishin atje, u thanë: "Ç'po bëni që e zgjidhni kërraçin?"

6 Ata u përgjigjën ashtu siç u tha Jezusi, dhe njerëzit i lanë.

7 E sollën kërraçin te Jezusi, i hodhën përsipër rrobat e tyre dhe Ai u ul mbi të.

MARKU

8 Shumë njerëz i shtruan rrobat e veta në rrugë dhe të tjerë degëza që i kishin prerë nga arat.

9 Ata që shkonin përpara si edhe ata që vinin pas, thërrisnin, duke thënë: "Hosanna! I bekuar qoftë Ai që vjen në emër të Zotit.

10 E bekuar qoftë mbretëria e atit tonë Davidit, që po vjen; Hosanna lart e më lart!"

11 Hyri në Jeruzalem e shkoi në tempull; pasi pa çdo gjë rreth e rrotull, u largua për në Betani së bashku me të dymbëdhjetë, meqë tashmë ishte bërë vonë.

12 Të nesërmen, kur u larguan nga Betania, Atë e mori uria.

13 Me të parë nga larg një fik të mbushur me gjethe, shkoi me shpresë se do të gjente diçka në të; kur iu afrua, nuk gjeti gjë në të veç gjetheve, sepse nuk ishte koha e fiquve.

14 Iu kthye dhe i tha: "Mos ngrëntë njeri më kurrë kokërr prej teje." Dishepujt e Tij e dëgjuan këtë.

15 Ndërkaq shkuan në Jeruzalem. Dhe kur hyri në tempull, Jezusi filloi t'i nxirrte jashtë ata që shisnin e blinin në tempull, duke i përmbysur tryezat e këmbyesve të parave, si dhe ndenjset e atyre që shisnin pëllumba,

16 dhe nuk lejonte njeri të fuste ndonjë mall në tempull.

17 Ai i mësonte dhe u thoshte: "A nuk është shkruar që shtëpia Ime do të quhet shtëpi lutjesh për të gjitha kombet? Por ju e keni kthyer në një strofull kusarësh,"

18 Kryepriiftërinjtë dhe skribët e dëgjuan dhe mendonin si e si ta zhduknin; sepse e kishin frikë, meqë e gjithë turma kishte mbetur e mahnitur me mësimet e Tij.

19 Kur u ngrys, ata dolën jashtë qytetit.

20 Herët në mëngjes, duke kaluar, panë fikun të tharë që në rrënjë.

21 Pjetri u kujtua dhe i tha: "Rabbi, shiko! Fiku që mallkove, qenka fishkur."

22 Jezusi, duke u përgjigjur, u tha: "Kini besim në Perëndinë.

23 Me të vërtetë po ju them, që kushdo që do t'i thotë këtij mali: 'Ngrihu e hidhu në det' e në zemrën e vet të mos ketë dyshim, por të besojë që çka thotë, do të bëhet, ai do të ketë çfarëdo që të thotë.

24 Prandaj, po ju them, për gjithçka që kërkoni në lutje, të keni besim se e keni marrë dhe do të jetë juaja.

25 Kur jeni duke u lutur, nëse keni diçka kundër ndonjë njeriu, faleni, që edhe Ati juaj që është në qiej, t'ju falë fajet tuaja."

27 Shkuan përsëri në Jeruzalem; ndërsa shëtiste në tempull, Jezusit iu afruan kryepriiftërinjtë, skribët dhe pleqtë

28 dhe i thanë: "Me ç'fuqi i bën këto gjëra? Kush ta ka dhënë këtë pushtet që të bësh këto gjëra?"

29 Jezusi u tha: "Do t'ju pyes për një gjë. M'u përgjigjni, dhe atëherë Unë do t'ju them se me ç'pushtet i bëj këto gjëra.

30 A ishte pagëzimi i Gjonit nga qielli apo nga njerëzit? M'u përgjigjni."

31 Ata filluan të diskutojnë me njëri-tjetrin, duke thënë: "Po të themi: 'Nga qielli', do të thotë: 'Përse atëherë nuk e besuat atë?'

32 Po sikur të themi: 'Nga njerëzit?'" Megjithatë i druheshin turmës, sepse të gjithë e mbanin Gjonin si të ishte vërtet një profet.

33 Atëherë i dhanë këtë përgjigje Jezusit: "Nuk e dimë." Jezusi u tha: "As Unë nuk po jua them se me ç'pushtet i bëj këto gjëra."

Marku - Kapitulli 12

MARKU

1 Ai filloi t'u fliste me shëmbëlltyra. "Një njeri mbolli një vresht, e rrethoi me gardh, gërmoi një vend për vençën, ngriti një kanike, ua dha me qira bujqve dhe mori një udhë të largët.

2 Në kohën e duhur dërgoi te bujqit një shërbëtor, për të marrë të vjelat e vreshtit.

3 Ata e kapën dhe, si e rrahën, e dërguan duarbosh.

4 Ai u dërgoi përsëri një shërbëtor tjetër; edhe atij i çanë kokën me gur dhe e poshtëruan.

5 Ai dërgoi një tjetër; edhe atë e vranë, si edhe shumë të tjerë; disa i rrahën e disa të tjerë i vranë.

6 Ai kishte edhe një tjetër, birin e vet të dashur, të cilin ua dërgoi të fundit, duke thënë: 'Do të ma respektojnë tim bir.'

7 Por bujqit thanë me njëri-tjetrin: 'Ky është trashëgimtari, ejani ta vrasim dhe trashëgimi do të jenë yni.'

8 E kapën, e vranë dhe e flakën jashtë vreshtit.

9 Çfarë do të bëjë pra, tani i zoti i vreshtit? Ai do të shkojë e do t'i zhdukë bujqit dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve.

10 As këtë Shkrim nuk e keni paskeni lexuar: 'Gurin që ndërtuesit e flakën tej, pikërisht ai u bë këndi i themelit;

11 kjo gjë është bërë prej Zotit dhe është e mrekullueshme në sytë tanë'?"

12 Ata kërkonin ta kapnin, por kishin frikë prej turmës, sepse e dinin që Ai e kishte thënë atë shëmbëlltyrë kundër tyre; dhe si e lanë, u larguan.

13 I dërguan disa prej farizenjve dhe herodianëve, që ta zinin me fjalë.

14 Me të ardhur, ata i thanë: "Mjeshtër, e dimë që je i çiltër dhe nuk do t'ia dish se kush është, sepse nuk i mban anën njeriu, por u mëson njerëzve udhën e Perëndisë me vërtetësi. A është e drejtë t'i paguajmë tatimin Cezarit? Të japim apo të mos

japim?"

15 Ai, duke ditur hipokrizinë e tyre, u tha: "Përse më vini në provë? Më sillni një denar që ta shoh."

16 Ata ia sollën. Ai u tha: "E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?" Ata i thanë: "Janë të Cezarit."

17 Jezusi u tha: "Jepini Cezarit çka është e Cezarit dhe Perëndisë çka është e Perëndisë." Ata mbetën të mrekulluar prej Tij.

18 Tek Ai shkuan saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ngjallje, dhe e pyetën duke thënë,

19 "Mjeshtër, Moisiu na ka shkruar që po t'i vdesë vëllai dikujt dhe lë pas gruan, pa fëmijë, i vëllai duhet ta marrë gruan, për t'i dhënë pasardhës vëllait të vet.

20 Ishin shtatë vëllezër; i pari mori grua dhe pasi vdiq, nuk la fëmijë.

21 Atë e mori i dyti, por edhe ai vdiq pa lënë pas fëmijë; edhe i treti po ashtu.

22 Të shtatë nuk lanë fëmijë; e fundit nga të gjithë vdiq edhe gruaja.

23 Kur të ngjallen, cilit prej tyre do t'i përkasë gruaja? Sepse të shtatë e kishin atë për grua."

24 Jezusi u tha: "A nuk është kjo arsyeja që gaboheni, ngaqë nuk i njihni Shkrimet dhe as fuqinë e Perëndisë?"

25 Sepse kur të ngjallen prej të vdekurve, ata as nuk martohen, as nuk jepen për martesë, por do të jenë si engjëjt në qiej.

26 Sa për të vdekurit që ngjallen, a nuk e keni lexuar në librin e Moisiut, se si Perëndia i foli atij në drizë, duke i thënë: 'Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit'?

27 Ai nuk është Perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve; gaboheni rëndë."

28 Një nga skribët erdhi dhe i dëgjoi ata që po

MARKU

haheshin me njëri-tjetrin dhe, duke parë sa mirë iu përgjigj Jezusi, e pyeti: "Cili nga të gjitha urdhërimet është i pari?"

29 Jezusi u përgjigj: "I pari i të gjithëve është: 'Dëgjo o Izrael! Zoti, Perëndia ynë, është një Zot i vetëm.

30 Ta duash Zotin Perëndinë tënd më tërë zemrën tënde, me tërë shpirtin tënd, me tërë mendjen tënde e me tërë fuqinë tënde'.

31 I dyti është ky: 'Ta duash si veten të afërmin tënd'. Nuk ka urdhërim tjetër më të madh se këto."

32 Skribët i thanë: "Mirë, o Mjeshtër, të vërtetën the, sepse një është Perëndia dhe nuk ka tjetër veç Tij.

33 Ta duash me tërë zemrën, me tërë mendjen, me tërë fuqinë dhe ta duash të afërmin si veten, është më shumë se të gjitha flijimet me djege dhe theroret."

34 Jezusi, duke parë që ai u përgjigj me urtësi, i tha: "Nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë." Dhe që nga ajo kohë askush nuk kishte më guxim t'i bënte pyetje.

35 Jezusi, duke vazhduar të mësonte në tempull, u përgjigj dhe tha: "Si ka mundësi që skribët të thonë se Krishti është biri i Davidit?"

36 Vetë Davidi, me anë të Frymës së Shenjtë, ka thënë: 'Zoti i tha Zotit tim: "Ulu në të djathtën Time, derisa t'i vë armiqtë e Tu nën këmbët e Tua".'

37 Vetë Davidi e quan Atë Zot; atëherë, si mund të jetë Ai biri i tij?" E gjithë turma po e dëgjonte me ëndje.

38 Në mësimet e Veta Ai thoshte: "Ruhuni nga skribët që duan të shëtisin me petka të gjata e që u pëlqejnë përshëndetjet nëpër sheshet e tregjeve.

39 Lakmojnë fronet e para nëpër sinagoga dhe vendet e nderit nëpër gosti;

40 përpijnë shtëpitë e vejushave dhe, për t'u dukur,

bëjnë lutje të gjata; këta do të marrin dënimin më të madh."

41 Jezusi ishte ulur përballë arkës së thesarit dhe po vështronte se si turma hidhte para në arkën e thesarit; shumë të pasur hidhnin sasira të mëdha.

42 Atje erdhi një vejushë e varfër dhe hodhi dy qindarka, që bënë një grosh.

43 Ai i thirri dishepujt e Vet dhe u tha: "Me të vërtetë po ju them, që kjo vejushë e varfër hodhi më shumë nga të gjithë ata që hedhin në arkën e thesarit.

44 Sepse të gjithë hodhën nga tepria e tyre, ndërsa ajo, nga varfëria e saj, hodhi gjithë ç'kishte, tërë jetesën e saj."

Marku - Kapitulli 13

1 Kur Jezusi po dilte nga tempulli, një nga dishepujt i tha: "Mjeshtër, shih sa gurë të mëdhenj e ç'ndërtesa të mëdha."

2 Jezusi i tha: "A i sheh këto ndërtesa të mëdha? Nuk do të mbetet këtu gur mbi gur pa u shembur."

3 Me t'u ulur në Malin e Ullinjve kundrejt tempullit, Atë e pyetën veçan Pjetri, Jakobi, Gjoni e Andrea.

4 "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Cila do të jetë shenja që do të përmbushen të gjitha këto?"

5 Jezusi filloi t'u thoshte: "Shikoni se mos ju mashtron kush.

6 Sepse shumë do të vijnë në emrin Tim duke thënë: 'Unë jam Ai' e do të mashtrojnë shumë veta.

7 Kur të dëgjoni luftëra e jehona luftërash, mos u frikësoni; ato duhet të ndodhin, por ky nuk është ende fundi.

8 Sepse do të ngrihet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; në vende të ndryshme do të bien tërmete, do të vijnë periudha zie buke; këto janë fillimi i dhimbjeve.

MARKU

9 Por kini kujdes për veten tuaj; do t'ju dorëzojnë në kuvende e do t'ju rrahin në sinagoga; për shkakun Tim do të dilni para krerëve dhe mbretërve, si dëshmi për ta.

10 Ungjilli duhet të predikohet më parë nëpër gjithë kombet.

11 Kur t'ju arrestojnë e t'ju çojnë në gjyq, mos u shqetësoni që më parë se çfarë do të flisni; por çfarëdo që t'ju jepet në atë orë, atë flisni, sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Shenjtë.

12 Vëllai vëllanë do ta çojë në vdekje, dhe ati të birin; fëmijët do të ngrihen kundër prindërve e do t'i vrasin.

13 Do të jeni të urreyer nga të gjithë për hir të emrit Tim, por ai që qëndron deri në fund, ai do të shpëtohet.

14 Por kur të shihni neverinë e shkretimit, duke qëndruar aty ku nuk i takon (le ta kuptojë ai që di të lexojë), atëherë ata që janë në Jude, le të marrin arratinë ndër male.

15 Kush është mbi pullaz, të mos zbresë, as të mos hyjë për të marrë ndonjë gjë prej shtëpisë së vet.

16 Kush është në arë, të mos kthehet prapa për të marrë rrobën e vet.

17 Por mjerë ato që janë shtatzëna dhe ato që japin gji në ato ditë!

18 Lutuni që kjo të mos ndodhë në kohë dimri,

19 sepse ato do të jenë ditë të një mundimi të atillë, që nuk ka ndodhur prej fillimit të krijimit, kur Perëndia krijoi botën deri tani, dhe as ka për të ndodhur kurrë.

20 Po të mos i shkurtonte Zoti ato ditë, askush nuk do të shpëtohej, por për hir të të zgjedhurve, që Ai i ka zgjedhur, i ka shkurtuar ato ditë.

21 Pastaj, nëse dikush ju thotë: 'Ja ky këtu është Krishti', ose 'Ja, ai atje', mos e besoni,

22 sepse do të dalin Krishta të rremë e profetë të rremë e do të bëjnë shenja e mrekulli për të mashtruar, po të jetë e mundur, edhe të zgjedhurit.

23 Ruhuni; të gjitha jua kam thënë që më parë.

24 Por në ato ditë, pas asaj brengje, dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e vet.

25 Do të bien yjet prej qiellit dhe fuqitë që janë në qiej, do të pështjellohen.

26 Atëherë njerëzit do të shohin Birin e Njeriut duke ardhur mbi re me shumë fuqi e lavdi.

27 Dhe Ai do të dërgojë engjëjt e do të mbledhë të zgjedhurit [e Vet] nga të katër anët, nga skaji i dheut deri në skajet e qiellit.

28 Dhe tani mësojeni këtë shëmbëlltyrë nga fiku; kur dega e tij është tashmë e njomë dhe çel gjethe, ta dini që vera është pranë.

29 Po kështu edhe ju, kur të shihni që këto gjëra po ndodhin, dini që Ai është pranë, mu te dera.

30 Me të vërtetë po ju them, ky brez nuk do të kalojë derisa të ndodhin të gjitha këto gjëra.

31 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e Mia nuk do të shkojnë.

32 Askush nuk di gjë për atë ditë apo atë orë, madje as engjëjt në qiell, as Biri, veçse Ati.

33 Kini kujdes, mbajini sytë hapur, sepse nuk e dini kur do të vijë koha.

34 Ashtu si njeriu që mori një udhë të largët, la shtëpinë e vet, ua la shtëpinë në ngarkim shërbëtorëve, secilit i caktoi punën e tij dhe e porositi derëtarin t'i mbante sytë hapur.

35 Prandaj të keni kujdes, sepse nuk e dini kur do të kthehet i zoti i shtëpisë, në mbrëmje, në mesnatë, në të gdhirë apo në mëngjes.

36 Se mos vjen papritur e ju gjen duke fjetur.

37 Dhe atë që po ju them juve, ua them të gjithëve:

MARKU

Mbani sytë hapur!"

Marku - Kapitulli 14

1 Pas dy ditësh ishte festa e Pashkëve dhe e Bukës së Ndorme; kryepiftërinjtë dhe skribët kërkonin mënyrën se si ta kapnin me dredhi për ta vrarë.

2 "Por jo në ditë feste", thoshin: "se mos lind ndonjë trazirë në popull."

3 Kur ishte në Betani, në shtëpinë e Simon të gërbulurit, dhe, kur u shtrua për të ngrënë, u afrua një grua që kishte një enë prej alabastri me vaj erëkëndshëm livandoje të papërzier, shumë të kushtueshëm. E theu enën dhe e derdhi mbi kokën e Tij.

4 Kishte disa që u zemëruan dhe thoshin midis tyre: "Përse të shkojë dëm ky vaj erëkëndshëm?"

5 Sepse ky vaj mund të ishte shitur mbi treqind denarë e t'u jepej të vobektëve", dhe turfullonin kundër saj.

6 Jezusi tha: "Lëreni, përse e shqetësoni? Ajo më ka bërë një vepër të mirë,

7 sepse të vobektët i keni gjithmonë me vete e mund t'u bëni mirë atyre kur të doni, por Mua nuk më keni gjithmonë.

8 Ajo bëri ç'mundi; ajo ka menduar që më parë për ta lyer trupin Tim për varrim.

9 Me të vërtetë po ju them, kudo që të predikohet ungjilli në mbarë botën, do të flitet edhe për atë që bëri kjo grua, për ta kujtuar."

10 Juda Iskarioti, njëri prej të dymbëdhjetëve, shkoi tek kryepiftërinjtë për t'ua dorëzuar Jezusin.

11 Ata, si e dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuan para. Ai përpiqej të gjente rastin që t'ua dorëzonte Atë në kohën e duhur.

12 Ditën e parë të Bukës së Ndorme, kur po bënin fli qengjin e Pashkëve, dishepujt e Tij i thanë: "Ku

dëshiron të shkojmë ta bëjmë gati vendin që të hash Pashkët?"

13 Ai dërgoi dy nga dishepujt e Vet dhe u tha: "Shkoni në qytet e atje do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë uji; shkoni pas tij.

14 Atje ku të hyjë ai, i thoni të zotit të shtëpisë: 'Mjeshtri thotë, ku është dhoma e miqve, ku do të ha Pashkët me dishepujt e Mi?'

15 Ai do t'ju tregojë një dhomë të madhe sipër, të shtruar e të bërë gati; atje na e përgatisni."

16 Dishepujt dolën e arritën në qytet dhe doli ashtu siç u kishte thënë Ai; dhe përgatitën Pashkët.

17 Në të ngrysur, Ai shkoi atje me të dymbëdhjetët.

18 Kur u shtruan e po hanin, Jezusi tha: "Me të vërtetë po ju them, njëri nga ju, që po ha me Mua, do të më tradhtojë."

19 Ata filluan të trishtohen e t'i thonë njëri pas tjetrit: "Mos jam unë?"

20 Ai u tha: "Një nga të dymbëdhjetët, që po e ngjyen bukën në çanak bashkë me Mua.

21 Sepse Biri i Njeriut me të vërtetë po shkon, siç është shkruar për Të, por mjerë ai njeri që tradhton Birin e Njeriut! Mirë do të ishte për atë njeri të mos kishte lindur."

22 Kur po hanin, Ai mori bukën, e bekoi dhe pasi e ndau, ua dha atyre dhe tha: "Merreni, ky është trupi Im."

23 Pastaj, si mori kupën dhe tha lutjen e falënderimit, ua dha atyre dhe të gjithë pinë prej saj.

24 U tha: "Ky është gjaku Im i besëlidhjes së re, që është derdhur për shumë veta.

25 Me të vërtetë po ju them, Unë nuk do të pi më nga fryti i hardhisë, deri në atë ditë kur do ta pi të re në mbretërinë e Perëndisë."

26 Pastaj si kënduan një himn, dolën për në Malin e Ullinjve.

MARKU

27 Jezusi u tha: "Të gjithë do të shkandulloheni, sepse është shkruar: 'Unë do ta godas bariun dhe delet do të shkapërdahen'.

28 Por, pasi të jem ngjallur, do të shkoj para jush në Galile."

29 Pjetri i tha: "Edhe sikur të gjithë të shkandullohen, unë jo."

30 Jezusi i tha: "Me të vërtetë po të them, se ti sot, në këtë natë, përpara se të këndoje këndesi dy herë, do të më mohosh tri herë."

31 Por ai ngulmonte gjithnjë e më shumë: "Edhe po të duhet të vdes me Ty, në asnjë mënyrë nuk do të të mohoj." Po ashtu thoshin edhe ata të gjithë.

32 Ndërkaq arritën në një vend me emrin Getsemani; Ai u tha dishepujve të Vet: "Uluni këtu ndërsa Unë po lutem."

33 Mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe filloi të trishtohej plot ankth në zemër.

34 Dhe u tha: "Trishtim i madh e ka pushtuar shpirtin Tim deri në vdekje; qëndroni këtu e mbani sytë hapur."

35 Si shkoi pak më tutje, ra përtokë e po lutej që, po të ishte e mundur, të largohej prej Tij ajo orë.

36 Dhe thoshte: "Abba, o Atë, për Ty gjithçka është e mundshme; laroje prej Meje këtë kupë; megjithatë jo siç dua Unë, por siç do Ti."

37 Kur u kthye, i gjeti ata duke fjetur dhe i tha Pjetrit: "Simon, po fle? Nuk mund të rrije një orë zgjuar?"

38 Hapni sytë e lutuni, që të mos bini në tundim; vërtet fryma është e gatshme, por mishi është i dobët."

39 U largua përsëri e po lutej, duke thënë të njëjtat fjalë.

40 Kur u kthye për së dyti, i gjeti duke fjetur, pasi sytë u ishin rënduar. Ata nuk dinin ç'përgjigje t'i

jepnin.

41 Pastaj u kthye për të tretën herë dhe u tha: "Ende po flini e po pushoni? Mjaft më, ka ardhur ora. Ja, Birin e Njeriut do ta japin në duart e mëkatarëve.

42 Ngrihuni, shkojmë! Ja, ai që po më tradhton, është këtu pranë."

43 Dhe menjëherë, ndërsa po fliste, arriti Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe bashkë me të edhe një turmë njerëzish me shpata e shkopinj, të dërguar nga kryepriiftërinjtë, skribët dhe pleqtë.

44 Ai që e tradhtoi, u kishte dhënë atyre një shenjë, duke u thënë: "Atë që do ta puth, Ai është; kapeni dhe shpjereni të siguruar me roja."

45 Me të ardhur, iu afrua menjëherë Jezusit dhe tha; "Rabbi!" dhe e puthi.

46 Ata iu hodhën përsipër dhe e mbërthyen.

47 Njëri prej atyre që ishin aty pranë, nxori shpatën dhe e goditi shërbëtorin e kryepriiftit, duke i këputur veshin.

48 Jezusi, u përgjigj dhe u tha: "Paskeni dalë me shpata e shkopinj, si kundër një kusari, për të më kapur Mua?"

49 Përditë me ju isha në tempull duke i mësuar njerëzit dhe ju nuk më kapët. Por kjo u bë që të përmbushen Shkrimet."

50 Atëherë të gjithë e lanë dhe ikën.

51 Atij po i shkonte pas një djalosh, i mbështjellë rreth trupit të vet të zhveshur vetëm me një pëlhurë të linjtë; ata e kapën

52 dhe ai, duke lënë pas pëlhurën e linjtë, iku lakuriq.

53 Jezusin e çuan te kryepriifti; të gjithë kryepriiftërinjtë, pleqtë e skribët u mblodhën së bashku.

54 Pjetri e ndoqi nga larg deri brenda në oborr të

MARKU

kryepriiftit; aty u ul me shërbyesit e po ngrohej pranë zjarrit.

55 Kryepriiftërinjë dhe tërë këshilli i lartë kërkonin dëshmi kundër Jezusit që ta vrisnin, por nuk po gjenin dot.

56 Sepse shumë jepnin dëshmi të rreme kundër Tij, por dëshmitë e tyre nuk përputheshin.

57 Disa u ngritën dhe dhanë dëshmi të rreme kundër Tij, duke thënë:

58 "Ne e kemi dëgjuar kur thoshte: 'Unë do ta shkatërroj këtë tempull, të bërë nga duar njerëzish, dhe brenda tri ditësh do të ndërtoj një tjetër, të bërë jo nga duar njerëzish'."

59 Por as kështu, dëshmia e tyre nuk përputhej.

60 Kryepriifti, si u ngrit në mes, i bëri pyetje Jezusit duke i thënë: "Asnjë përgjigje nuk po jep? Ç'është kjo që dëshmojnë këta kundër Teje?"

61 Por Ai nuk fliste e nuk dha asnjë përgjigje. Kryepriifti e pyeti përsëri dhe i tha: "Ti je Krishti, Biri i të Bekuarit?"

62 Jezusi tha: "Unë jam dhe Birin e Njeriut do ta shihni të ulur në të djathtë të Fuqisë dhe duke ardhur në retë e qiellit."

63 Atëherë kryepriifti, duke shqyer rrobat e veta, tha: "Përse na u dashkan ende dëshmitarë?"

64 E dëgjuat blasfeminë; si ju duket?" Ata të gjithë e gjykuan fajtor për vdekje.

65 Disa filluan ta pështynin, t'i mbulonin fytyrën, ta godisnin me grushte dhe t'i thoshin: "Gjeje me profeci"; rojat e morën duke e goditur me shuplaka.

66 Kur Pjetri ishte poshtë në oborr, erdhi një nga shërbëtoret e kryepriiftit.

67 Me ta parë Pjetrin duke u ngrohur, e vështroi dhe tha: "Edhe ti ishe me Jezusin e Nazaretit."

68 Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk di gjë, as nuk po marr vesh ç'po thua." Dhe doli jashtë në hajat

[dhe këndesi këndoi].

69 Shërbëtorja e pa dhe filloi t'u thoshte përsëri atyre që ishin aty pranë: "Ky është njëri prej atyre."

70 Ai përsëri e mohoi. Pak më vonë, ata që ishin aty pranë i thanë Pjetrit: "Pa dyshim, ti je një prej tyre, sepse edhe ti je galileas."

71 Ai filloi të mallkonte dhe të betohej: "Nuk e njoh këtë njeri që po thoni."

72 Dhe menjëherë këndesi këndoi për të dytën herë. Pjetrit iu kujtua fjala që i kishte thënë Jezusi: "Para se të këndoje këndesi dy herë, do të më mohosh tri herë". Dhe ia dha të qarit.

Marku - Kapitulli 15

1 Me t'u gdhirë, kryepriiftërinjë me pleqtë, skribët si edhe tërë këshilli morën menjëherë vendim; pasi e lidhën Jezusin, e morën dhe ia dorëzuan Pilatit.

2 Pilati e pyeti: "Ti je Mbreti i judenjve?" Ai u përgjigj dhe i tha: "Ti po e thua."

3 Kryepriiftërinjtë e padisnin për shumë gjëra.

4 Pilati e pyeti përsëri dhe i tha: "Nuk paske ndër mend të përgjigjesh fare? Shiko për sa shumë gjëra po të padisin."

5 Por Jezusi përsëri nuk i dha asnjë përgjigje, aq sa Pilati po çuditej.

6 Tani në kohë feste, ai u lironte atyre një të burgosur, atë që kërkonin njerëzit.

7 Aty ishte edhe njëri që quhej Baraba, i burgosur bashkë me kryengritësit, të cilët kishin bërë vrasje gjatë trazirave.

8 Turma erdhi dhe filloi t'i kërkonte Pilatit që të vepronte si zakonisht me ta.

9 Atëherë Pilati iu përgjigj, duke thënë: "A doni t'ju liroj Mbretin e judenjve?"

MARKU

10 Sepse ai e dinte që kryepiftërinjtë ia kishin dorëzuar Atë nga smira.

11 Por kryepiftërinjtë e ndërsyen turmën që ta detyronte Pilatin t'u lironte më mirë Barabanë.

12 Pilati u përgjigj përsëri dhe u tha: "Atëherë çfarë doni t'i bëj Atij që ju e quani Mbreti i judenjve?"

13 Ata bërtitën përsëri: "Kryqëzoje!"

14 Pilati u thoshte: "Përse, ç'të keqe ka bërë?" Por ata bërtisnin edhe më shumë: "Kryqëzoje!"

15 Pilati, duke dashur t'i bëjë qejfin turmës, ua liroi Barabanë dhe, pasi e fshikulloi Jezusin, e dorëzoi për ta kryqëzuar.

16 Ushtarët e çuan në pallat, domethënë në godinën e guvernatorit, dhe mblodhën tërë trupën e ushtarëve.

17 E veshën me një rrobë të purpurt dhe, pasi thurën një kurorë me gjemba, ia vunë Atij mbi kokë

18 dhe filluan ta përshëndesin: "Të falemi, o Mbret i judenjve!"

19 E godisnin në kokë me kallam, e pështynin dhe filluan t'i përulen e të binin në gjunjë para Tij.

20 Pasi e përqeshën, i hoqën rrobën e purpurt dhe i veshën rrobën e Tij. Pastaj e nxorën për ta kryqëzuar.

21 Aty pranë po kalonte njëfarë Simoni nga Kirenea, i ati i Aleksandrit dhe i Rufit, që po kthehej nga ara. Ata e detyruan Simonin të mbante kryqin e Tij.

22 E çuan në një vend të quajtur Golgotë, që i përkthyer, do të thotë 'Vendi i Kafkës'.

23 I dhanë verë të përzier me mirrë, por Ai nuk e mori.

24 E kryqëzuan dhe rrobat e Tij i ndanë, duke i hedhur në short, për të parë se ç'do të merrte secili.

25 Ishte ora e tretë kur e kryqëzuan.

26 Akuza e Tij ishte shënuar me mbishkrimin përsipër kryqit, MBRETI I JUDENJVE.

27 Bashkë me Të kryqëzuan edhe dy vjedhës, njërin nga e djathta dhe tjetrin nga e majta e Tij.

29 Ata që kalonin pranë, e shanin duke tundur kokat e duke thënë: "Hej, Ti që shkatërron tempullin dhe e ndërton në tri ditë,

30 shpëto veten dhe zbrit nga kryqi."

31 Po ashtu edhe kryepiftërinjtë, duke e përqeshur midis tyre, thoshin bashkë me skribët: "Ka shpëtuar të tjerët; veten e Vet nuk mund ta shpëtojë dot.

32 Le të zbresë tani nga kryqi Krishti, Mbreti i Izraelit, që të shohim e të besojmë." Edhe ata që ishin kryqëzuar me të, e shanin.

33 Kur erdhi ora e gjashtë, mbi tërë tokën u bë errësirë deri në orën e nëntë.

34 Dhe në orën e nëntë, Jezusi thirri me zë të lartë: "Eloi, Eloi, lama sabaktani?", që po të përkthehet, do të thotë: 'Perëndia Im, Perëndia Im, përse më braktise?'

35 Disa prej atyre që rrinin aty pranë, kur e dëgjuan, thanë: "Ja, po thërret Elian."

36 Dikush vrapoi e mbushi një sfungjer me uthull, e vuri në një kallam dhe ia dha Atij ta pinte, duke thënë: "Lëreni; të shohim a do të vijë Elia ta zbresë poshtë."

37 Jezusi, pasi nxori një zë të fortë, dha shpirt.

38 Perdja e tempullit u çua më dysh nga lart deri poshtë.

39 Kryeqindësi, që po rrinte mu përpara Tij, kur pa se si dha shpirt, tha: "Vërtet, ky njeri ishte Biri i Perëndisë."

40 Aty ishin edhe disa gra që po vështronin nga larg, midis të cilave ishte edhe Maria Magdalena

MARKU

dhe Maria, e ëma e Jakobit, të voglit dhe e Jozeut, si edhe Saloma,

41 të cilat, kur Ai ishte në Galile, i kishin vajtur pas dhe i kishin shërbyer; kishte edhe shumë të tjera që ishin ngjitur në Jeruzalem bashkë me Të.

42 Dhe tani në të ngrysur, meqë ishte dita e Përgatitjes, domethënë, dita para së shtunës,

43 erdhi Jozefi nga Arimateja, këshilltar i nderuar, i cili edhe ai priste mbretërinë e Perëndisë; mori guximin të hynte te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit.

44 Pilati u çudit kur dëgjoji që Ai tashmë kishte vdekur. Thirri kryeqindësin dhe e pyeti nëse kishte vdekur.

45 Pasi e mori vesh këtë prej kryeqindësit, ia dha trupin Jozefit.

46 Jozefi bleu një pëlhurë të linjtë, e zbriti Atë poshtë dhe e mbështolli me atë pëlhurë. Pastaj e vuri në një varr, që kishte qenë hapur në një shkëmb, dhe rrokullisi një gur në hyrje të varrit.

47 Maria Magdalena dhe Maria e Jozeut panë se ku e vunë.

Marku - Kapitulli 16

1 Me të kaluar e shtuna, Maria Magdalena, Maria, e ëma e Jakobit dhe Saloma, blenë vajëra aromatike, që të shkonin e ta lyenin me vaj.

2 Ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, kur kishte zbardhur, ato shkuan te varri,

3 dhe pyesnin njëra-tjetrën: "Kush do të na e rrokullisë gurin nga hyrja e varrit?"

4 Kur ngritën sytë lart, panë që gurin e kishin rrokullisur, megjithëse ishte tepër i madh.

5 Kur hynë në varr, panë një djalosh, ulur në të djathtë, që kishte veshur një petk të bardhë, dhe i zuri frika.

6 Por ai u tha: "Mos u frikësoni. Po kërkoni Jezus Nazaretasin, që është kryqëzuar. Ai është ngjallur, nuk është këtu. Ja vendi ku e vunë."

7 Por shkoni dhe u thoni dishepujve të Tij dhe Pjetrit: 'Ai po shkon para jush në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju ka thënë'."

8 Ato dolën dhe ikën prej varrit, sepse i kishin zënë të dridhurat dhe tmerri. Askujt nuk i thanë gjë, pasi kishin frikë.

9 Kur u ngjall, ditën e parë të javës herët në mëngjes, iu shfaq së pari Maria Magdalenës, nga e cila kishte dëbuar shtatë demonë.

10 Ajo shkoi dhe i lajmëroi ata që kishin qenë me Të, të cilët po mbanin zi e po qanin.

11 Ata, kur dëgjuan që Ai ishte gjallë dhe që ajo e kishte parë, nuk e besuan.

12 Pas kësaj, Ai iu shfaq në një formë tjetër dyve prej tyre, kur po shkonin në arë.

13 Ata u larguan dhe ua thanë lajmin edhe të tjerëve; as këta nuk i besuan.

14 Më vonë Ai iu shfaq të njëmbëdhjetëve, kur ishin shtruar për të ngrënë, dhe i qortoi për mosbesimin dhe ngurtësinë e zemrave të tyre, që nuk u besuan atyre që e kishin parë Atë të ngjallur.

15 Ai u tha: "Shkoni nëpër gjithë botën dhe predikojini lajmin e mirë çdo krijese.

16 Ai që beson dhe pagëzohet, do të shpëtohet, por ai që nuk beson, do të ndëshkohet.

17 Këto shenja do t'i shoqërojnë ata që besojnë: Në emrin Tim do të dëbojnë demonë; do të flasin në gjuhë të reja,

18 do të marrin gjarpërinj [në duart e tyre], dhe, po të pinë ndonjë gjë vdekjeprurëse, nuk do t'u bëjë keq, do të vënë duart mbi të sëmurët dhe këta do të shërohen."

19 Zoti Jezus, pra, pasi foli me ta, u mor lart në

MARKU

qiell dhe u ul në të djathtën e Perëndisë.

20 Ata dolën dhe predikuan gjithkund, ndërsa Zoti i ndihmonte, duke vërtetuar fjalën nëpërmjet shenjave që i vinin pas. Amen.

Lluka

Lluka - Kapitulli 1

1 Meqenëse shumë veta kanë marrë përsipër të renditin rrëfimin e atyre gjërave që kanë ndodhur midis nesh,

2 ashtu siç na i kanë lënë ata, të cilët që prej fillimit ishin dëshmitarë të fjalës dhe u bënë shërbyes të saj,

3 m'u duk me vend edhe mua, që i kam ndjekur këto gjëra me saktësi që prej fillimit, që t'i shkruaj me radhë, fort i nderuar Teofil,

4 që ta marrësh vesh vërtetësinë e atyre gjërave që të kanë mësuar.

5 Në ditët e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me emrin Zakaria, nga grupi i Abijas, dhe e shoqja e tij, që ishte nga të bijat e Aaronit dhe quhej Elizabetë.

6 Dhe të dy ishin të drejtë përpara Perëndisë, duke ndjekur pikë për pikë të gjitha porositë dhe urdhërimet e Zotit.

7 Ata nuk kishin fëmijë, sepse Elizabeta ishte beronjë, dhe të dy ishin mjaft të shtyrë në moshë.

8 Dhe ndodhi që, ndërsa Zakaria po shërbente si prift përpara Perëndisë, sipas radhës në grupin e vet,

9 sipas zakonit të priftërisë, i ra shorti të hynte në tempullin e Zotit për të djegur temjanin.

10 E gjithë gjindja po lutej përjashta në orën e temjanit.

11 Atij iu shfaq një engjell i Zotit duke qëndruar në të djathtë të altarit të temjanit.

12 Zakaria, kur e pa, u shqetësua, dhe e pushtoi frika.

13 Por engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Zakari, sepse lutja jote u dëgjua; jot shoqe Elizabeta do të të lindë një djalë, të cilit do t'ia vësh emrin Gjon.

14 Ai do t'ju sjellë gëzim e hare, dhe shumë do të gëzojnë për lindjen e tij.

15 Sepse ai do të jetë i madh para Zotit; nuk do të pijë as verë e as pije të forta, dhe do të mbushet me Frymën e Shenjtë që në bark të nënës.

16 Dhe do t'i kthejë te Zoti, Perëndia i tyre, shumë nga bijtë e Izraelit.

17 Ai do të shkojë para Tij me frymë dhe me fuqi të Elias, për t'i kthyer zemrat e etërve te fëmijët, dhe të pabindurit te mençuria e të drejtëve – për të bërë gati një popull të përgatitur për Zotin."

18 Zakaria i tha engjëllit: "Si do ta marr vesh këtë punë? Sepse unë jam i moshuar dhe ime shoqe është e shtyrë në moshë."

19 Engjëlli u përgjigj dhe i tha: "Unë jam Gabrieli, ai që qëndron përpara Perëndisë, dhe jam dërguar të flas me ty e të të sjell këtë lajm të mirë.

20 Dhe, ja, ti do të mbetesh i pagojë, e nuk do të mund të flasësh deri në ditën kur të ndodhin këto gjëra, sepse nuk besove në fjalët e mia, të cilat do të përmbushen kur t'u vijë koha."

21 Populli po e priste Zakarinë, dhe habitej që ai po vonohej në tempull.

22 Kur doli, nuk ishte në gjendje t'u fliste atyre; ata e morën vesh që ai kishte parë një vegim në tempull; ua bënte me shenja dhe mbeti i pagojë.

23 Dhe ndodhi që, kur u mbushën ditët e shërbesës së tij, ai u largua për në shtëpinë e vet.

24 Pas këtyre ditëve, gruaja e tij, Elizabeta, mbeti shtatzënë dhe u fsheh për pesë muaj, duke thënë:

25 "Kështu ka vepruar Zoti me mua në ditët kur i ktheu sytë nga unë për të ma hequr turpin midis njerëzve."

26 Dhe në muajin e gjashtë Perëndia dërgoi

LLUKA

engjëllin Gabriel në një qytet të Galilesë, të quajtur Nazaret,

27 te një virgjëreshë e fejuar me një njeri me emrin Jozef, nga shtëpia e Davidit; emri i virgjëreshës ishte Mari.

28 Engjëlli iu afrua asaj dhe i tha: "Të falem, o grua hirplote, Zoti është me ty."

29 Ajo u shqetësua nga ajo fjalë dhe po vriste mendjen ç'loj përshëndetjeje të ishte kjo vallë.

30 Dhe engjëlli i tha: "Mos ki frikë Mari; sepse ti ke gjetur hir përpara Perëndisë.

31 Dhe ja, do të mbetesh shtatzënë, e do të lindësh një djalë, dhe emrin do t'ia vësh Jezus.

32 Ai do të jetë i madhërisëm dhe do të quhet Bir i Më të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë Atij fronin e Davidit, atit të Tij.

33 Ai do të mbretërojë përjetë mbi shtëpinë e Jakobit e mbretëria e Tij nuk do të ketë mbarim."

34 Maria i tha engjëllit: "Si do të ndodhë kjo, kur unë nuk njoh asnjë burrë?"

35 Engjëlli iu përgjigj dhe i tha: "Fryma e Shenjtë do të zbresë mbi ty dhe hija e fuqisë së Më të Lartit do të të mbulojë; prandaj edhe i shenjtë që do të lindë, do të quhet Bir i Perëndisë.

36 Dhe ja, kushërira jote, Elizabeta, edhe ajo është shtatzënë me një djalë në pleqëri të saj, dhe tani, ajo që e quanin beronjë, është në muajin e gjashtë.

37 Sepse asgjë nuk është e pamundur për Perëndinë."

38 Atëherë Maria tha: "Jam shërbëtores e Zotit; u bëftë me mua siç thua ti." Dhe engjëlli u largua prej saj.

39 Në ato ditë, Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në malësi, në një qytet të Judës.

40 Hyri në shtëpinë e Zakarisë dhe përshëndeti Elizabetën.

41 Dhe ndodhi që, kur Elizabeta dëgjoji përshëndetjen e Marisë, foshnja lëvizi në bark të saj. Elizabeta u mbush me Frymën e Shenjtë dhe

42 thirri me zë të lartë e tha: "E bekuar je midis grave, dhe i bekuar është fryti i barkut tënd.

43 E nga më vjen kjo mirësi, që nëna e Zotit tim po vjen tek unë?

44 Sepse, ja, sapo erdhi në veshët e mi zëri i përshëndetjes sate, foshnja më kërcëu me gëzim në bark.

45 Lum ajo që ka besuar, sepse ato që Zoti i ka folur asaj, do të përmbushen."

46 Maria i tha: "Shpirti im madhëron Zotin,

47 dhe fryma ime ngazëllet në Perëndinë, Shpëtimtarin tim,

48 sepse Ai i ktheu sytë te përvujtëria e shërbëtores së Vet. Tani e tutje të gjithë brezat do të më quajnë të bekuar,

49 sepse i fuqishmi bëri gjëra të mëdha për mua, dhe i shenjtë është emri i Tij.

50 Mëshira e Tij kalon nga njëra brezni në tjetrën tek ata që ia kanë frikën.

51 Ai bëri vepra të fuqishme me krahun e Vet; i ka përndarë ata që mbahen krenarë thellë në zemrat e tyre.

52 Ai zbriti të fuqishmit nga fronet e tyre dhe ngriti të përvuajturit.

53 Të uriturit i mbushi me gjëra të mira; dhe të pasurit i dëboi duarbosh.

54 E ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e Vet, duke kujtuar mëshirën që,

55 siç u foli etërve tanë, i dha Abrahamit dhe pasardhësve të tij për jetë."

56 Maria qëndroi me Elizabetën rreth tre muaj e

LLUKA

pastaj u kthye në shtëpinë e vet.

57 Kur i erdhi koha Elizabetës për të lindur, ajo nxori në dritë një djalë.

58 Fqinjët dhe të afërmit e saj e dëgjuan që Zoti po ia shfaqte asaj madhërisht mëshirën e Vet, dhe ata gëzoheshin bashkë me të.

59 Dhe ndodhi që ditën e tetë, shkuan për ta rrethprerë fëmijën, dhe ia vunë emrin Zakari, sipas emrit të të atit.

60 Por e ëma u përgjigj dhe tha: "Jo, jo! Do të quhet Gjon."

61 Ata i thanë: "Nuk ka njeri nga farefisi yt që të quhet me këtë emër."

62 I bënë me shenjë të atit të tij, për të marrë vesh se si donte ta quante ai.

63 Ai kërkoi t'i jepnin një dërrasëz dhe shkroi këtë: "Emri i tij është Gjon." Ata të gjithë mbetën të habitur.

64 Goja iu hap menjëherë, gjuha iu lirua, dhe filloi të fliste duke lëvduar Perëndinë.

65 Të gjithë ata që banonin rreth tyre, i zuri frika, dhe në mbarë malësinë e Judesë flitej për të gjitha këto punë.

66 Të gjithë që i dëgjonin këto gjëra, i ngulitën në zemrat e veta, duke thënë: "Ç'fëmijë do të jetë ky vallë? Sepse dora e Zotit ishte me të."

67 I ati, Zakaria, u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi, duke thënë:

68 "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit; sepse erdhi të shohë popullin e Vet dhe i dha shpengimin.

69 Ai ngriti për ne një Shpëtimtar të fuqishëm në shtëpi të Davidit, shërbëtorit të Vet,

70 siç foli qëmoti me gojën e profetëve të Vet të shenjtë,

71 se do të na shpëtojë prej armiqve tanë dhe nga dora e të gjithë atyre që na urrejnë,

72 për të shfaqur mëshirë ndaj etërve tanë e për të kujtuar besëlidhjen e Tij të shenjtë,

73 betimin që Ai bëri para Abrahamit, atit tonë, se do të na lejojë,

74 pasi të çlirohemi nga dora e armikut, t'i shërbejmë Atij pa frikë,

75 shenjtërisht dhe me drejtësi në prani të Tij, gjatë gjithë ditëve tona.

76 Edhe ti, o fëmija im, do të quhesh profet i Më të Lartit, sepse ti do t'i paraprish Zotit për të përgatitur udhët e Tij,

77 për t'i bërë të ditur popullit të Tij shpëtimin nëpërmjet faljes së mëkateve të tyre;

78 falë mëshirës së thellë të Perëndisë sonë, nëpërmjet së cilës do të na vijë nga lart lindja e diellit,

79 për t'u dhënë dritë atyre që qëndrojnë në errësirë dhe në hijen e vdekjes, për t'i drejtuar këmbët tona kah rruga e paqes."

80 Dhe fëmija rritej e forcohej në frymë, dhe qëndroi në shkretëtirë deri në ditën kur iu shfaq hapur Izraelit.

Lluka - Kapitulli 2

1 Dhe ndodhi që në ato ditë doli një urdhëresë nga Cezar Augusti, që të bëhej regjistrimi i popullsisë së gjithë botës.

2 Ky ishte regjistrimi i parë që u bë kur Kirini ishte guvernator i Sirisë.

3 Të gjithë shkonin për t'u regjistruar, secili në qytetin e vet.

4 Edhe Jozefi, meqë ishte nga shtëpia dhe familja e Davidit, u nis nga qyteti i Nazaretit në Galileë u

LLUKA

ngjit në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Betlehem,

5 për t'u regjistruar me Marinë, të fejuarën e vet, që ishte shtatzënë.

6 Dhe ndodhi që, kur ishin atje, asaj i erdhi koha për të lindur.

7 Ajo lindi djalin e saj të parë, e mbështolli në shpërgënj, dhe e shtriu në grazhd, sepse në bujtinë nuk kishte vend për ta.

8 Po në atë vend, ishin disa barinj që e kalonin jetën në fusha dhe ruanin tufat e tyre natën.

9 Një engjëll i Zotit ia behu tek ata dhe lavdia e Zotit shndriti përreth tyre; ata i zuri një frikë e madhe.

10 Engjëlli u tha: "Mos kini frikë, sepse, ja, po ju sjell lajmin e mirë gëzimplotë që do të jetë për të gjithë popullin,

11 që sot, në qytetin e Davidit, juve ju ka lindur një Shpëtimtar, që është Krishti Zot.

12 Kjo do të jetë shenjë për ju; do ta gjeni foshnjën të mbështjellë në shpërgënj, të shtrirë në grazhd."

13 Papritur, bashkë me engjëllin u shfaq një ushtri e madhe qiellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë,

14 "Lavdi Perëndisë lart e më lart, paqe mbi tokë për njerëzit që gëzojnë dashurinë e Tij."

15 Dhe ndodhi që, ndërsa engjëjt u larguan prej tyre dhe shkuan në qiell, barinjtë flisnin me njëri-tjetrin: "Të shkojmë atëherë drejt e në Betlehem e të shohim atë që ka ndodhur, të cilën Zoti na e bëri të njohur."

16 Shkuan me nxitim dhe gjetën Marinë dhe Jozefin, si edhe fëmijën të shtrirë në grazhd.

17 Kur e panë, ata u treguan të gjithëve çka u ishte thënë atyre për këtë foshnjë.

18 Të gjithë ata që i dëgjuan, mbetën të mrekulluar

nga fjalët që u thanë barinjtë.

19 Por Maria i ruante të gjitha këto fjalë, duke i bluar në zemrën e vet.

20 Barinjtë u kthyen duke e ngritur lart e duke lëvduar Perëndinë për gjithçka që dëgjuan e panë, të cilat ishin tamam siç u ishin folur atyre.

21 Kur u mbushën tetë ditë dhe erdhi koha që fëmija duhej të rrethpritej, atij iu vu emri Jezus, siç ishte quajtur nga engjëlli përpara se të ngjizej në bark.

22 Me t'u plotësuar ditët e tyre të pastrimit, sipas ligjit të Moisiut, e çuan foshnjën në Jeruzalem për t'ia paraqitur Zotit,

23 siç është shkruar në Ligjin e Zotit: 'Çdo mashkull i parëlindur do të quhet i shenjtë nga Zoti',

24 dhe për të ofruar flijimin, siç thuhet në Ligjin e Zotit: 'një çift turtujsh ose dy zogj pëllumbash'.

25 Dhe ja, në Jeruzalem ishte një njeri, që quhej Simeon; ishte njeri i drejtë dhe i përsipirtshëm dhe priste ngushëllimin e Izraelit, e Fryma e Shenjtë ishte me të.

26 Atij i ishte zbuluar prej Frymës së Shenjtë se nuk do të vdiste para se të shihte Krishtin e Zotit.

27 I shtyrë nga Fryma, ai shkoi në tempull; kur prindërit sollën fëmijën Jezus, për t'i bërë Atij çka kërkonte zakoni i Ligjit,

28 ai e mori ndër krahë, lëvdoi Perëndinë dhe tha,

29 "Tani, Imzot, lëre shërbëtorin Tënd të shkojë në paqe, sipas fjalës Sate,

30 sepse sytë e mi e panë shpëtimin Tënd,

31 që Ti ke përgatitur para syve të të gjithë popujve,

32 dritën që u jep zbulesën kombeve dhe lavdinë popullit Tënd, Izraelit."

LLUKA

33 I ati dhe e ëma mahniteshin me çka po thuhej për Të.

34 Simeoni i bekoi ata dhe i tha Marisë, nënës së Tij: "Ja, ky është caktuar për rënien dhe ngritjen e shumë vetave në Izrael, si shenjë që do të kundërshtohet,

35 që të zbulohen mendimet e shumë zemrave. Edhe ty një shpatë do ta përshkojë tejprtej shpirtin tënd."

36 Atje ishte një profete me emrin Ana, e bija e Fanuelit, nga fisi i Aserit; ajo ishte e shtyrë në moshë, dhe kishte jetuar me të shoqin shtatë vjet pas virgjërisë së saj.

37 Pastaj mbeti e ve deri në moshën rreth tetëdhjetekatër vjeçare dhe nuk largohej nga tempulli, duke shërbyer natë e ditë me agjërime e lutje.

38 Ajo erdhi po në atë orë, dhe filloi të falënderonte Perëndinë e t'u fliste për Të të gjithë atyre që prisnin shpengimin e Jeruzalemit.

39 Ata, me t'i kryer të gjitha gjërat sipas Ligjit të Zotit, u kthyen në Galile, në qytetin e tyre Nazaret.

40 Fëmija po rritej e po forcohej, duke u mbushur me mençuri, dhe hiri i Perëndisë ishte mbi Të.

41 Prindërit e tij çdo vit shkonin në Jeruzalem për festën e Pashkëve.

42 Dhe kur Ai u bë dymbëdhjetë vjeç, ata u ngjitën në Jeruzalem, sipas zakonit të festës.

43 Kur u mbushën ditët, ndërsa po ktheheshin, djali Jezus mbeti prapa në Jeruzalem dhe prindërit e Tij nuk dinin gjë.

44 Por ata, duke menduar që Ai ishte me grupin e udhëtarëve, bënë një ditë rrugë dhe filluan ta kërkonin midis farefisit dhe të njohurve.

45 Kur nuk e gjetën, u kthyen përsëri në Jeruzalem për ta kërkuar.

46 Dhe ndodhi që pas tri ditësh e gjetën në

tempull, të ulur midis mësuesve, duke i dëgjuar e duke u bërë pyetje.

47 Të gjithë ata që e dëgjonin, mahniteshin nga aftësia e Tij për të kuptuar dhe nga përgjigjet e Tij.

48 Kur e panë, ata u çuditën; e ëma i tha: "Bir, përse na e bërë këtë? Shiko ç'po heqim Yt atë dhe unë duke të kërkuar Ty."

49 Ai u tha: "Përse më kërkonit Mua? A nuk e dini që Unë duhet të merrem me punët e Atit Tim?"

50 Ata nuk i kuptuan fjalët që u tha Ai.

51 Pastaj Ai zbriti bashkë me ta në Nazaret dhe u bindej atyre. Por e ëma i ruante të gjitha këto fjalë në zemrën e vet.

52 Jezusi po rritej në mençuri, në shtat dhe në hir, të cilin e gëzonte prej Perëndisë dhe njerëzve.

Lluka - Kapitulli 3

1 Në të pesëmbëdhjetin vit të sundimit të Tiber Cezarit, kur Ponc Pilati ishte guvernator i Judesë, Herodi ishte tetrark i Galilesë, vëllai i tij Filipi ishte tetrark i Ituresë dhe i krahinës së Trakonitidës dhe Lisania tetrark i Abilenës,

2 në ditët kur ishin kryepriiftërinj Ana dhe Kaifa, fjala e Perëndisë i shkoi në shkretëtirë Gjoni, birit të Zakarisë.

3 Ai përshkoi gjithë zonën rreth Jordanit, duke predikuar pagëzimin e pendesës për faljen e mëkateve,

4 siç është shkruar në librin e thënieve të profetit Isaia: "Zëri i atij që thërret në shkretëtirë: 'Përgatisni udhën e Zotit, të drejta bëjini shtigjet e Tij.

5 Çdo rrëpirë do të mbushet, e çdo mal e kodër do të sheshohet; udhët e shtrembra do të drejtohen dhe udhët me gropa do të bëhen të rrafshëta.

6 Çdo njeri do të shohë shpëtimin e Perëndisë'."

LLUKA

7 Prandaj u thoshte turmave që kishin dalë për t'u pagëzuar prej tij: "O pjella nepërkash, kush ju mësoi t'i ikni zemërimit që po vjen?"

8 Tregojeni pra, me vepra, që jeni penduar, dhe mos filloni të thoni me veten tuaj: 'Kemi atin tonë Abrahamin'; sepse po ju them që edhe prej këtyre gurëve Perëndia mund t'i nxjerrë fëmijë Abrahamit.

9 Sëpata është tashmë te rrënja e pemëve; çdo pemë që nuk bën fryt të mirë, do të pritet dhe do të flaket në zjarr."

10 Turmat e pyesnin e thoshin: "Ç'të bëjmë ne atëherë?"

11 Ai, duke u përgjigjur, u thoshte: "Ai që ka dy tunika, t'ia japë njerën atij që nuk ka; dhe ai që ka për të ngrënë, të bëjë po ashtu."

12 Edhe tagrambledhësit shkuan për t'u pagëzuar, dhe i thanë atij: "Mjeshtër, ç'të bëjmë?"

13 Ai u tha: "Asgjë më shumë mos kërkoni, veç atyre për të cilat ju kanë udhëzuar."

14 Edhe ushtarët e pyesnin, duke thënë: "Po ne, çfarë të bëjmë?" Ai u tha: "Asnjëri mos zhvatni, për askënd mos shpifni; kënaquni me pagat tuaja."

15 Ndërsa populli ishte në pritje me shpresë dhe të gjithë po mendonin në zemrat e veta për Gjonin, nëse ishte apo nuk ishte Krishti,

16 Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: "Unë me të vërtetë po ju pagëzoj me ujë; por Një më i fuqishëm se unë po vjen, të cilit unë nuk jam i denjë as t'i zgjidh gjalmat e sandaleve; Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr."

17 Në dorën e Tij është terplotja për të qeruar lëmin e Tij, dhe në grunat e Tij do ta mbledhë grurin; por kashtën do ta djegë me zjarrin që nuk shuhet."

18 Kështu, ai predikonte ungjillin në popull, duke u dhënë zemër njerëzve me këto dhe me shumë mënyra të tjera.

19 Por kur Gjoni e qortoi tetrarkun Herod për Herodiadën, gruan e vëllait të tij, dhe për të gjitha të këqijat që ai kishte bërë,

20 atëherë Herodi shtoi edhe këtë mbi të gjitha të tjerat: e mbylli Gjonin në burg.

21 Dhe ndodhi që, kur po pagëzohej i gjithë populli, u pagëzua edhe Jezusi, dhe, kur Ai po lutej, qielli u hap.

22 Fryma e Shenjtë i trupëzuar si një pëllumb zbriti mbi Të, dhe një zë erdhi prej qielli: "Ti je Biri Im i dashur, te Ti kam gjetur kënaqësi."

23 Vetë Jezusi, kur nisi veprën e Vet, ishte rreth tridhjetë vjeç. Ai ishte, siç mendohej, i biri i Jozefit, bir i Elit,

24 bir i Matatit, bir i Levit, bir i Melkit, bir i Janait, bir i Jozefit,

25 bir i Matatisë, bir i Amosit, bir i Naumit, bir i Eslit, bir i Nagait,

26 bir i Maatit, bir i Matatisë, bir i Semenit, bir i Jozekut, bir i Jodës

27 bir i Joananit, bir i Resait, bir i Zorobabelit, bir i Salatielit, bir i Nerit,

28 bir i Melkit, bir i Adit, bir i Kosamit, bir i Elmadamit, bir i Erit,

29 bir i Joseut, bir i Eliezerit, bir i Jorimit, bir i Matatit, bir i Levit,

30 bir i Simeonit, bir i Judës, bir i Jozefit, bir i Jonamit, bir i Eliakimit,

31 bir i Meleas, bir i Menas, bir i Matatait, bir i Natanit, bir i Davidit,

32 bir i Jeseut, bir i Obedit, bir i Boozit, bir i Salait, bir i Naasonit,

33 bir i Amenadabit, bir i Adminit, bir i Arniut, bir i Esromit, bir i Perezit, bir i Judës,

34 bir i Jakobit, bir i Isakut, bir i Abrahamit, bir i

LLUKA

Tarës, bir i Nakorit,

35 bir i Serugut, bir i Ragaut, bir i Pelegut, bir i Heberit, bir i Salait,

36 bir i Kainamit, bir i Arfaksadit, bir i Semit, bir i Noes, bir i Lamekut,

37 bir i Matuzalait, bir i Enokut, bir i Jaretit, bir i Maleleelit, bir i Kainamit,

38 bir i Enosit, bir i Setit, bir i Adamit, bir i Perëndisë.

Lluka - Kapitulli 4

1 Jezusi, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u kthye nga Jordani, dhe Fryma e çoi në shkretëtirë.

2 Atje u vu në ngasje nga djalli për dyzet ditë. Në ato ditë Ai nuk vuri gjë në gojë dhe, kur ato u plotësuan, e mori uria.

3 Djalli i tha: "Po të jesh Biri i Perëndisë, jepi urdhër këtij guri që të kthehet në bukë."

4 Jezusi iu përgjigj: "Është shkruar që njeriu nuk do të jetojë vetëm me bukë."

5 Dhe si e ngjiti lart, djalli i tregoi Atij për një çast të gjitha mbretëritë e botës.

6 Djalli i tha: "Ty do ta jap të gjithë këtë pushtet si edhe lavdinë e tyre, sepse më është lënë në dorë mua dhe unë ia jap kujt të dua.

7 Pra, nëse Ti më adhuron, të gjitha do të jenë të Tuat."

8 Jezusi u përgjigj e i tha: "Është shkruar: 'Do të adhurosh Zotin Perëndinë tënd, dhe Atij vetëm do t'i shërbesh'."

9 Pastaj e çoi në Jeruzalem, e vuri majë tempullit dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu prej këtej poshtë;

10 sepse është shkruar që 'Ai do t'i urdhërojë

engjëjt e Vet për Ty që të të ruajnë'.

11 Dhe do të të ngrenë në duar që këmba Jote të mos ndeshë në ndonjë gur."

12 Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Është thënë: 'Nuk duhet ta vësh në provë Zotin Perëndinë tënd'."

13 Kur djalli i përfundoi të gjitha këto tundime, u largua prej Tij për njëfarë kohe.

14 Jezusi u kthye, me fuqinë e Frymës, në Galile, dhe lajmi për Të u përhap në tërë rrethinën.

15 Ai jepte mësim në sinagogat e tyre, duke u përlëvduar prej të gjithëve.

16 Shkoi në Nazaret, ku ishte rritur, dhe sipas zakonit të Vet, ditën e shtunë hyri në sinagogë dhe u ngrit për të lexuar.

17 I dhanë librin e profetit Isaia dhe, si e hapi, gjeti vendin ku ishte shkruar:

18 "Fryma e Zotit është mbi Mua, sepse Ai më ka vajosur për t'u predikuar ungjillin të varfërve, më ka dërguar për t'u shpallur lirim robërve, për t'u kthyer dritën e syve të verbërve, për të çliruar të shtypurit,

19 për të predikuar vitin e hirit të Zotit."

20 Pasi e mbylli librin, ia ktheu shërbestarit dhe u ul. Të gjithë sa ishin në sinagogë ia ngulën sytë,

21 dhe Ai filloi t'u thoshte: "Sot u përmbush ky shkrim, siç po e dëgjoni."

22 Të gjithë dëshmonin për Të e mrekulloheshin me fjalët plot hir që dilnin prej gojës së Tij, e thoshin: "A nuk është ky biri i Jozefit?"

23 Ai u tha: "Sigurisht, ju do të më përmendni këtë fjalë të urtë: 'Mjek, shëro veten tënde! Çka kemi dëgjuar se është bërë në Kapernaum, bëje edhe këtu në qytetin tënd amtar'."

24 Ai tha: "Me të vërtetë po ju them, asnjë profet nuk pranohet në atdheun e vet.

LLUKA

25 Të vërtetën po ju them, shumë vejusha ishin në Izrael në ditët e Elias, kur qielli u mbyll për tre vjet e gjashtë muaj dhe një zi buke e madhe mbuloi gjithë tokën.

26 Por tek asnjëra prej tyre nuk u dërgua Elia, veç te një grua vejushë, në Sareptë të Sidonit.

27 Në kohën e profetit Elize në Izrael kishte shumë të gërbulur, por asnjë prej tyre nuk u pastrua, veç Naamanit nga Siria."

28 Të gjithë ata që ishin në sinagogë, me t'i dëgjuar këto, u mbushën me zemërim.

29 U ngritën, e dëbuan jashtë qytetit dhe e çuan majë një kodre, mbi të cilën ishte ndërtuar qyteti i tyre, për ta hedhur përposh.

30 Por Ai kaloi përmes tyre dhe u largua.

31 Pastaj zbriti në Kapernaum, qytet i Galilesë, dhe i mësonte ata të shtunave.

32 Ata mahniteshin me mësimet e Tij; sepse fjala e Tij ishte plot autoritet.

33 Në sinagogë ishte një njeri që kishte frymën e një demoni të papastër dhe bërtiti me zë të lartë,

34 "E po, ç'punë ke Ti me ne, o Jezus i Nazaretit? Ke ardhur të na shkatërrosh? Unë të njoh se kush je, i Shenjti i Perëndisë."

35 Jezusi e qortoi, duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!" Demoni e hodhi përdhe në mes dhe doli prej tij pa e dëmtuar fare.

36 Të gjithë mbetën të mahnitur e po flisnin me njëri-tjetrin, duke thënë: "Ç'fjalë të jetë kjo? Sepse Ai i urdhëron me autoritet dhe plot fuqi frymët e papastra, dhe ato dalin jashtë."

37 Dhe jehona e fjalës së Tij po përhapej anekënd vendit.

38 Si doli nga sinagoga, hyri në shtëpinë e Simonit. Të vjehrrën e Simonit e kishin zënë ethe të forta dhe ata iu lutën ta ndihmonte.

39 Ai u përkul mbi të dhe i qortoi ethet; ato e lanë dhe ajo u ngrit menjëherë e filloi t'u shërbente atyre.

40 Ndërsa dielli po perëndonte, Atij i sollën të gjithë sa ishin të sëmurë me lëngata të ndryshme; Ai vinte duart mbi secilin prej tyre dhe i shëronte.

41 Edhe demonët dilnin prej shumë njerëzve, duke bërtitur e duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë." Ai i qortonte dhe nuk i linte të flisnin, sepse ata e dinin që Ai ishte Krishti.

42 Kur zbardhi dita, doli e shkoi në një vend të vetmuar; turmat po e kërkonin, dhe si erdhën tek Ai, përpiqeshin ta mbanin që të mos largohej prej tyre.

43 Ai u tha: "Më duhet të predikoj ungjillin e mbretërisë së Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse për këtë jam dërguar."

44 Dhe vazhdoi të predikonte në sinagogat e Judesë.

Lluka - Kapitulli 5

1 Një ditë, kur ishte buzë liqenit të Gjenezaretit me turmën që shtyhej rreth Tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë,

2 Ai pa dy lundra që kishin ndalur aty; peshkatarët ishin larguar prej tyre e po lanin rrjetat.

3 Hyri në njërën prej lundrave, që ishte e Simonit, dhe iu lut që ta shtynte pak nga toka. Pasi u ul, filloi t'i mësonte turmat duke folur nga lundra.

4 Kur pushoi së foluri, i tha Simonit: "Shtyje lundrën më thellë e hidhni rrjetat për peshkim."

5 Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Mjeshtër, u munduam tërë natën e nuk kemi zënë asgjë; megjithatë, meqë po thua Ti, do t'i hedh rrjetat."

6 Dhe si e bënë këtë, ata zunë një sasi shumë të madhe peshqish, aq sa rrjetat po u çaheshin.

LLUKA

7 Ua bënë me shenjë shokëve të vet që ishin në lundrën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Ata erdhën e i mbushën aq shumë të dyja lundrat, saqë filluan të fundoseshin.

8 Kur Simon Pjetri e pa këtë, ra para këmbëve të Jezusit, duke thënë: "Largohu prej meje, o Zot, sepse jam njeri mëkatar."

9 Sepse ai, si edhe të gjithë ata që ishin me të, kishin mbetur të mahnitur me sasinë e madhe të peshqve që kishin zënë.

10 Po kështu i ndodhi edhe Jakobit e Gjonit, bijve të Zebedeut, që peshkonin bashkë me Simonin. Jezusi i tha Simonit: "Mos ki frikë, që tani e tutje do të jesh peshkatar njerëzish."

11 Pasi i sollën lundrat në tokë, i lanë të gjitha dhe shkuan pas Tij.

12 Një ditë, kur Jezusi ishte në një qytet, ja tek erdhi një njeri plot me gërbulë; ai, me ta parë Jezusin, ra përmbys dhe iu lut, duke thënë: "Zot, po të duash, mund të më pastros."

13 Jezusi zgjati dorën dhe e preku, duke thënë: "Po, dua, qofsh i pastruar!" E menjëherë gërbula u largua prej tij.

14 Ai e porositi: "Mos i thuaj askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofroi dhuratën për pastrimin tënd, siç ka urdhëruar Moisiu, që ta kesh si dëshmi për ta."

15 Por lajmi për Të po përhapej gjithnjë e më shumë dhe turma të mëdha mblidheshin për ta dëgjuar e për t'u shëruar prej lëngatave të tyre.

16 Por Jezusi tërhiqej në vende të vetmuara për t'u lutur.

17 Një ditë, ndërsa Ai po i mësonte njerëzit, ndodhi që aty ishin ulur farizenjtë dhe mësuesit e Ligjit, që kishin ardhur nga tërë fshatrat e Galileës, të Judesë dhe Jeruzalemit. Dhe fuqia e Zotit ishte me Të për të shëruar të sëmurët.

18 Dhe, ja disa njerëz që bartnin mbi hasër një

njeri, i cili kishte qenë i paralizuar; po përpiqeshin ta sillnin brenda dhe t'ia vinin Atij përpara.

19 Por, duke mos gjetur asnjë mënyrë për ta sjellë brenda për shkak të turmës, hipën mbi pullaz dhe e zbritën përmes tjegullave bashkë me hasrën, mu në mes, para Jezusit.

20 Ai, duke parë besimin e tyre, tha: "O njeri, mëkatet e tua të janë falur."

21 Skribët dhe farizenjtë filluan të mendojnë me veten e tyre: "Kush është ky që thotë blasfemi? Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë?"

22 Por Jezusi, me të marrë vesh mendimet e tyre, u përgjigj dhe u tha: "Përse po mendoni këto gjëra në zemrat tuaja?"

23 Cila është më e lehtë, të thuash: 'Mëkatet e tua të janë falur', apo të thuash 'Ngrihu dhe ec'?"

24 Por që ta dini se Biri i Njeriut ka pushtet mbi tokë për të falur mëkatet", i tha të paralizuarit: "Po të them, ngrihu, merr hasrën dhe shko në shtëpi."

25 Dhe ai menjëherë u ngrit para tyre, mori hasrën ku ishte shtrirë, dhe u largua për në shtëpi të vet duke lëvduar Perëndinë.

26 Të gjithë mbetën të mahnitur e po lëvdonin Perëndinë, duke thënë plot frikë: "Sot kemi parë gjëra të jashtëzakonshme."

27 Pas këtyre punëve, Ai doli e pa një tagrambledhës, me emrin Levi, të ulur në banakun e tagrambledhësit, dhe i tha: "Më ndiq."

28 Ai, si la çdo gjë, u ngrit dhe i vajti pas.

29 Levi i shtroi Atij një gosti të madhe në shtëpinë e vet, ku ishin një mori tagrambledhësish si edhe të tjerë të shtruar në tryezë bashkë me ta.

30 Farizenjtë dhe skribët e tyre u pëshpëritnin dishepujve të Tij, duke thënë: "Përse po hani e po pini me tagrambledhësit dhe mëkatarët?"

31 Jezusi, duke u përgjigjur, u tha: "Nuk kanë nevojë për mjek ata që janë të shëndoshë, por ata

LLUKA

që janë të sëmure.

32 Nuk kam ardhur t'u bëj thirrje të pendohen të drejtëve, por mëkatarëve."

33 Ata i thanë: "Dishepujt e Gjonit shpeshherë agjërojnë e bëjnë lutje, po ashtu edhe ata të farizenjve, kurse të Tutë hanë e pinë."

34 Jezusi u tha: "A mund t'i bëni dasmorët të agjërojnë sa kohë që dhëndri është me ta?"

35 Por do të vijnë ditët kur dhëndri do t'u merret e atëherë në ato ditë ata do të agjërojnë."

36 Ai filloi t'u thoshte edhe një shëmbëlltyrë. "Askush nuk gris arnë prej një rrobe të re për ta vënë mbi një rrobë të vjetër; përndryshe jo vetëm që do të griset e reja, por edhe arna prej rrobës së re nuk shkon me të vjetrën.

37 Askush nuk hedh verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe vera e re i prish kacekët e vjetër; vera do të derdhet dhe kacekët do të prishen.

38 Përkundrazi, vera e re duhet shtënë në kacekë të rinj.

39 Askush, pa si ka pirë verë të vjetër, nuk e do të renë, sepse thotë: 'E vjetra është më e mirë'."

Lluka - Kapitulli 6

1 Dhe ndodhi që një të shtunë Ai po kalonte nëpër të mbjella; dishepujt e Tij këputnin kallinj dhe, pasi i fërkonin nëpër duar, i hanin.

2 Disa prej farizenjve thanë: "Përse bëni të shtunave diçka që nuk është e lejueshme?"

3 Jezusi, duke u përgjigjur, u tha: "A nuk e paskeni lexuar ç'bëri Davidi kur e mori uria atë dhe ata që ishin me të?"

4 Se si hyri në shtëpinë e Perëndisë, i mori dhe i hëngri bukët e përkushtimit dhe u dha edhe atyre që ishin me të; megjithëse askujt veç priftërinjve nuk i lejohet të hajë nga ato bukë?"

5 Pastaj u tha: "Biri i Njeriut është Zot i së shtunës."

6 Ndodhi që një të shtunë tjetër Ai hyri në sinagogë dhe dha mësim; aty ishte një njeri që e kishte krahun e djathtë të tharë.

7 Skribët dhe farizenjtë po e vështronin për të parë nëse do ta shëronte të shtunën, që të gjenin shkak për ta paditur.

8 Por Ai i dinte mendimet e tyre dhe i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Ngrihu e qëndro në mes." Ai u ngrit dhe qëndroi.

9 Jezusi u tha: "Po ju pyes, a është e lejueshme të bësh mirë apo të bësh keq të shtunën, të shpëtosh apo të shkatërrosh jetë?"

10 Duke i shikuar të gjithë sa ishin përreth, i tha atij: "Shtrije dorën!" Ai e shtriu dhe dora iu shërua plotësisht.

11 Por ata u tërbuan nga zemërimi e po diskutonin me njëri-tjetrin çfarë t'i bënin Jezusit.

12 Dhe ndodhi që në ato ditë Ai doli në mal për t'u lutur dhe e kaloi gjithë natën duke iu lutur Perëndisë.

13 Kur u zbardh dita, thirri dishepujt e Vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilët i quajti apostuj:

14 Simonin, të cilin e quajti edhe Pjetër, Andrenë vëllanë e tij, Jakobin, Gjonin, Filipin, Bartolemeun,

15 Mateun, Thomanë, Jakobin të birin e Alfeut, Simonin që quhej i Zellshmi,

16 Judën, të birin e Jakobit, Judë Iskariotin, që u bë tradhtar.

17 Zbriti bashkë me ta dhe qëndroi në një vend të sheshtë; aty ishte një turmë e madhe e dishepujve të Tij dhe një mori njëjërësh nga gjithë Judeja e Jeruzalemi si edhe nga bregu i Tirit e i Sidonit,

18 që kishin ardhur për ta dëgjuar e për t'u shëruar

LLUKA

prej sëmundjeve të tyre. Ata që vuanin nga frymët e papastra, shëroheshin.

19 E gjithë turma përpiquej ta prekte, sepse prej Tij dilte një fuqi, që i shëronte të gjithë.

20 Si ngriti sytë nga dishepujt e Vet, u tha: "Lum ju të vobektit, sepse juaja është mbretëria e Perëndisë.

21 Lum ju që jeni të uritur tani, sepse do të jeni të nginjur. Lum ju që qani tani, sepse do të qeshni.

22 Lum ju, kur njerëzit t'ju urrejnë, kur t'ju veçojnë nga të tjerët e t'ju fyejnë, t'jua nxjerrin emrin për të keq për hir të Birit të Njeriut.

23 Ngazëlleni në atë ditë e kërceni nga gëzimi; sepse ja, shpërblimi juaj është i madh në qiell, sepse po ashtu kanë vepruar etërit tuaj me profetët.

24 Por mjerë ju, o të pasur, sepse e keni marrë tashmë ngushëllimin tuaj.

25 Mjerë ju që tani jeni të nginjur, sepse do të jeni të uritur. Mjerë ju që qeshni tani, sepse do të vajtoni e do të qani.

26 Mjerë ju, kur të gjithë njerëzit do të flasin mirë për ju, sepse po ashtu ua bënë etërit e tyre profetëve të remë.

27 Por, po ju them juve që dëgjoni, duajini armiqtë tuaj, bëjuni mirë atyre që ju urrejnë.

28 Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë.

29 Atij që të qëllon në njëren faqe, ktheji edhe tjetrën; atë që të merr pelerinën, mos e pengo të të marrë edhe këmishën.

30 Jepi gjithkujt që të kërkon, dhe atij që të merr gjënë tënde, mos i kërko të ta kthejë.

31 Ashtu siç doni të sillen njerëzit me ju, po ashtu silluni ju me ta.

32 Dhe nëse i doni ata që ju duan, ç' meritë do të keni? Sepse edhe mëkatarët bëjnë të njëjtën gjë.

33 Dhe nëse u bëni mirë atyre që ju bëjnë mirë, ç' meritë do të keni? Sepse po ashtu bëjnë edhe mëkatarët.

34 Dhe nëse u jepni hua atyre prej të cilëve shpresoni t'i merrni, ç' meritë do të keni? Edhe mëkatarët u japin hua mëkatarëve, që t'i marrin përsëri një për një.

35 Por duajini armiqtë tuaj, bëni mirë, jepni hua pa pasur më ndonjë shpresë se do t'jua kthejnë; shpërblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Më të Lartit; sepse Ai është mirëdashës me mosmirënjohësit dhe me të ligjtë.

36 Bëhuni të mëshirshëm, ashtu siç është i mëshirshëm [edhe] Ati juaj.

37 Mos gjykoni dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të jeni të falur.

38 Jepni dhe do t'ju jepet; me masë të mirë, të ngjeshur e të tundur, gati sa të derdhet, do t'ju mbushin prehrin. Sepse me atë masë që matni, po me atë masë do t'jua matin edhe juve."

39 U tha edhe një shëmbëlltyrë: "A mundet i verbri t'i heqë udhën të verbrit? A nuk do të bien të dy në gropë?"

40 Nxënësi nuk është mbi mjeshttrin; por kushdo që është i përgatitur mirë, do të jetë si mjeshtri i vet.

41 Përse shikon lëmishten në syrin e vëllait tënd, e nuk vë re traun që ke në syrin tënd?"

42 Si mund t'i thuash vëllait tënd: "Vëlla, lërmë të nxjerr lëmishten që ke në sy, kur ti vetë nuk sheh traun në syrin tënd? Hipokrit, nxirr më parë traun nga syri yt dhe pastaj do të shohësh më mirë për të nxjerrë lëmishten që është në syrin e vëllait tënd.

43 Sepse nuk ka pemë të mirë që bën fryt të kalbur; as pema e kalbur nuk bën dot fryt të mirë.

44 Sepse çdo pemë njihet nga fryti i saj. Sepse nuk vilen fiq prej drizave dhe as rrush prej ferrave.

LLUKA

45 Njeriu i mirë e nxjerr të mirën nga thesari i mirë i zemrës; dhe i ligu e nxjerr të keqen prej së keqes që ka në zemër. Sepse goja e tij flet për çka ka me tepri në zemër.

46 E përse më thërrisni, Zot, Zot, e nuk bëni atë çka them Unë?

47 Do t'jua tregoj se me kë ngjan cilido që vjen tek Unë, dëgjon fjalët e Mia dhe i zbaton ato.

48 Ai i ngjason atij njeriu që ndërtoi një shtëpi, gërmoi thellë dhe i vuri themelet mbi shkëmb; kur vërshuan ujërat, lumi u përplas mbi atë shtëpi dhe nuk mundi ta shembë, sepse ishte ndërtuar për së mbari.

49 Por ai që dëgjon fjalët e Mia dhe nuk e zbaton, i ngjason njeriut që e ndërtoi shtëpinë mbi tokë pa themel. Kur mbi të u përplas lumi, ajo u shemb menjëherë dhe rrënimi i asaj shtëpie ishte i madh."

Lluka - Kapitulli 7

1 Pasi u dha fund këtyre fjalëve para popullit që po dëgjonte, Ai hyri në Kapernaum.

2 Shërbëtori i një kryeqindësi, të cilin i zoti e donte shumë, ishte i sëmurë e po vdiste.

3 Kur dëgjoi për Jezusin, ai i dërgoi disa pleq të judenjve ta lutnin që të vinte e t'i shëronte shërbëtorin.

4 Me të ardhur tek Jezusi, ata iu lutën shumë, duke thënë: "Ai është i denjë për një nder të tillë,

5 sepse e do kombin tonë dhe na ka ndërtuar sinagogën."

6 Jezusi shkoi bashkë me ta. Nuk ishte shumë larg shtëpisë, kur kryeqindësi dërgoi miqtë për t'i thënë Atij: "Zot, mos u mundo, sepse unë nuk jam i denjë që Ti të hysh nën pullazin tim.

7 Prandaj as veten time nuk e quajta të denjë të vij te Ti; por thuaj një fjalë, e shërbëtori im do të shërohet.

8 Sepse edhe unë jam njeri nën pushtetin e të tjerëve, dhe kam nën vete ushtarë; i them njerit: 'Shko', ai shkon, tjetrit: 'Eja' dhe ai vjen; i them shërbëtorit tim: 'Bëje këtë' dhe ai e bën."

9 Jezusi, duke i dëgjuar këto gjëra, u mahnit me të dhe pasi iu kthye turmës që po i vente pas, i tha: "Po jua them, as në Izrael nuk kam gjetur besim kaq të madh."

10 Ata që u dërguan, kur u kthyen në shtëpi, e gjetën shërbëtorin shëndoshë e mirë.

11 Të nesërmen, Ai shkoi në një qytet të quajtur Nain, dhe bashkë me Të shkuan edhe dishepujt e Tij si edhe një turmë e madhe.

12 Kur iu afrua portës së qytetit, ja ku po përcillnin për të varrosur një të vdekur, djalin e vetëm të një nëne të ve; një turmë e madhe prej qytetit ishte me të.

13 Kur Zoti e pa, i erdhi keq për të dhe i tha: "Mos qaj."

14 Ai shkoi dhe preku arkivolin; ata që po e mbanin qëndruan në vend. Ai tha: "Djalosh, po të them, ngrihu!"

15 I vdekuri u ngrit ndenjur dhe filloi të flasë. Ai ia dha nënës së tij.

16 Të gjithë i zuri frika dhe lëvduan Perëndinë, duke thënë: "Një profet i madh ka dalë mes nesh; Perëndia ka ardhur për të takuar popullin e Vet."

17 Dhe lajmi për Të u përhap në tërë Judenë e në gjithë krahinën përreth.

18 Dishepujt e Gjonit e njoftuan atë për të gjitha këto. Gjoni thirri dy prej dishepujve të vet,

19 dhe i dërgoi te Zoti për t'i thënë: "A je Ti Ai që duhej të vinte, apo të presim ndonjë tjetër?"

20 Njerëzit shkuan tek Ai dhe i thanë: "Gjon Pagëzori na ka dërguar te Ti, që të të themi: 'A je ti Ai që duhej të vinte, apo të presim ndonjë tjetër?'"

LLUKA

21 Në atë orë Ai shëroi shumë veta prej lëngatave, vuajtjeve dhe prej frymëve të liga; dhe shumë të verbërve u fali dritën e syve.

22 Ai, duke u përgjigjur, u tha: "Shkoni dhe i thoni Gjonit çfarë patë e dëgjuat; të verbrit po shohin, të çalët po ecin, të gërbulurit po pastrohen, të shurdhërit po dëgjojnë, të vdekurit po ngjallen dhe të varfërve po u predikohet ungjilli.

23 Lum ai që nuk do të shkandullohet për shkakun Tim."

24 Kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, Ai filloi t'u fliste turmave për Gjonin: "Çfarë dolët të shikoni në shkretëtirë? Një kallam që tundet nga era?

25 Nëse jo, çfarë dolët të shihni? Një njeri të veshur me rroba të bukura? Jo, ata me petka të shndritshëm dhe që jetojnë në mes të të mirave, gjenden në pallatet e mbretërve.

26 Por çfarë dolët të shihni? Një profet? Po, po jua them, dhe më shumë se një profet.

27 Ky është ai për të cilin është shkruar. 'Ja, po dërgoj lajmëtarin Tim para fytyrës Sate, i cili do të të përgatitë rrugën përpara Teje.'

28 Po ju them, nuk ka më të madh se Gjon Pagëzori midis atyre të lindur prej gruaje; por më i vogli në mbretërinë e Perëndisë është më i madh se ai."

29 I gjithë populli që po dëgjonte, si edhe tagrambledhësit, i dhanë të drejtë Perëndisë, duke marrë pagëzimin e Gjonit.

30 Por farizenjtë dhe mësuesit e ligjit e përbuzën qëllimin e Perëndisë për ta sepse nuk u pagëzuan prej Gjonit.

31 "Me kë pra, t'i krahasoj njerëzit e këtij brezi? Me kë ngjasojnë ata?

32 Ata u ngjajnë fëmijëve që ulen në pazar e thërresin njëri-tjetrin duke thënë: 'Për ju i ramë fyellit dhe ju nuk vallëzuat; ne vajtuam dhe ju nuk derdhët lot.'

33 Sepse Gjon Pagëzori nuk erdhi duke ngrënë bukë, as duke pirë verë; dhe ju thoni: 'Ai ka demon'.

34 Biri i Njeriut erdhi duke ngrënë e duke pirë, dhe ju thoni: 'Ja, një njeri hamës e pijanec, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve'.

35 Por urtësia për ligjet nga të gjithë fëmijët e saj."

36 Njëri prej farizenjve i kërkonte Jezusit që të hante me të. Ai hyri në shtëpinë e farizeut dhe u shtrua me të për të ngrënë.

37 Dhe ja, një grua mëkatore që ishte në qytet, me ta marrë vesh që Ai ishte shtruar për të ngrënë në shtëpinë e farizeut, solli një enë alabastri me vaj erëkëndshëm.

38 I qëndroi prapa, te këmbët e Tij, duke qarë, dhe filloi t'ia lagte me lot këmbët, ia fshinte me flokët e saj, i puthte këmbët dhe ia lyente me vaj erëmirë.

39 Farizeu, që e kishte ftuar Jezusin, me ta parë, foli me vete dhe tha: "Ky njeri, po të ishte profet, do ta dinte ç'grua është kjo që po e prek; ajo është mëkatore."

40 Atëherë Jezusi, duke iu përgjigjur, i tha: "Simon, kam diçka për të të thënë." Ai i tha: "Mjeshtër, thuaje."

41 "Një huadhënës kishte dy borxhlinj; njëri i kishte borxh pesëqind denarë dhe tjetri i detyrohej pesëdhjetë.

42 Pasi nuk kishin për t'ia shlyer, ai ua fali borxhin të dyve. Cili, pra, prej tyre do ta dojë atë më shumë?"

43 Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Ma merr mendja të jetë ai të cilit i fali më shumë." Jezusi i tha: "Drejt gjykove."

44 Dhe duke u kthyer nga gruaja, i tha Simonit: "E sheh këtë grua? Hyra në shtëpinë tënde dhe nuk më nxore ujë për këmbët e Mia, kurse ajo m'i lagu këmbët me lot dhe m'i fshiu me flokët e vet .

45 Ti nuk më puthe, kurse ajo, që kur hyra, s'ka

LLUKA

pushuar së puthuri këmbët e Mia.

46 Nuk ma leve kokën me vaj, kurse ajo m'i leu këmbët me vaj erëmirë.

47 Prandaj po të them, mëkatet e saj të shumta i janë falur; sepse e madhe ishte dashuria e saj, por kujt i falet pak, e paktë është dashuria e tij."

48 Dhe i tha asaj: "Mëkatet e tua të janë falur."

49 Ata që ishin shtruar me të filluan të thoshin midis tyre: "Kush është ky që fal edhe mëkatet?"

50 Dhe i tha gruas: "Besimi yt të ka shpëtuar; shko në paqe."

Lluka - Kapitulli 8

1 Më pas Ai përshkoi qytete e fshatra, duke predikuar dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë; me Të ishin të dymbëdhjetët,

2 si edhe disa gra që ishin shëruar prej frymëve të liga dhe sëmundjeve: Maria, e quajtur Magdalena, prej së cilës kishin dalë shtatë demonë,

3 Joana, e shoqja e Kuzës, administratorit të Herodit, Suzana, e shumë të tjera, të cilat i ndihmonin ata me të ardhurat e veta.

4 Njerëzit vinin tek Ai nga çdo qytet dhe, kur u mblodh një turmë e madhe, Ai u foli me anë të një shëmbëlltyre:

5 "Mbjellësi doli për të mbjellë; dhe ndërsa mbillte, disa fara ranë gjatë rrugës; fara që ra u shkel dhe e përllanë zogjtë e qiellit.

6 Tjetra ra mbi shkëmb, dhe me të mbirë, u tha, pasi nuk kishte vlagë.

7 Tjetra ra nëpër driza dhe drizat u rritën dhe e mbytën.

8 Një tjetër ra në tokë të mirë dhe pasi mbiu, dha fryt njëqind herë më shumë." Pasi tha këto gjëra,

Ai thirri: "Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë."

9 Dishepujt e Vet filluan ta pyesin: "Ç'kuptim ka kjo shëmbëlltyrë?"

10 Ai u tha: "Juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehtat e mbretërisë së Perëndisë; por të tjerëve u janë dhënë në shëmbëlltyra, që megjithëse shikojnë, të mos shohin, dhe megjithëse dëgjojnë, të mos kuptojnë.

11 Shëmbëlltyra është kjo: fara është fjala e Perëndisë.

12 Farat e rëna gjatë rrugës janë ata që dëgjojnë; pastaj vjen djalli, dhe e merr fjalën prej zemrës së tyre, që ata të mos besojnë dhe të mos shpëtohen.

13 Ato mbi shkëmb janë ata që, me ta dëgjuar, e pranojnë fjalën me gëzim; këta nuk kanë rrënjë, besojnë për njëfarë kohe, por në kohën e tundimit tërhiqen.

14 Fara që ra nëpër driza përfaqëson ata që, pasi e kanë dëgjuar fjalën, ecin përpara dhe u merret fryma prej shqetësimeve, pasurive e kënaqësive të jetës dhe nuk arrijnë të piquen.

15 Fara e rënë në tokë të mirë përfaqëson ata, të cilët me ta dëgjuar fjalën, e mbajnë fort në një zemër të ndershme e të mirë dhe japin fryt me këmbëngulje.

16 Askush, pasi e ndez kandilin, nuk e mbulon me enë, as nuk e vë nën shtrat, por e vendos në shandan, në mënyrë që ata që hyjnë, të shohin dritën.

17 Sepse nuk ka gjë të fshehur që nuk do të zbulohet dhe as të fshehtë që nuk do të merret vesh e nuk do të dalë në dritë.

18 Kini kujdes, pra, se si dëgjoni; sepse atij që ka, do t'i jepet, dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që mendon se ka."

19 Pastaj shkuan tek Ai nëna e vëllezërit e Tij dhe nuk mundën t'i afroreshin për shkak të turmës.

LLUKA

20 Atë e njoftuan: "Nëna dhe vëllezërit e Tu po rrinë jashtë e duan të Të shohin."

21 Ai, duke u përgjigjur, u tha: "Nëna dhe vëllezërit e Mi janë ata që dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vënë atë në jetë."

22 Dhe ndodhi që një ditë Ai hipi në lundër bashkë me dishepujt e Vet dhe u tha: "Të kalojmë në anën tjetër të liqenit." Dhe u nisën me lundër.

23 Ndërsa po lundronin, Atë e zuri gjumi. Një stuhi ere u ngrit mbi liqen; lundra e tyre po mbushej me ujë dhe ishin në rrezik.

24 Iu afruan dhe e zgjuan, duke thënë: "Mjeshtër, mjeshtër, po mbytemi." Ai u ngrit dhe qortoi erën dhe shkulmin e ujit; ato pushuan dhe liqeni ra në bunacë.

25 Atëherë u tha: "Ku është besimi juaj?" Ata, të frikësuar dhe të mrekulluar, thoshin me njëri-tjetrin: "Ç'njeri është ky, që edhe erërat dhe ujin i urdhëron dhe ato i binden?"

26 Duke lundruar, arritën në vendin e gerasenasve, që është përballë Galileësë.

27 Kur zbriti në tokë, i doli përpara një burrë nga qyteti, i cili ishte pushtuar nga demonë dhe për një kohë të gjatë nuk kishte veshur rroba dhe nuk qëndronte në shtëpi, por kishte jetuar ndër varreza.

28 Me të parë Jezusin, ai, duke thirrur, ra përmbys para Tij dhe tha me zë të lartë: "Ç'punë ke Ti me mua, o Jezus, Biri i Më të Lartit Perëndi? Të lutem mos më mundo!"

29 Sepse Ai po e urdhëronte frymën e papastër të dilte prej atij njeriu. Atë e kishte mbërthyer shumë herë dhe, megjithëse e ruanin të lidhur me vargonj e me pranga, ai i këpuste hekurat dhe demoni e ngiste për në vende të shkreta.

30 Jezusi e pyeti: "Ç'emër ke?" Ai tha: "Legjion", sepse tek ai kishin hyrë shumë demonë.

31 Ata e lutnin Jezusin që të mos i urdhëronte të shkonin në humnerë.

32 Atje ishte një kope e madhe derrash që kullotnin në mal; ata iu lutën që t'u jepte mundësi të hynin te derrat. Dhe Ai i lejoi.

33 Demonët dolën prej njeriut dhe hynë te derrat; dhe kopeja u turr poshtë shkrepit të thepisur mbi liqen dhe u mbyt.

34 Kur barinjte panë ç'ndodhi, ua mbathën këmbëve dhe ua treguan ngjarjen njerëzve në qytet e në ara.

35 Pastaj njerëzit dolën për të parë ç'kishte ndodhur; shkuan te Jezusi dhe e gjetën njeriun prej të cilit kishin dalë demonët, të ulur te këmbët e Jezusit, të veshur e me mendje të shëndoshë; dhe i zuri frika.

36 Ata që e kishin parë, u treguan njerëzve se si u shpëtua njeriu i mbërthyer nga demonët.

37 E gjithë gjindja e rrethinës së Gerasenës i kërkoi Atij të largohej prej tyre, sepse i kishte kapur një frikë e madhe. Ai hipi në lundër dhe u kthye prapa.

38 Njeriu prej të cilit kishin dalë demonët, iu lut Jezusit që ai të rrinte me Të, por Jezusi e largoi duke i thënë:

39 "Kthehu në shtëpi dhe trego gjithë sa bëri Perëndia për ty." Ai u largua dhe shpalli në mbarë qytetin gjithë sa kishte bërë Jezusi për të.

40 Kur Jezusi u kthye, turma i doli përpara me gëzim, sepse të gjithë po e pritnin.

41 Dhe ja ku erdhi një njeri me emrin Jair, që ishte i pari i sinagogës; ai i ra Jezusit ndër këmbë, duke e lutur të hynte në shtëpinë e tij,

42 sepse kishte një vajzë të vetme rreth të dymbëdhjetave, që ishte duke vdekur. Duke shkuar rrugës, turmat shtypeshin pas Tij.

43 Dhe një grua, që kishte një rrjedhje gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh [kishte shpenzuar gjithë ç'kishte me mjekët], por nuk kishte qenë e mundur të shërohej prej askujt.

44 I vajti pas dhe i preku kindin e rrobës së Tij dhe

LLUKA

rrjedhja e gjakut pushoi menjëherë.

45 "Kush më preku?" pyeti Jezusi. Meqë të gjithë e mohonin, Pjetri tha: "Mjeshtër, turmat po të ngjishen e po të shtypin."

46 Jezusi tha: "Dikush më preku, sepse e ndjeva që prej Meje doli fuqi."

47 Dhe gruaja, kur e pa se nuk mund të fshihej, u afrua duke u dridhur, ra para Tij dhe tha hapur para gjithë popullit arsyen pse e preku Jezusin dhe se si u shërua menjëherë.

48 Ai i tha: "Bijë, besimi yt të ka shpëtuar; shko në paqe."

49 Ndërsa Jezusi vazhdonte të fliste, erdhi dikush nga shtëpia e kreut të sinagogës dhe tha: "Jot bijë ka vdekur, mos e shqetëso më Mjeshtrin."

50 Por kur Jezusi e dëgjoi, iu përgjigj: "Mos ki frikë, vetëm beso dhe ajo do të shërohet."

51 Dhe kur shkoi te shtëpia, Ai nuk lejoi njeri të hynte me Të, veç Pjetrin, Gjonin, Jakobin si edhe të atin dhe të ëmën e vajzës.

52 Të gjithë po qanin dhe po e vajtonin, por Ai tha: "Mos qani, sepse ajo nuk ka vdekur, por po fle."

53 Ata, duke e ditur që ajo kishte vdekur, filluan ta përqeshnin.

54 Por Ai, duke e kapur vajzën për dore, thirri, duke thënë: "Vajzë, ngrihu!"

55 Asaj iu kthye shpirti përsëri dhe u çua menjëherë; Ai urdhëroi që t'i jepnin për të ngrënë.

56 Prindërit e saj u shtangën, por Jezusi u jepte porosi që të mos i thoshin askujt çka kishte ndodhur.

Lluka - Kapitulli 9

1 Pasi i mblodhi të dymbëdhjetë, u dha fuqi dhe pushtet për të dëbuar të gjithë demonët dhe për të

shëruar sëmundjet.

2 Dhe i dërgoi të predikonin mbretërinë e Perëndisë e të shëronin të sëmurët.

3 U tha: "Mos merrni gjë për rrugë, as shkop, as torbë, as bukë, as para dhe asnjëri prej jush të mos mbajë dy tunika.

4 Dhe në çdo shtëpi që të hyni, qëndroni atje derisa të largoheni prej andej.

5 Po të mos ju mirëpresin, kur të dilni prej atij qyteti, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja, si dëshmi kundër tyre."

6 Ata u nisën e shkuan nga fshati në fshat, duke predikuar ungjillin dhe duke shëruar njerëz kudo.

7 Tetrarku Herod kishte dëgjuar për gjithçka që kishte ndodhur dhe po shastisej, sepse disa thoshin që Gjoni ishte ngjallur prej të vdekurve.

8 Disa thoshin që ishte shfaqur Elia; disa të tjerë thoshin që ishte ngjallur përsëri njëri prej profetëve të moçëm.

9 Dhe Herodi tha: "Gjonit unë i preva kokën; por kush është ky për të cilin po dëgjoj të tilla gjëra?" Dhe kërkonte ta shihte.

10 Apostujt, kur u kthyen, e njoftuan për gjithçka që kishin bërë. Ai i mori me vete dhe u tërhoq veçmas në një qytet që quhej Betsaida.

11 Turmat, me ta marrë vesh, i vajtën pas; Ai i priti dhe u fliste për mbretërinë e Perëndisë, duke shëruar ata që kishin nevojë.

12 Dita filloi të thyhej; të dymbëdhjetë u afruan dhe i thanë: "Nise turmën, që të shkojë në fshatrat dhe në arat përreth për të bujtur e për të gjetur diçka për të ngrënë, sepse këtu jemi në një vend të shkretë."

13 Por Ai u tha: "Jepuni të hanë." Ata i thanë: "Nuk kemi më shumë se pesë bukë e dy peshq; veç po të shkojmë të blejmë ushqim për gjithë këtë popull."

LLUKA

14 Sepse atje ishin rreth pesë mijë veta. Ai u tha dishepujve të Vet: "I vini të ulen në grupe, nga pesëdhjetë."

15 Ata ashtu bënë dhe i ulën të gjithë.

16 Pastaj Ai mori pesë bukët e dy peshqit dhe, duke vështruar lart në qiell, i bekoj, i ndau dhe u dha dishepujve t'ia vinin turmës përpara.

17 Të gjithë hëngrën e u nginjën dhe me copat që u tepruan, u mbushën dymbëdhjetë shporta.

18 Dhe ndodhi që ndërsa Ai po lutej mënjanë dhe dishepujt ishin me Të, Ai i pyeti duke thënë: "Kush thonë turmat se jam Unë?"

19 Ata u përgjigjën dhe thanë: "Gjon Pagëzori, të tjerë thonë Elia dhe disa të tjerë thonë që është ngjallur një nga profetët e moçëm."

20 Ai u tha: "Po ju, kush thoni se jam Unë?" Pjetri, u përgjigj dhe tha: "Krishti i Perëndisë."

21 Atëherë Ai i paralajmëroi dhe i urdhëroi në mënyrë të prerë që këtë të mos ia thoshin askujt.

22 Pastaj tha: "Biri i Njeriut duhet të vuajë shumë gjëra, të hidhet poshtë prej pleqve, prej kryepriфтërinjve e prej skribëve, të vritet dhe të tretën ditë të ngjallet përsëri."

23 Pastaj Ai u tha të gjithëve: "Nëse ndokush dëshiron të vijë pas Meje, le të mohojë vetveten, të ngrejë përditë kryqin e vet dhe të Më ndjekë,

24 sepse kushdo që dëshiron të shpëtojë jetën e vet, do ta humbë atë; por kushdo që për hirin Tim do të humbë jetën e vet, do ta shpëtojë atë.

25 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton tërë botën dhe humbet vetveten ose dëmtohet?

26 Sepse kushdo që ka turp prej Meje dhe prej fjalëve të Mia, për të do të ketë turp edhe Biri i Njeriut, kur Ai do të vijë në lavdinë e Vet, lavdinë e Atit të Vet dhe të engjëjve të shenjtë.

27 Vërtet po ju them, këtu janë disa, të cilët nuk kanë për ta shijuar vdekjen derisa të shohin

mbretërinë e Perëndisë."

28 Dhe ndodhi që tetë ditë pas këtyre bisedave, Ai mori me vete Pjetrin, Gjonin dhe Jakobin dhe u ngjit në mal për t'u lutur.

29 Ndërsa po lutej, pamja e fytyrës i ndryshoi dhe rrobat iu bënë të bardha dhe vetëtinin.

30 Dhe ja, dy burra, që ishin Moisiu dhe Elia, po bisedonin me Të.

31 Ata u shfaqën plot lavdi e po flisnin për largimin e Tij, që do ta përmbushte në Jeruzalem.

32 Por Pjetrin dhe ata që ishin me të i kishte mundur gjumi. Kur u doli gjumi fare, panë lavdinë e Tij, si edhe të dy burrat që ishin bashkë me Të.

33 Ndërsa këta po largoheshin prej Tij, Pjetri i tha Jezusit: "Mjeshtër, është mirë që ne të qëndrojmë këtu dhe të bëjmë tri tenda, një për Ty, një për Moisiun e një për Elian." Ai nuk dinte ç'po thoshte.

34 Ndërsa fliste kështu, erdhi një re dhe i mbështolli; ata i zuri frika, kur po hynin brenda resë.

35 Një zë doli nga reja, duke thënë: "Ky është Biri im i zgjedhur. Dëgjojeni!"

36 Sapo pushoi zëri, Jezusi u gjend i vetëm. Ata heshtën e në ato ditë nuk i thanë askujt çka kishin parë.

37 Dhe ndodhi që ditën tjetër, kur po zbrisnin nga mali, Atij i doli përpara një turmë e madhe.

38 Dhe ja, një burrë nga turma thirri, duke thënë: "Mjeshtër, po të lutem, ma shiko djalin tim, sepse e kam të vetëm.

39 Ja, e pushton një frymë dhe ai papritur bërtet, pastaj e shkund duke i nxjerrë shkumë dhe mezi e lëshon, pasi e ka dërrmuar fare.

40 Iu luta dishepujve të Tu që ta nxirrnin jashtë, por ata nuk mundën dot."

41 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "O brez i

LLUKA

pafe dhe i mbrapshtë, deri kur do të jem me ju e do t'ju duroj? Sillma djaln këtu."

42 Ndërsa ky po afrohej, demoni e shkundi përtokë dhe e sfiliti. Jezusi e qortoi frymën e papastër, e shëroi fëmijën, dhe ia dorëzoi të atit.

43 Të gjithë u mahnitën me madhërinë e Perëndisë. Por ndërsa të gjithë mrekulloheshin me gjithçka që bënte, Ai u tha dishepujve të Vet,

44 "Ua vini veshin mirë këtyre fjalëve: Biri i Njeriut do të jepet në duar të njerëzve."

45 Por ata nuk po e merrnin vesh çdo të thoshte me këto fjalë, kuptimi i të cilave mbetej i fshehtë për ta, që të mos i kuptonin, dhe ata druheshin ta pyesnin për ato që tha.

46 Pastaj midis tyre lindi një debat: cili prej tyre do të ishte më i madhi.

47 Jezusi, duke e ditur çfarë po i brente zemrat e tyre, mori një fëmijë, e afroi pranë vetes

48 dhe u tha: "Kushdo që e pranon këtë fëmijë në emrin Tim, më pranon mua dhe kushdo që më pranon Mua, pranon edhe Atë që më ka dërguar Mua; sepse ai që është më i vogli mes gjithë jush, pikërisht ai është më i madhi."

49 Gjoni u përgjigj dhe tha: "Mjeshtër, pamë dikë që dëbonte demonë në emrin Tënd dhe u përpoqëm ta pengonim, sepse ai nuk të vjen pas bashkë me ne."

50 Jezusi u tha: "Mos e pengoni, sepse kush nuk është kundër nesh, është me ne."

51 Dhe ndodhi që ndërsa po plotësoheshin ditët e ngritjes së Tij lart, Ai mori rrugën i vendosur për në Jeruzalem.

52 Dërgoi më parë lajmëtarët; ata shkuan dhe hynë në një fshat të samaritanëve për të përgatitur ardhjen e Tij.

53 Por ata nuk e pritën, sepse Ai ishte drejtuar për në Jeruzalem.

54 Kur dishepujt, Jakobi dhe Gjoni, e panë këtë gjë, thanë: "Zot, a do Ti të themi të zbresë zjarr prej qiellit dhe t'i përvëlojë ata?"

55 Por Ai iu kthye dhe i qortoi.

56 Pastaj ata shkuan në një fshat tjetër.

57 Dhe ndërsa po ecnin rrugës, dikush i tha Atij: "Unë do të të ndjek kudo që të shkosh."

58 Jezusi i tha: "Dhelprat kanë strofulla dhe zogjtë e qiellit kanë fole, por Biri i Njeriut nuk ka ku të mbështesë kokën."

59 Dhe i tha një tjetri: "Më ndiq." Por ai i tha: "Zot, më lër më parë të shkoj e të varros tim atë."

60 Ai i tha: "Lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e tyre; ndërsa ti shko dhe prediko mbretërinë e Perëndisë."

61 Edhe një tjetër tha: "Zot, unë do të të ndjek; por më lejo më parë t'u lë lamtumirën atyre që kam në shtëpi."

62 Dhe Jezusi i tha: "Askush që vë dorën në parmendë dhe shikon prapa, nuk është i përshtatshëm për mbretërinë e Perëndisë."

Lluka - Kapitulli 10

1 Dhe pas këtyre Zoti caktoi edhe shtatëdhjetë [e dy] të tjerë, dhe i dërgoi dy e nga dy para Tij në çdo qytet e vend ku kishte ndër mend të shkonte Ai vetë.

2 Dhe u thoshte: "Të korrat janë të shumta, por argatët janë të paktë; lutjuni Zotit të të korrave, që Ai të nxjerrë argatë në të korrat e Veta.

3 Shkoni! Ja, po ju dërgoj si qengjat në mes të ujqve.

4 Mos merrni me vete as kuletë, as trastë e as opinga, dhe askënd mos përshëndetni rrugës.

5 Dhe në çdo shtëpi që të hyni, më parë thoni:

LLUKA

'Paqja qoftë në këtë shtëpi'.

6 Dhe në qoftë atje ndonjë bir i paqes, mbi të do të qëndrojë paqja juaj, përndryshe, do të kthehet te ju.

7 Dhe qëndroni në atë shtëpi, duke ngrënë e duke pirë çfarë t'ju japin; sepse punëtori e ka me hak pagën e vet. Mos kaloni nga shtëpia në shtëpi.

8 Dhe në çdo qytet ku do të hyni dhe do t'ju presin, hani çfarë t'ju vënë përpara.

9 Shëroni të sëmurët që janë atje dhe u thoni: 'Mbretëria e Perëndisë ju është afruar'.

10 Por në atë qytet ku do të hyni dhe nuk do t'ju presin, dilni nëpër rrugët e tij dhe thoni,

11 'Edhe pluhurin e qytetit tuaj që na është ngjitur ndër këmbë, po e shkundim kundër jush; veçse ta dini që mbretëria e Perëndisë po afrohet'.

12 Po ju them që në atë ditë më e lehtë do të jetë për Sodomën, sesa për atë qytet.

13 Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti, Betsaida! Sepse po të ishin bërë në Tir e në Sidon mrekullitë që janë bërë te ju, ata do të ishin penduar prej kohësh, duke u veshur me thasë e duke ndenjtur në hi.

14 Por po ju them se në ditën e gjykimit Tiri e Sidoni do ta kenë më të lehtë se ju për të duruar.

15 Dhe ti, Kapernaum, mos vallë do të lartësohesh deri në qiell? Poshtë në ferr do të gremisesh.

16 Ai që ju dëgjon ju, më dëgjon Mua, dhe ai që ju përbuz ju, më përbuz Mua dhe ai që më përbuz Mua, përbuz Atë që më ka dërguar Mua."

17 Dhe ata të shtatëdhjetë [e dy] u kthyen të gëzuar, duke thënë: "Zot, edhe demonët po na nënshtrohen në emrin Tënd."

18 Ai u tha: "E shihja se si binte Satani nga qielli si një vetëtimë.

19 Ja, ju kam dhënë fuqi që të shkëlqeni mbi gjarpërinj e akrepa dhe të mposhtni çdo fuqi të armikut dhe asgjë nuk do t'ju dëmtojë.

20 Megjithatë mos u gëzoni që frymët ju nënshtrohen; por gëzohuni që emrat tuaj janë shkruar në qiej."

21 Në po atë orë Ai u ngazëllua në Frymën e Shenjtë dhe tha: "Po të lëvdoj Ty, O Atë, Zot i qiellit dhe i dheut, që ua ke fshehur këto gjëra të mençurve dhe të zgjuarve dhe ua ke zbuluar të vegjëlve. Po, o Atë, sepse kështu të ka pëlqyer Ty.

22 Gjithçka më është dorëzuar nga Ati Im dhe askush veç Atit nuk e di se kush është Biri dhe askush nuk e di se kush është Ati përveç Birit dhe atij të cilit Biri dëshiron t'ia zbulojë."

23 Dhe duke u kthyer nga dishepujt, u tha mënjanë: "Lum sytë që shohin ato që shihni ju.

24 Sepse, po ju them, që shumë profetë dhe mbretër kanë dashur t'i shohin ato që shihni ju dhe nuk i kanë parë, të dëgjojnë ato që dëgjonin ju dhe nuk i kanë dëgjuar."

25 Dhe ja, një njeri i ligjit u ngrit për ta vënë në provë, duke thënë: "Mjeshtër, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e amshuar?"

26 Ai i tha: "Çfarë është shkruar në Ligj? Si e lexon ti?"

27 Ai u përgjigj dhe tha: "Duaje Zotin, Perëndinë tënd me tërë zemrën tënde, me tërë shpirtin tënd, me tërë forcën tënde e me tërë mendjen tënde, duaje edhe të afërmin tënd ashtu si veten tënde."

28 Jezusi i tha: "Drejt u përgjigje; bëje këtë dhe do të jetosh."

29 Por ai, duke dashur t'i jepte të drejtë vetes, i tha Jezusit: "E kush është i afërmi im?"

30 Dhe Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Një njeri, që zbriste nga Jeruzalemi në Jeriko, ra në duar të kusarëve, të cilët, pasi e zhveshën dhe e rrahën, u larguan duke e lënë gjysmë të vdekur.

31 Rastësisht, një prift që po zbriste asaj rruge, e pa dhe kaloi në anën tjetër të rrugës.

LLUKA

32 Po ashtu edhe një levit, që erdhi në atë vend, e pa dhe kaloi në anën tjetër.

33 Ndërsa një samaritan, që po udhëtonte, i shkoi pranë dhe, kur e pa, i erdhi keq.

34 Iu afrua, ia lidhi plagët duke ia lyer me vaj e verë, e vuri mbi kafshën e vet, e solli në një bujtinë dhe u kujdes për të.

35 Të nesërmen, nxori dy denarë, ia dha bujtinarit dhe tha: 'Kujdesu për të dhe çfarëdo shpenzimi të tepërt që të bësh, do të ta paguaj kur të kthehem'.

36 Cili prej atyre të treve, mendon ti se ishte i afërmi i atij që ra në duar të kusarëve?"

37 Ai tha: "Ai që tregoi mëshirë për të." Jezusi i tha: "Shko e bëj edhe ti të njëjtën gjë."

38 Kur ishin në rrugë e sipër, Ai hyri në një fshat, ku e priti në shtëpinë e saj një grua me emrin Marta.

39 Kjo kishte një motër që quhej Mari. Edhe kjo u ul tek këmbët e Zotit e po dëgjonte fjalën e Tij.

40 Por Marta, që ishte e zënë me punët e shumta të shërbimit, iu afrua dhe i tha: "Zot, a nuk të vjen keq që ime motër më la vetëm të shërbej? Thuaji pra asaj që të më ndihmojë."

41 Dhe Zoti, duke u përgjigjur, i tha: "Marta, Marta, kujdesesh dhe shqetësohesh për shumë gjëra.

42 Por një gjë është e nevojshme. Maria zgjodhi pjesën e mirë, që nuk do t'i merret."

Lluka - Kapitulli 11

1 Një ditë ishte në një vend e po lutej. Si mbaroi, njëri prej dishepujve të Tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi, ashtu si i ka mësuar Gjoni dishepujt e vet."

2 Ai u tha: "Kur të luteni, thoni, O Atë, u shenjtëroftë emri Yt. Ardhtë mbretëria jote.

3 Na jep çdo ditë bukën tonë të përditshme.

4 Falna mëkatet tona; sepse edhe ne i falim të gjithë ata që na detyrohen neve. Dhe mos na shtjer në ngasje."

5 Ai u tha: "Mendo sikur njëri prej jush që ka një mik, t'i shkojë atij në mes të natës e t'i thotë: 'O mik, më jep hua tri bukë,

6 sepse më ka ardhur prej udhe një miku im dhe nuk kam çfarë t'i vë përpara'

7 dhe ai, nga brenda, duke u përgjigjur, t'i thotë: 'Mos më shqetëso; dera është tashmë e mbyllur, dhe fëmijët e mi janë në shtrat bashkë me mua; nuk mund të ngrihem të të jap'.

8 Po ju them, edhe po të mos ngrihet për t'i dhënë gjë, për hir të miqësisë, megjithatë, i mërzhitur nga këmbëngulja e tij, do të ngrihet e do t'i japë aq sa i nevojitet.

9 Edhe unë po ju them: 'Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokisni dhe dera do t'ju hapet'.

10 Sepse kushdo që lyp, merr; ai që kërkon, gjen, dhe atij që troket, dera do t'i hapet.

11 Dhe cili prej jush është atë i tillë që, po t'i kërkojë djali peshk, në vend të peshkut do t'i japë një gjarpër?

12 Ose, po t'i kërkojë vezë, do t'i japë një akrep?

13 Nëse ju pra, që jeni të ligj, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, sa më tepër Ati në qiell do t'u japë Frymën e Shenjtë atyre që e kërkojnë Atë?"

14 Jezusi po nxirrte një demon [që ishte] i pagojë. Dhe ndodhi që, kur demoni doli jashtë, i pagoji foli; turmat u mrekulluan.

15 Por disa prej tyre thanë: "Ai i dëbon demonët me anë të Beelzebulit, të parit të demonëve."

16 Të tjerët, duke u përpjekur ta vinin në provë, kërkonin prej Tij shenjë nga qielli.

LLUKA

17 Por Ai, duke i ditur mendimet e tyre, u tha: "Çdo mbretëri e përçarë në vetvete, shkatërrohet, dhe shtëpia e përçarë shembet.

18 Madje edhe Satani, po të jetë i përçarë në vetvete, si do të qëndrojë mbretëria e tij? Sepse ju thoni që i dëboj demonët me anë të Beelzebulit.

19 Nëse Unë i dëboj demonët me anë të Beelzebulit, po bijtë tuaj me anë të kujt i dëbojnë? Prandaj, vetë ata do të jenë gjykatësit tuaj.

20 Por nëse Unë i dëboj demonët me gishtin e Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur te ju.

21 Kur një njeri i fortë, i armatosur mirë, e ruan shtëpinë e vet, i gjithë malli i tij është i siguruar.

22 Por, kur një më i fortë se ai vjen dhe e mund atë, ia merr armët te të cilat ai kishte besim, dhe e ndan plaçkën e grabitur.

23 Kush nuk është me Mua, është kundër Meje, dhe kush nuk mbledh me Mua, shkapërdan.

24 Kur fryma e papastër del jashtë prej njeriut, shkon nëpër vende të thata e kërkon të prehet dhe, kur nuk gjen qetësi, thotë: 'Do të kthehem në shtëpinë time prej nga kam dalë.'

25 Dhe kur vjen, e gjen të pastruar dhe të rregulluar.

26 Pastaj shkon e merr edhe shtatë frymë të tjera, më të liga se vetja; ato hyjnë e banojnë atje; gjendja e atij njeriu tani bëhet më e keqe se më parë."

27 Dhe ndodhi që, kur po i thoshte këto gjëra, një grua nga turma i tha me zë të lartë: "Lum barku që të mbajti dhe gjiri që të mëndi."

28 Por Ai i tha: "Për më tepër, lum ata që dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e mbajnë."

29 Ndërsa turmat po dyndeshin, Ai filloi të thoshte: "Ky brez është një brez i lig; kërkon shenjë dhe shenjë nuk do t'i jepet, veç shenjës së Jonas.

30 Sepse ashtu sikurse Jona u bë shenjë për

banorët e Ninivës, po ashtu do të jetë edhe Biri i Njeriut për këtë brez.

31 Mbretëresha e Jugut do të ngrihet ditën e gjykimit me njerëzit e këtij brezi dhe do t'i dënojë, sepse ajo kishte ardhur nga skajet e dheut për të dëgjuar mençurinë e Solomonit, dhe ja, këtu ka një më të madh se Solomoni.

32 Ditën e gjykimit burrat e Ninivës do të ngrihen me këtë brez dhe do ta dënojnë; sepse ata u penduan nga predikimi i Jonas, dhe ja, këtu ka një më të madh se Jona.

33 Askush, pasi të ketë ndezur kandilin, nuk e vë në një vend të fshehtë [as nën karroqe], por në shandan, në mënyrë që ata që hyjnë, të shohin dritën.

34 Kandili i trupit është syri yt; po të jetë syri yt i shëndoshë, i tërë trupi yt është i ndriçuar; por po të jetë i ligë, edhe trupi yt është në errësirë.

35 Prandaj, hap sytë se mos drita brenda teje është errësirë.

36 Pra, nëse i tërë trupi yt është i ndriçuar, pa pasur ndonjë pjesë të errët, do të jetë i ndriçuar i tëri, si në rastin kur kandili të ndriçon me shkëlqimin e vet."

37 Dhe, ndërsa po fliste, një farize i kërkoi që të hante drekë me të; Ai hyri dhe u shtrua në tryezë.

38 Por kur farizeu e pa, u habit që Ai nuk bëri larjen para se të hante.

39 Atëherë Zoti i tha: "Vërtet, ju farizenjtë pastroni anën e jashtme të kupës e të pjatës, ndërsa përbrenda jeni të mbushur me grabitje dhe ligësi.

40 O të pamend! Ai që ka bërë anën e jashtme, vallë nuk ka bërë edhe të brendshmen?"

41 Pra, jepni më mirë si lëmoshë ato që janë brenda, dhe ja, gjithçka do të jetë e pastër për ju.

42 Por mjerë ju, o farizenj! Sepse ju jepni të dhjetën e mendrës dhe të ryzës e të çdo lloj barishteje dhe lini pas dore drejtësinë dhe

LLUKA

dashurinë e Perëndisë; këto gjëra duhej të ishin bërë, pa i lënë pas dore edhe ato të tjerat.

43 Mjerë ju o farizenj! Sepse doni vendet e nderit në sinagoga, si edhe përshëndetje në treg.

44 Mjerë ju! Sepse u ngjani varreve që nuk shihen, mbi të cilat ecin njerëzit, pa e ditur."

45 Pastaj, njëri prej njohësve të ligjit, duke u përgjigjur, tha: "Mjeshtër, duke thënë këto gjëra, po na fyen edhe ne."

46 Ai tha: "Mjerë edhe ju, o interpretues të ligjit! Sepse u vini njerëzve barrë që nuk mund të mbahen, ndërsa ju vetë nuk ngrini as gishtin për t'i prekur.

47 Mjerë ju! Sepse ndërtoni varret e atyre profetëve, që etërit tuaj i vranë.

48 Pra, ju jeni dëshmitarë dhe miratoni ato çka kanë bërë etërit tuaj, sepse ata vërtet i vranë, kurse ju u ndërtoni varret.

49 Prandaj, edhe mençuria e Perëndisë tha: 'Do t'u dërgoj profetë e apostuj, disa prej të cilëve ata do t'i vrasin dhe disa do t'i përndjekin,

50 prandaj, gjaku i të gjithë profetëve që u derdh, që prej themelimit të botës, t'i kërkohet këtij brezi,

51 nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarisë, që u vra midis altarit dhe tempullit.' Po, po jua them, këtij brezi do t'i kërkohet llogari.

52 Mjerë ju, o mësues të ligjit! Sepse ju keni marrë çelësin e dijes; ju vetë nuk hytë, por penguat ata që donin të hynin."

53 Dhe kur doli prej andej, skribët dhe farizenjtë filluan ta marrin mëri keqas e ta sulmojnë me pyetje për shumë gjëra,

54 duke i ngritur kurth për të kapur ndonjë gjë që mund t'i shpëtonte nga goja.

1 Ndërkaq, si u mbloodh një turmë prej mijëra vetash, aq sa njerëzit shkelnin njëri-tjetrin, Jezusi filloi t'u thoshte së pari dishepujve të Vet: "Ruhuni prej majasë së farizenjve, që është hipokrizia.

2 Nuk ka gjë të mbuluar që nuk do të zbulohet dhe gjë të fshehtë që nuk do të merret vesh.

3 Prandaj, çfarëdo që të keni thënë në errësirë, do të dëgjohej në dritë, dhe ajo që keni folur vesh më vesh nëpër dhoma të mbyllura, do të shpallet majë pullazeve.

4 Dhe po ju them, o miqtë e mi, mos kini frikë prej atyre që vrasin trupin, dhe pas kësaj nuk kanë ç'të bëjnë më.

5 Por, do t'ju tregoj se prej kujt duhet të keni frikë: të keni frikë Atë që, pasi ka vranë trupin, ka pushtet për ta hedhur njeriun në ferr; vërtet, po ju them, Atij t'i trembeni.

6 A nuk shiten vallë pesë trumcakë për dy aspra? Dhe asnjë prej tyre nuk harrohet përpara Perëndisë.

7 Por edhe flokët e kokës suaj janë të gjithë të numëruar. Mos kini frikë. Ju vleni më tepër se shumë trumcakë.

8 Dhe po ju them, kushdo që do të më pranojë Mua para njerëzve, edhe Biri i Njeriut do ta pranojë atë para engjëjve të Perëndisë.

9 Por, ai që më mohon para njerëzve, do të mohohet para engjëjve të Perëndisë.

10 Dhe kushdo që do të flasë një fjalë kundër Birit të Njeriut, do të falet, por atij që do të flasë kundër Frymës së Shenjtë, nuk do t'i falet.

11 Kur t'ju çojnë në sinagoga, para krerëve dhe autoriteteve, mos u shqetësoni se si ose çfarë do të përgjigjeni për t'u mbrojtur, ose çfarë do të thoni,

12 sepse Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë në po atë orë çfarë duhet të thoni."

13 Dhe dikush nga turma i tha: "Mjeshtër, i thuaj vëllait tim që ta ndajë trashëgiminë me mua."

LLUKA

14 Por Ai i tha: "O njeri, kush më vuri Mua gjykatës ose ndarës pasurie përmbi ju?"

15 Dhe u tha: "Shikoni dhe ruhuni prej çdo lloj lakmie; sepse jeta e njeriut nuk qëndron në teprinë e pasurive të tij."

16 Dhe u tregoi një shëmbëlltyrë, duke thënë: "Toka e një të pasuri dha shumë drithë.

17 Ai mendonte me vete e thoshte: 'Çfarë të bëj, sepse nuk kam ku ta mbledh drithin tim?'

18 Dhe tha: 'Do të bëj këtë: do të rrëzoj grunarët e mi e do t'i ndërtoj më të mëdhenj dhe aty do ta grumbulloj gjithë drithin dhe mallrat e mia.

19 Dhe do t'i them shpirtit tim: "O shpirt, ke shumë të mira dhe i ke siguruar për shumë vjet; qetësohu, ha, pi e gëzohu".'

20 Por Perëndia i tha: 'I marrë, këtë natë do të vijnë të kërkojnë shpirtin tënd; të kujt do të jenë ato që ke përgatitur?'

21 Kështu do të jetë për atë që mbledh thesare për veten e vet dhe që nuk është i pasur ndaj Perëndisë."

22 Dhe u tha dishepujve [të Vet]: "Prandaj po ju them, mos u merakosni për jetën, se çfarë do të hani; as për trupin, se çfarë do të vishni.

23 Jeta vlen më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja.

24 Shikoni korbat; as nuk mbjellin e as nuk korrin; nuk kanë qilar, as grunar, dhe Perëndia i ushqen. Sa shumë më tepër se zogjtë vleni ju!

25 Cili prej jush, sado të shqetësohet, a mund t'i shtojë një orë jetës së vet?

26 Nëse ju pra, nuk mundeni të bëni as gjënë më të vogël, përse shqetësoheni për të tjerat?

27 Shihni se si rriten zambakët; ata nuk robtohen, as nuk endin; por po ju them, as Solomoni në gjithë lavdinë e vet, nuk ishte i veshur si njëri prej

tyre.

28 Dhe nëse Perëndia e vesh kështu barin, që sot është në arë e nesër hidhet në furrë, sa shumë më tepër do t'ju veshë ju, o besëpakë!

29 Mos kërkonti çfarë të hani e çfarë të pini dhe as mos u bëni merak.

30 Sepse të gjitha këto gjëra i kërkon bota pagane; Ati juaj e di që ju keni nevojë për to.

31 Por kërkonti mbretërinë e Tij, dhe këto gjëra do t'ju jepen si shtesë.

32 Mos ki frikë, o tufë e vogël; sepse Atit tuaj i ka pëlqyer t'ju japë juve mbretërinë.

33 Shisni çka zotëroni dhe jepni lëmoshë; bëni për veten tuaj kuleta që nuk vjetrohen, një thesar të pashterueshëm në qiej, ku vjedhësi nuk afrohet dhe tenja nuk e bren.

34 Sepse, ku është thesari juaj, aty do ta keni edhe zemrën.

35 Ngjeshni një brez rreth mesit dhe mbani kandilat të ndezur.

36 Dhe ju t'u ngjani njerëzve që presin zotërinë e tyre kur kthehet nga dasma, që kur të vijë e të trokasë, ata t'i hapin derën menjëherë.

37 Lum ata shërbëtorë që, kur të vijë zotëria, do t'i gjejë zgjuar; me të vërtetë po ju them, se ai do të ngjeshë përparësen, do t'i shtrojë ata në tryeza dhe do të vijë e do t'u shërbejë.

38 Dhe, po të vijë në kohën e rojës së dytë ose të tretë dhe t'i gjejë ata kështu, lum ata.

39 Por ta dini, se po ta dinte i zoti i shtëpisë se në ç'orë vjen kusari, ai nuk do të lejonte t'i shpërthenin shtëpinë e vet.

40 Edhe ju të jeni gati, sepse Biri i Njeriut do të vijë në atë orë që ju nuk e mendoni."

41 Pastaj Pjetri tha: "Zot, për ne po e thua këtë shëmbëlltyrë apo edhe për të gjithë?"

LLUKA

42 Dhe Zoti tha: "Cili pra, është ai kujdestar besnik dhe i mençur, të cilin zotëria e cakton mbi shërbëtorët e vet për t'u dhënë në kohën e duhur pjesën që u takon të ushqimit?"

43 Lum ai shërbëtor, të cilin zotëria i tij, kur të vijë, do ta gjejë duke vepruar kështu.

44 Vërtet po ju them, që ai do ta caktojë atë mbi gjithë pasurinë e vet.

45 Por, nëse ai shërbëtor thotë me vete: 'Im zot po vonon e nuk po vjen' dhe fillon t'i rrahë shërbëtorët e shërbëtoret, të hajë, të pijë e të dehet,

46 zotëria i atij shërbëtori do të vijë në ditën që nuk e pret dhe në orën që nuk e di, do ta bëjë copë copë e do t'ia caktojë vendin me të pabesët.

47 Dhe ai shërbëtor, që e dinte vullnetin e zotërisë së vet dhe nuk ishte përgatitur ose nuk kishte zbatuar vullnetin e tij, do të rrihet keqas.

48 Por ai, që nuk e dinte dhe bëri gjëra që meritojnë ndëshkimin, do të rrihet më pak. Sepse kujtdo që i është dhënë shumë, do t'i kërkohet shumë, dhe atij që i është besuar shumë, do t'i kërkohet shumë më tepër.

49 Unë kam ardhur të hedh zjarr mbi tokë dhe sa do të doja të ishte tashmë i ndezur!

50 Por mua më duhet të pagëzohem me një pagëzim, dhe sa anktë të madh kam derisa të kryhet!

51 A mendoni se kam ardhur për të sjellë paqen mbi tokë? Aspak! Po ju them, përkundrazi, përçarjen.

52 Sepse që sot e tutje, pesë veta do të jenë të përçarë në një shtëpi, tre kundër dyve dhe dy kundër treve.

53 Njerëzit do të përçahen, ati kundër të birit dhe i biri kundër të atit, nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës, vjehrra kundër nuses dhe nusja kundër vjehrrës."

54 Gjithashtu u thoshte turmave: "Kur shihni renë që ngrihet nga perëndimi, menjëherë thoni: 'Do të bjerë shi i madh,' dhe ashtu ndodh.

55 Kur dëgjoni jugën që fryn, thoni: 'Do të bëjë vapë,' dhe ashtu ndodh.

56 Hipokritë, ju dini të dalloni pamjen e dheut dhe të qiellit, por si nuk dini ta dalloni këtë kohë?

57 Përse nuk gjykoni vetë ç'është e drejtë?

58 Sepse, kur shkon me kundërshtarin tënd para gjykatësit, gjatë rrugës bëj ç'është e mundur të pajtohesh me të, që të mos të shpjerë te gjykatësi, dhe gjykatësi të të dorëzojë te roja dhe roja të të flakë në burg.

59 Po të them që s'ke për të dalë prej andej derisa të mos kesh paguar edhe qindarkën e fundit."

Lluka - Kapitulli 13

1 Po në atë kohë erdhën disa dhe e njoftuan për galileasit, gjakun e të cilëve Pilati e kishte përzier me flijimet e tyre.

2 Jezusi, duke u përgjigjur, u tha: "A mendoni ju se këta galileas ishin më shumë mëkatarë se të gjithë galileasit e tjerë, meqë kanë vuajtur në këtë mënyrë?"

3 Po ju them, aspak; por, po të mos pendoheni, të gjithë do të vdisni po ashtu.

4 Apo ata të tetëmbëdhjetë mbi të cilët ra kulla në Siloam dhe i vrau, mendoni vallë se ishin më shumë fajtorë se të gjithë njerëzit e tjerë që banonin në Jeruzalem?

5 Po ju them, aspak; por, po të mos pendoheni, të gjithë do të vdisni ashtu si ata."

6 Dhe u tregoi këtë shëmbëlltë: "Dikush kishte një fik të mbjellë në vreshtin e vet dhe shkoi për të kërkuar fryte në të, por nuk gjeti.

7 Pastaj i tha vreshtarit: 'Ja, kam tre vjet që vij për të kërkuar fryte në këtë fik dhe nuk gjej gjë; preje,

LLUKA

përse të zërë kot edhe tokën?’

8 Ai u përgjigj dhe i tha: ‘Zot, lëre edhe këtë vit, sa ta gërmoj përreth e t’i hedh pleh.’

9 Dhe po të bëjë fryte mot, mirë, përndryshe do ta presësh’.”

10 Dhe një të shtunë Jezusi po mësonte njerëzit në një nga sinagogat.

11 Dhe ja, aty ishte një grua që kishte prej tetëmbëdhjetë vjetësh një frymë lëngate, ishte krejt e kërrusur dhe nuk mund ta drejtonte fare trupin.

12 Kur Jezusi e pa, e thirri dhe i tha: "Grua, je çliruar prej lëngatës sate."

13 Vuri duart mbi të dhe asaj menjëherë iu drejtua trupi dhe filloi të përlëvdonte Perëndinë.

14 Por kreu i sinagogës, i zemëruar ngaqë Jezusi kishte shëruar ditën e shtunë, duke iu drejtuar turmës, i thoshte: "Gjashtë janë ditët në të cilat duhet të punojë njeriu; në ato ditë pra, ejani e shërohuni dhe jo ditën e shtunë."

15 Atëherë Zoti iu përgjigj dhe tha: "Hipokritë, a nuk e liron secili prej jush ditën e shtunë kaun ose gomarin e vet nga grazhdi dhe e çon për të pirë?"

16 Dhe kjo, që është bijë e Abrahamit, të cilën e kishte mbërthyer Satani plot tetëmbëdhjetë vjet, a nuk duhej çliruar prej kësaj zgjedhe ditën e shtunë?"

17 Ndërsa thoshte këto, të gjithë ata që e kishin kundërshtuar, mbetën të turpëruar dhe mbarë turma gëzohej për të gjitha gjërat e lavdishme që bënte Ai.

18 Prandaj thoshte: "Me kë ngjason mbretëria e Perëndisë? Me kë ta krahasoj atë?"

19 Është si fara e sinapit, të cilën e mori dikush dhe e hodhi në kopshtin e vet; ajo u rrit e u bë pemë dhe zogjtë e qiellit bënë foletë në degët e saj."

20 Dhe përsëri tha: "Më kë ta krahasoj mbretërinë

e Perëndisë?"

21 Ajo është e ngjashme me majanë, që një grua e mori dhe e fshehu në tri masa mielli, derisa erdhi i tërë brumi."

22 Ai përshkonte qytete e fshatra, duke i mësuar njerëzit, ndërsa vazhdonte udhën drejt Jeruzalemit.

23 Dikush i tha: "Zot, a janë të paktë ata që do të shpëtohen?" Dhe Ai u tha,

24 "Mundohuni të hyni nëpër derën e ngushtë, sepse, po ju them, shumë do të kërkojnë të hyjnë dhe nuk do të mundin.

25 Pasi të ngrihet i zoti i shtëpisë dhe të mbyllë derën, ju, që keni mbetur jashtë, do të filloni të trokitni në derë, duke thënë: ‘Zot, na e hap’, dhe Ai, duke u përgjigjur, do t’ju thotë: ‘Nuk ju njoh, as nuk e di nga jeni’.

26 Pastaj do të filloni të thoni: ‘Ne me Ty kemi ngrënë e kemi pirë dhe në rrugët tona Ti i ke mësuar njerëzit’.

27 Dhe do t’ju thotë: ‘Nuk e di nga jeni. Largohuni prej meje, të gjithë ju, o njerëz që keni bërë paudhësi’.

28 Atje do të ketë kujë e kërcëllimë dhëmbësh, kur do të shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe të gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë, ndërsa ju vetë do të flakeni jashtë.

29 Dhe do të vijnë nga lindja dhe nga perëndimi, nga veriu e nga jugu, e do të shtrohen në tryezë në mbretërinë e Perëndisë.

30 Dhe ja, ka disa nga të fundit që do të jenë të parët dhe ka disa nga të parët që do të jenë të fundit."

31 Pikërisht në atë kohë iu afruan disa farizenj dhe i thanë: "Nisu e shko prej këtej, sepse Herodi ka ndër mend të të vrasë."

32 Ai u tha: "Shkoni dhe i thoni asaj dhelpre: ‘Ja, sot e nesër po dëboj demonë e po shëroj njerëz dhe të tretën ditë do të kem përfunduar.’

LLUKA

33 Megjithatë, më duhet të udhëtoj sot, nesër dhe ditën që vjen, sepse asnjë profet nuk mund të vdesë jashtë Jeruzalemit.

34 O Jeruzalem, Jeruzalem, që vret profetët dhe qëllon me gurë ata që dërgohen tek ti! Sa herë desha t'i mbledh fëmijët e tu së bashku, ashtu si klluçka të vegjlit e vet nën krahë, por nuk deshët.

35 Ja, shtëpia juaj do t'ju mbetet e shkretuar; dhe po ju them, që nuk do të më shihni derisa të vijë koha që të thoni: 'Lum Ai që vjen në emër të Zotit!'"

Lluka - Kapitulli 14

1 Dhe ndodhi që një ditë të shtunë Ai shkoi në shtëpinë e njërit prej krerëve të farizenjve për të ngrënë bukë dhe ata po e shikonin me vëmendje.

2 Dhe, ja, para Tij ishte një njeri i sëmurë me trupazi.

3 Jezusi iu drejtua mësuesve të ligjit e farizenjve dhe u tha: "A është e lejueshme apo jo të shërosh të shtunën?"

4 Ata heshtën. Ai e mori atë për dore, e shëroi dhe e la të shkonte.

5 Pastaj u tha atyre: "Cili prej jush, po t'i bjerë djali ose kau në gropë, nuk do ta nxjerrë menjëherë ditën e shtunë?"

6 Dhe ata nuk mund t'i kthenin përgjigje për këto gjëra.

7 Kur vuri re se si të ftuarit po zgjidhnin vendet e para, u tha një shëmbëlltyrë.

8 "Kur të ka thirrur dikush në dasmë, mos u shtro në krye të vendit, se mund të ketë ftuar një më të nderuar se ti.

9 Dhe ai që ju ka ftuar ju të dy, do të vijë e do të të thotë: 'Liroja vendin këtij,' dhe ti, pastaj, do të shkosh të zësh me turp vendin e fundit.

10 Por kur je ftuar, shko e ulu në vendin e fundit, në mënyrë që kur të vijë ai që të ka ftuar ty, të të thotë: 'Mik, ngjitu më lart'; atëherë ti do të nderohesh përpara të gjithë atyre që janë shtruar me ty në tryezë.

11 Sepse kushdo që lartëson vetveten, do të përulet, dhe ai që përulet, do të lartësohet."

12 Dhe vazhdoi t'i thoshte edhe atij që e kishte ftuar: "Kur të bësh drekë ose darkë, mos fto miqtë e tu, as vëllezërit e tu, as të afërmit e tu, as fqinjë të kamur, që të mos të ftojnë edhe ata nga ana e tyre e të të kthehet shpërblimi.

13 Por kur të bësh gosti, thirr të vobektit, të gjymtët, të çalët, të verbrit.

14 Dhe do të jesh i bekuar, ngaqë ata nuk kanë mundësi të ta shpërblejnë; sepse ti do të shpërblehesh në ngjalljen e të drejtëve."

15 Kur njëri prej atyre, që ishin shtruar bashkë në tryezë, i dëgjoi këto gjëra, i tha Atij: "Lum ai që do të hajë bukë në mbretërinë e Perëndisë."

16 Jezusi i tha: "Një njeri shtroi një gosti të madhe dhe ftoi shumë veta.

17 Dërgoi shërbëtorin e vet në orën e gostisë që t'u thoshte të ftuarve: 'Ejani, sepse tani gjithçka është gati'.

18 Të gjithë, me një mendje, filluan të kërkojnë të falur. I pari i tha: 'Sapo kam blerë një arë dhe duhet të dal ta shoh; të lutem të më falësh'.

19 Një tjetër tha: 'Sapo kam blerë pesë pendë qe dhe po shkoj t'i provoj; të lutem, të më falësh'.

20 Dhe një tjetër tha: 'Sapo jam martuar, prandaj, s'mund të vij dot'.

21 Shërbëtori u kthye dhe ia tregoi këto të zotit. Pastaj i zoti i shtëpisë, i zemëruar, i tha shërbëtorit të vet: 'Dil pa u vonuar nëpër sheshe e rrugë të qytetit dhe sill këtu të varfrit, të gjymtët, të verbrit dhe të çalët'.

LLUKA

22 Dhe shërbëtori tha: 'Zotëri, çka urdhërove u bë, dhe prapë ka vend'.

23 Zotëria i tha shërbëtorit: 'Dil përgjatë rrugëve dhe gjerdheve dhe bëji të futen brenda, që të më mbushet shtëpia'.

24 Sepse, po ju them, asnjë prej njerëzve që u ftuan, nuk do ta shijojë darkën time."

25 Dhe turma të mëdha shkonin bashkë me Të. Ai u kthye dhe u tha:

26 "Nëse ndokush vjen tek Unë dhe nuk urren atin, nënën, gruan, fëmijët, vëllezërit dhe motrat e vet, madje edhe jetën e vet, ai nuk mund të jetë dishepulli Im.

27 Dhe, kushdo që nuk mban kryqin e vet e nuk vjen pas Meje, nuk mund të jetë dishepulli Im.

28 Sepse, cili prej jush, kur ka për të ndërtuar një kullë, nuk ulet më parë të llogaritë shpenzimet, për të parë a i mjaftojnë për ta përfunduar?

29 Që, pasi të ketë hedhur themelet dhe të mos jetë në gjendje ta përfundojë, të mos fillojnë ta vënë në lojë ata që e shohin,

30 duke thënë: 'Ky njeri filloi të ndërtojë, por nuk qe në gjendje ta përfundonte'.

31 Ose cili mbret që shkon në luftë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë të gjykojë nëse është në gjendje me dhjetë mijë veta të ndeshet me atë që vjen kundër tij me njëzet mijë veta?

32 Përndryshe, sa kohë ai tjetri është ende larg, i dërgon një përfaqësi dhe i kërkon kushtet e paqes.

33 Kështu pra, kushdo prej jush që nuk heq dorë nga të gjitha zotërimet e veta, nuk mund të jetë dishepulli Im.

34 Sepse, e mirë është kripa; por edhe vetë kripa, po të amështohet, me çfarë do të njelmësohet?

35 Nuk është e dobishme as për tokën as për plehërim; prandaj e hedhin poshtë. Ai që ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë."

Lluka - Kapitulli 15

1 Jezusit iu afruan të gjithë tagrambledhësit dhe mëkatarët për ta dëgjuar.

2 Si farizenjtë ashtu edhe skribët pëshpëritnin, duke thënë: "Ky po pranon mëkatarët e po ha me ta."

3 Ai u tregoi këtë shëmbëlltyrë, duke thënë,

4 "Kush është ai njeri midis jush, që po të ketë njëqind dele dhe po t'i humbë njëra prej tyre, nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntë delet e tjera në një vend të shkretë dhe nuk shkon pas asaj që ka humbur, derisa ta gjejë?

5 Me ta gjetur, e vë mbi supë i gëzuar.

6 Kur vjen në shtëpi, thërret miqtë dhe fqinjët dhe u thotë: 'Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta delen që më kishte humbur'.

7 Po ju them, që më i madh do të jetë gëzimi në qiell për një mëkatar që pendohet, se për nëntëdhjetë e nëntë njerëz të drejtë që nuk kanë nevojë për pendim.

8 Ose, cila grua që ka dhjetë drahme, po të humbasë një drahme, nuk ndez kandilin, nuk fshin shtëpinë e nuk e kërkon me këmbëngulje derisa ta gjejë?

9 Dhe kur e gjen, thërret miqtë e fqinjët dhe u thotë: 'Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta drahten që më kishte humbur'.

10 Po ju them se, po ashtu gëzohen engjëjt e Perëndisë për një mëkatar që pendohet."

11 Pastaj tha: "Një njeri kishte dy djem.

12 Më i riu i tha të atit: 'O Atë, më jep pjesën e pasurisë që më takon. Dhe ai ua ndau pasurinë.

13 Nuk kaluan shumë ditë dhe djali më i ri mblodhi gjithë ç'kishte, mori udhën për në një

LLUKA

vend të largët dhe atje e shkapërderdhi pasurinë e vet, duke bërë një jetë të shthurur.

14 Dhe pasi i kishte bërë të gjitha rrush e kumbulla, në atë vend ra një zi e madhe buke dhe ai filloi të ndihej ngushtë.

15 Atëherë, shkoi dhe u pajtua te një qytetar i atij vendi, i cili e dërgoi në arat e veta që të ushqente derrat.

16 Dhe donte ta kënaqte barkun edhe me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepte.

17 Kur erdhi në vete, tha: 'Sa e sa mëditësve të tim eti u tepron buka, kurse unë këtu po vdes nga uria.

18 Do të ngrihem e do të shkoj tek im atë dhe do t'i them: "O atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe përpara teje.

19 Nuk jam më i denjë të quhem biri yt; më bëj si një nga mëditësit e tu."

20 Dhe u ngrit e shkoi tek i ati. Ndërsa ishte ende larg, i ati e pa dhe iu dhimbs, vrapoi drejt tij, iu hodh në qafë dhe e puthi.

21 I biri i tha: 'O atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe përpara teje, nuk jam më i denjë të quhem biri yt'.

22 Por i ati u tha shërbëtorëve të vet: 'Shpejt, nxirrni petkat më të mira dhe vishjani, vëriini unazë në dorë dhe sandale në këmbë.

23 Dhe sillni viçin e majmur, thereni dhe të hamë e të gëzohemi.

24 Sepse ky biri im ishte i vdekur, dhe u kthye në jetë, ishte i humbur dhe u gjet'. Dhe nisën të festonin me hare .

25 Ndërkohë djali i tij i madh ishte në arë dhe, kur iu afrua shtëpisë, dëgjoji këngë e valle.

26 Thirri një nga shërbyesit dhe filloi ta pyeste se ç'ishte gjithë kjo.

27 Ai i tha: 'Ka ardhur yt vëlla, dhe yt atë ka therur

viçin e majmur, sepse iu kthye shëndoshë e mirë'.

28 Ai u zemërua dhe nuk desh të hynte; atëherë doli i ati dhe po e luste.

29 Ai iu drejtua të atit dhe i tha: 'Ja, kaq shumë vjet që po të shërbej si skllav, kurrë nuk e kam shkelur urdhrin tënd dhe ti asnjëherë nuk më dhe një keq që të gëzohesha me miqtë e mi.

30 Por, kur erdhi yt bir, që e shkapërderdhi pasurinë tënde me gra të përdala, ti për të there viçin e majmur'.

31 I ati i tha: 'O bir, ti je gjithmonë me mua dhe gjithçka imja është jotja.

32 Por duhet të gëzohemi e të lumturohemi, sepse yt vëlla ishte i vdekur dhe u kthye në jetë, kishte humbur dhe u gjet.'"

Lluka - Kapitulli 16

1 Jezusi u thoshte edhe këto dishepujve: "Ishte një njeri i pasur, që kishte një kujdestar, të cilin e paditën tek ai se po ia shpërdoronte pasurinë.

2 Ai e thirri dhe i tha: 'Ç'është kjo që po dëgjoj për ty? Më jep llogari për punën tënde si kujdestar, sepse mund të mos jesh më kujdestar shtëpie'.

3 Atëherë kujdestari tha me vete: 'Ç'të bëj? Im zot po ma heq kujdestarinë; të mih tokën, nuk mundem; të lyp, më vjen turp.

4 Di unë çfarë të bëj, që, kur më heqin nga kujdestaria, njerëzit të më presin në shtëpitë e tyre'.

5 Dhe thirri një nga një huamarrësit e zotërisë së vet dhe i tha të parit: 'Sa i detyrohesh tim zoti?'

6 Ai tha: 'Njëqind bute me vaj'. I tha atij: 'Merr dëftesën tënde, ulu shpejt e shkruaj pesëdhjetë'.

7 Pastaj i tha një tjetri: 'Po ti sa i detyrohesh?' Ai tha: 'Njëqind thasë me grurë'. I tha atij: 'Merr dëftesën tënde dhe shkruaj tetëdhjetë'.

LLUKA

8 Dhe zotëria e lëvdoi kujdestarin e paudhë, sepse kishte vepruar me shkathtësi; sepse, bijtë e kësaj bote, në brezin e tyre, janë më të shkathët se bijtë e dritës.

9 Unë po ju them, bëni për vete miq me pasuri të padrejta, që kur ato të mbarojnë, t'ju pranojnë në banesat e përjetshme.

10 Ai që është besnik në pak, është besnik edhe në shumë dhe i padrejti në pak, është i padrejtë edhe në shumë.

11 Pra, nëse nuk keni qenë besnikë në pasuritë e padrejta, kush do t'ju besojë pasurinë e vërtetë?

12 Dhe nëse nuk keni qenë besnikë në pasurinë e tjetrit, kush do t'ju japë atë që është tuaja?

13 Asnjë shërbyes nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve, sepse ai ose do të urrejë njërin e do të dojë tjetrin, ose do t'i ngjitet pas njërit dhe do të përbuzë tjetrin. Nuk mund t'i shërbeni edhe Perëndisë edhe pasurisë."

14 Dhe farizenjtë, që ishin të dhënë pas parasë, i dëgjonin të gjitha këto gjëra dhe e përqeshnin.

15 Ai u tha: "Ju jeni ata që e mbani veten të drejtë para njerëzve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja, sepse çka çmohet nga njerëzit, është e neveritshme para Perëndisë.

16 Ligji dhe Profetët ishin deri te Gjoni; që atëherë predikohet lajmi i mirë i mbretërisë së Perëndisë dhe gjithkush lufton të hyjë me forcë në të.

17 Më e lehtë është të zhduket qielli dhe toka, sesa të bjerë një presje e vetme nga Ligji.

18 Kushdo që lë gruan e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën dhe kushdo që martohet me një të lënë nga burri, shkel kurorën.

19 Ishte një njeri i pasur dhe vishej me rroba të purpurta e me të linjta të kushtueshme dhe i kalonte ditët me dëfrime plot shkëlqim.

20 Te porta e tij dergjej një lypës me emrin Llazar, mbushur me plagë të mahisura.

21 Ky ishte i dëshiruar të ngopej me thërrimet që binin nga tryeza e të pasurit; madje vinin edhe qentë dhe i lëpinin plagët.

22 Dhe ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan pranë Abrahamit; vdiq edhe i pasuri dhe e varrosën.

23 Në ferr, në mes të vuajtjeve, ai ngriti sytë dhe pa Abrahamin nga larg, si edhe Llazarin pranë tij.

24 Ai thirri e tha: 'O atë Abraham, ki mëshirë për mua, e dërgo Llazarin që të zhytë në ujë majën e gishtit të vet e të më freskojë gjuhën, sepse po sfilitem në këtë flakë'.

25 Por Abrahami i tha: 'Bir, kujtohu që në jetën tënde i ke marrë të mirat e tua, kurse Llazari të këqijat; por tashmë ai këtu po ngushëllohet, ndërsa ti po sfilitesh.

26 Për më tepër, midis nesh dhe jush është hapur një humnerë e madhe; kështu që ata që duan të kalojnë prej këtej te ju, nuk mundën; as ata që janë përtej, nuk mund të kalojnë te ne'.

27 Por ai i tha: 'Atëherë po të lutem o atë, që ta dërgosh në shtëpinë e tim eti,

28 sepse kam pesë vëllezër, dhe le t'i paralajmërojë që të mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimesh'.

29 Abrahami tha: 'Ata kanë Moisiun dhe Profetët; le t'i dëgjojnë'.

30 Ai tha: 'Jo, o atë Abraham; por po t'u shkojë dikush prej të vdekurve, ata do të pendohen'.

31 Abrahami i tha: 'Nëse nuk dëgjojnë Moisiun dhe Profetët, nuk do të binden, edhe sikur të ngjallet ndonjë prej të vdekurve'."

Lluka - Kapitulli 17

1 Ai u tha dishepujve të vet: "Shkandullimet nuk mund të shmangen, por mjerë ai që i sjell ato.

LLUKA

2 Më mirë është për të t'i varin në qafë një gur mulliri dhe ta hedhin në det, sesa të shtyjë në mëkat njërin prej këtyre të vegjëlve.

3 Kini kujdes për veten tuaj! Nëse yt vëlla mëkaton, qortoje dhe nëse ai pendohet, fale.

4 Edhe po të mëkatojë kundër teje shtatë herë në ditë dhe shtatë herë të kthehet, duke thënë: 'Jam penduar', fale."

5 Dhe apostujt i thanë Zotit: "Na e shto besimin."

6 Zoti tha: "Po të kishit besim sa kokrra e sinapit, do t'i thoshit [këtij] mani: 'Shkulu me rrënjë e mbillu në det'; dhe ai do t'ju bindej.

7 Por cili prej jush, që ka një shërbëtor që i lëron tokën ose i kullot bagëtinë, do t'i thotë atij kur kthehet nga ara: 'Shpejt, eja të hash'?

8 A nuk do t'i thotë: 'Më bëj diçka gati për darkë, përvish mëngët e më shërbe derisa të ha e të pi dhe pastaj të hash e të pish edhe ti'?

9 Mos vallë do ta falënderojë shërbëtorin, sepse bëri ato që iu urdhëruan?

10 Kështu edhe ju, kur të bëni të gjitha ato që ju kanë urdhëruar, thoni: 'Jemi shërbëtorë të padobishëm; kemi bërë vetëm detyrën tonë'."

11 Dhe ndodhi që gjatë rrugës për në Jeruzalem, Ai kaloi përmes Samarisë dhe Galilesë.

12 Kur po hynte në një fshat, e takuan dhjetë të gërbulur, të cilët duke qëndruar larg,

13 e thirrën me zë të lartë: "Jezus, Mjeshtër, ki mëshirë për ne."

14 Jezusi, kur i pa, u tha: "Shkoni e paraqituni te priftërinjtë." Dhe ndodhi që gjatë rrugës për te priftërinjtë, ata u pastruan nga gërbula.

15 Njëri prej tyre, duke parë që u shërua, u kthye dhe lëvdoi Perëndinë me zë të lartë.

16 Ra me fytyrë përdhe para këmbëve të Jezusit, duke e falënderuar. Ai ishte samaritan.

17 Jezusi u përgjigj dhe tha: "A nuk u pastruan që të dhjetë? Po ku janë nëntë të tjerët?"

18 Nuk u gjet njeri tjetër, veç këtij të huaji, që të kthehet për të lëvduar Perëndinë?"

19 Dhe i tha: "Ngrihu e shko; besimi yt të ka shpëtuar."

20 Kur e pyetën farizenjtë se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë, Ai iu përgjigj e tha: "Mbretëria e Perëndisë nuk vjen në mënyrë të dukshme.

21 As nuk do të thuhet: 'Ja këtu!' ose 'Ja atje!' Sepse mbretëria e Perëndisë është midis jush."

22 Dhe u tha dishepujve: "Do të vijë koha kur do të dëshironi të shihni një nga ditët e Birit të Njeriut, dhe nuk do ta shihni.

23 Do t'ju thonë: 'Ja, këtu është', ose 'Ja, atje'. Mos u largoni, as mos i ndiqni,

24 sepse, ashtu si vetëtimja që shkëlqen nga njëri skaj i qiellit tek tjetri, ashtu do të jetë Biri i Njeriut [në ditën e Vet].

25 Por më parë Atij i duhet të vuajë shumë dhe të hidhet poshtë nga ky brez.

26 Dhe ashtu siç ndodhi në ditët e Noes, po ashtu do të jetë edhe në ditët e Birit të Njeriut.

27 Hanin, pinin, marthoheshin dhe jepeshin për martesë, deri në ditën që Noeja hyri në arkë dhe përmbytja erdhi e i zhduku të gjithë.

28 Po ashtu sikurse ndodhi në ditët e Lotit, kur njerëzit hanin, pinin, blinin, shitnin, mbillnin, ndërtonin.

29 Por ditën që Loti doli nga Sodoma, ra një shi zjarri e squfuri prej qiellit dhe i zhduku të gjithë.

30 Po kështu do të jetë në ditën kur do të shfaqet Biri i Njeriut.

31 Në atë ditë, ai që do të jetë mbi pullaz, me

LLUKA

mallin e vet brenda në shtëpi, të mos zbresë për ta marrë, dhe ai që është në arë, po ashtu të mos kthehet prapa.

32 Kujtoni gruan e Lotit.

33 Kushdo që do të kërkojë ta ruajë jetën e vet, do ta humbë dhe kushdo që do ta humbë, do ta fitojë atë.

34 Po ju them, atë natë do të jenë dy veta në një shtrat; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.

35 Dy gra do të jenë duke bluar së bashku; njëra do të merret dhe tjetra do të lihet.

36 Dy veta do të jenë në arë; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet."

37 Atëherë ata e pyetën: "Ku o Zot?" Ai u tha: "Ku është kërma, atje do të mblidhen edhe shkabat."

Lluka - Kapitulli 18

1 Dhe u thoshte një shëmbëlltyrë për të treguar që gjithmonë duhej të luteshin dhe të mos e lëshonin veten,

2 duke thënë: "Në një qytet ishte një gjykatës, që nuk e kishte frikë Perëndinë dhe as nuk përfillte njeri.

3 Në atë qytet ishte një grua e ve; ajo shkonte vazhdimisht tek ai dhe i thoshte: 'Më mbro me ligj prej kundërshtarit tim'.

4 Ai për njëfarë kohe nuk donte; por më vonë tha me vete: 'Ndonëse nuk kam frikë Perëndinë e as nuk përfill njeri,

5 meqenëse kjo grua e ve po më shqetëson, do ta mbroj me ligj, që të mos më mërztisë më duke ardhur vazhdimisht'."

6 Dhe Zoti tha: "Dëgjoni çfarë thotë gjykatësi i padrejtë!

7 Po Perëndia, a nuk do t'i mbrojë me drejtësi të zgjedhurit e Vet, që bërtasin para Tij ditë e natë? A do t'i lërë të presin gjatë?

8 Po ju them se Ai do t'ua japë drejtësinë shpejt. Megjithatë, kur të vijë Biri i Njeriut, a do të gjejë besim mbi tokë?"

9 Disave që kishin besim në veten e tyre se ishin të drejtë dhe i përbuznin të tjerët, Jezusi u tha këtë shëmbëlltyrë.

10 "Dy njerëz u ngjitën në tempull për t'u lutur, njëri farize e tjetri tagrambledhës.

11 Farizeu po qëndronte e po lutej kështu me veten e vet: 'O Perëndi, po të falënderoj që nuk jam si njerëzit e tjerë, grabitqarë, të padrejtë, të përdalë, ose edhe si ky tagrambledhës.

12 Agjëroj dy herë në javë, jap të dhjetën e gjithçkaje që zotëroj'.

13 Tagrambledhësi po rrinte larg e nuk donte as sytë t'i ngrinte lart në qiell. Por rrihte kraharorin duke thënë: 'O Perëndi, ki mëshirë për mua mëkatarin'.

14 Po ju them, ky u kthye në shtëpi të vet i shfajësuar, por jo ai tjetri; sepse çdo njeri që lartëson vetveten, do të përulet, dhe ai që përul veten do të lartësohet."

15 Atij i sillnin edhe foshnjat, që t'i prekte, por dishepujt, duke parë këtë, i qortonin ata.

16 Por Jezusi i thirri dhe tha: "Lërinini fëmijët të vijnë tek Unë e mos i pengoni, sepse për të këtillë është mbretëria e Perëndisë.

17 Vërtet po ju them, kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk ka për të hyrë në të."

18 Një prej krerëve e pyeti Jezusin, duke thënë: "O Mjeshtër i mirë, çfarë të bëj që të trashëgoj jetën e amshuar?"

19 Dhe Jezusi i tha: "Përse më thua i mirë? Askush nuk është i mirë, veçse Njëri, Perëndia.

LLUKA

20 Ti i di urdhërimet, mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, ndero atin e nënën tënde."

21 Ai tha: "Të gjitha këto i kam mbajtur që në rini."

22 Jezusi, si e dëgjoi, i tha: "Edhe një të mungon ende, shit gjithë sa ke dhe ndajua të varfërve dhe do të kesh thesar në qiej. Pastaj eja e më ndiq."

23 Por, kur dëgjoi këto, ai u hidhërua shumë, sepse ishte shumë i pasur.

24 Dhe Jezusi, kur e pa [që ai u hidhërua shumë], tha: "Sa e vështirë është për ata që kanë pasuri, të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!"

25 Sepse më lehtë është për devenë të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë."

26 Ata që po dëgjonin, thanë: "Atëherë kush mund të shpëtohet?"

27 Ai tha: "Çka është e pamundur për njeriun, është e mundur për Perëndinë."

28 Pastaj Pjetri tha: "Ja, ne lamë çdo gjë tonën dhe të ndoqëm Ty."

29 Ai u tha: "Vërtet po ju them, nuk ka njeri që të ketë lënë shtëpinë, ose prindërit, ose vëllezërit, ose gruan, ose fëmijët për shkak të mbretërisë së Perëndisë,

30 që të mos marrë shumë herë më tepër në këtë botë, dhe në botën që vjen, jetën e amshuar."

31 Pastaj i mori të dymbëdhjetët mënjanë e u tha: "Ja, po ngjitemi për në Jeruzalem, dhe të gjitha ato që janë shkruar nga profetët për Birin e Njeriut, do të përmbushen.

32 Sepse Ai do t'u dorëzohet atyre të kombeve, do ta përqeshin, do ta fyejnë e do ta pështyjnë.

33 E pasi ta fshikullojnë, do ta vrasin, dhe të tretën ditë, do të ngjallet përsëri."

34 Ata nuk morën vesh asgjë nga këto; ato fjalë ishin të errëta për ta dhe nuk e kapnin domethënien e atyre që u thanë.

35 Ndërsa Jezusi po i afrohej Jerikos, një i verbër ishte ulur në anë të rrugës duke lypur.

36 Kur dëgjoi turmën që po kalonte, ai pyeti ç'të ishte kjo?

37 I thanë që po kalonte Jezusi nga Nazareti.

38 Ai filloi të thërriste: "Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë për mua."

39 Ata që shkonin përpara, e qortuan që të heshte, por ai thërriste edhe më shumë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për mua."

40 Jezusi qëndroi dhe urdhëroi që t'ia sillnin dhe, kur ai u afrua, e pyeti,

41 "Çfarë dëshiron të bëj për ty?" Ai tha: "Zot, dua që të më kthehet drita e syve."

42 Dhe Jezusi i tha: "Merre dritën e syve; besimi yt të ka shpëtuar."

43 Menjëherë atij i erdhi drita e syve, dhe i vajti pas Jezusit, duke lëvduar Perëndinë; i gjithë populli, kur e pa këtë, i dha lëvdatë Perëndisë.

Lluka - Kapitulli 19

1 Ai hyri në Jeriko dhe po kalonte nëpër qytet.

2 Dhe, ja, atje ishte një njeri me emrin Zaké, që ishte i pari i tagrambledhësve dhe i pasur.

3 Po përpiqej të shihte kush ishte Jezusi dhe nuk po mundej prej turmës, sepse ishte trupvogël.

4 Atëherë vrapoi përpara dhe u ngjit në një fik që ta shihte Jezusin, sepse Ai do të kalonte nëpër atë rrugë.

5 Kur Jezusi erdhi në atë vend, ngriti sytë lart dhe i

LLUKA

tha: "Zaké, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të qëndroj në shtëpinë tënde."

6 Ai u ul shpejt dhe e priti Jezusin me gëzim.

7 Të gjithë e panë këtë dhe filluan të pëshpërisnin, duke thënë: "Ai hyri për të bujtur te një mëkatar."

8 Por Zakeu, si u ngrit, i tha Zotit: "Ja, gjysmën e pasurive të mia, o Zot, po ua jap të varfërve dhe, po t'i kem marrë ndokujt ndonjë gjë me mashtrim, do t'ia kthej katërfish."

9 Jezusi i tha: "Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky njeri është bir i Abrahamit."

10 Sepse Biri i Njeriut ka ardhur të kërkojë e të shpëtojë atë që kishte humbur."

11 Ndërsa ata i dëgjonin këto, Ai vazhdoi t'u tregonte një shëmbëlltysë, sepse ishte pranë Jeruzalemit dhe ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë.

12 Prandaj, Ai tha: "Një njeri fisnik shkoi në një vend të largët për të marrë atje titullin mbret për vete e pastaj të kthehej.

13 Thirri dhjetë shërbëtorët e vet, u dha dhjetë mina dhe u tha: 'I vini këto në përdorim derisa të kthehem'.

14 Por qytetarët e tij e urrenin dhe i dërguan një përfaqësi nga pas, që të thotë: 'Nuk e duam këtë njeri të mbretërojë mbi ne'.

15 Dhe ndodhi që, kur u kthye, pasi kishte marrë titullin mbret, urdhëroi të thirreshin shërbëtorët të cilëve u kishte dhënë paratë, që të merrte vesh se sa kishte fituar secili duke i vënë ato në përdorim.

16 Erdhi i pari dhe i tha: 'Zotëri, mina jote dha dhjetë mina më shumë'.

17 Ai i tha: "Të lumtë, o shërbëtor i mirë; meqë ke qenë besnik në një gjë të vogël, bëhu sundimtar mbi dhjetë qytete'.

18 Erdhi i dyti dhe tha: 'Zotëri, mina jote dha pesë mina më shumë'.

19 Edhe këtij i tha: 'Edhe ti do të sundosh mbi pesë qytete'.

20 Erdhi edhe tjetri dhe tha: 'Zotëri, ja mina jote të cilën e kam ruajtur në një shami.

21 Sepse kisha frikë prej teje, ngaqë je njeri i rreptë; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korr atë që nuk ke mbjellë."

22 Ai i tha: "Me çka nxore prej goje do të të gjykoj, ty o shërbëtor i lig. E dije, apo jo, që unë jam njeri i rreptë, që marr atë që nuk kam vënë e korr atë që nuk kam mbjellë?"

23 Përse pra, nuk e vure paranë time te këmbyesit e parave, që kur të vija, ta tërhiqja atë bashkë me kamatën?"

24 Dhe u tha atyre që po qëndronin aty pranë: 'Merrjani këtij minën dhe jepjani atij që ka dhjetë mina'.

25 Ata i thanë: 'Zot, ai ka dhjetë mina.'

26 Po ju them, gjithkujt që ka, do t'i jepet dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.

27 Ndërsa këta armiqtë e mi, të cilët nuk donin që unë të mbretëroja mbi ta, sillini këtu dhe therini përpara meje."

28 Dhe pasi tha këto, Jezusi vazhdoi rrugën, duke u ngjitur për në Jeruzalem.

29 Ndërsa i afrohej Betfagës dhe Betanisë, në malin e quajtur Mali i Ullinjve, Jezusi dërgoi dy prej dishepujve,

30 duke u thënë: "Shkoni në fshatin përballë dhe, sapo të hyni aty, do të gjeni një kërraç të lidhur, të cilit askush nuk i ka hipur; zgjidheni dhe silleni këtu.

31 E po t'ju pyesë ndokush: 'Përse po e zgjidhni?', do të thoni kështu: 'Sepse i duhet Zotit'."

32 Ata që u dërguan, shkuan dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë Ai.

LLUKA

33 Ndërsa po e zgjidhnin, të zotët e kërriçit u thanë: 'Përse po e zgjidhni kërriçin?'

34 Ata thanë: "I duhet Zotit."

35 Ia sollën Jezusit dhe pasi hodhën mbi kërriç rrobat e veta, hipën Jezusin mbi të.

36 E ndërsa shkonte, ata shtronin rrobat e veta përgjatë rrugës.

37 Dhe tani, kur po i afrohej tatëpjetës së Malit të Ullinjve, e gjithë turma e dishepujve, e gëzuar dhe duke thirrur me zë të lartë, filloi të lëvdonte Perëndinë për të gjitha mrekullitë që ata kishin parë,

38 dhe thoshin: "I bekuar qoftë Mbreti që po vjen në emër të Zotit! Paqe në qiell dhe lavdi lart e më lart!"

39 Disa prej farizenjve nga turma i thanë: "Mjeshtër, qortoji dishepujt e tu."

40 Ai u përgjigj dhe tha: "Po ju them, po të heshtin këta, do të bërtasin gurët."

41 Ndërsa po afrohej, pa qytetin dhe qau për të,

42 duke thënë: "Sikur t'i kishë njohur edhe ti, në këtë ditë, ato që nevojiten për paqen! Por, tashmë, ato gjëra janë të fshehura për sytë e tu.

43 Sepse do të vijnë ditët për ty, kur armiqtë e tu do të të ngrenë llogore dhe do të të rrethojnë e do të të shtrëngojnë nga të katër anët.

44 Do të të rrëzojnë përdhe, bashkë me fëmijët e tu brenda teje, dhe nuk do të të lënë gur mbi gur, sepse ti nuk e more vesh kohën kur Perëndia erdhi tek ti."

45 Ai hyri në tempull dhe filloi t'i dëbonte jashtë ata që shisnin,

46 duke u thënë: "Është e shkruar: 'Shtëpia ime do të jetë shtëpi lutjesh', por ju e keni bërë strofull kusarësh."

47 Përditë Ai u jepte mësim njerëzve në tempull. Por kryeprihtërinjtë dhe skribët, si edhe krerët e popullit, kërkonin ta zhduknin.

48 Por nuk po dinin si të bënin, sepse mbarë populli e dëgjonte me etje fjalën e Tij.

Lluka - Kapitulli 20

1 Dhe ndodhi që një ditë, ndërsa Jezusi mësonte popullin në tempull e predikonte ungjillin, erdhën kryeprihtërinjtë dhe skribët së bashku me pleqtë

2 dhe i thanë: "Na thuaj, me ç' autoritet i bën këto gjëra? Kush është Ai që ta ka dhënë këtë pushtet?"

3 Dhe Ai, duke u përgjigjur, u tha: "Edhe unë do t'ju bëj një pyetje, dhe m'u përgjigjni:

4 'Pagëzimi i Gjonit, ishte prej qielli apo prej njerëzve?'

5 Ata po vrisnin mendjen me njëri-tjetrin, duke thënë: "Po të themi: 'Prej qielli', do të thotë: 'Përse nuk i besuat atij?'

6 Por po të themi: 'Prej njerëzve', i gjithë populli do të na qëllojë me gurë, sepse populli është i bindur se Gjoni ishte profet."

7 Ata u përgjigjën që nuk e dinin se prej nga ishte.

8 Jezusi u tha: "As Unë nuk po jua them se me ç' autoritet i bëj këto gjëra."

9 Pastaj filloi t'i thoshte popullit këtë shëmbëlltyrë: "Një njeri mbolli një vresht, ua lëshoi me qira bujqve dhe mori udhë të largët për një kohë të gjatë.

10 Kur erdhi stina, dërgoi një shërbëtor te bujqit, që t'i jepnin të vjelat e vreshtit, por ata e rrahën dhe e nisën duarbosh.

11 Ai përsëri dërgoi një tjetër, por ata e rrahën edhe atë, e poshtëruan dhe e nisën duarbosh.

12 Ai prapë dërgoi një të tretë, por ata edhe këtë e

LLUKA

plagosën dhe e përzunë.

13 Atëherë i zoti i vreshtit tha: 'Çfarë të bëj? Do të dërgoj djalin tim, të cilin e dua, dhe, kur ta shohin këtë, ndoshta do ta respektojnë.'

14 Por kur bujqit e panë atë, menduan me vete, duke thënë: "Ky është trashëgimtari; ta vrasim, që trashëgimia të bëhet jona."

15 Kështu, ata e përzunë prej vreshtit dhe e vranë. Çfarë pra, do t'u bëjë atyre i zoti i vreshtit?

16 Ai do të vijë, do t'i zhdukë ata bujq dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve." Ata, pasi e dëgjuan, thanë: "Larg qoftë!"

17 Ai, duke i vështruar, tha: "Cili është atëherë kuptimi i asaj që është shkruar: 'Guri që ndërtuesit flakën tej, pikërisht ai u bë këndi i themelit?'

18 Kushdo që do të bjerë mbi atë gur, do të copëtohet, por mbi këdo që të bjerë, do ta dërrmojë."

19 Skribët dhe kryepriiftërinjtë, në po atë orë, kërkuan të vënë dorë mbi Të, por kishin frikë nga populli, sepse e morën vesh që Ai këtë shëmbëlltë e kishte thënë për ata.

20 Filluan ta përgjonin dhe dërguan spiunë, që hiqeshin si njerëz të drejtë, që ta kapnin në fjalë e pastaj t'ua dorëzonin autoriteteve dhe pushtetit të guvernatorit.

21 Ata e pyetën, duke i thënë: "Mjeshtër, e dimë që flet dhe mëson drejt dhe as nuk i mban anën njeriu, por u mëson me vërtetësi njerëzve udhën e Perëndisë.

22 A është e drejtë që ne t'i japim tatim Cezarit, apo jo?"

23 Por Ai, duke e kuptuar djallëzinë e tyre, u tha,

24 "Ma tregoni denarin. E kujt është fytyra dhe mbishkrimi që ka?" Ata i thanë: "Janë të Cezarit."

25 Dhe Ai ua ktheu: "Jepini pra, Cezarit ato që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të

Perëndisë."

26 Ata nuk mundën ta kapnin në fjalë përpara popullit dhe, të mrekulluar nga përgjigjia e Tij, heshtën.

27 Pastaj Jezusit iu afruan disa saducenj, të cilët thoshin se nuk ka ngjallje, dhe e pyetën,

28 "Mjeshtër, Moisiu na ka shkruar se, po t'i vdesë dikujt vëllai, që është i martuar dhe nuk ka fëmijë, vëllai i tij do ta marrë gruan dhe do të rrisë pasardhës për vëllanë e vet.

29 Pra, ishin shtatë vëllezër; i pari mori gruan dhe vdiq pa fëmijë.

30 Edhe i dyti po ashtu.

31 Dhe atë e mori i treti; e kështu me radhë të shtatë; nuk lanë pas fëmijë dhe vdiqën.

32 Më në fund vdiq edhe gruaja.

33 Pra, në ngjallje, gruaja e cilit prej tyre do të jetë ajo? Sepse të shtatë e kishin për grua."

34 Dhe Jezusi, u tha: "Bijtë e kësaj bote martohen dhe jepen për martesë.

35 Por ata që janë gjykuar të denjë për atë jetë, si dhe për ngjalljen prej të vdekurve, as nuk martohen dhe as nuk jepen për martesë.

36 Sepse nuk mund të vdesin më; meqë janë si engjëjt. Duke qenë bij të Perëndisë, ata janë bij të ngjalljes.

37 Por që të vdekurit ngjallen, këtë e ka treguar edhe Moisiu te driza, kur e thërret Zotin Perëndi i Abrahamit, Perëndi i Isakut dhe Perëndi i Jakobit.

38 Sepse Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë për Të."

39 Pastaj disa prej skribëve, duke u përgjigjur, thanë: "Mjeshtër, mirë fole."

40 Ata nuk guxuan më ta pyesnin për ndonjë gjë.

LLUKA

41 Pastaj u tha: "Si ka mundësi të thonë që Krishti është bir i Davidit?"

42 Sepse vetë Davidi në librin e Psalmeve thotë: 'Zoti i tha Zotit tim: "Ulu nga e djathta Ime,

43 derisa t'i bëj armiq të Tu stol për këmbët e Tua.'"

44 Pra, Davidi e quan Atë Zot. Si mund të jetë Ai biri i tij?"

45 Ndërsa gjithë populli po dëgjonte, Ai u tha dishepujve [të Vet]:

46 "Ruhuni prej skribëve, që duan të shëtitin me petka të gjata, u pëlqejnë përsëritjet nëpër sheshet e tregjeve, lakmojnë vendet e para në sinagoga dhe vendet e nderit nëpër gostira,

47 të cilët përpijnë shtëpitë e vejushave dhe, për t'u dukur, bëjnë lutje të gjata; këta do të marrin dënimin më të madh."

Lluka - Kapitulli 21

1 Duke ngritur sytë, Jezusi pa pasanikët që po hidhnin dhuratat e tyre në arkën e thesarit.

2 Pa edhe një vejushë të këputur që hodhi aty dy grosh.

3 Dhe tha: "Vërtet po ju them, që kjo vejushë e varfër ka hedhur më shumë se të gjithë.

4 Sepse të gjithë këta hodhën në arkën e dhuratave nga tepria e tyre, ndërsa ajo nga varfëria e saj hodhi gjithë ç'kishte për të jetuar."

5 Disa po flisnin për tempullin, që ishte stolisur me gurë të bukur e me dhurata kushtuar Perëndisë. Por Ai tha,

6 "Sa për këto që po shihni, do të vijnë ditët kur nuk do të mbetet gur mbi gur pa u përmbysur."

7 Ata e pyetën, duke thënë: "Mjeshtër, kur pra, do të ndodhin këto? Cila do të jetë shenja që këto

gjëra do të ndodhin?"

8 Ai tha: "Shikoni se mos mashtroheni; sepse shumë do të vijnë në emrin Tim, duke thënë: 'Unë jam Krishti' dhe 'Koha po afron'. Mos shkoni pas tyre.

9 Por kur të dëgjoni për luftëra e për trazira, mos u tmerroni; sepse këto duhet të ndodhin më parë, por fundi nuk do të vijë menjëherë."

10 Pastaj u thoshte: "Do të ngrihet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë.

11 Do të bien tërmete të mëdha në vende të ndryshme, murtaja e zi buke; tmerre e shenja të mëdha do të vijnë nga qielli.

12 Por përpara të gjitha këtyre, do të vënë dorë mbi ju e do t'ju përndjekin, duke ju dorëzuar nëpër sinagoga e burgje, duke ju sjellë para mbretërve e guvernatorëve për shkak të emrit Tim.

13 Kjo do t'ju japë rast që t'u dëshmoni.

14 Nguleni në mend mirë dhe mos u shqetësoni se çfarë do të thoni për t'u mbrojtur,

15 sepse Unë do t'ju jap gojë e mençuri, para të cilave të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të mund të qëndrojnë ose t'ju kundërshtojnë.

16 Do të tradhtoheni edhe prej prindërve, vëllezërve, të afërmeve dhe miqve; disa prej jush do t'i vrasin.

17 Do të urreheni prej të gjithëve për shkak të emrit Tim.

18 Por as një fije floku nuk do të bjerë prej kokës suaj.

19 Me durimin tuaj do të fitoni shpirtat tuaj.

20 Dhe kur të shihni Jeruzalemin të rrethuar prej ushtrish, atëherë merreni vesh që shkretimi i tij është afër.

21 Pastaj, le të ikin ndër male ata që janë në Jude, le të dalin ata brenda qytetit, dhe ata që janë në

LLUKA

fusha të mos hyjnë në qytet.

22 Sepse këto janë ditët e hakmarrjes, që të përmbushen të gjitha ato që janë shkruar.

23 Por mjerë ato që janë me fëmijë në bark dhe ato që kanë fëmijë në gjë në ato ditë, sepse brengë të madhe do të ketë mbi këtë tokë dhe zemërim mbi këtë popull.

24 Do të bien nga tehu i shpatës dhe do të çohen robër nëpër të gjitha kombet; Jeruzalemi do të shkelet prej kombeve, derisa të përmbushet koha e kombeve.

25 Do të ketë shenja në diell, në hënë e në yje; mbi tokë kombet do të jenë në ankth e të shastisur nga uturima e detit dhe e dallgëve;

26 njerëzit do të meken nga frika dhe nga pritja e atyre që do të ndodhin mbi tokë, sepse fuqitë e qiejve do të shkunden.

27 E pastaj do të shohin Birin e Njeriut duke ardhur në një re, me fuqi dhe lavdi të madhe.

28 Kur të fillojnë të ndodhin këto, çohuni e ngrini kokat, sepse shpengimi juaj po afron."

29 Dhe u tha një shëmbëllturyë; "Shikoni fikun dhe të gjitha pemët.

30 Kur të shihni që po mugullojnë, merreni vesh që vera tashmë është afër.

31 Po ashtu edhe ju, kur të shihni që po ndodhin këto gjëra, merreni vesh që mbretëria e Perëndisë po afron.

32 Me të vërtetë po ju them, që ky brez nuk do të kalojë derisa gjithçka të përmbushet.

33 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e Mia nuk do të kalojnë.

34 Dhe ruajeni veten, që të mos rëndohen zemrat tuaja nga babëzia, dehja dhe shqetësimet e jetës dhe që ajo ditë të mos ju vijë papritur.

35 Sepse do të bjerë si një lak mbi të gjithë ata që

banojnë mbi faqen e tërë dheut.

36 Pra, mbani sytë hapur e lutuni në çdo kohë, që të mund t'u shpëtoni të gjitha këtyre gjërave që kanë për të ndodhur dhe të qëndroni përballë Birit të Njeriut."

37 Dhe gjatë ditës Ai i mësonte njerëzit në tempull; natën dilte dhe e kalonte jashtë, në malin e quajtur i Ullinjve.

38 I gjithë populli vinte herët në mëngjes në tempull për ta dëgjuar.

Lluka - Kapitulli 22

1 Po afrohej festa e Bukës së Ndorme, që quhej Pashkë.

2 Kryepiftërinjtë dhe skribët po kërkonin mënyrën se si ta zhduknin Jezusin; sepse i druheshin popullit.

3 Pastaj Satani hyri te Juda i quajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët.

4 Ai shkoi e bisedoi me kryepiftërinjtë dhe kryerojat, se si t'ua dorëzonte Jezusin atyre.

5 Ata u gëzuan dhe u morën vesh që t'i jepnin para.

6 Ai pranoi dhe kërkonte rastin për t'ua dorëzuar Jezusin, kur të ishte larg turmës.

7 Pastaj erdhi dita e Bukëve të Ndorme, në të cilën duhej flijuar qengji i Pashkëve.

8 Ai dërgoi Pjetrin dhe Gjonin, duke thënë: "Shkoni e na bëni gati Pashkët, që të hamë."

9 Ata e pyetën: "Ku dëshiron ta përgatisim?"

10 Ai u tha: "Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju takojë një njeri, që mban një shtambë uji; i shkoni pas deri te shtëpia ku do të hyjë.

11 Do t'i thoni të zotit të shtëpisë: 'Mjeshtri të çon fjalë: "Ku është dhoma e miqve që të ha Pashkët

LLUKA

bashkë me dishepujt e Mi?"

12 Ai do t'ju tregojë një dhomë sipër, të madhe e të shtruar; atje përgatiteni."

13 Ata shkuan dhe u doli siç u kishte thënë Ai; atje përgatitën Pashkët.

14 Kur erdhi ora, Ai u ul, e bashkë me Të edhe apostujt.

15 Jezusi u tha: "Kam dashur shumë të ha këtë Pashkë me ju, përpara se të fillojnë vuajtjet e Mia.

16 Sepse, po ju them, që nuk do ta ha më, derisa të përmbushet në mbretërinë e Perëndisë."

17 Pasi mori një kupë dhe falënderoi, tha: "Merreni këtë dhe ndajeni midis jush,

18 sepse po ju them, [se] që sot e tutje nuk do të pi më prej frytit të hardhisë, derisa të vijë mbretëria e Perëndisë."

19 Dhe pasi mori një bukë, falënderoi dhe e ndau. Pastaj ua dha atyre, duke thënë: "Ky është trupi im, që është dhënë për ju; bëjeni këtë për përkujtimin Tim."

20 Po ashtu, pas darkës mori edhe kupën dhe tha: "Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim, që po derdhet për ju.

21 Por ja, dora e atij që më tradhton, është me Mua në tryezë.

22 Sepse, vërtet Biri i Njeriut, siç është përcaktuar, po shkon, por mjerë ai njeri, i cili po e tradhtohet Atë!"

23 Ata filluan të pyesin njëri-tjetrin, se cili prej tyre mund të ishte ai që do ta bënte këtë gjë.

24 E midis tyre pati edhe një debat, se cili prej tyre do të quhej më i madhi.

25 Ai u tha: "Mbretërit e kombeve i sundojnë dhe ata që kanë pushtet mbi ta, quhen bamirës.

26 Ndërsa ju nuk do të jeni kështu; por ai që është

më i madhi midis jush, le të jetë si më i riu, dhe ai që udhëheq, si ai që shërben.

27 Sepse kush është më i madh, ai që është shtruar në tryezë, apo ai që shërben? A nuk është ai që është shtruar në tryezë? Kurse Unë jam mes jush si ai që shërben.

28 Por ju jeni ata që qëndruat me Mua në sprovat e Mia.

29 Dhe Unë po ju jap mbretërinë, siç ma ka dhënë Mua Ati Im,

30 që të hani e të pini në tryezën Time në mbretërinë Time dhe të uleni mbi frone, duke gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit.

31 Simon, Simon, ja, Satani kërkon t'ju kalojë në shoshë si grurin.

32 Por Unë jam lutur për ty, që besimi yt të mos venitet dhe ti, kur të kthehesh, jepu forcë vëllezërve të tu."

33 Pjetri i tha: "Zot, jam gati të shkoj me ty, si në burg ashtu edhe në vdekje."

34 Dhe Ai tha: "Pjetër, po të them, këndesi nuk ka për të kënduar sot, derisa ti të kesh mohuar tri herë që më njeh."

35 Jezusi u tha: "Kur ju dërgova pa kuleta, pa torba e pa sandale, a ju mungoi gjë?" Ata thanë: "Asgjë."

36 Pastaj u tha: "Por tani, ai që ka kuletë, ta marrë me vete, si edhe torbën; ai që nuk ka shpatë, të shesë rrobën e vet e ta blejë.

37 Sepse, po ju them, që kjo që është e shkruar, duhet të përmbushet tek Unë: 'Dhe me shkelësit e ligjit u radhit'; sepse, vërtet, çdo gjëje që është shkruar për Mua, po i vjen koha të përmbushet."

38 Ata thanë: "Zot, ja, këtu janë dy shpata." Ai u tha: "Mjaft."

39 Dhe doli e shkoi, siç e kishte zakon, në Malin e Ullinjve; edhe dishepujt i shkuan pas.

LLUKA

40 Kur arriti në vend, Jezusi u tha: "Lutuni që të mos bini në tundim."

41 Dhe u largua prej tyre sa një e hedhur guri; pastaj ra në gjunjë e po lutej,

42 duke thënë: "O Atë, po të duash, largoje këtë kupë prej Meje; megjithatë jo vullneti Im, por Yti u bëftë."

43 Atij iu shfaq një engjell prej qiellit për t'i dhënë forcë.

44 Në ankth e sipër, Ai po lutej më me forcë; djersa iu bë si pika gjaku që binin përdhe.

45 Pasi u ngrit prej lutjes, vajti te dishepujt dhe i gjeti duke fjetur, të këputur nga hidhërimi.

46 Dhe u tha: "Përse po flini? Çohuni e lutuni, që të mos bini në tundim."

47 Ndërsa ishte ende duke folur, ja ku u erdhi një turmë; u printe ai që quhej Juda, njëri prej të dymbëdhjetëve; ai iu afrua Jezusit për ta puthur.

48 Por Jezusi i tha: "Judë, me një puthje po e tradhton Birin e Njeriut?"

49 Ata që ishin rreth Tij, kur panë se çfarë do të ndodhte, thanë: "Zot, a t'u biem me shpatë?"

50 Njëri prej tyre i ra shërbëtorit të kryepriiftit dhe i këputi veshin e djathtë.

51 Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Lëreni, mjaft me kaq." I preku veshin dhe e shëroi.

52 Pastaj Jezusi u tha atyre që ishin të pranishëm, kryepriiftërinjve, kryerojave të tempullit dhe pleqve: "Paskeni dalë me shpata e me shkopinj, si kundër një kusari?"

53 Kur isha çdo ditë me ju në tempull, ju nuk vutë dorë mbi Mua; por kjo është ora juaj, ku sundon errësira."

54 Pasi e kapën, e çuan dhe e futën brenda në shtëpinë e kryepriiftit. Pjetri po e ndiqte nga larg.

55 Kishin ndezur një zjarr në mes të oborrit dhe ishin ulur së bashku; edhe Pjetri u ul në mes tyre.

56 Një shërbyese, kur e pa që u ul pranë dritës së zjarrit, ia nguli sytë dhe tha: "Edhe ky ishte me Të."

57 Por ai mohoi, duke thënë: "Moj grua, unë nuk e njoh Atë."

58 Dhe pas pak, një tjetër, me ta parë, tha: "Edhe ti je një prej tyre." Pjetri tha: "Jo, o njeri, nuk jam."

59 Pasi kishte kaluar rreth një orë, një tjetër nguli këmbë, duke thënë: "Me të vërtetë, edhe ky bashkë me Të ishte, sepse është galileas."

60 Por Pjetri tha: "O njeri, nuk e di ç'po thua." Dhe menjëherë, ndërsa ai po fliste, këndoi këndesi.

61 Zoti u kthye dhe shikoi Pjetrin. Pjetrit iu kujtua fjala e Zotit, se si i kishte thënë: 'Përpara se të këndoje këndesi sot, ti do të më mohosh tri herë'.

62 Pjetri, doli jashtë e qau me hidhërim.

63 Dhe burrat që e kishin kapur Jezusin, po e përqeshnin dhe po e rrihnin.

64 Pasi i mbuluan sytë, e pyesnin, duke thënë: "Gjeje me profeci, kush është ai që të goditi?"

65 E shanin dhe thoshin shumë gjëra të tjera për Të.

66 Dhe kur u bë ditë, u mblodhën pleqësia e popullit, kryepriiftërinjtë e skribët dhe e çuan Jezusin në këshillin e tyre të lartë,

67 dhe i thanë: "Nëse je Krishti, na thuaj." Dhe Ai u tha: "Po t'jua them, nuk do të besoni.

68 Dhe po t'ju pyes, nuk do të përgjigjeni.

69 Që tani e tutje, Biri i Njeriut do të ulet në të djathtë të fuqisë së Perëndisë."

70 Pastaj të gjithë thirrën: "Ti, pra, je Biri i Perëndisë, apo jo?" Ai u tha: "Ju po e thoni që Unë jam."

LLUKA

71 Ata thanë: "Përse na u dashkan ende dëshmi? Sepse ne vetë e dëgjuam prej gojës së Tij."

Lluka - Kapitulli 23

1 Pastaj e gjithë turma e madhe u ngrit dhe e çuan te Pilati.

2 Dhe filluan ta akuzojnë, duke thënë: "E gjetëm këtë njeri duke çoroditur kombin tonë; nuk i lë njerëzit t'i japin tatimin Cezarit dhe thotë që Ai vetë është Krishti mbret."

3 Pilati e pyeti, duke thënë: "A je Ti mbreti i judenjve?" Ai iu përgjigj e tha: "Ti po e thua."

4 Pastaj Pilati u tha kryepriiftërinjve dhe turmave: "Nuk gjej asnjë faj te ky njeri."

5 Por ata ngulnin këmbë, duke thënë: "Ai po ndërson popullin, duke i mësuar njerëzit në mbarë Judenë, nga Galileja deri këtu."

6 Kur Pilati e dëgjoi këtë, pyeti nëse ai njeri ishte galileas.

7 Dhe me ta marrë vesh që Ai ishte nën pushtetin e Herodit, ia dërgoi Herodit, i cili në ato ditë edhe ai ishte në Jeruzalem.

8 Kur Herodi e pa Jezusin, u gëzua shumë, sepse prej kohësh donte ta shihte, meqë kishte dëgjuar për Të dhe shpresonte të shihte ndonjë mrekulli prej Tij.

9 Pastaj Herodi i bëri shumë pyetje, por Ai nuk iu përgjigj fare.

10 Aty ishin edhe kryepriiftërinjtë e skribët që e akuzonin egërsisht.

11 Atëherë Herodi, bashkë me ushtarët e vet, pasi e poshtëruan dhe e tallën, i hodhën përsipër një rrobë të shndritshme dhe ia kthyen Pilatit.

12 Po atë ditë Pilati dhe Herodi u bënë miq me njëri-tjetrin, sepse më parë kishin qenë në armiqësi.

13 Dhe Pilati, pasi thirri kryepriiftërinjtë, krerët dhe popullin,

14 u tha: "Ma keni sjellë këtë njeri si nxitës të popullit për rebelim; dhe ja, e hetova para jush dhe nuk gjeta ndonjë faj në këtë njeri për gjërat që e akuzoni."

15 As Herodi nuk gjeti gjë; sepse ai na e ktheu përsëri neve; e shihni, Ai nuk ka bërë asgjë që të meritojë vdekjen.

16 Pra, pasi ta fshikulloj, do ta liroj.

17 (Sepse ai duhej t'u lironte njërin me rastin e festës.)

18 Por ata thirrën të gjithë së bashku, duke thënë: "Vrite këtë dhe na liro Barabanë."

19 Ky kishte rënë në burg për një kryengritje që kishte ndodhur në qytet dhe për vrasje.

20 Por Pilati, duke dashur ta lironte Jezusin, iu drejtua përsëri atyre.

21 Por ata bërtisnin, duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje!"

22 Ai u tha për të tretën herë: "Përse, ç'të keqe ka bërë ky njeri? Nuk i gjeta asgjë që të meritojë vdekjen; prandaj, pasi ta fshikulloj, do ta liroj."

23 Por ata ngulnin këmbë me zë të lartë, duke kërkuar që Ai të kryqëzohej. E zërat e tyre mbizotëronin.

24 Atëherë Pilati mori vendim që të bëhej ashtu siç kërkonin ata.

25 Liroi atë që kishte rënë në burg për kryengritje dhe vrasje, siç kishin kërkuar ata, ndërsa Jezusin e la në vullnetin e tyre.

26 Dhe ndërsa po e çonin, kapën njëfarë Simoni, nga Kirena, që po vinte prej arës, dhe i vunë përsipër kryqin që ta mbante pas Jezusit.

27 Pas Tij vinte një turmë e madhe populli e grash,

LLUKA

që u binin kraharorëve dhe vajtonin për Të.

28 Por Jezusi, duke iu kthyer atyre, tha: "Bija të Jeruzalemit, mos qani për Mua, por qani për veten tuaj dhe për fëmijët tuaj.

29 Sepse ja, po vijnë ditët kur do të thonë: 'Të bekuara qofshin beronjat dhe barqet që nuk kanë lindur dhe gjinjte që nuk kanë mëndur.'

30 Pastaj do të fillojnë t'u thonë maleve: 'Bini mbi ne' dhe kodrave: 'Na mbuloni'.

31 Sepse, kur i bëjnë këto gjëra me drurin e njomë, ç'do të bëhet me të thatin?"

32 Sollën edhe dy të tjerë, që ishin keqbërës, për t'i vrarë bashkë me Të.

33 Kur erdhën në vendin që quhet Kafka, aty e kryqëzuan Atë, si edhe keqbërësit, njërin nga e djathta, e tjetrin nga e majta.

34 Jezusi thoshte: "O Atë, fali, sepse nuk dinë se ç'po bëjnë." Pastaj i ndanë rrobat e Tij, duke i hedhur në short.

35 Populli kishte qëndruar e po vështronte. Edhe krerët e përqeshnin, duke thënë: "Ai ka shpëtuar të tjerët le të shpëtojë Vetën, nëse është Krishti, i zgjedhuri i Perëndisë."

36 Edhe ushtarët e tallën; iu afruan për t'i sjellë uthull,

37 dhe i thanë: "Nëse Ti je mbreti i judenjve, shpëtoje Vetën."

38 Mbi Të ishte vënë edhe një mbishkrim, KY ËSHTË MBRETI I JUDENJVE.

39 Njëri nga keqbërësit që ishin varur në kryq, e shante, duke thënë: "A nuk je ti Krishti? Shpëto Vetën dhe ne."

40 Por tjetri, duke u përgjigjur, e qortoi dhe tha: "Nuk ke frikë nga Perëndia, sepse ti ke të njëjtin dënim?"

41 Ne me të drejtë, sepse po marrim çka

meritojmë për ato që kemi bërë, kurse Ky nuk ka bërë asgjë të keqe."

42 Pastaj ai tha: "Jezus, kujtohu për mua kur të shkosh në mbretërinë Tënde."

43 Ai i tha: "Me të vërtetë po ta them, sot do të jesh me Mua në parajsë."

44 Ishte afërsisht ora e gjashtë dhe një errësirë e madhe ra mbi tërë dhenë deri në orën e nëntë,

45 sepse dielli u venit dhe perdja e tempullit u ça në mes.

46 Atëherë Jezusi, duke thirrur me zë të lartë, tha: "O Atë, në duart e Tua po e lë frymën Time." Pasi tha këtë, dha shpirt.

47 Kur kryeqindësi pa se ç'ndodhi, lëvdoi Perëndinë dhe tha: "Vërtet ky njeri ishte i drejtë."

48 Dhe të gjitha turmat që ishin mbledhur aty, kur panë ato që ndodhën, filluan të kthehen duke rrahur kraharorin.

49 Por të gjithë ata që e njihnin, si edhe gratë që e kishin shoqëruar që nga Galileja, qëndruan larg, duke parë këto gjëra.

50 Dhe ja, atje ndodhej një burrë me emrin Jozef, anëtar i këshillit, i cili ishte njeri i mirë e i drejtë,

51 i cili nuk ishte pajtuar me këshillin dhe me veprimet e tyre. Ai ishte nga Arimateja, qytet i judenjve; ky priste mbretërinë e Perëndisë.

52 Ky shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit.

53 Pasi e zbriti nga kryqi, e mbështolli me një pëlhurë liri dhe e vuri në një varr të gërmuar në shkëmb, ku nuk ishte vënë njeri më parë.

54 Ishte dita e Përgatitjes dhe po agonte e shtuna.

55 Gratë që e kishin shoqëruar që nga Galileja, shkuan pas tij, panë varrin dhe se si u vendos trupi i Tij.

56 E me t'u kthyer, përgatitën erëza e vajra me erë

LLUKA

të këndshme. Dhe të shtunën pushuan, siç e thotë urdhërimi.

Lluka - Kapitulli 24

1 Ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ato shkuan te varri, duke sjellë erëzat që kishin përgatitur.

2 Dhe e gjetën gurin të rrokullisur larg prej varrit.

3 Por kur hynë brenda, nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus.

4 Dhe ndodhi që, ndërsa ato ishin të hutuara nga kjo gjë, ja, dy burra të veshur me nga një rrobë të shndritshme papritur qëndruan para tyre.

5 Ato, të frikësuara, ulën fytyrat për tokë, por ata u thanë: "Përse po e kërkoni të gjallin midis të vdekurve?"

6 Ai nuk është këtu, por u ngjall. Kujtohuni si ju foli, kur ishte ende në Galile,

7 kur tha: 'Biri i Njeriut duhet të jepet në duart e njerëzve mëkatarë, të kryqëzohet dhe të tretën ditë të ngjallet përsëri'."

8 Atyre iu kujtuan fjalët e Tij

9 dhe, pasi u kthyen nga varri, ua dëftuan të gjitha këto të njëmbëdhjetëve dhe gjithë të tjerëve.

10 Ato ishin Maria Magdalena, Joana, Maria nëna e Jakobit; bashkë me to ishin edhe gra të tjera, që ua thoshin këto gjëra apostujve.

11 Por këto fjalë iu dukën atyre si gjepura dhe nuk i besuan gratë.

12 Megjithatë Pjetri u ngrit e vrapoi për te varri, u përkul dhe, kur pa vetëm pëlhurat, u largua i habitur për çka kishte ndodhur.

13 Dhe ja, dy prej tyre, po atë ditë, shkuan në një fshat me emrin Emaus, që ishte gjashtëdhjetë stade larg prej Jeruzalemit,

14 dhe bisedonin me njëri-tjetrin për të gjitha ato që kishin ndodhur.

15 Dhe ndodhi që ndërsa ata po bisedonin e diskutonin njëri me tjetrin, vetë Jezusi u afrua dhe filloi të ecte bashkë me ta.

16 Por megjithëse e shihnin, nuk ishin në gjendje ta njihnin.

17 Ai u tha: "Ç'janë këto fjalë që po shkëmbeni me njëri-tjetrin gjatë rrugës?" Ata ndalën hapin, të trishtuar.

18 Njëri prej tyre, me emrin Kleopa, iu përgjigj e i tha: "Mos vallë je i vetmi i huaj që po viziton Jeruzalemin dhe që nuk i ke marrë vesh ato që kanë ndodhur këtu këto ditë?"

19 Ai u tha: "Çfarë?" Ata i thanë: "Ato për Jezusin nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishëm në vepra e në fjalë, përpara Perëndisë dhe gjithë popullit.

20 Se si kryepriiftërinjtë dhe krerët tanë e dorëzuan për t'u dënuar me vdekje dhe e kryqëzuan.

21 Ne shpresonim se Ai ishte njeriu që do ta çlironte Izraelin me anë të shpengimit; por, veç të gjitha këtyre, kjo është dita e tretë që kur ndodhën këto gjëra.

22 Për më tepër, na kanë çuditur disa gra në mes nesh, të cilat kishin shkuar herët te varri.

23 Kur nuk e gjetën trupin e Tij, erdhën e thanë, se kanë parë një vegim engjëjsh, të cilët thoshin se Ai është gjallë.

24 Dhe disa, që ishin me ne, u larguan për te varri dhe e gjetën ashtu siç kishin thënë gratë, por Atë nuk e panë."

25 Atëherë Ai u tha: "O të marrë dhe mendjeplogët që besoni të gjitha ato që kanë folur profetët.

26 A nuk duhej që Krishti t'i vuante këto, dhe pastaj të hynte në lavdinë e Vet?"

LLUKA

27 Dhe duke filluar që nga Moisiu e të gjithë profetët, Ai u shpjegoi atyre ato që kishin lidhje me Të në të gjitha Shkrimet.

28 Ata iu afruan fshatit ku po shkonin; Ai bëri sikur po largohej më tutje.

29 Por ata ngulën këmbë, duke thënë: "Rri me ne, sepse po ngriset dhe dita tashmë ka kaluar." Ai hyri për të qëndruar me ta.

30 Dhe kur u shtrua për të ngrënë me ta, mori bukën, e bekoi dhe pasi e ndau, ua dha atyre.

31 Atëherë sytë e tyre u hapën dhe ata e njohën Jezusin; por Ai u zhdruk prej syve të tyre.

32 Ata thanë me njëri-tjetrin: "A nuk na digjej zemra përbrenda, kur na fliste udhës, dhe kur na shtjellonte Shkrimet?"

33 Dhe u ngritën në po atë orë, u kthyen në Jeruzalem dhe i gjetën të njëmbëdhjetë, si edhe të tjerët që ishin me ta, të mbledhur së bashku,

34 që thoshin: "Vërtet, Zoti u ngjall dhe iu shfaq Simonit."

35 Ata treguan ato që u kishin ndodhur gjatë rrugës dhe se si e kishin njohur kur Ai ndau bukën.

36 Ndërsa po flisnin për këto gjëra, Jezusi u duk në mes tyre dhe u tha: "Paqja qoftë me ju."

37 Por ata u tmerruan e u frikësuan dhe mendonin se kishin parë një frymë.

38 Ai u tha: "Përse jeni të shqetësuar? Përse lindin dyshime në zemrat tuaja?"

39 Shikoni duart dhe këmbët e Mia, jam Unë vetë; më prekni dhe shikoni; sepse fryma nuk ka mish e kocka, por, sikurse e shihni, Unë i kam."

40 Dhe si tha këtë, u tregoi duart e këmbët.

41 Ndërsa ata ende nuk po besonin nga gëzimi dhe po mrekulloheshin, Ai u tha: "A keni ndojë gjë për të ngrënë këtu?"

42 I dhanë një copë peshk të pjekur.

43 Ai e mori dhe e hëngri para tyre.

44 Pastaj u tha: "Këto janë fjalët e Mia që ju thosha kur isha ende me ju: Të gjitha ato që janë shkruar për Mua në Ligjin e Moisiut, te profetët dhe te psalmet, duhet të përmbushen."

45 Pastaj ua kthjelloi mendjen që të kuptonin Shkrimet.

46 Dhe u tha: "Kështu është shkruar që Krishti të vuajë dhe të tretën ditë të ngjallet përsëri prej të vdekurve,

47 dhe që në emër të Tij të predikohet pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjitha kombet, duke filluar nga Jeruzalemi.

48 Ju jeni dëshmitarë të këtyre gjërave.

49 Dhe ja, Unë po ju dërgoj premtimin e Atit Tim, por ju qëndroni në qytet derisa të visheni me fuqi nga lart."

50 Pastaj u priu jashtë deri në Betani dhe, si ngriti duart lart, i bekoi.

51 Dhe ndodhi që, ndërsa po i bekonte, Ai u shkëput prej tyre dhe u ngrit lart në qiell.

52 Ata, pasi e adhuruan, u kthyen në Jeruzalem me një gëzim të madh.

53 Dhe rrinin vazhdimisht në tempull duke bekuar Perëndinë.

Gjoni

Gjoni - Kapitulli 1

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte me Perëndinë dhe Fjala ishte Perëndi.

2 Ky ishte në fillim me Perëndinë.

3 Të gjitha u bënë nëpërmjet Tij dhe pa Të nuk u bë asnjë gjë, që është bërë.

4 Në Të ishte jeta dhe jeta ishte drita e njerëzve.

5 Drita shndrit në errësirë dhe errësira nuk e mposhti.

6 Ishte një njeri i dërguar nga Perëndia, që e kishte emrin Gjon.

7 Ky erdhi për dëshmim, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë të mund të besonin nëpërmjet tij.

8 Ai nuk ishte drita, por u dërgua që të dëshmonte për dritën.

9 Drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri, po vinte në botë.

10 Ishte në botë dhe bota u bë prej Tij, por bota nuk e njohu.

11 Erdhi tek të vetët dhe të vetët nuk e pranuan.

12 Por ata që e pranuan, atyre Ai u dha pushtet të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e Tij,

13 të cilët nuk lindën prej gjaku, as prej vullnetit të mishit, as prej vullnetit të njeriut, por nga Perëndia.

14 Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne dhe ne e pamë lavdinë e Tij, lavdi si ajo e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e vërtetësi.

15 Gjoni dëshmoi për Të dhe bërtiti, duke thënë:

"Ky ishte Ai për të cilin thashë: 'Ai që vjen pas meje është mbi mua, sepse ishte përpara meje.'"

16 Sepse prej plotësisë së Tij morëm ne të gjithë hir mbi hir.

17 Sepse Ligji u dha nëpërmjet Moisiut, ndërsa hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezus Krishtit.

18 Askush nuk e ka parë ndonjëherë Perëndinë; i vetëmlinduri Perëndi, që është në gjirin e Atit, Ai e ka bërë të njohur.

19 Kjo është dëshmia e Gjunit, kur judenjtë nga Jeruzalemi i dërguan priftërinj dhe levitë për ta pyetur: "Kush je ti?"

20 Ai rrëfeu e nuk mohoi; dhe pranoi: "Unë nuk jam Krishti."

21 Ata e pyetën: "Çfarë je atëherë? A je ti Elia?" Ai tha: "Nuk jam." "A je ti profeti?" Ai u përgjigj: "Jo."

22 Atëherë ata i thanë: "Ti kush je? Që t'u japim përgjigje atyre që na dërguan. Ç' thua ti për veten tënde?"

23 Ai tha: "Unë jam zëri i atij që thërret në shkretëtirë: 'Drejtoni rrugën e Zotit', siç tha profeti Isaia."

24 Ata ishin dërguar nga farizenjtë.

25 E pyetën dhe i thanë: "Atëherë përse pagëzon, nëse ti nuk je Krishti, as Elia, as Profeti?"

26 Gjoni iu përgjigj dhe tha: "Unë pagëzoj me ujë, por midis jush qëndron Ai që ju nuk e njihni.

27 Është Ai që vjen pas meje, gjalmet e sandaleve të të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh."

28 Këto gjëra ndodhën në Betani përtej Jordanit, ku Gjoni ishte duke pagëzuar.

29 Të nesërmen ai pa Jezusin duke ardhur drejt tij dhe tha: "Ja, qengji i Perëndisë që heq mëkatën e botës.

GJONI

30 Ky është Ai për të cilin thashë unë: 'Pas meje vjen një njeri i cili është mbi mua, sepse ishte para meje.'

31 Unë nuk e njihja; prandaj erdha duke pagëzuar me ujë, që Ai t'i shfaqet Izraelit."

32 Gjoni dëshmoi, duke thënë: "E pashë Frymën që zbriti si një pëllumb prej qiellit dhe qëndroi mbi Të."

33 Unë nuk e njihja, por Ai që më dërgoi për të pagëzuar me ujë, më tha: 'Ai mbi të cilin do të shohësh Frymën të zbrësë e të qëndrojë mbi Të, ky është Ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë.'

34 Unë e pashë dhe dëshmova që ky është Biri i Perëndisë."

35 Gjoni qëndroi edhe të nesërmen bashkë me dy prej dishepujve të tij.

36 Duke vështruar Jezusin tek po shkonte, ai tha: "Ja Qengji i Perëndisë!"

37 Të dy dishepujt e tij e dëgjuan kur po fliste dhe i shkuan Jezusit pas.

38 Jezusi u kthye dhe, kur i pa ata duke i vajtur pas, u tha: "Çfarë kërkoni?" Ata i thanë: "Rabbi (që e përkthyer do të thotë Mjeshtër), ku rri Ti?"

39 Ai u tha: "Ejani e shikoni." Atëherë ata shkuan dhe panë se ku rrinte dhe atë ditë qëndruan me Të; ishte rreth orës së dhjetë.

40 Njëri prej të dyve që e kishin dëgjuar këtë prej Gjonit dhe që i shkuan Atij pas, ishte Andrea, vëllai i Simon Pjetrit.

41 Së pari, ky gjeti vëllanë e vet, Simonin, dhe i tha: "Kemi gjetur Mesinë, (që, e përkthyer, do të thotë Krishti)".

42 Ai e çoi tek Jezusi. Jezusi, me ta parë, tha: "Ti je Simoni, biri i Gjonit; ti do të quhesh Kefa" (që përkthehet 'Pjetër').

43 Të nesërmen Jezusi deshi të shkonte në Galile. Gjeti Filipin dhe i tha: "Më ndiq."

44 Filipi ishte nga Betsaida, nga qyteti i Andreas dhe i Pjetrit.

45 Filipi gjeti Natanailin dhe i tha: "Kemi gjetur Atë për të cilin shkroi Moisiu në Ligj si edhe profetët, Jezusin e Nazaretit, birin e Jozefit."

46 Natanaili i tha: "A mund të dalë ndonjë e mirë nga Nazareti?" Filipi i tha: "Eja e shiko".

47 Jezusi e pa Natanailin që po vinte tek Ai dhe tha për të: "Ja vërtet një izraelit, tek i cili nuk ka mashtrim!"

48 Natanaili i tha: "Nga më njeh Ti mua?" Jezusi u përgjigj e i tha: "Të pashë, kur ishe nën fik, përpara se të thërriste Filipi."

49 Natanaili iu përgjigj: "Rabbi, Ti je Biri i Perëndisë. Ti je Mbreti i Izraelit."

50 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti besove, ngaqë të thashë, se të pashë nën fik? Gjëra më të mëdha se këto do të shohësh"

51 dhe i tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, do të shihni qiellin të hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur e duke zbritur mbi Birin e Njeriut".

Gjoni - Kapitulli 2

1 Ditën e tretë u bë një dasmë në Kanë të Galileës; nëna e Jezusit ishte atje.

2 Edhe Jezusi me dishepujt e Tij u thirrën në dasmë.

3 Kur u mbarua vera, nëna e Jezusit i tha Atij: "Nuk kanë verë."

4 Jezusi i tha: "Ç'punë kam Unë me ty, o grua? Ora Ime nuk ka ardhur ende."

5 E ëma e Tij u tha shërbëtorëve: "Bëni çfarëdo që t'ju thotë."

GJONI

6 Aty ishin gjashtë shtamba uji prej guri, që ishin vënë për pastrimin, sipas zakonit të judenjve, secila merrte dy ose tri masa.

7 Jezusi u tha: "Mbushni shtambat me ujë." Ata i mbushën deri në buzë.

8 Ai u tha: "Nxirrini tani dhe çojani të parit të gostisë." Ata ia çuan.

9 Kur i pari i gostisë e provoi ujin të kthyer në verë, nuk e dinte nga vinte (kurse shërbëtorët, që nxorën ujin, e dinin). I pari i gostisë thirri dhëndrin

10 dhe i tha: "Kushdo më parë shtron verën e mirë dhe, kur të ftuarit të jenë të pirë, atë të keqen. Ndërsa ti e ke ruajtur verën e mirë deri tani."

11 Kjo ishte shenja e parë që bëri Jezusi në Kanë të Galilesë. Ai shfaqti lavdinë e Vet dhe dishepujt e Tij besuan në Të.

12 Pas kësaj Ai, e ëma, vëllezërit dhe dishepujt e Tij zbritën në Kapernaum dhe qëndruan aty disa ditë.

13 Pashkët e judenjve ishin pranë dhe Jezusi u ngjit për në Jeruzalem.

14 Gjeti në tempull njerëz që shisnin qe, dhen dhe pëllumba, si dhe këmbyesit e parave duke ndenjtur.

15 Pasi bëri një kamzhik prej thuprash, i përzuri të gjithë prej tempullit, edhe dhentë e qetë, ua derdhi paratë këmbyesve dhe ua përmbysi tryezat.

16 Atyre që shisnin pëllumba u tha: "Hiqini këto gjëra prej këtej. Mos e ktheni në pazar shtëpinë e Atit tim."

17 Dishepujt e Tij iu kujtua që ishte shkruar: 'Zelli i shtëpisë Tënde do të më përpijë'.

18 Atëherë judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Ç'shenjë na tregon që i bën këto gjëra?"

19 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Shkatërrojini këtë tempull dhe do ta ngre përsëri në tri ditë."

20 Pastaj judenjtë thanë: "Ky tempull u ndërtua në

dyzet e gjashtë vjet dhe Ti dashke ta ngresh në tri ditë?"

21 Por Ai po fliste për tempullin e trupit të Vet.

22 Kur u ngjall prej të vdekurve, dishepujt e Tij iu kujtua që Ai e kishte thënë këtë dhe i besuan Shkrimin dhe fjalës që kishte thënë Jezusi.

23 Tani që Ai ishte në Jeruzalem për Pashkët, në ditë feste, shumë veta, duke parë shenjat që bënte Ai, besuan në emrin e Tij.

24 Por vetë Jezusi nuk u zinte besë atyre, sepse i njihje të gjithë

25 dhe sepse nuk kishte nevojë që t'i dëshmonte ndokush për njeri, sepse Ai e dinte çfarë kishte brenda njeriut.

Gjoni - Kapitulli 3

1 Midis farizejve ishte një njeri, që e kishte emrin Nikodem, një nga krerët e judenjve.

2 Ky i vajti Jezusit natën dhe i tha: "Rabbi, ne e dimë që ke ardhur nga Perëndia si mësues, sepse askush nuk mund t'i bëjë këto shenja që bën Ti, po të mos jetë Perëndia me të."

3 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po të them, po të mos lindë njeriu përsëri, nuk mund të shohë mbretërinë e Perëndisë."

4 Nikodemi i tha: "Si mund të lindë një njeri, duke genë i moshuar? A është e mundur që njeriu të hyjë për së dyti në barkun e nënës së vet dhe të lindë?"

5 Jezusi u përgjigj: "Me të vërtetë, me të vërtetë po të them, po të mos lindë prej ujit dhe prej Frymës, askush nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.

6 Çka ka lindur prej mishit është mish, dhe çka ka lindur prej Frymës, është frymë.

7 Mos u çudit që të thashë: 'Duhet të lindni

GJONI

përsëri'.

8 Era fryn ku të dojë dhe ti dëgjon zhurmën e saj, por nuk e di se nga vjen dhe ku shkon. Kështu ndodh me këdo që lind prej Frymës."

9 Nikodemi u përgjigj dhe i tha: "Si mund të ndodhin këto gjëra?"

10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti je mjeshtër i Izraelit dhe nuk i ditke këto gjëra?"

11 Me të vërtetë, me të vërtetë po të them, ne flasim atë që dimë dhe dëshmojmë atë që kemi parë, por ju nuk e pranoni dëshminë tonë.

12 Nëse ju fola për gjëra të tokës dhe ju nuk besoni, si do të besoni, po t'ju them gjëra qiellore?"

13 Askush nuk është ngjitur lart në qiell, përveç Atij që zbriti prej qiellit, që është Biri i Njeriut.

14 Ashtu si Moisiu ngriti gjarpërin në shkretëtirë, ashtu duhet të ngrihet edhe Biri i Njeriut,

15 që kushdo që beson në Të, të ketë jetën e amshuar.

16 Sepse kaq e deshi Perëndia botën, sa që i dha Birin e vetëmlindur, që kushdo që beson në Të, të mos humbë por të gëzojë jetën e amshuar.

17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin në botë që të gjykojë botën, por që bota të shpëtohet nëpërmjet Tij.

18 Ai që beson në Të nuk gjykohet, por ai që nuk beson është gjykuar tashmë, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.

19 Gjykimi është ky, që drita ka ardhur në botë dhe njerëzit më tepër deshën errësirën sesa dritën, sepse veprat e tyre ishin të liga.

20 Sepse çdo njeri që bën të liga e urren dritën dhe nuk i afrohet dritës, që të mos i dalin në shesh veprat e tij.

21 Por ai që bën të vërtetën vjen tek drita, që veprat e tij të dalin hapur, sepse janë bërë në

Perëndinë."

22 Pas kësaj, Jezusi dhe dishepujt e Tij erdhën në tokën e Judesë dhe qëndroi atje me ta dhe pagëzonte.

23 Edhe Gjoni pagëzonte në Enon afër Salimit, sepse atje kishte shumë ujëra. Ata vinin dhe pagëzoheshin,

24 sepse Gjonin nuk e kishin shtënë ende në burg.

25 Atëherë lindi një debat midis dishepujve të Gjonit dhe një judeu në lidhje me pastrimin.

26 Ata vajtën te Gjoni dhe i thanë: "Rabbi, Ai që ishte me ty përtej Jordanit, për të cilin dëshmove ti, ja, Ai po pagëzon dhe të gjithë shkojnë tek Ai."

27 Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielli.

28 Vetë ju dëshmoni për mua që thashë: 'Unë nuk jam Krishti, por jam dërguar përpara Tij.'

29 Ai që ka nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që qëndron dhe e dëgjon atë, gëzohet shumë nga zëri i dhëndrit. Prandaj ky gëzim i imi tashti është i plotë.

30 Ai duhet të rritet, ndërsa unë të zvogëlohem.

31 Ai që vjen nga lart është mbi të gjithë, ai që është nga dheu i përket dheut dhe prej dheut flet. Ai që vjen nga qielli [është mbi të gjithë].

32 Çka ka parë e dëgjuar, për këtë dëshmon dhe askush nuk e pranon dëshminë e Tij.

33 Kush e pranon dëshminë e Tij, e ka vërtetuar që Perëndia është i vërtetë.

34 Sepse Ai që dërgoi Perëndia, flet fjalët e Perëndisë, sepse Ai e jep Frymën pa masë.

35 Ati e do Birin dhe gjithçka ia ka dhënë në dorë Atij.

36 Ai që beson në Birin ka jetën e amshuar dhe ai që nuk i bindet Birit nuk do ta shohë jetën, por

GJONI

zemërimi i Perëndisë mbetet mbi të."

Gjoni - Kapitulli 4

1 Jezusi pra, kur e mori vesh që farizejtë kishin dëgjuar se Ai po pagëzonte dhe po bënte më shumë dishepuj se Gjoni,

2 (megjithëse vetë Jezusi nuk pagëzonte, por dishepujt e Tij)

3 e la Judenë dhe u largua përsëri për në Galile.

4 Atij i duhej të kalonte nëpër Samari.

5 Kështu, erdhi në një qytet të Samarisë me emrin Sikar, afër tokës që Jakobi i kishte dhënë birit të vet, Jozefit.

6 Aty ishte pusi i Jakobit. Jezusi pra, i sflitur nga udhëtimi, po rrinte ashtu ulur tek pusi; ishte rreth orës së gjashtë.

7 Erdhi për të mbushur ujë një grua nga Samaria. Jezusi i tha: "Më jep të pi,"

8 sepse dishepujt e Tij ishin larguar për në qytet, që të blinin ushqime.

9 Atëherë gruaja nga Samaria, i tha: "Qysh Ti, që je jude, kërkon të pish ujë prej meje, që jam një grua samaritanë?" (sepse judenjtë nuk përzihen me samaritanët)

10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Po ta njihje dhuratën e Perëndisë dhe kush është Ai që të thotë: 'Jepmë të pi', do të kërkoje ti prej Tij dhe Ai do të të jepte ujë të gjallë."

11 [Gruaja] i tha: "Zotëri, Ti nuk ke me çfarë ta nxjerrësh ujin dhe pusi është i thellë. Pra, nga e merr Ti ujin e gjallë?"

12 Mos vallë je Ti më i madh se Ati ynë Jakobi, që na dha pusin dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtia e tij?"

13 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Kushdo që pi prej

këtij uji, do të ketë përsëri etje.

14 Por kushdo që pin prej ujit që i jap Unë, nuk do të ketë kurrë etje, por uji që do t'i jap do të bëhet në të një burim uji që gufon për jetë të jetëve."

15 Gruaja i tha: "Zotëri, ma jep këtë ujë, që të mos kem më etje e të mos vijë këtu për të mbushur ujë."

16 Ai i tha: "Shko, thirr burrin tënd dhe eja këtu."

17 Gruaja u përgjigj dhe i tha: "Nuk kam burrë." Jezusi i tha: "Mirë the: 'Nuk kam burrë'."

18 Sepse pesë burra ke pasur dhe ai që ke tani nuk është burri yt. Kjo që the është e vërtetë."

19 Gruaja i tha: "Zot, e shoh se Ti qenke profet."

20 Etërit tanë në këtë mal kanë adhuroar dhe ju thoni, që vendi ku duhet të adhurojmë është në Jeruzalem."

21 Jezusi i tha: "Më beso, o grua, po vjen ora kur ju nuk do ta adhuroni Atin as në këtë mal, as në Jeruzalem."

22 Ju adhuroni atë që nuk e njihni, ne adhurojmë atë që njohim, sepse shpëtimi vjen nga judenjtë."

23 Por po vjen ora dhe ka ardhur tashmë, kur adhuresit e vërtetë do të adhurojnë Atin në frymë dhe në vërtetësi, sepse edhe Ati të këtitillë i do ata që e adhurojnë Atë."

24 Perëndia është frymë dhe ata që e adhurojnë Atë duhet ta adhurojnë në frymë dhe në vërtetësi."

25 Gruaja i tha: "E di që Mesia po vjen, Ai që quhet Krisht. Kur të vijë Ai, do të na i tregojë të gjitha."

26 Jezusi i tha: "Unë, që po të flas, jam Ai."

27 Në këtë kohë erdhën dishepujt e Tij dhe u çuditën që Ai po fliste me gruan; megjithatë asnjëri nuk i tha: 'Çfarë kërkon?' ose 'Përse po flet me të?'

28 Atëherë gruaja e la shtambën e ujit dhe u largua

GJONI

për në qytet dhe u tha njerëzve,

29 "Ejani, shikoni një njeri që m'i tha të gjitha sa kam bërë. Mos vallë ky është Krishti?"

30 Ata dolën nga qyteti dhe shkuan tek Ai.

31 Ndërkaq, dishepujt e Tij e lutnin, duke thënë: "Rabbi, ha."

32 Por Ai u tha: "Unë kam një ushqim për të ngrënë që ju nuk e njihni."

33 Atëherë dishepujt thoshin me njëri-tjetrin: "Mos i solli njeri për të ngrënë?"

34 Jezusi u tha: "Ushqimi Im është që të bëjë vullnetin e Atij që më ka dërguar dhe të përfundoj veprën e Tij.

35 A nuk thoni ju: 'Edhe katër muaj dhe vijnë të korrat?' Ja, po ju them, ngrini sytë dhe vështroni arat, sepse ato tashmë janë zbardhur, gati për t'u korrur.

36 Ai që korr merr pagë dhe mbledh frytin për jetën e amshuar, që si ai që mbjell ashtu dhe ai që korr të gëzojnë së bashku.

37 Sepse me këtë vërtetohet fjala: 'Tjetër është ai që mbjell dhe tjetër ai që korr.'

38 Unë ju dërgova për të korrur atë për të cilën ju nuk jeni sfilitur; të tjerë janë sfilitur dhe ju hytë në mundin e tyre."

39 Shumë samaritanë prej atij qyteti besuan në Të, nga fjala e gruas që kishte dëshmuar: 'M'i tha të gjitha ato që kam bërë'.

40 Pra, samaritanët, pasi shkuan tek Ai, iu lutën që të qëndronte me ta dhe Ai ndenji atje dy ditë.

41 Shumë më tepër besuan për shkak të fjalës së Tij

42 dhe i thoshin gruas: "Nuk po besojmë më nga fjalët e tua, sepse ne vetë e dëgjuam dhe e dimë që Ky është Shpëtimtari i botës".

43 Pas dy ditëve Ai u nis prej andej për në Galile.

44 Sepse vetë Jezusi dëshmoi, që profeti nuk ka nder në vendin e vet.

45 Kur erdhi pra, në Galile, Atë e pritën galileasit, pasi i kishin parë të gjitha sa kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin ardhur në festë.

46 Pra, Ai erdhi përsëri në Kanë të Galilesë, ku e ktheu ujin në verë. Aty ishte një zyrtar nga oborri i mbretit, që e kishte djalin të sëmurë në Kapernaum.

47 Kur ky dëgjoji që Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek Ai dhe e luti të zbriste dhe t'ia shëronte të birin, që ishte gati për të vdekur.

48 Atëherë Jezusi i tha: "Po të mos shihni shenja dhe mrekulli, ju nuk besoni fare."

49 Oborrtari i tha: "Zotëri, eja përpara se fëmija im të vdesë."

50 Jezusi i tha: "Shko, yt bir jeton." Njeriu i besoi fjalës që i tha Jezusi dhe shkoi.

51 Ndërsa po zbriste, atë e takuan shërbëtorët e tij, dhe i thanë: "Fëmija yt jeton."

52 Ai i pyeti ata për orën kur ishte përmirësuar fëmija. Ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet."

53 Atëherë i ati e mori vesh, që kjo kishte ndodhur pikërisht në atë orë kur Jezusi i kishte thënë: 'Yt bir jeton'; ai dhe e tërë shtëpia e tij besuan.

54 Kjo është shenja e dytë që bëri Jezusi, duke u kthyer nga Judeja në Galile.

Gjoni - Kapitulli 5

1 Pas këtyre ishte festa e judenjve dhe Jezusi u ngjiti në Jeruzalem.

2 Afër Portës së Dhenve në Jeruzalem është një pellg që në hebraisht quhet Betesda, që ka pesë

GJONI

portikë.

3 Në to dergjeshin një numër i madh njerëzish të sëmurë, të verbër, të çalë, ulokë, që prisnin trazimin e ujit.

4 Sepse një engjëll, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe trazonte ujin. Pastaj pas trazimit të ujit, i pari që hynte, shërohej nga çfarëdo lëngate që të kishte.

5 Aty ishte një njeri që lëngonte prej tridhjetë e tetë vjetësh.

6 Jezusi, kur e pa këtë të shtrirë dhe kur e mori vesh që ai tashmë kishte një kohë të gjatë, i tha: "A do që të shërohesh?"

7 I lënguari iu përgjigj: "Zotëri, unë nuk kam njeri që, kur të trazohet uji, të më fusë në pellg; sapo shkoj unë, një tjetër zbret para meje."

8 Jezusi i tha: "Ngrihu, merr hasrën dhe ec."

9 Ai njeri u shërua menjëherë, mori hasrën e vet dhe filloi të ecte. Ishte ditë e shtunë.

10 Prandaj, judenjtë i thoshin atij që u shërua: "Është e shtunë dhe nuk të lejohet që ta marrësh hasrën."

11 Ai iu përgjigj: "Ai që më shëroi më tha: 'Merr hasrën dhe ec'."

12 Ata e pyetën: "Kush është Ai njeri që të tha: 'Merr hasrën dhe ec'?"

13 I shëruari nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi ishte tërhequr, meqë aty ishte një turmë njerëzish.

14 Pas këtyre, Jezusi e gjeti atë në tempull dhe i tha: "Ja, ti u shërove, mos bëj më mëkat, që të mos të ndodhë ndonjë gjë më e keqe."

15 Njeriu u largua dhe u tregoi judenjve se Ai që e shëroi, ishte Jezusi.

16 Prandaj judenjtë e përndiqnin Jezusin, sepse Ai i bënte këto të shtunën.

17 [Jezusi] iu përgjigj: "Ati Im vepron deri në këtë

çast, edhe Unë veproj."

18 Për këtë arsye pra, judenjtë e kërkonin edhe më shumë për ta vlarë, sepse Ai jo vetëm që kishte shkelur të shtunën, por edhe sepse Ai thoshte se Perëndia ishte Ati i Tij, duke e vënë Vetën njëlloj me Perëndinë.

19 Pastaj Jezusi u përgjigj, duke u thënë: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, Biri nga ana e Vet nuk mund të bëjë asgjë, po të mos shohë Atin duke bërë, sepse çka bën Ati, këto i bën po ashtu edhe Biri.

20 Sepse Ati e do Birin dhe ia tregon Atij të gjitha që bën; dhe do t'i tregojë edhe punë më të mëdha se këto, që ju të mrekulloheni.

21 Sepse ashtu si Ati ngre të vdekurit dhe u jep jetë, po ashtu edhe Biri do t'u japë jetë atyre që Ai do.

22 Sepse Ati nuk gjykon askënd, por të gjithë pushtetin për të gjykuar ia ka dhënë Birit,

23 që të gjithë të nderojnë Birin siç nderojnë Atin. Ai që nuk nderon Birin nuk nderon Atin që e ka dërguar Atë.

24 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, Ai që dëgjon fjalën Time, dhe i beson Atij që më ka dërguar Mua, ka jetën e amshuar dhe nuk i nënshtrohet gjykimit, por ka kaluar nga vdekja në jetë.

25 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, po vjen ora, madje tanimë ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë dhe ata që e dëgjojnë do të jetojnë.

26 Sepse ashtu si Ati ka jetë brenda vetvetes, po ashtu i dha mundësi edhe Birit që të ketë jetë brenda vetvetes.

27 I dha Atij pushtet që të ushtrojë gjykim, sepse Ai është Biri i Njeriut.

28 Mos u mrekulloni nga kjo, sepse po vjen ora në të cilën të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e Tij

GJONI

29 dhe do të dalin. Ata që kanë bërë të mira do të ringjallen për të jetuar, por ata që kanë bërë të këqija do të ringjallen për t'u gjykuar.

30 Unë nga vetja Ime nuk mund të bëj asgjë. Siç dëgjoj, ashtu gjykoj dhe gjykimi Im është i drejtë, sepse Unë nuk kërkoj vullnetin Tim, por vullnetin e Atij që më ka dërguar.

31 Po të dëshmoja për Vetveten, dëshmia Ime nuk do të ishte e vërtetë.

32 Është një tjetër që dëshmon për Mua; dhe e di që dëshmia që Ai bën për Mua është e vërtetë.

33 Ju keni dërguar për të pyetur te Gjoni, dhe ai ka dhënë dëshmi për të vërtetën.

34 Por Unë nuk marr dëshmi prej njeriu, por i them këto, që ju të shpëtoheni.

35 Ai ishte kandili që digjej e ndriçonte dhe ju deshët të gëzoheni për pak kohë në dritën e tij.

36 Por Unë kam dëshmi më të madhe se ajo e Gjonit, sepse punët që më ka dhënë Ati për t'i përfunduar, vetë punët që bëj Unë, dëshmojnë se Ati më ka dërguar Mua.

37 Ati, që më ka dërguar, ka dëshmuar për Mua. Ju as e keni dëgjuar ndonjëherë zërin e Tij, as e keni parë fytyrën e Tij.

38 Fjala e Tij nuk banon brenda jush, sepse ju nuk i besoni Atij që ka dërguar Ai.

39 Ju kërkon në Shkrimet, sepse mendoni që në to keni jetën e amshuar dhe pikërisht ato dëshmojnë për Mua.

40 Nuk doni të vini tek Unë që të keni jetën.

41 Unë nuk marr lavdi prej njerëzve.

42 Por Unë ju njoh, që nuk keni në vetvete dashuri për Perëndinë.

43 Unë kam ardhur në emër të Atit Tim dhe ju nuk më pranoni; po të vijë një tjetër në emrin e vet, atë do ta pranoni.

44 Si mund të besoni ju, kur merrni lavdi prej njëri-tjetrit dhe nuk kërkon lavdinë që vjen prej të vetmit Perëndi?

45 Mos mendoni se Unë do t'ju padis tek Ati; Moisiu është ai që ju padit, tek i cili ju keni shpresuar.

46 Sepse po t'i besoni Moisiut, do të më besoni edhe Mua, sepse ai ka shkruar për Mua.

47 Por nëse nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të Mia?"

Gjoni - Kapitulli 6

1 Pas këtyre Jezusi u largua përtej detit të Galileës, domethënë të Tiberiadës.

2 Një turmë e madhe e ndiqte pas, sepse kishin parë shenjat që Ai bënte me të sëmurët.

3 Jezusi u ngjit në mal dhe po rrinte ulur atje me dishepujt e Vet.

4 Po afroheshin pashkët, festa e judenjve.

5 Kur Jezusi ngriti sytë dhe pa një turmë të madhe që po vinte drejt Tij, i tha Filipit: "Ku t'i blejmë bukët që të hanë këta?"

6 Ai e thoshte këtë për ta vënë në provë, sepse e dinte çfarë kishte për të bërë.

7 Filipi iu përgjigj: "Dyqind denarë bukë nuk u mjaftojnë që secili të marrë nga pak."

8 Njëri prej dishepujve të Tij, Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, i tha,

9 "Është një djalë këtu që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël, por ç'janë këta për kaq shumë veta?"

10 Jezusi tha: "Ulini njerëzit shtruar." Në atë vend kishte shumë bar. Pra njerëzit u ulën aty, rreth pesë mijë burra në numër.

GJONI

11 Atëherë Jezusi mori bukët dhe, pasi falënderoi, ua shpërndau atyre që ishin shtruar për të ngrënë; po ashtu bëri edhe me peshqit, aq sa deshën.

12 Kur u nginjën, u tha dishepujve të Vet: "Mblidhni copat që kanë mbetur, që asgjë të mos shkojë dëm."

13 Ata pra, i mblodhën dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga të pesë bukët e elbit që u tepruan atyre që kishin ngrënë.

14 Atëherë njerëzit, si e panë shenjën që bëri, thoshin: "Ky është vërtet Profeti që do të vijë në botë."

15 Jezusi pra, duke e ditur se ata po vinin për ta kapur që ta bënin mbret, u largua përsëri vetëm në mal.

16 Kur u ngrys, dishepujt e Tij zbritën anës detit.

17 Hypën në një lundër dhe kaluan në bregun tjetër të detit në Kapernaum. Tashmë ishte errësuar dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata.

18 Deti po trazohej nga një erë e fortë që po frynte.

19 Pasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë apo tridhjetë stade, ata panë Jezusin që po ecte mbi det, duke iu afruar lundrës; dhe i zuri frika.

20 Por Ai u tha: "Jam unë, mos u frikësoni."

21 Ata pra, donin ta merrnin në lundër dhe lundra menjëherë u gjend në bregun ku po shkonin.

22 Të nesërmen, turma që qëndronte në bregun tjetër të detit, pa se atje nuk kishte veçse një lundër të vetme dhe që Jezusi nuk kishte hipur në lundër me dishepujt e Vet, por këta ishin larguar vetëm.

23 Lundra të tjera erdhën nga Tiberiada, afër vendit ku kishin ngrënë bukë pasi kishte falënderuar Zoti.

24 Pastaj kur turma pa që as Jezusi, as dishepujt e Tij nuk ishin atje, hipën në lundra dhe shkuan në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin.

25 Me ta gjetur në anën tjetër të detit, i thanë: "Rabbi, kur paske ardhur këtu?"

26 Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, po më kërkoni jo sepse patë shenjat, por sepse hëngrët nga bukët dhe u nginjët."

27 Mos punoni për ushqimin që priset, por për ushqimin që mbetet për jetë të jetëve, të cilin do t'ju japë Biri i Njeriut, sepse mbi Të ka vënë vulën e vet Ati, Perëndia."

28 Pastaj ata i thanë: "Çfarë të bëjmë, që të kryejmë punët e Perëndisë?"

29 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Puna e Perëndisë është kjo, të besoni në Atë që Ai ka dërguar."

30 Atëherë ata i thanë: "Çfarë shenje bën Ti pra, që ne të shohim dhe të të besojmë? Çfarë bën Ti?"

31 Etërit tanë hëngrën mananë në shkretëtirë, siç është shkruar: 'Ai u dha të hanë bukë prej qiellit'."

32 Atëherë Jezusi u tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, Moisiu nuk ju ka dhënë bukë nga qielli, por Ati Im ju jep bukën e vërtetë prej qiellit."

33 Sepse buka e Perëndisë është Ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës."

34 Pastaj ata i thanë: "Zot, na e jep përherë këtë bukë."

35 Jezusi u tha: "Unë jam buka e jetës; atë që vjen tek Unë nuk e merr kurrë uria dhe atë që beson në Mua nuk e merr kurrë etja."

36 Por ju thashë, që megjithëse më keni parë nuk besoni."

37 Gjithçka që më jep Ati, do të vijë tek Unë, dhe atë që vjen tek Unë, kurrë nuk do ta flak jashtë."

38 Sepse kam zbritur nga qielli, jo që të bëj vullnetin Tim por vullnetin e Atij që më ka dërguar."

39 Vullneti i Atij që më dërgoi është ky: të mos

GJONI

humbas asgjë nga ajo që më ka dhënë Ai, por ta ngjall në ditën e fundit.

40 Sepse vullneti i Atit Tim është ky: kushdo, që sheh Birin dhe beson tek Ai, të ketë jetën e amshuar dhe që Unë ta ngjall në ditën e fundit."

41 Prandaj judenjtë pëshpërisnin për Të, sepse tha: 'Unë jam buka që zbriti nga qielli.'

42 Ata thoshin: "A nuk është ky Jezusi, i biri i Jozefit, atin dhe nënën e të cilit ne i njohim? Pra, si thënka: 'Kam zbritur prej qiellit?'"

43 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Mos pëshpërisni me njëri-tjetrin.

44 Askush nuk mund të vijë tek Unë, po të mos e tërheqë Ati që më ka dërguar dhe Unë do ta ngjall në ditën e fundit.

45 Është shkruar te profetët: 'Të gjithë do të marrin mësim nga Perëndia.' Kushdo që e ka dëgjuar Atin dhe ka mësuar prej Tij, ai vjen tek Unë.

46 Jo se e ka parë ndonjë njeri Atin, përveç Atij që është prej Perëndisë, Ai e ka parë Atin.

47 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, kush beson ka jetën e amshuar.

48 Unë jam buka e jetës.

49 Etërit tuaj hëngrën mananë në shkretëtirë dhe vdiqën.

50 Kjo është buka që zbret nga qielli, që kush të hajë prej saj të mos vdesë.

51 Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qielli. Po të hajë njeri prej kësaj buke do të jetojë përjetë dhe vërtet, buka që do të jap Unë është mishi Im, që do ta jap për jetën e botës."

52 Atëherë judenjtë filluan të haheshin me njëri-tjetrin, duke thënë: "Si mund të na japë ky njeri mishin [e Vet] për ta ngrënë?"

53 Atëherë Jezusi u tha: "Me të vërtetë, me të

vërtetë po ju them, po të mos hani mishin e Birit të Njeriut, dhe të mos pini gjakun e Tij, nuk do të keni jetë brenda vetes.

54 Kush ha mishin Tim dhe pi gjakun Tim ka jetën e amshuar dhe Unë do ta ngjall në ditën e fundit.

55 Sepse mishi Im është ushqim i vërtetë dhe gjaku Im është pije e vërtetë.

56 Kush ha mishin Tim dhe kush pi gjakun Tim mbetet në Mua dhe Unë në të.

57 Ashtu si më dërgoi Ati që jeton dhe Unë jetoj prej Atit, po ashtu ai që ushqehet në Mua, edhe ai vetë, do të jetojë prej Meje.

58 Kjo është buka që zbriti nga qielli; jo siç hëngrën etërit dhe vdiqën. Kush ha këtë bukë do të jetojë për jetë të jetëve."

59 Këto tha Ai në sinagogë, kur mësonte njerëzit në Kapernaum.

60 Prandaj shumë prej dishepujve të Tij, kur e dëgjuan, thanë: "Kjo fjalë është e rëndë. Kush mund ta dëgjojë?"

61 Jezusi, duke e ditur në vetvete që dishepujt e Tij po pëshpërisnin për këtë, u tha: "Kjo po ju shkandullon?"

62 Po sikur të shihni Birin e Njeriut duke u ngjitur aty ku ishte më parë?

63 Është Fryma ajo që jep jetë. Mishi nuk vlen asgjë. Fjalët që ju kam folur Unë janë frymë dhe janë jetë.

64 Por midis jush ka disa që nuk besojnë." Sepse Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besojnin dhe kush do ta dorëzonte.

65 Ai thoshte: "Prandaj ju kam thënë, që askush nuk mund të vijë tek Unë, po të mos i jetë dhënë prej Atit."

66 Që prej asaj kohe, shumë nga dishepujt e Tij u tërhoqën dhe nuk shkuan më me Të.

GJONI

67 Pastaj Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: "Mos doni të shkoni edhe ju?"

68 Simon Pjetri iu përgjigj: "Zot! Te kush të shkojmë? Ti ke fjalë të jetës së amshuar.

69 Ne kemi besuar dhe e kemi kuptuar që Ti je i Shenjti i Perëndisë."

70 Jezusi iu përgjigj: "A nuk ju zgjodha Unë ju të dymbëdhjetë, dhe megjithatë njëri prej jush është djall?"

71 E kishte fjalën për Judën e Simon Iskariotit, sepse ky, një nga të dymbëdhjetët, ishte ai që do ta dorëzonte.

Gjoni - Kapitulli 7

1 Pas këtyre Jezusi endej nëpër Galile, meqë Ai nuk donte të kalonte nëpër Jude, sepse judenjtë e kërkonin ta vrisnin.

2 Po afrohej festa e judenjve, ajo e tabernakujve.

3 Prandaj vëllezërit e Tij i thanë: "Largohu prej këtej dhe shko në Jude, që t'i shohin edhe dishepujt e Tu punët që bën,

4 sepse askush nuk bën gjë në fshehtësi nëse kërkon të dalë hapur. Nëse Ti i bën këto gjëra, dil hapur para botës."

5 Sepse as vëllezërit e Tij nuk besonin në Të.

6 Atëherë Jezusi u tha: "Koha Ime nuk ka ardhur ende, por koha juaj është gjithmonë gati.

7 Bota nuk mund t'ju urrejë ju, por më urren Mua, sepse Unë dëshmoj kundër saj, që punët e saj janë të liga.

8 Ngjituni vetë në festë, Unë nuk po ngjitem në këtë festë, sepse koha Ime nuk është përmbushur ende."

9 Si tha këto gjëra, qëndroi në Galile.

10 Por kur vëllezërit e Tij u ngjitën për në festë, atëherë u ngjit edhe Ai, jo hapur, por në fshehtësi.

11 Ndërkaq judenjtë e kërkonin në festë dhe thoshin: "Ku është Ai?"

12 Midis turmave kishte shumë pëshpëritje për Të. Disa thoshin se ishte njeri i mirë; të tjerë thoshin të kundërtën, që Ai mashtronte turmën.

13 Megjithatë askush nuk fliste hapur për Të nga frika e judenjve.

14 Por, tani në mes të festës, Jezusi u ngjit në tempull dhe i mësonte njerëzit.

15 Atëherë judenjtë habiteshin, dhe thoshin: "Si i di ky njeri shkronjat pa mësuar?"

16 Atëherë Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Mësimet e Mia nuk janë të Miat, por të Atij që më ka dërguar.

17 Nëse dikush dëshiron të bëjë vullnetin e Tij, ai do ta marrë vesh nëse këto mësimet janë nga Perëndia, apo Unë flas nga vetja Ime.

18 Ai që flet nga vetja kërkon lavdinë e vet, por kush kërkon lavdinë e Atij që e ka dërguar Atë, Ai është i vërtetë dhe tek Ai nuk ka padrejtësi.

19 A nuk jua dha Moisiu Ligjin? Askush prej jush nuk e zbaton Ligjin. Përse kërkonin të më vrisni?"

20 Turma u përgjigj: "Ti ke demon. Kush kërkon të të vrasë?"

21 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Një punë bëra dhe të gjithë jeni të mrekulluar.

22 Prandaj Moisiu ju ka dhënë rrethprerjen (jo se është nga Moisiu, por nga etërit) dhe ju e rrethprisni njeriun edhe të shtunën.

23 Nëse një njeri rrethprietet të shtunën, që të mos shkelet Ligji i Moisiut, ju zemërohni me Mua sepse shëndosha një njeri të tërë të shtunën?

24 Mos gjykoni nga dukja, por gjykoni me drejtësi."

GJONI

25 Disa nga Jeruzalemi thoshin: "A nuk është ky ai që ata kërkojnë ta vrasin?"

26 Ja, ai po flet hapur, dhe asgjë nuk i thonë. Mos vallë e dinë për të vërtetë krerët që ky është Krishti?"

27 Por ne e dimë nga është ky. Kur të vijë Krishti, askush nuk do ta dijë se nga është."

28 Pastaj Jezusi, ndërsa mësonte njerëzit në tempull, thirri dhe tha: "Edhe Mua më njihni dhe e dini nga jam. Unë nuk kam ardhur nga vetja Ime, por Ai që më ka dërguar është i vërtetë, të cilin ju nuk e njihni.

29 Unë e njoh Atë, sepse prej Tij jam dhe Ai më ka dërguar."

30 Prandaj ata kërkonin ta kapnin; por kurrkush nuk vuri dorë mbi Të, sepse nuk kishte ardhur ende ora e Tij.

31 Por shumë nga turma besuan tek Ai dhe thoshin: "Kur të vijë Krishti, a do të bëjë Ai më shumë mrekulli se ato që bëri Ky?"

32 Farizejtë dëgjuan turmën duke pëshpëritur këto gjëra për Të. Kryepiftërinjtë dhe farizejtë dërguan rojat që ta kapnin.

33 Atëherë Jezusi tha: "Edhe për pak kohë jam me ju dhe do të shkoj tek Ai që më ka dërguar.

34 Do të më kërkonte dhe nuk do të më gjeni, dhe aty ku do të jem Unë, ju nuk mund të vini."

35 Judenjtë thanë me njëri-tjetrin: "Ku ka për të shkuar ky, që ne nuk do ta gjejmë? Mos do të shkojë në diasporën e grekëve dhe të mësojë grekët?"

36 Ç'është kjo fjalë që tha: 'Do të më kërkonte dhe nuk do të më gjeni dhe atje ku do të jem Unë, ju nuk mund të vini?'"

37 Në ditën e fundit, ditën e madhe të festës, Jezusi qëndroi dhe thirri, duke thënë: "Po të ketë etje njeri, le të vijë tek Unë dhe të pijë.

38 Ai që beson në Mua, siç e ka thënë Shkrimi:

'lumenj me ujë të gjallë do të rrjedhin nga brenda tij'."

39 Por këtë Ai e tha për Frymën, që kishin për ta marrë ata që besonin në Të. Sepse Fryma nuk ishte dhënë ende, meqë Jezusi ende nuk e kishte marrë lavdinë.

40 Prandaj disa prej turmës, duke dëgjuar këto fjalë, thoshin: "Ky është vërtet Profeti."

41 Të tjerë thoshin: "Ky është Krishti." Kurse disa të tjerë thoshin: "Mos vjen vallë Krishti nga Galileja?"

42 A nuk është thënë në Shkrim, që Krishti vjen nga farë e Davidit dhe nga Betlehemi, fshati ku ishte Davidi?"

43 Prandaj, për shkak të Tij, pati përçarje midis turmës.

44 Disa prej tyre donin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi Të.

45 Pastaj tek kryepiftërinjtë dhe farizejtë erdhën rojat. Ata u thanë: "Përse nuk e sollët?"

46 Rojat u përgjigjën: "Kurrë nuk ka folur njeri kështu."

47 Atëherë farizejtë iu përgjigjën: "Mos jeni mashtruar edhe ju?"

48 A ka besuar tek Ai ndonjë nga krerët ose nga farizejtë?"

49 Por kjo turmë që nuk e njeh Ligjin është e mallkuar."

50 Nikodemi, që ishte një prej tyre dhe që kishte ardhur tek Ai më parë, u tha,

51 "A e dënon njeriun Ligji ynë, pa e dëgjuar më parë dhe pa ditur çfarë ka bërë?"

52 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Mos je edhe ti nga Galileja? Kërko dhe do të shikosh që nuk ka dalë profet nga Galileja."

GJONI

53 Dhe shkuan, secili në shtëpinë e vet.

Gjoni - Kapitulli 8

1 Jezusi shkoi në malin e Ullinjve.

2 Herët në mëngjes Ai erdhi përsëri në tempull dhe i gjithë populli erdhi tek Ai. Pasi u ul, filloi të mësonte njerëzit.

3 Skribët dhe farizejtë sollën një grua, që e kishin kapur duke tradhtuar burrin. Si e vunë gruan në mes,

4 i thanë Atij: "Mjeshtër, kjo grua u kap duke tradhtuar burrin.

5 Moisiu na ka porositur në Ligj që të tilla duhen të vriten me gurë. Po Ti, çfarë thua?"

6 Këtë e thoshin për ta vënë në provë, që të kishin për çfarë ta padisnin. Por Jezusi, si u përkul poshtë, filloi të shkruante me gisht në tokë.

7 Ndërsa vazhdonin me ngulm ta pyesnin, Ai u ngrit dhe u tha: "Kush prej jush është pa mëkate, le ta hedhë i pari gurin mbi të",

8 dhe u përkul përsëri dhe po shkruante në tokë.

9 Ata që e dëgjuan, filluan të dalin një nga një, duke nisur nga më të moshuarit. Ai mbeti vetëm, si dhe gruaja që ishte aty në mes.

10 Kur u ngrit, Jezusi i tha asaj: "Grua, ç'u bënë ata? Askush nuk të paska dënuar?"

11 Ajo tha: "Askush, Zot." Atëherë Jezusi tha: "As Unë nuk po të dënoj. Shko dhe tani e tutje mos mëkato më."

12 Pastaj Jezusi u foli përsëri atyre, duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush vjen pas Meje nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën e jetës."

13 Atëherë farizejtë i thanë: "Ti po dëshmon për veten Tënde. Dëshmia Jote nuk është e vërtetë."

14 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Edhe pse Unë dëshmoj për veten Time, dëshmia Ime është e vërtetë, sepse Unë e di nga kam ardhur dhe ku po shkoj, kurse ju nuk e dini as nga vij, as ku shkoj.

15 Ju gjykoni sipas mishit; Unë nuk gjykoj askënd.

16 Por edhe sikur Unë të gjykoj, gjykimi Im është i vërtetë, sepse Unë nuk jam vetëm, por jam Unë dhe Ati që më ka dërguar.

17 Edhe në ligjin tuaj është shkruar, që dëshmia e dy njerëzve është e vërtetë.

18 Unë jam ai që dëshmoj për vetveten dhe Ati që më ka dërguar dëshmon për Mua."

19 Atëherë ata i thanë: "Ku është Ati yt?" Jezusi u përgjigj: "Ju nuk më njihni as Mua, as Atin Tim. Po të më njihnit Mua, do të njihnit edhe Atin Tim."

20 Ai i foli këto fjalë në vendin e thesarit, duke i mësuar njerëzit në tempull. Askush nuk e kapi, sepse ende nuk kishte ardhur ora e Tij.

21 Atëherë ai u tha përsëri: "Unë po shkoj dhe ju do të më kërkonit dhe do të vdisni në mëkatin tuaj. Atje ku shkoj Unë, ju nuk mund të vini."

22 Atëherë judenjtë thoshin: "Mos do të vrasë veten, sepse thotë: 'Ku po shkoj Unë, ju nuk mund të vini?'"

23 Ai u thoshte: "Ju jeni nga poshtë, Unë jam nga lart; ju jeni nga kjo botë, Unë nuk jam nga kjo botë.

24 Prandaj ju thashë që ju do të vdisni në mëkatet tuaja; sepse po të mos besoni që Unë jam Ai, ju do të vdisni në mëkatet tuaja."

25 Pastaj ata i thanë: "Kush je ti?" Jezusi u tha: "Çfarë ju thashë që në fillim?"

26 Shumë gjëra kam për të folur e për të gjykuar për ju. Por Ai që më ka dërguar Mua, është i vërtetë dhe gjërat që kam dëgjuar prej Tij, ia them botës."

27 Ata nuk e kuptuan që Ai po u thoshte për Atin.

GJONI

28 Atëherë Jezusi [u] tha: "Kur të lartësoni Birin e Njeriut, atëherë ju do ta dini që Unë jam Ai dhe që nuk bëj asgjë prej vetes Sime. Por po jua them këto siç m'i ka mësuar Ati.

29 Ai që më ka dërguar është me Mua. Ai nuk më ka lënë vetëm, sepse Unë bëj gjithmonë gjërat që i pëlqejnë Atij."

30 Ndërsa po thoshte këto, shumë besuan tek Ai.

31 Pastaj Jezusi u thoshte atyre judenjve që i besuan Atij: "Po të qëndroni në fjalën Time, jeni vërtet dishepujt e Mi.

32 Do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë."

33 Ata iu përgjigjën: "Ne jemi farë e Abrahamit dhe kurrë nuk kemi qenë skllavër të ndokujt. Si thua Ti: 'Do të bëheni të lirë?'"

34 Jezusi iu përgjigj: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them se, kush bën mëkat, është skllav i mëkatit.

35 Skllavi nuk qëndron në shtëpi përjetë; Biri qëndron përjetë.

36 Pra, po t'ju çlirojë Biri, do të jeni me të vërtetë të lirë.

37 E di që jeni farë e Abrahamit. Ju kërkoni të më vrisni, sepse fjala Ime nuk zë vend te ju.

38 Unë flas ato që kam parë tek Ati dhe ju pra, bëni ato që keni dëgjuar prej atit tuaj."

39 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Abrahami është ati ynë." Jezusi u tha: "Po të ishit fëmijë të Abrahamit, do të bënit punët e Abrahamit.

40 Por tani ju kërkoni të më vrisni, njeriun që ju ka folur të vërtetën, të cilën e kam dëgjuar prej Perëndisë; këtë Abrahami nuk e ka bërë.

41 Ju bëni punët e atit tuaj." [Pastaj] ata i thanë: "Ne nuk kemi lindur si fëmijë të paligjshëm. Ne kemi një Atë, Perëndinë."

42 Jezusi u tha: "Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do të më donit Mua, sepse Unë kam dalë dhe kam ardhur nga Perëndia. Sepse nuk kam ardhur nga vetja Ime, por Ai më ka dërguar.

43 Përse nuk i merrni vesh ato që them Unë? Sepse nuk mund të dëgjoni fjalën Time.

44 Ju jeni prej atit tuaj, djallit, dhe doni të bëni dëshirat e atit tuaj. Ai ishte vrasës që në fillim dhe nuk qëndronte në të vërtetën, sepse e vërteta nuk ishte në të. Kur dikush thotë një gënjeshtër, ai flet prej vetes së vet, sepse është gënjeshtar dhe ati i gënjeshtres.

45 Dhe mua, ngaqë them të vërtetën, nuk më besoni.

46 Kush prej jush më fajëson Mua për mëkat? Nëse them të vërtetën, përse nuk më besoni?

47 Kush është prej Perëndisë dëgjon fjalët e Perëndisë, por ju nuk i dëgjoni, sepse nuk jeni prej Perëndisë."

48 Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Nuk e themi mirë ne që Ti je samaritan dhe ke demon?"

49 Jezusi u përgjigj: "Unë nuk kam demon, por nderoj Atin Tim dhe ju nuk më nderoni.

50 Unë nuk kërkoj lavdinë Time; atë ka kush e kërkon dhe e gjykon.

51 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, nëse dikush e mban fjalën Time, ai nuk do të shohë vdekje përjetë."

52 [Atëherë] judenjtë i thanë: "Tani e morëm vesh që paske demon. Abrahami ka vdekur, po ashtu edhe profetët, dhe Ti thua: 'Nëse dikush mban fjalën Time, ai nuk do të shijojë vdekje përjetë.'"

53 Mos je Ti më i madh se ati ynë Abrahami, që ka vdekur? Edhe profetët kanë vdekur. Çfarë e pandeh Ti veten?"

54 Jezusi u përgjigj: "Nëse Unë i jap lavdi vetes Sime, lavdia Ime nuk është asgjë. Ati Im është Ai që më jep lavdi, për të cilin ju thoni: 'Është

GJONI

Perëndia jonë'.

55 Ju nuk e njihni, por Unë e njoh. Edhe sikur të them që nuk e njoh, do të jem ashtu si ju gënjeshtar. Por Unë e njoh dhe mbaj fjalën e Tij.

56 Ati juaj, Abrahami, ngazëllehej që të shihte ditën Time; ai e pa dhe u gëzua."

57 Pastaj judenjtë i thanë: "Ti ende nuk i ke të pesëdhjetat dhe paske parë Abrahamin?"

58 Jezusi u tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, përpara se të lindte Abrahami, Unë jam."

59 Atëherë ata morën gurë që ta qëllonin, por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli.

Gjoni - Kapitulli 9

1 Duke kaluar, pa një njeri që kishte lindur i verbër.

2 Dishepujt e pyetën dhe i thanë: "Rabbi, kush ka mëkatuar, ky apo prindërit e tij, që ka lindur i verbër?"

3 Jezusi u përgjigj: "As ky nuk ka mëkatuar, as prindërit e tij. Por kjo ka ndodhur që tek ai të duken punët e Perëndisë.

4 Neve na duhet të kryejmë punët e Atij që më ka dërguar, sa është ditë; vjen nata, kur askush nuk mund të punojë.

5 Sa kohë që jam në botë, Unë jam drita e botës."

6 Pasi tha këto, pështyu përdhe, bëri baltë prej pështymës, ia leu sytë me të

7 dhe i tha: "Shko e lahu në pellg të Siloamit," (që përkthehet, I dërguari). Ai shkoi e u la dhe erdhi duke shikuar.

8 Atëherë fqinjët dhe ata që e kishin parë më përpara që ai ishte lypës, thoshin: "A nuk është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?"

9 Të tjerë thoshin: "Ky është ai" e të tjerë thoshin:

"Jo, por i ngjan atij." Ai thoshte: "Unë jam ai."

10 Ata pra, i thoshin: "Si [pra] t'u hapën sytë?"

11 Ai u përgjigj: "Një njeriu që quhet Jezus bëri baltë, më leu sytë dhe më tha: 'Shko në Siloam dhe lahu'. Shkova dhe me t'u larë, më erdhën sytë."

12 Ata i thanë: "Ku është Ai?" Ai tha: "Nuk e di."

13 Atë që më parë ishte i verbër e çuan te farizejtë.

14 Ishte e shtunë dita në të cilën Jezusi bëri baltën dhe ia hapi atij sytë.

15 Pastaj farizejtë po ashtu e pyesnin përsëri, se si i erdhi shikimi. Ai u tha: "Ai vuri baltë mbi sytë e mi, u lava dhe shoh."

16 Atëherë disa prej farizejve thoshin: "Ky njeri nuk është prej Perëndisë, sepse Ai nuk e mban të shtunën." Por të tjerë thoshin: "Si ka mundësi që një njeri mëkatar të bëjë të tilla shenja?" Midis tyre lindi një përçarje.

17 Pastaj ata i thanë përsëri të verbrit: "Çfarë thua ti për Të, meqë Ai t'i hapi sytë?" Ai tha: "Ai është profet."

18 Por, judenjtë nuk besuan që ai kishte qenë i verbër dhe i erdhën sytë, derisa u bënë zë prindërve të atij që i kishte ardhur shikimi.

19 I pyetën dhe u thanë: "A është ky djali juaj, që thoni se ka lindur i verbër? E si sheh ai tani?"

20 Atëherë prindërit e tij u përgjigjën dhe thanë: "E dimë që ky është djali ynë dhe që ka lindur i verbër.

21 Por se si sheh ai tani, nuk e dimë, as kush ia hapi sytë nuk e dimë. Pyeteni, ai është në moshë dhe do të flasë vetë për veten e tij."

22 Prindërit e tij i thanë këto gjëra sepse u druheshin judenjve, sepse judenjtë tashmë kishin rënë në ujdi që kushdo që do të pohonte se Ai ishte Krishti, do të përjashtohet prej sinagogës.

23 Prandaj prindërit e tij thanë: "Ai është në

GJONI

moshë, pyeteni atë."

24 Pastaj thirrën edhe një herë njeriun që ishte i verbër dhe i thanë: "Jepi lavdi Perëndisë. Ne e dimë që ky njeri është mëkatar."

25 Atëherë ai u përgjigj: "Nëse Ai është mëkatar apo jo, nuk e di; një gjë e di, isha i verbër, tani shikoj."

26 Pastaj ata i thanë: "Çfarë të bëri Ai? Si t'i hapi sytë?"

27 Ai iu përgjigj: "Jua thashë tashmë dhe ju nuk e dëgjuat. Përse doni ta dëgjoni përsëri? Mos doni të bëheni edhe ju dishepuj të Tij?"

28 Ata e shanë dhe i thanë: "Ti je dishepull i Atij, kurse ne jemi dishepujt e Moisiut."

29 Ne e dimë që Perëndia i foli Moisiut, por këtë nuk e dimë nga është."

30 Njeriu u përgjigj dhe u tha: "E pra, kjo është çuditshme që ju nuk e ditkeni nga është dhe megjithatë Ai m'i hapi sytë."

31 E dimë që Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse dikush ka frikë Perëndinë dhe bën vullnetin e Tij, këtë e dëgjon."

32 Që prej fillimit të jetës nuk është dëgjuar që ndokush t'i hapë sytë atij që ka lindur i verbër."

33 Po të mos ishte ky prej Perëndisë, nuk do të mund të bënte asgjë."

34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti i tëri ke lindur në mëkate dhe na mëson ne?" Dhe e flakën jashtë."

35 Jezusi dëgjoji që ata e kishin flakur jashtë dhe, kur e gjeti, tha: "A beson ti në Birin e Njeriut?"

36 Ai u përgjigj dhe tha: "E kush është Ai, Zotëri, që unë të besoj tek Ai?"

37 Jezusi i tha: "Ti e ke parë; është Ai që po flet me ty."

38 Ai tha: "Besoj, Zot" dhe e adhuroi Atë."

39 Jezusi tha: "Për gjykim kam ardhur Unë në këtë botë, që ata të cilët nuk shikojnë të shohin dhe ata që shikojnë të bëhen të verbër."

40 Disa prej fariësejve që ishin me ta i dëgjuan këto dhe i thanë: "Mos jemi edhe ne të verbër?"

41 Jezusi u tha: "Po të ishit të verbër, ju nuk do të kishit mëkat. Por tani thoni: 'Shohim', prandaj mëkati juaj mbetet."

Gjoni - Kapitulli 10

1 "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, ai që nuk hyn nga dera në vathën e dhenve por ngjitet nga ndonjë vend tjetër, ai është vjedhës dhe kusar."

2 Por ai që hyn nga dera është bari i dhenve."

3 Këtij ia hap derën rojtari dhe dhentë dëgjojnë zërin e tij. I thërret me emër dhentë e veta dhe i nxjerr jashtë."

4 Kur i nxjerr të gjitha dhentë e veta, shkon para tyre dhe dhentë i venë pas, sepse e njohin zërin e tij."

5 Ato nuk do t'i shkojnë kurrë pas një të huaji, por do të ikin prej tij, sepse nuk e njohin zërin e të huajve."

6 Këtë shëmbëlltyrë u tha Jezusi, por ata nuk morën vesh për çfarë po u fliste Ai."

7 Atëherë Jezusi u tha përsëri: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, Unë jam dera e dhenve."

8 Të gjithë sa kanë ardhur para meje janë vjedhës dhe kusarë, por dhentë nuk i dëgjuan ata."

9 Unë jam dera; po të hyjë dikush përmes Meje do të shpëtohet; do të hyjë e do të dalë dhe do të gjejë kullota."

10 Vjedhësi nuk vjen, veçse që të vjedhë, të vrasë e të shkatërrojë. Unë kam ardhur që të kenë jetë dhe ta kenë me bollëk."

GJONI

11 Unë jam bariu i mirë. Bariu i mirë jep jetën e vet për dhentë.

12 Rrogëtari që nuk është bari, i cili nuk i ka dhentë të vetat, e sheh ujkun duke ardhur, i braktis dhentë dhe ikën; ujku i rrëmben dhe i arrakat ato.

13 Sepse rrogëtar është dhe nuk shqetësohet për dhentë.

14 Unë jam bariu i mirë dhe i njoh dhentë e Mia dhe dhentë e Mia më njohin Mua –

15 Siç më njeh Ati Mua, edhe Unë e njoh Atin – dhe jap jetën Time për dhentë.

16 Kam edhe dhen të tjera, që nuk janë prej kësaj vathe. Më duhet t'i mbledh edhe ato, të cilat do ta dëgjojnë zërin Tim dhe do të jetë vetëm një grigjë, vetëm një bari.

17 Prandaj më do Ati Mua, sepse Unë jap jetën Time, që ta marr përsëri.

18 Askush nuk ma heq, por Unë e jap atë nga vetja Ime. Unë kam pushtet ta jap dhe kam pushtet ta marr atë përsëri. Këtë porosi e kam marrë prej Atit tim."

19 Përsëri pati një përçarje ndër judenjtë për shkak të këtyre fjalëve.

20 Shumë prej tyre thoshin: "Ai ka demon dhe është i çmendur. Përse e dëgjon?"

21 Të tjerë thoshin: "Këto fjalë nuk janë të atij që ka demon. A mundet një demon t'u hapë sytë të verbërve?"

22 Pastaj u kremtua festa e Përkushtimit në Jeruzalem; ishte dimër.

23 Jezusi po ecte në tempull nën portikun e Solomonit.

24 Atë e rrethuan judenjtë dhe i thoshin: "Deri kur do të na e mbash shpirtin pezull? Nëse ti je Krishti, na e thuaj hapur."

25 Jezusi iu përgjigj: "Jua kam thënë dhe nuk besoni; punët që bëj Unë në emër të Atit Tim, ato dëshmojnë për Mua.

26 Por ju nuk besoni, sepse ju nuk jeni prej dhenve të Mia.

27 Dhentë e Mia e dëgjojnë zërin Tim; Unë i njoh dhe ato më vijnë pas.

28 Unë u jap jetën e amshuar dhe ato nuk do të humbasin përjetë; askush nuk do të m'i rrëmbejë nga dora.

29 Ati im, që m'i ka dhënë, është më i madhi i të gjithëve dhe askush nuk mund t'ia rrëmbejë Atit nga dora.

30 Unë dhe Ati jemi një."

31 Judenjtë morën përsëri gurë që ta vrisnin.

32 Jezusi iu përgjigj: "Shumë punë të mira ju kam treguar prej Atit. Për cilën prej tyre po më qëlloni me gurë?"

33 Judenjtë iu përgjigjën: "Nuk të qëllojmë me gurë për punë të mirë, por për blasfemi, sepse Ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi."

34 Jezusi iu përgjigj: "A nuk është shkruar në Ligjin tuaj: 'Unë kam thënë, jeni perëndi'?"

35 Nëse i quajti perëndi ata, tek të cilët erdhi fjala e Perëndisë (dhe Shkrimi nuk mund të bjerë poshtë),

36 a thoni ju për Atë që Ati e shenjtëroi dhe e dërgoi në botë: 'Po blasfemon', sepse thashë: 'Jam Bir i Perëndisë'?"

37 Nëse nuk bëj punët e Atit Tim, mos më besoni.

38 Por nëse i bëj, edhe sikur të mos më besoni Mua, u besoni punëve, që ta dini dhe ta merrni vesh që Ati është në Mua dhe Unë në Atin."

39 Prandaj e kërkonin përsëri ta kapnin, por Ai u shpëtoi nga duart.

40 U largua përsëri përtej Jordanit në vendin ku

GJONI

ishte duke pagëzuar më parë Gjoni dhe qëndroi atje.

41 Shumë shkuan tek Ai dhe thoshin: "Gjoni vërtet nuk bëri asnjë shenjë, por të gjitha sa tha Gjoni për këtë njeri janë të vërteta."

42 Shumë veta atje besuan tek Ai.

Gjoni - Kapitulli 11

1 Ishte një i sëmurë, me emrin Llazar nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj.

2 Maria ishte ajo që e kishte lyer me vaj erëmirë dhe i kishte fshirë këmbët me flokët e vet; vëllai i saj, Llazari, ishte i sëmurë.

3 Prandaj motrat e dërguan tek Ai, që t'i thoshte: "Zot, ja, ai që Ti do është i sëmurë."

4 Kur Jezusi e dëgjoi, tha: "Kjo sëmundje nuk është për vdekje, por për lavdinë e Perëndisë, që Biri i Perëndisë të marrë lavdi nëpërmjet saj."

5 Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin.

6 Pra, kur dëgjoi që ai ishte i sëmurë, qëndroi edhe dy ditë në vendin ku ishte.

7 Pastaj, pas kësaj, u tha dishepujve: "Të shkojmë përsëri në Jude."

8 Dishepujt i thanë: "Rabbi, judenjtë sapo kërkonin të të vrisnin me gurë dhe Ti po shkon përsëri atje?"

9 Jezusi u përgjigj: "A nuk ka dita dymbëdhjetë orë? Po të ecë njeriu ditën, nuk pengohet, sepse shikon dritën e kësaj bote.

10 Por, po të ecë natën, pengohet, sepse drita nuk është në të."

11 Këto gjëra tha Ai dhe pas kësaj u tha: "Miku ynë Llazari, ka rënë të flerë, por Unë po shkoj ta zgjoj."

12 Pastaj dishepujt i thanë: "Zot, në qoftë se po fle, do ta marrë veten."

13 Por Jezusi e kishte fjalën për vdekjen e tij. Ata menduan se thoshte për të fjeturit e gjumit.

14 Atëherë Jezusi u tha hapur: "Llazari ka vdekur.

15 Dhe gëzohem për ju, që nuk u ndodha atje, që të besoni. Por le të shkojmë tek ai."

16 Pastaj Thomai, i quajtur Binjaku, u tha bashkëdishepujve: "Shkojmë edhe ne, që të vdesim bashkë me Të."

17 Pra, kur erdhi Jezusi, pa se ai kishte bërë katër ditë në varr.

18 Betania ishte afër Jeruzalemit, rreth pesëmbëdhjetë stade larg.

19 Shumë prej judenjve kishin ardhur te Marta dhe Maria për t'i ngushëlluar për të vëllanë.

20 Prandaj Marta kur dëgjoi që po vinte Jezusi, erdhi për ta takuar. Ndërsa Maria qëndroi në shtëpi.

21 Pastaj Marta i tha Jezusit: "Zot, po të ishe këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur.

22 [Por] edhe tani e di që çfarëdo që t'i kërkosh Perëndisë, Perëndia do të ta japë."

23 Jezusi i tha: "Yt vëlla do të ngrihet përsëri."

24 Marta i tha: "E di që do të ngrihet përsëri gjatë ngjalljes në ditën e fundit."

25 Jezusi i tha: "Unë jam ngjallja dhe jeta. Kush beson në Mua, edhe po të vdesë, do të jetojë.

26 Kush jeton dhe beson në Mua, nuk do të vdesë në jetë të jetëve. E beson këtë?"

27 Ajo i tha: "Po, Zot. Unë kam besuar që Ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që ka ardhur në botë."

28 Si tha këtë, u largua dhe i bëri zë fshehtas Marisë motrës së vet, duke thënë: "Mjeshtri ka

GJONI

ardhur dhe po të thërret."

29 Me ta dëgjuar, ajo u ngrit menjëherë dhe shkoi tek Ai.

30 Jezusi nuk kishte arritur ende në fshat, por ishte në vendin ku e kishte takuar Marta.

31 Atëherë judenjtë, që ishin me të në shtëpi dhe që po e ngushëllonin, kur panë që Maria u ngrit menjëherë dhe doli, i shkuan pas, duke menduar që po vente te varri për të qarë atje.

32 Pastaj, kur erdhi Maria aty ku ishte Jezusi dhe e pa Atë, i ra ndër këmbë, duke i thënë: "Zot, po të ishte Ti këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur."

33 Atëherë Jezusi kur e pa që ajo po qante, si edhe judenjtë që erdhën me të duke qarë, rënkoi në shpirt dhe u trondit.

34 Ai tha: "Ku e keni vënë?" Ata i thanë: "Zot, eja e shiko."

35 Jezusi qau me lot.

36 Pastaj judenjtë thoshin: "Pa shiko sa e donte."

37 Disa prej tyre thanë: "Ky që i hapi sytë të verbrit, nuk mund të bënte që as ky të mos vdiste?"

38 Jezusi pra, ende i prekur thellë, shkoi te varri. Aty ishte një guvë dhe mbi të ishte vënë një gur.

39 Jezusi tha: "Hiqeni gurin!" Marta, e motra e atij që kishte vdekur, i tha: "Zot, ai tashmë bie erë, sepse ka katër ditë që ka vdekur."

40 Jezusi i tha: "A nuk të thashë që po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë?"

41 Atëherë ata hoqën gurin. Jezusi ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoj që më dëgjove."

42 Unë e dija që gjithmonë më dëgjon, por e thashë për turmën që është përreth, që të besojnë se Ti më ke dërguar."

43 Si tha këto, thirri me zë të lartë: "Llazar, dil

jashtë!"

44 Ai që kishte vdekur doli jashtë, me këmbët e duart të lidhura me rripa qefini dhe fytyrën të mbështjellë me një rizë. Jezusi u tha: "Zgjidheni dhe lëreni të shkojë!"

45 Pastaj shumë prej judenjve që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë ato që bëri Ai, besuan në Të.

46 Por disa prej tyre u larguan për tek farizejtë dhe u thanë ato që bëri Jezusi.

47 Atëherë kryepiftërinjtë dhe farizejtë mblodhën këshillin dhe thoshin: "Ç'të bëjmë? Sepse ky njeri po bën shumë shenja."

48 Po ta lemë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë tek Ai dhe do të vijnë romakët e do të na rrëmbejnë edhe vendin, edhe kombin tonë."

49 Njëri prej tyre, Kaifa, që ishte kryepift atë vit, u tha: "Ju nuk dini asgjë."

50 As nuk e merrni me mend se është më me leverdi për ju që të vdesë një njeri për popullin dhe të mos shkatërrohet i tërë kombi."

51 Këtë nuk e tha prej vetes së vet, por duke qenë kryepift i atij viti, ai profetizoi që Jezusi do të vdiste për kombin.

52 Dhe jo vetëm për kombin, por për të mbledhur në një edhe fëmijët e shpërndarë të Perëndisë.

53 Që prej asaj dite, pra, ata ranë në ujdë që ta vrisnin.

54 Prandaj Jezusi nuk ecte më hapur midis judenjve, por u largua prej andej në një vend pranë shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim, dhe qëndroi atje me dishepujt.

55 Pashkët e judenjve ishin pranë dhe shumë prej asaj krahine u ngjitën në Jeruzalem para Pashkëve që të pastroheshin.

56 Ata pra, e kërkonin Jezusin dhe thoshin me njëri-tjetrin tek rrinin në tempull: "Si ju duket? Nuk do të vijë vallë në festë?"

GJONI

57 Kryepriftërinjtë dhe farizejtë kishin dhënë urdhër që po ta merrte vesh njeri se ku ishte, të njoftonte, që ta kapnin.

Gjoni - Kapitulli 12

1 Pastaj Jezusi, gjashtë ditë para Pashkëve, erdhi në Betani, ku ishte Llazari, të cilin Jezusi e kishte ngjallur prej të vdekurve.

2 Ata ia bënë darkën atje; Marta shërbente dhe një nga ata që ishin shtruar për të ngrënë me Të ishte edhe Llazari.

3 Pastaj Maria mori një litër vaj erëmirë prej livande të papërzier, shumë të shtrenjtë, dhe i leu me vaj këmbët Jezusit dhe me flokët e vet i fshiu këmbët; shtëpia u mbush me aromën e vajit erëmirë.

4 Judë Iskarioti, njëri nga dishepujt e Tij, ai që do ta dorëzonte, tha,

5 "Përse nuk u shit ky vaj erëmirë për treqind denarë dhe t'u jepej të vobektëve?"

6 E tha këtë jo sepse shqetësohej për të vobektit, por sepse ishte vjedhës dhe duke pasur qesen mbante ato që shtiheshin në të.

7 Pastaj Jezusi tha: "Lëreni, që ta ruajë për ditën e varrimit Tim.

8 Sepse të varfrit i keni gjithmonë me vete, por Mua nuk do të më keni gjithmonë."

9 Një turmë e madhe judenjsh e mori vesh që Ai është atje dhe erdhën jo vetëm për Jezusin, por që të shihnin edhe Llazarin, të cilin Ai e ngriti prej të vdekurve.

10 Por kryepriftërinjtë morën vendim që ta vrisnin edhe Llazarin,

11 sepse nga shkakut e tij po u iknin shumë judenj dhe po besonin te Jezusi.

12 Të nesërmen, turma e madhe që kishte ardhur në festë, kur dëgjuan që po vinte Jezusi në Jeruzalem,

13 morën degë palmash dhe dolën për ta takuar dhe thërrisnin: "Hosana! I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit! I bekuar është Mbreti i Izraelit!"

14 Jezusi gjeti një kërraç dhe u ul mbi të, siç është shkruar,

15 "Mos ki frikë, o bija e Sionit. Ja, mbreti yt po vjen, i ulur mbi një kërraç."

16 Dishepujt pra, në fillim nuk i morën vesh këto, por kur Jezusi mori lavdi, atëherë ata u kujtuan që këto ishin shkruar për Të dhe këto gjëra ia kishin bërë Atij.

17 Kështu turma që ishte me Të kur Ai e thirri Llazarin të dilte nga varri dhe e ngriti prej të vdekurve, dëshmoi për Të.

18 Prandaj turma shkoi për ta takuar, sepse e kishte dëgjuar që Ai kishte bërë këtë shenjë.

19 Atëherë farizejtë thanë midis tyre: "E shihni, nuk po fitoni asgjë. Ja, bota po shkon pas Tij."

20 Midis atyre që u ngjitën për të adhuruar gjatë festës, ishin disa grekë.

21 Këta pra, erdhën te Filipi, që ishte nga Betsaida e Galileës dhe filluan ta pyesin e t'i thonë: "Zotëri, duam të shohim Jezusin."

22 Filipi shkoi e ia tha Andreas; Andrea e Filipi erdhën dhe i thanë Jezusit.

23 Jezusi u përgjigj, duke thënë: "Ka ardhur ora që Biri i Njeriut të marrë lavdi.

24 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, po të mos bjerë përdhe kokrra e grurit e të mos vdesë, ajo mbetët e vetme, por po të vdesë, jep shumë fryt.

25 Ai që e do jetën e vet, e humbet atë dhe ai që e urren jetën e vet në këtë botë, do ta ruajë përjetë.

GJONI

26 Nëse dikush më shërben, le të më ndjekë dhe atje ku jam Unë, aty do të jetë edhe shërbëtori Im. Nëse dikush më shërben, do të nderohet prej Atit.

27 Tani shpirti Im është i shqetësuar. Çfarë të them? O Atë, më shpëto nga nga kjo orë? Por për këtë kam ardhur në këtë orë.

28 O Atë, jepi lavdi emrit Tënd." Pastaj një zë erdhi nga qielli: "Jo vetëm që i kam dhënë lavdi, por edhe do t'i jap përsëri lavdi."

29 Atëherë turma që kishte qëndruar dhe dëgjuar, thoshte se ishte bubullimë; të tjerë thoshin: "I foli një engjell."

30 Jezusi u përgjigj dhe tha: "Ky zë nuk erdhi për Mua, por për ju."

31 Tani është gjykimi i kësaj bote. Tani i pari i kësaj bote do të flaket jashtë.

32 Dhe Unë, kur të ngrihem lart prej dheut, do t'i tërheq të gjithë pranë vetes."

33 Këtë e thoshte për të treguar nga ç'loj vdekjeje do të vdiste.

34 Pastaj turma iu përgjigj: "Ne kemi dëgjuar prej Ligjit që Krishti mbetet përjetë. Si thua Ti që Biri i Njeriut duhet të ngrihet lart? Kush është ky Biri i Njeriut?"

35 Atëherë Jezusi u tha: "Edhe për pak kohë është drita ndër ju. Ecni sa keni dritën, se mos ju zë errësira. Ai që ecën në errësi nuk e di se ku shkon."

36 Sa keni dritën, besoni në dritën, që të bëheni bijtë e dritës." Këto foli Jezusi dhe u largua e u fsheh prej tyre.

37 Megjithëse kishte bërë kaq shumë shenja para tyre, ata nuk besonin tek Ai,

38 që të përmbushej fjala e profetit Isaia, që kishte thënë: 'Zot, kush i besoi asaj që thamë ne. Kujt iu zbulua krahu i Zotit?'

39 Prandaj nuk mund të besonin, sepse Isaia kishte

thënë përsëri:

40 "U ka verbuar sytë dhe u ka ashpërsuar zemrën, se mos shohin me sy, kuptojnë me zemër, kthehen dhe t'i shërojnë."

41 Këto tha Isaia, kur pa lavdinë e Tij dhe foli për Të.

42 Megjithatë edhe prej krerëve, shumë besuan në Të, por nga shkak i farizejve nuk e pohonin, se mos i përjashtonin nga sinagoga,

43 sepse ata deshën më shumë lavdinë e njerëzve sesa lavdinë e Perëndisë.

44 Atëherë Jezusi thirri dhe tha: "Ai që beson në Mua, nuk beson në Mua, por në Atë që më ka dërguar."

45 Ai që më sheh Mua, sheh Atë që më ka dërguar Mua.

46 Unë kam ardhur si drita për botën, që kushdo që beson në Mua të mos mbetet në errësi."

47 Po t'i dëgjojë njeri fjalët e Mia, dhe të mos i mbajë, Unë nuk e gjykoj, sepse nuk kam ardhur që të gjykoj botën, por që ta shpëtoj botën."

48 Ka një që gjykon atë që më hedh Mua poshtë dhe nuk i pranon fjalët e Mia. Fjala që kam folur, ajo do ta gjykojë ditën e fundit,

49 sepse Unë nuk kam folur prej vetes Sime, por Ai që më dërgoi Mua, Ati, Ai më ka porositur çfarë të them dhe çfarë të flas."

50 Dhe e di që porosia e Tij është jeta e amshuar. Pra, ato që flas Unë, i flas ashtu siç m'i ka thënë Ati."

Gjoni - Kapitulli 13

1 Jezusi e dinte se do të kalonte nga kjo botë për tek Ati dhe tani përpara festës së Pashkëve, pasi i deshë të vetët që ishin në botë, duke e ditur që ora e Tij kishte ardhur, e shfaqti dashurinë për ta deri

GJONI

në fund.

2 Ishte koha e darkës dhe djalli tashmë ia kishte shtënë në zemër Judë Iskariotit, birit të Simonit, mendimin që ta tradhtonte Atë.

3 Jezusi, duke e ditur se Ati ia kishte dhënë të gjitha në duart e Tij dhe që Ai kishte ardhur prej Perëndisë dhe tek Perëndia po shkonte,

4 u ngrit nga darka dhe largoi rrobat. Pastaj mori një peshqir dhe e ngjeshi rreth Vetes.

5 Pasi hodhi ujë në një enë, filloi të lante këmbët e dishepujve dhe t'i fshinte me peshqirin që e kishte ngjeshur rreth vetes.

6 Pastaj shkoi tek Simon Pjetri. Ky i tha: "Zot, Ti të më lash mua këmbët?"

7 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Atë që bëj Unë ti tani nuk e kupton, por do ta marrësh vesh më pas."

8 Pjetri i tha: "Kurrën e kurrës nuk do të m'i lash këmbët." Jezusi iu përgjigj: "Po nuk t'i lava, nuk ke pjesë me Mua."

9 Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët, por edhe duart dhe kokën."

10 Jezusi i tha: "Ai që është i larë nuk ka nevojë veçse të lajë këmbët, sepse është i tëri i pastër; ju jeni të pastër, por jo të gjithë."

11 Sepse Ai e dinte atë që do ta tradhtonte. Prandaj tha: "Jo të gjithë jeni të pastër."

12 Pra, pasi u lau këmbët, [dhe] mori rrobat e veta, u shtrua përsëri pranë tryezës dhe u tha: "A e dini çfarë ju kam bërë?"

13 Ju më thërrisni Mjeshtër dhe Zot dhe mirë thoni, sepse ashtu jam.

14 Atëherë nëse Unë, Zot dhe Mjeshtër, lava këmbët tuaja, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit.

15 Sepse ju dhashë një shembull, që, siç bëra me ju, ashtu të bëni edhe ju.

16 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, shërbëtori nuk është më i madh se i zoti i tij, as i dërguari më i madh se ai që e ka dërguar.

17 Nëse i dini këto, të jeni të lumtur po t'i bëni.

18 Nuk flas për të gjithë ju. Unë e di se kë kam zgjedhur, por që të përmbushet Shkrimi: 'Ai që ha bukën Time, ka ngritur thembrën kundër Meje'.

19 Që tani po ju them para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni që Unë jam Ai.

20 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, ai që pranon këdo që dërgoj Unë, më pranon Mua; dhe ai që më pranon Mua pranon Atë që më ka dërguar Mua."

21 Pasi Jezusi tha këto, u trondit thellë në shpirt dhe dëshmoi e tha: "Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, që njëri prej jush do të më tradhtojë."

22 Dishepujt shikonin njëri-tjetrin, duke mos ditur se për kë po fliste.

23 Njëri prej dishepujve të Tij, të cilin Jezusi e donte, ishte ulur i mbështetur në kraharorin e Jezusit.

24 Simon Pjetri ia bëri këtij me shenjë që ta pyeste për kë e kishte fjalën.

25 Atëherë ai, që ishte mbështetur ashtu në kraharorin e Jezusit, i tha: "Zot, kush është?"

26 Jezusi i përgjigjet: "Është ai të cilit do t'i jap kafshatën pasi ta kem ngjyer." Pra, si ngjau kafshatën, [e mori] dhe ia dha Judë Iskariotit, birit të Simonit.

27 Pastaj, pas kafshatës, tek ai hyri Satani. Atëherë Jezusi i thotë: "Ç'ke për të bërë, bëje shpejt."

28 Askush prej atyre që ishin shtruar në tryezë nuk e mori vesh përse ia tha këtë.

29 Sepse disa mendonin, meqë Juda kishte qesen, Jezusi i thoshte: "Bli ato që na duhen për festë", ose që t'u jepte diçka të varfërve.

GJONI

30 Atëherë si mori kafshatën, Juda doli menjëherë jashtë. Ishte natë.

31 Pasi doli ai, Jezusi tha: "Tani Biri i Njeriut mori lavdi dhe Perëndia mori lavdi në Të.

32 [Nëse Perëndia mori lavdi në Të], edhe Perëndia do t'i japë Atij lavdi në veten e Vet dhe do t'i japë lavdi menjëherë.

33 Bijtë e Mi, edhe për pak kohë jam me ju. Do të më kërkoni dhe siç u kam thënë judenjve: 'Ku shkoj Unë, ju nuk mund të vini', tani po jua them edhe juve.

34 Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin. Siç ju desha Unë, ashtu ta doni edhe ju njëri-tjetrin.

35 Nga kjo do ta marrin vesh të gjithë që jeni dishepujt e Mi, po të keni dashuri për njëri-tjetrin."

36 Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?" Jezusi iu përgjigj [atij]: "Ku shkoj Unë, ti nuk mund të më vish pas tani. Por do të më ndjekësh më vonë."

37 Pjetri i tha: "Zot! Përse nuk mund të të ndjek tani? Do të jap jetën time për Ty."

38 Jezusi u përgjigj: "Ti do të japësh jetën tënde për Mua? Me të vërtetë, me të vërtetë po të them, këndesi nuk do të këndoje më parë se ti të më kesh mohuar tri herë."

Gjoni - Kapitulli 14

1 "Le të mos tronditet zemra juaj. Besoni në Perëndinë, besoni edhe në Mua.

2 Në shtëpinë e Atit Tim ka shumë kthina. Po të mos ishte kështu, do t'jua kisha thënë. Sepse po shkoj të përgatis një vend për ju.

3 Dhe po të shkoj e të përgatis një vend për ju, përsëri do të vij e t'ju marr pranë vetes Sime, që ku jam Unë, të jeni edhe ju.

4 Ju e dini rrugën ku po shkoj [Unë]."

5 Thomai i tha: "Zot! Nuk e dimë ku po shkon. Si mund ta dimë ne rrugën?"

6 Jezusi i tha: "Unë jam rruga, e vërteta dhe jeta. Askush nuk vjen tek Ati, veçse përmes Meje.

7 Po të më kishit njohur Mua, do të njihnit edhe Atin Tim dhe që tani e tutje ju e njihni Atë dhe e keni parë."

8 Filipi i tha: "Zot, na e trego Atin dhe kjo na mjafton."

9 Jezusi i tha: "Ka kaç kohë që jam me ju dhe ti nuk më paske njohur, o Filip? Ai që më ka parë Mua ka parë Atin. Si thua ti vallë, na trego Atin?"

10 Nuk e beson që Unë jam në Atin dhe Ati është në Mua? Fjalët që them Unë nuk i flas nga vetja Ime, por Ati që rri në Mua, bën veprat e Veta.

11 Më besoni që Unë jam në Atin dhe Ati në Mua; përndryshe, besoni nga vetë veprat.

12 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, kush beson në Mua, edhe ai do të bëjë ato punë që bëj Unë. Madje më të mëdha se këto do të bëjë, sepse Unë shkoj tek Ati.

13 Çfarëdo që të kërkoni në emrin Tim, do ta bëj, që Ati të marrë lavdi në Birin.

14 Po të më kërkoni diçka në emrin Tim, Unë do ta bëj.

15 Po të më doni, do të mbani porositë e Mia.

16 Unë do t'i lutem Atit dhe Ai do t'ju japë një tjetër Ngushëllues, që të jetë përjetë me ju,

17 Frymën e së vërtetës, të cilën bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh, as e njeh. Por ju e njihni, sepse me ju qëndron dhe në ju do të jetë.

18 Nuk do t'ju lë jetimë; do të vij te ju.

19 Edhe pak dhe bota nuk më sheh më. Por ju do të më shihni; sepse Unë jetoj, edhe ju do të jetoni.

GJONI

20 Atë ditë ju do ta merrni vesh që Unë jam në Atin Tim, ju në Mua dhe Unë në ju.

21 Ai që ka porositë e Mia dhe i mban ato, ai më do Mua dhe ai që më do Mua do të ketë dashurinë e Atit Tim dhe Unë do ta dua dhe do t'i shfaq atij veten Time."

22 Juda, jo ai Iskarioti, i tha: "Zot! E si ka për të ndodhur që Ti do të na shfaqesh neve dhe jo botës?"

23 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Po të më dojë njeri, ai do të mbajë fjalën Time. Ati Im do ta dojë dhe do të vijmë tek ai e do të bëjmë banesë me të.

24 Ai që nuk më do, nuk i mban fjalët e Mia. Fjala që dëgjoni nuk është Imja, por e Atit që më ka dërguar Mua.

25 Ju kam folur këto gjëra, duke qëndruar me ju.

26 Por Ngushëlluesi, Fryma e Shenjtë, të cilin Ati do ta dërgojë në emrin Tim, do t'jua mësojë të gjitha dhe do t'jua kujtojë të gjitha ato që ju thashë [Unë].

27 Paqe po ju lë, paqen Time po ju jap. Unë jua jap, jo siç e jep bota. Të mos ju tronditet zemra, as të mos trembet.

28 Keni dëgjuar që ju kam thënë: 'Po shkoj dhe do të vij te ju'. Po të më donit, do të gëzoheshit, sepse shkoj tek Ati, sepse Ati është më i madh se Unë.

29 Jua thashë tani përpara se të ndodhë, që kur të ndodhë, të besoni.

30 Nuk do të flas më shumë me ju, sepse po vjen i pari i botës. Nuk ka asnjë pushtet mbi Mua.

31 Por duhet ta dijë bota që Unë e dua Atin dhe bëj ashtu siç më ka porositur Ati. Ngrihuni. Le të largohemi prej këtej."

Gjoni - Kapitulli 15

1 "Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati Im është

vreshtari.

2 Çdo shermend në Mua që nuk jep fryt, Ai e heq dhe çdo degë që mban fryt e krasit, që të japë më shumë fryt.

3 Tani ju jeni të pastër për shkak të fjalës që ju kam folur.

4 Qëndroni në Mua dhe Unë në ju. Ashtu si shermendi nuk mund të japë fryt prej vetvetes, po të mos qëndrojë në hardhi, po ashtu as ju, po të mos qëndroni në Mua.

5 Unë jam hardhia, ju jeni shermendet. Ai që qëndron në Mua dhe Unë në të, ai mban shumë fryt; sepse pa Mua nuk mund të bëni asgjë.

6 Nëse dikush nuk qëndron në Mua, ai flaket jashtë si shermendi dhe fishket. I mbledhin dhe i hedhin në zjarr dhe ato digjen.

7 Po të qëndroni në Mua dhe fjalët e Mia të mbeten në ju, kërkoni çfarëdo që të doni dhe do t'ju bëhet.

8 Në këtë mori lavdi Ati Im, që ju të jepni shumë fryt dhe të bëheni dishepujt e Mi.

9 Siç më ka dashur Ati Mua, ju kam dashur edhe Unë ju. Qëndroni në dashurinë Time.

10 Po të mbani porositë e Mia, do të qëndroni në dashurinë Time, ashtu siç kam mbajtur Unë porositë e Atit Tim dhe qëndroj në dashurinë e Tij.

11 Jua kam thënë këto që gëzimi Im të jetë ndër ju dhe që gëzimi juaj të jetë i plotë.

12 Kjo është porosia Ime, që të doni njëri-tjetrin, ashtu si ju kam dashur Unë.

13 Askush nuk ka dashuri më të madhe se këtë, që të japë jetën për miqtë e vet.

14 Ju jeni miqtë e Mi, po të bëni ato që ju porosit Unë.

15 Nuk po ju them më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di çfarë bën i zoti i tij. Ndërsa ju,

GJONI

ju kam quajtur miq, sepse të gjitha ato që dëgjova për Atin Tim jua bëra të njohura juve.

16 Nuk më zgjodhët ju Mua, por Unë ju zgjodha ju dhe ju caktova, që të shkoni dhe të jepni fryt dhe që fryti juaj të mbetet, që çfarëdo që t'i kërkonti Atit në emrin Tim, t'jua japë.

17 Ky është urdhërimi Im për ju: të doni njëri-tjetrin.

18 Nëse bota ju urren, dijeni që përpara jush më ka urreyer Mua.

19 Po të ishit nga bota, bota do ta donte çka është e vetja. Ju nuk jeni nga bota, por Unë ju kam zgjedhur nga bota dhe për këtë arsye bota ju urren.

20 Mbani mend fjalën që ju thashë Unë: 'Shërbëtori nuk është më i madh se zotëria i tij.' Derisa më përdoqën Mua, do t'ju përndjekin edhe ju. Po të kenë mbajtur fjalën Time, do të mbajnë edhe tuajën.

21 Por të gjitha këto do t'jua bëjnë për shkak të emrit Tim, sepse nuk e njohin Atë që më ka dërguar Mua.

22 Po të mos kisha ardhur e t'u flisja atyre, ata nuk do të kishin mëkat. Por tani nuk kanë për ligjë për mëkatin e tyre.

23 Ai që më urren Mua, urren edhe Atin Tim.

24 Po të mos kisha bërë midis tyre punët që askush tjetër nuk i ka bërë, ata nuk do të kishin mëkat; por tani ata jo vetëm që e kanë parë, por më kanë urreyer edhe Mua edhe Atin Tim.

25 Por kjo ka ndodhur që të përmbushej fjala e shkruar në ligjin e tyre: 'Më urreyen pa shkak'.

26 Kur të vijë Ngushëlluesi që do t'ju dërgoj Unë prej Atit, Fryma e së vërtetës, që del prej Atit, Ai do të dëshmojë për Mua.

27 Edhe ju do të dëshmoni, sepse keni qenë me Mua që në fillim."

Gjoni - Kapitulli 16

1 "Jua thashë këto gjëra, që të mos shkandulloheni.

2 Ata do t'ju përjashtojnë nga sinagogat. Por po vjen ora, që kush ju vret ju do të kujtojë se po i bën shërbim Perëndisë.

3 Do t'i bëjnë këto gjëra, sepse nuk e kanë njohur Atin, as Mua.

4 Por këto jua kam thënë, që kur të vijë ora e tyre, t'i kujtoni ato që ju kam thënë Unë. Këto nuk jua thashë që në fillim, sepse isha me ju.

5 Por tani po shkoj tek Ai që më ka dërguar dhe askush prej jush nuk më pyet: 'Ku shkon?'

6 Por, ngaqë jua kam thënë këto, hidhërimi ka mbushur zemrën tuaj.

7 Por Unë po ju them të vërtetën, më mirë është për ju që Unë të largohem, sepse po të mos largohem, Ngushëlluesi nuk do të vijë te ju. Por po të shkoj, do t'jua dërgoj.

8 Ai, kur të vijë, do ta fajësojë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim;

9 për mëkat, sepse nuk besojnë në Mua;

10 për drejtësi, sepse po shkoj tek Ati dhe ju nuk do të më shihni më;

11 për gjykim, sepse është gjykuar tashmë sunduesi i kësaj bote.

12 Shumë gjëra kam ende për t'ju thënë, por ju tani nuk mund t'i mbani.

13 Por kur të vijë Ai, Fryma e së vërtetës, do t'ju udhëzojë në çdo të vërtetë, sepse nuk do të flasë prej vetes së Vet, por do të flasë aq sa dëgjon dhe do t'ju lajmërojë ato që do të vijnë.

14 Ai do të më japë lavdi, sepse do të marrë prej Meje dhe do t'jua tregojë juve.

15 Gjithçka që ka Ati është Imja. Prandaj thashë,

GJONI

që e merr prej Meje dhe do t'jua tregojë juve.

16 Edhe pak kohë dhe nuk do të më shihni më dhe përsëri, pas pak, do të më shihni."

17 Pastaj disa prej dishepujve të Tij thanë me njëri-tjetrin: "Çfarë është kjo që na thotë: 'Edhe pak dhe nuk do të më shihni dhe përsëri, pas pak, do të më shihni?' dhe 'Sepse po shkoj tek Ati?'"

18 Ata pra, thoshin: "Çfarë është kjo [që thotë]: 'edhe pak'? Nuk e marrim vesh çfarë thotë."

19 Jezusi e dinte që ata donin ta pyesnin, dhe u tha: "Për këtë që thashë po vrisni mendjen me njëri-tjetrin: 'Edhe pak kohë dhe nuk do të më shihni më' dhe 'përsëri, pas pak, do të më shihni.'?"

20 Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, që ju do të qani dhe do të mbani zi, por bota do të gëzojë; ju do të hidhëroheni, por hidhërimi juaj do të kthehet në gëzim.

21 Kur gruaja lind, ka dhimbje, sepse ora e saj ka ardhur. Por kur lind fëmijën, nuk e mban mend më ankthin nga gëzimi që lindi një njeri në botë.

22 Dhe ju pra, tani keni hidhërim. Por përsëri do t'ju shoh dhe zemra tuaj do të gëzohet dhe gëzimin tuaj askush nuk do t'jua heqë.

23 Në atë ditë nuk do të më pyesni për asgjë. Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, çfarëdo që do t'i kërkonti Atit në emrin Tim, do t'jua japë.

24 Deri tani nuk keni kërkuar asgjë në emrin Tim. Kërkonti dhe do të merrni, që gëzimi juaj të bëhet i plotë.

25 Këto jua kam thënë në shëmbëlltyra. Po vjen ora që nuk do t'ju flas më në shëmbëlltyra, por do t'ju tregoj hapur për Atin.

26 Në atë ditë do të kërkonti në emrin Tim dhe nuk po ju them që Unë do t'i lutem Atit për ju.

27 Sepse vetë Ati ju do, ngaqë ju më keni dashur Mua dhe keni besuar që Unë erdha prej Perëndisë.

28 Unë kam dalë nga Ati dhe kam ardhur në botë.

Përsëri po e lë botën dhe po shkoj tek Ati."

29 Dishepujt e Tij thanë: "Ja, tani po flet hapur dhe nuk po thua asnjë shëmbëlltyrë.

30 Tani e shohim që Ti i di të gjitha dhe nuk ke nevojë që të të pyesë njeri. Prandaj e besojmë që Ti ke ardhur nga Perëndia.

31 Jezusi iu përgjigj: "Tani po besoni ju?"

32 Ja, po vjen ora, dhe ka ardhur, që ju të shpërndaheni, secili në punët e veta dhe Mua të më lini vetëm. Nuk jam vetëm, sepse Ati është me Mua.

33 Këto jua kam thënë, që të keni paqe në Mua. Në botë do të keni mundime, por mos e lëshoni veten; Unë e kam mposhtur botën."

Gjoni - Kapitulli 17

1 Këto foli Jezusi dhe, pasi ngriti sytë në qiell, tha: "O Atë! Ka ardhur ora, jepi lavdi Birin Tënd, që Biri të japë lavdi Ty,

2 ashtu siç i dhe pushtet mbi çdo mish, që Ai t'u japë jetë të amshuar të gjithë atyre që Ti u ke dhënë.

3 Kjo është jeta e amshuar, që ata të njohin Ty, Perëndinë e vetëm të vërtetë dhe Jezus Krishtin, të cilin ke dërguar.

4 Unë të dhashë lavdi mbi tokë, duke kryer punën që më dhe për ta bërë.

5 Dhe tani, më jep lavdi o Atë, pranë vetes Tënde, me lavdinë, të cilën e kisha me Ty para se të ishte bota.

6 U tregova emrin Tënd njerëzve që më dhe nga bota; ishin të Tutë dhe m'i dhe Mua; fjalën Tënde e kanë mbajtur.

7 Tani e kanë marrë vesh se gjithë sa më ke dhënë janë prej Teje.

GJONI

8 Sepse fjalët që më dhe ua kam dhënë atyre. Ata i pranuan dhe e morën vesh vërtet që kam dalë prej Teje dhe besuan që Ti më ke dërguar.

9 Unë lutem për ta. Nuk lutem për botën, por për ata që më ke dhënë, sepse janë të Tutë.

10 Të gjitha gjërat e Mia janë të Tuat dhe të Tuat janë të Miat dhe kam marrë lavdi në to.

11 Tani Unë nuk jam më në botë, por ata vetë janë në botë dhe Unë po vij te Ti. Atë i shenjtë, ruaji ata në emrin Tënd, që më ke dhënë, që të jenë një, siç jemi ne.

12 Kur isha me ta i ruaja në emrin Tënd, emrin që më ke dhënë. I ruajta, dhe asnjë prej tyre nuk humbi, përveç Birit të humbjes, që të përmbushej Shkrimi.

13 Tani po vij tek Ti. I flas këto në botë, që ata të kenë në vetvete gëzimin Tim të plotë.

14 Unë u kam dhënë fjalën Tënde. Bota i ka urreyer, sepse ata nuk janë nga bota, ashtu si edhe Unë nuk jam nga bota.

15 Nuk po lutem që t'i heqësh nga bota, por që t'i ruash prej të ligut.

16 Ata nuk janë nga bota, ashtu si edhe Unë nuk jam nga bota.

17 Shenjtëroji ata me të vërtetën. Fjala Jote është e vërteta.

18 Siç më dërgove Mua në botë, edhe Unë i dërgova ata në botë.

19 Për ata po shenjtëroj [Unë] veten Time, që edhe ata të jenë të shenjtëruar në të vërtetën.

20 Nuk lutem vetëm për këta, por edhe për ata që besojnë në Mua përmes fjalës së tyre,

21 që të gjithë të jenë një, ashtu si je Ti, o Atë, tek Unë dhe Unë te Ti, që edhe ata të jenë te ne, që bota të besojë që Ti më ke dërguar.

22 Unë, lavdinë që më ke dhënë Mua, ua kam

dhënë atyre, që të jenë një, siç jemi ne një,

23 Unë në ta dhe Ti në Mua, që të jenë të përkryer në një, që bota ta marrë vesh që Ti më ke dërguar dhe i ke dashur ata, siç më ke dashur Mua.

24 O Atë, dua që edhe ata, që më ke dhënë, të jenë me Mua ku jam Unë, që të shohin lavdinë Time që më ke dhënë, sepse më deshe përpara themelimit të botës.

25 O Atë i drejtë, bota nuk të ka njohur, por Unë të kam njohur dhe këta e kanë marrë vesh që Ti më ke dërguar.

26 Ua bëra të njohur emrin Tënd dhe do t'ua bëj të ditur, që dashuria me të cilën më ke dashur të jetë ndër ta dhe Unë në ta."

Gjoni - Kapitulli 18

1 Si tha këto, Jezusi doli bashkë me dishepujt e Vet përtej përroit të Kedronit, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri Ai dhe dishepujt e Tij.

2 Edhe Juda, ai që do ta tradhtonte, e dinte atë vend, sepse shpeshherë Jezusi mblidhej atje bashkë me dishepujt e Vet.

3 Atëherë Juda, pasi mori një kompani ushtarësh si dhe disa roja prej kryepfritërinjve e prej farizejve, shkoi atje me fenerë, pishtarë dhe armë.

4 Jezusi, duke i ditur të gjitha gjërat që do t'i ndodhnin, doli përpara dhe u tha: "Kë kërkoni?"

5 Ata iu përgjigjën: "Jezus nazaretasin." Ai u tha: "Unë jam." Juda, ai që po e tradhtonte, ishte bashkë me ta.

6 Por kur Ai u tha: 'Unë jam Ai', ata u sprapsën dhe ranë përdhe.

7 Atëherë Ai i pyeti përsëri: "Kë kërkoni?" Ata thanë: "Jezus nazaretasin."

8 Jezusi u përgjigj: "Jua thashë që Unë jam Ai. Pra, nëse më kërkoni Mua, lërini këta të shkojnë",

GJONI

9 që të përmbushej fjala që tha: 'Nuk humba asnjë prej atyre që më dhe.'

10 Atëherë Simon Pjetri që kishte një shpatë, e nxori dhe e goditi shërbëtorin e kryepriftit, duke i këputur veshin e djathtë; shërbëtorin e quanin Malk.

11 Por Jezusi i tha Pjetrit: "Fute shpatën në mill. Si të mos e pi kupën që më ka dhënë Ati?"

12 Atëherë ushtarët, kapiteni dhe rojat e judenjve e kapën Jezusin dhe e lidhën.

13 Më parë e çuan tek Ana, sepse ai ishte vjehri i Kaifës, që ishte kryeprift i atij viti.

14 Kaifa ishte ai që kishte këshilluar judenjtë, se ishte më mirë të vdiste një njeri për popullin.

15 Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër i shkonin pas Jezusit; ai dishepull ishte i njohur i kryepriftit dhe hyri bashkë me Jezusin në oborrin e kryepriftit.

16 Por Pjetri qëndroi jashtë te dera. Pastaj doli dishepulli tjetër, i njohuri i kryepriftit, foli me derëtarën dhe e futi Pjetrin brenda.

17 Pastaj shërbëtorja, derëtarja, i tha Pjetrit: "A nuk je edhe ti nga dishepujt e këtij njeriu?" Ai tha: "Nuk jam."

18 Shërbëtorët dhe rojat kishin bërë një zjarr, po rrinin atje dhe po ngroheshin, sepse bënte ftohtë. Edhe Pjetri po rrinte me ta dhe po ngrohej.

19 Atëherë kryeprifti e pyeti Jezusin për dishepujt e Tij dhe për mësimin që jepte.

20 Jezusi iu përgjigj: "Unë i kam folur hapur botës. Unë gjithmonë i kam mësuar njerëzit në sinagogë dhe në tempull, ku mbledhen të gjithë judenjtë dhe nuk kam folur asgjë fshehtas.

21 Përse më pyet Mua? Pyet ata që dëgjuan çfarë u kam thënë. Ja, këta i dinë ato që thashë Unë."

22 Kur tha këto, një nga rojat që po rrinte aty, i ra një shuplakë Jezusit dhe tha: "Kështu i përgjigjesh

kryepriftit?"

23 Jezusi iu përgjigj: "Në qoftë se fola keq, dëshmo për të keqen, por nëse fola mirë, përse më qëllon?"

24 Atëherë Ana e dërgoi të lidhur te Kaifa, kryeprifti.

25 Simon Pjetri po rrinte aty dhe po ngrohej. Ata pra, i thanë: "Mos je edhe ti prej dishepujve të Tij?" Ai mohoi dhe tha: "Nuk jam."

26 Një nga shërbëtorët e kryepriftit, farefis i atij të cilit Pjetri i këputi veshin, tha: "A nuk të pashë unë ty në kopsht me Të?"

27 Përsëri pra, Pjetri e mohoi dhe në atë çast këndoi këndezi.

28 Pastaj ata e çuan Jezusin nga Kaifa në godinën e guvernatorit. Ishte mëngjes herët dhe ata nuk kishin hyrë në godinën e guvernatorit, që të mos ndoteshin, por të hanin Pashkët.

29 Atëherë, Pilati doli jashtë tek ata dhe tha: "Çfarë padie sillni kundër këtij njeriu?"

30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Po të mos kishte bërë të këqija Ky, nuk do të ta dorëzonim ty."

31 Pastaj Pilati u tha: "Merreni ju dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj." Judenjtë iu përgjigjën: "Neve nuk na lejohet të vrasim askënd,"

32 që të përmbushej fjala që tha Jezusi, kur tregoi se nga ç'lloj vdekjeje do të vdiste.

33 Atëherë Pilati hyri përsëri në godinën e guvernatorit, thirri Jezusin dhe i tha: "A je Ti Mbreti i judenjve?"

34 Jezusi u përgjigj: "Prej vetes tënde po e thua këtë, apo ta kanë thënë të tjerët për Mua?"

35 Pilati u përgjigj: "Mos jam unë jude? Kombi yt dhe kryepriftërinjtë të dorëzuan tek unë. Çfarë ke bërë?"

36 Jezusi u përgjigj: "Mbretëria Ime nuk është prej kësaj bote. Po të ishte mbretëria Ime prej kësaj

GJONI

bote, shërbëtorët e Mi do të luftonin që të mos u dorëzohesha judenjve. Por tani mbretëria Ime nuk është prej këtej."

37 Atëherë Pilati i tha: "Pra, Ti je mbret?" Jezusi u përgjigj: "Ti po thua që jam mbret. Unë për këtë kam lindur dhe për këtë kam ardhur në botë, që të dëshmoj të vërtetën. Kushdo që është prej së vërtetës, dëgjon zërin Tim."

38 Pilati i tha: "Ç'është e vërteta?" Si e tha këtë, doli përsëri tek judenjtë dhe u tha atyre: "Unë nuk gjej asnjë faj në Të."

39 Por midis jush është një zakon, që t'ju lëroj një për Pashkët. Pra, a doni ju t'ju liroj Mbretin e judenjve?"

40 Atëherë ata bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo këtë por Barabanë." Barabai ishte një kusar.

Gjoni - Kapitulli 19

1 Pastaj Pilati e çoi Jezusin që ta fshikullonin me kamxhik.

2 Ushtarët thurën një kurorë ferrash, ia vunë në kokë dhe i hodhën përsipër një rrobe të purpurt.

3 I afroreshin dhe thoshin: "Përshëndetje o Mbret i judenjve" dhe i binin me shuplaka.

4 Pilati doli përsëri jashtë dhe u tha: "Ja, po jua sjell jashtë, që ta dini që nuk gjej asnjë faj në Të."

5 Pastaj Jezusi doli jashtë, duke mbajtur kurorën prej ferrash dhe rrobën e purpurt. Pilati u tha: "Ja njeriu!"

6 Kur e panë kryepiftërinjtë dhe shërbëtorët, bërtitën, duke thënë: "Kryqëzoje! Kryqëzoje!" Pilati u tha: "Merreni ju dhe kryqëzojeni, sepse unë nuk gjej faj në Të."

7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit Ai duhet të vdesë, sepse e ka bërë Vetën Bir të Perëndisë."

8 Kur Pilati e dëgjoji këtë fjalë, u frikësua edhe më shumë.

9 Hyri përsëri në godinën e guvernatorit dhe i tha Jezusit: "Nga je Ti?" Por Jezusi nuk i dha përgjigje.

10 Atëherë Pilati i tha: "Mua nuk më flet? Nuk e di që kam pushtet të të liroj dhe pushtet të të kryqëzoj?"

11 Jezusi iu përgjigj: "Nuk ke pushtet mbi Mua, veç po të jetë dhënë nga lart. Prandaj ai që më dorëzoi te ti ka mëkatën më të madhë."

12 Prej kësaj kohe Pilati po përpiqej ta lironte, por judenjtë bërtitën duke thënë: "Po ta lirosk këtë, nuk je mik i Cezarit. Kush e bën veten mbret, i kundërvihet Cezarit."

13 Pilati, me të dëgjuar këto fjalë, e nxori Jezusin jashtë dhe u ul në fronin e gjyqit, në një vend që quhet Kalldrëm, por në hebraisht i thonë, Gabata.

14 Ishte përgatitja e Pashkëve, rreth orës së gjashtë. Pilati u tha judenjve: "Ja, mbreti juaj!"

15 Atëherë ata bërtitën: "Hiqe, hiqe! Kryqëzoje!" Pilati u tha: "Mbretin tuaj të kryqëzoj?" Kryepiftërinjtë u përgjigjën: "Nuk kemi mbret tjetër veç Cezarit."

16 Atëherë ai ua dorëzoi atyre që të kryqëzohej. Ata e morën Jezusin dhe Ai,

17 duke mbajtur Vetë kryqin, doli në një vend që quhet i Kafkës, që në hebraisht i thonë Golgotë.

18 Aty e kryqëzuan me dy të tjerë, njërin në një anë e tjetrin në anën tjetër dhe Jezusin në mes.

19 Pilati hartoi edhe një mbishkrim dhe e vuri mbi kryq. Ishte shkruar, JEZUS NAZARETASI, MBRETI I JUDENJVE.

20 Shumë nga judenjtë e lexuan këtë mbishkrim, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte pranë qytetit. Ishte shkruar në hebraisht, latinisht dhe greqisht.

21 Atëherë kryepiftërinjtë e judenjve i thanë Pilatit: "Mos shkruaj 'Mbreti i judenjve', por që Ai ka

GJONI

thënë: 'Jam Mbret i judenjve'.

22 Pilati u përgjigj: "Ç'kam shkruar, e kam shkruar."

23 Pastaj ushtarët, kur e kryqëzuan Jezusin, ia morën rrobat dhe i ndanë në katër pjesë, secilit ushtar një pjesë, si edhe tunikën. Tunika ishte pa qepje, e tëra e endur që në krye një cope.

24 Atëherë ata thanë me njëri-tjetrin: "Mos e grisim, por ta hedhim në short e të shohim kush do ta marrë", që të përmbushej Shkrimi [që thotë]: "I ndanë rrobat e Mia midis tyre dhe veshjen Time e hodhën në short." Këto pra, bënë ushtarët.

25 Pranë kryqit të Jezusit qëndronte e ëma e Tij dhe motra e saj, Maria gruaja e Kleopas dhe Maria Magdalena.

26 Jezusi pra, duke parë nënën e Vet dhe dishepullin, të cilin e donte, duke qëndruar aty pranë, i tha nënës: "O grua, ja yt bir!"

27 Pastaj i tha dishepullit: "Ja nëna jote!" Dhe që nga ajo orë, dishepulli e mori atë në shtëpinë e vet.

28 Pas kësaj, Jezusi duke e ditur që tashmë të gjitha ishin kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: "Kam etje."

29 Aty gjendej një enë plot me uthull. Kështu ata vunë në një degë hisopi një sfungjer plot me uthull dhe ia afruan te goja.

30 Kur mori uthullën, Jezusi tha: "Gjithçka u krye." Përkuli kokën e dha shpirt.

31 Atëherë judenjtë, meqenëse ishte dita e Përgatitjes, që trupat të mos mbeteshin në kryq të shtunën, sepse ajo e shtunë ishte ditë e madhe, i kërkuan Pilatit që t'u thyeshin kërcinjtë e këmbëve dhe të hiqeshin prej aty.

32 Kështu erdhën ushtarët dhe thyen këmbët e të parit dhe të atij tjetrit që ishte kryqëzuar bashkë me Të.

33 Kur erdhën tek Jezusi dhe panë që Ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen këmbët.

34 Por një nga ushtarët ia shpoi brinjën me heshtën e vet dhe menjëherë doli gjak dhe ujë.

35 Ai që e ka parë ka dëshmuar, dhe dëshmia e tij është e vërtetë. Ai e di që thotë të vërtetën, që të besoni edhe ju.

36 Sepse këto ndodhën që të përmbushej Shkrimi: 'Nuk do t'i thyhet asnjë kockë'.

37 Përsëri një tjetër Shkrim thotë: 'Do t'i kthejnë sytë nga Ai që shpuan'.

38 Pas këtyre ngjarjeve Jozefi nga Arimateja, që ishte një dishepull i Jezusit, por fshehtas nga frika e judenjve, i kërkoi Pilatit që ta hiqte trupin e Jezusit dhe Pilati e lejoi. Atëherë ai shkoi dhe e hoqi trupin e Tij.

39 Shkoi edhe Nikodemi, ai që kishte shkuar tek Ai më parë natën dhe solli një përzierje mirre dhe aloje, rreth njëqind libra.

40 Atëherë ata morën trupin e Jezusit dhe e mbështollën në pëlhura liri me erëzat e mira, siç është zakoni i varrimit tek judenjtë.

41 Në vendin ku e kryqëzuan ishte një kopsht dhe në kopsht një varr i ri në të cilin askush nuk ishte vënë ndonjëherë.

42 Atje pra, e vunë Jezusin meqë ishte dita e Përgatitjes për judenjtë dhe meqë ai varr ishte afër.

Gjoni - Kapitulli 20

1 Ditën e parë të javës Maria Magdalena shkoi herët te varri, kur ishte ende errësirë dhe pa që e kishin hequr gurin prej varrit.

2 Atëherë ajo vrapoi e shkoi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër të cilin e donte Jezusi dhe u tha: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e kanë vënë."

3 Atëherë Pjetri, si edhe dishepulli tjetër, dolën dhe shkuan te varri.

GJONI

4 Të dy po vraponin së bashku. Por dishepulli tjetër vrapoi përpara më shpejt se Pjetri dhe arriti i pari te varri.

5 Si u përkul, pa pëlhurat që ndodheshin aty; megjithatë nuk hyri brenda.

6 Pastaj erdhi edhe Simon Pjetri, që vinte pas tij. Ai hyri në varr dhe pa pëlhurat që ndodheshin aty

7 dhe rizën, që kishte qenë në kokën e Tij, jo me pëlhurat që ndodheshin aty, por e palosur diku mënjanë.

8 Atëherë hyri edhe dishepulli tjetër, që kishte ardhur më parë te varri, i cili e pa dhe besoi.

9 Sepse nuk e kishin kuptuar ende Shkrimin, që Ai duhej të ngjallej prej të vdekurve.

10 Pastaj dishepujt u larguan përsëri për në shtëpitë e veta.

11 Por Maria kishte qëndruar jashtë varrit duke qarë. Ndërsa po qante, u përkul për të shikuar në varr.

12 Dhe pa dy engjëj me rroba të bardha, ulur njëri te koka dhe tjetri te këmbët, ku kishte qenë trupi i Jezusit.

13 Ata i thanë: “Grua, përse qan?” Ajo u tha: “Kanë hequr Zotin tim, dhe nuk e di ku e kanë vënë.”

14 Me të thënë këto, u kthye prapa dhe pa Jezusin që po qëndronte aty, por nuk e mori vesh që ishte Jezusi.

15 Jezusi i tha: “Grua, përse qan? Kë po kërkon?” Ajo, duke menduar që ai ishte kopshtari, i tha: “Zotëri, nëse e ke hequr ti, më thuaj, ku e ke vënë dhe unë do ta marr.”

16 Jezusi i tha: “Mari!” Ajo u kthye dhe i tha në hebraisht: “Rabboni!” (që do të thotë Mjeshtër)

17 Jezusi i tha: “Mos më prek, sepse ende nuk jam ngjitur tek Ati, por shko tek vëllezërit e Mi dhe

thuaju: ‘Po ngjitem tek Ati Im dhe Ati juaj, Perëndia Im dhe Perëndia juaj’.”

18 Maria Magdalena shkoi dhe u tha dishepujve: “Kam parë Zotin” dhe u tregoi çka i kishte thënë Ai.

19 Pra, sapo u ngrys, atë ditë, të parën ditë të javës, kur dyert ku ishin dishepujt ishin të mbyllura nga frika e judenjve, erdhi Jezusi, qëndroi në mes tyre dhe u tha: “Paqja qoftë me ju!”

20 Si tha këtë, u tregoi duart dhe brinjën. Atëherë dishepujt, kur panë Zotin, u gëzuan.

21 Pastaj Jezusi u tha përsëri: “Paqja me ju! Ashtu si më ka dërguar Ati, po ju dërgoj edhe Unë.”

22 Pasi tha këtë, fryu mbi ta dhe u tha: “Merreni Frymën e Shenjtë.

23 Atyre që do t’u falni mëkatet, do t’u jenë falur; kujt t’ua mbani, atyre u janë mbajtur.”

24 Por Thomai, një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Binjaku, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi.

25 Dishepujt e tjerë i thoshin: “Kemi parë Zotin.” Por ai u tha: “Po të mos shoh në duart e Tij gjurmën e gozhdëve, të vë gishtin në gjurmën e gozhdëve dhe të vë dorën në brinjën e Tij, nuk kam për të besuar.”

26 Pas tetë ditëve dishepujt e Tij ishin përsëri në shtëpi. Me ta ishte edhe Thomai. Kur dyert ishin të mbyllura, erdhi Jezusi, qëndroi në mes tyre dhe tha: “Paqja me ju!”

27 Pastaj i tha Thomait: “Vëre gishtin këtu dhe shikoji duart e Mia. Bjere dorën dhe vëre në brinjën Time dhe mos u bëj njeri që nuk beson, por ki besim.”

28 Thomai u përgjigj dhe i tha: “Zoti im dhe Perëndia im.”

29 Jezusi i tha: “Ti ke besuar, sepse më ke parë? Lum ata që megjithëse nuk më kanë parë, kanë besuar.”

GJONI

30 Jezusi bëri edhe shumë shenja të tjera përpara dishepujve të cilat nuk janë shkruar në këtë libër.

31 Këto janë shkruar që të besoni që Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, të keni jetë në emrin e Tij.

Gjoni - Kapitulli 21

1 Pas këtyre ngjarjeve Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve në detin e Tiberiadës dhe ja si u shfaq:

2 ishin bashkë Simon Pjetri, Thomai i quajtur Binjaku, Natanaili nga Kana e Galilesë, ata të Zebedeut, dhe dy të tjerë prej dishepujve të Tij.

3 Simon Pjetri u tha: "Po shkoj të zë peshq." Ata i thanë: "Po vijmë edhe ne me ty." Dolën dhe hipën në lundër. Atë natë, nuk zunë asgjë.

4 Por me të zbardhur dita, Jezusi u shfaq në breg; megjithatë dishepujt nuk e morën vesh që ishte Jezusi.

5 Jezusi atëherë u tha: "Djema, mos keni ndonjë peshk?" Ata iu përgjigjën: "Jo."

6 Ai u tha: "Hidheni rrjetën në anën e djathtë të lundrës dhe do të gjeni." Atëherë ata e hodhën rrjetën dhe nuk ishin më në gjendje ta tërhiqnin prej sasisë së madhe të peshqve.

7 Pastaj dishepulli, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti." Atëherë Simon Pjetri, kur dëgjoji se Ai ishte Zoti, hodhi përsipër rrobën, sepse ishte i zhveshur, dhe u hodh në det.

8 Dishepujt e tjerë erdhën me një lundër të vogël, sepse nuk ishin larg nga toka, rreth dyqind kute, duke tërhequr rrjetën me peshq.

9 Pastaj kur zbritën në tokë, panë një zjarr me thëngjij, që ndodhej aty, dhe një peshk të vënë mbi të dhe bukë.

10 Jezusi u tha: "Sillni nga peshqit që sapo zutë."

11 Atëherë Simon Pjetri u ngjit dhe e nxori rrjetën

në tokë plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; megjithëse ishin kaq shumë, rrjeta nuk u çua.

12 Jezusi u tha: "Ejani të hani mëngjes." Asnjë prej dishepujve nuk guxonte ta pyeste: "Kush je Ti?", duke e ditur që ishte Zoti.

13 Atëherë Jezusi u afrua, mori bukën dhe ua dha atyre, edhe peshkun po ashtu.

14 Kjo ishte tashmë e treta herë që Jezusi iu shfaq dishepujve pasi u ngjall prej të vdekurve.

15 Pastaj si hëngrën mëngjesin, Jezusi i tha Simon Pjetrit: "O Simon i Gjonit, a më do më shumë se këta?" Ai i tha: "Po, Zot; Ti e di që të dua." Ai i tha: "Kulloti qengjat e Mi."

16 I tha përsëri për herë të dytë: "O Simon i Gjonit, a më do Mua?" Ai i tha: "Po, Zot, Ti e di që të dua." Ai i tha: "Ruaji dhentë e Mia."

17 I tha për herë të tretë: "O Simon i Gjonit, a më do Mua?" Pjetri u trishtua sepse Ai i tha për të tretën herë: 'A më do?' dhe i tha: "Zot, Ti i di të gjitha. Ti e di që të dua." Jezusi i tha: "Kulloti dhentë e Mia."

18 Me të vërtetë, me të vërtetë po të them që, kur ishe më i ri, ngjisheshe dhe shkoje ku të doje. Por kur të plakesh, do të shtrish duart dhe një tjetër do të të veshë e të ngjeshë dhe do të të shpjerë atje ku nuk do."

19 E tha këtë, duke lënë të kuptohej me ç'lloj vdekjeje do t'i jepte lavdi Perëndisë. Pasi tha këtë, shtoi: "Më ndiq."

20 Pjetri u kthye dhe pa dishepullin, që e donte Jezusi, duke i shkuar pas, ai i cili gjatë darkës ishte mbështetur në kraharorin e Tij dhe kishte thënë: "Zot, kush është ai që po të tradhton?"

21 Pjetri pra, kur e pa këtë, i tha Jezusit: "Zot, ç'do të bëhet me këtë?"

22 Jezusi iu përgjigj: "Po të dua që ai të qëndrojë derisa të vij Unë, ç'ke ti? Ti më ndiq Mua."

GJONI

23 Prandaj midis vëllezërve u përhap fjala që ai dishepull nuk do të vdiste. Por Jezusi nuk i kishte thënë që ai nuk do të vdiste, por "po të dua që ai të qëndrojë derisa të vij Unë [ç'ke ti]?"

24 Ky është dishepulli që dëshmon për këto dhe që i ka shkruar këto gjëra. Ne e dimë që dëshmia e tij është e vërtetë.

25 Ka edhe gjëra të tjera që bëri Jezusi, të cilat po të shkruheshin një nga një, mendoj që as bota vetë nuk do të mjaftonte për të mbajtur librat që duheshin shkruar.

Veprat

Veprat - Kapitulli 1

1 Tregimin e parë, o Teofil, e bëra për të gjitha ato që filloi të bëjë e të mësojë Jezusi,

2 deri në ditën kur Ai u ngrit lart, pasi u la porosi, me anë të Frymës së Shenjtë, apostujve që kishte zgjedhur.

3 Pas vuajtjeve që kaloi, Ai iu paraqit atyre i gjallë me shumë prova bindëse. Iu shfaq atyre për dyzet ditë, duke folur për mbretërinë e Perëndisë.

4 Kur u mblohdën së bashku, i urdhëroi të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të pritnin premtimin e Atit, të cilin, tha Ai, e keni dëgjuar prej Meje.

5 Sepse Gjoni, vërtet pagëzoi me ujë, por ju brenda pak ditëve do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë.

6 Pastaj, kur u mblohdën së bashku, ata e pyetën: "Zot, a është kjo koha kur do t'ia rikthesh mbretërinë Izraelit?"

7 Ai u tha: "Nuk ju përket juve të dini kohët apo periudhat që ka caktuar Ati me pushtetin e Vet.

8 Por ju do të merrni fuqi, kur mbi ju do të vijë Fryma e Shenjtë, dhe do të jeni dëshmitarët e Mi, si në Jeruzalem, ashtu edhe në gjithë Judenë e Samarinë dhe deri në fund të dheut."

9 Me të thënë këto, ndërsa ata po e shikonin, Ai u ngrit lart dhe një re ua zhduku prej syve.

10 Në kohën që i kishin ngulur sytë në qiell, ndërsa Ai po largohej, ja, pranë tyre po qëndronin dy burra me rroba të bardha.

11 "O burra të Galilesë", thanë ata. "Përse qëndroni duke vështruar në qiell? Ky Jezus, që u ngrit lart në qiell, larg prej jush, do të vijë në po atë mënyrë që e patë të largohej në qiell."

12 Pastaj ata u kthyen në Jeruzalem nga mali që quhet i Ullinjve, që është pranë Jeruzalemit, sa një rrugë të shtune.

13 Pasi hynë, u ngjitën në dhomën e sipërme, ku ishin Pjetri, Gjoni, Jakobi, Andrea, Filipi dhe Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut, Simoni i Zellshmi dhe Juda i biri Jakobit.

14 Këta të gjithë, me një mendje, i ishin përkushtuar lutjes, së bashku me gratë, me Marinë nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e Tij.

15 Në ato ditë, Pjetri u ngrit në mes të vëllezërve (grumbulli i njerëzve të mbledhur ishte rreth njëqind e njëzet) dhe tha,

16 "Vëllezër, duhej të përmbushej Shkrimi, që kishte thënë më parë Fryma e Shenjtë, nëpërmjet gojës së Davidit, për Judën, i cili u bë udhërrëfyesi i atyre që kapën Jezusin.

17 Sepse ai numërohej si një nga ne dhe gëzoi një pjesë të kësaj shërbese."

18 (Ky pra, fitoi një arë si shpërblim për të keqen dhe, duke rënë kokëposhtë, plasi në mes dhe i dolën jashtë të gjitha zorrët.

19 E morën vesh të gjithë ata që banonin në Jeruzalem, saqë ajo arë u quajt në gjuhën e tyre Akeldama, që do të thotë, Ara e Gjakut.)

20 "Sepse është shkruar në librin e Psalmeve: 'E shkretë iu bëftë shtëpia. Mos pastë njeri që të banojë në të' dhe 'Një tjetër i zëntë detyrën.'

21 Prandaj, është e domosdoshme që njëri nga ata që na kanë shoqëruar gjatë gjithë kohës që Zoti Jezus hyri dhe doli midis nesh —

22 duke filluar nga pagëzimi i Gjonit deri në ditën kur Ai u mor prej nesh — duhet të bëhet bashkë me ne dëshmitar i ngjalljes së Tij."

23 Caktuan dy, Jozefin që quhej Barsaba (i mbiquajtur Just), dhe Matian.

24 Pastaj ata u lutën dhe thanë: "Ti, o Zot, njohës i

VEPRAT

zemrave të të gjithëve, trego cilin nga këta të dy ke zgjedhur,

25 që të zërë vendin e apostullit të kësaj shërbese, të cilin e braktisi Juda për të shkuar në vendin e vet."

26 Hodhën short dhe shorti i ra Matias, i cili u radhit bashkë me të njëmbëdhjetë apostujt.

Veprat - Kapitulli 2

1 Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin mbledhur të gjithë së bashku në një vend.

2 Papritur nga qielli erdhi një ushtimë si një erë e furishme dhe mbushi tërë shtëpinë ku po rrinin ata.

3 Atyre iu shfaqën disa si gjuhë të zjarrta që shpërndareshin, dhe qëndruan mbi secilin prej tyre.

4 Të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flisnin në gjuhë të tjera, siç i lejonte Fryma të shpreheshin.

5 Tani në Jeruzalem banonin judenj, burra të devotshëm ndaj Perëndisë, nga të gjitha kombet nën qiell.

6 Kur erdhi kjo zhurmë, u mblodh një turmë e madhe dhe njerëzit u hutuan, sepse secili i dëgjonte ata duke folur në gjuhën e tij.

7 Ata u mahnitën dhe u mrekulluan, duke thënë: "Ja, a nuk janë galileas të gjithë këta që po flasin?"

8 Qysh vallë secili nga ne i dëgjon ata në gjuhën e mëmës së vet?

9 Partë, medë, elamitë dhe banorë të Mesopotamisë, të Judesë dhe të Kapadokisë, të Pontit dhe të Azisë,

10 të Frigjisë dhe të Pamfilisë, të Egjiptit dhe të zonave të Libisë përballë Kirenës, të ardhur nga Roma,

11 judenj dhe prozelitë, kretas dhe arabë, i

dëgjojmë duke folur në gjuhët tona për punët e mëdha të Perëndisë."

12 Të gjithë habiteshin dhe vrisnin mendjen, duke i thënë njëri-tjetrit: "Ç'është kjo vallë?"

13 Të tjerë i përqeshnin dhe thoshin: "Janë dehur me musht."

14 Por Pjetri, duke u ngritur bashkë me të njëmbëdhjetë, ngriti zërin dhe u foli: "Burra të Judesë, dhe të gjithë ju që banoni në Jeruzalem, ta dini të gjithë ju, dhe u vini veshin fjalëve të mia,

15 sepse këta nuk janë të dehur, siç mendoni ju, sepse jemi ende në orën e tretë të ditës,

16 por kjo është ajo që është thënë nga profeti Joel,

17 'Kështu do të ndodhë në ditët e fundit,' thotë Perëndia: 'do të derdh Frymën Time mbi çdo njeri; bijtë e bijat tuaja do të profetizojnë, të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe të moshuarit tuaj do të shohin ëndrra.

18 Edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret e mia do të derdh në ato ditë Frymën Time dhe ata do të profetizojnë.

19 Do të bëj mrekullira lart në qiell dhe shenja poshtë mbi tokë, gjak e zjarr dhe re tymi.

20 Dielli do të kthehet në errësirë dhe hëna në gjak, përpara se të vijë dita e madhe dhe e lavdishme e Zotit.

21 Atëherë do të ndodhë që kushdo që do të thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet.'

22 Burra izraelitë, dëgjojini këto fjalë: Jezusi nga Nazareti, njeri i miratuar ndër ju nga Perëndia me anë të veprave të fuqishme, mrekullive dhe shenjave që Perëndia i kreu mes jush nëpërmjet Tij, siç e dini ju vetë —

23 ky Njeri ju dorëzua juve sipas planit të paracaktuar dhe parashikimit të Perëndisë dhe ju, me duart e të padrejtëve e gozhduat në kryq dhe e vratë.

VEPRAT

24 Perëndia e ngjalli, duke e çliruar nga ankthi i vdekjes, sepse ishte e pamundur që vdekja ta mbante nën pushtetin e vet.

25 Sepse Davidi thotë për Të: 'Gjithmonë e kisha Zotin para syve të mi. Sepse Ai është në të djathtën time, që të mos lëkundem.

26 Prandaj gëzohet zemra ime dhe më ngazëllohet gjuha; madje edhe mishi im do të prehet në shpresë.

27 Sepse, Ti nuk do ta braktisësh shpirtin tim në ferr dhe nuk do të lejosh që i Shenjti Yt të shohë kalbjen.

28 Ti m'i mësove udhët e jetës; Ti do të më mbushësh plot me gëzim me praninë Tënde.'

29 Vëllezër! Mund t'ju them haptas për patriarkun David, që ai vdiq, u varros dhe varri i tij është midis nesh deri në këtë ditë.

30 Pra, duke qenë profet dhe, meqë e dinte që Perëndia i ishte betuar që një prej pasardhësve të tij do të ulej në fronin e tij,

31 ai parashikoi dhe foli për ngjalljen e Krishtit, kur tha që Ai nuk do të braktisëj në ferr, as mishi i Tij nuk do të shihte kalbje.

32 Ky është Ai Jezus që e ngjalli Perëndia, dhe dëshmitarë për këtë jemi të gjithë ne.

33 Prandaj, i lartësuar në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, Ai ka derdhur këtë që ju shikoni dhe dëgjoni.

34 Sepse Davidi nuk u ngjit në qiej, por vetë ai thotë: 'Zoti i tha Zotit tim, Ulu nga e djathta Ime,

35 derisa t'i bëj armiq të e tu stol për këmbët e tua.'

36 Prandaj le ta dijë mirë çdo shtëpi e Izraelit se Perëndia e bëri edhe Zot edhe Krisht këtë Jezus, të cilin ju e kryqëzuat."

37 Kur e dëgjuan këtë, ata u pikëlluan në zemër dhe i thanë Pjetrit dhe apostujve të tjerë: "Vëllezër,

ç'të bëjmë?"

38 Pjetri u tha: "Pendohuni dhe secili nga ju të pagëzohet në emër të Jezus Krishtit për faljen e mëkateve të veta dhe do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë.

39 Sepse premtimi është për ju, për fëmijët tuaj dhe për të gjithë ata që janë larg, për të gjithë ata që do të thërrasë Zoti Perëndia ynë."

40 Dhe me shumë fjalë të tjera dëshmonte dhe i nxiste ata, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i mbrapshtë!"

41 Kështu, ata që e pranuan fjalën e tij, u pagëzuan; atë ditë numrit të tyre iu shtuan rreth tri mijë shpirtra.

42 Ata i përkushtoheshin mësimet të apostujve, shoqërimet, thyerjes së bukës dhe lutjeve.

43 Gjithkujt i kishte hyrë njëfarë frike; shumë mrekulli dhe shenja po bëheshin prej apostujve.

44 Por të gjithë ata që besonin, rrinin së bashku dhe gjithçka e kishin të përbashkët.

45 Shitnin pronat e pasuritë dhe i ndanin ato me të gjithë, sipas nevojës që kishte gjithsecili.

46 Çdo ditë vazhdonin të mblidheshin në tempull, thyenin bukën nga shtëpia në shtëpi dhe hanin së bashku ushqimin me gëzim dhe me zemër të kthjellët,

47 duke lëvduar Perëndinë dhe duke gëzuar dashamirësinë e tërë popullit. Dhe Zoti çdo ditë i shtonte numrit të tyre edhe ata që shpëtoheshin.

Veprat - Kapitulli 3

1 Pjetri dhe Gjoni po ngjiteshin për në tempull në orën e nëntë, që ishte ora e lutjes.

2 Sollën aty një njeri që kishte lindur i çalë, të cilin e vinin çdo ditë te porta e tempullit e quajtur 'E Bukura', për t'u kërkuar lëmoshë atyre që hynin në

VEPRAT

tempull.

3 Ai, kur pa Pjetrin dhe Gjonin që po hynin në tempull, filloi të lypte për të marrë lëmoshë prej tyre.

4 Pjetri ia nguli sytë, po ashtu edhe Gjoni, dhe i tha: "Na shiko!"

5 Ai po i shikonte me vëmendje, duke shpresuar të merrte ndonjë gjë prej tyre.

6 Por Pjetri i tha: "Argjend dhe ar nuk kam, por atë që kam, po ta jap: 'Në emër të Jezus Krishtit nazaretas [ngrihu] dhe ec!'"

7 Si e kapi nga dora e djathtë, e ngriti; menjëherë atij iu forcuan këmbët dhe kyçet.

8 Me një të hovur ai u ngrit më këmbë dhe filloi të lëvizte dhe hyri bashkë me ta në tempull duke ecur, duke kërcyer dhe duke lëvdur Perëndinë.

9 I gjithë populli e pa duke ecur dhe duke lëvdur Perëndinë

10 dhe e njohën që ishte ai që rrinte ulur duke kërkuar lëmoshë para Portës së Bukur të tempullit dhe u mahnitën e u çuditën për atë që i kishte ndodhur.

11 Ndërsa ai nuk po i ndahej Pjetrit dhe Gjonit, i gjithë populli u turr i mrekulluar drejt tyre te vendi që quhej portiku i Solomonit.

12 Kur Pjetri e pa këtë, iu përgjigj popullit: "O burra të Izraelit, përse po mrekulloheni me këtë? Përse na i keni ngulur sytë sikur ta kishim bërë ne këtë njeri të ecë me fuqinë apo me përshtirshmërinë tonë?"

13 Perëndia i Abrahamit, [Perëndia] i Isakut, [Perëndia] i Jakobit, Perëndia i etërve tanë, i ka dhënë lavdi shërbëtorit të Vet Jezus, të cilin ju e dorëzuat për ta vlarë dhe e mohuat para Pilatit, megjithëse ai e pa të udhës që ta lironte.

14 Por ju mohuat të Shenjtin dhe të Drejtin dhe kërkuat që t'ju jepej një vrasës.

15 Ju vratë Princin e jetës, të cilin Perëndia e ngjalli prej të vdekurve dhe për këtë ne jemi dëshmitarë.

16 Nëpërmjet besimit në emrin e Tij u bë i fortë ky që e shikoni dhe e njihni. Është emri i Jezusit dhe besimi që vjen nëpërmjet Tij ai që i dha këtë shëndet të plotë në prani të të gjithëve.

17 Dhe tani vëllezër, e di që keni vepruar nga padija, ashtu si edhe krerët tuaj.

18 Por kështu i përmbushi Perëndia ato që ka parathënë me gojën e të gjithë profetëve se Krishti i Tij do të vuante.

19 Prandaj pendohuni dhe kthehuni te Perëndia, që t'ju shlyhen mëkatet,

20 që të vijë kohë freskimi nga prania e Zotit dhe që Ai të dërgojë Krishtin e caktuar që më parë për ju, Jezusin,

21 të cilin qielli duhet ta mbajë deri në kohët e ripërtëritjes së të gjitha atyre për të cilat ka folur Perëndia që në fillim me anë të gojës së profetëve të Vet të shenjtë.

22 Moisiu tha: 'Zoti, Perëndia juaj do t'ju ngrejë një profet si unë prej vëllezërve tuaj; ta dëgjoni për gjithçka që do t'ju flasë.

23 Dhe çdo shpirt, që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të zhduket nga populli.'

24 Vërtet, të gjithë profetët, nga Samueli e këtej, të gjithë sa kanë folur, gjithashtu i kanë shpallur këto ditë.

25 Ju jeni bijtë e profetëve dhe të besëlidhjes që bëri Perëndia me etërit tuaj, duke i thënë Abrahamit: 'Nëpërmjet pasardhësve të tu do të bekohen të gjitha kombet e dheut.'

26 Perëndia e ngjalli Shërbëtorin e Vet për ju më së pari, dhe e dërgoi për t'ju bekuar, duke e kthyer secilin prej jush nga rrugët tuaja të liga."

Veprat - Kapitulli 4

VEPRAT

1 Ndërsa i flisnin popullit, tek ata u afruan kryepiftërinjtë, kryeroja e tempullit dhe saducenjtë,

2 të zemëruar që ata mësonin popullin dhe shpallnin me anë të Jezusit ngjalljen e të vdekurve.

3 Ata kapën Pjetrin dhe Gjonin dhe i shtinë në burg deri të nesërmen, sepse tashmë ishte ngrysur.

4 Shumë prej atyre, që e dëgjuan fjalën, besuan, dhe numri i burrave arriti [rreth] pesë mijë.

5 Ndodhi që të nesërmen, krerët e tyre, pleqtë dhe skribët u mblodhën në Jeruzalem.

6 Aty ishin edhe kryepifti Ana, Kaifa, Gjoni, Aleksandri dhe të gjithë ata që rridhnin nga familje kryepiftërinjsh.

7 I vunë në mes dhe filluan t'i pyesin: "Me çfarë pushteti dhe në emër të kujt e keni bërë këtë?"

8 Pastaj Pjetri, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u tha: "Krerë të popullit dhe ju o pleq,

9 nëse ne sot po merremi në pyetje për një të mirë që i bëmë një njeriu të sëmurë, se si u shërua ky,

10 le ta dini të gjithë ju dhe i gjithë populli i Izraelit, se në emrin e Jezus Krishtit nga Nazareti, që ju e kryqëzuat dhe që Perëndia e ngjalli prej të vdekurve, po qëndron ky përpara jush shëndetplotë.

11 Ky është guri, që ju ndërtesit e hodhët poshtë dhe u bë guri i këndit.

12 Shpëtimi nuk gjendet tek asnjë tjetër, sepse njerëzve nuk u është dhënë asnjë emër tjetër nën qiell, me anë të të cilit ne duhet të shpëtohem.

13 Duke parë guximin e Pjetrit e të Gjonit dhe pasi e kuptuan që ishin njerëz të pashkolluar dhe të thjeshtë, mbetën të habitur dhe filluan të binden se këta kishin qenë me Jezusin.

14 Kur panë njeriun që ishte shëruar duke qëndruar bashkë me ta, nuk kishin ç'të thoshin kundër tyre.

15 I urdhëruan të dalin jashtë këshillit të lartë dhe filluan të këshillohen me njëri-tjetrin,

16 duke thënë: "Çfarë do të bëjmë me këta njerëz? Sepse për të gjithë ata që banojnë në Jeruzalem, është e qartë se një mrekulli e shënuar ka ndodhur nëpërmjet tyre dhe këtë nuk mund ta mohojmë.

17 Por që të mos përhapet më shumë në popull, t'i kërcënojmë që të mos i flasin asnjë njeriu në emër të Tij."

18 I thirrën e u dhanë urdhër që të mos flisnin fare dhe të mos mësonin më në emër të Jezusit.

19 Por Pjetri dhe Gjoni u përgjigjën dhe u thanë: "Po të jetë e drejtë para Perëndisë që t'ju dëgjojmë ju më shumë se Perëndinë, atëherë gjykoni vetë.

20 Sepse ne nuk mund të mos flasim për ato që kemi parë e kemi dëgjuar."

21 Si i kërcënuan përsëri, i lanë të lirë (pasi nuk gjetën asnjë mënyrë se si t'i dënonin), për shkak të popullit, sepse të gjithë lëvdonin Perëndinë për atë që kishte ndodhur.

22 Njeriu që kishte përjetuar mrekullinë e shërimit, ishte mbi dyzet vjeç.

23 Me t'u liruuar, shkuan te njerëzit e vet dhe u treguan gjithë sa u kishin thënë kryepiftërinjtë dhe pleqtë.

24 Kur dëgjuan këtë, ata, duke iu drejtuar Perëndisë, thanë të gjithë së bashku me zë të lartë: "O Zot, Ti je Ai që ke bërë qiellin, tokën, detin dhe gjithçka në to.

25 Ti je Ai që, me anë të Frymës së Shenjtë, nëpërmjet gojës së atit tonë David, shërbëtorit Tënd, the: 'Përse tërbohen kombet? Përse thuren popujt gjëra të kota?

26 Mbretërit e dheut u ngritën dhe krerët u mblodhën së bashku kundër Zotit dhe kundër Krishtit të Tij.'

27 Sepse, vërtet, në këtë qytet, Herodi edhe Ponc

VEPRAT

Pilati, bashkë me kombet dhe popujt e Izraelit, u mbloodhën kundër shërbëtorit Tënd të shenjtë Jezus, të cilin Ti e vajose,

28 për të bërë të gjitha ato që dora dhe vullneti Yt kishin vendosur që më parë se do të ndodhnin.

29 Dhe tani, o Zot, shikoj kërcënimet e tyre dhe bëj që shërbëtorët e Tu të shpallin plot guxim fjalën Tënde.

30 Zgjate dorën Tënde për të shëruar e për të bërë shenja e mrekulli nëpërmjet emrit të shërbëtorit Tënd të shenjtë Jezus."

31 Pasi u lutën, vendi ku ishin mbledhur, u tund dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin fjalën e Perëndisë me guxim.

32 Të gjithë ata që kishin besuar, kishin një zemër dhe një shpirt të vetëm; askush nuk thoshte se prona ishte e vetja, por gjithçka e kishin të përbashkët.

33 Apostujt, me një fuqi të madhe, bënë dëshmi për ngjalljen e Zotit Jezus dhe një hir i madh i mbuloi ata të gjithë.

34 Sepse, midis tyre nuk kishte asnjë nevojtar, pasi gjithë sa ishin pronarë tokash ose shtëpish, i shitnin dhe sillnin vlerat e atyre që kishin shitur,

35 dhe i vinin në këmbët e apostujve; secilit i ndahej sipas nevojës që kishte.

36 Jozefi, një levit me prejardhje nga Qiproja, që apostujt e quanin Barnaba (që po të përkthehet, do të thotë Bir Ngushëllimi),

37 shiti një arë që e kishte pronë të vetën. I solli paratë dhe i vuri te këmbët e apostujve.

Veprat - Kapitulli 5

1 Por një burrë me emrin Anania, së bashku me të shoqen Safira, shiti një arë,

2 dhe me dijeni të gruas, mbajti për vete një sasi të

parave. Solli pjesën tjetër dhe e vuri te këmbët e apostujve.

3 Pjetri tha: "Anania, përse të ka mbushur Satani zemrën që të gënjesh Frymën e Shenjtë dhe të mbash për vete prej parave të arës?"

4 A nuk ishte jotja, sa ishte e pashitur? Dhe, pasi u shit, a nuk ishin paratë të tuat? Ç'pate që e mendove në zemrën tënde këtë veprim? Nuk ke gënjyer njerëzit, por Perëndinë."

5 Anania, me të dëgjuar këto fjalë, ra përtokë dhe dha shpirt; një frikë e madhe i zuri të gjithë ata që e dëgjuan.

6 Të rinjtë, si u ngritën, e mbështollën, e nxorën jashtë dhe e varrosën.

7 Pastaj, rreth tri orë më vonë, erdhi e shoqja, e cila nuk dinte ç'kishte ndodhur.

8 Pjetri i tha: "Më thuaj, a e dhatë arën për kaq?" Ajo tha: "Po, për aq."

9 Atëherë Pjetri i tha: "Ç'patët që ratë në një mendje për të vënë në provë Frymën e Zotit? Ja, te dera janë këmbët e atyre që varrosën tët shoq dhe do të të nxjerrin edhe ty."

10 Ajo ra menjëherë te këmbët e Pjetrit dhe dha shpirt. Kur hynë të rinjtë, e gjetën të vdekur dhe, pasi e nxorën jashtë, e varrosën pranë të shoqit.

11 Një frikë e madhe e pushtoi të tërë kishën si edhe të gjithë ata që i dëgjuan këto.

12 Nëpërmjet duarve të apostujve bëheshin shumë shenja dhe mrekulli në popull; të gjithë mbledheshin së bashku në portikun e Solomonit.

13 Nga të tjerët asnjë nuk guxonte të bashkohej me ta, megjithëse populli i ngrinte lart.

14 Megjithatë ata që besonin në Zotin, si burra ashtu edhe gra, shtoheshin edhe më shumë,

15 aq sa i nxirrnin të sëmuret nëpër rrugë dhe i vinin në shtretër e hasra, që kur të kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjërin prej tyre.

VEPRAT

16 Edhe turma nga qytetet përreth Jeruzalemit vinte aty, duke sjellë të sëmurët dhe ata që lëngonin nga frymë të papastra, dhe të gjithë shëroheshin.

17 Atëherë kryepriifti, si dhe të gjithë ata që ishin me të (domethënë sekti i saducenjve), u vunë në lëvizje dhe u hyri smira.

18 I kapën apostujt dhe i shtinë në burgun publik.

19 Por një engjëll i Zotit hapi dyert e burgut gjatë natës dhe, pasi i nxori jashtë, u tha,

20 "Shkoni e rrini në tempull dhe folini popullit të gjithë mesazhin e kësaj jete."

21 Ata, kur e dëgjuan këtë, hynë në tempull në të gdhirë dhe filluan të mësonin njerëzit. Kryepriifti dhe ata që ishin me të, me të arritur, mblodhën këshillin dhe gjithë pleqësinë e bijve të Izraelit dhe dërguan një njeri në burg që t'i sillte.

22 Kur erdhën rojat, nuk i gjetën në burg dhe si u kthyen, njoftuan,

23 e thanë: "E gjetëm burgun të kyçur e të siguruar mirë me rojat që qëndronin te dyert. Por kur i hapëm, nuk gjetëm njeri brenda."

24 Kryeroja e tempullit dhe kryepriiftërinjtë, kur e dëgjuan këtë fjalë, po vritnin mendjen se si do të vente kjo punë.

25 Por dikush erdhi dhe u tregoi: "Ja, burrat që ju futët në burg, po rrinë në tempull e po mësojnë popullin."

26 Atëherë kryeroja së bashku me kujdestarët iu afrua atyre, por pa përdorur dhunë, sepse i druhashin popullit, se mos i vrisnin me gurë.

27 Me t'i sjellë, i vunë të qëndronin para këshillit. Kryepriifti u bëri pyetje,

28 duke thënë: "A nuk ju dhamë urdhër të rreptë që të mos mësoni më në emër të Atij? Ja, e keni mbushur Jeruzalemin me mësimet tuaja dhe keni ndër mend të na bëni fajtor për gjakun e atij

njeriu."

29 Por, Pjetri dhe apostujt u përgjigjën dhe thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve.

30 Perëndia i etërve tanë ngjalli Jezusin, të cilin ju e vratë duke e varur në një dru.

31 Këtë Perëndia e ngriti në të djathtën e Vet, si Princ dhe Shpëtimtar, për t'i dhënë Izraelit pendimin dhe faljen e mëkateve.

32 Ne jemi dëshmitarë të këtyre gjërave, po ashtu edhe Fryma e Shenjtë, të cilën Perëndia ua dha atyre që i binden Atij."

33 Duke e dëgjuar këtë, ata tërboheshin dhe mendonin që t'i vrisnin.

34 Por një farize, me emrin Gamaliel, mësues i Ligjit dhe i nderuar nga gjithë populli, u ngrit dhe pasi urdhëroi që t'i nxirrnin jashtë apostujt për pak kohë,

35 u tha: "O burra të Izraelit, mendohuni mirë për ato që keni ndër mend t'u bëni këtyre njerëzve.

36 Sepse pak kohë më parë, u ngrit Teuda, duke pretenduar se ishte dikushi, dhe rreth katërqind veta u bashkuan me të. Ai u vra dhe gjithë sa iu bindën atij, u shpërndanë dhe u zhdukën.

37 Pas këtij, në ditët e regjistrimit të popullsisë, u ngrit Juda galileasi dhe tërhoqi popullin pas vetes; edhe ai u zhduk dhe gjithë sa iu bindën atij, u shpërndanë.

38 Tani po ju them, qëndroni larg prej këtyre njerëzve dhe lërimi në punën e tyre, sepse, nëse ky plan ose kjo vepër është prej njerëzve, do të priset.

39 Nëse është prej Perëndisë, ju nuk do të mund t'i shkatërroni dot. Ju veçse do të përfundoni duke luftuar Perëndinë." Dhe ata u bindën prej këtyre fjalëve.

40 Pasi i thirrën apostujt dhe i rrahën, i urdhëruan të mos flitnin në emër të Jezusit dhe i liruan.

VEPRAT

41 Atëherë apostujt u larguan nga këshilli, të gëzuar, sepse u vlerësuan të denjë të çnderohen për shkak të emrit të Tij.

42 Çdo ditë, në tempull dhe duke shkuar shtëpi në shtëpi, apostujt nuk pushonin së mësuari njerëzit dhe së predikuari Jezusin si Krisht.

Veprat - Kapitulli 6

1 Në ato ditë, ndërsa dishepujt shtoheshin, judenjtë greqishtfolës filluan të pëshpëritin kundër hebrevje vendas, sepse nuk i përfillnin vejushat e tyre në shpërndarjen ditore të ushqimit.

2 Të dymbëdhjetët thirrën turmën e dishepujve dhe thanë: "Nuk është mirë për ne të lëmë mënjane Fjalën e Perëndisë për të shërbyer nëpër tryeza.

3 Zgjidhni pra, vëllezër, shtatë burra midis jush, me emër të mirë, plot me Frymë dhe mençuri, që t'u ngarkojmë këtë detyrë.

4 Por ne nuk do të heqim dorë nga lutja dhe nga shërbesa e fjalës."

5 Kjo fjalë i pëlqeu të gjithë turmës dhe zgjodhën Stefanin, një burrë plot me besim dhe Frymë të Shenjtë, Filipin, Prohorin, Nikanorin, Timonin, Parmenin dhe Nikollën, një prozelit nga Antiokia.

6 I vunë përpara apostujve dhe, duke u lutur, vunë duart mbi ta.

7 Fjala e Perëndisë përhapej; numri i dishepujve në Jeruzalem shtohej shumë shpejt dhe një grup i madh priftërinjsh filloi t'i bindej besimit.

8 Stefani, plot me hir dhe fuqi, kryente mrekulli dhe shenja të mëdha në popull.

9 Disa njerëz nga sinagoga e quajtur e libertinëve, e kirenarëve, e aleksandrinëve, si edhe disa nga Cilicia dhe Azia, u ngritën dhe bënë fjalë me Stefanin.

10 Ata nuk ishin në gjendje t'i bënin ballë mençurisë dhe Frymës me të cilën fliste ai.

11 Atëherë shtynë disa njerëz që të thoshin: "E kemi dëgjuar duke thënë blasfemi kundër Moisiut dhe Perëndisë."

12 Ata nxitën popullin, pleqtë e skribët; u sulën mbi të, e kapën dhe e çuan në këshillin e lartë.

13 Paraqitën dëshmi të rreme, duke thënë: "Ky njeri nuk pushon së foluri kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër Ligjit.

14 Sepse ne e kemi dëgjuar kur thoshte që ky nazaretas, Jezusi, do ta shkatërrojë këtë vend të shenjtë dhe do t'i ndryshojë zakonet që na ka lënë Moisiu."

15 Të gjithë ata që ishin ulur në këshillin e lartë, ia kishin ngulur sytë Stefanit dhe panë që fytyra e tij ishte si fytyra e një engjëlli.

Veprat - Kapitulli 7

1 Kryeprifti tha: "Vallë, kështu vërtet janë këto punë?"

2 Ai tha: "O vëllezër dhe etër, dëgjoni! Perëndia i lavdisë iu shfaq atit tonë Abraham kur ishte në Mesopotami, përpara se të banonte në Haran,

3 dhe i tha: 'Ik prej vendit e prej farefisit tënd dhe eja në vendin që do të të tregoj Unë.'

4 Ai u largua prej vendit të kaldeujve dhe u vendos në Haran. Dhe prej andej, pasi i vdiq i ati, Perëndia e solli në këtë vend ku po banoni ju tani.

5 Nuk i dha asnjë trashëgim në të, as edhe një pëllëmbë tokë, por i premtoi që t'ia jepte si pronë atij dhe pasardhësve të tij, megjithëse në atë kohë nuk kishte fëmijë.

6 Pra, Perëndia i foli kështu: 'Pasardhësit e tu do të banojnë si të huaj në dhe të huaj dhe do t'i skllavërojnë e do t'i keqtrajtojnë për katërqind vjet.

VEPRAT

7 Por, kombin, sklevër të të cilit do të bëhen, do ta gjykoj Unë Vetë,' tha Perëndia: 'dhe pastaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë Mua në këtë vend.'

8 Pastaj i dha besëlidhjen e rrethprerjes. Kështu Abrahamit i lindi Isaku dhe e rrethpreu ditën e tetë; Isakut i lindi Jakobi dhe Jakobit të dymbëdhjetë patriarkët.

9 Patriarkët, duke pasur smirë për Jozefin, e shitën si skllav në Egjipt. Por Perëndia ishte me të.

10 E shpëtoi nga të gjitha mundimet, i dha hir dhe mençuri përpara Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe e caktoi guvernator të Egjiptit dhe të mbarë shtëpisë së tij.

11 Një zi buke e mbuloi tërë Egjiptin dhe Kanaanin, duke sjellë një mjerim të madh; etërit tanë nuk mund të gjenin ushqim.

12 Por kur Jakobi dëgjoji që në Egjipt kishte grurë, dërgoi herën e parë etërit tanë.

13 Herën e dytë Jozefi u dha të njohur vëllezërve të tij dhe Faraoni e mori vesh nga ç'familje vinte Jozefi.

14 Jozefi dërgoi dhe ftoi Jakobin, atin e vet, dhe të gjithë farefisën, shtatëdhjetë e pesë veta gjithsej.

15 Pastaj Jakobi zbriti në Egjipt dhe atje vdiq ai dhe etërit tanë.

16 Prej andej i sollën në Sikem dhe i vunë në varrin që pati blerë me para Abrahami prej bijve të Emorit në Sikem.

17 Por, ndërsa po afronte koha e premtimit që Perëndia i kishte dhënë Abrahamit, numri i njerëzve tanë në Egjipt u shtua dhe u shumua.

18 Pastaj doli një mbret tjetër, i cili nuk e njhte Jozefin.

19 Ky përdori mashtrime me njerëzit tanë dhe i keqtrajtoi etërit tanë, aq sa i detyroi t'i flaknin foshnjat e tyre, që të vdisnin.

20 Në këtë kohë lindi Moisiu, një fëmijë i dashur për Perëndinë; tre muaj u përkujdesën për të në shtëpinë e të atit.

21 Kur e nxorën jashtë, atë e mori e bija e Faraonit dhe e rriti si birin e vet.

22 Moisiu u edukua me gjithë mençurinë e egjiptianëve; ishte i fuqishëm në fjalë dhe në vepra.

23 Por kur mbushi moshën dyzet vjeç, pati dëshirë të vizitonte vëllezërit e vet, bijtë e Izraelit.

24 Kur pa dikë që po trajtohej padrejtësisht, i doli krah dhe mori hak për të shtypurin, duke goditur egjiptianin.

25 Moisiu mendonte se vëllezërit e vet do ta kuptonin se Perëndia po u jepte shpëtim nëpërmjet dorës së tij, por ata nuk e kuptuan.

26 Ditën tjetër doli para tyre kur ata po ziheshin, dhe u përpoq t'i pajtonte, duke thënë: 'O burra, jeni vëllezër, përse ia bëni me të padrejtë njëri-tjetrit?'

27 Por ai që ia bënte me të padrejtë të afërmit të vet, e shtyu tutje, duke thënë: 'Kush të ka caktuar ty të parë dhe gjykatës mbi ne?'

28 Mos do që të më vrasësh, ashtu siç vrave dje egjiptianin?'

29 Dhe Moisiu, për shkak të kësaj fjale, iku dhe jetoi si i huaj në Madian, ku i lindën dy djem.

30 Kur u mbushën dyzet vjet, atij iu shfaq një engjëll në shkretëtirën pranë malit Sinai, në flakën e zjarrit të një drize.

31 Moisiu, me ta parë, u mrekullua me këtë pamje; kur u afrua për ta vënë re më nga afër, u dëgjua zëri i Zotit,

32 'Unë jam Perëndia i etërve të tu, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Jakobit.' Moisiu dridhej nga frika dhe nuk guxonte ta vështronte.

33 Por Zoti i tha: 'Hiqi sandalet nga këmbët, sepse vendi ku po shkel, është tokë e shenjtë.

VEPRAT

34 Unë e kam parë mirë mundimin e popullit Tim në Egjipt, i kam dëgjuar rënkimet e tyre dhe kam zbritur që t'i çliroj; dhe tani, eja se do të të dërgoj në Egjipt.'

35 Atë Moisi, të cilin ata e kishin mohuar kur i thanë: 'Kush të caktoi ty të parë dhe gjykatës?', pikërisht atë kishte dërguar Perëndia si të parë dhe si çlirues me ndihmën e engjëllit, që i ishte shfaqur atij te driza.

36 Ky i nxori ata jashtë nga Egjipti dhe bëri mrekulli dhe shenja në Egjipt, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet.

37 Ky është ai Moisi që u tha bijve të Izraelit: 'Perëndia do t'ju nxjerrë një profet prej vëllezërve tuaj, një profet si unë.'

38 Ky është ai që ishte me njerëzit e mbledhur në shkretëtirë bashkë me engjëllin që i foli atij në malin Sinai; atje ishin edhe etërit tanë; ai mori fjalët e gjalla për të na i dhënë neve.

39 Etërit tanë nuk deshën t'i binden; për më tepër e hodhën poshtë dhe i kthyen zemrat nga Egjipti,

40 kur i thanë Aaronit: 'Na bëj disa perëndi që të na paraprijnë; sepse këtij Moisiu që na nxori nga toka e Egjiptit, nuk e dimë ç'i ka ndodhur.'

41 Në ato ditë ata bënë një idhull në formën e një viçi, i sillnin flijim dhe gëzoheshin me veprat e duarve të tyre.

42 Por Perëndia u largua prej tyre dhe i la të adhurojnë ushtrinë e qiellit, ashtu siç është shkruar në librin e profetëve. 'Mos më ofruat Mua kurbane dhe flijime për dyzet vjet në shkretëtirë, o shtëpi e Izraelit?'

43 Ju ngritët tendën e Molokut dhe yllin e perëndisë [suaj] Remfan, figura që i bëtë për t'i adhuroar; prandaj do t'ju mërgoj përtej Babilonisë.'

44 Etërit tanë kishin tendën e dëshmisë në shkretëtirë, siç kishte urdhëruar Ai që i kishte thënë Moisiut, ta bënte atë sipas shëmbëlltyrës që kishte parë.

45 Etërit tanë, pasi e morën tendën, e sollën bashkë me Joshuan në vendin që ishte pronë e kombeve, të cilat Perëndia i kishte përzënë përpara etërve tanë, deri në ditët e Davidit.

46 Ky gjeti hir përpara Perëndisë dhe kërkoi të gjente një vend banimi për Perëndinë e Jakobit.

47 Por Solomoni ishte ai që i ndërtoi Atij shtëpi.

48 Megjithatë, Më i Larti nuk banon në shtëpi të bëra nga duar njerëzish, siç thotë profeti,

49 'Qielli është froni Im dhe toka është stol për këmbët e Mia. Ç'loj shtëpie do të më ndërtoni ju Mua? Cili është vendi i prehjes Sime?'

50 A nuk ishte dora Ime ajo që i bëri të gjitha këto gjëra?'

51 O njerëz kokëfortë, të parrethprerë nga zemra e nga veshët, ju gjithmonë i kundërviheni Frymës së Shenjtë. Edhe ju po veproni si etërit tuaj.

52 Cilin nga profetët nuk e përndoqën etërit tuaj? I vranë ata që kishin shpallur më parë ardhjen e Të Dretit. Dhe tani ju jeni bërë tradhtarët dhe vrasësit e Tij.

53 Ju e morët ligjin që u vu në jetë nëpërmjet engjëjve dhe nuk e mbajtët."

54 Kur dëgjuan këto, ata filluan të tërbohen në zemrat e tyre dhe t'i kërcëllojnë dhëmbët atij.

55 Por Stefani, i mbushur me Frymën e Shenjtë, i mbërtheu sytë në qiell dhe pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin duke qëndruar nga e djathta e Perëndisë

56 dhe tha: "Ja, po shoh qiejt të hapen dhe Birin e Njeriut duke qëndruar nga e djathta e Perëndisë."

57 Por ata bërtitën me zë të lartë, zunë veshët dhe të gjithë së bashku u turrën mbi të.

58 Si e flakën jashtë qytetit, filluan ta qëllonjë me gurë. Ndërkohë dëshmitarët i vunë rrobat e veta tek këmbët e një djaloshi me emrin Saul.

VEPRAT

59 Ata vazhdonin ta qëllonin Stefanin me gurë, ndërsa ky i bënte thirrje Zotit dhe thoshte: "O Zoti Jezus, pranoje frymën time!"

60 Pasi ra në gjunjë, thirri me zë të lartë: "O Zot, mos e vër mbi ta këtë mëkat." Si tha këtë, ra në gjumë.

Veprat - Kapitulli 8

1 Sauli u pajtua me vrasjen e tij. Në atë ditë shpërtheu një përndjekje e madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve.

2 Disa burra të përsjirtshëm e varrosën Stefanin dhe e vajtuan me kujtë të madhe.

3 Por Sauli filloi ta shkatërronte kishën. Hynte shtëpi më shtëpi, hiqte zvarrë burra e gra dhe i fuste në burg.

4 Ata që ishin shpërndarë, shkonin anekënd duke predikuar fjalën.

5 Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikonte njerëzve Krishtin.

6 Turmat, kur dëgjonin dhe shikonin shenjat që bënte Filipin, u kushtonin vëmendje njëzëri atyre që thoshte ai.

7 Sepse frymët e papastra, duke klithur me zë të lartë, dilnin jashtë prej njerëzve që i kishin pushtuar, dhe shumë të paralizuar dhe ulokë shëroheshin.

8 Gëzim të madh pati ai qytet.

9 Në qytet ishte prej kohësh një burrë me emrin Simon, që bënte magjira duke mahnitur popullin e Samarisë dhe që e hiqte veten si njeri i madh.

10 Të gjithë, të mëdhenj e të vegjël, e dëgjonin me vëmendje, duke thënë: "Ky është fuqia e Perëndisë, që njihet me emrin Fuqi e Madhe."

11 E dëgjonin me vëmendje, sepse i kishte mahnitur për një kohë të gjatë me magjitë e veta.

12 Por kur i besuan Filipit, që u predikonte lajmin e mirë për mbretërinë e Perëndisë dhe emrin e Jezus Krishtit, atëherë filluan të pagëzohen, burra edhe gra.

13 Madje edhe vetë Simoni besoi; si u pagëzua, filloi t'i shkojë pas Filipit kudo dhe mahnitej kur shikonte që bëheshin shenja dhe mrekulli të mëdha.

14 Apostujt në Jeruzalem, kur dëgjuan që Samaria e kishte pranuar fjalën e Perëndisë, dërguan atje Pjetrin dhe Gjonin.

15 Këta, kur arritën aty, filluan të luten për ta që të merrnin Frymën e Shenjtë.

16 Sepse Fryma nuk i kishte ardhur ende asnjërit prej tyre; ata vetëm sa kishin qenë pagëzuar në emër të Zotit Jezus.

17 Atëherë filluan të vënë duart mbi ta dhe ata merrnin Frymën e Shenjtë.

18 Simoni, kur pa që apostujt jepnin Frymën e Shenjtë duke vënë duart e tyre, u ofroi atyre para

19 dhe u tha: "Ma jepni edhe mua këtë pushtet, në mënyrë që kujtdo që t'i vë duart, të marrë Frymën e Shenjtë."

20 Por Pjetri i tha: "U shofshin paratë e tua bashkë me ty, sepse kujtove se mund ta marrësh me para dhuratën e Perëndisë!"

21 Ti nuk ke pjesë fare në këtë punë, sepse zemra jote nuk është e drejtë përpara Perëndisë.

22 Pendohu pra, për këtë të keqe tënden dhe lutju Zotit, se ndoshta të falet ky mendim që ke në zemër.

23 Sepse po të shoh që ke vrer të hidhur dhe je lidhur me prangat e paudhësisë."

24 Por Simoni u përgjigj dhe tha: "Lutjuni Zotit për mua, që të mos më bjerë asgjë prej atyre që

VEPRAT

the."

25 Kështu, pasi bënë dëshmi dhe shpallën fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem dhe predikonin ungjillin në shumë fshatra të Samarisë.

26 Ndërkaq një engjell i Zotit i foli Filipit dhe i tha: "Ngrihu dhe shko drejt jugut në rrugën që zbret nga Jeruzalemi për në Gazë; ajo është rrugë shkretëtire.

27 Ai u ngrit e shkoi. Dhe ja, një burrë etiopian, eunuk, oborrtar i Kandakës, mbretëreshës së Etiopisë, i cili kujdesej për të gjithë thesarin e saj, kishte ardhur në Jeruzalem për të adhuruar.

28 Kur po kthehej, ishte ulur në karrocën e vet dhe po lexonte profetin Isaia.

29 Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe ngjitju asaj korroce."

30 Filipi iu afrua me vrap dhe dëgjoi që ai po lexonte profetin Isaia dhe i tha: "A i kupton vallë ato që po lexon?"

31 Ai tha: "E si mund t'i kuptoj, pa m'i shpjeguar njeri?" Dhe iu lut Filipit që të hipte dhe t'i ulej pranë.

32 Pjesa e Shkrimit që ishte duke lexuar, ishte kjo: "E çuan si delen në thertore, i heshtur si qengji përpara qethësit, ashtu nuk e hapi gojën.

33 Duke qenë i përvuajtur, nuk i dhanë drejtësi. Kush do të dëshmojë për brezin e Tij? Sepse jeta e Tij u hoq nga toka."

34 Eunuku iu përgjigj Filipit dhe i tha: "Po të pyes, për kë e thotë profeti këtë, për veten e vet apo për ndonjë tjetër?"

35 Filipit iu çel goja dhe duke filluar nga ky Shkrim, i predikoi Jezusin.

36 Duke vazhduar udhën, arritën në një vend me ujë; eunuku tha: "Ja ku paska ujë! Ç'më pengon mua që të pagëzohem?"

38 Dhe dha urdhër të ndalonte karroca; të dy,

Filipi dhe eunuku, zbritën tek uji dhe Filipi e pagëzoi.

39 Kur dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu papritur Filipin dhe eunuku nuk e pa më, por vazhdoi udhën i gëzuar.

40 Filipi u gjend në Azot; i ra kryq e tërthor vendit, dhe vazhdonte të predikonte ungjillin në të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

Veprat - Kapitulli 9

1 Ndërkohë Sauli shfrynte dhe kërcënonte se do t'i vriste dishepujt e Zotit. Ai shkoi te kryepriifti

2 dhe i kërkoi letra për sinagogat e Damaskut, me qëllim që, po të gjente burra ose gra që ndiqnin Udhën, t'i sillte të lidhur në Jeruzalem.

3 Dhe ndodhi që, ndërsa udhëtonte, duke iu afruar Damaskut, papritur rreth tij vetëtiu një dritë nga qielli.

4 Ai ra përdhe, dëgjoi një zë që i thoshte: "Saul, Saul, përse po më përndjek?"

5 I tha: "Kush je, o Zot?" Dhe Ai tha: "Jam unë, Jezusi, të cilin ti po përndjek.

6 Ngrihu e shko në qytet dhe do të të thonë se çfarë duhet të bësh."

7 Njerëzit që udhëtonin me të, kishin mbetur pa gojë; dëgjonin zërin, por nuk shihnin gjë.

8 Sauli u ngrit nga toka dhe, kur i hapi sytë, nuk mundi të shihte njeri; e morën prej krahu dhe e sollën në Damask.

9 Për tri ditë nuk mund të shihte, dhe as nuk hëngri, as nuk piu.

10 Në Damask ishte një dishepull me emrin Anania dhe Zoti i tha në një vegim: "Anania!" Ai tha: "Ja ku jam, o Zot!"

11 Zoti i tha: "Ngrihu dhe shko në rrugën që

VEPRAT

quhet E Drejtë dhe kërko në shtëpinë e Judës një burrë nga Tarsi me emrin Saul, sepse ja, ai po lutet.

12 Ai ka parë në një vegim një burrë me emrin Anania që kishte hyrë dhe kishte vënë duart e veta mbi të, që atij t'i kthehej drita e syve."

13 Por Anania iu përgjigj: "Zot, kam dëgjuar prej shumë vetave për këtë njeri, se sa shumë të këqija u ka bërë shenjtërve të Tu në Jeruzalem.

14 Këtu i është dhënë pushtet nga kryepiftërinjtë për të burgosur të gjithë ata që thërresin emrin Tënd."

15 Por Zoti i tha: "Shko, sepse ky është mjeti që kam zgjedhur për të mbartur emrin Tim përpara kombeve, mbretërve dhe bijve të Izraelit.

16 Sepse Unë do t'i tregoj atij se sa shumë duhet të vuajë për hir të emrit Tim."

17 Anania shkoi e hyri në shtëpi, vuri duart mbi të dhe tha: "Vëlla Saul, Zoti Jezus, që t'u shfaq gjatë rrugës kur po vije, më ka dërguar që ty të të kthehet drita e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë."

18 Menjëherë prej syve të tij ranë disa si sklepa; atij i erdhi drita e syve dhe, si u ngrit, u pagëzua.

19 Pasi hëngri, mori fuqi. Pastaj qëndroi për disa ditë me dishepujt në Damask.

20 Dhe, pa u vonuar filloi të predikonte Jezusin në sinagoga, duke thënë "Ky është Biri i Perëndisë."

21 Të gjithë ata që e dëgjonin, mahniteshin dhe thoshin: "A nuk është ky ai që i zhduku në Jeruzalem ata që thërrisnin këtë emër? A nuk ka ardhur këtu, që t'i sjellë ata të lidhur tek kryepiftërinjtë?"

22 Por Sauli vazhdonte të merrte më shumë fuqi dhe t'i hutonte judenjtë që banonin në Damask, duke ua vërtetuar se Jezusi është Krishti.

23 Pasi kaluan shumë ditë, judenjtë vendosën së bashku që ta vrisnin,

24 por Sauli e mori vesh komplotin e tyre. Ata ruanin portat e qytetit ditë e natë, që ta vrisnin.

25 Por dishepujt e vet e morën natën dhe e zbritën nga muri, duke e ulur poshtë në një shportë.

26 Kur arriti në Jeruzalem, ai u përpoq të bashkohej me dishepujt, por të gjithë i druhashin atij, sepse nuk besonin që ai ishte vërtet dishepull.

27 Por Barnaba e mori dhe e solli tek apostujt dhe u tregoi atyre se si ai kishte parë Zotin në rrugë, se si i kishte folur atij dhe se si kishte predikuar pa frikë në Damask në emrin e Jezusit.

28 Ai hynte e dilte bashkë me ta në Jeruzalem, duke predikuar pa frikë në emrin e Zotit.

29 Fliste dhe bënte debat me judenjtë greqishtfolës, megjithëse ata përpiqeshin ta vrisnin.

30 Kur vëllezërit e morën vesh, e sollën në Cezare dhe e dërguan tutje në Tars.

31 Kështu kisha në tërë Judenë, Galilenë dhe Samarinë gëzonte paqe; vazhdonte të forcohej dhe, duke marrë zemër nga Fryma e Shenjtë, shumohej, duke ecur me frikën e Zotit.

32 Dhe ndodhi që ndërsa Pjetri udhëtonte nëpër të gjitha ato vende, zbriti edhe te shenjtërit që banonin në Lidë.

33 Atje gjeti një njeri me emrin Enea që dergjej në shtrat i paralizuar për tetë vjet.

34 Pjetri i tha: "Enea, Jezus Krishti po të shëron; ngrihu dhe ndreq hasrën." Ai u ngrit menjëherë.

35 Të gjithë që banonin në Lidë dhe në Saron e panë dhe u kthyen te Zoti.

36 Në Jopë ishte një dishepulle me emrin Tabita, që i përkthyer në greqishte do të thotë Dorkas, e cila bënte gjithnjë vepra të mira dhe bamirësi.

37 Në ato ditë ndodhi që ajo u sëmur dhe vdiq; pasi ia lanë trupin, e vunë në një dhomë sipër.

38 Meqenëse Lida ishte afër Jopës, dishepujt me të

VEPRAT

dëgjuar se Pjetri ishte atje, i dërguan dy veta, që t'i luteshin të shkonte tek ata pa u vonuar.

39 Pjetri u ngrit dhe shkoi bashkë me ta. Me të arritur, e çuan në dhomën e sipërme; të gjitha vejushat e rrethuan duke vajtuar dhe i tregonin tunikat dhe veshjet që kishte bërë Dorkas kur kishte qenë me to.

40 Pjetri i nxori të gjitha jashtë, u ul në gjuhë dhe u lut; pastaj u kthye nga trupi i gruas së vdekur e tha: "Tabita, çohu!" Ajo hapi sytë dhe, kur pa Pjetrin, u ngrit ndenjor.

41 Ai i dha dorën dhe e ngriti; thirri shenjtërit e vejushat dhe ua nxori përpara të gjallë.

42 Kjo u mor vesh në tërë Jopën dhe shumë veta besuan në Zotin.

43 Dhe ndodhi që ai qëndroi shumë ditë në Jopë me njëfarë Simoni, regjës lëkurësh.

Veprat - Kapitulli 10

1 Në Cezare ishte një njeri me emrin Kornel, kryeqindës i asaj që quhet aradhe italiane.

2 Ishte njeri i përsëritshëm dhe ai bashkë me gjithë shtëpinë e vet kishte frikë Perëndinë. I jepte bujarisht lëmosha popullit dhe i lutej Perëndisë vazhdimisht.

3 Rreth orës së nëntë të ditës ai pa qartë në një vegim një engjell të Perëndisë që erdhi tek ai dhe i tha: "Kornel!"

4 Ai ia nguli sytë i tmerruar dhe tha: "Ç'është, o Zot?" Ai i tha: "Lutjet dhe lëmoshat e tua janë ngritur lart, që të kujtohen nga Perëndia.

5 Tani dërgo njerëz në Jopë dhe thirr njëfarë Simoni, që e quajnë Pjetër.

6 Ky po qëndron te njëfarë Simoni, regjës lëkurësh, që e ka shtëpinë pranë detit."

7 Kur engjëlli që i foli u largua, ai thirri dy nga

shërbëtorët e vet, si dhe një ushtar besnik nga ata që i shërbenin.

8 Ua tregoi të gjitha dhe i dërgoi në Jopë.

9 Të nesërmen, ndërsa ata vazhdonin udhëtimin dhe po i afroreshin qytetit, Pjetri u ngjiti majë shtëpisë rreth orës së gjashtë për t'u lutur.

10 E mori uria dhe donte të hante; kur po i përgatisnin diçka, ai ra në kllapi.

11 Pa qiellin të hapur dhe diçka si çarçaf të madh që po ulej në tokë nga të katër cepat.

12 Në të ishin lloj-lloj kafshësh katërkëmbëshe, zvarranikë toke dhe zogj të qiellit.

13 U dëgjua një zë që i tha: "Ngrihu Pjetër, ther dhe ha!"

14 Por Pjetri tha: "Kurrësesi o Zot, sepse nuk kam ngrenë kurrë ndonjë gjë të ndotur e të papastër."

15 Përsëri u dëgjua zëri për së dyti: "Ato që Perëndia i ka pastruar, ti mos i quaj të ndotura."

16 Kjo ndodhi tri herë, dhe menjëherë çarçafi u tërhoq lart në qiell.

17 Dhe ja, ndërsa Pjetri vriste mendjen i hutuar, se ç'ishte vallë vegimi që kishte parë, njerëzit e dërguar nga Korneli, pasi pyetën për shtëpinë e Simonit, u dukën te dera.

18 Duke thirrur, pyesnin a ishte aty Simoni, i mbiquajtur Pjetër.

19 Ndërsa Pjetri vriste mendjen për vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kërkoni tre burra.

20 Prandaj ngrihu, zbrit poshtë e shko me ta pa ngurruar, sepse Unë Vetë i kam dërguar ata."

21 Pjetri zbriti të takojë burrat dhe tha: "Ja, unë jam ai që kërkoni, përse keni ardhur këtu?"

22 Ata thanë: "Korneli, një kryeqindës, njeri i drejtë dhe që ka frikë Perëndinë, për të cilin dëshmon tërë kombi i judenjve, mori udhëzime

VEPRAT

nga një engjëll i shenjtë që të të ftojë në shtëpinë e vet dhe të dëgjojë ç'ke për t'i thënë."

23 Atëherë Pjetri i ftoi brenda që ta kalonin natën aty. Të nesërmen u ngriti e doli me ta, dhe disa prej vëllezërve nga Jopa shkuan bashkë me të.

24 Të nesërmen, hyri në Cezare. Korneli po i priste dhe kishte mbledhur farefisën dhe miqtë e vet të ngushtë.

25 Kur hyri brenda Pjetri, Korneli i doli përpara, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi.

26 Por Pjetri e ngriti, duke thënë: "Ngrihu, edhe unë vetë njeri jam."

27 Duke biseduar me të, hyri brenda dhe pa që ishin mbledhur shumë veta.

28 U tha: "Ju e dini se nuk është e ligjshme për një njeri jude të shoqërohet me një të huaj ose të shkojë tek ai; por Perëndia më ka porositur që asnjë njeri të mos quaj të ndotur ose të papastër.

29 Prandaj, erdha pa ngurruar, kur më dërguan fjalë. Po ju pyes pra, për ç'arsye më keni thirrur?"

30 Korneli tha: "Katër ditë më parë, rreth kësaj kohe, po bëja lutjen e orës së nëntë në shtëpinë time dhe ja, përpara meje qëndroi një burrë me petka të shndritshme

31 dhe tha: 'Kornel, lutja jote u dëgjua dhe Perëndia i ka kujtuar lëmoshat e tua.

32 Dërgo pra, një njeri në Jopë që të thërrasë Simonin, që i thonë Pjetër; ky po qëndron në shtëpinë e Simon lëkurëtarit, pranë detit.'

33 Kështu, menjëherë të dërgova njeri dhe ti bëre mirë që erdhe. Tani pra, të gjithë jemi të pranishëm përpara Perëndisë, për të dëgjuar të gjitha ato që të janë urdhëruar nga Zoti."

34 Pjetrit iu hap goja dhe tha: "Në të vërtetë po e kuptoj që Perëndia nuk i mban anën askujt,

35 por pranon atë që e ka frikë dhe bën çka është e drejtë, çfarëdo kombi që të jetë.

36 Kjo është fjala që Perëndia u dërgoi bijve të Izraelit, duke predikuar ungjillin e paqes me anë të Jezus Krishtit që është Zot i të gjithëve.

37 Ju e dini atë që ndodhi nëpër tërë Judenë, duke filluar nga Galileja, pas pagëzimit që predikoi Gjoni,

38 se si Perëndia e vajosi Jezusin nga Nazareti me Frymë të Shenjtë dhe me fuqi, dhe se si Ai shkoi anëmbanë duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë ata që ishin pushtuar nga djalli, sepse Perëndia ishte me Të.

39 Ne jemi dëshmitarë për të gjitha ato që bëri Ai në tokën e judenjve dhe në Jeruzalem. Ata e vranë duke e varur në një kryq.

40 Por Perëndia e ngjalli ditën e tretë dhe e bëri që t'i shfaqet

41 jo të gjithë njerëzve, por dëshmitarëve që ishin zgjedhur që më parë nga Perëndia, domethënë neve, të cilët hëngrëm dhe pimë me Të pasi u ngjall nga të vdekurit.

42 Ai na porositi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë që ky është Ai që u caktua nga Perëndia si gjykatës i të gjallëve dhe i të vdekurve.

43 Për Këtë dëshmojnë të gjithë profetët që çdo njeriu, që beson në Të, do t'i falen mëkatet nëpërmjet emrit të Tij."

44 Ndërsa Pjetri fliste këto fjalë, Fryma e Shenjtë i pushtoi të gjithë ata që dëgjonin fjalën.

45 Besnikët e rrethprerë, që kishin ardhur me Pjetrin, mbetën të mahnitur, që dhurata e Frymës së Shenjtë u derdh edhe mbi kombet.

46 Sepse i dëgjonin ata duke folur në gjuhë të ndryshme dhe duke lartësuar Perëndinë. Pastaj Pjetri u përgjigj,

47 "A mund të ndalohet që të pagëzohen me ujë këta, të cilët, ashtu si edhe ne, kanë marrë Frymën e Shenjtë?"

VEPRAT

48 I urdhëroi që të pagëzoheshin në emër të Jezus Krishtit. Pastaj ata kërkuan prej tij që të qëndronte disa ditë.

Veprat - Kapitulli 11

1 Apostujt dhe vëllezërit që ishin anëmbanë Judesë dëgjuan se edhe kombet e kishin pranuar fjalën e Perëndisë.

2 Kur Pjetri u ngjiti në Jeruzalem, ata që ishin rrethprerë, po bënë fjalë me të,

3 duke thënë: "Ti ke hyrë te njerëz të parrethprerë dhe ke ngrënë bashkë me ta."

4 Por Pjetri filloi t'ua shpjegonte me radhë siç kishte ndodhur, duke thënë,

5 "Unë isha në qytetin e Jopës dhe, kur po lutesha, rashë në kllapi dhe pashë një vegim. Pashë diçka si një çarçaf të madh, që duke u ulur prej qiellit nga katër cepat, erdhi deri tek unë.

6 Kur po e vështroja me sytë mbërthyer në të, pashë kafshët katërkëmbëshe të dheut, bishat, zvarranikët dhe zogjtë e qiellit.

7 Dëgjova edhe një zë që më thoshte: 'Ngrihu, Pjetër, ther dhe ha.'

8 Por unë i thashë: "Kurrësesi, o Zot, sepse kurrë nuk kam vënë në gojë ndonjë gjë të ndotur ose të papastër."

9 Por zëri u përgjigj për së dyti nga qielli: 'Ato që ka pastruar Perëndia, ti mos i quaj të ndotura.'

10 Kjo ndodhi tri herë dhe gjithçka u tërhoq përsëri në qiell.

11 Dhe ja, menjëherë tre burra, që ishin dërguar nga Cezareja tek unë, ia behën në shtëpinë ku isha.

12 Fryma më tha të shkoj me ta pa asnjë ngurrim. Bashkë me mua erdhën edhe këta gjashtë vëllezër dhe hymë në shtëpinë e atij njeriu.

13 Ai na tregoi se si kishte parë engjëllin duke qëndruar në shtëpinë e tij dhe i kishte thënë: 'Dërgo njeri në Jopë dhe thirr Simonin që i thonë Pjetër.

14 Ai do të të thotë fjalët që do të të shpëtojnë ty dhe gjithë shtëpinë tënde.'

15 Kur po flisja, mbi ta zbriti Fryma e Shenjtë, ashtu siç kishte zbritur edhe mbi ne në fillim.

16 M'u kujtuan atëherë fjalët e Zotit, që thoshte: 'Vërtet Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë.'

17 Pra, nëse Perëndia u dha atyre të njëjtën dhuratë që na dha edhe neve, pasi besuam në Zotin Jezus Krisht, kush isha unë që të pengoja Perëndinë?"

18 Kur i dëgjuan këto, u qetësuan dhe lëvduan Perëndinë, duke thënë: "Perëndia pra, u dha edhe kombeve pendimin që të gëzojnë jetën."

19 Ndërkaq ata që ishin shpërndarë nga përndjekja që i ndodhi Stefanit, shkuan deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke predikuar fjalën vetëm midis judenjve.

20 Por aty ishin disa burra nga Qiproja dhe nga Kirena, të cilët kur hynë në Antioki, filluan t'u flasin edhe grekëve, duke shpallur ungjillin e Zotit Jezus.

21 Dora e Zotit ishte me ta dhe një numër i madh njerëzish që besuan, u kthyen te Zoti.

22 Fjala për ta vajti në vesh të kishës në Jeruzalem; ata dërguan Barnabën [që të shkonte] deri në Antioki.

23 Kur arriti dhe pa hirin e Perëndisë, u gëzua dhe filloi t'i nxitë të gjithë që t'i qëndronin besnikë Zotit me zemër të vendosur.

24 Ai ishte njeri i mirë dhe i mbushur me Frymën e Shenjtë dhe me besim. Zotit iu shtua një turmë e madhe.

25 Pastaj u largua për në Tars për të kërkuar Saulin.

VEPRAT

26 Me ta gjetur, e solli në Antioki. Dhe ndodhi që gjatë tërë vitit ata u bashkuan me kishën dhe mësuan një turmë të madhe njerëzish; në Antioki dishepujt u quajtën për herë të parë të krishterë.

27 Në ato ditë disa profetë zbritën nga Jeruzalemi në Antioki.

28 Njëri prej tyre, që quhej Agab, u ngrit dhe parashikoi me anë të Frymës së Shenjtë se do të vinte një zi e madhe buke në mbarë botën; dhe kjo ndodhi gjatë mbretërimit të Klaudit.

29 Kështu dishepujt vendosën, secili sipas mundësisë, t'u dërgonin ndihmë vëllezërve që banonin në Jude.

30 Këtë e bënë duke ua dërguar ndihmat pleqve nëpërmjet Barnabës dhe Saulit.

Veprat - Kapitulli 12

1 Në atë kohë mbreti Herod zuri disa veta, që i përkisnin kishës, dhe kishte ndër mend t'i keqtrajtonte.

2 Vrau me shpatë Jakobin, vëllanë e Gjonit,

3 dhe, kur e pa që kjo u pëlqente judenjve, shkoi më tej duke arrestuar edhe Pjetrin. Kjo ndodhi kur ishin ditët e Bukës së Ndorme.

4 Si e arrestoi, e futi në burg dhe ua dorëzoi katër skuadrave me nga katër ushtarë që ta ruanin. Kishte ndër mend që, pas Pashkëve, ta nxirrte përpara popullit për gjyq publik.

5 Pjetrin pra, po e mbanin në burg, por kisha i lutej pa pushim Perëndisë për të.

6 Po atë natë, kur Herodi do ta nxirrte para popullit, Pjetri ishte duke fjetur midis dy ushtarëve, i lidhur me dy vargonj dhe me rojat para portës, që ruanin burgun.

7 Dhe ja, një engjëll i Zotit erdhi aty pranë dhe një dritë shkëlqeu në qeli; i ra Pjetrit në ije dhe e ngriti,

duke thënë: "Ngrihu shpejt!" Dhe vargonjtë i ranë nga duart.

8 Engjëlli i tha: "Vër brezin dhe lidh sandalet", dhe ai ashtu bëri. Pastaj i tha: "Hidh rrobën përsipër dhe më ndiq."

9 Ai doli nga burgu duke i shkuar pas, por nuk e dinte se ajo që po bënte engjëlli, po ndodhte vërtet; mendoi se po shihte një vegim.

10 Si kaluan rojën e parë dhe të dytën, arritën te porta prej hekuri që të nxjerr në qytet; kjo iu hap vetiu dhe ata dolën. Pasi kishin përshkuar një copë rrugë, engjëlli u largua menjëherë prej tij.

11 Kur Pjetri erdhi në vete, tha: "Tani po e kuptoj vërtet që Zoti paska dërguar engjëllin e Vet dhe më shpëtoi nga dora e Herodit dhe nga të gjitha ato që po priste populli i judenjve.

12 Pasi u mendua, shkoi te shtëpia e Marisë, nënës së Gjonit, që e thërrisnin edhe Mark, ku ishin mbledhur shumë veta dhe luteshin.

13 Trokiti në portën e hyrjes dhe një shërbëtorë, me emrin Rode, u afrua për të dëgjuar.

14 Ajo, me të njohur zërin e Pjetrit, nga gëzimi, nuk e hapi portën, por vrapoi brenda dhe njoftoi se Pjetri po qëndronte para portës.

15 Ata i thanë: "Paske luajtur mendsh!" Por ajo ngulte këmbë se ashtu ishte. Ata thoshin: "Duhet të jetë engjëlli i tij."

16 Por Pjetri vazhdonte të trokiste. Kur e hapën portën, e panë dhe mbetën të mahnitur.

17 Ai u bëri shenjë me dorë që të heshtnin dhe u tregoi se si Zoti e kishte nxjerrë nga burgu dhe tha: "Ua tregoni këto Jakobit dhe vëllezërve." Pastaj doli e shkoi në një vend tjetër.

18 Me të zbardhur dita, u bë një rrëmujë e madhe midis ushtarëve dhe pyesnin: "Ç'u bë Pjetri, vallë?"

19 Kur Herodi e kërkoi gjithandej dhe nuk e gjeti, i mori në pyetje rojat dhe urdhëroi që të ekzekutoheshin. Pastaj Herodi zbriti nga Judeja në

VEPRAT

Cezare dhe kaloi njëfarë kohe atje.

20 Ai ishte zemëruar me banorët e Tirit dhe të Sidonit. Këta të gjithë së bashku shkuan tek ai dhe, si e bënë për vete Blastin, kryeshërbëtorin e mbretit, kërkuan paqe, sepse vendi i tyre furnizohej me ushqime nga vendi i mbretit.

21 Ditën e caktuar Herodi veshi rrobën mbretërore, u ul në fron dhe filloi t'u mbante një fjalim.

22 Turma thërriste: "Ky është zë perëndie dhe jo njeriu!"

23 Papritur atë e goditi një engjell i Zotit, sepse nuk i dha lavdi Perëndisë dhe dha shpirt duke përfunduar ushqim për krimbat.

24 Por fjala e Perëndisë vazhdonte të rritej e të përhapej.

25 Barnaba dhe Sauli, pasi e përmbushën misionin e tyre, u kthyen nga Jeruzalem, duke marrë me vete Gjonin, që e thërrisnin edhe Mark.

Veprat - Kapitulli 13

1 Në kishën, që ishte në Antioki kishte profetë dhe mësues si: Barnaba, Simeoni, që e thërrisnin Niger, Luci nga Kirena, Manaini, që ishte rritur bashkë me tetrarkun Herod, dhe Sauli.

2 Ndërsa ata po shërbenin për Zotin dhe agjëronin, Fryma e Shenjtë tha: "M'i ndani veç Barnabën dhe Saulin për punën që i kam thirrur."

3 Pastaj, pasi agjëruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i nisën.

4 Ata pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, zbritën në Seleuki dhe prej andej lundruan për në Qipro.

5 Kur arritën në Salaminë, filluan të shpallin fjalën e Perëndisë në sinagogat e judenjve; kishin edhe Gjonin si ndihmës.

6 Pasi përshkuan tërë ishullin deri në Pafos, gjetën

një magjistar, një profet të rremë jude, që e kishte emrin Barjezus,

7 i cili rrinte me prokonsullin, Sergj Palin, një burrë i zgjuar. Ky thirri Barnabën dhe Saulin dhe kërkoi të dëgjonte fjalën e Perëndisë.

8 Por Elima, magjistari (sepse kështu përkthehet emri i tij), i kundërshtonte dhe kërkonte ta largonte prokonsullin nga besimi.

9 Sauli, që quhej edhe Pal, i mbushur me Frymën e Shenjtë, ia kishte ngulur sytë

10 dhe i tha: "Ti, o bir i djallit, që je plot me çdo lloj mashtrimi dhe intrige, armik i çdo lloj drejtësie, kur do të heqësh dorë nga shtrembërimi i rrugëve të drejta të Zotit?"

11 Ja pra, tani dora e Zotit ka rënë mbi ty dhe do të mbetesh i verbër e nuk do ta shohësh diellin për njëfarë kohe." Menjëherë mbi të ra mjegull dhe errësi dhe vinte vërdallë e kërkonte njerëz që ta hiqnin për dore.

12 Atëherë prokonsulli, duke parë atë që ndodhi, besoi, sepse mbeti i mahnitur nga mësimi i Zotit.

13 Pali me shokët e vet u nisën me anije prej Pafosit dhe shkuan në Pergë të Pamfilisë. Gjoni i la ata dhe u kthye në Jeruzalem.

14 Ata, duke kaluar nga Perga, arritën në Antioki të Pisidisë dhe ditën e shtunë hynë në sinagogë dhe u ulën aty.

15 Pas leximit të Ligjit dhe të Profetëve, krerët e sinagogës dërguan dikë që t'u thoshte: "Vëllezër, po të keni ndonjë fjalë që t'i japë zemër popullit, thuajeni."

16 Pali u ngrit dhe, duke bërë shenjë me dorë, tha: "O burra të Izraelit dhe ju që i druheni Perëndisë, dëgjoni!"

17 Perëndia i këtij populli, i Izraelit, zgjodhi etërit tanë; e lartësoi popullin gjatë qëndrimit në tokën e Egjiptit; i nxori prej andej me një krah të fuqishëm;

18 e duroi sjelljen e tyre në shkretëtirë për rreth

VEPRAT

dyzet vjet;

19 rrënoi shtatë kombe në tokën e Kanaanit dhe ua dha tokën e tyre si trashëgim.

20 Kjo vazhdoi për rreth katërqind e pesëdhjetë vjet. Pastaj Ai u dha gjykatës deri në kohën e profetit Samuel.

21 Pastaj ata kërkuan mbret dhe Perëndia u dha Saulin, birin e Kisit, një burrë nga fisi i Beniaminit, që mbretëroi për dyzet vjet.

22 Si e hoqi Saulin, Ai u dha Davidin si mbret të tyre, për të cilin Ai dëshmoi duke thënë: 'Kam gjetur Davidin, birin e Jeseut, njeri sipas zemrës Sime, e që do të bëjë çdo gjë sipas vullnetit Tim.'

23 Nga pasardhësit e këtij njeriu, Perëndia, sipas premtimit, i solli Izraelit një Shpëtimtar, Jezusin.

24 Gjoni, përpara ardhjes së Tij, i kishte shpallur të gjithë popullit të Izraelit pagëzimin e pendimit.

25 Kur Gjoni po përfundonte punën e vet, tha: 'Kush mendoni se jam unë? Unë nuk jam Ai. Por ja, po vjen pas meje një, të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh sandalet e këmbëve.'

26 Vëllezër, bij të fisit të Abrahamit, si edhe ata midis jush që i druhen Perëndisë, neve na u dërgua fjala e këtij shpëtimi.

27 Ata që banojnë në Jeruzalem si edhe krerët e tyre duke mos e njohur Jezusin, madje duke e dënuar Atë, bënë që të përmbushen fjalët e profetëve, që lexohen çdo të shtunë nëpër sinagogat.

28 Megjithëse nuk gjetën asnjë shkak për ta dënuar me vdekje, i kërkuan Pilatit që Ai të vritej.

29 Dhe kur i kryen të gjitha ato që ishin shkruar për Të, e ulën poshtë nga druri dhe e vunë në një varr.

30 Por Perëndia e ngjalli nga të vdekurit

31 dhe për shumë ditë Ai iu shfaq atyre që u ngjitën me Të nga Galileja në Jeruzalem, dhe që

tani janë dëshmitarët e Tij para popullit.

32 Ne po ju shpallim lajmin e mirë: premtimin që Perëndia u bëri etërve tanë

33 na e ka përmbushur neve, fëmijëve [të tyre], duke ngjallur Jezusin, siç është shkruar edhe tek Psalmi i dytë: 'Ti je Biri Im; Unë sot jam bërë Ati yt.'

34 Për atë që Ai e ngjalli prej të vdekurve për të mos u kalbur më kurrë, ka thënë kështu: 'Do t'ju jap bekimet e shenjta dhe të sigurta që i janë premtuar Davidit.'

35 Prandaj edhe në një Psalm tjetër, Ai thotë: 'Nuk do të lejosh që i Shenjti Yt të shohë kalbje.'

36 Sepse Davidi, pasi shërbeu në brezin e vet sipas vullnetit të Perëndisë, ra në gjumë dhe u bashkua me etërit e vet e u kalb,

37 por Ai, të cilin ngjalli Perëndia, nuk pa kalbje.

38 Ta dini pra, vëllezër, se nëpërmjet Tij ju shpallet falja e mëkateve dhe e të gjitha gjërave prej të cilave nuk mund të shfajësoheni me anë të ligjit të Moisiut.

39 Nëpërmjet Këtij shfajësohet kushdo që beson.

40 Kini kujdes pra, se mos ju ndodhë ajo që është thënë nga profetët.

41 'Hapni sytë, ju o përbuzës, mrekullohuni dhe zhdukuni; sepse Unë po kryej një vepër në ditët tuaja, një vepër të cilën nuk do ta besonit, po t'jua tregonte ndokush.'

42 Kur Pali dhe Barnaba po dilnin, populli u lutej që t'i flisnin për këto punë edhe të shtunën tjetër.

43 Pasi u shpërnda sinagoga, shumë nga judenjtë dhe prozelitët e përshpirtshëm shkuan pas Palit dhe Barnabës; këta u folën dhe i nxitën që të vazhdonin të vendosur në hirin e Perëndisë.

44 Të shtunën tjetër pothuaj i gjithë qyteti u mbledh për të dëgjuar fjalën e Zotit.

VEPRAT

45 Kur judenjtë panë turmat, u mbushën me smirë dhe filluan të kundërshtojnë ato që kishte folur Pali, duke e fyer.

46 Pali e Barnaba folën ne guxim dhe thanë: "Ishte e nevojshme që më parë t'ju flitej juve fjala e Perëndisë; përderisa ju e hidhni poshtë, dhe nuk e gjykoni veten tuaj të denjë për jetën e amshuar, atëherë po u drejtohem kombeve.

47 Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti: "Të kam vënë si dritë për kombet, që të shpiesh shpëtimin në çdo skaj të botës."

48 Kur e dëgjuan këtë, kombet gëzoheshin e i jepnin lavdi fjalës së Zotit dhe të gjithë sa ishin caktuar për jetën e amshuar, përqaftuan besimin.

49 Fjala e Zotit përhapej në tërë vendin.

50 Por judenjtë çuan peshë gratë e përsjirtshme të shtresës së lartë, si edhe parinë e qytetit, nxitën përndjekjen kundër Palit dhe Barnabës dhe i dëbuan nga kufijtë e tyre.

51 Por ata, në shenjë proteste ndaj tyre, shkundën pluhurin nga këmbët dhe shkuan në Ikoni.

52 Dishepujt ishin plot me gëzim dhe me Frymën e Shenjtë.

Veprat - Kapitulli 14

1 Edhe në Ikoni ata hynë së bashku në sinagogën e judenjve dhe folën në atë mënyrë, sa që një turmë e madhe judenjsh dhe grekësh përqaftuan besimin.

2 Por judenjtë, që nuk pranonin të besonin, i trazuan dhe i acaruan shpirtrat e kombeve kundër vëllezërve.

3 Megjithatë ata kaluan një kohë të gjatë duke folur me guxim për Zotin, i cili dëshmonte për fjalën e hirit të Tij, duke lejuar që të bëheshin shenja dhe mrekulli me anë të duarve të tyre.

4 Por gjindja e qytetit u nda; disa ishin me judenjtë dhe disa të tjerë ishin me apostujt.

5 Kur kombet dhe judenjtë bashkë me krerët e tyre u orvatën t'i keqtrajtojnë e t'i vrasin me gurë,

6 atëherë ata, me ta marrë vesh, ikën në qytetet e Likaonisë, në Listër e në Derbë, si dhe në zonën përreth;

7 atje vazhduan të predikonin ungjillin.

8 Në Listër rrinte ulur një njeri që e kishin lënë këmbët, i çalë që në bark të nënës, i cili nuk kishte ecur kurrë.

9 Ky dëgjonte Palin që po fliste. Pali ia kishte ngulur sytë dhe, kur pa që ai kishte besim për t'u shëruar,

10 tha me zë të lartë: "Çohu drejt në këmbë." Ai u çua brof më këmbë dhe filloi të ecë.

11 Kur turmat panë atë që bëri Pali, thirrën me zë të lartë në likaonishte: "Perënditë janë bërë si njerëz dhe kanë zbritur te ne."

12 Barnabën e quanin Zeus dhe Palin Merkur, meqenëse ai e merrte fjalën.

13 Prifti i Zeusit, tempulli i të cilit ishte para qytetit, solli dema dhe kurora te porta, sepse donte t'u ofronte flijime së bashku me turmat.

14 Por kur e dëgjuan apostujt, Barnaba dhe Pali, shqyen rrobat e veta dhe u turrën drejt turmës, duke thirrur

15 dhe duke thënë: "Burra, përse i bëni këto? Edhe ne jemi njerëz njësoj si ju dhe po ju shpallim ungjillin që të hiqni dorë nga këto gjëra të kota e të ktheheni te Perëndia i gjallë, që bëri qiellin, tokën, detin dhe gjithçka që është ndër to.

16 Në brezat e kaluar Ai i lejoi të gjitha kombet të ndiqnin rrugët e tyre.

17 Megjithatë nuk e la veten e Vet pa dëshmi. Ai bëri mirë, duke sjellë shira dhe stinë të frytshme nga qielli, duke ju dhënë ushqim dhe duke ju mbushur zemrat me gëzim."

VEPRAT

18 Edhe pse i thoshin këto gjëra, mezi i mbanin turmat që të mos u bënin flijim.

19 Por erdhën disa judenj nga Antiokia dhe Ikonja dhe, pasi i bënë për vete turmat, e qëlluan Palin me gurë dhe e hoqën zvarrë jashtë qytetit, duke pandehur se kishte vdekur.

20 Por, kur dishepujt u mbledhën rreth tij, ai u ngrit dhe hyri në qytet. Ditën tjetër doli e shkoi bashkë me Barnabën në Derbë.

21 Si predikuan ungjillin në atë qytet dhe bënë shumë dishepuj, u kthyen në Listër, në Ikoni dhe në Antioki,

22 duke forcuar shpirtrat e dishepujve, duke u dhënë zemër që t'i mbaheshin besimit dhe duke thënë: "Duhet të kalojmë shumë mundime, që të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë."

23 Pali dhe Barnaba caktuan pleqtë për çdo kishë dhe, me lutje e me agjërimi, i lanë ata në dorë të Zotit, në të cilin kishin besuar.

24 Si kaluan nëpër Pisidi, arritën në Pamfili.

25 Pasi predikuan fjalën në Pergë, zbritën në Atali

26 dhe prej andej lundruan për në Antioki, atje ku i ishin besuar hirit të Perëndisë për veprën që kishin kryer.

27 Pasi arritën dhe mbledhën kishën, filluan të tregonin gjithë sa kishte bërë Perëndia nëpërmjet tyre dhe se Ai u kishte hapur kombeve derën e besimit.

28 Dhe qëndruan me dishepujt për një kohë të gjatë.

Veprat - Kapitulli 15

1 Disa që zbritën nga Judeja, filluan t'u mësonin vëllezërve: "Po të mos bëni rrethprerjen, sipas zakonisht të Moisiut, nuk mund të shpëtoheni."

2 Kur midis tyre dhe Palit e Barnabës lindi një

mosmarrëveshje dhe një debat i ashpër, atëherë vëllezërit vendosën që Pali, Barnaba dhe disa të tjerë prej tyre, të ngjiteshin në Jeruzalem tek apostujt dhe te pleqtë për të zgjidhur këtë çështje.

3 Ata, pra, të shoqëruar një copë rrugë nga kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke përshkruar me hollësi se si kombet kishin përqaftuar besimin, duke u sjellë gëzim të madh të gjithë vëllezërve.

4 Kur arritën në Jeruzalem, ata i pritën kisha, apostujt e pleqtë dhe u treguan këtyre gjithë sa kishte bërë Perëndia nëpërmjet tyre.

5 Por disa, nga sekti i farizenjve, që kishin përqaftuar besimin, u ngritën dhe thanë: "Ata duhen të bëjnë rrethprerjen dhe t'u kërkohet që ta ruajnë Ligjin e Moisiut."

6 Apostujt dhe pleqtë u mbledhën për ta shqyrtuar këtë punë.

7 Pas një debati të madh, Pjetri u ngrit dhe u tha: "Vëllezër, ju e dini se Perëndia, që në kohët e para, zgjodhi midis jush, që kombet të dëgjojnë nëpërmjet gojës sime fjalën e ungjillit dhe të besojnë.

8 Perëndia që njeh çdo zemër, u dha dëshmi, duke u dhënë Frymën e Shenjtë, siç bëri edhe me ne.

9 Ai nuk bënte asnjë dallim midis nesh dhe tyre, duke u pastruar zemrat me anë të besimit.

10 Pra, tani, përse e vini në provë Perëndinë, duke u hedhur dishepujve në qafë një zgjedhje, të cilën as etërit tanë dhe as ne nuk ishim në gjendje ta mbanim?

11 Por ne besojmë, se jemi të shpëtuar me anë të hirit të Zotit Jezus, po ashtu si dhe ata."

12 Të gjithë heshtën dhe dëgjonin Barnabën dhe Palin, ndërsa ata tregonin ç'shenja e ç'mrekulli kishte bërë Perëndia nëpërmjet tyre ndër kombet.

13 Kur heshtën, Jakobi u përgjigj, duke thënë: "Vëllezër, më dëgjoni!

14 Simoni ka treguar se si Perëndia në fillim i

VEPRAT

vizitoi kombet për të marrë prej tyre një popull për emrin e Vet.

15 Me këtë pajtohen fjalët e profetëve, siç është shkruar,

16 'Pas këtyre gjërave do të kthehem dhe do të rindërtoj tendën e Davidit, që është rrëzuar. Do t'i rindërtoj rrënojat e tij dhe do ta ngre përsëri më këmbë,

17 që pjesa tjetër e njerëzve të kërkojnë Zotin si edhe të gjitha kombet, që thirren me emrin Tim'; kështu thotë Zoti që i bën këto gjëra

18 të njohura prej kohësh.

19 Prandaj unë e gjykoj me vend që të mos i shqetësojmë ata njerëz të kombeve që kthehen te Perëndia,

20 por t'u shkruajmë që të heqin dorë nga gjërat e ndotura nga idhujt, nga imoraliteti, nga kafshët e mbytura dhe nga gjaku.

21 Sepse Moisiun e predikojnë në çdo qytet, që nga brezat e hershëm, dhe e lexojnë çdo të shtunë nëpër sinagoga."

22 Atëherë apostujve dhe pleqve, bashkë me tërë kishën, iu duk e udhës që të zgjidhnin njerëz midis tyre për t'i dërguar në Antioki me Palin dhe Barnabën. Ata zgjodhën Judën që quhej Barsaba dhe Silën, njerëz që ishin prijës ndër vëllezërit.

23 Dërguan këtë letër nëpërmjet tyre: "Apostujt dhe pleqtë, vëllezërit tuaj, përshëndesin vëllezërit që janë prej kombeve në Antioki, Siri dhe Cilici.

24 Meqenëse dëgjuam që disa, që kanë dalë nga gjiri ynë, por që nuk ishin të autorizuar prej nesh, ju kanë shqetësuar me fjalë, duke ju trazuar shpirtrat,

25 na u duk me vend, pasi ramë në një mendje, që të zgjedhim njerëz dhe t'jua dërgojmë bashkë me të dashurit tanë Barnabën dhe Palin,

26 njerëz që kanë rrezikuar jetën e vet për emrin e Zotit tonë Jezus Krisht.

27 Prandaj dërguam Judën dhe Silën, të cilët do t'jua thonë me gojën e tyre po ato gjëra.

28 Sepse u duk e udhës për Frymën e Shenjtë dhe për ne që të mos ju ngarkojmë me asnjë barrë më të madhe veç këtyre gjërave të domosdoshme:

29 të hiqni dorë nga ushqimi i flijuar për idhujt, nga gjaku, nga kafshët e mbytura dhe nga imoraliteti. Do të bëni mirë ta ruani veten tuaj nga këto. Qofshi mirë."

30 Kështu, si u përcollën, ata zbritën në Antioki dhe me të mbledhur njerëzit, u dorëzuan letërën.

31 Njerëzit e lexuan dhe u gëzuan, sepse u jepte zemër.

32 Juda dhe Sila, duke qenë edhe ata profetë, u folën shumë vëllezërve duke u dhënë zemër dhe forcë.

33 Si qëndruan njëfarë kohe, vëllezërit i përcollën me bekime paqeje për t'u kthyer tek ata që i dërguan.

35 Por Pali dhe Barnaba qëndruan në Antioki, duke mësuar dhe duke predikuar fjalën e Zotit edhe me shumë njerëz të tjerë.

36 Pas disa ditësh Pali i tha Barnabës: "Të kthehem i të vizitojmë vëllezërit në çdo qytet ku kemi predikuar fjalën e Zotit, të shohim si janë."

37 Barnaba dëshironte të merrte me vete edhe Gjonin, që e thërrisnin Mark.

38 Por Pali mendonte që më mirë të mos e merrnin me vete këtë, që i kishte braktisur në Pamfili dhe nuk kishte vazhduar punën me ta.

39 Midis tyre lindi një mosmarrëveshje aq e ashpër, sa që u ndanë nga njëri-tjetri. Barnaba mori me vete Markun dhe u nis me lundër për në Qipro.

40 Pali zgjodhi Silën dhe, pasi vëllezërit ia besuan hirit të Zotit, u largua,

41 dhe vazhdoi rrugën nëpër Siri dhe Cilici, duke

VEPRAT

forcuar kishat.

Veprat - Kapitulli 16

1 Ai arriti në Derbë dhe në Listër, ku ishte një dishepull me emrin Timote, i biri i një gruaje besimtare nga Judeja e me babanë grek.

2 Vëllezërit në Listër dhe Ikoni flisnin mirë për të.

3 Pali donte ta merrte me vete dhe, si e mori, e rrethpreu për shkak të judenjve që ishin në ato vende, sepse të gjithë e dinin që i ati ishte grek.

4 Ndërsa kalonin nga një qytet në tjetrin, u dorëzonin njerëzve vendimet që kishin marrë apostujt dhe pleqtë në Jeruzalem, dhe i porositnin t'u bindeshin atyre.

5 Kështu, kishat forcoheshin në besim dhe shtoheshin përditë në numër.

6 Atëherë kaluan nëpër krahinën e Frigjisë dhe të Galacisë, ku Fryma e Shenjtë nuk i lejoi të shpallnin fjalën në Azi.

7 Kur arritën në Mizi, deshën të shkonin në Bitini, por Fryma e Jezusit nuk i lejoi.

8 Kaluan nëpër Mizi dhe zbritën në Troadë.

9 Gjatë natës Palit iu shfaq një vegim: një maqedonas po qëndronte dhe e luste duke i thënë: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo."

10 Kur e pa vegimin, ne menjëherë u bëmë gati të shkojmë në Maqedoni, të bindur që Perëndia na kishte thirrur për t'u shpallur atyre ungjillin.

11 Pasi u nisëm me anije nga Troada, lundruam drejt për në Samotrakë dhe të nesërmen për në Neapolis.

12 Prej andej shkuam në Filipi, koloni romake dhe qyteti i parë i asaj krahine të Maqedonisë, ku qëndruam disa ditë.

13 Ditën e shtunë dolëm jashtë qytetit anës lumit,

duke menduar se ky ishte vend për lutje; u ulëm e filluam t'u flasim grave që ishin mbledhur.

14 Një grua me emrin Lidia, nga qyteti i Tiatirës, që shiste pëlhura të purpura, adhuroese e Perëndisë, po dëgjonte. Asaj ia hapi zemrën Zoti, që t'u vinte veshin atyre që fliste Pali.

15 Kur u pagëzua ajo dhe shtëpia e saj, na u lut, duke thënë: "Po të më gjykoni si besnike ndaj Zotit, ejani dhe qëndroni në shtëpinë time." Dhe na bëri të pranojmë.

16 Njëherë gjatë rrugës për në vendin e lutjes, na takoi një shërbëtorë që kishte një frymë fallxhori, e cila u sillte fitim të madh zotërinjve të saj, duke kallëzuar fatin.

17 Ajo, duke ndjekur Palin dhe ne, qante dhe thoshte: "Këta njerëz janë shërbëtorë të Më të Lartit Perëndi dhe po ju shpallin rrugën e shpëtimit."

18 Ajo vazhdoi ta bënte këtë për shumë ditë. Por Pali, i mërzitur, u kthye dhe i tha frymës: "Të urdhëroj në emër të Jezus Krishtit të dalësh prej saj!" Dhe fryma doli në çast.

19 Zotërinjtë e saj, kur e panë që u iku shpresa e fitimit të tyre, i kapën Palin dhe Silën dhe i tërhoqën zvarrë te sheshi i tregut para autoriteteve.

20 I sollën përpara pretorëve dhe thanë: "Këta njerëz, që janë judenj, nxitin trazira në qytetin tonë"

21 dhe përhapin zakone që ne, si romakë që jemi, e kemi të ndaluar t'i pranojmë dhe t'i zbatojmë."

22 Turma u lëshua e gjitha bashkë kundër tyre. Pretorët ua shqyen rrobat dhe dhanë urdhër që t'i rrihnin me shkopinj.

23 Si i rrahën paq me shkopinj, i flakën në burg dhe e porositën rojën e burgut që t'i ruante mirë.

24 Roja, me të marrë një porosi të tillë, i hodhi në qelinë e brendshme dhe ua shtrëngoi këmbët në trung.

25 Aty nga mesnata Pali dhe Sila po luteshin dhe

VEPRAT

po i këndonin himne Perëndisë dhe të burgosurit e tjerë i dëgjonin.

26 Papritur ra një tërmet i madh, saqë themelet e burgut u tundën; të gjitha dyert u hapën menjëherë dhe të gjithëve iu liruan prangat.

27 Roja e burgut u zgjua, dhe, kur pa që dyert ishin të hapura, nxori shpatën dhe ishte gati të vriste veten, duke menduar se kishin ikur të burgosurit.

28 Por Pali thirri me zë të lartë: "Mos i bëj keq vetes, sepse të gjithë ne jemi këtu."

29 Atëherë ai, si kërkoi diçka për të bërë dritë, u turr brenda dhe, duke u dridhur i tëri, u ra ndër këmbë Palit dhe Silës.

30 Pasi i nxori jashtë, tha: "Zotërinj, çfarë duhet të bëj që të shpëtohem?"

31 Ata thanë: "Beso në Zotin Jezus dhe do të shpëtohesh ti dhe shtëpia jote."

32 I folën fjalën e Zotit atij dhe të gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij.

33 Ai i mori me vete që në atë orë të natës, u lau plagët dhe menjëherë ai dhe gjithë njerëzit e tij u pagëzuan.

34 Me t'i sjellë në shtëpi, ua shtroi tryezën dhe u gëzua me gjithë njerëzit e vet, sepse kishte besuar Perëndinë.

35 Kur zbardhi dita, pretorët dërguan mbajtësit e rendit dhe u thanë: "Lirojini ata njerëz!"

36 Roja i burgut e njoftoi Palin me këto fjalë: "Pretorët kanë urdhëruar që ju të liroheni. Tani, pra, mund të dilni. Shkoni në paqe."

37 Por Pali u tha: "Si na rrahën në sy të botës pa gjyq, megjithëse jemi qytetarë romakë, na flakën në burg dhe tani po na nxjerrin fshehurazi? Jo kurrësi! Le të vijmë vetë e të na nxjerrin jashtë."

38 Ruajtësit e rendit ua çuan këto fjalë pretorëve. Këta u frikësuan kur dëgjuan që ata ishin romakë.

39 Erdhën e iu lutën dhe, kur i nxorën jashtë, kërkuan që të largoheshin nga qyteti.

40 Kur dolën nga burgu, ata hynë në shtëpinë e Lidias, ku takuan vëllezërit dhe u dhanë zemër. Pastaj u larguan.

Veprat - Kapitulli 17

1 Duke ndjekur rrugën që kalon nëpër Amfipoli dhe Apoloni, arritën në Selanik, ku ishte një sinagogë judenjsh.

2 Pali, siç e kishte zakon, hyri tek ata dhe për tri të shtuna me radhë diskutoi me ta çështje nga Shkrimet,

3 duke u shpjeguar dhe duke u dëshmuar se Krishti duhej të vuante dhe të ngjallej përsëri prej të vdekurve. "Ky Jezus", u tha: "që po ju shpall, është Krishti."

4 Disa prej tyre u bindën dhe u bashkuan me Palin dhe Silën, si edhe me një numër të mirë grekësh, bashkë me mjaft gra të fisme.

5 Por judenjtë, të shtyrë nga smira, morën me vete disa njerëz të ligj nga rrugët e tregut dhe, si mblodhën një turmë, filluan të nxitin trazirë në qytet. U turrën drejt shtëpisë së Jasonit dhe kërkonin që ata të dilnin para turmës.

6 Kur nuk i gjetën, morën zvarrë Jasonin e disa vëllezër përpara parisë së qytetit dhe bërtisnin: "Këta njerëz, që e bënë botën rrëmujë, kanë ardhur tani këtu.

7 Këta i priti Jasoni në shtëpinë e vet; të gjithë këta veprojnë në kundërshtim me dekretet e Cezarit dhe thonë se paska një mbret tjetër, Jezusi."

8 Ata e turbulluan turmën dhe parinë e qytetit, që i dëgjuan këto gjëra.

9 Pasi u siguruan nga Jasoni dhe të tjerët, atëherë i liruan.

10 Vëllezërit nisën menjëherë, gjatë natës, Palin

VEPRAT

dhe Silën për në Verija; këta, me të arritur, shkuan në sinagogën e judenjve.

11 Këta të Verias ishin më fisnikë se ata në Selanik, sepse e morën mesazhin pa ngurrar, duke i shqyrtuar çdo ditë Shkrimet, për të parë nëse ato gjëra ishin vërtet ashtu.

12 Shumë prej tyre, pra, besuan, si edhe një numër jo i vogël burrash dhe grash të fisme greke.

13 Por, kur judenjët nga Selaniku morën vesh se Pali e kishte shpallur fjalën e Perëndisë edhe në Verija, shkuan edhe atje, duke nxitur dhe duke trazuar turmat.

14 Atëherë vëllezërit nisën menjëherë Palin në drejtim të detit, ndërsa Sila dhe Timoteu qëndruan atje.

15 Ata që shoqëronin Palin, e çuan deri në Athinë dhe u larguan, pasi morën urdhër që Sila dhe Timoteu duhej të shkonin sa më parë tek ai.

16 Ndërsa Pali i priste ata në Athinë, ziente përbrenda kur shihte qytetin të mbushur plot me idhuj.

17 Kështu, ai diskutonte çdo ditë në sinagogë me judenjët dhe me njerëzit e përshpirtshëm, si edhe në treg me ata që ndodheshin aty.

18 Edhe disa nga filozofët epikurianë dhe stoikë hynin në debat me të dhe disa thoshin: "Çfarë kërkon të thotë ky llafazan?" Dhe të tjerë: "Ai duket se është zëdhënës i perëndive të huaj." Sepse ai predikonte Jezusin dhe ngjalljen.

19 E morën dhe e çuan në Areopag, ku i thanë: "A mund ta marrim vesh ç'është kjo doktrinë e re që u mëson njerëzve?"

20 Sepse po na sjell në veshët tanë disa gjëra të çuditshme; prandaj duam të dimë ç'duan të thonë këto gjëra?"

21 (Të gjithë athinasit dhe të huajt që banonin atje, e kalonin kohën pa bërë gjë tjetër veç duke treguar a dëgjuar ndonjë gjë të re.)

22 Pali zuri vend në mes të Areopagut dhe tha: "Burra athinas! E shoh që jeni shumë fetarë në gjithçka.

23 Sepse kur kaloja dhe i vështroja me kujdes shenjtëroret tuaja, gjeta gjithashtu një altar mbi të cilin ishte shkruar: 'NJË PERËNDIE TË PANJOHUR'. Atë pra, që ju e adhuron pa e njohur, po jua shpall unë.

24 Perëndia që bëri botën dhe gjithçka në të, duke qenë Zoti i qiellit dhe i dheut, nuk banon në tempuj të ndërtuar nga duar njerëzish.

25 Këtij nuk i shërbehet me duar njerëzish, sikur të kishte nevojë për gjëkafshë, meqë Ai vetë u jep të gjithëve jetë, frymë dhe gjithçka tjetër.

26 Ai bëri prej një njeriu të gjitha kombet e njerëzimit, që të banonin mbi gjithë faqen e dheut, duke i caktuar secilit kohët dhe kufijtë e saktë të banimit të tyre,

27 që të kërkonin Perëndinë, e ndoshta duke shtrirë duart për ta prekur, megjithëse nuk është larg nga secili prej nesh,

28 sepse në Të jetojmë, lëvizim dhe ekzistojmë, siç kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse jemi nga fara e Tij."

29 Pra, duke qenë të një fare me Perëndinë, nuk duhet të mendojmë se hyjnia ngjason me arin, me argjendin apo me gurin, vepër e latuar arti, dhe sajim i imagjinatës së njeriut.

30 Prandaj, Perëndia, duke i kapërcyer kohët e padijes, po u shpall njerëzve që të gjithë, kudo që ndodhen, të pendohen.

31 Sepse Ai ka vendosur një ditë në të cilën do të gjykojë botën me drejtësi me anë të një Njeriu që Ai e ka caktuar. Ai u dha provë të gjithëve, duke e ngjallur Atë prej të vdekurve.

32 Kur dëgjuan për ngjalljen prej të vdekurve, disa e përqeshnin, por të tjerë thanë: "Duam të dëgjojmë të na flasësh për këtë përsëri."

33 Kështu Pali u largua prej tyre.

VEPRAT

34 Por disa njerëz u bashkuan me të dhe besuan, ndër këta edhe Dionisi, anëtar i Areopagut, dhe një grua me emrin Damaridë si edhe të tjerë me ta.

Veprat - Kapitulli 18

1 Pas këtyre ngjarjeve Pali u largua nga Athina dhe shkoi në Korint.

2 Aty gjeti një jude me emrin Akuila, lindur në Pont, që kishte ardhur rishtas nga Italia me të shoqen Priskilën, sepse Klaudi kishte urdhëruar që të gjithë judenjtë të largoheshin nga Roma. Pali shkoi tek ata.

3 Meqë kishin të njëjtën mjeshtëri, tendabërës, ai qëndroi me ta dhe filloi të punonte.

4 Çdo të shtunë diskutonte në sinagogë dhe përpiquej t'i bindte judenjtë dhe grekët.

5 Por kur Sila dhe Timoteu erdhën nga Maqedonia, Pali i ishte përkushtuar i tëri fjalës, duke u dëshmuar judenjve se Jezusi është Krishti.

6 Meqë ata e kundërshtonin dhe blasfemonin, ai shkundi rrobat dhe u tha: "Gjaku juaj rëntë mbi kokën tuaj! Unë jam i pastër. Që tani e tutje do të shkoj te kombet."

7 Me t'u laguar prej andej, shkoi në shtëpinë e një njeriu me emrin Titus Justi, një adhurues i Perëndisë, që e kishte shtëpinë ngjitur me sinagogën.

8 Krispi, kreu i sinagogës, bashkë me tërë shtëpinë e vet besuan në Zotin; shumë prej korintasve, pasi e dëgjuan, filluan të besojnë dhe të pagëzohen.

9 Zoti i tha Palit natën në një vegim: "Mos ki frikë, por fol dhe mos hesht,

10 sepse Unë jam me ty dhe askush nuk do të vërë dorë mbi ty për të të bërë keq, sepse kam shumë njerëz në këtë qytet."

11 Atje qëndroi një vit e gjashtë muaj, duke u

mësuar atyre fjalën e Perëndisë.

12 Kur Galioni ishte prokonsull i Akaisë, të gjithë judenjtë, pa përjashtim, u ngritën kundër Palit dhe e çuan para gjyqit,

13 duke thënë: "Ky, në kundërshtim me ligjin, i bind njerëzit që të adhurojnë Perëndinë."

14 Por kur Pali ishte gati për të folur, Galioni u tha judenjve: "Po të ishte ndonjë padrejtësi apo keqbërje, o judenj, do t'ju dëgjoja me durim, siç është e arsyeshme,

15 por po të jetë çështje fjalësh apo emrash ose që lidhet me ligjin tuaj, shikojeni ju vetë këtë punë; unë nuk kam ndër mend të jem gjykatës për këto gjëra."

16 Dhe i largoi nga gjyqi.

17 Ata të gjithë kapën Sostenin, kreun e sinagogës, dhe filluan ta rrahin përpara gjyqit. Galioni nuk shqetësohej fare për asnjë nga këto punë.

18 Pali, pasi qëndroi atje edhe shumë ditë, u tha lamtumirë vëllezërve dhe mori udhën me anije për në Siri. Me të ishin Priskila dhe Akuila. Qethi kokën në Kenkrea, sepse kishte lidhur një kusht.

19 Arritën në Efes, ku Pali la Priskilën dhe Akuilën. Ai vetë hyri në sinagogë dhe nisi një diskutim me judenjtë.

20 Kur i kërkuan që të qëndronte për një kohë më të gjatë, ai nuk pranoi,

21 por u përshëndet me ta, duke thënë: "Do të kthehem përsëri te ju, në dashtë Perëndia", dhe u nis me anije nga Efesi.

22 Si arriti në Cezare, u ngjit në Jeruzalem për të përshendetur kishën, dhe pastaj zbriti në Antioki.

23 Si kaloi njëfarë kohe atje, u largua dhe përshkoi me radhë vendin e Galacisë dhe të Frigjisë, duke u dhënë forcë të gjithë dishepujve.

24 Ndërkohë një jude me emrin Apolon, i lindur në Aleksandri, erdhi në Efes. Ai ishte njeri i gojës

VEPRAT

dhe i njihje fort mirë Shkrimet.

25 Kishte marrë mësim në rrugën e Zotit dhe fliste plot zell e u mësonte njerëzve me saktësi gjërat për Jezusin, megjithëse njihje vetëm pagëzimin e Gjonit.

26 Ai filloi të fliste hapur në sinagogë. Por kur e dëgjuan Priskila dhe Akuila, e morën mënjane dhe ia shtjelluan më saktë rrugën e Perëndisë.

27 Kur ai deshi të kalonte në Akai, vëllezërit i dhanë zemër dhe u shkruan dishepujve që ta prisnin. Si arriti, ai u dha ndihmë të madhe atyre që kishin besuar nëpërmjet hirit.

28 Sepse ai i kundërshtonte me forcë judenjtë, duke treguar nëpërmjet Shkrimeve se Jezusi është Krishti.

Veprat - Kapitulli 19

1 Dhe ndodhi që ndërsa Apoloni ishte në Korint, Pali përshkoi krahinat e sipërme dhe erdhi në Efes, ku gjeti disa dishepuj

2 dhe u tha: "A e morët Frymën e Shenjtë kur besuat?" Ata i thanë: "As që kemi dëgjuar që paska Frymë të Shenjtë."

3 Ai tha: "Me çfarë, pra, u pagëzuat?" Ata i thanë: "Me pagëzimin e Gjonit."

4 Pali tha: "Pagëzimi i Gjonit ishte pagëzim pendimi. Ai i tha popullit që të besonin në Atë që po vinte pas tij, domethënë në Jezusin."

5 Me ta dëgjuar, ata u pagëzuan në emër të Zotit Jezus.

6 Kur Pali vuri duart mbi ta, tek ata erdhi Fryma e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera dhe të profetizonin.

7 Ishin gjithsej rreth dymbëdhjetë burra.

8 Pali hyri në sinagogë dhe vazhdoi të fliste me guxim për tre muaj, duke diskutuar në mënyrë

bindëse rreth mbretërisë së Perëndisë.

9 Meqë disa po tregoheshin kokëfortë dhe nuk bindeshin, duke folur keq para njerëzve për udhën e Perëndisë, ai u largua prej tyre dhe i mori më vete dishepujt, duke zhvilluar çdo ditë diskutime në shkollën e njëfarë Tirani.

10 Kjo vazhdoi për dy vjet, kështu që të gjithë ata që banonin në Azi, judenj dhe grekë, e dëgjuan fjalën e Zotit.

11 Perëndia bënte mrekullira të jashtëzakonshme me anë të duarve të Palit,

12 saqë mbi të sëmuret sillnin shami e përparëse që i kishte prekur trupi i tij dhe sëmundjet largoheshin prej tyre dhe frymët e liga dilnin jashtë.

13 Disa judenj yshtës dhe endacakë u orvatën të thërrisnin emrin e Zotit Jezus mbi ata që kishin frymët e liga, duke thënë: "Ju përgjërohëm për atë Jezus, që predikon Pali."

14 Këtë e bënë shtatë djemtë e njëfarë Skevi, kryepriift jude.

15 Një ditë fryma e ligë u përgjigj dhe u tha: "E njoh Jezusin dhe e di kush është Pali, po ju kush jeni?"

16 Njeriu që kishte frymë të ligë, u hodh mbi ta, i vuri të gjithë përfund dhe i mundi, saqë ata ia mbathën prej asaj shtëpie lakuriq e të plagosur.

17 Kur e morën vesh këtë judenjtë dhe grekët që banonin në Efes, mbi të gjithë ata pllakosi frika dhe emri i Zotit Jezus ngrihej lart e më lart.

18 Shumë nga ata që kishin përqaftuar besimin, tani vinin, rrëfeshin dhe tregonin hapur ato që kishin bërë.

19 Shumë prej atyre që kishin ushtruar magjinë, i sillnin librat dhe i digjnin para të gjithëve; kur e llogaritën vlerën e tyre, doli se ishte pesëdhjetë mijë drama argjendi.

20 Kështu fjala e Zotit rritej fuqishëm dhe forcohej.

VEPRAT

21 Pas këtyre që ndodhën, Pali vendosi, që pasi të kalonte nëpër Maqedoni dhe Akai, të shkonte në Jeruzalem, dhe thoshte: "Pasi të kem arritur atje, më duhet të shoh edhe Romën."

22 Dërgoi në Maqedoni dy nga ata që i shërbenin, Timoteun dhe Erastin, ndërsa vetë ai qëndroi për njëfarë kohe në Azi.

23 Në atë kohë u bë një trazirë e madhe në lidhje me Udhën e Perëndisë.

24 Sepse një argjendar, me emrin Dhimitër, që bënte tempuj të Artemidës në argjend, u sillte zejtarëve fitim jo të vogël.

25 Ai i mbledhi ata si dhe punëtorët e së njëjtës mjeshtëri dhe u tha: "Burra, ju e dini se nga kjo mjeshtëri vjen fitimi ynë.

26 Siç e shikoni dhe e dëgjoni, ky njeri, Pali, i bindi dhe u ktheu mendjen një numri të madh njerëzish, jo vetëm në Efes, por gati në gjithë Azinë, duke thënë që nuk janë perëndi ato që bëhen nga duar njerëzish.

27 Ka rrezik që jo vetëm kjo mjeshtëri jona të bjerë poshtë, por edhe tempulli i perëndeshës së madhe Artemidë të quhet si i pavlerë dhe t'i zvogëlohet madhështia asaj që tërë Azia dhe bota mbarë e adhurojnë."

28 Kur dëgjuan këto, atyre u hipi zemërimi dhe filluan të bërtasin: "E Madhe është Artemida e efesianëve!"

29 Mbarë qytetin e pushtoi rrëmuja dhe të gjithë me një mendje, si rrëmbyen Gain dhe Aristarkun maqedonas, bashkudhëtarin e Palit, u turrën njësh drejt teatrit.

30 Pali donte të dilte para turmës, por dishepujt nuk e lanë.

31 Edhe disa prej parisë së krahinës së Azisë, që ishin miq me të, dërguan njeri tek ai dhe iu lutën që të mos dilte në teatër.

32 Njerëzit e mbledhur ishin në rrëmujë, disa

thërrisnin një gjë, të tjerë një gjë tjetër, dhe shumica nuk dinin përse ishin mbledhur.

33 Nxorën prej turmës Aleksandrin, meqë judenjët e kishin vënë përpara; Aleksandri bëri shenjë me dorë për qetësi dhe u bë gati të bënte mbrojtjen e vet para turmës.

34 Por kur e morën vesh që ai ishte jude, të gjithë thirrën me një zë për gati dy orë: "E Madhe është Artemida e efesianëve!"

35 Shkruesi i qytetit, si e qetësoi turmën, tha: "Burra efesianë, a ka njeri në botë që nuk e di se qyteti i efesianëve është ruajtësi i tempullit të Artemidës së madhe dhe i shëmbëlltyrës së saj të rënë nga qielli?

36 Meqë këto janë fakte të pamohueshme, ju duhet të rrini urtë e të mos bëni asgjë të rrëmbyer.

37 Sepse këta njerëz, që keni sjellë, nuk janë as plaçkitës tempujsh as nuk kanë sharë perëndeshën tonë.

38 Pra, nëse Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë ndonjë ankesë kundër dikujt, gjykatat punojnë dhe prokonsujt atje janë; le të hedhin në gjyq njëri-tjetrin.

39 Por, nëse kërkoni ndonjë gjë më tepër, ajo do të vendoset në kuvend sipas ligjit.

40 Sepse ka rrezik të na padisin si kryengritës për ngjarjen e sotme dhe, duke mos pasur asnjë shkak për të, nuk do të jemi në gjendje të shfajësohemi për këtë trazirë." Dhe si tha këto, e shpërndau kuvendin.

Veprat - Kapitulli 20

1 Pasi u qetësua trazira, Pali thirri dishepujt dhe, si u dha zemër e u përshëndosh me ta, mori rrugën për në Maqedoni.

2 Kaloi nëpër ato krahina, duke u dhënë zemër njerëzve me fjalën e vet, dhe më në fund arriti në Greqi,

VEPRAT

3 ku qëndroi tre muaj. Kur ishte gati për të lundruar për në Siri, judenjtë organizuan një komplot kundër tij dhe për këtë arsye ai vendosi të kthehej nga Maqedonia.

4 E shoqëronin Sopatri nga Verija, i biri i Pirros, Aristarku dhe Sekundi nga Selaniku, Gai nga Derba bashkë me Timoteun dhe Tikiku e Trofimi nga Azia.

5 Por këta kishin shkuar para nesh dhe po na prisnin në Troadë.

6 Ne u nisëm me lundër nga Filipi pas ditëve të Bukës së Ndorme dhe pas pesë ditësh arritëm tek ata në Troadë, ku qëndruam shtatë ditë.

7 Ditën e parë të javës, kur ishim mbledhur së bashku për të thyer bukën, Pali filloi të bisedonte me ta dhe, meqë kishte ndër mend të nisej të nesërmen, e zgjati bisedën deri në mesnatë.

8 Në dhomën e sipërme, ku ishim mbledhur, kishte një numër të madh llambash.

9 Ndërsa Pali ligjëronte gjerë e gjatë, një djalosh me emrin Eutik ishte ulur në parvazin e dritares dhe kishte rënë në gjumë të thellë. Kur e kishte kllapitur gjumi, ra nga kati i tretë poshtë dhe e ngritën të vdekur.

10 Por Pali zbriti poshtë, i ra përsipër dhe si e përqafoi, tha: "Mos u shqetësoni, sepse shpirti nuk i ka dalë."

11 Pastaj u ngjit lart, theu bukën dhe hëngri. Si bisedoi gjatë deri në të gdhirë, u largua.

12 Djalin e sollën të gjallë dhe u ngushëlluan shumë.

13 Por ne vazhduam udhën me anije dhe u drejtuam për në Asos, ku do të merrnim me vete prej andej Palin. Kështu kishte porositur ai, meqë kishte ndër mend ta bënte rrugën më këmbë.

14 Kur u takua me ne në Asos, e morëm me vete dhe shkuam në Mitilenë.

15 Vazhduam lundrimin prej andej dhe të nesërmen arritëm përballë Kiosit; ditën tjetër arritëm në Samos dhe të nesërmen në Milet.

16 Pali kishte vendosur të kalonte me anije nga Efesi, që të mos humbte kohë në Azi, sepse ai nxitonte që të arrinte në Jeruzalem, po të ishte e mundur, ditën e Rrëshajëve.

17 Nga Mileti ai dërgoi dikë në Efes dhe thirri pleqtë e kishës.

18 Kur arritën tek ai, u tha: "Ju e dini se si kam jetuar gjatë gjithë kohës që isha me ju, që në ditën e parë që shkela në Azi,

19 duke i shërbyer Zotit me shumë përvujtëri dhe me lot, megjithëse u vura në prova të vështira nga komplotet e judenjve.

20 Ju e dini që jua thashë pa ngurruar të gjitha ato që ishin të dobishme dhe ju mësova hapur shtëpi më shtëpi,

21 duke u dëshmuar si judenjve ashtu edhe grekëve pendimin te Perëndia dhe besimin në Zotin tonë Jezus.

22 Dhe tani ja, unë, i shtyrë nga fryma, po shkoj në Jeruzalem, pa ditur çfarë do të më ndodhë atje.

23 Di vetëm që në çdo qytet Fryma e Shenjtë më paralajmëron, duke thënë se më presin vargonj dhe mundime.

24 Por nuk shqetësohem për jetën time, si diçka të shtrenjtë për mua, mjaft që të mbaroj garën time dhe të përmbush detyrën që mora nga Zoti Jezus – të jap dëshmi për ungjillin e hirit të Perëndisë.

25 Dhe tani, ja, unë e di që askush nga ju, midis të cilëve kam predikuar mbretërinë, nuk do ta shohë më fytyrën time.

26 Prandaj, po ju dëshmoj sot se jam i pafajshëm për gjakun e të gjithë njerëzve,

27 sepse jua thashë pa ngurruar të gjithë vullnetin e Perëndisë.

VEPRAT

28 Kini kujdes pra, për veten tuaj dhe për gjithë grigjën, mbi të cilën Fryma e Shenjtë ju ka vënë kujdestarë, që të jini barinj të kishës së Perëndisë, të cilën Ai e fitoi me gjakun e Vet.

29 Unë e di se pas largimit tim, ujë të egërsuar do të vijë në mes jush, dhe nuk do ta kursejnë grigjën.

30 Edhe prej jush vetë do të dalin njerëz, që do të flasin prapësira, për t'i tërhequr dishepujt pas vetes.

31 Prandaj, rri në syçelë dhe mbani mend se kam tre vjet që, me lot në sy, po paralajmëroj natë e ditë secilin prej jush.

32 Dhe tani po ju lë në dorë të Perëndisë dhe të fjalës së hirit të Tij, që është në gjendje t'ju ndërtojë dhe t'ju japë trashëgiminë bashkë me të gjithë ata që janë të shenjtëruar.

33 Nuk kam lakmuar as argjendin as arin as rrobat e ndokujt.

34 Ju vetë e dini se këto duar kanë punuar për nevojat e mia dhe për ata që kanë qenë me mua.

35 Në çdo gjë që kam bërë, ju kam treguar se kështu, duke u munduar, duhet t'i ndihmoni nevojtarët dhe të kujtoni fjalët e Zotit Jezus, që Ai Vetë ka thënë: 'Është bekim më i madh të japësh sesa të marrësh'."

36 Si tha këto, u ul në gjunjë dhe u lut bashkë me të gjithë ata.

37 Të gjithë qanin me të madhe, e rroknin Palin në qafë dhe e puthnin.

38 Ajo që i hidhëroi më shumë, ishin fjalët që tha, se ata nuk do ta shihnin më fytyrën e tij. Dhe e përcollën deri tek anija.

Veprat - Kapitulli 21

1 Kur u ndamë prej tyre, u nisëm me anije dhe shkuam drejt e në Kos, ditën tjetër në Rodos dhe prej andej në Patarë.

2 Si gjetëm një anije që shkonte për Feniki, hipëm dhe u nisëm me të.

3 Dalluam nga larg Qipron dhe, duke e lënë nga e majta, vazhduam lundrimin për në Siri. Zbritëm në Tir, sepse atje anija do të shkarkonte ngarkesën.

4 Si i gjetëm dishepujt, qëndruam atje shtatë ditë; ata i thoshin Palit nëpërmjet Frymës që të mos shkelte në Jeruzalem.

5 Kur i mbushëm ditët, dolëm dhe u nisëm, duke na përcjellë deri jashtë qytetit të gjithë, gra e fëmijë. U ulëm në gjunjë në breg dhe u lutëm.

6 Pastaj i lamë shëndetin njëri-tjetrit; ne hipëm në anije, kurse ata u kthyen në shtëpi.

7 Duke përfunduar lundrimin, nga Tiri arritëm në Ptolemaidë dhe, pasi u përshëndetëm me vëllezërit, qëndruam një ditë me ta.

8 Të nesërmen u nisëm dhe shkuam në Cezare; hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatë, dhe ndenjmë tek ai.

9 Ky kishte katër bija virgjëresha, që profetizonin.

10 Pasi kishin kaluar mjaft ditë që rrinim atje, zbriti nga Judeja një profet me emrin Agab.

11 Kur erdhi te ne, ai mori brezin e Palit, lidhi këmbët dhe duart e veta dhe tha: "Ja ç'thotë Fryma e Shenjtë: kështu do ta lidhin judenjtë në Jeruzalem burrin të cilit i përket ky brez, dhe do ta japin në duart e kombeve."

12 Kur i dëgjuam këto, ne dhe vendasit e lutëm që të mos ngjitej në Jeruzalem.

13 Atëherë Pali u përgjigj: "Ç'po bëni kështu, duke qarë e duke më copëtuar zemrën? Sepse unë jam gati jo vetëm të lidhem, por edhe të vdes për emrin e Zotit Jezus."

14 Meqë nuk u bind, ne heshtëm dhe thamë: "U bëftë vullneti i Zotit!"

15 Pas këtyre ditëve, u bëmë gati dhe morëm rrugën për në Jeruzalem.

VEPRAT

16 Me ne erdhën edhe disa prej dishepujve nga Cezareja, dhe na çuan te një qipriot me emrin Mnason, një dishepull i vjetër, në shtëpinë e të cilit do të bunim.

17 Kur shkuam në Jeruzalem, vëllezërit na pritën me gëzim.

18 Të nesërmen Pali erdhi me ne te Jakobi dhe aty kishin arritur të gjithë pleqtë.

19 Si i përshëndeti, Pali filloi t'u shpjegonte një për një ato që kishte bërë Perëndia midis kombeve nëpërmjet shërbesës së tij.

20 Kur e dëgjuan, ata filluan të lëvdojnë Perëndinë dhe i thanë: "Ti e sheh, o vëlla, sa mijëra judenj kanë besuar dhe të gjithë i përmbahen me zell Ligjit.

21 U kanë folur për ty, që ti i mëson të gjithë judenjtë që janë midis kombeve të largohen nga Moisiu, duke u thënë të mos u bëjnë rrethprerjen fëmijëve dhe të mos ecin sipas zakoneve.

22 Ç'të bëjmë, pra? Ata patjetër do ta marrin vesh që ti ke ardhur.

23 Atëherë, bëj këtë që po të themi ne. Kemi katër burra që janë betuar.

24 Merri me vete, pastrohu bashkë me ta dhe paguaj që ta mbajnë kokën të rruar. Të gjithë do ta marrin vesh se ato që kanë dëgjuar për ty, nuk janë të vërteta, por që edhe ti vetë e bën jetën sipas Ligjit.

25 Sa për ata të kombeve që kanë besuar, ne u kemi shkruar se e gjykuam me vend që ata duhet të heqin dorë nga ushqimi i flijuar për idhujt, nga gjaku, nga mishi i kafshëve të mbytura dhe nga imoraliteti."

26 Pastaj Pali mori burrat me vete dhe të nesërmen, pasi u pastrua bashkë me ta, shkoi në tempull, për të shpallur afatin e plotësimit të ditëve të pastrimit, sapo të ofrohej flijimi për secilin prej tyre.

27 Kur po mbusheshin të shtatë ditët, judenjtë nga

Azia, me ta parë atë në tempull, ngritën të gjithë turmën në këmbë dhe e kapën,

28 duke thirrur: "O burra izraelitë, na ndihmoni! Ky është njeriu që u flet të gjithëve kudo kundër popullit, kundër Ligjit dhe kundër këtij vendi; ai, për më tepër, ka futur edhe grekë në tempull dhe e ka ndotur këtë vend të shenjtë."

29 Sepse ata e kishin parë edhe më parë Trofimin nga Efesi në qytet bashkë me të dhe mendonin se e kishte shtënë Pali në tempull.

30 I tërë qyteti u ngrit dhe populli u dynd; si e kapën Palin, e nxorën jashtë tempullit dhe mbyllën menjëherë dyert.

31 Ndërsa kërkonin ta vrisnin, kryemijësit të kohortës i vajti një raport se në tërë Jeruzalemin kishte trazira.

32 Ai menjëherë mori disa ushtarë dhe kryeqindës dhe u dynd mbi ta. Ata, kur panë kryemijësin dhe ushtarët, nuk e rrahën më Palin.

33 Kryemijësi u afrua, e kapi dhe urdhëroi që të lidhej me dy palë vargonj. Pastaj filloi ta pyeste kush ishte dhe ç'kishte bërë.

34 Disa në turmë bërtisnin për një gjë, të tjerë për një gjë tjetër dhe, kur nuk mundi të marrë vesh të vërtetën për trazirën, urdhëroi që ta sillnin në fortesë.

35 Kur Pali ishte te shkallët, atë e mbajtën ushtarët ndër duar, për shkak të dhunës së turmës së popullit,

36 që i vinte nga pas, duke bërtitur: "Zhdukeni!"

37 Kur po e fusnin në fortesë, Pali i tha kryemijësit: "A më lejohet të të them diçka?" Ai i tha: "Dike greqisht?"

38 Atëherë nuk qenke ti ai egjiptiani që disa ditë më parë ngriti popullin në kryengritje dhe nxori në shkretëtirë katër mijë vrasës?"

39 Pali tha: "Unë jam judé nga Tarsi i Cilicisë, qytetar i një qyteti jo të parëndësishëm; të lutem,

VEPRAT

më lejo t'i flas popullit."

40 Me t'i dhënë leje, Pali qëndroi mbi shkallët dhe i bëri shenjë me dorë popullit; kur u bë qetësi e madhe, ai foli në dialektin e hebraishtes dhe tha,

Veprat - Kapitulli 22

1 "Vëllezër dhe etër, dëgjoni tani mbrojtjen time, që po e bëj para jush."

2 Kur e dëgjuan që po u fliste në dialektin e hebraishtes, ata heshtën edhe më shumë. Ai tha,

3 "Unë jam jude, i lindur në Tars të Cilicisë, por jam rritur në këtë qytet. Si nxënës i Gamalielit, kam mësuar me saktësi Ligjin e etërve tanë dhe jam treguar i zellshëm për Perëndinë, ashtu si jeni të gjithë ju sot.

4 I përndoqa deri në vdekje ata që ndiqnin Udhën e Perëndisë, duke lidhur dhe duke futur në burgje burra e gra pa dallim,

5 siç mund të dëshmojë për mua edhe kryepriifti dhe këshilli i pleqve. Madje kam marrë letra prej tyre për vëllezërit dhe kam shkuar në Damask për t'i sjellë të lidhur në Jeruzalem, që të ndëshkoheshin edhe ata që ishin atje.

6 Gjatë rrugës, duke iu afruar Damaskut, aty nga mesdita, një dritë e fortë vetëtiu papritur nga qielli rreth meje.

7 Rashë për tokë dhe dëgjova një zë që më thoshte: "Saul, Saul, përse më përndjek?"

8 Unë u përgjigja: 'Kush je ti, o Zot?' Ai më tha: 'Unë jam Jezus nazaretasi, që ti po e përndjek.'

9 Ata që ishin me mua, e panë vërtet dritën, por nuk e dëgjuan zërin që më fliste.

10 I thashë: 'Çfarë të bëj, o Zot?' Zoti më tha: 'Ngrihu e shko në Damask; atje do të të thuhet për të gjitha gjërat që të janë caktuar të bësh.'

11 Ata që ishin me mua, më sollën në Damask

duke më marrë për dore, meqë nuk shihja dot për shkak të zbardhëllimit të madh të asaj drite.

12 Atje erdhi për të më parë njëfarë Anania, një njeri i përshpirtshëm që jetonte sipas Ligjit, për të cilin flisnin mirë të gjithë judenjtë që banonin atje.

13 M'u afrua dhe më tha: 'Vëlla Saul, merre dritën e syve!' Dhe unë në atë çast ngrita sytë lart dhe e pashë.

14 Ai tha: 'Perëndia i etërve tanë të ka zgjedhur të njohësh vullnetin e Tij, të shohësh Të Drejtin dhe të dëgjosh fjalë nga goja e Tij.

15 Sepse ti do të jesh dëshmitar për Të tek të gjithë njerëzit për ato që ke parë dhe dëgjuar.

16 Dhe tani ç'pret? Ngrihu, pagëzohu dhe laj mëkatet e tua, duke thirrur në emrin e Tij.'

17 Dhe ndodhi që, kur u ktheva në Jeruzalem dhe po lutesha në tempull, rashë në kllapi

18 dhe e pashë Atë duke më thënë: 'Nxito dhe dil shpejt jashtë Jeruzalemit, sepse nuk do ta pranojnë dëshminë tënde për Mua.'

19 Unë thashë: 'Zot, ata e dinë se unë i burgosja dhe i rrihja nëpër sinagoga ata që besonin në Ty.

20 Kur u derdh gjaku i Stefanit, i dëshmitarit Tënd, isha edhe unë vetë aty pranë duke miratuar dhe duke ruajtur rrobat e atyre që po e vrisnin.'

21 Ai më tha: 'Shko, sepse Unë do të të dërgoj larg midis kombeve'."

22 Ata vazhduan ta dëgjojnë deri kur tha këtë fjalë, pastaj ngritën zërin duke bërtitur: "Fshije prej dheut një njeri të këtillë. Ky nuk duhet të jetojë!"

23 Ndërsa ata bërtisnin duke shqyer rrobat dhe duke ngritur pluhurin në erë,

24 kryemijësi urdhëroi që ta sillnin në fortesë. Dha urdhër që ta merrnin në pyetje me kamxhik, që të merrte vesh përse po bërtisnin kështu kundër tij.

25 Kur e shtrinë të lidhur me rripa, Pali i tha

VEPRAT

kryeqindësit që qëndronte aty pranë: "A ju lejohet të rrihni me kamxhik një qytetar romak, që nuk është gjykuar ende?"

26 Kryeqindësi, me ta dëgjuar këtë, iu afroa kryemijësit dhe i raportoi, duke thënë: "Çfarë ke ndër mend të bësh? Sepse ky njeri është romak."

27 Kryemijësi u afroa dhe i tha: "Më thuaj, romak je?" Ai tha: "Po."

28 Kryemijësi u përgjigj: "Mua m'u desh të paguaja një shumë të madhe parash për të siguruar nënshtetësinë." Pali tha: "Ndërsa unë kam lindur i tillë."

29 Atëherë ata që do ta merrnin në pyetje, u larguan menjëherë prej tij. Edhe kryemijësin e zuri frika kur mori vesh se njeriu që kishte lidhur në pranga, ishte qytetar romak.

30 Por të nesërmen, duke dashur ta merrte vesh me siguri përse e padisnin judenjtë, e zgjidhi dhe urdhëroi që të mblidheshin kryepriftërinjtë dhe i gjithë këshilli i lartë. E zbriti Palin dhe e nxori para tyre.

Veprat - Kapitulli 23

1 Pali ia nguli sytë këshillit dhe tha: "Vëllezër, deri në këtë ditë, unë kam bërë një jetë me ndërgjegje të pastër përpara Perëndisë."

2 Kryepriifti Anania u dha urdhër atyre që ishin pranë tij ta godisnin në gojë.

3 Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të të godasë, o mur i zbardhur! Je ulur të më gjykosh sipas Ligjit dhe, duke e shkelur Ligjin, jep urdhër që të më godasin?"

4 Ata që ishin aty pranë thanë: "Kryepriiftin e Perëndisë shan ti?"

5 Pali tha: "Nuk e dija, o vëllezër, që ai ishte kryepriift; sepse është shkruar: 'Për të parin e popullit nuk do të flasësh keq'."

6 Por Pali, duke ditur që një pjesë ishin saducenj dhe të tjerët farizenj, filloi të thërriste në këshill: "Vëllezër, unë jam farize, bir farizenjsh; unë po gjykohe për shpresën time në ngjalljen e të vdekurve!"

7 Kur e tha këtë, midis farizenjve dhe saducenjve lindi një grindje dhe kuvendi u përça.

8 Sepse saducenjtë thonë se nuk ka ngjallje, as engjëll, as frymë, por farizenjtë i pohojnë të dyja.

9 Aty u bë një potere e madhe; disa nga skribët e anës së farizenjve u çuan dhe filluan të zihen, duke thënë: "Nuk po gjejmë asgjë të keqe në këtë njeri; po sikur t'i ketë folur një frymë ose engjëll?"

10 Meqë po bëhej sherr i madh, kryemijësi, duke pasur frikë se mos ata e shqyenin Palin, u dha urdhër ushtarëve të zbrisnin poshtë, ta hiqnin me forcë prej tyre dhe ta çonin në fortesë.

11 Të nesërmen natën, Zoti iu afroa dhe tha: "Bëhu trim! Siç ke dëshmuar për Mua në Jeruzalem, ashtu duhet të dëshmosh edhe në Romë."

12 Kur zbardhi dita, judenjtë thurën një komplot dhe u betuan, duke thënë se as do të hanin e as do të pinin derisa ta vrisnin Palin.

13 Ata që e thurën këtë komplot, ishin më shumë se dyzet veta.

14 Shkuan te kryepriiftërinjtë dhe te pleqtë dhe thanë: "Jemi përbetuar që asgjë të mos shijojmë derisa të vrasim Palin.

15 Tani pra, ju bashkë me këshillin i kërkoni kryemijësit që ta dërgojë Palin poshtë te ju, kinse për ta hetuar më saktë çështjen e tij; dhe ne, përpara se ai të afrohet, do të jemi gati ta vrasim."

16 Por djali i motrës së Palit, me ta dëgjuar kurthin, shkoi e hyri në fortesë dhe e njoftoi Palin.

17 Ky thirri një nga kryeqindësit dhe i tha: "Çoje këtë djalosh te kryemijësi, sepse ka diçka për t'i thënë."

VEPRAT

18 Ai e mori djalnin dhe e çoi te kryemijësi dhe tha: "Pali, i burgosuri, më thirri dhe kërkoi që ta bie këtë djalosh te ti, meqenëse ka diçka për të të thënë."

19 Kryemijësi e mori për dore, e tërhoqi mënjane dhe filloi ta pyeste: "Ç'është ajo që ke për të më njoftuar?"

20 Ai tha: "Judenjtë janë marrë vesh ndërmjet tyre të kërkojnë nga ti që nesër tua dërgosh Palin poshtë në këshill, kinse për ta hetuar më thellë çështjen e tij."

21 Prandaj mos iu bind atyre, sepse më shumë se dyzet burra prej tyre i kanë zënë pritë. Ata janë përbetuar se as do të hanë, as do të pinë, derisa ta vrasin Palin; tani ata janë gati e po presin fjalën tënde."

22 Kryemijësi e lëshoi djaloshin dhe e porositi: "Mos i thuaj askujt që më ke njoftuar për këto."

23 Pastaj thirri dy prej kryeqindësve dhe u tha: "Bëni gati dyqind ushtarë, shtatëdhjetë kalorës dhe dyqind heshtarë për të shkuar deri në Cezare nga ora e tretë e natës."

24 Gjithashtu siguroni kafshë që të hipni Palin dhe ta çoni shëndoshë e mirë tek guvernatori Feliks."

25 Shkroi edhe një letër me këto fjalë:

26 "Klaud Lisia, Shkëlqesisë së tij, guvernatorit Feliks, përshëndetje."

27 Ky njeri u kap nga judenjtë, që ishin gati ta vrisnin. Kur mësova se ai ishte romak, ndërhyra me ushtarët e mi dhe e shpëtova."

28 Desha të merrja vesh shkakun përse e akuzonin dhe e çova poshtë në këshillin e tyre."

29 Mora vesh që e akuzonin për çështje që lidhen me Ligjin e tyre, por nuk kishte asnjë akuzë që ai të meritonte vdekje ose burgim."

30 Me të më njoftuar se kundër këtij njeriu ishte thurur një komplot, ta dërgova menjëherë, duke i porositur edhe paditësit që t'i thonë para teje ato

që kanë kundër tij."

31 Atëherë ushtarët, sipas urdhrave që iu dha, morën Palin dhe e çuan gjatë natës në Antipatridë."

32 Të nesërmen ata i lanë kalorësit të shkojnë bashkë me të dhe vetë u kthyen në fortesë."

33 Kur kalorësit hynë në Cezare, ia dorëzuan letrën guvernatorit dhe e sollën edhe Palin para tij."

34 Pasi e lexoi, ai pyeti nga cila krahinë ishte dhe, kur mori vesh që ishte nga Cilicia,

35 tha: "Do të të dëgjoj kur të arrijnë edhe paditësit e tu", dhe dha urdher që ta ruanin në pallatin e Herodit."

Veprat - Kapitulli 24

1 Pas pesë ditësh zbriti kryepriifti Anania me disa pleq dhe një orator, njëfarë Tertuli, dhe sollën para guvernatorit akuzat kundër Palit."

2 Pasi thirrën Palin, Tertuli filloi të paraqiste akuzën e tij para Feliksit: "Prej teje po gëzojmë një periudhë të gjatë paqeje dhe falë largpamësisë sate janë kryer reforma për këtë komb."

3 Këtë e pranojmë me plot mirënjohje në çdo gjë dhe kudo, fort i shkëlqyeri Feliks."

4 Por, që të mos të lodh më tepër, po të lutem që me mirësinë tënde të na dëgjosh pak fjalë."

5 Ky njeri na doli një murtajë, që shkakton trazira ndër gjithë judenjtë në mbarë botën, dhe është prijës i sektit të nazaretasve."

6 Ky madje u përpoq të përdhoste tempullin dhe ne e kapëm."

7 Por kryemijësi Lisia erdhi dhe na e hoqi nga duart me forcë të madhe."

8 Duke e marrë atë në pyetje, ti vetë do t'i marrësh vesh të gjitha ato për të cilat e akuzojmë ne."

VEPRAT

9 Edhe judenjtë u bashkuan me akuzën, duke thënë se ashtu kishte ndodhur.

10 Kur guvernatori i bëri shenjë të fliste, Pali u përgjigj: "E di se prej shumë vjetësh je gjykatës i këtij kombi, prandaj po e paraqes me kënaqësi mbrojtjen time.

11 Siç mund ta vërtetosh, nuk ka më shumë se dymbëdhjetë ditë që u ngjita në Jeruzalem për të adhurar.

12 Këta nuk më kanë gjetur duke bërë debat me ndonjë njeri apo duke nxitur turmën as në tempull, as në sinagoga, as në mbarë qytetin,

13 dhe nuk mund t'i provojnë para teje ato për të cilat më akuzojnë tani.

14 Por këtë po ta pohoj, se adhuroj Perëndinë e etërve tanë, sipas Udhës të cilën ata e quajnë sekt. Besoj në të gjitha gjërat që pajtohen me Ligjin dhe në ato që janë shkruar te Profetët,

15 duke pasur shpresë te Perëndia, shpresë të cilën e kanë edhe këta vetë, se do të ketë ngjallje si për të drejtët ashtu edhe për të padrejtët.

16 Prandaj edhe unë përpiqem të kem një ndërgjegje të panjollësor para Perëndisë dhe para njerëzve.

17 Tani, pas shumë vjetësh, kam ardhur t'i sjell kombit tim lëmosha dhe të ofroj blatime.

18 Kur isha në tempull, disa judenj të Azisë më gjetën të pastruar, pa ndonjë turmë rreth vetes e pa shkaktuar ndonjë trazirë.

19 Ata duhet të kishin dalë para teje dhe të më padisnin po të kishin ndonjë gjë kundër meje.

20 Ose vetë këta le të thonë çfarë padrejtësie kanë gjetur, kur dola para këshillit,

21 veç në mos qoftë kjo fjali e vetme që thirra kur qëndroja midis tyre: 'Për ngjalljen e të vdekurve unë po gjykohej sot prej jush.'

22 Atëherë Feliksi, që e njihte mjaft mirë Udhën,

ua shtyu ditën e gjyqit, duke thënë: "Kur të zbresë kryemijësi Lisia, do të vendos për çështjen tuaj."

23 I dha urdhër kryeqindësit që ta ruante Palin, por t'i linte njëfarë lirie dhe kushdo që shkonte për t'i shërbyer, të mos pengohej.

24 Pas disa ditësh arriti Feliksi me të shoqen, Druzilën, që ishte jude. Ai dërgoi të sillnin Palin dhe e dëgjoi lidhur me besimin në Jezus Krishtin.

25 Kur diskutonte për drejtësi, vetëpërmbytje dhe për gjykimin e ardhshëm, Feliksi u frikësua dhe u përgjigj: "Tani për tani shko dhe, kur të gjej kohë, do të të thërres."

26 Ndërkohë ai shpresonte se Pali do t'i jepte para, prandaj dërgonte për ta thirrur më shpesh dhe bisedonte me të.

27 Pasi kaluan dy vjet, vendin e Feliksit e zuri Porc Festi. Por Feliksi, duke dashur t'u bënte qejfin judenjve, e la Palin në burg.

Veprat - Kapitulli 25

1 Festi pra, tri ditë pasi arriti në krahinë, u ngjit nga Cezareja në Jeruzalem,

2 ku kryeprihtërinjtë dhe krerët e judenjve i paraqitën akuza kundër Palit.

3 Ata e lutnin dhe i kërkonin me ngut t'u bënte një nder, që ta sillte Palin në Jeruzalem, pasi kishin përgatitur një kurth për ta vvarë gjatë rrugës.

4 Atëherë Festi u tha se Pali ruhej në Cezare dhe se ai vetë kishte ndër mend të largohej së shpejti.

5 "Prandaj", tha ai: "le të zbresin bashkë me mua ata që kanë pushtet midis jush dhe ta padisin, nëse ka ndonjë gjë që nuk shkon te ky njeri."

6 Pasi kaloi jo më shumë se tetë a dhjetë ditë midis tyre, zbriti në Cezare dhe të nesërmen zuri vend në fronin e gjyqit dhe urdhëroi të sillnin Palin.

7 Me të arritur, e rrethuan judenjtë që kishin

VEPRAT

zbritur nga Jeruzalemi, dhe ngritën kundër tij akuza të shumta e të rënda, por që nuk ishin në gjendje t'i vërtetonin.

8 Ndërkohë Pali tha, duke mbrojtur veten: "Nuk kam bërë ndonjë mëkat as kundër Ligjit të judenjve, as kundër tempullit, as kundër Cezarit."

9 Por Festi, duke dashur t'u bënte qejfin judenjve, iu përgjigj Palit dhe tha: "Do që të ngitesh në Jeruzalem dhe të gjykohesh para meje atje për këto akuza?"

10 Por Pali tha: "Po qëndroj tani para gjyqit të Cezarit, ku duhet të gjykohem. Asgjë të keqe nuk u kam bërë judenjve, siç e di shumë mirë edhe ti.

11 Po të jem vërtet fajtor dhe po të kem bërë ndonjë gjë që meriton vdekjen, nuk ngurroj të vdes. Por nëse asnjë prej akuzave që më bëjnë, nuk është e vërtetë, askush nuk mund të më dorëzojë tek ata. Kërkoj të gjykohem prej Cezarit."

12 Pastaj Festi, si bisedoi me këshillin e lartë, u përgjigj: "Prej Cezarit kërkon të gjykohesh, te Cezari do të shkosh."

13 Si kaluan disa ditë, mbreti Agripa dhe Bernika arritën në Cezare për të përshëndetur Festin.

14 Meqë po kalonin mjaft ditë atje, Festi ia parashtroi mbretit rastin e Palit, duke thënë: "Kemi një njeri që e ka lënë në burg Feliksi.

15 Kur isha në Jeruzalem, kryepriiftërinjtë dhe pleqtë e judenjve kishin ngritur akuza kundër tij dhe kërkonin ta dënonin.

16 U thashë se romakët nuk e kanë zakon të dorëzojnë ndonjë njeri përpara se i padituri të dalë ballë për ballë me paditësit e vet dhe t'i jepet mundësia për t'u mbrojtur nga akuza.

17 Atëherë ata u mblodhën këtu dhe unë pa u vonuar, thirra të nesërmen gjyqin dhe dhashë urdhër që ta sillnin atë njeri.

18 Paditësit u ngritën dhe nuk sollën asnjë akuzë kundër tij për krimet që prisja unë.

19 Ata kishin disa pika mospajtimi me të në lidhje me fenë e tyre dhe për njëfarë Jezusi që ka vdekur, për të cilin Pali thoshte se është gjallë.

20 Duke qenë në mëdyshje për hetimin e këtyre çështjeve, e pyeta nëse dëshironte të shkonte në Jeruzalem dhe atje të gjykohej për këto akuza.

21 Por kur Pali paraqiti kërkesën që ta mbanin derisa të jepte pëlqimin Perandori, dhashë urdhër që ta ruanin, derisa ta dërgoja te Cezari."

22 Agripa i tha Festit: "Edhe unë vetë do të doja ta dëgjoja atë njeri." Ky iu përgjigj: "Nesër do ta dëgjosh."

23 Kështu, të nesërmen, Agripa dhe Bernika erdhën me shumë madhështi dhe hynë në sallë bashkë me ushtarakët e lartë dhe njerëzit e shquar të qytetit. Me urdhër të Festit, e sollën Palin.

24 Festi tha: "O mbret Agripë dhe të gjithë ju o burra që jeni të pranishëm me ne, shikojeni këtë! I gjithë populli i judenjve më është drejtuar mua, si në Jeruzalem edhe këtu, duke thirrur që ai nuk duhet të jetojë më.

25 Por, me sa mora vesh, ai nuk ka bërë asgjë që të meritojë vdekjen dhe, meqenëse ky vetë ka kërkuar të gjykohet nga Perandori, vendosa ta dërgoj në Romë.

26 Por unë nuk kam asgjë të sigurt për të që t'i shkruaj tim zoti. Prandaj, e solla para jush dhe sidomos para teje, o mbret Agripë, që pasi të jetë marrë në pyetje, të kem çfarë të shkruaj.

27 Sepse më duket pa kuptim të dërgoj një të burgosur, pa treguar akuzat që bëhen kundër tij."

Veprat - Kapitulli 26

1 Agripa i tha Palit: "Ke leje të flasësh për veten tënde." Atëherë Pali zgjati dorën dhe filloi të paraqesë mbrojtjen e vet.

2 "Për sa u përket të gjitha akuzave që më ngrenë judenjtë, o mbret Agripë, e quaj veten të lumtur që

VEPRAT

po e paraqes sot para jush mbrojtjen time,

3 për më tepër që ti je i njeh të gjitha zakonet dhe çështjet ndër judenjtë; prandaj, të lutem, të më dëgjosh me durim.

4 Kështu pra, të gjithë judenjtë e dinë si kam rrojtur që në rini, duke e kaluar jetën, që prej fillimit, midis kombit tim dhe në Jeruzalem.

5 Ata më kanë njohur prej kohësh dhe mund të dëshmojnë, po të duan, që kam jetuar si farize, sipas sektit më të rreptë të fesë sonë.

6 Dhe tani qëndroj para gjyqit për shpresën e premtimit që Perëndia u dha etërve tanë,

7 premtim të cilin dymbëdhjetë fiset tona, duke i shërbyer me zell Perëndisë natë e ditë, shpresojnë ta arrijnë; për këtë shpresë, o mbret, po më akuzojnë judenjtë.

8 Përse ju duket e pabesueshme që Perëndia ngjall të vdekurit?

9 Kështu pra, unë mendoja me veten time se duhet të bëja ç'të mundja kundër emrit të Jezusit të Nazaretit.

10 Dhe pikërisht këtë kam bërë në Jeruzalem. Pasi m'u dha pushtet nga kryeprihtërinjtë, mbylla në burg shumë nga shenjterit dhe, kur i vrisnin, unë jepja votën time kundër tyre.

11 Shpeshherë, në çdo sinagogë që i ndëshkoja, i detyroja të blasfemonin. Aq shumë egërsohesha me ta, sa që i përndiqja madje deri në qytetet e huaja.

12 Njëherë, kur udhëtoja për në Damask, me pushtet e porosi të kryeprihtërinjve,

13 në mesditë, pashë gjatë rrugës, o mbret, një dritë nga qielli, më të ndritshme se dielli, që vetëtinte rreth meje dhe atyre që udhëtonin me mua.

14 Ramë të gjithë përtokë dhe unë dëgjova një zë që më thoshte në dialektin hebraisht: 'Saul, Saul, përse më përndjek? E ke të vështirë t'u biesh me

shkelm thumbave të hostenit."

15 Unë thashë: 'Kush je Ti, o Zot?' dhe Zoti tha: 'Unë jam Jezusi, që ti po e përndjek.

16 Por ngrihu dhe qëndro më këmbë, sepse prandaj t'u shfaq, për të të caktuar shërbyes dhe dëshmitar të gjërave që ke parë [për Mua] dhe për ato që do të të tregoj.

17 Do të të çliroj nga populli yt dhe nga kombet, te të cilat Unë po të dërgoj

18 që t'u hapësh sytë, të kthehen nga errësira në dritë dhe nga pushteti i Satanit te Perëndia, të gëzojnë faljen e mëkateve dhe të trashëgojnë një vend bashkë me ata që janë shenjteruar me anë të besimit në Mua.'

19 Kështu pra, o mbret Agripë, nuk u tregova i pabindur ndaj vegimit qiellor,

20 por vazhdova t'u predikoj më parë atyre në Damask, në Jeruzalem dhe në gjithë krahinën e Judesë, si edhe kombeve, që të pendohen dhe të kthehen te Perëndia, duke kryer vepra të denja pendimi.

21 Për këto më kapën judenjtë në tempull dhe u përpoqën të më vrasin.

22 Pra, me ndihmën e Perëndisë, po qëndroj deri në këtë ditë duke i dhënë dëshmi të madhit e të voglit dhe nuk them asgjë tjetër veç atyre që kanë folur profetët dhe Moisiu se do të ndodhin:

23 që Krishti duhej të vuante dhe, meqë ishte i pari që u ngjall prej të vdeurve, Ai do t'u shpallte dritën si popullit ashtu dhe kombeve."

24 Ndërsa Pali mbronte veten duke thënë këto gjëra, Festi tha me zë të lartë: "Ti ke luajtur mendsh, o Pal! Studimet e shumta të kanë bërë të marrë."

25 Por Pali tha: "Nuk kam luajtur mendsh, fort i shkëlqyeri Fest, por po flas fjalë të vërteta dhe plot kuptim.

26 Sepse mbreti, të cilit po ashtu po i flas hapur, ka

VEPRAT

dijeni për këto punë. Jam i bindur se atij nuk i shpëton asgjë nga këto gjëra, sepse kjo nuk është bërë në fshehtësi.

27 A i beson profetët, o mbret Agripë? E di që i beson."

28 Agripa i tha Palit: "Për pak edhe mua do të më bindësh të bëhem i krishter."

29 Pali tha: "Dashtë Perëndia, që shpejt a vonë, jo vetëm ti, por edhe të gjithë ata që po më dëgjojnë sot, të bëhen të tillë, ashtu siç jam edhe unë, por pa këto pranga."

30 Mbreti, guvernatori dhe Bernika, si edhe ata që ishin ulur bashkë me ta, u ngritën.

31 Duke u larguar, filluan të flisnin me njëri-tjetrin e thoshin: "Ky njeri nuk po bën ndonjë gjë që të meritojë vdekjen ose prangat."

32 Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund të ishte liruar, po të mos kishte kërkuar të gjykohej nga Cezari."

Veprat - Kapitulli 27

1 Kur u vendos që të lundronim për në Itali, Palin dhe disa të tjerë ia dorëzuan një kryeqindësi të kohortës perandorake, me emrin Jul.

2 Si hipëm në një anije të Adramitit, që do të shkonte nëpër vendet gjatë brigjeve të Azisë, u nisëm për lundrim. Me vete kishim Aristarkun, një maqedonas nga Selaniku.

3 Të nesërmen zbritëm në Sidon. Juli e trajtoi Palin njerëzisht dhe e lejoi të shkonte te miqtë e tij, që të kujdeseshin për të.

4 U nisëm prej andej, por meqë erërat i kishim kundër, lundruam nga ana e poshtme e Qipros.

5 Si përshkuam me anije detin gjatë brigjeve të Cilicisë dhe të Pamfilisë, zbritëm në Mirë të Licisë.

6 Kryeqindësi gjeti atje një anije të Aleksandrisë, që

lundronte për në Itali, dhe na hipi në të.

7 Lundruam ngadalë për shumë ditë dhe mezi arritëm deri përballë Knidit. Meqë na pengonte era, lundruam nga ana e poshtme e Kretës pranë Salmonit.

8 Si e kaluam me vështirësi, arritëm në një vend të quajtur Limanet e Bukura, pranë të cilit ishte qyteti Lasea.

9 Kishte kaluar mjaft kohë dhe lundrimi tani ishte bërë i rrezikshëm, meqë edhe koha e agjërimit tashmë kishte kaluar. Pali filloi t'i paralajmëronte,

10 duke u thënë: "Burra, e shoh se lundrimi do të bëhet me dëme dhe humbje të mëdha, jo vetëm për ngarkesën dhe anijen, por edhe për jetën tonë."

11 Por kryeqindësi kishte më shumë besim te timonieri dhe te kapiteni i anijes, sesa tek ato që thoshte Pali.

12 Meqë limani nuk ishte i përshtatshëm për të dimëruar, shumica shprehën mendimin të niseshin me anije prej andej, që të mund të arrinin për të dimëruar në Feniks, një liman i Kretës, që sheh nga jugperëndimi dhe veriperëndimi.

13 Kur filloi të fryjë lehtë juga, ata menduan se tani kishin atë që donin. Ngritën çengelin dhe filluan të lundrojnë gjatë brigjeve të Kretës.

14 Por pas pak prej ishullit vërshoi një erë e stuhishme, që quhet euroklidon.

15 Kur pamë që era e rrëmbeu anijen dhe ajo nuk ishte më në gjendje t'i bënte ballë erës, e lamë të na shpinte sa andej këtej.

16 Si kaluam nxitimthi poshtë një ishulli të vogël të quajtur Kauda, mezi mundëm të vëmë nën kontroll sandallin e anijes.

17 E ngritën lart dhe përdorën mjetet që duheshin për ta lidhur anijen me litarë nga poshtë. Nga frika se mos takonin në cekëtinat e Sirtës, ulën velën dhe e lanë anijen të lirë në mëshirën e detit.

18 Të nesërmen, meqë stuhia po na shkundte me

VEPRAT

forcë, filluan të hedhin ngarkesën.

19 Ditën e tretë, me duart e veta hodhën në det pajisjet e anijes.

20 Kaluan shumë ditë dhe as dielli, as yjet nuk po dukeshin. Stuhia po bëhej më e vrullshme dhe tashmë dukej e humbur çdo shpresë shpëtimi.

21 Meqë kishin një kohë të gjatë pa ushqim, Pali u ngrit në mes tyre dhe tha: "O burra, duhet të më kishit dëgjuar mua e të mos ishit nisur nga Kreta, që të mos pësonim këtë dëmtim dhe humbje.

22 Tani ju këshilloj të mos e lëshoni veten, sepse askush prej jush nuk do të humbë jetën; vetëm anija do të marrë fund.

23 Sepse këtë natë pranë meje qëndroi një engjëll i Perëndisë, të cilit unë i përkas dhe i shërbej,

24 dhe më tha: 'Mos ki frikë, Pal. Ti duhet të dalësh para Cezarit; dhe ja, Perëndia t'i ka dhënë të gjithë ata që lundrojnë me ty.'

25 Prandaj, merrni zemër, burra, sepse i besoj Perëndisë, se ashtu siç më ka thënë, ashtu do të ndodhë.

26 Por ne duhet të biem në ndonjë ishull."

27 Ishte nata e katërbëdhjetë që endeshim sa andej këtej në detin Adriatik dhe aty nga mesi i natës detarët filluan të mendojnë se po i afroreshin tokës.

28 Si hodhën plumbçin, panë që deti aty ishte njëzet pashë thellë. Kur u larguan pak më tutje dhe hodhën përsëri plumbçin, panë që ishte pesëmbëdhjetë pashë thellë.

29 Nga frika se mos takonim ndër shkëmbinj, hodhën nga kiçi katër çengelat dhe filluan të luten që të zbardhte dita.

30 Detarët po kërkonin të iknin nga anija dhe kishin ulur sandallin e anijes në det, kinse donin të lëshonin çengelat.

31 Pali i tha kryeqindësit dhe ushtarëve: "Po të

mos qëndrojnë këta në anije, as ju nuk mund të shpëtoni."

32 Atëherë ushtarët i prenë litarët e sandallit të anijes dhe e lanë të binte në det.

33 Kur po zbardhte dita, Pali filloi t'u japë zemër të gjithëve që të hanin diçka, duke thënë: "Sot është dita e katërbëdhjetë që jeni në pritje dhe pa ushqim; nuk keni vënë asgjë në gojë.

34 Prandaj, ju këshilloj të hani diçka, sepse kjo është për shpëtimin tuaj. Asnjë fije floku nuk do t'ju humbasë."

35 Si tha këto, mori bukën dhe falënderoi Perëndinë përpara të gjithëve; e theu dhe filloi të hante.

36 Të gjithë morën zemër; edhe ata vetë filluan të hanë.

37 Në anije ishim gjithsej dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë veta.

38 Si hëngrën e u ngopën, filluan ta lehtësojnë anijen duke hedhur grurin në det.

39 Kur zbardhi dita, nuk po e dallonin dot vendin; megjithatë vunë re një gji me një breg ranor dhe vendosën që po të mundnin, ta shtynin anijen atje.

40 Si i liruan çengelat, i lëshuan në det, duke zgjidhur në të njëjtën kohë litarët e timonit. Ngritën velën kryesore që rreh era dhe u drejtuan te bregu.

41 Kur anija preku në një cekëtinë me det nga të dy anët, e ngecën anijen në tokë; bashi u ngul pa lëvizur, ndërsa kiçi filloi të shkatërrohej nga furia [e dallgëve].

42 Plani i ushtarëve ishte që t'i vrisnin të burgosurit, që asnjë të mos u ikte me not dhe të shpëtonte.

43 Por kryeqindësi, duke dashur të shpëtonte Palin, ua ndaloi atë që kishin në kokë dhe u dha urdhër atyre që dinin not, të hidheshin të parët dhe të dilnin në tokë,

VEPRAT

44 të tjerët të dilnin kush mbi dërrasa e kush mbi disa pjesë të tjera të anijes. Dhe kështu të gjithë dolën shëndoshë e mirë në tokë.

Veprat - Kapitulli 28

1 Si dolëm shëndoshë e mirë në breg, morëm vesh se ishulli quhej Maltë.

2 Vendësit treguan ndaj nesh një mirësjellje të pazakontë; meqë kishte rënë shi dhe bënte ftohtë, ndezën një zjarr dhe na afruan të gjithëve.

3 Pali mblodhi një tufë me shkarpa dhe me t'i vënë në zjarr, doli një nepërkë nga të nxehtët dhe u ngjit në dorë.

4 Vendasit, kur e panë nepërkën që varej në dorën e tij, thoshin me njëri-tjetrin: "Ky njeri është pa dyshim vrasës, sepse megjithëse shpëtoi nga deti, drejtësia nuk e lë të jetojë."

5 Megjithatë, ai e shkundi nepërkën në zjarr dhe nuk pësoi asgjë të keqe.

6 Ata prisnin që ai të ënjtej ose të binte në çast i vdekur. Por, pasi pritën për një kohë të gjatë dhe, kur panë se atij nuk po i ndodhte asgjë e pazakontë, ndërruan mendje dhe filluan të thonë që ai ishte perëndi.

7 Tokat aty rreth e rrotull i përkitnin të parit të ishullit, që quhej Publius. Ai na mbajti për tri ditë dhe na argëtoi me dashamirësi.

8 I ati i Publiusit dergjej në shtrat duke vuajtur nga ethet dhe nga barku i keq. Pali shkoi tek ai dhe, si u lut, vuri duart mbi të dhe e shëroi.

9 Pas kësaj ngjarjeje, pjesa tjetër e njerëzve në ishull, që kishin sëmundje, vinin tek ai dhe shëroheshin.

10 Ata na mbajtën me shumë nderime dhe, kur u nisëm për lundrim, na dhanë gjithçka që na nevojitej.

11 Pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, që kishte dimëruar në ishull. Në ballë kishte shenjën e Binjakëve.

12 Si zbritëm në Sirakuzë, qëndruam atje tri ditë

13 dhe prej andej, duke lundruar rreth bregut, arritëm në Regjum. Ditën tjetër filloi të fryjë juga dhe të nesërmen e asaj dite erdhëm në Puteoli,

14 ku gjetëm disa vëllezër, të cilët na u lutën të qëndronim me ta për shtatë ditë. Dhe kështu arritëm në Romë.

15 Vëllezërit atje, kur dëgjuan për ne, erdhën për të na takuar që nga Forumi i Apit dhe Tri Tavernat. Pali, kur i pa, falënderoi Perëndinë dhe mori zemër.

16 Kur hymë në Romë, Palin e lanë të banonte vetëm, me një ushtar që ta ruante.

17 Pas tri ditësh ai thirri të parët e judenjve dhe, kur u mblodhën, filloi t'u thoshte: "Unë, o vëllezër, nuk kam bërë asgjë kundër popullit tonë apo zakoneve të etërve tanë, megjithatë më kanë dorëzuar si të burgosur nga Jeruzalemi në duart e romakëve.

18 Pasi më morën në pyetje, deshën të më lironin, sepse nuk kishte asnjë shkak që unë të meritoja vdekjen.

19 Por kur judenjtë kundërshtuan, u detyrova t'i drejtohem Cezarit, por jo se kisha ndonjë akuzë kundër kombit tim.

20 Për këtë arsye pra, kërkova t'ju shoh dhe të flas me ju, sepse për hir të shpresës së Izraelit jam lidhur me këtë vargua."

21 Ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë letra nga Judeja për ty, as nuk ka ardhur ndonjë nga vëllezërit për të raportuar ose për të folur ndonjë gjë të keqe për ty.

22 Por duam të dëgjojmë prej teje ato që mendon, sepse e dimë që për këtë sekt flitet kudo kundër."

23 Si i caktuan një ditë, erdhën shumë njerëz aty ku banonte. Ai u shpjegonte duke dëshmuar për

VEPRAT

mbretërinë e Perëndisë dhe përpqej nga mëngjesi deri në mbrëmje t'i bindte për Jezusin duke u nisur nga Ligji i Moisiut dhe nga Profetët.

24 Disa bindeshin me ato që thoshte ai, por të tjerë nuk besonin.

25 Duke mos u marrë vesh me njëri-tjetrin, ata filluan të largohen. Atëherë Pali iu drejtua me këto fjalë: "Mirë foli Fryma e Shenjtë kur u tha etërve tuaj nëpërmjet profetit Isaia,

26 'Shko te ky popull dhe thuaji: "Me veshë do të dëgjoni, por nuk do të merrni gjë vesh; me sy do të vështroni, por nuk do të shihni.

27 Sepse zemra e këtij populli është ngurtësuar dhe veshët u janë rënduar; sytë i kanë mbyllur. Përndryshe, do të shihnin me sy, do të dëgjonin me veshë, do të kuptonin me zemër e do të

ktheheshin, dhe Unë do t'i shëroja".'

28 Ta dini pra, se ky shpëtim i Perëndisë iu dërgua kombeve dhe ata do ta dëgjojnë."

29 Dhe kur tha këto, judenjtë patën një debat të madh midis tyre.

30 Pali qëndroi plot dy vjet në banesën e vet me qira dhe i priste të gjithë ata që shkonin për ta takuar.

31 Me guxim dhe pa asnjë pengesë ai predikoi mbretërinë e Perëndisë dhe i mësoi njerëzit për Zotin Jezus Krisht.

Romakëve

Romakëve - Kapitulli 1

1 Pali, shërbëtor i Krishtit Jezus, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë,

2 të cilin Ai e kishte premtuar që më parë nëpërmjet profetëve të vet në Shkrimet e Shenjta,

3 për Birin e vet, që kishte lindur nga farë e Davidit sipas mishit,

4 i cili u shpall Bir i Perëndisë me fuqi sipas Frymës së shenjtërisë nga ngjallja e të vdekurve: Jezus Krishti Zoti ynë.

5 Nëpërmjet Tij kemi marrë hir dhe apostullim për të arritur bindjen në besim ndër të gjitha kombet, për hir të emrit të Tij.

6 Edhe ju jeni ndër ata që janë thirrur nga Jezus Krishti.

7 Të gjithë atyre që janë në Romë, të dashurit e Perëndisë, të thirrur për të qenë shenjtër: Hir mbi ju dhe paqe nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht.

8 Së pari falënderoj Perëndinë tim nëpërmjet Jezus Krishtit për të gjithë ju, sepse besimi juaj po shpallet në tërë botën.

9 Sepse Perëndia, të cilit i shërbej me gjithë zemër në predikimin e ungjillit të Birit të Tij, është dëshmitari im se si ju kujtoj vazhdimisht,

10 duke kërkuar gjithmonë në lutjet e mia, që tani në njëfarë mënyre me vullnetin e Perëndisë të arrij më në fund të vij tek ju.

11 Sepse kam shumë dëshirë t'ju shoh që t'ju jap juve ndonjë dhunti Fryme që ju të bëheni të fortë,

12 domethënë, t'i japim zemër njëri-tjetrit nëpërmjet besimit të përbashkët, tuajit dhe timit.

13 Nuk dua që ju të mos e dini, vëllezër, se shpeshherë kam pasur ndër mend të vij tek ju (por deri tani jam penguar), që të kisha edhe midis jush ndonjë fryt, siç kam pasur në pjesën tjetër të kombeve.

14 U jam borxhli si grekëve edhe të huajve, si atyre me mend ashtu edhe atyre pa mend.

15 Kështu, sa për mua, jam gati t'ju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë.

16 Sepse nuk më vjen turp për ungjillin, sepse ai është fuqi e Perëndisë për shpëtimin për këdo që beson, më parë për judeun e pastaj për grekun.

17 Sepse në të zbulohet drejtësia e Perëndisë që është fund e krye nga besimi, siç është shkruar: 'I drejti do të jetojë prej besimit'.

18 Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet prej qiellit kundër çdo papërshtirërie dhe çdo paudhësie të njerëzve që e mbysin të vërtetën me paudhësi,

19 sepse ajo që mund të njihet për Perëndinë shfaqet ndër ta; sepse Perëndia ua ka shfaqur atyre.

20 Sepse cilësitë e Tij të padukshme, fuqia e Tij e përjetshme dhe hyjnia e Tij janë parë qartë që nga krijimi i botës, duke u kuptuar nëpërmjet atyre që janë bërë, kështu që ata të mos kenë shfajësim.

21 Sepse megjithëse e njohën Perëndinë, nuk i dhanë lavdi, as nuk e falënderuan si Perëndi, por u bënë të marrë në arsyetimet e tyre, dhe zemra e tyre e pamend u errësua.

22 Duke pohuar se janë të mençur, ata u bënë të marrë,

23 dhe e këmbyen lavdinë e Perëndisë së pavdekshëm me një shëmbëlltëri në formën e njeriut të vdekshëm, të zogjve, të kafshëve katërkëmbëshe dhe të zvaranikëve.

24 Prandaj Perëndia i braktisi ata në papastërtinë e epsheve të zemrave të tyre, që trupat e tyre të çnderohen me njëri-tjetritin.

ROMAKËVE

25 Sepse e shkëmbyen të vërtetën e Perëndisë me një gënjeshtër dhe adhuruan dhe i shërbyen krijesës në vend të Krijuesit, që është i bekuar përjetë. Amen.

26 Prandaj Perëndia i braktisi ata në pasionet çnderuese, sepse edhe femrat e tyre i shkëmbyen marrëdhëniet e natyrshme me ato kundër natyrës.

27 Po ashtu edhe meshkujt, duke lënë marrëdhënien e natyrshme me femrën, u dogjën në epshe ndaj njëri-tjetrit, mashkull me mashkull duke kryer akte të turpshme dhe duke marrë në vetvete shpagimin e merituar për fajin e tyre.

28 Meqë menduan se nuk ia vlen ta njohin Perëndinë, Perëndia i la me mendje të çoroditur, për të bërë ato që nuk janë të hijshme,

29 të mbushur me çdo paudhësi, ligësi, lakmi, keqdashje; plot smirë, vrasje, grindje, mashtrim, poshtërsi; ata janë thashethemexhinj,

30 shpifësa, urryes të Perëndisë, fyes, arrogantë, mburravecë, trillues ligësisht, të pabindur ndaj prindërve,

31 të pamend, të pabesë, pa zemër, të pamëshirshëm.

32 Megjithëse e njohin gjykimin e drejtë të Perëndisë, që kush bën të këtilla gjëra meriton vdekjen, ata jo vetëm që vazhdojnë t'i bëjnë ato, por edhe miratojnë ata që i kryejnë.

Romakëve - Kapitulli 2

1 Prandaj, ti o njeri, kushdo qofsh që gjykon një tjetër, nuk mund të jesh i shfajësuar, sepse duke gjykuar tjetrin, ti dënon veten tënde; sepse ti që gjykon i bën vetë po ato gjëra.

2 Tani, ne e dimë se gjykimi i Perëndisë mbi ata që bëjnë të këtilla punë bazohet në të vërtetën.

3 A e mendon, ti o njeri, që gjykon ata që bëjnë të

këtilla gjëra në një kohë që edhe ti vetë bën po ato, se ti do t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë?

4 Apo nuk përfill pasurinë e mirësisë së Tij, të durimit e të mundimit të madh, pa e ditur se mirësia e Perëndisë të çon drejt pendimit?

5 Por për shkak të kryeneçësisë tënde dhe të zemrës së papenduar, mbledh për vete zemëratë për ditën e zemërimit të Perëndisë, kur do të zbulohet gjykimi i drejtë i Tij.

6 Perëndia do t'ia kthejë secilit sipas veprave të tij.

7 Atyre, që kërkojnë lavdi, nder dhe pavdekësi duke ngulmuar për të bërë mirë, do t'u japë jetë të amshuar,

8 por atyre, që janë egoistë dhe nuk i binden së vërtetës, por i binden padrejtësisë, do t'u japë zemëratë dhe indinjatë.

9 Mundim dhe ankth do të ketë për çdo shpirt njeriu që bën të keqen, më parë për judeun e pastaj për grekun,

10 por lavdi, nder dhe paqe për këdo që bën mirë, judeut më parë e pastaj grekut.

11 Sepse Perëndia nuk i mban anën askujt.

12 Sepse të gjithë ata që kanë mëkatuar pa Ligj, po ashtu pa Ligj do të zhduken dhe të gjithë ata që kanë mëkatuar nën Ligjin, prej Ligjit do të gjykojnë.

13 Sepse të drejtë para Perëndisë nuk janë ata që e dëgjojnë Ligjin, por janë pikërisht ata që e zbatojnë Ligjin që do të shfajësohen.

14 Sepse kur kombet, që nuk kanë Ligj, bëjnë prej natyre gjërat e Ligjit, këta janë ligj për veten e tyre, edhe pse nuk kanë ligj.

15 Ata tregojnë se vepra e Ligjit është shkruar në zemrat e tyre, ku ndërgjegjja e tyre dëshmon dhe mendimet midis njëri-tjetrit i padisin ose edhe i mbrojnë.

ROMAKËVE

16 Kjo do të ndodhë në ditën kur Perëndia, siç e shpall ungjilli im, do të gjykojë të fshehtat e njerëzve nëpërmjet Krishtit Jezus.

17 Por nëse ti mban emrin "jude", nëse mbështetesh në Ligjin dhe mburresh me Perëndinë,

18 nëse e di vullnetin e Tij dhe miraton ato që janë thelbësore, duke u udhëzuar nga Ligji,

19 nëse je i bindur se ti vetë u prin të verbërve, se je dritë për ata që janë në errësirë,

20 edukues i të marrëve, mësues i të miturve, duke pasur në Ligjin mishërimin e dijes dhe të së vërtetës –

21 ti, pra, që mëson të tjerët, a nuk mëson veten tënde? Ti që predikon të mos vjedhin, a vjedh?

22 Ti që thua të mos shkelet kurora, a kryen tradhëti bashkëshortore? Ti që urren idhujt, a i grabit tempujt?

23 Ti që mburresh me Ligjin, a e çnderon Perëndinë duke shkelur Ligjin?

24 Sepse siç është shkruar: "Emri i Perëndisë shahet ndër kombet për shkakun tuaj."

25 Sepse, vërtet, rrethprerja sjell dobi nëse zbaton Ligjin, por nëse je shkelës i Ligjit, rrethprerja jote është njësoj sikur të mos ishte bërë.

26 Pra, nëse ai që nuk është rrethprerë i ruan urdhëresat e Ligjit, a nuk do të konsiderohet si i rrethprerë, edhe pse nuk është i tillë?

27 Ai që nga natyra nuk është rrethprerë por që përmbush Ligjin, do të të gjykojë ty, që megjithëse e ke Ligjin e shkruar dhe rrethprerjen, je shkelës i Ligjit.

28 Sepse nuk është jude ai që duket në pamje të jashtme; as rrethprerje nuk është ajo që duket në mish.

29 Jude është ai që është përbrenda dhe rrethprerje është ajo e zemrës, sipas frymës, jo sipas ligjit të

shkruar; lëvdata e një njeriu të tillë nuk vjen prej njerëzve por prej Perëndisë.

Romakëve - Kapitulli 3

1 Cila është pra, përparësia e judeut? Ose ç'vlerë ka rrethprerja?

2 E madhe, në çdo drejtim. Para së gjithash, sepse atyre iu besuan ato që ka thënë Perëndia.

3 E ç'rëndësi ka pastaj nëse disa nuk besojnë? A mos vallë mosbesimi i tyre do ta shfuqizojë besnikërinë e Perëndisë?

4 Kurrë mos qoftë! Përkundrazi, qoftë Perëndia i vërtetë dhe çdo njeri gënjeshtar, siç është shkruar: "Që të shfajësohesh në fjalët e Tua dhe të dalësh fitimtar kur të gjykoresh."

5 Por nëse padrejtësia jonë nxjerr në pah drejtësinë e Perëndisë, ç'do të themi? Mos vallë Perëndia që shfren mbi ne zemërimin e Vet është i padrejtë? (Po flas si njeri.)

6 Kurrë mos qoftë! Përndryshe si do ta gjykojë Perëndia botën?

7 Por nëse me gënjeshtren time ngrihet lart e vërteta e Perëndisë për lavdinë e Tij, përse gjykohem edhe unë ende si mëkatar?

8 Pse të mos themi, (siç na shajnë dhe siç shpifin disa sikur ne thokemi) "Të bëjmë të këqija, që të vijnë të mirat."? Dënimi i tyre është i drejtë.

9 Qysh pra? A jemi ne më të mirë? Aspak! Sepse ne sapo i kemi akuzuar si judenjtë edhe grekët se të gjithë janë nën mëkat;

10 siç është shkruar: "Nuk ka njeri të drejtë, as edhe një;

11 nuk ka njeri që të kuptojë, nuk ka njeri që të kërkojë Perëndinë.

12 Të gjithë kanë dalë nga udha, së bashku u bënë

ROMAKËVE

të padobishëm. Nuk ka njeri që të bëjë mirësi, nuk ka as edhe një.

13 Gurmazin e kanë si varr të hapur; me gjuhën e tyre vazhdimisht mashtrojnë, helm nepërkash kanë nën buzë.

14 Gojën e kanë plot mallkim e hidhësi.

15 Këmbët i kanë të shpejta për të derdhur gjak,

16 Rrënim dhe mjerim ka në udhët e tyre

17 dhe udhën e paqes nuk e kanë njohur.

18 Nuk ekziston frikë Perëndie para syve të tyre."

19 Por ne e dimë se Ligji, çfarëdo që të thotë, u flet atyre që janë nën Ligj, që çdo gojë të mbyllet dhe e gjithë bota të vihet nën gjykimin para Perëndisë;

20 sepse nga veprat e Ligjit asnjë mish nuk do të shfajësohet para Tij; përkundrazi, nëpërmjet Ligjit arrihet njohja e mëkatit.

21 Por tani drejtësia e Perëndisë është shfaqur pavarësisht nga Ligji dhe për të dëshmon Ligji dhe Profetët.

22 Drejtësia e Perëndisë vjen nëpërmjet besimit në Jezus Krishtin, për të gjithë ata që besojnë. Nuk ka dallim;

23 sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe u mungon lavdia e Perëndisë

24 dhe po shfajësohen falas nga hiri i Tij nëpërmjet shpengimit që erdhi nëpërmjet Krishtit Jezus.

25 Perëndia e paraqiti Atë si shpërblësë nëpërmjet besimit në gjakun e Tij, për të treguar drejtësinë e Tij, sepse durimi i Perëndisë i kishte kaluar pa dënuar mëkatet e kryera më parë,

26 E bëri këtë për të shfaqur drejtësinë e vet në kohën e tanishme, që Ai të jetë i drejtë dhe të shfajësojë atë që ka besim në Jezusin.

27 Ku është pra mburrja? Përrjashtohet. Me anë të cilit ligj? Të veprave? Jo, por nëpërmjet ligjit të besimit.

28 Ne mendojmë se njeriu shfajësohet me anë të besimit jashtë veprave të Ligjit.

29 Apo Perëndia është vetëm i judenjve? A nuk është Ai edhe i kombeve? Po, edhe i kombeve,

30 meqenëse është një Perëndi i vetëm, i cili do të shfajësojë atë që është rrethprerë prej besimit dhe atë që nuk është rrethprerë nëpërmjet po atij besimi.

31 Atëherë a ia heqim ne vlerën Ligjin nëpërmjet besimit? Kurrë mos qoftë! Përkundrazi, e përforcojmë Ligjin.

Romakëve - Kapitulli 4

1 Pra, çfarë do të themi ne, se ka arritur ati ynë Abrahami sipas mishit?

2 Sepse nëse Abrahami u shfajësua me anë të veprave, ai ka me se të mburret, por jo përpara Perëndisë.

3 Sepse çfarë thotë Shkrimi? "Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu llogarit si drejtësi."

4 Atij që punon, paga nuk i llogaritet si dhuratë, por si borxh.

5 Por atij që nuk punon, por beson në Atë që shfajëson të paperëndishmit, besimi i llogaritet si drejtësi.

6 Ashtu si e përshkruan edhe Davidi lumturinë e njeriut, të cilit Perëndia ia llogarit drejtësinë jashtë veprave.

7 "Lum ata të cilëve u janë falur veprat e paligjshme dhe u janë mbuluar mëkatet."

8 Lum ai njeri të cilit Zoti nuk do t'ia llogarisë fare mëkatet ."

ROMAKËVE

9 Pra, ky bekim vlen vetëm për ata që janë rrethprerë, apo edhe për ata që nuk janë rrethprerë? Sepse ne themi: "Besimi iu llogarit Abrahamit si drejtësi."

10 Si u llogarit kjo atëherë? Kur ai ishte i rrethprerë apo i parrethprerë? Jo kur ishte i rrethprerë, por kur ishte i parrethprerë.

11 Ai mori shenjën e rrethprerjes, si vulë të drejtësisë së besimit që e kishte kur ende nuk ishte i rrethprerë. Pra, ai është ati i të gjithë atyre që besojnë, megjithëse i parrethprerë, që edhe atyre t'u llogaritet si drejtësi.

12 Ai është gjithashtu ati i rrethprerjes, për ata që jo vetëm janë rrethprerë, por edhe për ata që ecin në gjurmët e besimit të atit tonë Abraham, kur ai nuk ishte rrethprerë.

13 Sepse premtimi që Abrahami do të ishte trashëgimtar i botës, nuk iu dha atij apo pasardhësve të tij nëpërmjet Ligjit, por nëpërmjet drejtësisë që vjen nga besimi.

14 Sepse po të bëheshin trashëgimtarë ata të Ligjit, besimi do të bëhej i kotë dhe premtimi do të zhvlerësohej;

15 sepse Ligji krijon zemërim, ndërsa aty ku nuk ka ligj nuk ka as shkelje.

16 Prandaj premtimi vjen prej besimit, që të vijë sipas hirit, me qëllim që ai t'i sigurohet çdo pasardhësi, jo vetëm atij të Ligjit, por edhe atij të besimit të Abrahamit. Ai është atë për ne të gjithë,

17 (siç është shkruar: "Të kam bërë atë të shumë kombeve.") Ai është atë para Atij të cilin ai besoi, Perëndisë, që i kthen në jetë të vdekurit dhe që i thërret gjërat që nuk janë, sikur të ekzistojnë.

18 Abrahami pati besim kundër çdo shprese, se do të bëhej atë i shumë kombeve, sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jenë pasardhësit e tu."

19 Pa u lëkundur në besim, ai mendoi për trupin e vet, tashmë gati të vdekur, meqë ishte rreth

njëqind vjeç, dhe për barkun e vdekur të Sarës.

20 Sa për premtimin e Perëndisë, ai nuk u lëkund me mosbesim, por u forcua në besim dhe i dha lavdi Perëndisë.

21 Ai ishte plotësisht i bindur se Perëndia do të bënte atë që kishte premtuar.

22 Prandaj edhe kjo iu llogarit atij si drejtësi.

23 Fjalët "kjo iu llogarit si drejtësi" nuk u shkruan vetëm për atë,

24 por edhe për ne, të cilëve do të na llogaritet, ne që besojmë tek Ai që ka ngjallur nga të vdekurit Jezusin, Zotin tonë,

25 i cili iu dorëzua vdekjes për shkak të fajëve tona dhe u ngjall për shfajësimin tonë.

Romakëve - Kapitulli 5

1 Prandaj, meqë jemi shfajësuar me anë të besimit, ne kemi paqe me Perëndinë nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krishtit,

2 nëpërmjet të cilit siguroam hyrjen me anë të besimit në këtë hir në të cilin po qëndrojmë; dhe ngazëllohemi në shpresën e lavdisë së Perëndisë.

3 Dhe jo vetëm kaq, por ne gjithashtu ngazëllohemi në mundimet tona, duke ditur se mundimi sjell durim,

4 durimi sjell karakter të sprovuar dhe karakteri i sprovuar shpresë.

5 Dhe shpresa nuk të zhgënjën, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona nëpërmjet Frymës së Shenjtë që na u dha neve.

6 Sepse kur ne ishim ende të dobët, Krishti megjithatë vdiq në kohën e caktuar për ata që janë të papërshtetshëm.

7 Sepse vështirë është që dikush të vdesë për një

ROMAKËVE

njeri të drejtë; por ndoshta për një njeri të mirë dikush edhe do të guxonte të vdiste.

8 Ja si e shfaq Perëndia dashurinë e Vet ndaj nesh: ndërsa ne ishim ende mëkatarë, Krishti vdiq për ne.

9 Meqenëse tani jemi shfajësuar me anë të gjakut të Tij, aq më tepër do të shpëtojmë nga zemërimi i Perëndisë nëpërmjet Tij.

10 Sepse, nëse u pajtuam me Perëndinë nëpërmjet vdekjes së Birit të Tij, kur ne ishim armiq me Të, aq më shumë tani, duke qenë të pajtuar, do të shpëtohem me anë të jetës së Tij.

11 Dhe jo vetëm kjo, por ne edhe ngazëllehemi në Perëndinë nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krisht, nëpërmjet të cilit kemi marrë tani pajtimin.

12 Prandaj, ashtu si hyri në këtë botë mëkati nëpërmjet një njeriu, dhe nëpërmjet mëkatit vdekja, dhe kështu vdekja u përhap në të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan –

13 sepse para se të vinte Ligji, mëkati ishte në botë; por mëkati nuk llogaritet kur nuk ka ligj.

14 Por vdekja ka mbretëruar që nga Adami deri tek Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar duke bërë shkelje si ajo e Adamit, që është shëmbëllimi i Atij që do të vinte.

15 Por dhurata nuk është si shkelja. Sepse në qoftë se shumë vdiqën prej shkeljes së njërit, edhe më tepër mbushulloi në shumë veta hiri i Perëndisë dhe dhurata falë hirit të një njeriu, Jezus Krishtit.

16 Dhurata nuk është si ajo që erdhi nëpërmjet njërit që mëkatoi; sepse nga njëra anë gjykimi erdhi nga një shkelje që çoi në dënim, por nga ana tjetër dhurata falas erdhi për shkak të shumë shkeljeve që çuan në shfajësim.

17 Sepse, nëse nga shkelja e njërit, mbretëroi vdekja për shkak të një njeriu të vetëm, edhe më shumë do të mbretërojnë në jetë nëpërmjet njërit, Jezus Krishtit, ata që marrin bollëkun e hirit dhe të dhuratës së drejtësisë.

18 Kështu pra, ashtu si nëpërmjet një shkeljeje erdhi dënimi mbi të gjithë njerëzit, po ashtu edhe nëpërmjet një akti drejtësie erdhi shfajësimi që u sjell jetë të gjithë njerëzve.

19 Sepse, ashtu si nga mosbindja e një njeriu, shumë veta u kthyen në mëkatarë, po ashtu edhe nga bindja e njërit, shumë do të kthehen në të drejtë.

20 Ligji u vu që shkelja të ishte me tepri. Por aty ku u shtua mëkati, hiri u shtua edhe më me bollëk,

21 që, ashtu siç mbretëroi mëkati te vdekja, po ashtu të mbretërojë edhe hiri nëpërmjet drejtësisë për të sjellë jetën e amshuar nëpërmjet Jezus Krishtit, Zotit tonë.

Romakëve - Kapitulli 6

1 Çfarë do të themi pra? A të vazhdojmë në mëkat, që hiri të shtohet me bollëk?

2 Kurrë mos qoftë! Si do të jetojmë në mëkat ne që jemi të vdekur ndaj mëkatit?

3 Apo nuk e dini se të gjithë ne që u pagëzuam në Krishtin Jezus jemi pagëzuar në vdekjen e Tij?

4 Prandaj u varrosëm me Të nëpërmjet pagëzimit, në vdekje, që ashtu si u ngjall Krishti prej të vdekurve nëpërmjet lavdisë së Atit, po ashtu edhe ne të ecim në një jetë të re.

5 Sepse po të bashkohemi me Të në një vdekje të ngjashme me të Tijën, po ashtu do të jemi edhe në ngjalljen e Tij.

6 Sepse e dimë që njeriu ynë i vjetër u kryqëzua bashkë me Të, që të zhdukej trupi i mëkatit, që ne të mos ishim më skllëvër të mëkatit,

7 sepse cilido që ka vdekur është çliruar nga mëkati.

8 Nëse kemi vdekur me Krishtin, ne besojmë se gjithashtu do të jetojmë bashkë me Të.

ROMAKËVE

9 Sepse e dimë që Krishti, pasi u ngjall prej të vdekurve, nuk vdes më kurrë. Vdekja nuk sundon më mbi Të.

10 Sepse vdekja që Ai pësoi, ishte vdekje ndaj mëkatit, njëherë e përgjithmonë; por jetën që Ai jeton, e jeton për Perëndinë.

11 Kështu edhe ju llogariteni veten tuaj të vdekur ndaj mëkatit, por të gjallë për Perëndinë në Krishtin Jezus.

12 Prandaj mos e lini mëkatit të mbretërojë në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni epsheve të tij,

13 as mos ia jepni mëkatit gjymtyrët tuaja si mjete paudhësie; por jepjani veten tuaj Perëndisë si të ngjallur nga të vdekurit dhe gjymtyrët tuaja si armë drejtësie për Perëndinë.

14 Sepse mëkati nuk do të sundojë tek ju, sepse ju nuk jeni nën ligj, por nën hir.

15 Çfarë atëherë? A të bëjmë mëkate, meqë nuk jemi nën ligj por nën hir? Kurrë mos qoftë!

16 A nuk e dini se kur ia paraqisni veten tuaj dikujt si skllëvër për t'iu bindur, skllëvër të atij që i bindeni do të jeni, qoftë të mëkatit, që çon në vdekje ose të bindjes që çon në drejtësi?

17 Por, qoftë falënderuar Perëndia që, megjithëse ishit skllëvër të mëkatit, me zemër iu bindët atij lloj mësimi që ju ishte dhënë,

18 dhe duke u çliruar prej mëkatit, ju u bëtë skllëvër të drejtësisë.

19 Po flas siç flasim njerëzit për shkak të dobësisë së mishit tuaj. Sepse ashtu si i vinit gjymtyrët tuaja në shërbim të papastërtisë dhe paudhësisë që çon në paudhësi gjithnjë në rritje, po ashtu vërin gjymtyrët tuaja në shërbim të drejtësisë, që çon në shenjtërim.

20 Sepse kur ishit skllëvër të mëkatit, ishit të lirë ndaj drejtësisë.

21 Pra, ç'fitim kishit ju atëherë prej atyre gjërave për të cilat tani keni turp? Sepse fundi i këtyre është vdekja.

22 Por tani, pasi u liruat nga mëkati dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndisë, keni frytin tuaj që çon në shenjtërim dhe si rezultat jetën e amshuar.

23 Sepse paga e mëkatit është vdekja, ndërsa dhurata e Perëndisë është jeta e amshuar në Krishtin Jezus, Zotin tonë.

Romakëve - Kapitulli 7

1 Apo nuk e dini, o vëllezër, (po u flas atyre që e njohin ligjin), se ligji sundon mbi njeriun për aq kohë sa ai jeton?

2 Për shembull, gruaja e martuar është e lidhur me anë të ligjit me të shoqin përse kohë ai jeton. Por nëse i shoqi vdes, ajo çlirohet nga ligji i martesës.

3 Kështu pra, nëse gjatë kohës që i jeton i shoqi, ajo bashkohet me një burrë tjetër, do të quhet shkelëse kurore. Por po t'i vdesë i shoqi, ajo është e çliruar nga ligji, kështu që ajo nuk bën tradhti bashkëshortore, megjithëse bashkohet me një burrë tjetër.

4 Prandaj, o vëllezërit e mi, edhe ju jeni të vdekur për Ligjin nëpërmjet trupit të Krishtit, që të bashkoheni me një tjetër, me Atë që u ngjall nga të vdekurit, që të japim frytë për Perëndinë.

5 Sepse kur ishim në mish, pasionet mëkatore, që lindnin nëpërmjet Ligjit, vepronin në gjymtyrët tona që të sillnin fryt për vdekjen.

6 Por tani, duke qenë të vdekur ndaj atij prej të cilit ishim të pushtuar, jemi çliruar nga Ligji, që të shërbejmë në Frymën e re, dhe jo sipas mënyrës së vjetër të ligjit të shkruar.

7 Çfarë do të themi atëherë? A është Ligji mëkat? Mos qoftë e thënë! Përkundrazi, nuk do ta kisha njohur mëkatit, veçse nëpërmjet Ligjit. Sepse nuk do ta kisha njohur lakminë po të mos thoshte Ligji:

ROMAKËVE

"Mos lakmo!"

8 Por mëkati, duke marrë shkas nga urdhërimi, krijoi tek unë çdo dëshirë lakmitare; sepse jashtë Ligjit mëkati është i vdekur.

9 Dikur unë jetoja pa Ligjin; por kur erdhi urdhërimi, mëkati u ngjall dhe unë vdiqa.

10 Pashë që urdhërimi, i cili do të sillte jetën, më solli vdekjen.

11 Sepse mëkati, duke marrë shkas nga urdhërimi, më mashtrroi dhe me anë të tij më vrau.

12 Ligji pra, është i shenjtë dhe urdhërimi është i shenjtë, i drejtë dhe i mirë.

13 Pra, a u bë e mira vdekje për mua? Mos ndodhtë kurrë! Përkundrazi, mëkati, që të dukej mëkat, shkaktoi vdekje tek unë nëpërmjet së mirës, që mëkati nëpërmjet urdhërimit të bëhej tej mase mëkatues.

14 Sepse ne e dimë që Ligji ka të bëjë me frymën; por unë jam prej mishi, i shitur si skllav te mëkati.

15 Sepse atë që bëj, nuk e marr vesh; sepse nuk bëj atë që dua të bëj, por bëj pikërisht atë që urrej.

16 Por nëse bëj atë që nuk dua të bëj, pajtohem me Ligjin duke pohuar se është i mirë.

17 Dhe tani, nuk jam më unë që e bëj atë, por mëkati që banon tek unë.

18 Sepse e di që asgjë e mirë nuk banon në mua, domethënë në mishin tim; sepse tek unë ekziston dëshira për të bërë të mirën, por nuk mundem ta bëj dot.

19 Sepse të mirën që dëshiroj nuk e bëj; por bëj të keqen që nuk dëshiroj.

20 Por, nëse unë bëj atë që nuk dua, nuk jam më unë ai që e bëj atë, por është mëkati që banon tek unë.

21 Pra, duke dashur të bëj të mirën, gjej këtë ligj,

që e keqja është e pranishme tek unë.

22 Sepse, në brendësinë time, gjej kënaqësi në ligjin e Perëndisë,

23 por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e trupit tim, duke luftuar kundër ligjit të mendjes sime dhe duke më bërë skllav të ligjit të mëkatit, që vepron në gjymtyrët e mia.

24 Ç'njeri i mjerë jam! Kush do të më shpëtojë nga ky trup i caktuar për këtë vdekje?

25 Qoftë falënderuar Perëndia nëpërmjet Jezus Krishtit, Zotit tonë! Kështu pra, nga njëra anë unë me mendje i shërbej ligjit të Perëndisë, por nga ana tjetër, me mish, ligjit të mëkatit.

Romakëve - Kapitulli 8

1 Tani pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus.

2 Sepse ligji i Frymës së jetës në Krishtin Jezus të ka çliruar nga ligji i mëkatit dhe i vdekjes.

3 Sepse atë që ishte e pamundur për Ligjin, meqë mishi e bënte të pafuqishëm, e bëri të mundur Perëndia: duke dërguar Birin e Vet të ngjashëm me mishin mëkatar dhe si flijim për mëkatin, Ai dënoi mëkatin në mish,

4 që drejtësia e Ligjit të përmbushej tek ne që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymës.

5 Sepse ata që janë sipas mishit e kanë mendjen te punët e mishit, por ata që janë sipas Frymës, te punët e Frymës.

6 Sepse dëshirat e mishit sjellin vdekje, kurse dëshirat e Frymës sjellin jetë dhe paqe,

7 sepse dëshirat e mishit janë në armiqësi ndaj Perëndisë, meqë nuk i nënshtrohen ligjit të Perëndisë, dhe as që munden.

8 Ata që janë në mish nuk mund t'i pëlqejnë

ROMAKËVE

Perëndisë.

9 Megjithatë ju nuk jeni në mish por në Frymë, nëse Fryma e Perëndisë vërtet banon tek ju. Nëse dikush nuk e ka Frymën e Krishtit, ky nuk i përket Atij.

10 Nëse Krishti është në ju, nga njëra anë trupi është i vdekur për shkak të mëkatit, por nga ana tjetër fryma është e gjallë për hir të drejtësisë.

11 Nëse Fryma e Atij që ngjalli Jezusin prej të vdekurve banon në ju, Ai që ngriti Krishtin prej të vdekurve do t'u japë jetë edhe trupave tuaj të vdekshëm nëpërmjet Frymës së Tij, që banon në ju.

12 Kështu pra, o vëllezër, nuk i jemi borxhlinj mishit, që të rrojmë sipas mishit,

13 sepse nëse jetoni sipas mishit, keni për të vdekur; por nëse me anë të Frymës i bëni të vdesin veprat e trupit, do të jetoni.

14 Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë, janë bij të Perëndisë.

15 Sepse ju nuk keni marrë frymë robërimi që të keni përsëri frikë, por keni marrë frymë birësimi, me anë të së cilës ne thërrasim: "Aba, o Atë!"

16 Fryma Vetë dëshmon me frymën tonë që ne jemi fëmijë të Perëndisë

17 dhe, nëse jemi fëmijë, jemi gjithashtu trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë me Krishtin, nëse vërtet vuajmë bashkë me Të që të marrim lavdi së bashku.

18 Mendoj se vuajtjet e kohës së tanishme nuk ia vlejnjë të krahasohen me lavdinë që ka për t'u zbuluar tek ne.

19 Sepse krijimi pret me padurim të zbulohen bijtë e Perëndisë.

20 Sepse krijimi iu nënshtrua kotësisë, jo në mënyrë të vullnetshme, por për shkak të Atij që e nënshtrroi, me shpresë

21 se edhe vetë krijimi do të çlirohet nga robëria e prishjes dhe do të gëzojë lirinë e lavdisë së fëmijëve të Perëndisë.

22 Sepse ne e dimë që deri tani i gjithë krijimi bashkë ka qenë duke rënkuar si në dhimbjet e lindjes.

23 Dhe jo vetëm krijimi, por edhe ne vetë, që kemi frytin e parë të Frymës, madje ne vetë rënkojmë me veten tonë, duke pritur me padurim birësimin, shpengimin e trupit tonë.

24 Sepse ne shpëtuam në shpresë, por ajo që shpresohet, po të shihet nuk është shpresë; sepse a shpreson njeri atë që sheh?

25 Por nëse shpresojmë për atë që nuk shohim, atëherë e presim atë me durim.

26 Po ashtu edhe Fryma na ndihmon në dobësinë tonë; sepse ne nuk dimë për çfarë të lutemi ashtu siç duhet, por Vetë Fryma ndërhyr për ne me rënkime që nuk shprehen dot.

27 Ai që heton zemrat tona e di cila është mendja e Frymës, sepse Ai ndërhyr për shenjtërit sipas vullnetit të Perëndisë.

28 E dimë se Perëndia vepron në gjithçka për të mirën e atyre që e duan Atë, për ata që janë thirrur sipas qëllimit të Tij.

29 Sepse ata që Ai ka njohur që më parë, i ka paracaktuar që të jenë në përputhje me shëmbëlltyrën e Birit të Vet, që Ai të jetë i parëlindur ndër shumë vëllezër.

30 Prandaj, ata që Ai ka paracaktuar, këta edhe i ka thirrur; dhe ata që ka thirrur, këta edhe i ka shfajësuar; dhe ata që ka shfajësuar, këtyre u ka dhënë edhe lavdi.

31 Atëherë çfarë do të themi për këto gjëra? Nëse Perëndia është për ne, kush mund të jetë kundër nesh?

32 Ai që nuk kurseu Birin e Vet, por e dorëzoi për ne të gjithë, si nuk do të na japë, bashkë me Të,

ROMAKËVE

çdo gjë falas?

33 Kush do të ngrejë padi kundër të zgjedhurve të Perëndisë? Perëndia është Ai që shfajëson.

34 Kush është ai që do t'i dënojë? Krishti Jezus, Ai që vdiq dhe për më tepër që u ngjall, është në krahun e djathtë të Perëndisë, i cili edhe ndërhyr për ne.

35 Kush do të na shkëpusë ne nga dashuria e Krishtit? Vallë mundimi, apo ankthi, apo përndjekja, apo uria, apo të zhveshurit, apo rreziku, apo shpata?

36 Ashtu siç është shkruar: "Për hirin Tënd ndeshemi me vdekjen tërë ditën; u trajtuam si dele për t'u therur."

37 Por në të gjitha këto gjëra ne dalim më shumë se fitimtarë nëpërmjet Atij që na deshi ne.

38 Sepse jam i bindur që as vdekja, as jeta, as engjëjt, as krerët, as gjërat e tanishme, as ato që do të vijnë, as fuqitë,

39 as lartësia, as thellësia, as ndonjë gjë tjetër e krijuar, nuk do të jetë në gjendje të na ndajë nga dashuria e Perëndisë, që është në Krishtin Jezus, Zotin tonë.

Romakëve - Kapitulli 9

1 Po them të vërtetën në Krishtin, nuk po gënjej, ndërgjegjja ime dëshmon për mua në Frymën e Shenjtë,

2 se kam trishtim të madh dhe ankth të vazhdueshëm në zemër.

3 Sepse do të doja që unë vetë të isha mallkuar, i ndarë nga Krishti për shkak të vëllezërve të mi, të farefisit tim sipas mishit,

4 të cilët janë izraelitë, të cilëve u përket birësimi, lavdia, besëlidhjet, dhënia e Ligjit, shërbesa në tempull dhe premtimet.

5 Të tyre janë etërit dhe prej tyre, sipas mishit, vjen Krishti, që është mbi të gjitha, Perëndi, i bekuar përjetë. Amen.

6 Por megjithatë fjala e Perëndisë nuk ka rënë poshtë. Sepse jo të gjithë ata që rrjedhin nga Izraeli janë izraelitë.

7 Edhe pse janë nga farë e Abrahamit nuk janë të gjithë fëmijë të tij. Përkundrazi, "Nëpërmjet Isakut do të quhen pasardhësit e tu."

8 Domethënë, jo ata që janë fëmijët e mishit janë fëmijë të Perëndisë, por vetëm fëmijët e premtimit llogariten si pasardhës.

9 Sepse kjo është fjala e premtimit: "Në këtë kohë do të vij dhe Sara do të ketë një djalë."

10 Dhe jo vetëm kjo, por ishte edhe Rebeka, që mbeti shtatëzënë nga një burrë, Isaku, ati ynë.

11 Sepse, vërtet fëmijët nuk kishin lindur ende, as nuk kishin bërë ndonjë gjë të mirë apo të ligë, që qëllimi i Perëndisë i bazuar në zgjedhjen të mbetej,

12 jo nga veprat por nga Ai që thërret – asaj iu tha: "Më i madhi do t'i shërbejë më të voglit."

13 Ashtu siç është shkruar: "Jakobin e desha, por Ezaun e urreva."

14 Çfarë do të themi atëherë? Mos ka padrejtësi te Perëndia? Larg qoftë!

15 Sepse Moisiut i thotë: "Do të kem mëshirë për këdo që mëshiroj dhe do të kem dhembshuri për këdo që më dhimbset."

16 Kështu pra, nuk varet nga ai që dëshiron, as nga ai që vrapon, por prej Perëndisë që mëshiron.

17 Sepse Shkrimi i thotë Faraonit: "Pikërisht për këtë të ngrita, që të tregoj tek ti fuqinë Time dhe që emri Im të shpallet në gjithë tokën."

18 Kështu pra, Ai mëshiron kë do vetë dhe i ngurtëson zemrën kujt do vetë.

ROMAKËVE

19 Do të më thuash pra: "Përse atëherë Ai gjen ende gabime? Sepse, kush i bën dot ballë vullnetit të Tij?"

20 Por, kush je ti, o njeri që bën fjalë me Perëndinë? Mos do t'i thotë sendi i formuar atij që e formoi: "Përse më bërë kështu?"

21 A nuk ka vallë fuqi poçari mbi argjilën që nga po ai brumë të bëjë një enë për përdorim fisnik dhe një tjetër për përdorim të rëndomtë?

22 Po sikur Perëndia, duke dashur të tregojë zemërimin e Vet dhe të bëjë të njohur fuqinë e Vet, të ketë duruar me mundim të madh enë zemërimi të përgatitura për shkatërrim?

23 Po sikur ta ketë bërë këtë që t'ua bëjë të ditur pasurinë e lavdisë së Vet enëve të mëshirës, të cilat i ka parapërgatitur për lavdi,

24 dmth neve, të cilët edhe na thirri, jo vetëm nga judenjtitë por edhe nga kombet?

25 Siç thotë Ai edhe tek Ozea: "Do ta quaj 'populli im' atë që nuk është populli im dhe 'të dashur' atë që nuk është i dashur"

26 dhe "Do të ndodhë që atje ku u është thënë atyre: 'Ju nuk jeni populli im,' atje ata do të quhen bij të Perëndisë së gjallë."

27 Kurse Isaia thërret për Izraelin: "Edhe sikur numri i bijve të Izraelit të jetë si rëra e detit, pjesa që mbetet do të shpëtohet;

28 sepse Zoti, do ta përmbushë plotësisht dhe me shpejtësi fjalën e Vet mbi tokë."

29 Ashtu si ka thënë më parë Isaia: "Po të mos na kishte lënë pasardhës Zoti i Ushtrive, ne do të ishim bërë si Sodoma dhe do t'i ngjanim Gomorrës."

30 Çfarë do të themi atëherë? Që kombet, të cilat nuk ndiqnin drejtësinë, e kanë arritur drejtësinë, atë drejtësi që vjen prej besimit;

31 por Izraeli, që ndoqi një ligj drejtësie, nuk arriti te ligji.

32 Përse? Sepse nuk e ndoqën nëpërmjet besimit, por sikur të ishte prej veprave. Ata u penguan në gurin e pengesës,

33 siç është shkruar: "Ja, po vë në Sion gur pengese dhe shkëmb shkandulli dhe ai që beson në Të nuk do të turpërohet."

Romakëve - Kapitulli 10

1 Vëllezër, dëshira e zemrës sime dhe lutja ime që i drejttoj Perëndisë është për shpëtimin e tyre.

2 Sepse bëj dëshmi për ta se kanë zell për Perëndinë, por jo sipas njohjes.

3 Sepse, duke mos e njohur drejtësinë e Perëndisë dhe duke kërkuar të vendosin drejtësinë e vet, ata nuk i janë nështruar drejtësisë së Perëndisë.

4 Sepse Krishti është caku i ligjit në mënyrë që të ketë drejtësi për këdo që beson.

5 Ja si shkruan Moisiu për drejtësinë që vjen nga ligji: "Njeriu që i bën këto gjëra do të jetojë me anë të tyre."

6 Por drejtësia që vjen nga besimi thotë kështu: "Mos thuaj në zemrën tënde: 'Kush do të ngjitet në qiell?' (domethënë, ta zbresë Krishtin),

7 ose 'Kush do të zbresë në humnerë?' (domethënë, ta ngjallë Krishtin prej të vdekurve)."

8 Por çfarë thotë? "Fjala është pranë teje, në gojën tënde dhe në zemrën tënde" domethënë, fjala e besimit që predikojmë,

9 se po ta pohosh me gojën tënde Zotin Jezus dhe të besosh në zemrën tënde se Perëndia e ngriti Atë prej të vdekurve, do të shpëtohesh.

10 Sepse me zemër besohet për të fituar drejtësi dhe me gojë pohohet për të marrë shpëtim.

ROMAKËVE

11 Sepse Shkrimi thotë: "Kushdo që beson tek Ai nuk do të turpërohet."

12 Sepse nuk ka dallim midis judeut dhe grekut; sepse i njëjtë është Zoti i të gjithëve, shumë i pasur për të gjithë ata që e thërrasin Atë për ndihmë.

13 Sepse "Kushdo që do të thërrasë emrin e Zotit, do të shpëtohet."

14 Si do ta thërrasin për ndihmë Atë në të cilin nuk kanë besuar? Si do të besojnë në Atë të cilin nuk e kanë dëgjuar? Si do ta dëgjojnë pa ua predikuar dikush?

15 Si do të predikojnë po të mos jenë dërguar? Siç është shkruar: "Sa të bukura janë këmbët e atyre që shpallin lajmin e mirë!"

16 Por jo të gjithë e pranuan lajmin e mirë; sepse Isaia thotë: "Zot, kush e besoi atë që thamë ne?"

17 Pra, besimi vjen duke dëgjuar dhe dëgjimi nëpërmjet fjalës së Krishtit.

18 Por pyes, mos vallë nuk dëgjuan? Përkundrazi; "Zëri i tyre u përhap në gjithë tokën dhe fjalët e tyre në skajet e botës."

19 Por pyes, mos vallë Izraeli nuk e dinte? I pari thotë Moisiu: "Unë do t'ju bëj ziliqarë për atë që nuk është komb, me një komb të pamend do t'ju inatos."

20 Isaia ka guxim dhe thotë: "Mua më gjetën ata që nuk më kërkonin, Unë iu shfaq atyre që nuk pyesnin për Mua."

21 Por për Izraelin thotë: "Tërë ditën ia kam shtrirë duart një populli të pabindur dhe kokëfortë."

Romakëve - Kapitulli 11

1 Atëherë pyes, mos vallë Perëndia e hodhi poshtë popullin e Vet? Kurrë mos qoftë e thënë! Sepse

edhe unë jam izraelit, nga farë e Abrahamit, i fisit të Beniaminit.

2 Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e Vet, të cilin e ka njohur që më parë. Apo nuk e dini çfarë thotë Shkrimi për Elian, se si i drejtohet Perëndisë kundër Izraelit?

3 "O Zot, kanë vrarë profetët e Tu, kanë rrëzuar altarët e Tu. Unë mbeta pas i vetëm dhe ata po kërkojnë të më vrasin."

4 Por çfarë i thotë zëri hyjnor? "Kam lënë për Vete shtatë mijë burra, të cilët nuk i kanë rënë në gjunjë Baalit."

5 Po kështu pra, edhe në kohën e tanishme është lënë një mbetje, që Perëndia ka zgjedhur me anë të hirit të Vet.

6 Por nëse është prej hirit, nuk është më prej veprave, përndryshe hiri nuk është më hir.

7 Çfarë atëherë? Atë që kërkonte Izraeli, këtë nuk e ka marrë, por e morën ata që u zgjodhën, dhe zemrat e të tjerëve u bënë të ngurta;

8 siç është shkruar: "Perëndia u dha atyre një frymë që i hutoi, sy që të mos shihnin dhe veshë që të mos dëgjonin, deri në ditën e sotme."

9 Davidi thotë: "U bëftë sofrë e tyre kurth e lak, shkandull dhe shpagim për ta.

10 U errësoshin sytë e tyre, që të mos shohin, dhe bëji të kërrusin kurrizin përgjithmonë."

11 Atëherë pyes, mos vallë ata u penguan që të rrëzohen? Larg qoftë! Përkundrazi, nga rrëzimi i tyre u erdhi shpëtimi kombeve, që t'i bënte ata ziliqarë.

12 Nëse rrëzimi i tyre është pasuri për botën dhe dështimi i tyre është pasuri për kombet, sa më tepër pasuri do të sjellë pjesëmarrja e tyre e plotë!

13 Po ju them juve o kombe. Përderisa unë jam apostull i kombeve, e ngre lart shërbesën time,

ROMAKËVE

14 me shpresën që t'i bëj disi ziliqarë ata të mishit tim dhe t'i shpëtoj disa prej tyre.

15 Sepse nëse hedhja poshtë e tyre është pajtim i botës, ç'gjë tjetër do të jetë pranimi i tyre, veçse jetë prej të vdekurve?

16 Nëse majaja është e shenjtë, po ashtu është edhe brumi; nëse rrënja është e shenjtë, po ashtu janë edhe degët.

17 Por nëse këputen disa prej degëve, dhe ti, duke qenë ullastër, u shartove tek ta dhe u bërë pjesë e rrënjës që shëndosh pemën e ullirit,

18 mos iu mburr degëve. Por nëse mburresh, nuk je ti që mban rrënjën, por rrënja të mban ty.

19 Do të thuash pra: "Degët u këputën që të shartohem unë."

20 Mirë, ato u këputën nga mosbesimi i tyre, por ti qëndron nëpërmjet besimit tënd. Mos e mbaj veten lart, por ki frikë;

21 sepse nëse Perëndia nuk i kurseu degët e natyrshme, [ndoshta] as ty nuk do të të kursejë.

22 Të kesh parasysh pra, mirësinë dhe rreptësinë e Perëndisë; për ata që ranë është rreptësia, por për ty, është mirësia e Perëndisë, po të mbetesh në mirësinë e Tij; përndryshe, edhe ti do të pritesh.

23 Edhe ata, po të mos ngulin këmbë në mosbesim, do të shartohen; sepse Perëndia është në gjendje t'i shartojë ata përsëri.

24 Sepse, nëse ti u këpute nga ajo që është ullastër prej natyre dhe u shartove kundër natyrës në ulli të butë, aq më tepër ata që janë degë të natyrshme, do të shartohen në drurin e vet të ullirit.

25 Sepse nuk dua, o vëllezër, që ju të mos e dini këtë të fshehtë, që të mos jeni mendjemëdhenj: ngurtësimi ka rënë mbi një pjesë të Izraelit, derisa të kenë hyrë të gjitha kombet.

26 Atëherë i gjithë Izraeli do të shpëtohet; siç është shkruar: "Çlirimtari do të vijë nga Sioni dhe do të

largojë çdo mosbesim te Perëndia nga pasardhësit e Jakobit.

27 Dhe kjo do të jetë besëlidhja Ime me ta, kur t'ua kem hequr mëkatet."

28 Përsa i takon ungjillit ata janë armiq për shkakun tuaj, por përsa i takon zgjedhjes ata janë të dashur për shkak të etërve.

29 Sepse dhuntitë dhe thirrja e Perëndisë janë të pakthyeshme.

30 Sepse, siç ishit ju dikur të pabindur ndaj Perëndisë, por që tani u mëshiruat për shkak të mosbindjes së tyre,

31 po kështu edhe këta tani u treguan të pabindur, që me anë të mëshirës që fituat ju, të mëshirohen edhe ata.

32 Sepse Perëndia ia nënshtroi të gjithë njerëzit mosbindjes, që t'i mëshironte të gjithë.

33 O thellësi e pasurisë, e mençurisë dhe e dijes së Perëndisë! Sa të pazbulueshme janë gjykimet e Tij dhe sa të pakapshme janë udhët e Tij!

34 Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit? Kush u bë këshilltar i Tij?

35 Kush i ka dhënë Atij më parë, që Ai t'ia kthejë shpërblimin?

36 Sepse prej Tij, nëpërmjet Tij dhe për Të janë të gjitha gjërat. Atij i qoftë lavdia përjetë. Amen.

Romakëve - Kapitulli 12

1 Po ju bëj thirrje pra, o vëllezër, për dhembshurinë e Perëndisë, që t'i paraqitni trupat tuaj si një flijim të gjallë e të shenjtë, të pëlqyeshëm për Perëndinë; kjo është shërbesa juaj shpirtërore.

2 Mos u përshtatni me mendësinë e kësaj botë, por shndërrohuni, duke ripërtërirë mendjen tuaj, që të provoni cili është vullneti i Perëndisë – çka është e

ROMAKËVE

mirë, e pëlqyer dhe e përsosur për Të.

3 Sepse nëpërmjet hirit që më është dhënë mua, i them secilit prej jush që të mos e mbajë veten më lart sesa duhet, por ta vlerësojë veten me gjykim të kthjellët, siç ia ka dhënë Perëndia secilit masën e besimit.

4 Sepse ashtu siç kemi shumë gjymtyrë në një trup, ku të gjitha gjymtyrët nuk kryejnë të njëjtin veprim,

5 po ashtu ne, që jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili nga ne është gjymtyrë e njëri-tjetrit.

6 Kemi dhunti të ndryshme sipas hirit që na është dhënë. Kush ka dhuntinë e profecisë, le ta ushtrojë sipas masës së besimit;

7 kush ka një shërbesë, të merret me shërbesën; kush ka mësimin, të merret me mësimin;

8 kush ka këshillimin, të merret me këshillimin. Ai që jep, të japë me bujari; ai që kryeson, të kryesojë me zell, ai që mëshiron, të mëshirojë buzagaz.

9 Le të jetë dashuria pa hipokrizi. Urreni të ligën; mos iu ndani së mirës.

10 Të jeni të përzemërt me njëri-tjetrin në dashuri vëllazërore; ta vini njëri-tjetrin mbi veten me nderim.

11 Sa për zellin të jeni të papërtuar, sa për frymën të jeni të zjarrtë, duke i shërbyer Zotit.

12 Të jeni të gëzuar në shpresë, të duruar në mundime, këmbëngulës në lutje,

13 të gatshëm për të plotësuar nevojat e shenjtërve, zbatoni mikpritjen.

14 Bekoni ata që ju përndjekin; beconi dhe mos mallkoni.

15 Gëzohuni me ata që gëzojnë dhe vajtoni me ata që vajtojnë.

16 Të jeni në një mendje me njëri-tjetrin; mos e

mbani veten lart, por shoqërohuni me të përvuajturit. Mos e mbani veten për të mençur.

17 Askujt mos ia ktheni të keqen me të keqe. Më parë përpiquni të bëni të mira para të gjithë njerëzve.

18 Po të jetë e mundur, aq sa varet prej jush, bëni paqe me të gjithë njerëzit.

19 Mos merrni hak për veten tuaj, të dashurit e mi, por lini vend për zemërimin e Perëndisë, sepse është shkruar: "Hakmarrja është Imja, Unë do ta jap shpagimin", thotë Zoti.

20 "Por po të ketë uri armiku yt, jepi të hajë dhe po të ketë etje, jepi të pijë; sepse duke bërë këtë, thëngjij të ndezur do të grumbullosh mbi kokën e tij."

21 Mos u mposht prej së keqes, por mposhte të keqen me të mirën.

Romakëve - Kapitulli 13

1 Çdo shpirt duhet t'u nënshtrohet pushteteve më të larta. Sepse nuk ka pushtet që të mos jetë prej Perëndisë dhe ato që ekzistojnë, janë caktuar nga Perëndia.

2 Prandaj, ai që kundërshton pushtetin i kundërvihet urdhrit të Perëndisë dhe ata që kundërvihen, do të marrin dënimin mbi veten e tyre.

3 Sepse krerët nuk janë për t'ua pasur frikën për punën e mirë, por për të keqen. A do që të mos kesh frikë nga ai me pushtet? Bëj të mirën dhe lëvdatë do të kesh prej tij.

4 Sepse ai është shërbëtor i Perëndisë për të të bërë mirë ty. Por nëse bën të keqen, të kesh frikë, sepse nuk e mban kot shpatën. Ai është shërbëtor i Perëndisë, që merr shpagim duke shfryrë zemërimin ndaj atij që bën të keqen.

5 Prandaj është e nevojshme që të nënshtroheni, jo

ROMAKËVE

vetëm nga frika e zemërimit, por edhe për hir të ndërgjegjes.

6 Për këtë paguani edhe taksa, sepse ata janë shërbyes të Perëndisë, duke iu përkushtuar pikërisht kësaj pune.

7 Jepuni të gjithëve ato që u takojnë: tatimin atij që i takon tatimi, detyrimin atij që i takon detyrimi, frikën atij që takon frika, nderin atij që i takon nderi.

8 Askujt të mos i keni gjë borxh, veç asaj që të duani njëri-tjetrit; sepse, ai që do tjetrit, ka përmbushur ligjin.

9 Sepse: "Mos shkel kurorën, Mos vrit, Mos vidh, Mos lakmo", dhe çdo urdhërim tjetër, përmblihet në këtë thënie: "Duaje të afërmin tënd si veten tënde."

10 Dashuria nuk i sjell ndonjë të keqe të afërmit; dashuria pra, është përmbushje e ligjit.

11 Bëni këtë, duke ditur kohën. Ka ardhur ora tashmë që të zgjoheni nga gjumi, sepse tani e kemi shpëtimin më afër sesa kur besuam.

12 Nata ka ecur dhe dita po afron. T'i lëmë mënjanë veprat e errësirës dhe të ngjeshim armët e dritës.

13 Le të ecim ndershmërisht, si në mes të ditës, jo në zdërrhallje dhe në dehje, jo në imoralitete dhe në shfrenim, jo në grindje e në smirë.

14 Por vishuni me Zotin Jezus Krisht dhe mos e vrisni shumë mendjen për mishin që të kënaqni epshet e tij.

Romakëve - Kapitulli 14

1 Pranojeni atë që është i dobët në besim, pa vënë në diskutim mëdyshjet e tij.

2 Dikë, besimi i vet e lejon të hajë gjithçka, por dikush tjetër, që ka besim të dobët, ha vetëm

perime.

3 Ai që ha, të mos e përbuzë atë që nuk ha dhe ai që nuk ha, të mos e gjykojë atë që ha, sepse Perëndia e ka pranuar atë.

4 Kush je ti që gjykon shërbyesin e tjetrit? Ngrihet ose bie, kjo është punë e të zotit, por do të qëndrojë më këmbë, sepse Zoti është në gjendje ta bëjë të qëndrojë.

5 Sepse dikush e dallon ditën nga dita dhe një tjetër i vlerëson të gjitha ditët njësoj. Por le të jetë secili plotësisht i bindur në mendjen e vet.

6 Ai që e vlerëson një ditë, e vlerëson për Zotin dhe ai që ha, ha për Zotin, sepse falënderon Perëndinë; ai që nuk ha, e përmban veten për Zotin dhe falënderon Perëndinë.

7 Sepse askush prej nesh nuk jeton për veten e vet dhe askush nuk vdes për veten e vet.

8 Nëse jetojmë, jetojmë për Zotin; edhe nëse vdesim, vdesim për Zotin; pra, edhe po të rrojmë ose edhe po të vdesim, ne jemi të Zotit.

9 Sepse për këtë vdiq Krishti dhe u kthye përsëri në jetë, që të ishte Zot i të vdekurve dhe i të gjallëve.

10 Po ti, përse e gjykon vëllanë tënd? Përse e përbuz edhe ti vëllanë tënd? Sepse ne të gjithë do të dalim përpara fronit të gjykimit të Perëndisë.

11 Sepse është shkruar: "Unë rroj, thotë Zoti; përpara Meje do të përulet çdo gju; dhe çdo gjuhë do t'i thurë lavdi Perëndisë."

12 Kështu pra, secili prej nesh do t'i japë llogari Perëndisë për veten e vet.

13 Prandaj le të mos e gjykojmë më njëri-tjetrit. Përkundrazi mendoni të mos bëheni shkak pengese ose shkandulli ndaj vëllait.

14 E di dhe jam i bindur në Zotin Jezus se asgjë nuk është e papastër në vetvete; nëse dikush mendon se diçka është e papastër, për të është e

ROMAKËVE

papastër.

15 Sepse po të trishtohet vëllai yt për shkak të ushqimit tënd, ti nuk ecën më sipas dashurisë. Mos lejo që me ushqimin tënd të humbasë ai për të cilin vdiq Krishti.

16 Prandaj le të mos shahet ajo që për ju është e mirë.

17 Sepse mbretëria e Perëndisë nuk është çështje ngrënieje ose pirjeje, por është drejtësi, paqe dhe gëzim në Frymën e Shenjtë.

18 Ai që i shërben Krishtit në këtë mënyrë pëlqehet nga Perëndia dhe vlerësohet nga njerëzit.

19 Kështu pra, le të mos kursejmë asnjë përpjekje për të bërë ato punë që janë për paqen dhe për ndërtimin e ndërsjellë.

20 Mos e prish punën e Perëndisë për shkak të të ngrënit. Vërtet çdo gjë është e pastër, por është keq për një njeri të hajë duke vënë shkandull me ngrënien e tij.

21 Mirë është të mos hash mish, as të mos pish verë, as të bësh ndonjë gjë për të cilën mund të shkandullohet vëllai yt.

22 Besimin që ti ke, mbaje për veten tënde përpara Perëndisë. Lum ai që nuk e dënon veten për çka miraton.

23 Por ai që ka dyshime, po të hajë, është i dënuar, sepse nuk vepron nga besimi; sepse çdo gjë që nuk vjen prej besimit, është mëkat.

Romakëve - Kapitulli 15

1 Ne që jemi të fortë e kemi për detyrë të jemi të duruar me dobësitë e atyre që nuk janë të fortë dhe jo t'i bëjmë qejfin vetes.

2 Le ta kënaqë secili prej nesh të afërmin e vet për të mirën e tij, për ngritjen e tij.

3 Sepse edhe Krishti nuk u përpoq të kënaqë Vetveten, por siç është shkruar: "Fyerjet e atyre që të shajnë Ty, ranë mbi Mua."

4 Sepse të gjitha sa janë shkruar më parë u shkruan për mësimin tonë, që nëpërmjet durimit dhe ngushëllimit të Shkrimeve të kemi shpresë.

5 Ju dhëntë Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit frymën e ndjenjave të përbashkëta me njëri-tjetrin sipas Krishtit Jezus,

6 që me një mendje dhe me një gojë t'i jepni lavdi Perëndisë dhe Atit të Zotit tonë Jezus Krishtit.

7 Prandaj pranojeni njëri-tjetrin, siç ju ka pranuar Krishti ju, për t'i sjellë lavdi Perëndisë.

8 Them se Krishti u bë shërbëtor i të rrethprerëve për të vërtetën e Perëndisë, për të vërtetuar premtimet që u janë dhënë etërve,

9 dhe që kombet t'i japin lavdi Perëndisë për mëshirën e Tij, siç është shkruar: "Prandaj Ty do të lëvdoj ndër kombet; emrit Tënd do t'i këndoju himne."

10 Dhe thotë përsëri: "Gëzohuni, o kombe, me popullin e Tij."

11 Dhe përsëri: "Lëvdoni Zotin, të gjitha ju o kombe; le t'i thurin Atij lëvdata të gjithë popujt."

12 Dhe përsëri Isaia thotë: "Do të bulojë filizi i Jeseut, Ai që do të ngrihet për të sunduar mbi kombet; tek Ai do të shpresojnë kombet."

13 Ju mbushtë Perëndia i shpresës gjithë gëzim dhe paqe në besim, që të mbushulloni në shpresë me anë të fuqisë së Frymës.

14 Dhe sa për ju, o vëllezërit e mi, unë vetë jam i bindur se ju jeni plot mirësi, të mbushur plot me dije dhe të aftë për të këshilluar edhe njëri-tjetrin.

15 Por ju kam shkruar me guxim për disa çështje, që t'ju rikujtoj, për shkak të hirit që m'u dha nga Perëndia,

ROMAKËVE

16 për të qenë shërbyes i Krishtit Jezus ndër kombet, duke ushtruar shërbimin e shenjtë të ungjillit të Perëndisë, që kombet të bëhen një mblatim i pranueshëm, i shenjtëruar nga Fryma e Shenjtë.

17 Kam pra, me se të mburrem në Krishtin Jezus në punët që lidhen me Perëndinë.

18 Sepse nuk do të kisha guxim të flisja për ndonjë gjë që Krishti nuk ka bërë nëpërmjet meje, që kombet të binden me fjalë dhe me vepra,

19 me fuqinë e shenjave dhe të mrekullive, me fuqinë e Frymës [së Perëndisë]. Kështu, që nga Jeruzalemi e rrethinat deri në Iliri kam vënë në jetë predikimin e ungjillit të Krishtit.

20 Kështu kam pasur synim kryesor predikimin e ungjillit, jo aty ku njihet emri i Krishtit, për të mos ndërtuar mbi themelet e dikujt tjetër,

21 por siç është shkruar: "Ata, të cilëve Ai nuk u është shpallur, do të shohin dhe ata që nuk kanë dëgjuar, do të kuptojnë."

22 Prandaj, shpeshherë kam qenë penguar që të vij tek ju.

23 Por, tani që nuk ka më vend në këto anë, dhe, meqë ka vitë që më ka marrë malli t'ju takoj,

24 kur të shkoj në Spanjë, shpresoj t'ju takoj gjatë rrugës dhe se do të më ndihmoni të shkoj në atë vend, pasi të jem çmallur paksa me ju.

25 Por tani po shkoj në Jeruzalem për t'u shërbyer shenjtërve.

26 Sepse Maqedonisë dhe Akaisë u pëlqeu të japin një ndihmesë për të varfrit ndër shenjtërit në Jeruzalem.

27 Kështu u pëlqeu të bëjnë dhe ata janë borxhlinj ndaj tyre. Sepse meqë kombet kanë marrë pjesë në të mirat e tyre shpirtërore, atëherë u janë borxhlinj që t'u shërbejnë atyre edhe në nevojat materiale.

28 Prandaj, pasi të kem mbaruar këtë detyrë dhe

pasi t'ua kem dorëzuar këtë fryt, do të largohem për në Spanjë duke kaluar nga ju.

29 Dhe e di se kur të vij tek ju, do të vij me bekimin e plotë të Krishtit.

30 Po ju lutem, o vëllezër, nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krishtit dhe dashurisë së Frymës, të luftoni bashkë me mua, duke iu lutur Perëndisë,

31 që të çlirohem prej atyre në Jude që nuk besojnë dhe që shërbesa ime në Jeruzalem të jetë e pranueshme për shenjtërit,

32 që të vij me gëzim te ju me vullnetin e Perëndisë dhe të pushoj bashkë me ju.

33 Perëndia i paqes qoftë me ju të gjithë. Amen.

Romakëve - Kapitulli 16

1 Po ju porositi Feben, motrën tonë, e cila është shërbyese e kishës në Kenkrea,

2 që ta prisni në Zotin siç u takon shenjtërve dhe ta ndihmoni në çfarëdo gjëje që mund të ketë nevojë për ju. Edhe ajo vetë ka ndihmuar shumë veta, madje edhe mua vetë.

3 Përshëndeteni Priskën dhe Akuilën, bashkëpunëtorët e mi në Krishtin Jezus,

4 të cilët rrezikuan kokën e tyre për jetën time. Jo vetëm unë u jam mirënjohës, por edhe të gjitha kishat e kombeve.

5 Përshëndetni edhe kishën që mblidhet në shtëpinë e tyre. Përshëndetni Epenetin tim të dashur, që është i pari fryt i Azisë që erdhi te Krishti.

6 Përshëndetni Marinë, e cila është munduar shumë për ju.

7 Përshëndetni Andronikun dhe Juninë, që i kam farefis dhe shokë burgu. Ata shquhen ndër apostujt dhe kanë qenë në Krishtin para meje.

ROMAKËVE

8 Përshëndetni Ampliatin, të dashurin tim në Zotin.

9 Përshëndetni Urbanin, bashkëpunëtorin tonë në Krishtin dhe Stakun tim të dashur.

10 Përshëndetni Apelin, të sprovuarin në Krishtin. Përshëndetini ata të shtëpisë së Aristobulit.

11 Përshëndetni Herodionin, farefisin tim. Përshëndetini ata të shtëpisë së Narcisit që janë në Zotin.

12 Përshëndetni Trifenën dhe Trifozën, të cilat punojnë pa u lodhur në Zotin. Përshëndetni Persidën e dashur, e cila ka punuar shumë në Zotin.

13 Përshëndetni Rufin, të zgjedhurin në Zotin, si dhe nënën e tij, që ka qenë si nënë edhe për mua.

14 Përshëndetni Asinkritin, Flegontin, Hermesin, Patrobin, Ermasin, dhe vëllezërit që janë bashkë me ta.

15 Përshëndetni Filologun, Julinë, Nereun dhe motrën e tij, Olimpan dhe të gjithë shenjtërit që janë bashkë me ta.

16 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. Ju përshëndesin të gjitha kishat e Krishtit.

17 Tani po ju lutem ju, o vëllezër, që të ruheni nga ata që krijojnë përçarje dhe shkandullime në kundërshtim me mësimet që keni marrë. Largohuni prej tyre.

18 Sepse të këtyllë njerëz nuk i shërbejnë Zotit tonë Krishtit, por barkut të vet. Me fjalë të bukura

dhe të ëmbla ata mashtrojnë zemrat e atyre që s'dinë ç'është e keqja.

19 Fjala për bindjen tuaj ka arritur kudo; prandaj gëzohem për ju, por dua që të jeni të mençur për çka është e mirë dhe të padjallëzuar për çka është e keqe.

20 Perëndia i paqes do ta dërrmojë së shpejti Satanin nën këmbët tuaja. Hiri i Zotit tonë Jezus qoftë me ju.

21 Ju përshëndesin Timoteu, bashkëpunëtori im, Luci, Jasoni dhe Sosipatri, farefisi im.

22 Ju përshëndes në Zotin unë, Terci, që shkrova letrën.

23 Ju përshëndet Gai, bujtari im dhe i tërë kishës. Ju përshëndet Erasti, arkëtari i qytetit dhe Kuarti, vëllai.

24 [Hiri i Zotit tonë Jezus Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.]

25 Atij që mund t'ju forcojë sipas ungjillit tim dhe predikimit të Jezus Krishtit, sipas zbulesës së misterit të mbajtur i fshehur për shekuj të pasosur,

26 por që tani u zbulua dhe u bë i njohur për të gjitha kombet nëpërmjet Shkrimeve profetike, sipas urdhërimit të Perëndisë së përjetshëm, që kombet të besojnë e t'i binden Atij;

27 Perëndisë së vetëm dhe të mençur i qoftë lavdia nëpërmjet Jezus Krishtit për jetë të jetëve. Amen.

1 Korintasve

1 Korintasve - Kapitulli 1

1 Pali, i thirrur për të qenë apostull i Krishtit Jezus me vullnetin e Perëndisë, dhe vëllai ynë Sosten,

2 kishës së Perëndisë që është në Korint, të shenjtëruarve në Krishtin Jezus, të thirrur për të qenë shenjtër, bashkë me të gjithë ata që thërresin në çdo vend emrin e Zotit tonë Jezus Krisht, Zot i tyre dhe yni.

3 Paçi hir dhe paqe nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht.

4 Falënderoj Perëndinë tim gjithmonë për ju, për hirin e Perëndisë që ju është dhënë në Krishtin Jezus.

5 Sepse në Krishtin u pasuruan me të gjitha dhuntitë, ato të fjalës dhe të dijes,

6 sikurse u vërtetua te ju dëshmia jonë për Krishtin,

7 që të mos ju mungonte asnjë dhunti, ndërsa prisni zbulesën e Zotit tonë Jezus Krisht.

8 Ai do t'ju përforcojë deri në fund, që të jeni të paqortueshëm në ditën e Zotit tonë Jezus [Krisht].

9 Perëndia është besnik; nëpërmjet Tij jeni thirrur në shoqërimin e Birit të Tij, Jezus Krishtit, Zotit tonë.

10 Tani, o vëllezër, ju bëj thirrje në emër të Zotit tonë Jezus Krisht, që të jeni të gjithë në një fjalë, që midis jush të mos ketë përçarje dhe të jeni plotësisht të bashkuar duke qenë në një mendje dhe duke pasur të njëjtat qëllime.

11 Sepse njerëzit e Kloes, më kanë vënë në dijeni, o vëllezërit e mi, për grindjet që keni me njëri-tjetrin.

12 Dua të them këtë, që secili prej jush po thotë:

"Unë jam i Palit", "Unë i Apolonit", "Unë i Kefës" dhe "Unë i Krishtit."

13 A është i ndarë Krishti? Mos u kryqëzua për ju Pali, apo mos u pagëzuar në emër të Palit?

14 Falënderoj Perëndinë që nuk pagëzova asnjë prej jush, veç Krispit dhe Gait,

15 që asnjë të mos thotë se u pagëzua në emrin tim.

16 Unë pagëzova edhe ata të shtëpisë së Stefanait; veç tyre nuk di të kem pagëzuar ndonjë tjetër.

17 Sepse Krishti nuk më ka dërguar për të pagëzuar, por për të predikuar ungjillin, por jo me fjalë të diturisë së njerëzve, që të mos shkojë kot kryqi i Krishtit.

18 Sepse fjala e kryqit për ata që humbasin është marrëzi, por për ne që shpëtohem është fuqi e Perëndisë.

19 Sepse është shkruar: "Do ta shkatërroj mençurinë e të mençurve dhe do ta hedh poshtë zgjuarsinë e të zgjuarve."

20 Ku është i mençuri? Ku është skribi? Ku është mendimtari i kësaj epoke? A nuk e ktheu në marrëzi Perëndia mençurinë e kësaj bote?

21 Sepse meqë, bota në mençurinë e Perëndisë nuk e njohu Perëndinë me anë të mençurinë së saj, Perëndisë i pëlqeu që nëpërmjet marrëzisë së asaj që u predikua të shpëtonte ata që besojnë.

22 Sepse judenjtë kërkojnë shenja dhe grekët kërkojnë mençuri,

23 por ne predikojmë Krishtin e kryqëzuar, që është shkandull për judenjtë dhe marrëzi për kombet,

24 por atyre që janë thirrur, si judenjve ashtu edhe grekëve, u predikojmë Krishtin, si fuqi e Perëndisë dhe mençuri e Perëndisë.

25 Sepse ajo që është marrëzi e Perëndisë, është më e mençur se njerëzit dhe ajo që është dobësi e

1 KORINTASVE

Perëndisë, është më e fortë se njerëzit.

26 Sepse, mendoni, o vëllezër, si ishit kur u thirrët; nuk kishte ndër ju shumë të mençur sipas mishit, nuk kishte shumë të fuqishëm, nuk kishte shumë fisnikë,

27 por Perëndia ka zgjedhur marrëzitë e botës për të turpëruar të mençurit; Perëndia ka zgjedhur çka është e dobët në botë për të turpëruar të fortët.

28 Perëndia ka zgjedhur gjërat e ulëta të botës dhe të përbuzurat – gjërat që nuk janë – që të zhdokë ato që janë,

29 që asnjë njeri të mos mburret përpara Perëndisë.

30 Por prej Tij ju jeni në Krishtin Jezus, të cilin Perëndia na e bëri mençuri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim,

31 sepse, siç është shkruar: "Ai që krenohet, le të krenohet në Zotin."

1 Korintasve - Kapitulli 2

1 Edhe unë o vëllezër, kur erdha te ju për t'ju shpallur dëshminë për Perëndinë, nuk erdha me epërsi në shprehje ose në mençuri.

2 Sepse vendosa që të mos di gjë tjetër ndër ju veç Jezus Krishtit, dhe Ky i kryqëzuar.

3 Erdha te ju me dobësi, me frikë dhe duke m'u dredhur zemra.

4 Fjala ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë bindëse mençurie, por duke shfaqur fuqinë e Frymës,

5 që besimi juaj të mos mbështetet në mençurinë e njerëzve, por në fuqinë e Perëndisë.

6 Megjithatë, ne flasim për mençuri në mes njerëzve të pjekur, por jo për mençurinë e kësaj epoke, as të sunduesve të kësaj bote, që po përfundojnë në hiçgjë.

7 Ne flasim për mençurinë e Perëndisë, që është mister, atë që është fshehur, të cilën Perëndia e kishte paracaktuar për lavdinë tonë përpara se të fillonte koha.

8 Atë nuk e kuptuan asnjë nga sunduesit e kësaj bote, sepse, po ta kishin kuptuar, nuk do ta kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë.

9 Por, siç është shkruar: "Ato që syri nuk ka parë, veshi nuk ka dëgjuar, ato që nuk kanë hyrë në zemrën e njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan."

10 Por neve Perëndia na i zbuloi nëpërmjet Frymës. Sepse Fryma heton gjithçka, madje edhe thellësitë e Perëndisë.

11 Sepse cili prej njerëzve i di mendimet e njeriut përveç frymës së njeriut, që është në të? Kështu edhe mendimet e Perëndisë askush nuk i di përveç Frymës së Perëndisë.

12 Ne nuk kemi marrë frymën e botës, por frymën që vjen nga Perëndia, që të dimë gjërat që na janë dhënë falas nga Perëndia.

13 Ato i themi jo me fjalët që na ka mësuar mençuria njerëzore, por me ato që na ka mësuar Fryma, duke shtjelluar punët e Frymës me fjalët e Frymës.

14 Por njeriu natyror nuk i pranon punët e Frymës së Perëndisë, sepse ato janë marrëzira për të. Ai nuk mund t'i kuptojë, sepse ato vlerësohen shpirtërisht.

15 Por ai që është sipas Frymës, gjykon gjithçka dhe ai vetë nuk gjykohet prej askujt.

16 Sepse kush e ka njohur mendjen Zotit, që ta udhëzojë? Por ne kemi mendjen e Krishtit.

1 Korintasve - Kapitulli 3

1 Dhe unë, vëllezër, nuk munda t'ju flas siç do t'u

1 KORINTASVE

flisja njerëzve shpirtërorë, por njerëzve të mishit, foshnjave në Krishtin.

2 Qumësht ju dhashë për të pirë, dhe jo gjellë, sepse ende nuk ishit gati. Por as tani nuk jeni ende gati.

3 Ende i përkisni mishit. Sepse, përderisa midis jush ka smirë dhe grindje, a nuk i përkisni mishit dhe a nuk veproni siç bëjnë njerëzit?

4 Sepse kur dikush thotë: "Unë jam i Palit" dhe një tjetër: "Unë jam i Apolonit", a nuk jeni vetëm njerëz?

5 Kush është pra, Apoloni? Kush është Pali? Shërbëtorë, nëpërmjet të cilëve ju besuat, secilit sipas mundësisë që i dha Zoti.

6 Unë mbolla, Apoloni ujiti, por Perëndia e bëri të rritet.

7 Kështu pra, as ai që mbjell, as ai që ujiti nuk është gjë, por vetëm Perëndia që e bën të rritet.

8 Ai që mbjell dhe ai që ujit kanë një qëllim; por secili do ta marrë shpërblimin sipas mundit të vet.

9 Sepse ne jemi bashkëpunëtorë të Perëndisë; ju jeni ara e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë.

10 Sipas hirit që Perëndia ma dha mua, si një arkitekt i mençur hodha themelin dhe një tjetër po ndërton mbi të. Por secili të ketë kujdes se si ndërton mbi të.

11 Sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër, veç atij që është hedhur, që është Jezus Krishti.

12 Nëse dikush ndërton mbi këtë themel duke përdorur ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë,

13 puna e secilit do të dalë në pah; sepse dita do ta tregojë. Ajo do të zbulohet me anë të zjarrit dhe vetë zjarri do ta provojë se ç'punë ka bërë secili.

14 Nëse vepra që ka ndërtuar dikush mbetet, ai do të marrë shpërblimin.

15 Nëse vepra e dikujt digjet, ai do të pësojë humbje; ai vetë do të shpëtojë, por si ai që shpëton prej zjarrit.

16 A nuk e dini se jeni tempull i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju?

17 Nëse dikush prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta shkatërrojë atë, sepse tempulli i Perëndisë, që jeni ju, është i shenjtë.

18 Askush të mos gënjejë veten. Nëse dikush midis jush mendon se është i mençur në këtë jetë, le të bëhet i marrë, që të mund të bëhet i mençur.

19 Sepse mençuria e kësaj bote është marrëzi para Perëndisë. Sepse është shkruar: "Ai i zë të mençurit në dinakërinë e tyre",

20 dhe përsëri: "Zoti i di mendimet e të mençurve, që janë të kota."

21 Prandaj askush të mos mburret mes njerëzve. Sepse gjithçka është juaja:

22 qoftë Pali, qoftë Apoloni, qoftë Kefa, qoftë bota, qoftë jeta, qoftë vdekja, qoftë gjërat që janë, apo gjërat që do të vijnë – gjithçka është juaja

23 dhe ju jeni të Krishtit dhe Krishti është i Perëndisë.

1 Korintasve - Kapitulli 4

1 Kështu pra, njerëzit duhet të na konsiderojnë si shërbëtorë të Krishtit dhe mbarështues të mistereve të Perëndisë.

2 Këtu, për më tepër, kërkohet që mbarështuesit të jenë të besës.

3 Për mua nuk ka shumë rëndësi nëse gjykohej nga ju apo nga ndonjë gjykatë njerëzish; ç'është e vërteta as veten time nuk e gjykoj.

4 Sepse nuk kam gjë për të cilën të më vrasë

1 KORINTASVE

ndërgjegjja, megjithatë kjo nuk më shfajëson. Ai që më gjykon mua, është Zoti.

5 Prandaj mos gjykoni asgjë para kohe, derisa të vijë Zoti, i cili do t'i nxjerrë në dritë të fshehtat e errësirës dhe do të shfaqë synimet e zemrave; atëherë secilit do t'i vijë lëvdata nga Perëndia.

6 Këto, o vëllezër, i zbatova te vetja ime dhe tek Apoloni për të mirën tuaj, që të mësoni prej nesh se çdo të thotë të mos shkosh përtej asaj që është shkruar, që asnjë të mos krekoset duke i mbajtur anën njërit kundër tjetrit.

7 Sepse, kush të bën të jesh ndryshe nga të tjerët? Çfarë ke tënden që nuk e ke marrë? Por nëse e ke marrë, përse mburresh sikur nuk e ke marrë?

8 Tashmë jeni të ngopur. Tashmë jeni bërë të pasur. Pa ne u bëtë mbretër. Sa do të doja që vërtet të bëheshit mbretër, që të mbretëronim edhe ne bashkë me ju.

9 Sepse, mendoj që Perëndia na ka vënë në apostujt në fund të të gjithëve, si të dënuar me vdekje; sepse jemi bërë shfaqje për botën, për engjëjt si dhe për njerëzit.

10 Ne jemi të marrë për Krishtin, por ju jeni të mençur në Krishtin; ne jemi të dobët, por ju jeni të fortë; ju jeni të nderuar, por ne jemi të përbuzur.

11 Deri në këtë çast vuajmë nga uria dhe etja, na godisin me pëllëmbë, jemi të zhveshur dhe pa strehë.

12 Robtohem i duke punuar me duart tona; kur na mallkojnë, ne bekojmë; kur na përndjekin, ne durojmë;

13 kur na shajnë, ne përgjërojmë. Deri tani jemi bërë si fundërritë e botës, mbeturinat e të gjithëve.

14 Nuk i shkruaj këto që t'ju turpëroj, por t'ju paralajmëroj si fëmijët e mi të dashur.

15 Sepse, edhe po të keni mijëra mësues në Krishtin, megjithatë nuk do të kishit shumë etër; sepse unë u bëra ati juaj në Krishtin Jezus

nëpërmjet ungjillit.

16 Prandaj ju bëj thirrje të bëheni imituesit e mi.

17 Për këtë arsye ju kam dërguar Timoteun, birin tim të zemrës dhe besnik në Zotin. Ai do t'ju kujtojë udhët e mia në Krishtin Jezus, që përputhen me ato që mësoj kudo në çdo kishë.

18 Disa filluan të fryhen nga krenaria, sikur unë nuk do të vija më te ju.

19 Por do të vij shpejt te ju, në dashtë Zoti, dhe do të marr vesh jo vetëm si krekosen këta njerëz, por edhe ç'fuqi kanë.

20 Sepse mbretëria e Perëndisë nuk qëndron në fjalë, por në fuqi.

21 Si doni ju? A të vij te ju me shkop apo me dashuri dhe frymë zemërbutësie?

1 Korintasve - Kapitulli 5

1 Gjithandej flitet për imoralitet midis jush, një imoralitet të tillë që nuk është parë as ndër paganët, deri atje sa dikush mban gruan e babait të tij.

2 Dhe ju krekoseni! A nuk do të ishte më mirë të vajtonit, që të shporret prej jush ai që e ka kryer një gjë të tillë.

3 Sepse unë, që vërtet nuk jam aty me trup, por jam me frymë, e kam gjykuar atë që veptoi në atë mënyrë, sikur të isha i pranishëm aty.

4 Kur të mblidheni në emrin e Zotit tonë Jezus, ju bashkë me mua me frymë dhe me fuqinë e Zotit tonë Jezus,

5 dorëzojani këtë njeri Satanit që t'i shkatërrohet mishi dhe t'i shpëtojë fryma në ditën e Zotit.

6 Mburra juaj nuk është e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrun tërë brumin?

7 Pastrohuni nga majaja e vjetër, që të bëheni

1 KORINTASVE

brumë i ri, siç jeni në të vërtetë. Sepse edhe Krishti, Pashka jonë, u flijua për ne.

8 Prandaj le të festojmë jo me majanë e vjetër, as me majanë e së keqes dhe të së ligës, por me bukën e ndorme të sinqeritetit dhe të së vërtetës.

9 Ju shkrova në letrën time që të mos përziheni me njerëzit e përdalë.

10 Nuk e kisha kurrësi fjalën për të përdalët e kësaj bote, për të babëziturit dhe mashtruesit, apo për idhujtarët; sepse atëherë duhet të iknit nga bota.

11 Por tani, ju shkrova që të mos përziheni me këdo që e quan veten vëlla, por që është i përdalë, ose lakmitar, ose idhujtar, ose shpifës, ose pijanec, ose mashtrues. Madje as të mos hani me një të këtillë.

12 Sepse ç'punë kam unë të gjykoj ata që janë jashtë kishës? A nuk i gjykoni ju ata që janë brenda?

13 Por ata që janë jashtë, i gjykon Perëndia. Shporreni të ligun nga vetja juaj.

1 Korintasve - Kapitulli 6

1 A ka ndonjë prej jush që, kur ka një mosmarrëveshje kundër një tjetri, merr guximin ta çojë çështjen për t'u gjykuar para të padrejtëve dhe jo përpara shenjtërve?

2 A nuk e dini se shenjtërit do ta gjykojnë botën? Nëse bota do të gjykohet prej jush, si nuk qenkeni të zotë për të gjykuar gjërat më të vogla?

3 A nuk e dini se do të gjykojmë engjëjt? Aq më tepër gjërat e jetës së përditshme!

4 Pra, kur keni gjyqe për çështje të jetës së përditshme, ju a vini gjykatës njerëz pa shumë autoritet në kishë?

5 E them për turpin tuaj. Si vallë nuk u gjendka asnjë i mençur midis jush që të mund të sheshojë mosmarrëveshjet midis vëllezërve?

6 Përkundrazi vëllai hedh në gjyq vëllanë, dhe këtë e bën përpara atyre që nuk besojnë!

7 Megjithatë, fakti që hidhni në gjyq njëri-tjetrin është tashmë humbje për ju. Përse nuk lejoni më mirë t'ju bëjnë padrejtësi? Përse nuk lejoni më mirë që t'ju mashtrojnë?

8 Përkundrazi, ju vetë bëni padrejtësi dhe mashtroni, dhe këtë ua bëni vëllezërve tuaj.

9 Apo nuk e dini që të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gënjeni: as të përdalët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as burrat si femra, as ata që shkojnë me burra,

10 as vjedhësit, as të babëziturit, as pijanecët, as përgojuesit, as grabitqarët nuk do ta trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.

11 Të tillë ishin disa prej jush. Por ju u latë, u shenjtëruat, u shfajësuar në emrin e Zotit Jezus Krisht dhe në Frymën e Perëndisë sonë.

12 Të gjitha më lejohen, por jo të gjitha janë të dobishme. Të gjitha më lejohen, por unë nuk do ta lë veten të sundohem nga hiçi.

13 Ushqimi është për barkun dhe barku është për ushqimin; por Perëndia do t'i shkatërrojë të dyja. Trupi nuk është për imoralitet, por për Zotin dhe Zoti për trupin.

14 Perëndia e ngjalli edhe Zotin prej të vdekurve dhe do të na ngjallë edhe ne nëpërmjet fuqisë së Vet.

15 A nuk e dini se trupat tuaj janë gjymtyrë të Krishtit? A t'i marr pra, gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bashkoj me ato të një femre të përdalë? Larg qoftë!

16 Apo nuk e dini se ai që bashkohet me femrën e përdalë është një trup me të? Sepse Ai thotë: "Të dy do të bëhen një mish."

17 Por ai që bashkohet me Zotin, është një frymë me Të.

1 KORINTASVE

18 Largohuni nga imoraliteti. Çdo mëkat tjetër që bën njeriu, është jashtë trupit, por ai që kryen veprime të përdala, mëkaton kundër trupit të vet.

19 Apo nuk e dini se trupi juaj është tempull i Frymës së Shenjtë që është brenda jush, të cilin ju e keni prej Perëndisë dhe që nuk i përkisni vetvetes?

20 Sepse ju jeni blerë me një çmim; jepini pra, lavdi Perëndisë me trupin tuaj.

1 Korintasve - Kapitulli 7

1 Tani, për sa më keni shkruar, është mirë për burrin të mos prekë grua.

2 Por, meqë ka qaq shumë imoralitet, secili të ketë gruan e vet dhe secila grua të ketë burrin e vet.

3 Burri te kryejë detyrën e vet ndaj gruas e po ashtu edhe gruaja ndaj burrit.

4 Nuk e urdhëron gruaja trupin e vet, por burri; po ashtu nuk e urdhëron burri trupin e vet, por gruaja.

5 Mos iu shmangni njëri-tjetrit, veçse kur keni rënë në një mendje për njëfarë kohe, që t'i përkushtoheni lutjes. Pastaj bashkohuni përsëri, që të mos ju tundojë Satani për shkak të mospërbajtjes suaj.

6 Por këtë e them si lëshim, jo si urdhër.

7 Do të doja që të gjithë njerëzit të ishin si vetja ime. Por secili ka dhuntinë e vet nga Perëndia, njëri ka këtë dhunti dhe tjetri ka një tjetër.

8 U them të pamartuarve dhe vejtashve, që mirë është për ta të mbeten siç jam unë.

9 Por nëse nuk e përmbajnë dot veten, le të martohen, sepse më mirë është të martohesh sesa të digjesh përbrenda.

10 Por të martuarve u bëj thirrje, jo unë, por Zoti, që gruaja të mos ndahet nga burri;

11 (po u nda, le të mbetet e pamartuar, përndryshe të pajtohet me të shoqin) dhe burri të mos e lërë gruan e vet.

12 Por të tjerëve u them, unë dhe jo Zoti, që nëse ndonjë nga vëllezërit nuk e ka gruan besimtare dhe ajo pranon të jetojë me të, të mos e lërë.

13 Gruaja, që nuk e ka burrin besimtar, kur ky pranon të banojë me të, të mos e lërë burrin.

14 Sepse burri që nuk është besimtar, shenjtërohet nëpërmjet gruas së vet dhe gruaja që nuk është besimtare, shenjtërohet nëpërmjet burrit; përndryshe fëmijët tuaj nuk do të ishin të pastër, por tani janë të shenjtë.

15 Megjithatë, nëse jobesimtari kërkon të ndahet, le të ndahet. Vëllai ose motra nuk janë të lidhur në raste të këtilla; Perëndia ju ka thirrur të jetoni në paqe.

16 Sepse ku e di ti, o grua, a do ta shpëtosh burrin tënd? Ku e di ti, o burrë, a do ta shpëtosh gruan tënde?

17 Por secili, siç ia ka caktuar Zoti dhe siç e ka thirrur Perëndia, ashtu le të ecë në jetë. Dhe ky është urdhri që u jap të gjitha kishave.

18 A u thirr dikush kur ishte rrethprerë? Le të mbetet i rrethprerë. A u thirr dikush kur nuk ishte rrethprerë? Të mos bëhet i rrethprerë.

19 Rrethprerja nuk është asgjë dhe parrethprerja nuk është asgjë, por ajo që ka rëndësi, është të mbash urdhërimet e Perëndisë.

20 Secili të mbetet në atë gjendje në të cilën ishte kur e thirri Perëndia.

21 U thirre kur ishe skllav? Mos e prish gjakun për këtë; por po të kesh mundësi të fitosh lirinë, më mirë shfrytëzoje këtë.

22 Sepse ai që u thirr në Zotin kur ishte skllav, është i liruar i Zotit; po ashtu, ai që u thirr kur ishte i lirë, është skllav i Krishtit.

1 KORINTASVE

23 Ju jeni blerë me një çmim; mos u bëni skllëvër të njerëzve.

24 Le të mbetet, o vëllezër, secili me Perëndinë në atë gjendje në të cilën është thirrur.

25 Dhe sa për ato që janë të virgjra, nuk kam urdhër nga Zoti, por një mendim e jap si një njeri që ka fituar mëshirën e Zotit për të qenë besnik.

26 Për shkak të kohës së vështirë tani, mendoj se më mirë është për njeriun të mbetet ashtu siç është.

27 Je i lidhur me ndonjë grua? Mos kërko të lirohesh. A je i pamartuar? Mos kërko grua.

28 Por, po të martohesh, nuk ke mëkatuar; po të martohet vajza e re, nuk ka mëkatuar. Por njerëz të këtyllë do të përjetojnë mundim në mish dhe unë do të doja t'ju kursej.

29 Dua të them këtë, o vëllezër, që koha është e shkurtër. Që sot e tutje edhe ata që kanë gra, të jetojnë sikur të mos kishin;

30 ata që qajnë, sikur të mos qanin; ata që gëzojnë, sikur të mos gëzonin; ata që blejnë, sikur të mos e kishin pronë të vetën,

31 dhe ata që e gëzojnë këtë botë, sikur të mos e gëzonin; sepse kjo botë, në formën që ka tani, po kalon.

32 Dua që ju të mos shqetësoheni. I pamartuari përkujdeset për gjërat e Zotit, se si të kënaqë Zotin,

33 ndërsa i martuari përkujdeset për gjërat e botës, se si të kënaqë gruan

34 dhe i ka interesat të ndara. Gruaja e pamartuar ose virgjëresha përkujdeset për gjërat e Zotit, që të jetë e shenjtë si në trup edhe në frymë; por ajo që është e martuar, përkujdeset për gjërat e botës, se si të kënaqë burrin.

35 Këtë jua them për të mirën tuaj, jo që t'ju vë kufizime, por që të silleni në mënyrë të hijshme dhe ta përqendroni vëmendjen te Zoti.

36 Nëse dikush mendon se nuk po sillet hijshëm me vajzën e virgjër me të cilën ka të bëjë dhe po të jetë se asaj po i kalon lulja e rinisë dhe ai mendon të martohet, atëherë le të bëjë atë që dëshiron; ai nuk bën mëkat. Le të martohen.

37 Por ai që qëndron pa u tundur në zemrën e vet, që nuk e detyron gjë, por ka forcë mbi vullnetin e vet, dhe e ka vendosur në zemrën e vet, që ta ruajë vajzën e vet të virgjër, mirë do të bëjë.

38 Kështu që, ai që e marton vajzën e vet të virgjër mirë bën, dhe ai që nuk e marton, do të bëjë edhe më mirë.

39 Gruaja është e lidhur për aq kohë sa i rron i shoqi, por po t'i vdesë burri, ajo është e lirë të martohet me atë që dëshiron, me kusht që të jetë në Zotin.

40 Por, sipas mendimit tim, ajo është më e lumtur po të mbetet ashtu siç është; mendoj se edhe unë kam Frymën e Perëndisë.

1 Korintasve - Kapitulli 8

1 Sa për ato që u flijohen idhujve, e dimë që të gjithë kemi njohuri. Njohuria të krekos, por dashuria ndërton.

2 Nëse dikush mendon se di diçka, ai ende nuk di ashtu siç duhet të dijë.

3 Por, nëse dikush e do Perëndinë, Perëndia e njeh atë.

4 Pra, sa për ngrënien e atyre që flijohen për idhujt, e dimë se në botë nuk ka asnjë idhull dhe se nuk ka asnjë Perëndi veç njërit.

5 Sepse, edhe sikur të ketë të ashtuquajtur perëndi, qoftë në qiell ose në tokë (siç ka vërtet shumë perëndi dhe shumë zota),

6 për ne ka një Perëndi, Ati, prej të cilit kanë ardhur të gjitha gjërat, dhe për të cilin ne jetojmë; ka një Zot, Jezus Krishti, nëpërmjet të cilit

1 KORINTASVE

ekzistojnë të gjitha gjërat dhe nëpërmjet të cilit ne jetojmë.

7 Megjithatë, jo çdo njeri e ka këtë njohuri; disa, që deri tani janë mësuar me idhujt, e hanë ushqimin sikur të jetë diçka që është flijuar për idhull dhe kështu ndërgjegjja e tyre, duke qenë e dobët, mbetet e përlyer.

8 Nuk është ushqimi ai që do të na afrojë me Perëndinë; nuk është se, po të mos hamë, do të jemi më pak të këqinj dhe, po të hamë, do të jemi më të mirë.

9 Shikoni se mos kjo liri juaja bëhet pengesë për të dobëtit.

10 Sepse, po të të shohë dikush, që e ka ndërgjegjen të dobët, se ti, që ke njohuri, je shtruar për të ngrënë në një tempull idhujsh, a nuk do të marrë zemër edhe ai për të ngrënë gjërat që u flijohen idhujve?

11 Sepse vëllai, që është i dobët, për të cilin vdiq Krishti, do të shkojë dëm nga njohuria jote.

12 Pra, kur mëkatoni në këtë mënyrë kundër vëllezërve dhe u plagosni ndërgjegjen e tyre të dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit.

13 Prandaj, nëse ushqimi im e bën të rrëzohet vëllanë tim, nuk do të ha kurrë më mish, që vëllai im të mos shkandullohet.

1 Korintasve - Kapitulli 9

1 A nuk jam i lirë? A nuk jam apostull? A nuk e kam parë Jezusin, Zotin tonë? A nuk jeni ju vepra ime në Zotin?

2 Edhe po të mos jem apostull për të tjerët, të paktën jam për ju! Sepse ju jeni vula e apostullimit tim në Zotin.

3 Mbrojtja ime ndaj atyre që ngrenë padi kundër meje është kjo:

4 Mos vallë nuk kemi të drejtë të hamë e të pimë?

5 Mos vallë nuk kemi të drejtë të marrim me vete një grua besimtare, siç bëjnë apostujt e tjerë, vëllezërit e Zotit dhe Kefa?

6 Apo vetëm unë dhe Barnaba nuk kemi të drejtë të mos punojmë?

7 Kush ka shkuar ndonjëherë ushtar me shpenzimet e veta? Kush e mbjell vreshtin dhe nuk e ha frytin e tij? Apo, kush kujdeset për grigjën dhe nuk pi nga qumështi i saj?

8 Mos i flas këto si njeri? A nuk i thotë këto gjëra edhe Ligji?

9 Sepse është shkruar në Ligjin e Moisiut: "Mos i vërë gojëz kaut kur shin." Mos vallë Perëndia shqetësohet për qetë?

10 Apo e ka fjalën për të gjithë ne? Vërtet, për ne është shkruar, sepse ai që lëron, duhet të lërojë me shpresë dhe ai që shin, duhet të shijë me shpresë se do të marrë pjesën e vet.

11 Nëse ne mbollëm te ju gjërat shpirtërore, mos është e tepërt po të korrin të mirat tuaja materiale?

12 Nëse të tjerët marrin pjesë në këtë të drejtë mbi ju, a nuk e kemi edhe ne, madje më shumë? Por ne nuk e kemi përdorur këtë të drejtë; përkundrazi, i durojmë të gjitha, që të mos i krijojmë ndonjë pengesë ungjillit të Krishtit.

13 A nuk e dini se ata që kryejnë shërbime të shenjta, hanë gjëra nga tempulli dhe ata që kujdesen për altarin, kanë pjesën e tyre në altar?

14 Po kështu, edhe Zoti u dha porosi atyre që shpallin ungjillin që të rrojnë nga ungjilli.

15 Por unë nuk kam shfrytëzuar asnjë të drejtë nga këto. Dhe nuk po jua shkruaj këto me shpresën që të veprohet kështu me mua; sepse për mua është më mirë të vdes sesa të ma heqë njeri mburrjen time.

16 Sepse po të predikoj ungjillin, nuk kam përse të

1 KORINTASVE

mburrem, sepse kjo është një detyrë e domosdoshme që më është ngarkuar; mjerë unë po të mos predikoj ungjillin.

17 Sepse kur e bëj këtë me dëshirë, kam shpërblim; por nëse e bëj kundër dëshirës, atëherë kam një detyrë që më është besuar.

18 Cili është pra shpërblimi im? Që, kur të predikoj ungjillin, ta paraqes atë falas, që të mos e shpërdorj të drejtën time në predikimin e tij.

19 Sepse, edhe pse jam i lirë dhe nuk varem prej askujt, e kam bërë veten skllav ndaj të gjithëve, që të fitoj sa më shumë.

20 Për judenjtë u bëra si jude, që të fitoja judenjtë; për ata që janë nën Ligj, u bëra si të isha nën Ligjin, megjithëse vetë nuk jam nën Ligjin, që të fitoja ata që janë nën Ligjin.

21 Me ata që s'kanë ligj, u bëra sikur jam pa ligj, megjithëse nuk jam pa ligjin e Perëndisë, por nën ligjin e Krishtit, që të fitoja ata që janë pa ligj.

22 Me të dobëtit u bëra i dobët, që të fitoja të dobëtit; për të gjithë u bëra gjithçka, që të shpëtoja me çdo kusht disa.

23 Gjithçka e bëj për ungjillin, që të kem pjesë në bekimet e tij.

24 Nuk e dini se vërtet të gjithë vrapuesit në stadium vrapojnë, por vetëm një e merr çmimin? Kështu vraponi edhe ju, që të merrni çmimin.

25 Çdo njeri që merr pjesë në garë e përmban veten në gjithçka. Ata vërtet e bëjnë këtë që të marrin një kurorë që prishet, ndërsa ne një kurorë që nuk prishet kurrë.

26 Pra, unë vrapoj, jo si ai që nuk di ku shkon; qëlloj me grusht jo si ai që godet ajrin.

27 Por e mundoj trupin tim dhe e nënshtroj si skllav, që pasi t'u kem predikuar të tjerëve, të mos bëhem i papërshtatshëm për çmimin.

1 Korintasve - Kapitulli 10

1 Sepse nuk dua që ju të mos e dini, vëllezër, se etërit tanë ishin të gjithë nën renë dhe të gjithë kaluan detin.

2 Të gjithë u pagëzuan në Moisiun, në re dhe në det,

3 dhe të gjithë hëngrën të njëjtin ushqim shpirtëror.

4 Të gjithë pinë të njëjtin pije shpirtërore, sepse pinin nga një shkëmb shpirtëror që i ndiqte pas; dhe ai shkëmb ishte Krishti.

5 Por me shumicën e tyre Perëndia nuk ishte i kënaqur; prandaj ata u hallakatën nëpër shkretëtirë.

6 Këto u bënë shembull për ne, që të mos lakmojmë gjëra të këqija, siç bënë ata.

7 Mos u bëni idhujtarë, si disa prej tyre; siç është shkruar: "Populli u ul të hajë e të pijë dhe njërezit u lëshuan në dëfrime."

8 As të mos kryejmë veprime të përdala, siç bënë disa prej tyre dhe njëzet e tre mijë ranë të vdekur në një ditë.

9 As të mos e vëmë në provë Krishtin, siç bënë disa prej tyre dhe u zhdukën nga gjarpërinjtë.

10 As mos u ankoni, siç u ankuan disa dhe u zhdukën nga engjëlli shfarosës.

11 Këto u ndodhnin atyre që të bëheshin shembull dhe u shkruan për të na paralajmëruar ne, për të cilët ka arritur fundi i kohëve.

12 Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, të ketë mendjen se mos bjerë.

13 Asnjë tundim tjetër nuk ju ka pushtuar veç atij njerëzor; Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që të tundoheni përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju sigurojë edhe rrugëdaljen, që të mund ta duroni.

1 KORINTASVE

14 Prandaj, të dashurit e mi, largohuni nga idhujtaria.

15 Po flas me ju si me njerëz të mençur; gjykojeni ju vetë atë që them.

16 A nuk është kupa e bekimit, që ne bekojmë, pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Po buka që ne thyejmë, a nuk është pjesëmarrje në trupin e Krishtit?

17 Sepse, një bukë është dhe ne, që jemi shumë, jemi një trup; sepse të gjithë marrim pjesë në të vetmen bukë.

18 Shikoni kombin e Izraelit që jeton sipas mishit; a nuk janë pjesëmarrës në altar ata që hanë flijimet?

19 Mos vallë dua të them se flijimi për idhujt është diçka, apo që idhulli është diçka?

20 Jo, por po them se flijimet që bëjnë paganët, u ofrohen demonëve dhe jo Perëndisë; nuk dua që ju të bëni pjesë me demonët.

21 Nuk mund të pini edhe kupën e Zotit edhe kupën e demonëve; nuk mund të merrni pjesë edhe në tryezën e Zotit edhe në tryezën e demonëve.

22 Apo dashkemi të nxisim xhelozinë e Zotit? Mos jemi më të fortë se Ai?

23 Gjithçka është e ligjshme, por jo gjithçka është me dobi. Gjithçka është e ligjshme, por jo gjithçka shërben për të ndërtuar.

24 Askush të mos kërkojë të mirën e vet, por të mirën e tjetrit.

25 Hani çdo gjë që shitet në dyqanin e mishit, pa bërë pyetje për hir të ndërgjegjes.

26 Sepse toka dhe gjithçka që ajo ka, janë të Zotit.

27 Nëse ndonjë nga ata që nuk janë besimtarë ju thërret dhe ju doni të shkoni, hani çdo gjë që ju vënë përpara, pa bërë pyetje për hir të ndërgjegjes.

28 Por po t'ju thotë dikush: "Ky është flijuar për idhujt", mos e hani, si për hir të atij që jua tregoi, ashtu edhe për hir të ndërgjegjes.

29 Nuk e kam fjalën për ndërgjegjen tënde, por për atë të tjetrit; sepse për ç'arsye kjo liria ime duhet t'i nënshtrohet gjykimit të ndërgjegjes së dikujt tjetër?

30 Nëse unë marr pjesë në tryezë duke falënderuar, përse shahem për çka i shpreh mirënjohje Perëndisë?

31 Pra, nëse hani, pini ose çfarëdo që të bëni, gjithçka bëjeni për lavdinë e Perëndisë.

32 Mos u bëni fyes ndaj judenjve, ndaj grekëve dhe ndaj kishës së Perëndisë,

33 ashtu si edhe unë që përpiqem t'u pëlqej të gjithëve në gjithçka, pa kërkuar përfitimin tim, por atë të shumë njerëzve, që të shpëtohen,

1 Korintasve - Kapitulli 11

1 Ndiqni shembullin tim, siç ndjek edhe unë shembullin e Krishtit.

2 Ju lëvdoj, sepse më kujtuat për çdo gjë dhe u përmbaheni udhëzimeve siç jua përcolla unë.

3 Dua që ju ta dini se koka e çdo burri është Krishti, koka e gruas është burri dhe koka e Krishtit është Perëndia.

4 Çdo burrë që, kur lutet ose profetizon, e mban kokën të mbuluar, turpëron kryet e vet.

5 Por, çdo grua që lutet ose profetizon me kokën të zbuluar, turpëron kryet e vet; sepse është njësoj si ta kishte kokën të rruar.

6 Sepse, në qoftë se gruaja nuk e mbulon kokën, le ta qethë; por, meqë për gruan është turp të qethet apo të rruhet, atëherë le ta mbulojë kokën.

7 Sepse burri nuk duhet ta mbulojë kokën, meqë ai është shëmbëlltyra dhe lavdia e Perëndisë; kurse

1 KORINTASVE

gruaja është lavdia e burrit.

8 Sepse nuk vjen burri prej gruas, por gruaja prej burrit.

9 As nuk u krijua burri për gruan, por gruaja për burrin.

10 Prandaj gruaja, për shkak të engjëjve, duhet të mbajë mbi kokë një shenjë të vartësisë së saj.

11 Megjithatë, në Zotin, nuk ka as grua të pavarur nga burri, as burrë të pavarur nga gruaja.

12 Sepse, siç erdhi gruaja nga burri, po ashtu edhe burri lind nëpërmjet gruas; por të gjitha gjërat vijnë nga Perëndia.

13 Gjykoni vetë: a është e përshtatshme për një grua t'i lutet Perëndisë me kokën të zbuluar?

14 A nuk ju mëson natyra vetë se po të mbajë burri flokë të gjatë, çnderon veten e vet,

15 por po të mbajë gruaja flokë të gjatë, është lavdi për të? Sepse flokët e gjatë i janë dhënë si mbulojë.

16 Por, nëse ndokush mendon të grindet për këtë, ne nuk e kemi një zakon të tillë, as kishat e Perëndisë.

17 Ndërsa ju jap këtë porosi, nuk mund t'ju lëvdoj, sepse mbledhjet tuaja nuk bëhen për mirë, por për keq.

18 Sepse, së pari, dëgjoj se, kur mblidheni si kishë, midis jush ka përçarje dhe, deri diku, këtë e besoj.

19 Pa dyshim që midis jush duhet të ketë ndarje, që të dalin në pah besimtarët e vërtetë midis jush.

20 Pra, kur mblidheni së bashku, këtë nuk e bëni për të ngrënë darkën e Zotit,

21 sepse gjatë ngrënies secili nxiton të hajë darkën e vet pa prituri të tjerët; njëri ka uri dhe tjetri dehet.

22 A nuk keni shtëpitë tuaja që të hani e të pini? Apo përbuzni kishën e Perëndisë dhe i bëni me

turp ata që nuk kanë? Çfarë t'ju them? T'ju lëvdoj? Për këtë nuk ju lëvdoj.

23 Sepse unë kam marrë nga Zoti atë që jua dhashë juve: Zoti Jezus, në natën që u tradhtua, mori bukën

24 dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: "Ky është trupi Im, i cili është për ju; bëjeni këtë për të më kujtuar Mua."

25 Po ashtu, pas darkës, mori edhe kupën dhe tha: "Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun Tim; bëjeni këtë, sa herë që të pini prej saj, për të më kujtuar Mua."

26 Sepse sa herë që të hani nga kjo bukë dhe të pini nga kjo kupë, shpallni vdekjen e Zotit derisa Ai të vijë.

27 Prandaj, kushdo që të hajë bukën ose të pijë kupën e Zotit në mënyrë të padenjë, do të jetë fajtor për mëkat kundër trupit dhe gjakut të Zotit.

28 Por, le ta shqyrtojë më parë njeriu veten e vet dhe pastaj le të hajë nga kjo bukë dhe të pijë nga kjo kupë.

29 Sepse ai që ha dhe pi, pa e njohur trupin e Zotit, ha dhe pi dënimin për veten e vet.

30 Prandaj, ka shumë midis jush që janë të dobët dhe të sëmurë dhe një numër i mirë kanë rënë në gjumë.

31 Por, po ta gjykonim drejt veten tonë, nuk do të gjykohehim.

32 Pastaj, kur gjykohe mi, Zoti na qorton si të sillemi që të mos dënohemi bashkë me botën.

33 Kështu, o vëllezërit e mi, kur mblidheni për të ngrënë, prisni njëri-tjetrin.

34 Nëse dikush ka uri, le të hajë më parë në shtëpi, që të mos mblidheni për dënimin tuaj. Gjërat e tjera do t'i rregulloj kur të vij.

1 KORINTASVE

1 Korintasve - Kapitulli 12

1 Sa për dhuntitë shpirtërore, vëllezër, nuk dua që ju të mos i dini.

2 E dini se, kur ishit paganë, shkonit pas idhujve memecë, siç ju drejtonin.

3 Prandaj, po jua bëj të ditur se askush që flet nga Fryma e Perëndisë, nuk thotë: "Mallkuar qoftë Jezusi" dhe askush nuk mund të thotë: "Jezusi është Zot", po të mos jetë nga Fryma e Shenjtë.

4 Ka larmi dhuntish, por Fryma është një e vetme.

5 Ka larmi shërbesash, por vetëm një është Zoti.

6 Ka larmi veprimtarish, por Perëndia, që i bën të gjitha gjërat në gjithkënd, është një i vetëm.

7 Secilit i jepet shfaqja e Frymës për dobinë e përbashkët.

8 Sepse njërit i jepet fjala e mençurisë nëpërmjet Frymës dhe tjetrit fjala e dijes sipas së njëjtës Frymë;

9 një tjetri, besimi me anë të të njëjtës Frymë dhe një tjetri dhuntitë e shërimit me anë të po asaj Fryme,

10 dikujt, fuqia për mrekulli, një tjetri dhuntia e profecisë, një tjetri aftësia për të dalluar frymët, tjetrit larmia e gjuhëve dhe një tjetri interpretimi i gjuhëve.

11 Por të gjitha këto i kryen e njëjta Frymë, duke ia shpërndarë secilit veçan, siç do vetë.

12 Sepse të gjitha gjymtyrët e trupit, megjithëse janë shumë, përbëjnë një trup të vetëm dhe ashtu si trupi, që ka shumë gjymtyrë, është një, po ashtu është edhe Krishti.

13 Sepse ne të gjithë u pagëzuam nga një Frymë në një trup, qoftë judenj apo grekë, skllevër apo të lirë dhe të gjithëve na është dhënë të pimë në një Frymë të vetme.

14 Sepse trupi nuk përbëhet nga një por nga shumë gjymtyrë.

15 Sikur këmba të thotë: "Meqenëse nuk jam dorë, nuk jam pjesë e trupit", kjo nuk do të thotë se për këtë arsye ajo nuk është më pjesë e trupit.

16 Sikur veshi të thotë: "Meqenëse nuk jam sy, nuk jam pjesë e trupit", kjo nuk do të thotë se për këtë arsye ai nuk është më pjesë e trupit.

17 Po të ishte i tërë trupi sy, ku do të ishte dëgjimi? Po të ishte i tëri vesh, ku do të ishte të nuhaturit?

18 Por në fakt Perëndia i ka vënë gjymtyrët, secilën prej tyre, në një trup, ashtu siç deshi Ai.

19 Po të ishin të gjitha një gjymtyrë, ku do të ishte trupi?

20 Përkundrazi, vërtet gjymtyrët janë shumë, por trupi është një i vetëm.

21 Syri nuk mund t'i thotë dorës: "Nuk ta kam nevojën"; as koka këmbëve: "Nuk jua kam nevojën."

22 Përkundrazi, gjymtyrët e trupit që duken më të dobëta, janë të domosdoshme,

23 dhe atyre pjesëve të trupit që ne mendojmë se janë më pak të nderuara, atyre u bëjmë më shumë nderim. Gjymtyrët tona më pak të hijshme trajtohen me kujdes më të madh,

24 ndërsa gjymtyrët tona të hijshme nuk kanë nevojë për gjë. Por Perëndia e ka ndërtuar trupin në mënyrë të atillë që t'u jepet më shumë nderim pjesëve që ky u mungon,

25 që të mos kishte përçarje në trup, por që gjymtyrët të kishin të njëjtin kujdes për njëra-tjetrën.

26 Nëse një gjymtyrë vuan, të gjitha gjymtyrët vuajnë bashkë me të; nëse një gjymtyrë merr lavdi, të gjitha gjymtyrët gëzojnë bashkë me të.

1 KORINTASVE

27 Tani ju jeni trupi i Krishtit dhe secili prej jush është gjymtyrë e tij.

28 Perëndia ka caktuar në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues, pastaj ata që bëjnë mrekulli, pastaj ata që kanë dhunti për të shëruar, për të ndihmuar, për të qeverisur, ata që flasin lloje të ndryshme gjuhësh.

29 Mos janë të gjithë apostuj? Mos janë të gjithë profetë? Mos janë të gjithë mësues? Mos vallë të gjithë bëjnë mrekulli?

30 Mos kanë të gjithë dhunti shërimi? Mos flasin të gjithë gjuhë të ndryshme? Mos janë të gjithë interpretues?

31 Por kërkoni me zell dhuntitë më të mëdha. Dhe unë do t'ju tregoj një rrugë edhe më të përkryer.

1 Korintasve - Kapitulli 13

1 Edhe sikur të flisja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve, por të mos kisha dashuri, atëherë do të isha kthyer në një bronz që kumbon ose në një dajre që tingëllon.

2 Po të kisha dhunti për profeci dhe t'i dija të gjitha misteret dhe gjithë diturinë dhe po të kisha besim të madh sa të lëvizja malet, por të mos kisha dashuri, atëherë do të isha një hiç.

3 Edhe po t'ua ndaja të gjitha pasuritë e mia të varfërve dhe po ta jepja trupin tim që të digjej, por të mos kisha dashuri, nuk do të më vlente asgjë.

4 Dashuria është e durueshme, dashuria është plot mirësi. Ajo nuk njeh smirë; dashuria nuk mburret, nuk krekoset,

5 nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk kërkon dobinë e vet, nuk zemërohet, nuk e mendon të keqen që i kanë bërë,

6 nuk gëzohet me padrejtësinë, por gëzohet me të vërtetën;

7 ajo duron gjithçka, beson gjithçka, shpreson gjithçka, këmbëngul në gjithçka.

8 Dashuria nuk bie kurrë; por nëse ka profeci, ato do të zhvlerësohen; nëse ka gjuhë, ato do të pushojnë; nëse ka dituri, do t'i humbë vlera.

9 Sepse ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht;

10 por kur të vijë i përsosuri, i pjesshmi do të zhvlerësohet.

11 Kur isha fëmijë, flisja si fëmijë, mendoja si fëmijë, arsyetoja si fëmijë; kur u bëra burrë, i lashë mënjane sjelljet prej fëmije.

12 Sepse tani shohim në pasqyrë si nëpër mjegull, por atëherë do të shohim ballë për ballë; tani njoh pjesërisht, por atëherë do të njoh plotësisht ashtu siç njihem edhe unë.

13 Tani për tani mbeten këto të tria: besimi, shpresa dhe dashuria; por më e madhja prej tyre është dashuria.

1 Korintasve - Kapitulli 14

1 Ndiqni rrugën e dashurisë dhe kërkoni me zell dhuntitë e Frymës, por mbi të gjitha atë të profetizimit.

2 Sepse ai që flet me dhuntinë e gjuhës, nuk u flet njerëzve, por Perëndisë; dhe vërtet askush nuk e kupton; ai flet gjëra të mistershme me frymën e vet.

3 Por ai që profetizon, u flet njerëzve si të ndërtohen, si të marrin zemër dhe si të ngushëllohen.

4 Ai që flet me dhuntinë e gjuhës, ndërton veten e vet, por ai që profetizon, ndërton kishën.

5 Dëshiroj që ju të gjithë të flisni me dhuntinë e gjuhës, por më tepër parapëlqej që të keni dhuntinë e profecisë; ai që profetizon, është më i madh se ai që flet në gjuhë, vetëm nëse ky është në

1 KORINTASVE

gjendje të interpretojë, që të çojë në ndërtimin e kishës.

6 Por tani, vëllezër, po të vij te ju duke folur me dhuntinë e gjuhës, ç'dobi do t'ju sjell, nëse nuk ju flas me anë të zbulesës, të diturisë, të profecisë, a të mësimit?

7 Kështu ndodh edhe me gjërat pa jetë që lëshojnë tinguj, si fyelli ose harpa, po të mos bëjnë dallim në tone, si do të merret vesh ajo që po luhet në fyell, ose në harpë?

8 Sepse po të mos japë tingull të qartë boria, kush do të bëhet gati për luftë?

9 Kështu edhe ju, po të mos nxirrni nëpërmjet gjuhës fjalë të qarta, si do të merret vesh ajo që flisni? Përndryshe do të flisni në erë.

10 Kushedi sa shumë lloje gjuhësh ka në botë, megjithatë asnjë nuk është pa kuptim.

11 Por, po të mos di kuptimin e gjuhës, do të jem i huaj për atë që flet, dhe ai që flet do të jetë i huaj për mua.

12 Kështu edhe ju, meqë keni zell për dhuntitë shpirtërore, përpiquni t'i keni me tepri dhuntitë për ndërtimin e kishës.

13 Prandaj kushdo, që flet me dhuntinë e gjuhës, të lutet që të jetë në gjendje t'i interpretojë ato që thotë.

14 Sepse po të lutem me dhuntinë e gjuhës, fryma ime lutet, por mendja ime mbetet pa fryt.

15 Ç'të bëj atëherë? Do të lutem me frymë, por do të lutem edhe me mendje; do të psal me frymë, por do të psal edhe me mendje.

16 Sepse po të bekosh me frymë, si do të thotë "Amen" për falënderimin tënd ai i pamësuar që rri e dëgjon, kur nuk merr vesh çfarë po i thua?

17 Sepse vërtet ti mund të bësh një falënderim të mirë, por tjetri nuk ndërtohet.

18 Falënderoj Perëndinë, që flas në gjuhë më shumë se të gjithë ju.

19 Por në kishë dua më mirë të flas pesë fjalë të mençura, që t'i mësoj edhe të tjerët, sesa dhjetë mijë fjalë në një gjuhë të panjohur.

20 Vëllezër, mos u bëni çiliminj në mendime; megjithatë për sa i takon së keqes, bëhuni foshnja, por në mendime bëhuni të pjekur.

21 Në Ligj është shkruar se: "Me njerëz që flasin gjuhë të huaja dhe nëpërmjet buzëve të të huajve, do t'i flas këtij populli, por as kështu nuk do të më dëgjojnë", thotë Zoti.

22 Kështu gjuhët janë një shenjë jo për ata që besojnë, por për ata që nuk besojnë, ndërsa profecia jo për ata që nuk besojnë, por për ata që besojnë.

23 Nëse mblidhet kisha dhe të gjithë fillojnë të flasin në gjuhë të panjohura dhe aty hyjnë njerëz të pamësuar dhe jobesimtarë, a nuk do të thoshin vallë se jeni të çmendur?

24 Por kur të gjithë profetizojnë dhe aty hyn një jobesimtar ose i pamësuar, ai bindet për mëkatet e tij prej gjithçkaje që dëgjon dhe të gjitha këto e vënë para përgjegjesisë,

25 dhe të fshehtat e zemrës së tij zbulohen. Kështu ai do të bjerë me fytyrë përdhe dhe do të adhurojë Perëndinë, duke shpallur se Perëndia është vërtet midis jush.

26 Ç'të themi atëherë, o vëllezër? Kur mblidheni, secili mund të ketë një psalm, një mësim, një zbulesë, një gjuhë tjetër, dhunti për të interpretuar gjuhët. Le të bëhet gjithçka për të ndërtuar kishën.

27 Nëse flitet në gjuhë të tjera, le të flasin dy ose të shumtën tre veta, dhe njëri pas tjetrit, ku dikush të interpretojë;

28 por po të mos ketë interpretues, le të heshtë folësi dhe t'i flasë vetes së vet dhe Perëndisë.

29 Le të flasin dy ose tre profetë dhe të tjerët të

1 KORINTASVE

gjykojnë.

30 Por, po t'i vijë një zbulesë atij tjetrit që rri ulur, i pari le të heshtë.

31 Sepse të gjithë mund të profetizoni një nga një, që të gjithë të mësojnë dhe të gjithë të marrin zemër.

32 Frymët e profetëve duhet t'u nënshtrohen profetëve;

33 sepse Perëndia nuk është Perëndi i ngatërresës, por i paqes. Si në të gjitha kishat e shenjtërve,

34 gratë duhet të heshtin në kisha, sepse atyre nuk u lejohet të flasin, por duhet të nënshtrohen ashtu siç e thotë edhe Ligji.

35 Kur ato duan të mësojnë ndonjë gjë, le të pyesin burrat e vet në shtëpi, sepse është e pahijshme për një grua të flasë në kishë.

36 A ka dalë fjala e Perëndisë prej jush? Apo ka arritur vetëm te ju?

37 Nëse ndokush mendon se është profet ose njeri i pajisur me dhuntitë shpirtërore, le ta marrë vesh se ato që po ju shkruaj janë porosi të Zotit.

38 Por nëse dikush nuk e përfill këtë, ai nuk do të përfilllet.

39 Prandaj, vëllezërit e mi, të përpiqeni me zell për dhuntinë e profecisë dhe mos i ndaloni njerëzit të flasin në gjuhë të tjera.

40 Gjithçka të bëhet në mënyrë të hijshme dhe sipas rregullit.

1 Korintasve - Kapitulli 15

1 Tani, vëllezër, po ju njoh me ungjillin që ju kam predikuar, të cilin gjithashtu e keni marrë dhe në të cilin po qëndroni.

2 Nëpërmjet po këtij ungjilli ju shpëtoheni, nëse i

përmbaheni fjalës që ju kam predikuar. Përndryshe keni besuar më kot.

3 Sepse së pari e kam përçuar te ju atë që mora: Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve,

4 Ai u varros, u ngjall ditën e tretë sipas Shkrimeve,

5 dhe iu shfaq Kefës, e pastaj të dymbëdhjetëve.

6 Pastaj Ai iu shfaq më shumë se pesëqind vëllezërve njëherësh, pjesa më e madhe e të cilëve janë edhe sot, por disa kanë vdekur.

7 Pas kësaj Ai iu shfaq Jakobit, dhe pastaj të gjithë apostujve;

8 dhe në fund nga të gjithë, m'u shfaq edhe mua, si një që ka lindur para kohe.

9 Sepse unë jam më i vogli i apostujve dhe nuk jam i denjë të quhem apostull, sepse kam përndjekur kishën e Perëndisë.

10 Por, me hirin e Perëndisë, jam ai që jam dhe hiri i Tij për mua nuk shkoi kot; madje jam munduar më shumë se ata të gjithë, megjithatë jo unë, por hiri i Perëndisë që ishte me mua.

11 Pra, si unë ashtu edhe ata kështu predikojmë dhe ju kështu besuat.

12 Tani, po të predikohet që Krishti u ngjall prej të vdekurve, atëherë si thonë disa midis jush se nuk ka ngjallje të të vdekurve?

13 Por, po të mos ketë ngjallje të të vdekurve, atëherë as Krishti nuk është ngjallur.

14 Dhe po të mos jetë ngjallur Krishti, atëherë predikimi ynë është i kotë dhe po ashtu i kotë është edhe besimi juaj.

15 Përveç kësaj, ne dalim edhe dëshmitarë të remë të Perëndisë, sepse kemi dëshmuar për Perëndinë se Ai e ngjalli Jezusin. Por del që Ai nuk e ka ngjallur, nëse të vdekurit vërtet nuk ngjallen.

16 Sepse, nëse të vdekurit nuk ngjallen, as Krishti

1 KORINTASVE

nuk është ngjallur

17 dhe po të mos jetë ngjallur Krishti, besimi juaj është i kotë; ju jeni ende në mëkatet tuaja.

18 Kështu, edhe ata që kanë vdekur në Krishtin, janë të humbur.

19 Pastaj në qoftë se kemi shpresuar në Krishtin vetëm në këtë jetë, jemi për t'u mëshiruar më shumë nga të gjithë njerëzit.

20 Por tani Krishti është ngjallur nga të vdekurit, fryti i parë i atyre që kanë vdekur.

21 Sepse, meqë vdekja erdhi për shkak të një njeriu, edhe ngjallja e të vdekurve vjen nëpërmjet një njeriu.

22 Sepse, ashtu si të gjithë vdesin në Adamin, po kështu të gjithë do të marrin jetë në Krishtin.

23 Por, secili sipas radhës së vet: Krishti, fryti i parë, pastaj, kur Ai të vijë, ata që i përkasin Krishtit.

24 Pastaj vjen fundi, kur Ai do t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë dhe Atit, pasi t'i ketë dhënë fund çdo sundimi, çdo pushteti dhe çdo fuqie.

25 Sepse Ai duhet të mbretërojë, derisa t'i ketë vënë të gjithë armiqtë nën këmbët e Veta.

26 Armiku i fundit që do të asgjësohet, është vdekja.

27 Sepse, gjithçka e nënshtroi nën këmbët e Veta. Por kur thotë: "Gjithçka i nënshtrohet Atij", është e qartë se këtu nuk hyn Perëndia, i cili bëri që gjithçka t'i nënshtrohet Krishtit.

28 Dhe kur gjithçka t'i jetë nënshtrohet Atij, atëherë edhe Vetë Biri do t'i nënshtrohet Perëndisë, që bëri gjithçka t'i nënshtrohet Atij, që Perëndia të jetë gjithçka në gjithçka.

29 Përndryshe, çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit? Nëse të vdekurit nuk ngjallen dot, përse atëherë pagëzohen për ta?

30 Përse rrezikojmë veten edhe ne në çdo orë?

31 Unë vdes çdo ditë, dhe kjo është e vërtetë, o vëllezër, siç është edhe krenaria që kam për ju, të cilën e kam në Krishtin Jezus Zotin tonë.

32 Nëse u përlesha me bishat e egra në Efes thjesht si njeri, ku qëndron dobia? Nëse të vdekurit nuk ngjallen, le të hamë e të pimë, sepse nesër do të vdesim.

33 Mos u mashtroni: "Shoqëritë e këqija i prishin zakonet e mira."

34 Ejani në vete e silluni siç duhet. Mos mëkatoni; sepse disa nuk e njohin Perëndinë, dhe këtë e them për turpin tuaj.

35 Por dikush do të thotë: "Si ngjallen të vdekurit? Me çfarë trupi vijnë ata?"

36 I marrë! Ajo që ti mbjell, nuk del në jetë po të mos vdesë më parë.

37 Kur mbjell, ti nuk mbjell trupin që do të bëhet, por një kokërr të zhveshur, qoftë kokërr gruri ose diçkaje tjetër.

38 Por Perëndia i jep trup siç do Ai, dhe secilës farë i jep trupin e vet.

39 Jo çdo mish është i të njëjtit lloj, por tjetër është mishi i njerëzve, tjetër mishi i kafshëve, tjetër mishi i zogjve dhe tjetër ai i peshqve.

40 Ka trupa qiellorë dhe trupa tokësorë, por tjetër është lavdia e qiellorëve dhe tjetër ajo e tokësorëve.

41 Tjetër është lavdia e diellit, tjetër lavdia e hënës dhe tjetër është lavdia e yjeve; sepse ndryshon ylli nga ylli në lavdi.

42 Kështu ndodh edhe me ngjalljen e të vdekurve. Trupi që mbillet i kalbshëm, ngrihet i pakalbshëm;

43 mbillet i çnderuar, ngrihet me lavdi; mbillet i dobët, ngrihet me fuqi;

44 mbillet trup lëndor, ngrihet trup shpirtëror.

1 KORINTASVE

Nëse ka trup lëndor, ka edhe shpirtëror.

45 Kështu është shkruar: "Njeriu i parë, Adami, u bë një shpirt që jeton." Adami i fundit u bë një frymë që jep jetë.

46 Megjithatë, e para nuk është ajo që është e frymës, por ajo e lëndës, pastaj vjen ajo e frymës.

47 Njeriu i parë është prej dheu, tokësor; njeriu i dytë vjen prej qiellit.

48 Siç ishte njeriu i dheut, po ashtu janë edhe ata të dheut dhe siç është njeriu i qiellit, po ashtu janë edhe ata të qiellit.

49 Ashtu siç kemi mbajtur shëmbëllimin e njeriut të dheut, po ashtu do të mbajmë edhe shëmbëllimin e atij të qiellit.

50 Këtë po them, vëllezër, se mishi dhe gjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë; as e kalbshmja nuk trashëgon të pakalbshmen.

51 Ja, po ju them një mister: nuk do të biem në gjumë të gjithë, por të gjithë do të shndërrohemi

52 në një çast, sa hap e mbyll sytë, në borinë e fundit. Sepse boria do të bjerë, të vdekurit do të ngjallen të pakalbshëm dhe ne do të shndërrohemi.

53 Sepse ky trup që është i kalbshëm, duhet të vishet me atë që është e pakalbshme dhe ky trup i vdekshëm, duhet të vishet me pavdekësinë.

54 Pastaj kur ky trup që është i kalbshëm, do të vishet me atë që është e pakalbshme dhe ky që është i vdekshëm, do të vishet me pavdekësinë, atëherë do të përmbushet thënia që është shkruar: "Vdekja u përpi në fitore."

55 "Ku është, o vdekje, fitorja jote? Ku e ke, o vdekje, thumbin tënd?"

56 Thumbi i vdekjes është mëkati dhe fuqia e mëkatit është ligji.

57 I qofshim falë Perëndisë, që na jep fitoren nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krishtit.

58 Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, të jeni të fortë, të patundur, gjithmonë duke ia përkushtuar veten plotësisht veprës së Zotit, sepse e dini se mundi juaj në Zotin nuk është i kotë.

1 Korintasve - Kapitulli 16

1 Përsa i përket grumbullimit të ndihmave për shenjtërit, veproni edhe ju siç i kam porositur kishat e Galacisë.

2 Të parën ditë të çdo jave, secili prej jush të vërë diçka mënjanë dhe ta kursejë, sipas të ardhurave, që kur të vij unë, të mos bëhen mbledhje ndihmash.

3 Pastaj, kur të vij, atyre që do të miratoni ju, do t'u jap letra rekomandimi dhe do t'i dërgoj që të çojnë dhuratën tuaj në Jeruzalem,

4 dhe po ta shoh të arsyeshme që të shkoj edhe unë, ata do të nisen bashkë me mua.

5 Do të vij te ju kur të kaloj nga Maqedonia, sepse më bie rruga nëpër Maqedoni.

6 Ndoshta mund të qëndroj me ju, ose edhe mund të kaloj dimrin, që ju të më nxirrni njeri për të më përcjellë kudo që shkoj.

7 Sepse nuk dua t'ju shoh tani kalimthi; shpresoj të qëndroj me ju për njëfarë kohe, në dashtë Zoti.

8 Por do të qëndroj në Efes deri në Rrëshajët,

9 sepse më është hapur një derë e madhe për punë të frytshme, megjithëse kundërshtarë ka shumë.

10 Po të vijë Timoteu, kujdesuni që të qëndrojnë me ju pa druajtje, sepse ai, ashtu si unë, bën punën e Zotit.

11 Prandaj, askush të mos e përçmojë. Por përcilleni në paqe, që të kthehet tek unë; po e pres bashkë me vëllezërit.

1 KORINTASVE

12 Sa për Apolonin, vëllanë tonë, iu luta shumë që të vinte te ju me vëllezërit. Nuk kishte fare dëshirë të vinte tani, por do të vijë kur t'i dalë rasti.

13 Hapni sytë, qëndroni të patundur në besim, silluni si burra, bëhuni të fortë.

14 Gjithçka që bëni, ta bëni me dashuri.

15 Ju e dini shtëpinë e Stefanait, që është fryti i parë i Akaisë dhe e dini që ata ia kanë kushtuar veten shërbesës së shenjtërve. Po ju lutem, o vëllezër

16 që edhe ju të viheni në shërbim të njerëzve të këtyllë dhe të kujtdo që ndihmon dhe mundohet.

17 Gëzohem për ardhjen e Stefanait, të Fortunatit dhe të Akaikut, sepse ata plotësuan atë që ju mungonte juve.

18 Sepse ata na qetësuan shpirtin tim dhe tuajin. Prandaj t'ua dini për nder njerëzve të këtyllë.

19 Ju përshëndesin kishat e Azisë. Akuila dhe Priska ju përshëndesin për zemërsisht në Zotin, bashkë me kishën që mbledhet në shtëpinë e tyre.

20 Të gjithë vëllezërit ju përshëndesin. Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë.

21 Këtë përshëndetje e shkrova me dorën time unë, Pali.

22 Nëse ndokush nuk e do Zotin, i mallkuar qoftë. Marana tha!

23 Hiri i Zotit Jezus qoftë me ju.

24 Dashuria ime në Krishtin Jezus qoftë me ju të gjithë.

2 Korintasve

2 Korintasve - Kapitulli 1

1 Pali, apostulli i Krishtit Jezus me vullnetin e Perëndisë, dhe Timoteu vëllai ynë, kishës së Perëndisë që është në Korint, si dhe të gjithë shenjtërve në mbarë Akainë:

2 Paçi hir dhe paqe nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht.

3 I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezus Krisht, Ati i dhembshurisë dhe Perëndia i çdo ngushëllimi,

4 i cili na ngushëllon në çdo mundim tonin, që edhe ne të mund të ngushëlojmë ata që ndodhen në çfarëdo lloj mundimi me anë të ngushëllimit që ne vetë kemi marrë nga Perëndia.

5 Sepse ashtu siç mbushullojnë te ne vuajtjet e Krishtit, po ashtu mbushullon edhe ngushëllimi ynë nëpërmjet Krishtit.

6 Por nëse mundohemi, kjo bëhet për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj; nëse ngushëllohemi, kjo bëhet për ngushëllimin tuaj që shfaqet në durimin e po atyre vuajtjeve që po heqim edhe ne.

7 Shpresa jonë te ju është e patundur, sepse e dimë se ashtu siç merrni pjesë në vuajtje, po ashtu do të merrni pjesë edhe në ngushëllim.

8 Sepse nuk duam që ju të mos dini, vëllezër, për mundimin që kaluam në Azi, ku vuajtëm jashtë mase, tej fuqive tona, saqë humbëm shpresën edhe për jetën.

9 Vërtet, vendimin e vdekjes e ndjemë në zemrën tonë. Por kjo ndodhi që të mos kishim besim në veten tonë, por në Perëndinë që ngjall të vdekurit.

10 Ai na ka shpëtuar dhe do të na shpëtojë nga një vdekje kaq e madhe. Tek Ai i kemi vënë shpresat

se do të vazhdojë të na shpëtojë.

11 Edhe ju na ndihmoni duke u lutur për ne, që shumë veta të falënderojnë në emrin tonë për dhuratën që na u dha nëpërmjet lutjeve të shumë njerëzve.

12 Sepse mburrja jonë është kjo: ndërjegjja jonë dëshmon se sjellja jonë në botë, dhe sidomos ndaj jush, ka qenë me thjeshtësi dhe çiltërsi të perëndishme, jo me mençurinë e mishit, por me hirin e Perëndisë.

13 Sepse nuk ju shkruajmë tjetër gjë veç atyre që lexoni e kuptoni dhe shpresoj se do t'i kuptoni deri në fund,

14 siç edhe na keni kuptuar deri diku, që ju të mund të mburreni me ne, siç do të mburremi edhe ne me ju në ditën e Zotit tonë Jezus.

15 Me këtë besim të sigurt desha më parë të vija te ju, që ju të merrnit një bekim të dytë,

16 dhe pastaj nga ju të kaloja nëpër Maqedoni e përsëri prej Maqedonisë të vija te ju dhe prej jush të përcillesha për në Jude.

17 Prandaj, kur mendova ta bëj këtë, mos vallë kam vepruar me mendjehetësi? Apo ato që kam ndër mend t'i bëj, mos vallë mendoj t'i bëj sipas mishit, që të mund të them në të njëjtën kohë 'Po, po' dhe 'Jo, jo'?

18 Por meqë Perëndia është besnik, fjala që ne ju dhamë, nuk është 'Po' dhe 'Jo'.

19 Sepse Biri i Perëndisë, Jezus Krishti, që unë, Silvani dhe Timoteu predikuam midis jush, nuk ishte Po dhe Jo, por në Atë ka qenë gjithmonë Po.

20 Sepse të gjitha sa janë premtimet e Perëndisë, janë 'Po' në Krishtin; prandaj nëpërmjet Tij ne themi 'Amen' për lavdinë e Perëndisë.

21 Perëndia është Ai që na bën ne bashkë me ju të qëndrojmë fort në Krishtin. Ai na ka vajosur,

22 na ka vënë vulën e Vet dhe na ka dhënë kaparin

2 KORINTASVE

e Frymës në zemrat tona.

23 Por unë po thërres Perëndinë si dëshmitar për shpirtin tim, se qëllimi im që nuk u ktheva në Korint, ishte t'ju kurseja ju.

24 Jo se ne jemi zotër mbi besimin tuaj, por jemi bashkëpunëtorë në gëzimin tuaj, sepse ju po qëndroni të fortë në besimin tuaj.

2 Korintasve - Kapitulli 2

1 Kështu vendosa me veten time, që të mos vija te ju përsëri me hidhërim.

2 Sepse po t'ju hidhëroj, atëherë kush do të më gëzojë veç atij që u hidhërua prej meje?

3 Dhe pikërisht këtë shkrova, që, kur të vija, të mos trishtohesha prej atyre që duhet të më bënin të gëzuar. Kisha besim te të gjithë ju, se gëzimi im ishte gëzim për ju të gjithë.

4 Ju kam shkruar në një çast mundimi dhe ankthi të madh në zemër e me shumë lot, jo që të hidhërohemi, por që ta dini dashurinë që kam veçanërisht për ju.

5 Por nëse dikush më ka hidhëruar, nuk më ka hidhëruar vetëm mua, por deri diku, pa e tepruar, të gjithë ju.

6 Për një të këtellë mjafton dënimi që i ka ardhur nga shumica.

7 Përkundrazi, ju duhet ta falni dhe ta ngushëlloni, që ky të mos humbasë farë nga një hidhërim kaq i fortë.

8 Prandaj, ju bëj thirrje të tregoheni të dashur me të.

9 Sepse edhe për këtë shkrova, që t'ju vija në provë, për të parë nëse jeni të bindur për gjithçka.

10 Atë që e falni ju, e fal edhe unë. Sepse, vërtet, atë që kam falur unë, nëse kam falur diçka, e kam

bërë për ju përpara Krishtit,

11 që të mos na e hedhë Satani, të cilit ia dimë mirë synimet.

12 Kur shkova në Troadë për ungjillin e Krishtit, megjithëse pashë që Zoti ma kishte hapur një derë,

13 nuk gjeta prehje për shpirtin tim, sepse nuk takova atje Titin, vëllanë tim; kështu, si u ndava me ta, u nisa për në Maqedoni.

14 Por falënderuar qoftë Perëndia, që na bën të ngadhënjejmë gjithnjë në Krishtin dhe që përhap nëpërmjet nesh aromën e njohjes së Tij në çdo vend.

15 Sepse ne jemi era e këndshme e Krishtit për Perëndinë ndër ata që shpëtohen dhe ndër ata që humbasin;

16 për një palë kundërmim vdekjeje për vdekjen, ndërsa për palën tjetër erë jete për jetën. Por kush është i zoti për këto?

17 Sepse nuk jemi si shumë veta, që bëjnë tregti me fjalën e Perëndisë, por flasim në Krishtin përpara Perëndisë me sinqeritet, dhe si të dërguar nga Perëndia.

2 Korintasve - Kapitulli 3

1 Po fillojmë përsëri të lavdërojmë veten tonë? Apo mos kemi nevojë, si disa, për letra rekomandimi për ju ose prej jush?

2 Letra jonë jeni vetë ju, e shkruar në zemrat tona, e njohur dhe e lexuar nga të gjithë njerëzit.

3 Del qartë se jeni letër e Krishtit, nëpërmjet shërbesës sonë, të shkruar jo me bojë, por me Frymën e Perëndisë së gjallë, jo në rrasa guri, por në rrasa prej mishi, pra ndër zemra.

4 I tillë është besimi që kemi nëpërmjet Krishtit për Perëndinë.

2 KORINTASVE

5 Jo se ne e ndiejmë veten të aftë ta mendojmë diçka sikur të jetë prej vetes sonë, por aftësia jonë vjen prej Perëndisë,

6 që na ka bërë të aftë për t'i shërbyer besëlidhjes së re, jo shkronjës, por Frymës; sepse shkronja vret, por Fryma jep jetë.

7 Nëse shërbesa e vdekjes, me shkronja të gdhendura mbi gurë, u rrethua me lavdi, aq sa bijtë e Izraelit nuk ishin në gjendje të vështronin fytyrën e Moisiut për shkak të shkëlqimit të fytyrës së tij, megjithëse po venitej,

8 a nuk do të jetë më e lavdishme shërbesa e Frymës?

9 Sepse, nëse shërbesa e dënimit përmban lavdi, aq më tepër mbushullon në lavdi shërbesa e drejtësisë.

10 Sepse vërtet, çka ka qenë e lavdishme, nuk e ka më atë lavdi në krahasim me lavdinë më të shkëlqyer.

11 Sepse, nëse ajo që ishte jetëshkurtër kishte lavdi, aq më shumë do të ketë lavdi ajo që vazhdon të jetojë.

12 Pra, duke pasur një shpresë të këtyllë, flasim me guxim të madh

13 dhe nuk bëjmë si Moisiu, që vinte një vel mbi fytyrë, që bijtë e Izraelit të mos vështronin fundin e asaj që po venitej.

14 Por mendjet e tyre u verbuan; sepse deri në ditën e sotme kur lexohet besëlidhja e vjetër ai vel mbetet i pazbuluar, sepse ai hiqet vetëm në Krishtin.

15 Deri në ditën e sotme, sa herë që lexohet Moisiu, një vel mbulon zemrat e tyre.

16 Sa herë që njeriu kthehet te Zoti, veli hiqet.

17 Zoti është Fryma dhe ku është Fryma e Zotit aty është liria.

18 Tani ne të gjithë, që me fytyrë të pambuluar

pasqyrojmë lavdinë e Zotit, shndërrohemi në të njëjtin shëmbëllim me një lavdi gjithnjë në rritje, që vjen prej Zotit, që është Frymë.

2 Korintasve - Kapitulli 4

1 Prandaj, të ngarkuar me këtë shërbesë, që na u dha prej mëshirës së Perëndisë, nuk ligështohemi.

2 Për më tepër, hoqëm dorë nga mënyrat e fshehta e të turpshme, nuk jetojmë me dinakëri, nuk shtrembërojmë fjalën e Perëndisë. Përkundrazi, duke shfaqur hapur të vërtetën, ne ia rekomandojmë veten çdo ndërgjegjeje njerëzore para Perëndisë.

3 Edhe sikur ungjilli ynë të mbetet i mbuluar, ai është i mbuluar për ata që po humbin.

4 Atyre që nuk besojnë perëndia i kësaj bote u ka verbuar mendjet, që ata të mos shohin dritën e ungjillit të lavdisë së Krishtit, i cili është shëmbëllimi i Perëndisë.

5 Sepse nuk predikojmë veten tonë, por Jezus Krishtin si Zot, ndërsa veten tonë si shërbyesit tuaj për hir të Jezusit.

6 Sepse Perëndia që tha: "Dritë do të ndriçojë nga errësira", është Ai që shkëlqeu në zemrat tona për të ndriçuar dijen e lavdisë së Perëndisë në fytyrën e Jezus Krishtit.

7 Por ne e kemi këtë thesar në enë prej balte, që fuqia e madhërishtme të jetë nga Perëndia dhe jo nga ne.

8 Në çdo gjë jemi të munduar, por jo të shtypur, jemi në hall, por jo të dëshpëruar,

9 të përndjekur, por jo të braktisur, të rrëzuar, por jo të humbur;

10 Gjithmonë mbajmë me vete në trup vdekjen e Jezusit, që edhe jeta e Jezusit të shfaqet në trupin tonë.

2 KORINTASVE

11 Sepse ne që jemi të gjallë, i dorëzohemi vazhdimisht vdekjes për shkak të Jezusit, që edhe jeta e Jezusit të shfaqet në mishin tonë të vdekshëm.

12 Kështu te ne vepron vdekja, ndërsa te ju jeta.

13 Është shkruar: "Besova, prandaj fola." Kështu edhe ne, duke pasur të njëjtën frymë besimi, besojmë, prandaj edhe flasim,

14 Sepse e dimë se Ai që ngjalli Zotin Jezus, do të na ngjallë edhe ne me Jezusin dhe do të na vërë pranë Tij bashkë me ju.

15 Sepse të gjitha janë për të mirën tuaj, që hiri që po arrin një numër të madh njerëzish, të bëjë që të shumëfishohen falënderimet për lavdinë e Perëndisë.

16 Prandaj ne nuk na lëshon zemra; edhe pse njeriu ynë i jashtëm po kalbet, megjithatë njeriu ynë i brendshëm po ripërtërihet nga dita në ditë.

17 Sepse mundimi ynë i lehtë dhe i përkohshëm po sjell për ne një lavdi të përjetshme, që peshon më shumë se çdo gjë tjetër,

18 për sa kohë ne veshetrojmë jo gjërat që shihen, por ato që nuk shihen; sepse ato që shihen, janë të përkohshme, por ato që nuk shihen, janë të përjetshme.

2 Korintasve - Kapitulli 5

1 Tani ne e dimë, se po të kalbet kjo tendë që është banesa jonë mbi tokë, kemi një ndërtesë prej Perëndisë, një shtëpi të përjetshme në qiej, që nuk është bërë nga dora e njeriut.

2 Ndërkohë vërtet rënkojmë në këtë shtëpi, me dëshirën e madhe të vishemi me banesën tonë qiellore,

3 sepse, duke u veshur me të, nuk do ta shohim veten lakuriq.

4 Vërtet ne që jemi në tendë rënkojmë dhe jemi të rënduar, sepse nuk duam të jemi të zhveshur, por të veshur, që ajo që është e vdekshme, të përpohet nga jeta.

5 Ai që na përgatiti ne pikërisht për këtë, është Perëndia, që na dha Frymën si kapar.

6 Prandaj, jemi plot besim dhe e dimë se, kur banojmë në trup, jemi larg Zotit.

7 Sepse ecim me anë të besimit, jo me anë të atyre që shohim.

8 Jemi plot besim dhe na pëlqen më mirë të largohemi nga trupi dhe të banojmë me Zotin.

9 Prandaj edhe i kemi vënë vetes si detyrë që t'i pëlqejmë Atij qoftë duke banuar në trupin tonë, qoftë duke qenë larg tij.

10 Sepse ne të gjithë duhet të dalim para fronit të gjykimit të Krishtit, që secili të marrë hakën e vet sipas atyre që ka bërë me anë të trupit, për të mirë a për të keq.

11 Prandaj, duke e ditur çdo të thotë t'ia kesh frikën Zotit, përpiqemi të bindim njerëzit, megjithëse për Perëndinë është e qartë se çfarë jemi, dhe shpresoj që kjo të jetë e qartë edhe për ndërgjegjen tuaj.

12 Nuk ju rekomandojmë përsëri veten tonë, por e bëjmë këtë vetëm që t'ju japim shkas që të krenoheni për ne, që ju të keni diçka për t'iu përgjigjur atyre që mburren me pamjen e jashtme dhe jo me zemrën.

13 Sepse po të mos jemi në vete, kjo është për Perëndinë; po të jemi me mend në kokë, është për ju.

14 Dashuria e Krishtit na detyron, sepse jemi të bindur se një vdiq për të gjithë, prandaj të gjithë vdiqën.

15 Ai vdiq për të gjithë, që ata që jetojnë, të mos jetojnë më për veten e tyre, por për Atë që ka vdekur dhe u ngjall përsëri për ta.

2 KORINTASVE

16 Kështu, që tani e tutje ne nuk njohim askënd sipas mishit; edhe pse e njohëm Krishtin sipas mishit, megjithatë tani nuk e njohim më kështu.

17 Prandaj, nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re; e vjetra shkoi; ja, erdhi e reja!

18 Të gjitha këto janë prej Perëndisë, që na pajtoi me Vetën e Vetë nëpërmjet Krishtit dhe na dha shërbesën e pajtimit,

19 domethënë, Perëndia e pajtoi botën me Vetën e Vetë në Krishtin, duke mos ua llogaritur njerëzve shkeljet e tyre, por duke na besuar neve mesazhin e pajtimit.

20 Prandaj, shërbejmë si të dërguar të Krishtit; Perëndia ju drejtohet nëpërmjet nesh. Ne ju lusim në emër të Krishtit: pajtohuni me Perëndinë.

21 Atë që nuk e njihje mëkat, Perëndia e bëri mëkat për ne, që ne të bëheshim drejtësia e Perëndisë në Krishtin.

2 Korintasve - Kapitulli 6

1 Ne, si bashkëpunëtorë të Tij, ju bëjmë thirrje që të mos e merrni më kot hirin e Perëndisë,

2 sepse Ai thotë: "Në çastin e volitshëm të dëgjova dhe në ditën e shpëtimit të ndihmova." Ja, tani është 'çasti i volitshëm', ja, tani është 'dita e shpëtimit'.

3 Nga ana jonë nuk i japim askujt shkandull për ndonjë gjë, që shërbesa jonë të mos shahet,

4 por në gjithçka e tregojmë veten tonë si shërbyes të Perëndisë, me qëndresë të madhe, në mundime, në vështirësi, në ankthe,

5 në të rrahura, në burgime, në trazira, në mund, në pagjumësi, në uri,

6 me pastërti, me dije, me durim, me mirësi, me Frymë të Shenjtë, me dashuri të sinqertë,

7 me fjalë të së vërtetës, me fuqi të Perëndisë, me armët e drejtësisë në të djathtë dhe në të majtë,

8 me lavdi e në nderim, me emër të keq e me emër të mirë, si mashtrues e megjithatë të vërtetë,

9 të panjohur e megjithatë të mirë-njohur, sikur po vdesim e megjithatë, ja tek po jetojmë, si të dënuar e megjithatë ende nuk na kanë vrarë,

10 të trishtuar, por gjithmonë të gëzuar, të varfër e megjithatë shumë veta i bëjmë të pasur, si njerëz që nuk kanë asgjë e megjithatë zotërojnë gjithçka.

11 Kemi folur hapur me ju, o korintas, dhe zemrën jua kemi hapur krejt.

12 Nuk ju kemi bërë ne zemërftohtë, por jeni ju vetë të ftohtë në zemrat tuaja.

13 Po ju flas si bijve të mi; më jepni diçka si shkëmbim: hapeni edhe ju zemrën tuaj.

14 Mos hyni nën një zgjedhje me ata që nuk besojnë; sepse ç'lidhje ka drejtësia me paudhësinë, ose ç'gjë të përbashkët ka drita me errësirën?

15 Çfarë ka Krishti që të përputhet me Beliarin, ose ç'lidhje ka besimtari me atë që nuk beson?

16 Çfarë ka të përbashkët tempulli i Perëndisë me idhujt? Sepse ne jemi tempulli i Perëndisë së gjallë. Siç e ka thënë Perëndia: "Do të banoj në mes tyre dhe do të eci midis tyre, do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli Im.

17 Prandaj dilni nga gjiri i tyre dhe veçohuni", tha Zoti. "Mos prekni asgjë të papastër dhe Unë do t'ju mirëpres.

18 Do të jem Atë për ju dhe ju do të jeni bij e bija për Mua", thotë Zoti i Gjithëfuqishëm.

2 Korintasve - Kapitulli 7

1 Pra, meqë i kemi këto premtime, o të dashur, le

2 KORINTASVE

të pastrojmë veten tonë nga çdo ndotje e mishit dhe e shpirtit, duke përsosur shenjtërimin në frikën e Perëndisë.

2 Hapni vend për ne në zemrën tuaj; askujt nuk i kemi bërë padrejtësi, askënd nuk kemi prishur, askënd nuk kemi shfrytëzuar.

3 Nuk po e them këtë për t'ju dënuar; sepse e kam thënë më parë që ju jeni në zemrat tona, që bashkë të vdesim e bashkë të jetojmë.

4 I madh është besimi im te ju; e madhe është mburrja ime për ju; jam i mbushur me ngushëllim, gëzimi im nuk njeh kufi në të gjitha mundimet tona.

5 Sepse, edhe kur arritëm në Maqedoni, mishi ynë nuk pati prehje, por gjithkund u munduam: jashtë luftëra, përbrenda frikë.

6 Por Perëndia, që ngushëllon të përvuajturit, na ngushëlloi me ardhjen e Titit,

7 dhe jo vetëm me ardhjen e tij, por edhe me ngushëllimin që i kishit dhënë ju. Na tregoi për mallin tuaj, hidhërimin tuaj, dashurinë tuaj të zjarrtë për mua, saqë më gëzoi edhe më shumë.

8 Megjithëse ju kam trishtuar me letrën time, nuk më vjen keq. Dhe, nëse më ka ardhur keq – sepse e shoh që ajo letër, qoftë dhe për pak kohë, ju ka trishtuar – tani po gëzohem për të.

9 Megjithatë tani gëzohem jo pse u trishtuat, por sepse trishtimi juaj ju bëri të pendoheshit; sepse ju u trishtuat ashtu siç e do Perëndia, kështu që nuk pësuat asnjë dëm prej nesh.

10 Sepse trishtimi që është sipas Perëndisë, sjell një pendim të pakthyeshëm, që çon në shpëtim; ndërsa trishtimi i botës sjell vdekjen.

11 Ja çfarë përkujdesjeje solli mbi ju vetë fakti që ju u trishtuat sipas Perëndisë, ja çfarë serioziteti për të mbrojtur veten, çfarë zemërate, çfarë frike, çfarë dëshire, çfarë zelli, çfarë gatishmërie për të vënë në vend drejtësinë! Në çdo gjë ju e treguat veten se jeni të pastër në këtë çështje.

12 Pra, megjithëse ju shkrova, këtë nuk e bëra për atë që ushtron padrejtësi, ose për atë që pëson padrejtësinë, por që kujdesi juaj për ne të dilte i qartë përpara Perëndisë.

13 Ja pra, përse jemi ngushëlluar. Dhe këtij ngushëllimit tonë iu shtua edhe një kënaqësi më e madhe për gëzimin e Titit, sepse atij iu ripërtëri shpirti nga ju të gjithë.

14 Mund t'i jem mburrur atij në ndonjë gjë për ju dhe ju nuk më turpëruat. Por, siç ishin të vërteta të gjitha ato që ju thamë, po ashtu doli e vërtetë edhe mburrja jonë para Titit.

15 Dashuria e tij ndaj jush është shtuar, sa herë që kujton sa të bindur ishit ju të gjithë, se si e pritët me frikë dhe të dridhura.

16 Gëzohem sepse në çdo gjë mund të mbështetem tërësisht te ju.

2 Korintasve - Kapitulli 8

1 Tani, o vëllezër, duam t'ju bëjmë të ditur hirin që Perëndi që u është dhënë kishave të Maqedonisë.

2 Pa marrë parasysh provën e gjatë të mundimit, gëzimi i tyre i madh dhe varfëria e tyre në kulm, janë shndërruar në pasurinë e bujarisë së tyre.

3 Sepse dëshmoj që ata kanë dhënë sipas mundësisë së tyre, madje më tepër sesa kishin mundësi. Këtë e bënë me dëshirën e tyre,

4 duke na u lutur me gjithë shpirt që t'u bëhej një nder duke i lejuar të merrnin pjesë në këtë shërbim në dobi të shenjtërve.

5 Madje, duke tejkaluar shpresat tona, ata iu dhanë më parë Zotit dhe pastaj neve sipas vullnetit të Perëndisë.

6 Kështu që ne iu lutëm Titit, që meqë e kishte filluar, ta përfundonte midis jush këtë vepër hiri.

2 KORINTASVE

7 Por siç dalloheni në gjithçka, në besim, në fjalë, në dije, në çdo përkujdesje dhe në dashurinë tuaj për ne, ashtu dallohuni edhe në këtë vepër bujarie.

8 Nuk po e them këtë si urdhër, por vetëm për të vënë në provë çiltërsinë e dashurisë suaj nëpërmjet kujdesit për të tjerët.

9 Sepse ju e dini hirin e Zotit tonë Jezus Krisht, që megjithëse ishte i pasur, u bë i varfër për ju, që ju të bëheshit të pasur nëpërmjet varfërisë së Tij.

10 Lidhur me këtë po jap mendimin tim, sepse kjo është për dobinë tuaj; një vit si sot ju ishit të parët që jo vetëm filluat të jepnit por edhe shprehët dëshirën për ta bërë këtë.

11 Por tani përfundojeni atë që nisët, që siç ishit të gatshëm për të shprehur dëshirën, po ashtu të jeni të gatshëm për ta realizuar brenda mundësive tuaja.

12 Sepse kur njeriu tregohet i gatshëm, kjo gjë është e mirëpritur sipas asaj që dikush ka, jo sipas asaj që nuk ka.

13 Nuk duam që disa të shtrëngohen për të lehtësuar të tjerët, por që të ketë barazi.

14 Tani për tani bollëku juaj të plotësojë nevojën e tyre, që edhe bollëku i tyre të plotësojë nevojën tuaj, në mënyrë që të ketë barazi,

15 siç është shkruar: "Ai që mbledhi shumë nuk kishte me tepri dhe ai që mbledhi pak nuk kishte mangësi."

16 Por i qofshim falë Perëndisë, që i shtiu në zemër Titit po atë përkujdesje për ju.

17 Sepse Titi jo vetëm që e pranoi lutjen tonë, por meqë ishte shumë i zellshëm, me dëshirën e vet doli për të ardhur te ju.

18 Bashkë me të dërguam vëllanë, i cili është lëvdur në të gjitha kishat për shërbimin e tij ndaj ungjillit;

19 dhe për më tepër, ai është zgjedhur prej kishave që të na shoqërojë në këtë vepër hiri, që ne po

kryejmë për lavdinë e Vetë Zotit dhe për të treguar vullnetin tonë të mirë.

20 Po marrim masa që askush të mos na qortojë për punën tonë në qeverisjen e kësaj dhurate të bollshme,

21 sepse ne kujdesemi që të bëjmë ç'është e mirë, jo vetëm para Zotit, por edhe para njerëzve.

22 Bashkë me ta kemi dërguar vëllanë tonë, zellin e të cilit e kemi provuar shpeshherë në shumë punë, por tani ai është më i zellshëm se asnjëherë, për shkak të besimit të madh që ka në ju.

23 Sa për Titin, ai është bashkëpunëtar me mua dhe bashkëpunëtor në shërbimin tuaj; sa për vëllezërit tanë, ata janë përfaqësues të kishave dhe lavdi e Krishtit.

24 Prandaj tregojuni atyre hapur përpara kishave provën e dashurisë suaj dhe të mburrjes sonë për ju.

2 Korintasve - Kapitulli 9

1 Sa për shërbimin në dobi të shenjtërve është e tepërt për mua t'ju shkruaj,

2 sepse e di mirë gatishmërinë tuaj dhe mburrem për të para maqedonasve, duke thënë që ju në Akai keni qenë gati për të dhënë që vjet dhe zelli juaj i ka nxitur shumë prej tyre.

3 Por vëllezërit i kam dërguar, që mburrja jonë për ju të mos dalë e kotë në këtë pikë, që, siç e kam thënë, ju të jeni të përgatitur;

4 se mos vijnë maqedonasit me mua dhe ju gjejnë të papërgatitur; dhe neve të na skuqet fytyra, për të mos thënë edhe juve, për këtë besimin tonë te ju.

5 Prandaj e pashë të domosdoshme t'u lutem vëllezërve që të vijnë para meje te ju dhe të përgatisin përpara dhuratën bujare të premtuar që më parë, që kjo të jetë gati si dhuratë bujare dhe jo si kërkesë prej nesh.

2 KORINTASVE

6 Këtë dua të them, ai që mbjell me koprraci, me koprraci do të korrë dhe ai që mbjell me bujari, me bujari do të korrë.

7 Secili të japë si ta ketë vendosur në zemrën e vet; jo me zemër të thyer ose me pahir, sepse Perëndia do atë që jep me gëzim.

8 Perëndia mund të bëjë që hiri të mbushullojë në ju, sepse duke pasur gjithmonë gjërat e nevojshme për gjithçka, të mund t'i kryeni me bujari veprat e mira.

9 Siç është shkruar: "Ai shpërndau, u dha të varfërve; drejtësia e Tij mbetet për jetë."

10 Ai që i jep farën atij që mbjell dhe bukën për ushqim, do të sigurojë dhe do të shumojë edhe farën tuaj dhe do të rritë frytin e drejtësisë suaj.

11 Kështu do të jeni të pasur për çdo bujari, e cila pastaj do të bëjë që t'i ngrihet një himn falënderimi Perëndisë nëpërmjet nesh.

12 Sepse kryerja e kësaj shërbese jo vetëm që i përmbush nevojat e shenjtërve, por gjithashtu ka vlerë më të madhe nëpërmjet falënderimeve të shumta Perëndisë.

13 Për shkak të provës që ka dhënë ky shërbim, ata i japin lavdi Perëndisë për bindjen që tregoni ndaj ungjillit të Krishtit dhe për bujarinë e ndihmesës suaj ndaj tyre dhe ndaj gjithë të tjerëve,

14 në një kohë kur edhe atyre, në lutjen që bënin për ju, u digjet zemra për ju për shkak të hirit tepër të madh që ju ka dhënë Perëndia.

15 I qofshim falë Perëndisë për dhuratën e Tij të parrëfyeshme!

2 Korintasve - Kapitulli 10

1 Unë vetë, Pali, ju bëj thirrje nëpërmjet zemërbutësisë dhe mirësisë së Krishtit, unë, që përballë jush jam kaq i ndrojtur, por që bëhem

trim me ju, kur jam larg jush.

2 Ju përgjërohëm që kur të jem aty të mos më duhet të tregohem edhe aq i guximshëm sa mendoj të jem ndaj disa njerëzve, të cilët mendojnë se ne ecim sipas mishit.

3 Sepse megjithëse jetojmë në mish, ne nuk luftojmë sipas mishit.

4 Sepse armët e luftës sonë nuk janë armë të kësaj bote, por kanë fuqi prej Perëndisë për të rrënuar fortesat, duke hedhur poshtë argumentat

5 dhe çdo pretendim që ngrihet kundër njohjes së Perëndisë dhe çdo mendje e bëjmë rob që t'i bindet Krishtit.

6 Jemi gati të ndëshkojmë çdo mosbindje, sapo bindja juaj të jetë e plotë.

7 Ju i shikoni gjërat sipas pamjes së jashtme. Nëse dikush është i bindur në vetvete se i përket Krishtit, le ta mendojë edhe një herë me veten e vet, se siç i përket ai Krishtit, po ashtu i përkasim edhe ne.

8 Sepse, edhe po të mburresha disi më tepër për autoritetin që na ka dhënë Zoti për t'ju ngritur dhe jo për t'ju shkatërruar, nuk do ta quaja për turp.

9 Nuk dua të dukem sikur përpiqem t'ju frikësoj me letrat e mia.

10 Sepse dikush thotë: "Letrat e tij vërtet janë me peshë dhe të fuqishme, por prania e tij me trup është e dobët dhe fjala e tij pa asnjë vlerë."

11 Njerëz të tillë duhet të mendojnë këtë, që siç jemi me fjalë në letrat tona kur nuk jemi aty, të këtillë do të jemi edhe me vepra, kur do të jemi të pranishëm.

12 Sepse nuk guxojmë ta rendisim ose ta krahasojmë veten me disa që rekomandojnë vetveten; por kur ata e masin veten me veten e tyre dhe krahasojnë veten me veten e tyre, ata janë pa mend.

13 Megjithatë, ne nuk do të mburremi përtej masës,

2 KORINTASVE

por do të kufizohemi brenda fushës që na ka caktuar Perëndia, që të mund të arrijmë deri tek ju.

14 Sepse nuk po e kalojmë cakun me mburrjen tonë, siç mund të ndodhte po të mos kishim arritur te ju, sepse deri te ju kemi ardhur me ungjillin e Krishtit;

15 as nuk e kalojmë cakun duke u mburrur me mundin e të tjerëve, por shpresojmë se me rritjen e besimit tuaj, fusha jonë e veprimit ndër ju do të zgjerohet edhe më shumë,

16 që të predikojmë ungjillin në zonat përtej jush, sepse nuk duam të mburremi për ato që janë kryer në fushën e një tjetri.

17 Por ai që mburret, le të mburret në Zotin.

18 Sepse nuk miratohet ai që rekomandon vetveten, por ai të cilin e rekomandon Zoti.

2 Korintasve - Kapitulli 11

1 Sa do të doja që të duronit pak marrëzi nga ana ime dhe vërtet ju po më duroni.

2 Ushqej për ju një xheloz Perëndie; sepse ju fejova me një burrë të vetëm për t'ju paraqitur te Krishti si një virgjëreshë të dëlirë.

3 Por kam frikë se ashtu siç mashtror gjarpëri Evën me dinakërinë e vet, po ashtu edhe mendimet tuaja do të prishen duke u larguar nga thjeshtësia dhe pastërtia ndaj Krishtit.

4 Sepse, nëse vjen dikush që predikon një Jezus tjetër nga Ai që kemi predikuar ne, ose po të merrnit një frymë tjetër nga ç'keni marrë, ose një ungjill tjetër nga ai që keni pranuar, do ta duronit fort bukur.

5 Mendoj se kurrë nuk kam qenë më i pakët se apostujt më të lartë.

6 Mund të jem i pastërvitur në fjalë, por megjithatë njohuri kam; në fakt, jua kemi bërë të qartë me të

gjitha mënyrat dhe në gjithçka.

7 Apo kam bërë ndonjë mëkat që e ula veten për t'ju lartësuar ju, duke jua predikuar falas ungjillin e Perëndisë?

8 Kam zhveshur kisha të tjera, duke u marrë pagë për jetesë, me qëllim që t'ju shërbeja juve.

9 Kur isha me ju dhe, kur kisha nevojë, nuk iu bëra barrë askujt, sepse kur erdhën vëllezërit nga Maqedonia, m'i plotësuan të gjitha nevojat që kisha. Në çdo gjë u ruajta dhe vazhdoj të ruhem që mos ju bëhem barrë.

10 Meqë e vërteta e Krishtit është në mua, askush nuk do ta pengojë këtë mburrje timen në krahinat e Akaisë.

11 Pse? Se nuk ju dua? Perëndia e di!

12 Por atë që po bëj, do të vazhdoj ta bëj, që të mos u jap shkas atyre që presin rastin të dalin njësoj me ne për atë që ata mburren.

13 Sepse njerëz të këtillë janë apostujt të rremë, punëtorë hileqarë, që hiqen si apostujt të Krishtit.

14 Dhe nuk është çudi, se edhe vetë Satani hiqet si engjëll drite.

15 Prandaj nuk është për t'u habitur, nëse edhe shërbyesit e tij e heqin veten si shërbyes të drejtësisë, por fundi i tyre do të jetë sipas veprave të tyre.

16 Përsëri po e them, askush të mos më quajë si të marrë; por në e bëfshi këtë, edhe si të marrë më pranoni, që edhe unë të mburrem pakëz.

17 Atë që flas, nuk e them siç do të fliste Zoti, por siç do të vepronte një i marrë, me këtë bindje që kam se mund të mburrem.

18 Meqenëse shumë veta mburren sipas mishit, atëherë do të mburrem edhe unë.

19 Sepse me kënaqësi i duroni të marrët, ju që jeni të mençur.

2 KORINTASVE

20 Në të vërtetë ju duroni ata që ju bëjnë skllëvër, që ju përpijnë, që ju shfrytëzojnë, që janë arrogantë, që ju godasin në fytyrë

21 Me turp e them se kemi qenë të dobët. Por për atë që mund të guxojë të mburret dikush, po flas si i marrë, për atë edhe mua nuk do të më mungojë guximi të mburrem.

22 Janë hebrenj? Edhe unë hebre jam. Janë izraelitë? Edhe unë izraelit jam. Janë pasardhës të Abrahamit. Edhe unë i tillë jam.

23 Janë shërbëtorë të Krishtit? (Po flas si i marrë) Unë ca më tepër; jam munduar më shumë, kam qenë më shpesh në burgje, jam i rrahur më ashpër, shpeshherë në rrezik vdekjeje.

24 Pesë herë kam marrë nga judenjtë dyzet kamxhikë pa një.

25 Tri herë më rrahën me shkopinj, një herë me qëlluan me gurë, tri herë m'u mbyt anija, një natë e një ditë e kam kaluar në det të hapur,

26 shpeshherë në udhëtime, në rreziqe nga lumenjtë, në rreziqe nga kusarët, në rreziqe prej njerëzve të mi, në rreziqe nga kombet, në rreziqe në qytet, në rreziqe në shkretëtirë, në rreziqe në det, në rreziqe mes vëllezërve të remë,

27 në lodhje e në mundim, shpeshherë pa gjumë, me uri dhe etje, shpeshherë pa bukë, në të ftohtë e në lakuriqësi.

28 Përveç gjërave të tjera, shqetësimi im i përditshëm është kujdesi për të gjitha kishat.

29 Kush është i dobët, që të mos jem edhe unë i tillë? Kush ka shkandulluar dhe unë nuk jam djegur përbrenda?

30 Nëse duhet të mburrem, do të mburrem për ato që lidhen me dobësinë time.

31 Perëndia dhe Ati i Zotit Jezus, Ai që është përjetë i bekuar, e di që nuk po gënjej.

32 Në Damask qeveritari i mbretit Areta ruante qytetin e damaskasve që të më kapnin.

33 Por më zbritën nga një dritare nëpërmjet murit, në një kosh, dhe shpëtova nga duart e tij.

2 Korintasve - Kapitulli 12

1 Mburra duhet; megjithëse nuk e vlen, do të vazhdoj me vegimet dhe zbulesat e Zotit.

2 Njoh një njeri në Krishtin, i cili katërmbëdhjetë vjet më parë (a ishte në trup, a ishte jashtë trupit, këtë nuk e di, por Perëndia e di) u rrëmbye deri në të tretin qiell.

3 Dhe e di se ky njeri (a në trup a veç trupit nuk e di, por Perëndia e di)

4 u rrëmbye në parajsë dhe dëgjoji fjalë që nuk shprehen dhe që nuk lejohet të thuhet nga njeriu.

5 Për një njeri të këtillë do të mburrem; por nuk do të mburrem për veten time, me përjashtim të dobësive.

6 Sigurisht po të doja të mburresha, nuk do të isha pa mend, sepse do të thosha të vërtetën; por po përmbahem, që askush të mos më vlerësojë më shumë se ajo që sheh apo dëgjon prej meje.

7 Që të mos më rritej mendja së tepërmi për shkak të numrit shumë të madh të zbulesave, m'u vu një gjemb në mish, një i dërguar i Satanit, që të më bjerë me grushte se mos më rritej mendja.

8 Për këtë tri herë iu përgjérova Zotit që të ma largonte prej meje.

9 Ai më tha: "Të mjafton hiri Im, sepse fuqia përsoset në dobësi." Prandaj, me gëzim edhe më të madh do të mburrem për dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të qëndrojë tek unë.

10 Prandaj, kënaqem për dobësitë e mia, në fyerjet, në nevojat, në përndjekjet, në ankthet, për hir të Krishtit, sepse kur jam i dobët, atëherë jam i fortë.

2 KORINTASVE

11 Jam bërë i marrë, por ju më detyruat. Duhej të rekomandohesha prej jush, sepse nuk jam aspak më poshtë se apostujt e lartë, edhe pse jam një hiç.

12 Ato që e dallojnë apostullin, shenjat, çudirat dhe mrekullitë, u kryen vërtet midis jush me këmbëngulje të madhe.

13 Sepse në ç'gjë mbetet ju më prapa se pjesa tjetër e kishave, veç faktit që unë vetë nuk u bëra kurrë barrë për ju? Ma falni këtë fyerje.

14 Ja, kjo është e treta herë që bëhem gati të vij te ju dhe nuk do t'i rëndohem kujt; sepse nuk kërkoj të mirat tuaja, por ju; sepse fëmijët nuk janë të detyruar të kursejnë për prindërit, por prindërit për fëmijët.

15 Me kënaqësi do të shpenzoj dhe do të shpenzohem për shpirtrat tuaja. Po t'ju dua më shumë, a do të më doni më pak?

16 Por ashtu qoftë, unë nuk kam qenë barrë për ju; megjithatë si i shkathët që jam, ju zura me dredhi.

17 Mos vallë ju kam shfrytëzuar me anë të ndonjërit prej atyre që ju kam dërguar?

18 Iu luta Titit dhe bashkë me të dërgova edhe vëllanë tonë. Mos vallë ju ka shfrytëzuar Titi? A nuk kemi ecur në të njëjtën frymë? A nuk ecëm në po ato gjurmë?

19 Gjithë këtë kohë keni menduar se po mbrohemi para jush? Por ne kemi folur para Perëndisë si ata në Krishtin; të gjitha që bëjmë, o të dashur, janë për ndërtimin tuaj.

20 Sepse kam frikë se mos, kur të vij, nuk ju gjej ashtu si dëshiroj dhe ju të mos më gjeni ashtu si dëshironi; se mos ka grindje, zili, mërira, sherr, përgojime, thashetheme, mburrje, trazira;

21 se mos, kur të vij përsëri, Perëndia im më përul përpara jush dhe më duhet të vajtoj për shumë nga ata që kanë mëkatuar më parë dhe nuk janë penduar për fëlliqësinë, përdaljen dhe shthurjen që kanë kryer.

2 Korintasve - Kapitulli 13

1 Kjo është e treta herë që vij te ju. Çdo çështje duhet të vendoset me gojën e dy ose tre dëshmitarëve.

2 E kam thënë më parë, kur isha herën e dytë, dhe tani, që nuk jam, po ua them paraprakisht atyre që kanë mëkatuar më parë si dhe të gjithë të tjerëve, se po të vij përsëri, nuk do të kursej njeri,

3 meqenëse kërkon provë që Krishti flet nëpërmjet meje. Ai nuk është i dobët ndaj jush, por është i fuqishëm në mes jush.

4 Sepse, vërtet Ai u kryqëzua prej dobësisë, por jeton prej fuqisë së Perëndisë. Po ashtu, edhe ne jemi të dobët në Atë, por do të jetojmë bashkë me Të prej fuqisë së Perëndisë për t'ju shërbyer juve.

5 Shqyrtoni veten tuaj për të parë nëse jeni në besim, vëreni në provë veten tuaj! Apo nuk e kuptoni se Jezus Krishti është në ju? Veç po të jeni rrëzuar në provë.

6 Shpresoj se do ta merrni vesh se ne nuk jemi rrëzuar në provë.

7 I lutemi Perëndisë që ju të mos bëni asnjë të keqe, jo që të dukemi se e kaluam provën, por që ju të bëni të mirën edhe sikur ne të dukemi të pamiratur.

8 Sepse nuk mund të bëjmë ndonjë gjë kundër së vërtetës, por vetëm për të vërtetën.

9 Prandaj gëzohemi kur ne jemi të dobët, ndërsa ju jeni të fortë; edhe për këtë lutemi, që ju të jeni të përkryer.

10 Prandaj i shkruaj këto duke qenë larg jush, që kur të jem aty, të mos sillem në mënyrë të ashpër, sipas pushtetit që më ka dhënë Zoti për ndërtimin dhe jo për shkatërrimin tuaj.

11 Më në fund, o vëllezër, gëzohuni, bëhuni të

2 KORINTASVE

përkryer, ngushëllohuni, jini në një mendje, jetoni në paqe. Dhe Perëndia i dashurisë dhe i paqes do të jetë me ju.

12 Përsëndeteni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë.

13 Të gjithë shenjtërit ju përsëndesin.

14 Hiri i Zotit Jezus Krisht, dashuria e Perëndisë dhe shoqërimi i Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë.

Galatasve

Galatasve - Kapitulli 1

1 Pali, apostull i dërguar jo prej njerëzve, as me anë të njeriut, por nëpërmjet Jezus Krishtit dhe Perëndisë Atë, që e ngjalli prej të vdekurve,

2 dhe të gjithë vëllezërit që janë me mua, kishave të Galacisë:

3 Paçi hir dhe paqe nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht,

4 i cili dha Vetën e Tij për mëkatet tona, që të na shpëtojë nga kjo kohë e ligë, sipas vullnetit të Perëndisë dhe të Atit tonë,

5 të cilit i qoftë lavdia në jetë të jetëve. Amen.

6 Çuditëm se sa shpejt e braktisët Atë që ju thirri me anë të hirit të Krishtit, për të ndjekur një ungjill tjetër.

7 Jo se është ungjill tjetër, por ka disa që duan t'ju ngatërrojnë dhe përpiqen ta shtrembërojnë ungjillin e Krishtit.

8 Por edhe sikur ne, ose një engjëll nga qielli, t'ju predikojë një ungjill të ndryshëm nga ai që ju kemi predikuar ne, qoftë i mallkuar.

9 Siç e kemi thënë më parë, dhe po e them përsëri tani, nëse dikush ju predikon një ungjill të ndryshëm nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar.

10 Sepse kujt po përpiqem t'i bëj nder, njerëzve apo Perëndisë? Apo po kërkoj të kënaq njerëzit? Sepse po të përpiqesha ende të kënaqja njerëzit, nuk do të isha shërbëtor i Krishtit.

11 Sepse dua t'ju vë në dijeni, vëllezër, se ungjilli që u predikua prej meje nuk është sipas njeriut.

12 Sepse unë as nuk e kam marrë nga njeriu, as nuk ma ka mësuar njeri, por e kam marrë

nëpërmjet një zbuluese të Jezus Krishtit.

13 Sepse ju keni dëgjuar për sjelljen time të mëparshme, kur isha në judaizëm, se sa shumë e përndiqja kishën e Perëndisë dhe përpiqesha ta shkatërroja atë.

14 Përparoja në judaizëm duke ua kaluar shumë bashkëkohësve të kombit tim, duke qenë jashtë mase i zellshëm për traditat e etërve të mi.

15 Por kur Perëndisë, që më kishte veçuar që në bark të nënës dhe më kishte thirrur nëpërmjet hirit të Tij, i pëlqeu

16 ta zbulonte Birin e Vet tek unë, që ta predikojta ndër kombet, unë nuk shkova menjëherë për t'u këshilluar me njeri,

17 as u ngjita në Jeruzalem tek ata që ishin apostuj para meje, por shkova në Arabi dhe u ktheva përsëri në Damask.

18 Pastaj, pas tre vjetësh u ngjita në Jeruzalem për t'u njohur me Kefën dhe qëndrova me të pesëmbëdhjetë ditë.

19 Por nuk pashë ndonjë apostull tjetër, veç Jakobit, vëllait të Zotit.

20 Ju siguroj përpara Perëndisë se nuk gënjej për këto që po ju shkruaj.

21 Pastaj shkova në Siri dhe në Cilici.

22 Isha fytyrë e panjohur për kishat e Judesë, që ishin në Krishtin.

23 Ata vetëm dëgjonin të thuhej se "Ai që dikur na ka përndjekur, po predikon tani besimin që më parë përpiqej ta shkatërronte."

24 Dhe i jepnin lavdi Perëndisë për shkakun tim.

Galatasve - Kapitulli 2

1 Pastaj, pas katërmëdhjetë vjetësh, u ngjita

GALATASVE

përsëri në Jeruzalem, këtë herë me Barnabën, duke marrë me vete edhe Titin.

2 U ngjita atje sipas një zbulese dhe ua shfaqta atyre ungjillin që predikoj ndër kombet, por vetëm për vetëm atyre që ishin me emër, që të mos rrezikojnë të bridhja ose të kisha bredhur më kot.

3 Por as Titi që ishte me mua, megjithëse ishte grek, nuk u detyrua të rrethpritej.

4 Dhe kjo për shkak të disa vëllezërve të rremë, të cilët kishin futur tinëz në radhët tona për të spiunuar lirinë që kemi në Krishtin Jezus dhe për të na vënë në robëri.

5 Për asnjë çast nuk iu nënshtruam, që e vërteta e ungjillit të mbetet te ju.

6 Por ata që ishin me emër (kushdo që të ishin, për mua nuk ka rëndësi; Perëndia nuk i mban anën askujt) nuk më shtuan asgjë.

7 Përkundrazi, ata e panë se mua më ishte besuar ungjilli për të parrethprerët, siç i ishte besuar Pjetrit ungjilli për të rrethprerët.

8 (Sepse Perëndia që kishte vepruar te Pjetri, që të shërbente si apostull për të rrethprerët, veproi edhe tek unë për kombet.)

9 Jakobi, Kefa dhe Gjoni, që mbaheshin si shtylla, kur e njohën hirin që më ishte dhënë, më dhanë mua dhe Barnabës dorën e djathtë si shenjë shoqërimi, që ne të shkonim te kombet dhe ata tek të rrethprerët.

10 Donin vetëm që ne të kujtonim të varfrit, pikërisht atë që unë mezi prisja ta bëja.

11 Por, kur erdhi Kefa në Antioki, iu kundërvura ballë për ballë, sepse ishte për t'u qortuar.

12 Sepse, para se të vinin disa veta nga Jakobi, ai hante bashkë me kombet. Por kur erdhën ata, ai filloi të tërhiqej e të veçohej, sepse i kishte frikë ata të rrethprerjes.

13 Pjesa tjetër e judenjve u shtir bashkë me të, aq

sa edhe Barnaba u josh gabimisht nga hipokrizia e tyre.

14 Por kur e pashë që ata nuk ecnin drejt sipas së vërtetës së ungjillit, i thashë Kefës përpara të gjithëve: "Nëse ti, që je jude, jeton si ata të kombeve dhe jo si jude, si mund t'i detyrosh kombet të jetojnë si judenj?"

15 Ne që jemi judenj prej natyre dhe jo mëkatarë siç janë ata midis kombeve,

16 duke ditur se njeriu nuk shfajësohet nga veprat e Ligjit, por nëpërmjet besimit në Jezus Krishtin, edhe ne kemi besuar në Krishtin Jezus, që të shfajësohemi me anë të besimit në Krishtin dhe jo me anë të veprave të Ligjit, meqenëse nga veprat e Ligjit askush nuk do të shfajësohet.

17 Por nëse del që edhe vetë ne, ndërsa kërkojmë të shfajësohemi në Krishtin, jemi mëkatarë, mos do të thotë kjo se Krishti i shërben mëkatit? Larg qoftë!

18 Sepse, po të ndërtoj përsëri ato që kam rrëzuar, kjo më bën shkelës.

19 Sepse nëpërmjet Ligjit unë u ktheva në njeri të vdekur për Ligjin, që të jetoj për Perëndinë. Bashkë me Krishtin u kryqëzova.

20 Nuk jam unë ai që jetoj ende, por është Krishti që jeton në mua; jetën, që jetoj tani në mish, e jetoj me anë të besimit në Birin e Perëndisë, që më desh dhe dha Veten e Tij për mua.

21 Nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë, sepse po të arrihej drejtësia nëpërmjet Ligjit, atëherë Krishti vdiq më kot."

Galatasve - Kapitulli 3

1 O galatas të marrë! Kush ju ka magjepsur? Mu përpara syve tuaj Jezus Krishti u paraqit i kryqëzuar.

2 Vetëm këtë dua të mësoj prej jush: prej veprave

GALATASVE

të Ligjit e morët Frymën, apo duke besuar mesazhin që dëgjuat?

3 Kaq të marrë jeni? E filluat me Frymën dhe tani po përpiqeni të përsoseni me anë të mishit?

4 Të gjitha këto vuajtje i paskeni pësuar më kot? Sikur të ishin vërtet kot.

5 Ai pra, që ju siguron Frymën dhe bën mrekullira midis jush, i bën sepse respektoni veprat e Ligjit apo sepse ju besoni në atë që dëgjuat?

6 Siç ndodhi me Abrahamin: ai i besoi Perëndisë dhe kjo i llogarit si drejtësi.

7 Dijeni pra, se bij të Abrahamit janë ata që vijnë prej besimit.

8 Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia i shfajëson kombet me anë të besimit, ia shpalli më parë lajmin e mirë Abrahamit, duke thënë: "Në ty do të bekohen të gjitha kombet."

9 Kështu, ata që kanë besimin, bekohen bashkë me Abrahamin, njeriun e besimit.

10 Të gjithë ata që mbështeten në veprat e Ligjit, janë nën mallkim, sepse është shkruar: "I mallkuar është cilido që nuk u përmbahet të gjitha atyre që janë shkruar në librin e ligjit, për t'i vënë ato në jetë."

11 Është e qartë se askush nuk shfajësohet me anë të ligjit përpara Perëndisë, se "I drejti do të jetojë prej besimit."

12 Ligji nuk mbështetet në besimin; përkundrazi, thotë që "Ai që i bën këto gjëra, do të jetojë nëpërmjet tyre."

13 Krishti na çliroi me anë të shpengimit nga mallkimi i Ligjit, duke u bërë mallkim për ne, sepse është shkruar: "I mallkuar është cilido që varet në dru."

14 Na çliroi që bekimi i Abrahamit të shkonte ndër kombet me anë të Krishtit Jezus, që ne të merrnim premtimin e Frymës nëpërmjet besimit.

15 Vëllezër, po flas me gjuhën e njerëzve. E dhe besëlidhjen, megjithëse del nga njeriu, me t'u miratuar, askush nuk e hedh poshtë apo i shton gjë.

16 Premtimet iu thanë Abrahamit dhe farës së tij. Nuk thotë: "Atyre të farës: "si të ishin shumë, por si të ishte një: "Farës sate", që do të thotë Krishtit.

17 Këtë dua të them: Ligji, që ka ardhur pas katërqind e tridhjetë vjetësh, nuk e shfuqizon dot besëlidhjen e miratuar që më parë prej Perëndisë, dhe me këtë të zhvlerësojë premtimin.

18 Sepse po të varej trashëgimia nga ligji, atëherë nuk do të vinte më nga premtimi; por Perëndia ia dhuroi Abrahamit nëpërmjet premtimit.

19 Përse atëherë u dha Ligji? U shtua për shkak të shkeljeve, derisa të vinte fara së cilës i ishte bërë premtimi. Ligji hyri në fuqi nëpërmjet engjëjve me anë të një ndërmjetësi.

20 Megjithatë, ndërmjetësi nuk përfaqëson vetëm një palë; por Perëndia është një i vetëm.

21 Atëherë Ligji qenka kundër premtimeve të Perëndisë? Larg qoftë! Sepse po të jepej një ligj, që të mund të jepte jetë, atëherë drejtësia do të buronte vërtet prej ligjit.

22 Por Shkrimi i ka përmbledhur të gjithë nën mëkat, që premtimi, që u dha nëpërmjet besimit në Jezus Krishtin, t'u jepej atyre që besojnë.

23 Por përpara se të vinte besimi, ligji na mbante si të burgosur, të mbyllur brenda, derisa të zbulohet besimi që do të vinte më vonë.

24 Kështu Ligji ishte mësuesi ynë për te Krishti, që ne të shfajësoheshim me anë të besimit.

25 Por tani që besimi ka ardhur, nuk jemi më nën kujdesin e ndonjë mësuesi.

26 Sepse të gjithë jeni bij të Perëndisë nëpërmjet besimit në Krishtin Jezus.

27 Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin,

GALATASVE

jeni të veshur me Krishtin.

28 Nuk ka më as jude as grek, nuk ka më as skllav as të lirë, nuk ka më as burrë as grua, sepse të gjithë ju jeni një në Krishtin Jezus.

29 Po t'i përkisni Krishtit, atëherë jeni pasardhës të Abrahamit, trashëgimtarë sipas premtimit.

Galatasve - Kapitulli 4

1 Dua të them se për sa kohë që trashëgimtari është fëmijë, nuk ka asnjë ndryshim nga skllavi, megjithëse është zot i gjithçkaje.

2 Ai është nën mbikëqyrjen e kujdestarëve dhe të administratorëve deri në ditën që ka caktuar i ati.

3 Po kështu edhe ne, sa ishim të mitur, ishim skllavër të elementëve të botës.

4 Por kur u plotësua koha, Perëndia dërgoi Birin e Vet, të lindur nga një grua, të lindur nën Ligj,

5 që t'i çlirojë me anë të shpengimit ata që ishin nën Ligj, që të merrnim birësimin.

6 Meqë ju jeni bij, Perëndia ka dërguar Frymën e Birit të Vet në zemrat tona, Frymën që thërret: "Abba! O Atë!"

7 Kështu nuk je më skllav, por bir; dhe, përderisa je bir, je gjithashtu trashëgimtar nëpërmjet Perëndisë.

8 Dikur, kur nuk e njihnit Perëndinë, ju ishit skllavër të atyre që prej natyre nuk janë perëndi.

9 Por tani, që e njihni Perëndinë dhe për më tepër që u njohët nga Perëndia, si po ktheheni përsëri tek elementët e dobët dhe mjeranë, të cilëve doni t'u bëheni skllavër edhe një herë nga e para?

10 Ju kremtoni ditë, muaj, stinë dhe vite të veçanta.

11 Kam frikë për ju, se mos jam munduar më kot me ju.

12 Ju lutem, vëllezër, bëhuni si unë, sepse edhe unë si ju u bëra. Asgjë të keqe nuk më keni bërë.

13 Ju e dini se u bë shkak një sëmundje e trupit që ju predikova ungjillin herën e parë.

14 Edhe pse sëmundja e trupit tim ishte sprovë për ju, nuk më përbuzët dhe as më përçmuat. Përkundrazi, më pranuat sikur të isha engjëll i Perëndisë, sikur të isha Krishti Jezus.

15 Ç'u bë gjithë ai gëzim që kishit? Mund të dëshmoj për ju, se po të kishte qenë e mundur, do t'i kishit nxjerrë sytë tuaj dhe do të m'i kishit dhënë mua.

16 Qenkam bërë pra, armiku juaj duke ju thënë të vërtetën?

17 Ata tregohen të zellshëm për ju, jo për të mirë, por duan t'ju largojnë prej nesh, që të jeni të zellshëm për ta.

18 Por është mirë të jesh gjithmonë i zellshëm për të mirë dhe jo vetëm kur jam i pranishëm me ju.

19 Bijtë e mi, për të cilët po heq përsëri dhimbje lindjeje derisa Krishti të formohet në ju,

20 sa do të doja të isha me ju tani dhe të ndryshoja tonin, sepse nuk di ç'të mendoj për ju.

21 Më thoni, ju që doni të jeni nën ligj, a nuk e dëgjoni ligjin?

22 Sepse është shkruar që Abrahami kishte dy djem, një prej skllaveje dhe një prej gruaje të lirë.

23 Biri i tij nga skllavja kishte lindur sipas mishit, ndërsa ai nga gruaja e lirë kishte lindur nëpërmjet premtimit.

24 Këto janë me kuptim të figurshëm, sepse gratë përfaqësojnë dy besëlidhje, njëra nga mali Sinai, që lind fëmijë që do të bëhen skllavër; kjo është Agari.

25 Agari përfaqëson malin Sinai në Arabi dhe i përgjigjet Jeruzalemit të sotëm, që në të vërtetë

GALATASVE

është në robëri me bijtë e vet.

26 Por Jeruzalemi, që është lart, është i lirë dhe është nëna jonë.

27 Sepse është shkruar: "Gëzohu, o grua shterpë, ti që nuk lind. Shpërthe dhe bërtit, ti që nuk ndien dhimbje lindjeje; sepse më të shumë janë fëmijët e gruas së braktisur sesa të asaj që ka burrë."

28 Dhe ju vëllezër, ashtu si Isaku, jeni fëmijë të premtimit.

29 Por ashtu si atëherë ai që kishte lindur sipas mishit e përndoqi atë që kishte lindur sipas Frymës, po ashtu ndodh edhe tani.

30 Por çfarë thotë Shkrimi? "Flake gruan skllave dhe birin e saj, sepse biri i skllaves kurrë nuk do të jetë trashëgimtar me birin e gruas së lirë."

31 Kështu, vëllezër, nuk jemi fëmijë të gruas skllave, por të gruas së lirë.

Galatasve - Kapitulli 5

1 Për lirinë na çliroi Krishti. Qëndroni fort pra, dhe mos hyni përsëri nën zgjedhën e robërisë.

2 Ja unë, Pali, ju them se po të bëni rrethprerjen, Krishti nuk do të ketë asnjë vlerë për ju.

3 I dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrethpritet, se ai është i detyruar të zbatojë të tërë Ligjin.

4 Ju, që përpiqeni të shfajësoheni me anë të ligjit, jeni larguar nga Krishti; ju jeni shkëputur nga hiri.

5 Sepse ne, me anë të besimit, po presim me padurim nëpërmjet Frymës drejtësinë për të cilën shpresojmë.

6 Sepse në Krishtin Jezus nuk ka asnjë vlerë as rrethprerja as parrethprerja, por besimi që vepron nëpërmjet dashurisë.

7 Ju po vraponit mirë; kush ju pengoi që të mos i

bindeni së vërtetës?

8 Kjo bindje nuk vjen prej Atij që ju thërret.

9 Pak maja e zë të gjithë brumin.

10 Kam bindje në Zotin për ju, se ju nuk do të mendoni ndryshe; por ai që ju prish mendjen, kushdo qoftë, do të vuajë dënimin e tij.

11 Por mua, vëllezër, nëse ende predikoj rrethprerjen, përse vazhdojnë të më përndjekin? Atëherë shkandulli i kryqit paska rënë poshtë.

12 Do të doja që ata që ju shqetësojnë, të gjymtoheshin vetë.

13 Sepse ju, vëllezër, u thirrët për të qenë të lirë; vetëm mos e përdorni lirinë për të kënaqur mishin, por shërbejini njëri-tjetrit nëpërmjet dashurisë.

14 Sepse i gjithë Ligji është përmbledhur në një thënie, në atë që "Do ta duash të afërmin tënd si veten tënde."

15 Por, nëse kafshoni dhe hani njëri-tjetrin, kini kujdes se mos gllabërohni nga njëri-tjetri.

16 Dua të them, ecni sipas Frymës dhe nuk do të kënaqni aspak dëshirën e mishit.

17 Sepse mishi ka dëshira të kundërta me Frymën dhe Fryma të kundërta me mishin; sepse këta janë në kundërvënie me njëri-tjetrin, që ju të mos bëni ato që doni.

18 Por nëse udhëhiqeni prej Frymës, ju nuk jeni nën Ligj.

19 Veprat e mishit janë të dukshme; ato janë: imoraliteti, fëlliqësia, shturja,

20 idhujtaria, magjistaria, armiqësitë, grindja, xhelozia, zemërimet, zënkat, përçarjet, ndarjet,

21 smirat, të dehurit, zdërhalljet dhe të tjerat si këto, për të cilat po ju paralajmëroj, siç edhe ju kam paralajmëruar, se ata që bëjnë gjëra të tilla, nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.

GALATASVE

22 Por fryti i Frymës është dashuri, gëzim, paqe, durim, mirësi, zemërgjerësi, besim,

23 butësi, vetëpërbajtje; kundër këtyre gjërave nuk ka ligj.

24 Ata që janë të Krishtit Jezus, kanë kryqëzuar mishin me epshet dhe dëshirat.

25 Nëse jetojmë sipas Frymës, sipas Frymës duhet edhe të ecim.

26 Të mos bëhemi mburracakë, duke ngacmuar njëri-tjetrin dhe duke pasur smirë për njëri-tjetrin.

Galatasve - Kapitulli 6

1 Vëllezër, edhe sikur dikush të kapet në ndonjë faj, ju që jeni të Frymës, kthejeni një njeri të këtyllë në rrugë të drejtë me butësi; por ruaj veten tënde, se mos bie në tundim edhe ti.

2 Mbani barrën e njëri-tjetrit dhe kështu do të përmbushni ligjin e Krishtit.

3 Sepse, nëse dikush mendon se është dikushi, duke mos qenë asgjë, ai gënjen vetveten.

4 Por le ta vërë secili në provë punën e vet, dhe atëherë do të ketë përse të mburret vetëm për veten e vet dhe jo për tjetrin.

5 Sepse secili do të mbajë barrën e vet.

6 Ai, të cilit i mësohet fjala, le t'i ndajë të gjitha të mirat me atë që ia mëson.

7 Mos u gënjeni: Perëndia nuk vihet në lojë; sepse çfarëdo që të mbjellë njeriu, po atë do të korrë.

8 Sepse ai që mbjell për të kënaqur mishin e vet,

prej mishit do të korrë prishjen, por ai që mbjell për Frymën, prej Frymës do të korrë jetën e amshuar.

9 Le të mos lodhemi duke bërë mirë, sepse po të mos heqim dorë, do të korrim në kohën e duhur.

10 Kështu pra, sa kemi rast, le t'u bëjmë mirë të gjithëve dhe në radhë të parë pjesëtarëve të familjes në besim.

11 Shikoni me ç'shkronja të mëdha po ju shkruaj tani me dorën time.

12 Të gjithë ata që duan të duken mirë në mish, përpiqen t'ju detyrojnë të rrethpriteni. Këtë e bëjnë vetëm që të mos përndiqen për shkak të kryqit të Krishtit.

13 Sepse as vetë ata që janë rrethprerë, nuk e mbajnë Ligjin, por duan që ju të rrethpriteni, që të mburren me mishin tuaj.

14 Sa për mua, mos paça mburrje tjetër, veçse në kryqin e Zotit tonë Jezus Krisht, nëpërmjet të cilit bota është kryqëzuar për mua dhe unë për botën.

15 Sepse ajo që vlen nuk është rrethprerja, as parrethprerja, por krijimi i ri.

16 Të gjithë ata që do të ecin sipas këtij rregulli, paqja dhe mëshira qofshin mbi ta dhe mbi Izraelin e Perëndisë.

17 Tashti e tutje askush të mos më mendojë, sepse unë mbaj shenjat e Jezusit në trupin tim.

18 Hiri i Zotit tonë Jezus Krisht qoftë me frymën tuaj, o vëllezër. Amen.

Efesianëve

Efesianëve - Kapitulli 1

1 Pali, apostulli i Krishtit Jezus sipas vullnetit të Perëndisë, shenjtërve që janë në Efes, besnikë në Krishtin Jezus:

2 Hir dhe paqe paçi prej Perëndisë Atit tonë dhe Zotit Jezus Krisht.

3 I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezus Krisht, i cili na ka bekuar në vendet qiellore me çdo bekim shpirtëror në Krishtin,

4 siç na zgjodhi në Atë përpara themelimit të botës, që të jemi të shenjtë dhe të panjollosur përpara Tij. Me dashuri

5 na paracaktoi për të na birësuar për Vetën e Tij, nëpërmjet Jezus Krishtit, me pëlqimin dhe vullnetin e Tij

6 për lavdërimin e hirit të Tij të lavdishëm, të cilin na e dha falas me anë të Birit të Tij të dashur.

7 Në Atë kemi shpengim nëpërmjet gjakut të Tij, faljen e shkeljeve tona, sipas pasurisë së hirit të Tij,

8 të cilin Ai e derdhi me begati mbi ne me të gjithë mençurinë dhe zgjuarësinë.

9 Na bëri të njohur misterin e vullnetit të Tij, sipas mirësisë së Tij që e kishte caktuar në Krishtin,

10 për të realizuar kur të përmbushet koha planin që është: të përmbledhë në Krishtin të gjitha gjërat në qiej dhe në tokë.

11 Në Atë ne u zgjodhëm gjithashtu si trashëgimtarë, duke u paracaktuar sipas planit të Tij që i kryen të gjitha në përputhje me qëllimin e vullnetit të Tij,

12 që ne, që shpresuam që në fillim në Krishtin, të ishim për lëvdimin e lavdisë së Tij.

13 Edhe ju, pasi dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit, dhe pasi besuat në Atë, morët vulën e Tij, Frymën e Shenjtë të premtuar,

14 që është kapari i trashëgimit tonë, deri në shpengimin e atyre që i përkasin Perëndisë, për lëvdimin e lavdisë së Tij.

15 Prandaj edhe unë, duke dëgjuar për besimin mes jush në Zotin Jezus dhe dashurinë për të gjithë shenjtërit,

16 nuk pushoj së falënderuari për ju, duke ju kujtuar në lutjet e mia;

17 që Perëndia i Zotit tonë Jezus Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë frymë mençurie dhe zbulimi që ta njihni Atë më mirë,

18 dhe t'ju ndriçojë sytë e zemrës, që ta merrni vesh se cila është shpresa me të cilën ju ka thirrur, cila është pasuria e lavdisë së trashëgimisë së Tij ndër shenjtërit,

19 cila është madhështia tepër e madhe e fuqisë së Tij për ne që besojmë, sipas veprimit të fuqisë së Tij të pushtetshme,

20 të cilën Ai e vuri në veprim te Krishti, kur e ngjalli Atë prej të vdekurve dhe e uli në të djathtën e Vet në vendet qiellore,

21 mbi çdo sundim e pushtet, fuqi e zotërim dhe mbi çdo emër që është vënë jo vetëm në këtë jetë, por edhe në atë që po vjen.

22 Vuri gjithçka nën këmbët e Tij, dhe e caktoi Atë si kreun mbi çdo gjë për kishën,

23 e cila është trupi i Tij, plotësia e Atij që i përmbush të gjitha në gjithçka.

Efesianëve - Kapitulli 2

1 Ju ishit të vdekur në shkeljet dhe në mëkatet tuaja,

EFESIANËVE

2 në të cilat ecnit më parë sipas jetës së kësaj bote, duke ndjekur prijësin që sundon mbi ajrin, frymën që tani po vepron në bijtë e mosbindjes.

3 Dikur edhe ne të gjithë jetonim midis tyre duke ndjekur epshtet e mishit tonë, duke kënaqur dëshirat e mishit dhe të mendjes dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, ashtu si edhe të tjerët.

4 Por Perëndia, duke qenë i pasur në mëshirë, për shkak të dashurisë së Vet të madhe me të cilën na deshi,

5 edhe kur ne ishim të vdekur në shkeljet tona, na dha jetë bashkë me Krishtin – nëpërmjet hirit jeni shpëtuar -

6 dhe na ngriti bashkë me Krishtin dhe na uli me Të në vendet qiellore në Krishtin Jezus,

7 për të na treguar në kohët që do të vijnë pasuritë tepër të mëdha të hirit të Tij me anë të mirësisë ndaj nesh në Krishtin Jezus.

8 Sepse me anë të hirit jeni shpëtuar nëpërmjet besimit dhe kjo jo prej vetes suaj, por është dhuratë e Perëndisë,

9 jo prej veprave, që askush të mos mburret.

10 Sepse ne jemi vepër e Tij, të krijuar në Krishtin Jezus për vepra të mira, të cilat Perëndia i ka përgatitur që më parë, që ne t'i vëmë në jetë.

11 Prandaj mos harroni se dikur ju, të lindur si kombe, që quheni "Parrethprerje" prej atyre që e quajnë veten "Rrethprerje" (ajo që kryhet në mish nga dora e njeriut),

12 mos harroni se në atë kohë ju ishit pa Krishtin, të përjashtuar nga qytetaria e Izraelit dhe të huaj për besëlidhjet e premtimit, pa shpresë dhe pa Perëndi në këtë botë.

13 Por tani në Krishtin Jezus ju, që dikur ishit larg, jeni afruar me anë të gjakut të Krishtit.

14 Sepse Ai Vetë është paqja jonë, që i ka bërë një

të dy popujt dhe ka rrëzuar murin e mesëm ndarës, domethënë armiqtësinë, duke shfuqizuar nëpërmjet mishit të Vet

15 Ligjin e përbërë nga urdhëresa dhe rregullore. Ai kishte si qëllim që nga dy të ndërtonte një njeri të ri në Veten e Tij, duke vendosur paqe,

16 dhe t'i pajtonte në një trup të dy me Perëndinë me anë të kryqit, nëpërmjet të cilit Ai vrau armiqtësinë.

17 Ai erdhi dhe ju predikoi paqen juve që ishit larg dhe atyre që ishin afër,

18 sepse nëpërmjet Tij ne të dy mund të hyjmë tek Ati me anë të një Fryme.

19 Kështu pra, ju nuk jeni më të huaj, as të ardhur, por jeni bashkëqytetarë me shenjtërit dhe pjesëtarë të familjes së Perëndisë,

20 të ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, ku Vetë Krishti Jezus është guri i këndit,

21 në të cilin e gjithë ndërtesa, e lidhur bashkë, ngrihet për t'u bërë një tempull i shenjtë në Zotin;

22 në të cilin edhe ju po ndërtoheni së bashku për t'u bërë banesë e Perëndisë në Frymë.

Efesianëve - Kapitulli 3

1 Për këtë arsye them unë, Pali, i burgosuri i Krishtit Jezus për ju kombet,

2 nëse vërtet keni dëgjuar për mbarështimin e hirit të Perëndisë që m'u dha për ju,

3 domethënë misterin, që m'u bë i njohur me anë të një zbuluese, siç kam shkruar shkurtimisht më parë.

4 Duke e lexuar këtë, ju mund të kuptoni sa e njoh unë misterin e Krishtit,

5 i cili te brezat e tjerë nuk iu bë i njohur bijve të

EFESIANËVE

njerëzve, siç iu zbulua tani nëpërmjet Frymës apostujve dhe profetëve të Tij të shenjtë;

6 që kombet të jenë bashkëtrashëgimtare, gjymtyrë të një trupi dhe bashkëpjestare të premtimit në Krishtin Jezus nëpërmjet ungjillit,

7 shërbyes i të cilit u bëra nëpërmjet dhuratës së hirit të Perëndisë që m'u dha falë veprimit të fuqisë së Tij.

8 Mua, më të voglit nga të gjithë shenjtërit, m'u dha ky hir për t'u predikuar kombeve pasuritë e pasosura të Krishtit,

9 dhe për të nxjerrë në dritë [para të gjithëve] mbarështimin e atij misteri, që për epoka ka qenë fshehur në Perëndinë, që i ka krijuar të gjitha.

10 Synimi i Tij ishte që tani, nëpërmjet kishës, t'u bëhej e njohur mençuria e larmishme e Perëndisë sundimtarëve dhe autoriteteve në vendet qiellore,

11 sipas qëllimit të përjetshëm, të cilin Ai e përmbushi në Krishtin Jezus Zotin tonë.

12 Në Atë dhe nëpërmjet besimit në Të, kemi lirinë dhe mundësinë për t'iu afruar Perëndisë me bindje.

13 Prandaj po ju lutem që të mos ju lëshojë zemra për shkak të mundimeve të mia për ju, që janë lavdia juaj.

14 Për këtë arsye po bie në gjunjë përpara Atit,

15 prej të cilit merr emrin e gjithë familja në qiej dhe mbi tokë,

16 që Ai, me anë të pasurisë së lavdisë së Tij, t'ju bëjë të fortë e të fuqishëm nëpërmjet Frymës së Tij në qenien tuaj të brendshme,

17 që Krishti të banojë në zemrat tuaja nëpërmjet besimit. Dhe lutem, që të rrënjosur dhe me themele në dashuri,

18 të jeni në gjendje të kuptoni bashkë me të gjithë shenjtërit sa e gjerë, e gjatë, e lartë dhe e thellë

është dashuria e Krishtit,

19 dhe ta njihni këtë dashuri që tejkalon çdo dije, që ju të mbusheni me të gjithë plotësinë e Perëndisë.

20 Atij që është në gjendje të bëjë shumë më tepër se ato që kërkojmë ose mendojmë ne, sipas fuqisë që vepron brenda nesh,

21 Atij i qoftë lavdia në kishën dhe në Krishtin Jezus në të gjithë brezat për jetë të jetëve. Amen.

Efesianëve - Kapitulli 4

1 Unë pra, i burgosuri i Zotit, ju bëj thirrje të jetoni si njerëz të denjë për thirrjen që ju është bërë.

2 Të jeni tërë përvujtëri dhe butësi, të shtruar, të jeni të duruar me njëri-tjetrin me dashuri,

3 të kujdeseni që të ruani unitetin e Frymës me anë të lidhjes së paqes.

4 Ka një trup dhe një Frymë, ashtu siç është një e vetme shpresa në të cilën u thirrret,

5 ka një Zot, një besim, një pagëzim,

6 ka një Perëndi dhe Atë i të gjithëve, që është mbi të gjithë, nëpërmjet të gjithëve dhe në të gjithë.

7 Por secilit prej nesh i është dhënë hiri sipas masës së dhuratës së Krishtit.

8 Prandaj thuhet: "Duke u ngjitur në lartësi, Ai mori me vete shumë robër dhe u dha dhurata njerëzve."

9 (Ç'kuptim mund të ketë shprehja "U ngjit", veç asaj që Ai, gjithashtu, kishte zbritur në ultësitat e dheut?)

10 Ai që zbriti është po Ai Vetë që u ngjit përmbi të gjithë qiejt, që të mbushë gjithësinë.)

11 Ai disa i caktoi si apostuj, disa të tjerë si profetë,

EFESIANËVE

disa të tjerë si ungjillorë dhe disa të tjerë si barinj dhe mësues,

12 për të përgatitur shenjtërit për punën e shërbesës, për ndërtimin e trupit të Krishtit,

13 derisa të gjithë ne të arrijmë në unitetin e besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, në njeriun e përkryer, në lartësinë e shtatit të plotë të Krishtit,

14 që të mos jemi më foshnja, që lëkundën sa andej këtej nga dallgët dhe që sillen rrotull nga çdo rrymë doktrinash, nga mashtrimi i njerëzve, nga dinakëria e intrigave mashtruese.

15 Përkundazi, duke thënë të vërtetën me dashuri, ne do të rritemi në çdo drejtim në Atë, i cili është koka, domethënë Krishti,

16 nga i cili i gjithë trupi, i lidhur mirë dhe i bashkuar nëpërmjet çdo nyje mbajtëse, ku secila pjesë vepron siç duhet, rritet për t'u ndërtuar me dashuri.

17 Këtë pra, po them dhe e dëshmoj në Zotin, që ju të mos ecni më siç ecin edhe kombet, në kotësinë e mendjes së tyre,

18 të errësuar në gjykim, të shkëputur nga jeta e Perëndisë për shkak të padijes që vepron ndër ta nga ngurtësia e zemrave të tyre.

19 Ata, të ngurtësuar në ndjenjat e tyre, janë dhënë pas shthurjes për t'u zdërhallur në çdo lloj fëlliqësie me lakmi të pangopur.

20 Por ju nuk u mësuar ta njihni kështu Krishtin,

21 nëse vërtet e keni dëgjuar Krishtin dhe ju kanë mësuar në Atë, sipas së vërtetës që është në Jezusin.

22 Përsa i përket mënyrës së jetës suaj të mëparshme, ju kanë mësuar të zhvishni njeriun e vjetër, të korruptuar nga epshet e mashtrimit,

23 të ripërtëriheni në frymën e mendjes suaj

24 dhe të vishni njeriun e ri, të krijuar për të qenë si Perëndia në drejtësi dhe shenjtëri të vërtetë.

25 Prandaj, hiqni dorë nga gënjeshttra dhe secili të flasë të vërtetën me të afërmit, sepse jemi gjymtyrë të njëri-tjetrit.

26 Zemërohuni, por mos mëkatoni. Mos t'ju gjejë perëndimi i diellit duke mbajtur mëri.

27 Mos i lini shteg djallit.

28 Ai që vjedh, të mos vjedhë më, por të mundohet më shumë, duke e bërë të mirën me duart e veta, që të ketë ç't'i japë atij që ka nevojë.

29 Asnjë fjalë e pështirë të mos ju dalë nga goja, por vetëm çka është e mirë për të ndërtuar atje ku ka nevojë, që t'u japë hir atyre që dëgjojnë.

30 Mos e hidhëroni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin jeni vulosur për ditën e shpengimit.

31 Le të spastrohet prej jush çdo pikëllim, zemërim, mëri, bërtitje dhe sharje, bashkë me çdo ligësi.

32 Me njëri-tjetrin të jeni të mirë, zemërbutë, duke e falur njëri-tjetrin, ashtu siç ju ka falur edhe Perëndia në Krishtin.

Efesianëve - Kapitulli 5

1 Bëhuni pra, imitues të Perëndisë, si bij të dashur

2 dhe ecni në dashuri, ashtu siç ju deshi edhe Krishti dhe dha Vetën e Tij për ne, një ofrim dhe flijim erëmirë Perëndisë.

3 Imoraliteti, çdo lloj fëlliqësie apo lakmie as të mos zihen në gojë midis jush, siç u ka hije shenjtërve.

4 Nuk duhet të ketë as paturpësi, as biseda të ndyra, ose përqeshje, të cilat nuk ju kanë hije, por më tepër falënderim.

EFESIANËVE

5 Sepse ta dini mirë, se asnjë njeri i përdalë apo i ndyrë apo lakmitar – një njeri i tillë është idhujtar – nuk gëzon trashëgimi në mbretërinë e Krishtit dhe të Perëndisë.

6 Askush të mos ju mashtrorë me fjalë boshe, sepse për shkak të këtyre gjërave bie zemërimi i Perëndisë mbi bijtë e mosbindjes.

7 Prandaj mos bashkoni me ta.

8 Sepse dikur ishit errësirë, por tani jeni dritë në Zotin. Ecni si fëmijë të dritës

9 (sepse fryti i dritës është në çdo mirësi, drejtësi dhe të vërtetë)

10 dhe përpiquni të gjeni ç'është e kënaqshme për Zotin.

11 Mos merrni pjesë në veprat e pafrytshme të errësirës, përkundrazi t'i qortoni haptas.

12 Sepse është turp madje edhe të thuhet gjërat që bëjnë ata në fshehtësi.

13 Por gjithçka, kur del në shesh prej dritës, bëhet e dukshme,

14 sepse drita është ajo që bën çdo gjë të dukshme. Prandaj thotë: "Zgjohu, ti që fle, ngjallu prej të vdekurve dhe mbi ty do të shndritë Krishti."

15 Prandaj hapini mirë sytë se si ecni, jo si të marrë por, si të mençur,

16 duke shfrytëzuar sa më mirë kohën, sepse ditët janë të liga.

17 Prandaj mos u bëni mendjelehtë, por kuptoni ç'është vullneti i Zotit.

18 Mos u dehni me verë, e cila çon në shthurje, por mbushuni me Frymën,

19 duke u shprehur me njëri-tjetrin në psalme, himne dhe këngë shpirtërore, duke kënduar dhe duke i thurur lavde Zotit në zemrën tuaj,

20 duke falënderuar gjithmonë Perëndinë dhe Atin për të gjitha gjërat në emër të Zotit tonë Jezus Krisht,

21 duke iu nënshtruar njëri-tjetrit në frikën e Krishtit.

22 Ju gra, nënshtroni burrave tuaj, si Zotit.

23 Sepse burri është koka e gruas, ashtu siç është Krishti koka e kishës, që është trupi i Tij, Shpëtimtari i të cilit është Ai Vetë.

24 Ashtu si kisha i nënshtrohet Krishtit, po ashtu edhe gratë t'u nënshtrohen burrave në gjithçka.

25 Burra, duajini gratë, ashtu siç e deshi Krishti kishën dhe dha jetën e Vet për të,

26 që ta shenjtëronte. Ai e pastroi atë duke e larë me ujë nëpërmjet fjalës,

27 që t'i paraqiste Vetes një kishë të lavdishme, pa pasur asnjë njollë apo rrudhë, apo diçka të këtillë, por të shenjtë dhe të papërlyer.

28 Kështu edhe burrat duhet t'i duan gratë e veta si trupin e tyre. Ai që do gruan e vet, do veten e vet.

29 Sepse askush nuk e ka urryer ndonjëherë mishin e vet, por e ushqen dhe përkujdeset për të, siç bën edhe Krishti për kishën,

30 sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të Tij.

31 Për këtë arsye njeriu do të lërë atin dhe nënën dhe do të bashkohet me gruan e vet dhe të dy do të bëhen një mish.

32 Ky mister është i madh; por unë po flas për Krishtin dhe me kishën.

33 Megjithatë secili prej jush ta dojë gruan e vet siç do veten e vet, por dhe gruaja ta nderojë burrin.

Efesianëve - Kapitulli 6

EFESIANËVE

1 Bij, bindjuni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë.

2 Ndero atin dhe nënën tënde, që është urdhërimi i parë i shoqëruar me premtim,

3 që të të shkojë mbarë dhe të kesh jetë të gjatë mbi tokë.

4 Etër, mos i acaroni fëmijët tuaj, por rritini me disiplinën dhe këshillimin e Zotit.

5 Shërbëtorë, bindjuni zotërinjve tuaj që janë të kësaj bote, me frikë dhe të dridhura, me sinqeritetin e zemrës suaj, ashtu siç do t'i bindeshit Krishtit;

6 jo sa për sy e faqe, sa për të kënaqur njerëzit, por si shërbëtorë të Krishtit, duke bërë vullnetin e Perëndisë me gjithë shpirt.

7 Shërbeni me gjithë zemër, siç do t'i shërbenit Zotit dhe jo njerëzve,

8 duke ditur se secili, çfarëdo gjë të mirë që të bëjë, këtë do të marrë prej Zotit, qoftë shërbëtor, qoftë i lirë.

9 Dhe ju zotërinj, të njëjtën gjë bëni ndaj tyre. Hiqni dorë nga kërcënimi, dhe ta merrni vesh se Ai, që është Zoti si i tyre ashtu edhe juaji, është në qiej dhe Ai nuk i mban anën askujt.

10 Së fundi, bëhuni të fortë në Zotin dhe në fuqinë e pushtetit të Tij.

11 Vishni mburojën e plotë të Perëndisë, që të jeni në gjendje t'u bëni ballë kurtheve të djallit.

12 Sepse lufta jonë nuk bëhet kundër krijesave prej gjaku dhe mishi, por kundër krerëve, kundër autoriteteve, kundër sunduesve të kësaj bote të errët, kundër forcave shpirtërore të ligësisë që banojnë në vendet qiellore.

13 Prandaj rrëmbeni mburojën e plotë të Perëndisë, që të jeni në gjendje të qëndroni në ditë të ligë dhe, si t'i keni kryer të gjitha, të jeni të patundur.

14 Qëndroni të fortë pra, me brezin e së vërtetës ngjeshur pas mesit, të veshur me parzmoren e drejtësisë,

15 dhe në këmbë mbathni gatishmërinë e ungjillit të paqes,

16 dhe përmbi të gjitha, rrëmbeni mburojën e besimit, me të cilën do të jeni në gjendje të shuani të gjitha shigjetat e zjarra të të ligut.

17 Merrni përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Frymës, që është fjala e Perëndisë.

18 Lutuni në Frymë, duke përdorur çdo lutje dhe përgjërime në çdo kohë dhe, me këtë në mendje, qëndroni syhapur duke u përgjësuar me ngulmim për të gjithë shenjtërit.

19 Lutuni për mua, që kur të hap gojën, të më vij në fjalë të atilla që të bëj të njohur me guxim misterin e ungjillit,

20 për të cilin jam i dërguari në vargonj. Lutuni që të flas hapur për të, ashtu siç duhet folur.

21 Tikiku, vëllai i dashur dhe shërbyes besnik në Zotin, do t'ju vërë në dijeni për të gjitha, që edhe ju t'i dini rrethanat e mia dhe çfarë bëj unë.

22 E kam dërguar Tikikun te ju pikërisht për këtë qëllim, që të dini si jemi dhe që t'ju japë zemër.

23 Paqe vëllezërve dhe dashuri me besim nga Perëndia Atë dhe Zoti Jezus Krisht.

24 Hir paçin të gjithë ata që e duan Zotin tonë Jezus Krisht me dashuri të pashtershme.

Filipianëve

Filipianëve - Kapitulli 1

1 Pali dhe Timoteu, shërbëtorë të Krishtit Jezus, të gjithë shenjtërve në Krishtin Jezus që janë në Filipi, bashkë me mbikqyrësit dhe dhjakët:

2 Hir dhe paqe paçi nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht.

3 Falënderoj Perëndinë tim sa herë që ju kujtoj,

4 duke u lutur gjithmonë me gëzim në çdo lutje timen për të gjithë ju,

5 për pjesëmarrjen tuaj në ungjillin nga dita e parë deri tani.

6 Pikërisht për këtë jam i bindur se Ai që filloi një vepër të mirë te ju, do ta përfundojë deri në ditën e Krishtit Jezus.

7 E quaj të drejtë ta ndiej këtë për të gjithë ju, meqë ju kam në zemër, sepse qoftë kur jam në vargonj ashtu edhe kur mbroj apo vërtetoj ungjillin, të gjithë ju jeni pjesëmarrës në hir bashkë me mua.

8 Sepse Perëndia është dëshmitari im, se si përmallohem për të gjithë ju me dashurinë e zjarrtë të Krishtit Jezus.

9 Për këtë lutem, që dashuria juaj të mbushullojë gjithnjë e më shumë në njohje dhe gjykim të plotë,

10 që të miratoni më të mirën, në mënyrë që të jeni të pastër dhe të panjollë për ditën e Krishtit,

11 të mbushur me frytin e drejtësisë që vjen nëpërmjet Jezus Krishtit, për lavdinë dhe lëvdimin e Perëndisë.

12 Dua që ta dini, vëllezër, se ato që më kanë ndodhur mua kanë shërbyer për përparimin e mëtejshëm të ungjillit,

13 kështu që vargonjtë e mi për Krishtin janë bërë të njohur në mbarë garnizonin e pallatit si dhe te çdo njeri tjetër.

14 Shumica e vëllezërve, duke besuar në Zotin për shkak të vargonjve të mi, kanë marrë zemër më shumë për ta folur fjalën pa frikë.

15 Ka, vërtet, disa që e predikojnë Krishtin nga smira dhe për grindje, por disa të tjerë të nisur nga vullneti i mirë.

16 Këta e bëjnë vërtet nga dashuria, duke e ditur që jam vënë këtu për të mbrojtur ungjillin.

17 Kurse ata të tjerët e shpallin Krishtin për ambicie vetjake, jo me pastërti, duke menduar se mund të më shkaktojnë mundime ndërsa jam në vargonj.

18 Por, a ka rëndësi kjo? Pavarësisht në cilën mënyrë, qoftë duke u shtirur qoftë me të vërtetë, Krishti predikohet. Për këtë gëzohem dhe do të vazhdoj të gëzohem,

19 sepse e di që kjo do të më vlejë për shpëtimim tim nëpërmjet lutjes suaj dhe ndihmës së Frymës së Jezus Krishtit.

20 Pres me padurim dhe me shpresë që në asgjë të mos turpërohem, por me guxim të madh, si gjithmonë edhe tani, të lartësohet Krishti në trupin tim, qoftë nëpërmjet jetës, qoftë nëpërmjet vdekjes.

21 Sepse për mua të jetosh është Krishti dhe të vdesësh është fitim.

22 Por nëse kam për të jetuar me trup, kjo më jep mundësi të bëj punë të frytshme; nuk e di ç'të zgjedh.

23 Pra, jam i shtrënguar nga të dyja anët; dëshiroj të largohem nga jeta dhe të jem bashkë me Krishtin, çka do të ishte më mirë;

24 megjithatë është më e nevojshme për ju që unë të qëndroj me trup.

25 Duke qenë i bindur për këtë, e di se do të

FILIPIANËVE

qëndroj dhe do të vazhdoj të jem me ju të gjithë, që ju të përparoni dhe të gëzoni në besim,

26 që mburrja juaj për mua të rritet përherë e më shumë në Krishtin Jezus nëpërmjet ardhjes sime përsëri te ju.

27 Çfarëdo që të ndodhë, silluni mirë në mënyrë të denjë për ungjillin e Krishtit; kështu që, si kur të vij e t'ju shoh apo kur të mos jem aty, të dëgjoj që ju po qëndroni të fortë në një frymë, duke luftuar bashkë si një i vetëm për besimin e ungjillit,

28 pa u trembur në asgjë nga kundërshtarët. Kjo për ta është shenjë që paralajmëron shkatërrimin e tyre, ndërsa për ju tregon shpëtimin tuaj – dhe kjo nga Perëndia.

29 Sepse juve ju është dhuruar për hir të Krishtit, që jo vetëm të besoni në Të, por edhe të vuani për Të,

30 meqë po përjetoni të njëjtën betejë që e patë të bëhet tek unë, dhe tani e dëgjoni që po vazhdoj ta bëj.

Filipianëve - Kapitulli 2

1 Nëse ka pra, ndonjë inkurajim në Krishtin, nëse ka ndonjë ngushëllim nga dashuria, nëse ka ndonjë shoqërim me Frymën, nëse ka ndonjë përdëllim dhe dhembshuri,

2 bëjeni atëherë të plotë gëzimin tim, duke pasur të njëjtën mendje, duke pasur të njëjtën dashuri, të bashkuar në shpirt dhe në qëllim.

3 Asgjë mos bëni për ambicie vetjake as për mburrje të kotë, por secili ta shikojë me përvujtëri shokun, duke e çmuar më lartë se veten;

4 secili të mos shikojë vetëm punët e veta, por edhe punët e tjetrit.

5 Këtë qëndrim të mbani midis jush, që ishte edhe në Krishtin Jezus,

6 i cili, megjithëse kishte natyrën e Perëndisë, nuk e shikoi barazinë me Perëndinë si diçka për ta ruajtur me xhelozë,

7 por hoqi gjithçka prej Vetes, duke marrë formë shërbëtori dhe duke u bërë i ngjashëm me njerëzit.

8 Pasi doli me pamje si të njeriut, e përuli Vetveten duke u bërë i bindur deri në vdekje, madje me vdekje në kryq.

9 Prandaj edhe Perëndia e lartësoi Atë dhe i fali emrin që është mbi çdo emër,

10 që në emrin e Jezusit çdo gju të përulet, në qiell, mbi tokë e nën tokë,

11 dhe çdo gjuhë të pohojë që Jezus Krishti është Zoti, për lavdi të Perëndisë Atë.

12 Kështu pra, vëllezërit e mi, siç jeni bindur gjithmonë, jo vetëm në praninë time, por për më tepër tani në mungesën time, vazhdoni të punoni për shpëtimin tuaj me frikë dhe të dridhura,

13 sepse Perëndia është Ai që punon ndër ju, duke bërë që ju të doni dhe të veproni sipas vullnetit të Tij të mirë.

14 Të gjitha bëjini pa u ankuar dhe pa shumë debate,

15 që të jeni pa të meta dhe të pastër, bij të Perëndisë, të panjollosur midis një brezi të mbrapshtë dhe të shtrembër, midis të cilit ju ndriçoni si drita në botë,

16 duke e mbajtur lart fjalën e jetës, që të mund të mburrem në ditën e Krishtit, se nuk vrapova më kot, as u mundova më kot.

17 Por edhe sikur gjaku im të derdhet mbi flijim dhe në shërbesë të besimit tuaj, gëzohem dhe e ndaj gëzimin tim me të gjithë ju.

18 Po ashtu, edhe ju gëzohuni dhe ndajeni gëzimin tuaj bashkë me mua.

19 Shpresoj në Zotin Jezus që t'ju dërgoj së shpejti

FILIPIANËVE

Timoteun, që edhe unë të marr zemër, kur të njihem me rrethanat tuaja.

20 Sepse nuk kam askënd tjetër si atë, në një mendje me mua, që të shqetësohet sinqerisht për punët tuaja.

21 Sepse të gjithë përkujdesen për punët e veta, jo për punët e Jezus Krishtit.

22 Por ju e dini që Timoteu ka dhënë prova, që si biri ndaj të atit ka shërbyer bashkë me mua për ungjillin.

23 Prandaj, shpresoj ta dërgoj menjëherë, sapo të shoh si do të më venë punët

24 dhe jam i bindur në Zotin se edhe unë vetë do të vij së shpejti.

25 Por e pashë të nevojshme t'ju dërgoj Epafroditin, vëllanë, bashkëpunëtorin dhe bashkëlufëtarin tim, të cilin ju gjithashtu e dërguat për të më shërbyer në nevojat e mia.

26 Sepse ai ka mall për të gjithë ju dhe vuan, sepse ju keni dëgjuar për sëmundjen e tij.

27 Dhe vërtet ka qenë i sëmurë në prag të vdekjes, por Perëndia e mëshiroi, dhe jo vetëm atë, por edhe mua, që të mos më shtohet hidhërim mbi hidhërim.

28 Prandaj kam kaq dëshirë t'ju dërgoj atë, që kur ta shihni, të gëzoheni përsëri dhe unë të mos jem edhe aq në ankth.

29 Prandaj priteni në Zotin me gëzim të plotë dhe njerëz të këtyllë t'i nderoni,

30 sepse për veprën e Krishtit ai iu afrua vdekjes, duke vënë në rrezik jetën, që të përmbushë atë që ju nuk mundët ta bënit në shërbimin tuaj për mua.

Filipianëve - Kapitulli 3

1 Së fundi, vëllezërit e mi, gëzohuni në Zotin. Mua

nuk më rëndon t'ju shkruaj të njëjtat gjëra, dhe kjo ju bën më të sigurt.

2 Ruhuni nga qentë, ruhuni nga ata që bëjnë keq, ruhuni nga ata që gjymtojnë mishin,

3 sepse ne jemi rrethprerja e vërtetë, ne që shërbejmë në Frymë Perëndie dhe lëvdohemi në Krishtin Jezus dhe që s'kemi besim në mishin,

4 megjithëse unë vetë kam arsye përse të besoj në mishin. Nëse ndonjë tjetër kujton se ka arsye përse të besojë në mishin, unë edhe më tepër:

5 i rrethprerë ditën e tetë, nga kombi i Izraelit, i fisit të Beniaminit, hebre prej hebrenjsh, sipas Ligjit, farize;

6 sa për zell, përndjekës i kishës, sa për drejtësi që është në Ligjin, pa të meta.

7 Por çfarëdo që për mua ishte fitim, tani e quaj si humbje për Krishtin.

8 E për më tepër, të gjitha gjërat i llogarita si humbje për atë që është shumë e madhe: njohjen e Krishtit Jezus, Zotit tim, për të cilin të gjitha i humba dhe i quaj hedhurina që të fitoj Krishtin

9 dhe të gjendem në Të, duke mos pretenduar ta kem drejtësinë time prej Ligjit, por atë që vjen nëpërmjet besimit në Krishtin, domethënë drejtësinë që buron nga Perëndia në bazë të besimit.

10 Dua ta njoh Krishtin, fuqinë e ngjalljes së Tij dhe pjesëmarrjen në vuajtjet e Tij, duke i ngjarë Atij në vdekje,

11 me shpresën se mund të arrij në ngjalljen nga të vdekurit.

12 Jo se tani e kam arritur këtë, apo kam arritur të jem i përkryer, por po rend se ndoshta e kap atë për të cilën edhe unë jam kapur nga Krishti Jezus.

13 Vëllezër, unë nuk e llogaris veten si një njeri që e ka arritur, por një gjë bëj: harroj ato që janë prapa dhe përpiqem të arrij ato që janë përpara,

FILIPIANËVE

14 rend me synimin për të marrë çmimin e thirrjes qiellore të Perëndisë në Krishtin Jezus.

15 Pra, të gjithë sa jemi të përsosur, këtë të kemi në mend. Nëse mendoni ndonjë gjë ndryshe, edhe për atë do t'ju ndriçojë Perëndia.

16 Megjithatë, prej aty ku kemi arritur, le të vazhdojmë të ecim në të njëjtën rrugë.

17 Më imitoni mua, o vëllezër, dhe vini re ata që ecin sipas shembullit që ju kemi dhënë ne.

18 Sepse, siç ju kam folur shpeshherë, por tani po jua them madje me lot ndër sy, shumë veta jetojnë si armiq të kryqit të Krishtit.

19 Por fundi i tyre është shkatërrimi, perëndia i tyre është barku dhe lavdërohen për gjëra që duhej të turpëroheshin, dhe e kanë mendjen te gjërat tokësore.

20 Kurse atdheu ynë është në qiej, prej nga presim me padurim një Shpëtimtar, Zotin Jezus Krisht,

21 i cili do ta shndërrojë trupin tonë të përvuajtur që të ketë të njëjtën trajtë me trupin e Tij të lavdishëm, duke ushtruar fuqinë që Ai ka për t'ia nënshtruar gjithçka Vetes së Vet.

Filipianëve - Kapitulli 4

1 Prandaj, vëllezërit e mi të dashur dhe fort të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, kështu të qëndroni në Zotin, o miqtë e mi të dashur.

2 I lutem Evodisë dhe i lutem Sintikës që të puqen në mendime në Zotin.

3 Po, edhe ty, o bashkëpunëtor besnik, po të lutem t'i ndihmosh këto gra, të cilat luftuan bashkë me mua për ungjillin, bashkë me Klementin dhe me bashkëpunëtorët e mi të tjerë, emrat e të cilëve janë në librin e jetës.

4 Gëzohuni në Zotin gjithmonë. Përsëri do ta

them, gëzohuni!

5 Le ta njohin të gjithë njerëzit zemërbutësinë tuaj. Zoti është pranë.

6 Mos u shqetësoni për asgjë, por në çdo gjë ia bëni të ditur Perëndisë kërkesat tuaja në lutje dhe përgjërëm duke shprehur falënderim.

7 Dhe paqja e Perëndisë, që tejkalon çdo zgjuarsi, do t'i ruajë zemrat dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus.

8 Së fundi, vëllezër, çdo gjë që është e vërtetë, çdo gjë që është fisnike, çdo gjë që është e drejtë, çdo gjë që është e pastër, çdo gjë që është e dashur, çdo gjë që ka emër të mirë, në ka ndonjë gjë të vërtetshme ose që meriton të lavdërohet, këto t'i keni në mendje.

9 Vini në jetë ato që keni mësuar, që keni marrë, që keni dëgjuar dhe që keni parë në mua, dhe Perëndia i paqes do të jetë me ju.

10 U gëzova shumë në Zotin, që tani më në fund kujdesi juaj për mua u gjallërua përsëri; vërtet ju e kishit në mend, por nuk ju ishte dhënë rasti.

11 Nuk po e them se kam nevojë, sepse unë jam mësuar të jem i kënaqur në çfarëdo gjendje që të jem.

12 Di edhe të jem i përvuajtur, edhe të jetoj në mes të mirash; në çdo vend dhe në gjithçka kam mësuar edhe të ngijem edhe të kem uri, edhe të kem me tepri edhe të jem ngushtë.

13 Gjithçka jam në gjendje ta përballoj nëpërmjet Atij që më jep fuqi.

14 Megjithatë, mirë keni bërë që morët pjesë me mua në mundimin tim.

15 Dhe siç e dini vetë, o filipianë, në fillim të predikimit të ungjillit, kur u largova nga Maqedonia, asnjë kishë përveç jush nuk mori pjesë në veprimet e dhënies dhe të marrjes.

16 Sepse edhe në Selanik ju më dërguat ndihma

FILIPIANËVE

kur kisha nevojë, jo vetëm një herë, por disa herë.

17 Jo se po kërkoj dhuratë, por kërkoj frytin që do të kthehet në dobinë tuaj.

18 Tani kam gjithçka që më duhet dhe me tepri; jam mbushur plot duke marrë nga Epafroditi dhuratat që më dërguat ju, një aromë erëmirë, një flijim i pranueshëm, që e kënaq Perëndinë.

19 Dhe Perëndia im do t'ua përmbushë të gjitha nevojat sipas pasurisë së Tij plot lavdi në Krishtin Jezus.

20 Perëndisë dhe Atit tonë i qoftë lavdia për jetë të jetëve. Amen.

21 Përshëndetni të gjithë shenjtërit në Krishtin Jezus. Vëllezërit që janë me mua, ju përshëndesin.

22 Të gjithë shenjtërit ju përshëndesin, por sidomos ata nga shtëpia e Cezarit.

23 Hiri i Zotit Jezus Krisht qoftë me shpirtin tuaj.

Kolosianëve

Kolosianëve - Kapitulli 1

1 Pali, apostull i Krishtit Jezus me vullnetin e Perëndisë, dhe Timoteu vëllai ynë,

2 shenjtërve dhe vëllezërve besnikë në Krishtin në Kolosë: Hir dhe paqe nga Perëndia Ati ynë.

3 Falënderojmë Perëndinë, Atin e Zotit tonë Jezus Krisht, duke u lutur gjithmonë për ju,

4 pasi dëgjuam për besimin tuaj në Krishtin Jezus dhe për dashurinë që ju keni për të gjithë shenjtërit,

5 për shkak të shpresës që është ruajtur për ju në qiej, për të cilën keni dëgjuar më parë në fjalën e së vërtetës, në ungjillin,

6 që ka ardhur te ju. Ashtu si në gjithë botën ky ungjill po jep fryt e po rritet edhe tek ju, që nga dita që ju e dëgjuat dhe e morët vesh hirin e Perëndisë në vërtetësi.

7 Ju e mësuat nga Epafra, bashkëshërbëtori ynë i dashur, i cili është shërbëtor besnik i Krishtit për ju,

8 i cili edhe na e bëri të qartë dashurinë tuaj në Frymë.

9 Prandaj edhe ne, që nga dita që e dëgjuam, nuk kemi pushuar së luturi për ju duke kërkuar që ju të mbusheni me njohjen e vullnetit të Tij me çdo mençuri dhe zgjuarsia shpirtërore,

10 që ju të mund të jetoni në mënyrë të denjë për Zotin, për ta kënaqur në gjithçka, duke dhënë fryt në çdo vepër të mirë dhe duke u rritur në njohjen e Perëndisë,

11 duke u forcuar me çdo fuqi, sipas pushtetit të lavdisë së Tij, që të ngulmoni e të keni durim të madh,

12 duke falënderuar me gëzim Atin, që ju ka bërë

të mundur të merrni pjesë në trashëgimin e shenjtërve në mbretërinë e dritës.

13 Ai na ka shpëtuar nga pushteti i errësirës dhe na ka sjellë në mbretërinë e Birit të Vet të dashur,

14 në të cilin ne kemi shpengim, domethënë faljen e mëkateve.

15 Ai është shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i gjithë krijimit.

16 Sepse prej Tij u krijuan të gjitha gjërat, si në qiej edhe mbi tokë, të dukshmet dhe të padukshmet, qofshin frone, zotërime, principata, a pushtete, të gjitha gjërat u krijuan prej Tij dhe për Të.

17 Ai është përpara gjithçkaje dhe gjithçka qëndron e bashkuar në Të.

18 Ai është gjithashtu koka e trupit, domethënë e kishës; Ai është fillimi, i parëlinduri i atyre që ngjallen nga të vdekurit, që Ai Vetë të zërë vendin e parë në gjithçka.

19 Sepse Ati i pëlqeu që në Të të banojë e gjithë plotësia e Tij

20 dhe nëpërmjet Tij të pajtojë me Vetën e Vet të gjitha gjërat mbi tokë, dhe ato në qiej, duke bërë paqe me anë të gjakut që Ai derdhi në kryq, [nëpërmjet Tij].

21 Megjithëse edhe ju dikur ishit kthyer në të huaj dhe armiq me mendje duke bërë punë të liga,

22 por tani Ai ju ka pajtuar në trupin e Vet prej mishi nëpërmjet vdekjes, për t'ju paraqitur para Tij të shenjtë, pa të meta dhe pa të sharë,

23 nëse vërtet vazhdoni në besim të ngritur mbi themele dhe të patundur, duke mos luajtur nga shpresa e ungjillit që keni dëgjuar, ungjillit që i është shpallur të gjithë krijimit nën qiell dhe për të cilin unë, Pali, u bëra shërbyes.

24 Tani gëzohem me vuajtjet e mia për ju dhe i plotësoj në mishin tim ato që u mungojnë vuajtjeve të Krishtit, për hir të trupit të Tij, që është kisha.

KOLOSIANËVE

25 Për këtë jam bërë shërbyes sipas misionit që më ka besuar Perëndia, që t'ju predikoj në mënyrë të plotë fjalën e Perëndisë,

26 misterin që ka qenë fshehur për shekuj dhe breza të tërë, por që tani u është shfaqur shenjtërve të Tij.

27 Këtyre Perëndia deshi t'u bënte të njohur ndër kombet sa e madhe është pasuria e lavdisë së këtij misteri, që është Krishti në ju, shpresa e lavdisë.

28 Atë po shpallim ne, duke paralajmëruar çdo njeri dhe duke mësuar gjithkënd me çdo mençuri, për ta bërë secilin të përkryer në Krishtin.

29 Për këtë edhe po mundohem, duke u përpjekur me gjithë energjinë e Tij, që vepron fuqishëm tek unë.

Kolosianëve - Kapitulli 2

1 Sepse dua që ta dini se ç'luftë të madhe po bëj për ju, për ata në Laodiki dhe për të gjithë ata që nuk më kanë parë mua vetë,

2 që të marrin zemër e të lidhen së bashku në dashuri, që të kenë gjithë pasurinë që i lejon ta kuptojnë plotësisht, për të njohur kështu misterin e Perëndisë, domethënë Krishtit,

3 në të cilin janë të fshehura të gjitha thesaret e mençurisë dhe të dijes.

4 E them këtë që askush të mos ju mashtrojë me fjalime joshëse.

5 Edhe pse me trup nuk jam aty, megjithatë jam bashkë me ju në frymë dhe gëzohem kur shoh sa të rregullt jeni dhe sa i qëndrueshëm është besimi juaj në Krishtin.

6 Prandaj, siç e pranuat Krishtin Jezus si Zot, ashtu të ecni në Atë,

7 të rrënjosur fort e të ndërtuar në Të, të forcuar

në besim, ashtu siç ju kanë mësuar, duke qenë plot mirënjohje.

8 Hapni sytë se mos ju zë dikush rob me anë të filozofisë dhe mashtrimeve të kota, që mbështeten në traditën e njerëzve dhe në parimet themelore të botës dhe jo në Krishtin.

9 Sepse në Të banon trupërisht e gjithë plotësia e Hyjnisë,

10 dhe në Të juve ju është dhënë plotësia e Tij, e Atij që është kreu i çdo sundimi dhe pushteti.

11 Tek Ai morët rrethprerjen, jo me rrethprerje të kryer nga duar njerëzish, duke hequr mish nga trupi ynë, por me anë të rrethprerjes së bërë nga Krishti,

12 duke u varrosur bashkë me Të në pagëzim, në të cilin ju gjithashtu u ngjallët bashkë me Të nëpërmjet besimit në fuqinë e Perëndisë, që e ngjalli Atë nga të vdekurit.

13 Kur ishit të vdekur në shkeljet tuaja dhe në parrethprerjen e mishit tuaj, Perëndia ju bëri të gjallë bashkë me Krishtin. Ai na i fali të gjitha shkeljet,

14 duke e fshirë dokumentin që ishte kundër nesh bashkë me urdhërimet që ishin në dëmin tonë; Ai e zhduku fare, duke e gozhduar në kryq.

15 Pasi i zhveshi nga armët sunduesit dhe autoritetet, Ai i nxori hapur në shesh, duke ngadhënjyer mbi ta në Kryq.

16 Prandaj askush të mos ju gjykojë për ato që hani e pini, apo për festën, hënën e re ose të shtunat,

17 të cilat janë hije e atyre që do të vijnë, kurse realiteti është në Krishtin.

18 Askush të mos ju mashtrojë e t'ju marrë shpërblimin, duke u zbavitur me përvujtëri të rreme dhe me adhurim engjëjsh, duke u marrë me vegime vetjake, duke u krekosur më kot me mendjen e tij të mishit,

KOLOSIANËVE

19 duke humbur lidhjen me kokën, prej nga i gjithë trupi, që qëndron dhe lidhet bashkë nga nyjat dhe lidhëset, rritet siç e bën të rritet Perëndia.

20 Përderisa vdiqët bashkë me Krishtin për të qenë të vdekur për parimet themelore të botës, përse atëherë veproni sikur të jetonit në botë, duke iu nënshtruar urdhërimeve si,

21 "Mos e merr këtë, mos e shijo atë, mos prek atë"?

22 Këto u përkasin gjërave që prishen nga përdorimi, sepse mbështeten në urdhëresa dhe mësimet njerëzish.

23 Këto vërtet kanë një pamje mençurie, me një lloj fetarie të vetëdëshiruar, me përvujtëri të rreme dhe trajtim të ashpër të trupit, por në të vërtetë nuk vlejnë për të përmbajtur kënaqësitë e mishit.

Kolosianëve - Kapitulli 3

1 Pra, nëse jeni ngjallur bashkë me Krishtin, kërkoni gjërat lart, aty ku është Krishti, i ulur në të djathtë të Perëndisë.

2 Mendoni për gjërat lart, jo për gjërat mbi tokë.

3 Sepse ju keni vdekur dhe jeta juaj tani është fshehur bashkë me Krishtin te Perëndia.

4 Kur të shfaqet Krishti, që është jeta juaj, atëherë edhe ju do të shfaqeni bashkë me Të në lavdi.

5 Prandaj bëjini të vdekura gjymtyrët tuaja që janë mbi tokë: imoralitetin, ndyrësinë, pasionin, dëshirën e keqe dhe lakminë, që është idhujtari.

6 Të gjitha këto gjëra sjellin zemërimin e Perëndisë (mbi bijtë e mosbindjes).

7 Edhe ju dikur kështu jetonit, të zhytur në këto vese.

8 Por tani edhe ju lërnini mënjane të gjitha këto,

zemërimin, mërinë, ligësinë, sharjen, fjalët e ndyra nga goja juaj.

9 Mos gënjeni njëri-tjetrin, sepse ju keni zhveshur njëriun e vjetër bashkë me veprimet e tij

10 dhe keni veshur të riun që ripërtërihet me një njohje të vërtetë sipas shëmbëllesës së Atij që e krijoi atë,

11 ku nuk ka as grek as jude, as të rrethprerë as të parrethprerë, barbar, skit, skllav ose të lirë, por Krishti është gjithçka e në të gjithë.

12 Vishuni pra, si të zgjedhur të Perëndisë, të shenjtë dhe të dashur, me zemërdhembshuri, me mirësi, përvujtëri, butësi, zemërgjerësi dhe durim,

13 duke e duruar dhe duke e falur njëri-tjetrin, në paçi ndonjë ankesë kundër njëri-tjetrit. Siç ju fali Zoti, ashtu të bëni edhe ju.

14 Pastaj mbi të gjitha këto, vishuni me dashurinë që i bashkon ato në një lidhje të përsosur.

15 Le të sundojë paqja e Krishtit në zemrat tuaja, për të cilën edhe u thirrët në një trup; të jeni mirënjohës.

16 Le të banojë begatshëm fjala e Krishtit midis jush, duke e mësuar dhe këshilluar me çdo mençuri njëri-tjetrin, duke i kënduar Perëndisë me psalme, himne dhe këngë të përshpirtshme me mirënjohje në zemrat tuaja.

17 Çfarëdo që të bëni, me fjalë ose me vepra, bëjeni në emër të Zotit Jezus, duke e falënderuar nëpërmjet Tij Perëndinë Atë.

18 Gra, t'i nënshtroheni burrave tuaj, siç ka hije në Zotin.

19 Burra, duajini gratë tuaja dhe mos jini të vrazhdë ndaj tyre.

20 Fëmijë, bindjuni prindërve tuaj në gjithçka, sepse kjo i pëlqen Zotit.

21 Etër, mos i acaroni fëmijët tuaj, që të mos u

KOLOSIANËVE

ligështohet zemra.

22 Shërbëtorë, bindjuni në gjithçka zotërinjve tuaj sipas mishit, jo me shërbime sa për t'u dukur, si ata që kënaqin njerëzit, por me thjeshtësinë e zemrës, duke pasur frikë Zotin.

23 Çfarëdo që të bëni, ta kryeni me gjithë zemër, si për Zotin dhe jo për njerëzit,

24 duke e ditur se nga Zoti do të merrni shpërblimin e trashëgimisë. Është Zoti Krisht Ai të cilit po i shërbeni.

25 Sepse ai që bën paudhësira, do të vuajë pasojat e paudhësive që ka bërë pavarësisht se kush është.

Kolosianëve - Kapitulli 4

1 Ju zotërinj, u siguroni drejtësi dhe barazi shërbëtorëve tuaj, duke ditur që edhe ju keni një Zot në qiell.

2 T'i përkushtoheni lutjes, duke qenë syçelë në të dhe mirënjohës.

3 Në të njëjtën kohë lutuni edhe për ne, që Perëndia të na hapë një derë për fjalën, që të shpallim misterin e Krishtit, për të cilin gjendem i burgosur.

4 Lutuni që ta paraqes atë qartë ashtu siç duhet ta predikoj.

5 Silluni me mençuri ndaj atyre që janë jashtë, duke shfrytëzuar çdo rast.

6 Fjala juaj të jetë gjithmonë plot hir, e rregulluar me kripë, që të dini si duhet t'i përgjigjeni gjithësecilit.

7 Për sa më takon mua, të gjitha do t'jua bëjë të njohura Tikiku, vëllai i dashur, shërbyesi besnik dhe bashkëshërbëtori në Zotin,

8 të cilin jua kam dërguar pikërisht për këtë, që t'i dini rrethanat tona dhe që t'ju japë zemër.

9 Ai po vjen bashkë me Onesimin, vëllanë besnik dhe të dashur, i cili është nga tuajt. Ata do t'ju njoftojnë për të gjitha punët e këtushme.

10 Ju përshëndet Aristarku, i burgosur bashkë me mua, dhe Marku, kushëriri i Barnabës (për të cilin keni marrë porosi; po të vijë tek ju, mirëpriteni),

11 si edhe Jezusi, që quhet Just. Këta janë të vetmit nga rrethprerja që më ndihmuan për mbretërinë e Perëndisë, dhe që kanë qenë ngushëllim për mua.

12 Ju përshëndet Epafra, që është nga tuajt, shërbëtor i Krishtit [Jezus], që mundohet gjithmonë për ju në lutjet e veta, që ju të qëndroni të përkryer dhe plotësisht të bindur ndaj gjithë vullnetit të Perëndisë.

13 Po dëshmoj për të se ai po mundohet shumë për ju, për ata në Laodiki dhe për ata në Hierapolis.

14 Ju përshëndet Lluka, mjeku i dashur, si edhe Dema.

15 Përshëndetini vëllezërit që janë në Laodiki, Nimpfen si edhe kishën që mbledhet në shtëpinë e saj.

16 Dhe kur të lexohet kjo letër midis jush, kujdesuni që të lexohet edhe në kishën e laodikianëve. Edhe ju po ashtu ta lexoni letrën nga Laodikia.

17 I thoni Arkipit: "Shiko që ta plotësosh shërbesën që ke marrë në Zotin."

18 Përshëndetja u shkrua me dorën time, të Palit. Kujtoni burgimin tim. Hiri qoftë me ju.

1 Selanikasve

1 Selanikasve - Kapitulli 1

1 Pali, Silvani dhe Timoteu kishës së selanikasve në Perëndinë Atë dhe në Zotin Jezus Krisht: Paçi hir dhe paqe.

2 Falënderojmë gjithmonë Perëndinë për të gjithë ju, duke ju përmendur në lutjet tona,

3 duke kujtuar vazhdimisht përpara Perëndisë dhe Atit tonë veprën tuaj të krijuar nga besimi, mundimin e nxitur nga dashuria dhe qëndresën tuaj të frymëzuar nga shpresa në Zotin tonë Jezus Krisht.

4 E dimë, vëllezër, të dashur prej Perëndisë, që ju jeni të zgjedhurit e Tij,

5 sepse ungjilli ynë nuk erdhi te ju vetëm me fjalë, por edhe me fuqi, me Frymë të Shenjtë dhe me bindje të thellë. Ju e dini ç'loj jete bëmë ne midis jush nga dashuria për ju.

6 Edhe ju u bëtë imituesit tanë dhe të Zotit, duke e pranuar fjalën në mes të mundimeve të mëdha me gëzimin e Frymës së Shenjtë.

7 Dhe kështu u bëtë shembull për të gjithë ata që besojnë, në Maqedoni dhe në Akai.

8 Sepse fjala e Zotit ushtoi prej jush jo vetëm në Maqedoni dhe në Akai, por fama e besimi juaj në Perëndinë është përhapur kudo, kështu që ne nuk kemi nevojë të flasim më për këtë.

9 Sepse vetë ata tregojnë për ne, se si na pritët dhe si ju u kthyet nga idhujt te Perëndia për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë dhe të vërtetë

10 dhe për të pritur Birin e Tij nga qiejt, të cilin Ai e ngjalli prej të vdekurve, Jezusin, që na shpëton nga zemërimi që po vjen.

1 Selanikasve - Kapitulli 2

1 Sepse ju vetë, vëllezër, e dini se ardhja jonë te ju nuk ishte e kotë,

2 por edhe pse kishim vuajtur më parë dhe ishim keqtrajtuar, siç e dini, në Filipi, megjithatë patëm guximin në Perëndinë tonë për t'ju folur juve ungjillin e Perëndisë në mes të kundërshtimeve të mëdha.

3 Sepse thirrja jonë nuk vjen nga gabimi, as nga motive të papastra, as me mashtrim.

4 Përkundrazi, ne flasim si njerëz të miratuar nga Perëndia për t'iu besuar ungjilli. Nuk përpiqemi t'u pëlqejmë njerëzve, por Perëndisë, që heton zemrat tona.

5 Sepse, siç e dini, ne kurrë nuk përdorëm fjalë lajkatare, as nuk u shtirëm për qëllime lakmitare; Perëndia është dëshmitar.

6 Nuk kërkuam lavdi as prej njerëzve, as prej jush e as prej të tjerëve,

7 megjithëse si apostuj të Krishtit mund t'ju bëheshim barrë, por u treguam të butë në mes jush, si mëndesha që rrit me ngrohtësi fëmijët e vet.

8 Kështu, me këtë dashuri të madhe në zemër për ju, ishim gati të ndanim me ju jo vetëm ungjillin e Perëndisë, por edhe jetën tonë, sepse ju jeni bërë kaq të dashur për ne.

9 Sepse ju e mbani mend, vëllezër, lodhjen dhe mundin tonë, se si punonim natë e ditë për të mos iu bërë barrë asnjërit prej jush, ndërsa shpallnim mes jush ungjillin e Perëndisë.

10 Ju jeni dëshmitarë, po kështu edhe Perëndia, si u sollëm me shenjtëri, drejtësi dhe pa të meta me ju besimtarët;

11 ashtu siç edhe e dini se si e trajtuam secilin prej jush, siç vepron ati me bijtë e vet,

12 duke ju dhënë zemër, duke ju ngushëlluar dhe

1 SELANIKASVE

duke dëshmuar, që ju të ecni në mënyrë të denjë për Perëndinë që ju thërret në mbretërinë dhe në lavdinë e Vet.

13 Për këtë arsye edhe ne vazhdimisht falënderojmë Perëndinë, se kur morët prej nesh mesazhin e Perëndisë, e pranuat jo si fjalë njerëzish por, siç është në të vërtetë, fjalë Perëndie, që vepron gjithashtu midis jush që besoni.

14 Sepse ju, vëllezër, u bëtë imitues të kishave të Perëndisë në Jude, që janë në Jezus Krishtin, sepse edhe ju vetë vuajtët prej bashkëvendasve tuaj, ashtu si edhe ata prej judenjve,

15 të cilët vranë edhe Zotin Jezus, edhe profetët dhe ne na përdoqën. Ata nuk i pëlqejnë Perëndisë dhe janë në armiqësi me të gjithë njerëzit,

16 duke na penguar ne që t'u flasim kombeve që këta të shpëtohen; dhe kështu ata gjithmonë e mbushin masën e mëkateve të tyre. Por zemërimi mbi ta ka arritur deri në pikën e fundit.

17 Por ne, vëllezër, pasi na ndanë prej jush për një kohë të shkurtër, me trup, por jo me zemër, u përpoqëm edhe më tepër që t'ju shohim nga malli i madh.

18 Prandaj deshëm të vijmë te ju – unë, Pali, më shumë se njëherë – por Satani na ndaloi.

19 Sepse, cila është shpresa jonë, gëzimi ynë apo kurora e lëvdimit tonë përpara Zotit tonë Jezus kur Ai do të vijë? A nuk jeni ju?

20 Sepse ju jeni lavdia dhe gëzimi ynë.

1 Selanikasve - Kapitulli 3

1 Prandaj, duke mos duruar më, na u duk më mirë të qëndronim vetëm pa njerëz të tjerë në Athinë.

2 Kështu dërguam Timoteun, vëllanë tonë dhe bashkëpunëtorin e Perëndisë në ungujllin e Krishtit, që t'ju forcojë e t'ju japë zemër në besimin tuaj,

3 që askush të mos lëkundet nga këto mundime. Sepse ju vetë e dini se për këtë jemi caktuar.

4 Sepse, vërtet, kur ishim me ju, vazhdimisht ju thoshim se do të kalonim mundime dhe, siç e dini, ashtu ndodhi.

5 Prandaj, edhe unë, duke mos duruar më, dërgova një njeri që të marr vesh për besimin tuaj, sepse kisha frikë se ju kishte tunduar tunduesi dhe mundi ynë do të ishte i kotë.

6 Por tani Timoteu sapo u kthye te ne prej jush, duke na sjellë lajme të mira për besimin dhe dashurinë tuaj. Ai na tha që ju gjithmonë na keni kujtuar me dashuri, se keni dëshirë të madhe të na shihni, ashtu si edhe ne ju.

7 Prandaj, vëllezër, me gjithë nevojat dhe mundimet tona, e ndiejmë veten të ngushëlluar për ju nëpërmjet besimit tuaj.

8 Sepse ne tani jetojmë, po të qëndroni ju fort në Zotin.

9 Si mund ta falënderojmë Perëndinë për ju për të gjithë gëzimin që ndiejmë prej jush përpara Perëndisë sonë?

10 Natë e ditë lutemi pa fund që t'ju shohim dhe të plotësojmë mangësitë e besimit tuaj.

11 Vetë Perëndia, Ati ynë, dhe Zoti ynë Jezus na e drejtoftë rrugën tonë për te ju.

12 Jua shtoftë Zoti dhe jua bëftë të begatshme dashurinë për njëri-tjetrin dhe për të gjithë, ashtu siç bëjmë edhe ne për ju.

13 Jua bëftë zemrat të forta që të jeni pa të meta në shenjtëri përpara Perëndisë dhe Atit tonë kur të vijë Zoti ynë Jezus me të gjithë shenjtët e Vet. [Amen]

1 Selanikasve - Kapitulli 4

1 Më në fund, vëllezër, ne po ju lutemi dhe ju

1 SELANIKASVE

bëjmë thirrje në Zotin Jezus, që, siç mësuat prej nesh se si duhet të ecni dhe t'i pëlqeni Perëndisë (sikundër edhe po ecni), të bëheni edhe më të përkryer.

2 Sepse ju e dini çfarë rregullash ju dhamë nëpërmjet Zotit Jezus.

3 Sepse ky është vullneti i Perëndisë, shenjtërimi juaj, që ju të qëndroni larg imoralitetit,

4 që secili prej jush të dijë si të sundojë trupin e vet në shenjtëri dhe me nder,

5 jo me pasione epshi, siç bëjnë kombet që nuk e njohin Perëndinë,

6 që askush të mos lëndojë e të mos mashtrojë vëllanë e vet në këtë punë, sepse Zoti është shpagimtari për të gjitha këto gjëra, siç ju kemi paralajmëruar tashmë dhe kemi dëshmuar.

7 Sepse Perëndia nuk na ka thirrur në papastërti, por në shenjtëri.

8 Prandaj ai që përbuz këtë, nuk përbuz njeriun, por Perëndinë që ju jep juve Frymën e Tij të Shenjtë.

9 Sa për dashurinë vëllazërore, ju nuk keni nevojë që t'ju shkruajnë, sepse ju vetë jeni të mësuar nga Perëndia që ta doni njëri-tjetritin.

10 Sepse në të vërtetë ju këtë e bëni ndaj të gjithë vëllezërve që janë në tërë Maqedoninë. Por ne, vëllezër, ju bëjmë thirrje që ta shtoni edhe më shumë

11 dhe të përpiqeni për një jetë të qetë, të shikoni punën tuaj dhe të punoni me duart tuaja, siç ju kemi udhëzuar,

12 që të silleni siç duhet ndaj atyre që janë jashtë dhe të mos keni nevojë për askënd.

13 Por nuk duam t'ju lëmë në padije, vëllezër, edhe për ata që janë në gjumë, që të mos trishtoheni, siç bëjnë ata që nuk kanë shpresë.

14 Sepse nëse besojmë se Jezusi vdiq dhe u ngjall përsëri, po ashtu Perëndia do të sjellë me Të ata që kanë rënë në gjumë në Jezusin.

15 Po jua themi sipas fjalës së Zotit, se ne që jemi gjallë, dhe do të mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të dalim përpara atyre që kanë rënë në gjumë.

16 Sepse Vetë Zoti, me një urdhër, me zërin e kryeengjellit dhe me trumbetën e Perëndisë, do të zbresë prej qielli dhe të vdekurit në Krishtin do të ngjallen të parët.

17 Pastaj, ne që jemi ende gjallë e që do kemi mbetur, do të rrëmbelemi bashkë me ta në një re për të takuar Zotin në ajër dhe kështu do të jemi gjithmonë bashkë me Zotin.

18 Prandaj jepini zemër njëri-tjetrit me këto fjalë.

1 Selanikasve - Kapitulli 5

1 Dhe sa për kohët dhe stinët, vëllezër, ju nuk keni nevojë t'ju shkruaj.

2 Sepse ju vetë e dini më së miri se dita e Zotit do të vijë si kusari natën.

3 Kur të thuhet: "Paqe dhe siguri!" atëherë mbi ta do të bjerë papritur shkatërimi, si dhimbjet e lindjes për gruan shtatzënë, dhe ata nuk do të shpëtojnë.

4 Por ju, vëllezër, nuk jeni në errësirë, që kjo ditë t'ju zërë në befasi si kusarin,

5 sepse ju të gjithë jeni bij të dritës dhe bij të ditës. Ne nuk jemi të natës as të errësirës.

6 Kështu pra, le të mos flemë siç bëjnë të tjerët, por të jemi syhapur dhe esëll.

7 Sepse ata që flenë, e bëjnë gjumin natën, dhe ata që dehen, natën dehen.

8 Por, meqë ne jemi të ditës, le të qëndrojmë esëll,

1 SELANIKASVE

duke veshur parzmoren e besimit dhe të dashurisë dhe duke pasur si përkrenare shpresën e shpëtimit.

9 Sepse Perëndia nuk na ka caktuar të përjetojmë zemëratën e Vet, por për të marrë shpëtimin nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krisht,

10 i cili vdiq për ne, që si kur jemi zgjuar ashtu edhe fjetur, të jetojmë bashkë me Të.

11 Prandaj jepini zemër njëri-tjetrit dhe ndërtoni njëri-tjetrin, siç edhe po bëni në të vërtetë.

12 Ne kërkojmë prej jush, vëllezër, që t'i vlerësoni ata që mundohen midis jush, që ju drejtojnë në Zotin dhe që ju udhëzojnë.

13 T'i vlerësoni shumë lart në dashuri për shkak të punës së tyre. Të jetoni në paqe me njëri-tjetrin.

14 Ju bëjmë thirrje, vëllezër, që të qortoni dembelët, të inkurajoni zemërlëshuarit, të përkrahni të dobët dhe të jeni të duruar me të gjithë.

15 Shikoni që askush të mos ia kthejë tjetrit të keqen me të keqe, por gjithmonë synoni të mirën për njëri-tjetrin dhe për të gjithë.

16 Gjithmonë gëzohuni.

17 Pa pushim lutuni.

18 Për çdo gjë falënderoni, sepse ky është vullneti i Perëndisë për ju në Krishtin Jezus.

19 Frymën mos e shuani.

20 Profecitë mos i përbuzni,

21 por çdo gjë shqyrtojeni me kujdes. Mbahuni fort pas së mirës.

22 Qëndroni larg çdo forme të së ligës.

23 Vetë Perëndia i paqes ju shenjtëroftë ju tërësisht dhe tërë fryma, shpirti dhe trupi juaj të ruhet pa të meta në ardhjen e Zotit tonë Jezus Krisht.

24 Ai që ju thërret, është besnik, dhe do t'i bëjë të gjitha këto.

25 Vëllezër, lutuni [edhe] për ne.

26 Përshëndetini të gjithë vëllezërit me një puthje të shenjtë.

27 Ju përgjëroj me be në Zotin që letra t'u lexohet të gjithë vëllezërve.

28 Hiri i Zotit tonë Jezus Krisht qoftë me ju.

2 SELANIKASVE

2 Selanikasve

2 Selanikasve - Kapitulli 1

1 Pali, Silvani dhe Timoteu kishës së selanikasve në Perëndinë Atin tonë dhe Zotin Jezus Krisht:

2 Paçi hir dhe paqe nga Perëndia Ati [ynë] dhe Zoti Jezus Krisht.

3 Duhet të falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju, vëllezër, ashtu siç duhet, sepse besimi juaj po rritet gjithnjë e më shumë dhe po shtohet shumë dashuria që secili prej jush ka për njëri-tjetrin.

4 Prandaj, vetë ne mburremi me ju ndër kishat e Perëndisë për këmbënguljen dhe besimin tuaj mes gjithë përndjekjeve dhe mundimeve që po duroni.

5 Kjo është një dëshmi që tregon gjykimin e drejtë të Perëndisë, që ju të vlerësoheni të denjë për mbretërinë e Perëndisë, për të cilën ju tani po vuani.

6 Sepse Perëndia është i drejtë: Ai do t'ua kthejë mundimin atyre që ju mundojnë

7 dhe bashkë me ne edhe juve që mundoheni do t'ju japë prehje. Kjo do të ndodhë kur të shfaqet Zoti Jezus Krisht nga qielli me engjëjt e Vet të fuqishëm në zjarrin flakërues,

8 dhe do të marrë shpagim kundër atyre që nuk e njohin Perëndinë dhe atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezus.

9 Ata do të marrin si dënim shkatërrimin e përjetshëm, nuk do të shijojnë praninë e Zotit dhe lavdinë e fuqisë së Tij,

10 kur të vijë në atë ditë për të marrë lavdi ndër shenjtërit e Tij dhe për t'i bërë të mrekullohen të gjithë ata që kanë besuar, sepse ju e besuat dëshminë tonë tek ju.

11 Për këtë edhe lutemi gjithmonë për ju, që

Perëndia ynë t'ju bëjë të denjë për thirrjen e Tij dhe të përmbushë me fuqinë e Tij çdo synim të mirë tuajin dhe çdo vepër që nxitet nga besimi juaj,

12 kështu që emri i Zotit tonë Jezus të fitojë lavdi në ju dhe ju në Të, sipas hirit të Perëndisë sonë dhe Zotit Jezus Krisht.

2 Selanikasve - Kapitulli 2

1 Përsa i përket ardhjes së Zotit tonë Jezus Krisht dhe tubimit tonë rreth Tij, ju lutemi, vëllezër,

2 të mos ju lëkundet lehtë mendja, as të mos shqetësoheni nga ndonjë frymë, fjalë ose letër, sikur të jetë dërguar prej nesh, se gjoja paska ardhur dita e Zotit.

3 Askush të mos ju mashtrojë kurrsesi, sepse ajo ditë nuk do të vijë pa ardhur më parë apostazia e madhe dhe pa u zbuluar njeriu i paudhësisë, biri i shkatërrimit.

4 Ai do ta kundërshtojë dhe do ta lartësojë veten mbi çdo qenie të quajtur perëndi ose objekt adhurimi, që të arrijë të ulet në tempullin e Perëndisë, duke shpallur veten Perëndi.

5 A nuk ju kujtohet se kur isha ende me ju, jua thosha këto gjëra?

6 Dhe tani e dini çka e ndalon atë, që ai të shfaqet në kohën e duhur.

7 Sepse misteri i paudhësisë është tashmë në veprim dhe kështu do të vazhdojë derisa ai që e pengon tani, të mos jetë më i pranishëm.

8 Dhe atëherë do të shfaqet i paudhi, të cilin Zoti [Jezus] do ta zhdukë me frymën e gojës së Vet dhe do ta asgjësojë nëpërmjet shkëlqimit vezullues të ardhjes së Vet.

9 Ardhja e të paudhit do të jetë sipas veprimit të Satanit, plot fuqi, shenja dhe mrekulli të rreme

10 dhe me çdo lloj ligësie që mashtron ata që janë

2 SELANIKASVE

të humbur, sepse ata nuk pranuan të donin të vërtetën që të shpëtoheshin.

11 Për këtë arsye Perëndia u dërgon atyre një zhgënjim të fuqishëm, që ata t'i besojnë gënjeshtres,

12 dhe që të gjykohen të gjithë ata që, në vend që t'i besonin të vërtetës, u zbavitën në paudhësi.

13 Por ne duhet të falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju, vëllezër, të dashurit e Zotit, sepse Perëndia që në fillim ju zgjodhi ju për shpëtim me anë të veprimit shenjtëruës të Frymës dhe besimit në të vërtetën.

14 Për këtë ju thirri Ai nëpërmjet ungjillit tonë, për të marrë pjesë në lavdinë e Zotit tonë Jezus Krisht.

15 Kështu pra, vëllezër, qëndroni fort dhe mos u largoni nga traditat që ju kanë mësuar, si me anë të fjalës ashtu edhe nëpërmjet letrës sonë.

16 Vetë Zoti ynë Jezus Krishti dhe Perëndia Ati ynë, që na ka dashur dhe na ka dhënë ngushëllim të përjetshëm dhe shpresë të mirë me anë të hirit,

17 i ngushëlloftë dhe i forcoftë zemrat tuaja në çdo vepër dhe fjalë të mirë.

2 Selanikasve - Kapitulli 3

1 Më në fund, vëllezër, lutuni për ne, që fjala e Zotit të përhapet shpejt dhe të fitojë lavdi, siç ndodhi edhe me ju

2 dhe lutuni që të shpëtojmë nga njerëzit e mbrapshtë dhe të ligj, sepse jo të gjithë kanë besim.

3 Por Zoti është besnik dhe do t'ju forcojë dhe do t'ju ruajë nga i ligu.

4 Ne kemi bindje në Zotin, se ju po bëni dhe do të bëni ato që ju porositim.

5 Jua drejtoftë Zoti zemrat te dashuria e Perëndisë dhe te durimi i Krishtit.

6 Ju porositim, o vëllezër, në emër të Zotit [tonë] Jezus Krisht, që të qëndroni larg nga cilido prej vëllezërve që bën jetë të çrregullt dhe nuk jeton sipas mësimit që keni marrë prej nesh.

7 Sepse ju vetë e dini si duhet të ndiqni shembullin tonë. Ne nuk bënim jetë të çrregullt kur ishim midis jush,

8 as kemi ngrënë falas bukën e ndonjërit, por me mund dhe përpjekje punuam natë e ditë që të mos i bëheshim barrë asnjërit prej jush.

9 Jo se nuk kemi të drejtë për një ndihmë të tillë, por që ne vetë t'ju japim shembull të na imitoni.

10 Sepse edhe kur ishim me ju, jua jepnim këtë porosi: kush nuk do të punojë, të mos hajë.

11 Sepse dëgjojmë se disa midis jush po bëjnë një jetë të çrregullt dhe pa punuar fare, bëjnë sikur punojnë duke u sjellë vërdallë.

12 Njerëzve të këtillë u japim porosi dhe u bëjmë thirrje në Zotin Jezus Krisht që të shtrohen e të hanë bukën e tyre duke punuar të qetë.

13 Por ju, vëllezër, të mos ju lëshojë zemra duke bërë mirë.

14 Nëse dikush nuk i bindet fjalës që po ju themi nëpërmjet kësaj letre, dallojeni këtë njeri dhe mos u shoqëroni me të, që ai të bëhet me turp.

15 Veçse mos e vështroni si armik, por qortojeni si vëlla.

16 Vetë Zoti i paqes ju dhëntë vazhdimisht paqe në çdo rrethanë. Zoti qoftë me të gjithë ju!

17 Përshëndetja është nga vetë dora ime, e Palit, që është shenjë dalluese në çdo letër; kështu shkruaj unë.

18 Hiri i Zotit tonë Jezus Krisht qoftë me të gjithë ju.

1 TIMOTEUT

1 Timoteut

1 Timoteut - Kapitulli 1

1 Pali, apostulli i Krishtit Jezus sipas porosisë së Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe Krishtit Jezus, shpresës sonë,

2 Timoteut, birit të vërtetë në besim: Hir, mëshirë, paqe nga Perëndia Atë dhe Krishti Jezus Zoti ynë.

3 Siç të kam këshilluar, kur u largova për në Maqedoni, duhet të qëndrosh në Efes, që t'u japësh udhëzime disave që të mos u mësojnë më njerëzve doktrina të tjera,

4 as të mos u vënë veshin miteve dhe gjenealogjive të pafund, që vlejnë më shumë për të përçarë sesa për të çuar më tej punën e Perëndisë që është prej besimit.

5 Por qëllimi i udhëzimit tonë është dashuri që vjen nga një zemër e pastër, ndërgjegje e mirë dhe besim i çiltër.

6 Prej këtyre janë larguar disa dhe i janë kthyer diskutimeve të kota.

7 Këta duan të bëhen mësues të Ligjit, edhe pse nuk i kuptojnë as ato që thonë, as ato që i pohojnë me bindje.

8 E dimë se Ligji është i mirë, po të përdoret siç duhet.

9 Ne e kuptojmë se ligji nuk është vënë për të drejtin, por për ata që thejnë ligjet dhe ngrenë krye, për të pafetë dhe mëkatarët, për ata që nuk nderojnë Perëndinë dhe gjërat e shenjta, për ata që vrasin atin dhe nënën e tyre, për vrasësit,

10 të përdalët, homoseksualët, ata që rrëmbejnë njerëz, gënjeshtarët, ata që shkelin betimin dhe për çdo gjë tjetër që është në kundërshtim me mësimet e shëndosha,

11 sipas ungjillit të lavdishëm të Perëndisë së bekuar, që më është besuar mua.

12 Falënderoj Krishtin Jezus Zotin tonë, që më ka bërë të fortë, sepse Ai më gjykoi besnik, duke më vënë në shërbim të Vet,

13 edhe pse më parë isha blasfemues, përndjekës dhe njeri i dhunës. Por ndaj meje u tregua mëshirë, sepse i bëja nga padija, duke qenë larg besimit.

14 Hiri i Zotit tonë erdhi me begati, së bashku me besimin dhe dashurinë që janë në Krishtin Jezus.

15 Ja një thënie për t'u besuar dhe që ia vlen të pranohet: Krishti Jezus erdhi në botë për të shpëtuar mëkatarët, nga të cilët unë jam më i keqi.

16 Por pikërisht për këtë arsye u tregua mëshirë ndaj meje, që Krishti Jezus të shfaqte më parë tek unë durimin e Vet të pafund, për të qenë shembull për ata që do të besonin tek Ai dhe që do të fitonin jetën e amshuar.

17 Mbretit të përjetshëm, të pavdekshëm, të padukshëm, të vetmit Perëndi, i qoftë nderimi dhe lavdia për jetë të jetëve. Amen.

18 Këtë porosi po të jap ty, o biri im Timote, sipas profecive që janë bërë më parë për ty, që duke i ndjekur ato të luftosh luftën e mirë,

19 duke pasur besim dhe ndërgjegje të mirë, të cilat disa i hodhën poshtë dhe kështu besimi i tyre e pësoi si anija e mbytur.

20 Midis tyre janë Himeneu dhe Aleksandri, të cilët ia kam dorëzuar Satanit, që të mësojnë të mos blasfemojnë.

1 Timoteut - Kapitulli 2

1 Po bëj thirrje, pra, para së gjithash, që të bëhen përgjërime, lutje, ndërmjetësime dhe falënderime për të gjithë njerëzit,

2 për mbretërit dhe për të gjithë ata që janë në

1 TIMOTEUT

pushtet, që të bëjmë jetë në paqe dhe të qetë plot me përsëritshmëri dhe dinjitet.

3 Kjo është punë e mirë dhe e pëlqyeshme për Perëndinë Shpëtimtarin tonë,

4 i cili dëshiron që të gjithë njerëzit të shpëtohen dhe të arrijnë të johin të vërtetën.

5 Sepse ka një Perëndi të vetëm dhe një ndërmjetës midis Perëndisë dhe njerëzve, njeriu Krishti Jezus,

6 i cili e dha Vetën e Vet si shpërblese për të gjithë njerëzit, që për këtë të jepet dëshmi në kohën e duhur.

7 Për këtë unë u vura predikues dhe apostull (të vërtetën po them, nuk po gënjej) dhe mësues i kombeve në besim e në vërtetësi.

8 Prandaj dua që njerëzit në çdo vend të luten, duke ngritur lart duart e shenjta, pa zemëratë dhe pa grindje.

9 Po ashtu, dua që edhe gratë ta stolisin veten hijshëm, me cipë dhe urtësi, jo me gërsheta e ar, as me margaritarë e me petka të shtrenjta,

10 por me vepra të mira, siç u ka hije grave që pranojnë hapur se i shërbejnë Perëndisë.

11 Le të mësojë gruaja në heshtje dhe në nënshtrim të plotë.

12 Por nuk lejohet që gruaja të japë mësim, as të përdorë pushtet mbi burrin, por të qëndrojë në heshtje.

13 Sepse Adami u krijua i pari, pastaj Eva.

14 Nuk ishte Adami ai që u mashtrua, por gruaja u mashtrua dhe ra në mëkat.

15 Por ato do të shpëtojnë nëpërmjet lindjes së fëmijëve nëse tregohen të matura duke qëndruar në besim, dashuri dhe shenjtërim.

1 Timoteut - Kapitulli 3

1 Ja një thënie që ia vlen të besohet: nëse dikujt ia ka ënda të bëhet mbikqyrës, ai dëshiron një punë fisnike.

2 Por mbikqyrësi, duhet të jetë i paqortueshëm, burrë vetëm i një gruaje, i përmbajtur, i arsyeshëm, i respektueshëm, mikpritës, i aftë të mësojë njerëzit,

3 jo i dhënë pas verës, jo njeri i dhunës, por i butë, jo grindavec, jo lakmues i parasë.

4 Ai duhet ta qeverisë mirë shtëpinë e vet, dhe të kujdeset që fëmijët e tij t'i binden me respektin e duhur.

5 (Por nëse dikush nuk di si të qeverisë shtëpinë e vet, si do të kujdeset për kishën e Perëndisë?)

6 Ai nuk duhet të jetë besimtar i sapokthyer, se mos i rritet mendja dhe bie në dënimin e djallit.

7 Duhet të ketë emër të mirë ndër ata që janë jashtë, që të mos bëhet për t'u qortuar dhe të bjerë në lakun e djallit.

8 Po ashtu dhjakët duhet të jenë njerëz me dinjitet, jo me dy fytyra, të mos jenë të dhënë së tepërmi pas verës, të mos lakmojnë për fitime të pandershme,

9 por të ruajnë misterin e besimit me ndërgjegje të pastër.

10 Këta duhet të vihen më parë në provë dhe pastaj, po të shihen se janë të paqortueshëm, le të shërbejnë si dhjakë.

11 Gratë po ashtu duhet të jenë me dinjitet, jo shpifarake, por të përmbajtura e besnike në gjithçka.

12 Dhjakët duhet të jenë të martuar vetëm me një grua dhe kujdestarë të mirë të fëmijëve dhe të shtëpive të veta.

13 Sepse ata që shërbejnë mirë si dhjakë, fitojnë

1 TIMOTEUT

një pozitë të nderuar për veten e tyre dhe siguri të madhe në besimin që është në Krishtin Jezus.

14 Megjithëse shpresoj të vij së shpejti tek ti, po t'i shkruaj këto,

15 që po të vonohem, ta dish si duhet të sillesh në shtëpinë e Perëndisë, që është kisha e Perëndisë së gjallë, shtylla dhe themelli i së vërtetës.

16 Siç e pohojnë të gjithë, i madh është misteri i përshpirtshmërisë: Ai që u shfaq në mish, u shfajësua në Frymë, u pa nga engjëjt, u predikua ndër kombet, u besua në botë, u mor lart në lavdi.

1 Timoteut - Kapitulli 4

1 Por Fryma e thotë qartë se në kohët e fundit disa do të largohen nga besimi, duke iu kushtuar frymëve mashtruese dhe gjërave të mësuara nga demonët,

2 të cilat vijnë nëpërmjet hipokrizisë së gënjeshtarëve, të damkosur me hekur të nxehtë në ndërgjegjen e tyre.

3 Nuk do t'i lënë njerëzit të marthohen dhe do t'i bëjnë të heqin dorë nga disa ushqime që Perëndia i ka krijuar për t'u ngrënë me mirënjohje prej atyre që besojnë dhe e njohin të vërtetën.

4 Sepse çdo krijesë e Perëndisë është e mirë dhe asgjë nuk është për t'u hedhur poshtë, kur pranohet me falënderime,

5 sepse shenjtërohet nëpërmjet fjalës së Perëndisë dhe lutjes.

6 Po t'ua mësosh këto vëllezërve, do të jesh një shërbyes i mirë i Krishtit Jezus, duke u ushqyer me fjalët e besimit dhe të mësimin të shëndoshë që ke ndjekur.

7 Qëndro larg nga mitet profane të sajua nga plakat. Përkundrazi ushtroje veten të jesh i përshpirtshëm,

8 sepse ushtrimi fizik ka njëfarë vlere, por përshpirtshmëria është e dobishme për gjithçka, meqë mban premtimin e jetës së tanishme dhe të asaj që vjen.

9 Kjo është fjalë që ia vlen të besohet dhe të pranohet plotësisht.

10 Për këtë mundohemi dhe luftojmë, sepse shpresat i kemi përqendruar te Perëndia i gjallë, që është Shpëtimtari i gjithë njerëzve, sidomos i besimtarëve.

11 Udhëzoji këto gjëra dhe mësojua njerëzve.

12 Askush të mos të nënvlerësojë për moshën tënde të re, por bëhu shembull për besimtarët, në fjalë, në sjellje, në dashuri, në besim, në pastërti.

13 Derisa të vij unë, përkushtoj leximit publik të Shkrimit, predikimit dhe mësimin.

14 Mos e lër pas dore dhuntinë tënde, që t'u dha nëpërmjet profecisë, kur pleqtë vunë duart mbi ty.

15 Mos i hiq nga mendja këto; kushtojua veten këtyre gjërave, në mënyrë që të gjithë ta shohin përparimin tënd.

16 Kujdesu për veten tënde dhe për mësimin. Të jesh këmbëngulës në këto, sepse duke bërë këtë, do të sigurosh shpëtimin si ti vetë ashtu edhe ata që të dëgjojnë.

1 Timoteut - Kapitulli 5

1 Mos e qorto me ashpërsi të moshuarin, por këshilloje sikur të ishte yt atë. Me më të rinjtë sillu si me vëllezër,

2 me të moshuarat si me nëna dhe me më të rejtat si me motra, me pastërti të plotë.

3 Nderoji vejushat që janë vërtet vejusha.

4 Por nëse ndonjë vejushë ka fëmijë ose nipa, më parë ata duhet të mësohen të tregohen të

1 TIMOTEUT

përshpirtshëm në shtëpinë e vet dhe t'ua kthejnë shpërblimin prindërve të vet, sepse kjo është e pëlqyeshme për Perëndinë.

5 Ajo që është vërtet vejtushë dhe që ka mbetur e vetme, e ka varur shpresën te Perëndia dhe vazhdon me përgjërime dhe lutje ditë e natë.

6 Por ajo që bën një jetë pas qejfeve, edhe pse e gjallë, është e vdekur.

7 Këto pra, të japësh porosi, që të jenë të paqortueshëm.

8 Por nëse dikush nuk kujdeset për njerëzit e vet, sidomos për ata të shtëpisë së vet, ai e ka mohuar besimin dhe është më keq se ai që nuk beson.

9 Si vejtushë mund të regjistrohet ajo grua, që i ka kaluar të gjashtëdhjetat, dhe ka qenë grua vetëm e një burri,

10 që ka emër për vepra të mira, ka rritur fëmijë, është treguar mikpritëse ndaj të huajve, ka larë këmbët e shenjtërve, u ka dhënë ndihmë atyre që janë në hall dhe që nuk është kursyer të bëjë çdo lloj vepra të mirë.

11 Por mos prano të përfshish si vejtusha gra më të reja, sepse të shtyra nga dëshirat e tyre eshpore, ato nuk i përkushtohen më Krishtit, dhe duan të martohen përsëri,

12 duke marrë kështu dënimin, sepse kanë shkelur zotimin e parë.

13 Dhe në të njëjtën kohë ato, duke shkuar shtëpi më shtëpi, mësohen të jenë përtace dhe jo vetëm përtace, por edhe llafazane e kinse të zëna me punë, duke folur gjëra që s'duhën.

14 Prandaj, dua që vejtushat më të reja të martohen, të bëjnë fëmijë e të mbajnë shtëpinë, për të mos i dhënë kundërshtarit asnjë rast të flasë,

15 sepse disa tashmë kanë ndërruar rrugë duke ndjekur Satanin.

16 Në goftë se ndonjë besimtare ka vejtusha në

familjen e vet, le t'i ndihmojë ato që të mos rëndohet kisha, që kjo të ndihmojë ato që janë vërtet vejtusha.

17 Pleqtë që drejtojnë mirë punët e kishës, të nderohen dyfish, sidomos ata që mundohen duke predikuar dhe mësuar njerëzit.

18 Sepse Shkrimi thotë: "Mos i vër gojëz kaut që shin në lëmë" dhe "Punëtori e ka hak pagën e vet."

19 Mos prano padi kundër ndonjërit prej pleqësisë, veç po t'i dalin dy ose tre dëshmitarë.

20 Ata që mëkatojnë, qortoju para të gjithëve, që edhe të tjerët të kenë frikë se mos mëkatojnë.

21 Po të ngarkoj para Perëndisë dhe Krishtit Jezus dhe engjëjve të zgjedhur të Tij, që t'i ruash këto porosi pa paragjykime dhe asgjë të mos bësh duke i mbajtur anën ndokujt.

22 Mos u nxito për t'i vënë duart sipër ndokujt, as mos u bëj pjesëtar në mëkatet e të tjerëve. Ruaje veten të pastër.

23 Mos pi më vetëm ujë, por përdor pak verë për stomakun dhe për sëmundjet e tua të shpeshta.

24 Mëkatet e disa njerëzve duken sheshit, duke arritur para tyre në vendin e gjykimit; disa të tjerëve, mëkatet u shfaqen më vonë.

25 Po ashtu edhe veprat e mira duken sheshit dhe ato që nuk janë të tilla, nuk mund të fshihen.

1 Timoteut - Kapitulli 6

1 Gjithë sa janë nën zgjedhë si skllëvër, t'i vlerësojnë zotërinjtë e tyre si të denjë për çdo nder, që emri i Perëndisë dhe mësimi ynë të mos përgojohen.

2 Atyre që i kanë zotërinjtë e vet besimtarë, të mos u mungojë respekti, sepse janë vëllezër, por t'u shërbejnë edhe më shumë, sepse ata që përfitojnë janë besimtarë dhe të dashur. Këto gjëra t'u

1 TIMOTEUT

mësosh dhe t'u këshillosh njerëzve.

3 Nëse dikush u mëson njerëzve ndonjë doktrinë tjetër dhe nuk u përmbahet fjalëve të shëndosha të Zotit tonë Jezus Krisht dhe doktrinës që është sipas përsëritshmërisë,

4 ai krekoset dhe nuk merr vesh asgjë; ai e ka në gjak për të bërë grindje dhe sherre për fjalë, prej të cilave lindin smira, grindjet, sharjet, dyshimet e liga,

5 debatet e pafund të njerëzve mendjeprishur, të cilëve u mungon e vërteta dhe që e mendojnë përsëritshmërinë si burim fitimi.

6 Përsëritshmëria sjell fitim të madh për atë që kënaqet me ato që ka.

7 Sepse ne nuk kemi sjellë gjë me vete në këtë botë dhe as nuk mund të marrim gjë prej saj.

8 Po të kemi ç'të hamë e me se të mbulohe mi, me këto le të kënaqemi.

9 Por ata që duan të bëhen të pasur, bien në tundim, në kurth dhe në dëshira të shumta të marra dhe të dëmshme, që i zhysin njerëzit në shkatërrim dhe rrënim.

10 Sepse lakmia për para është rrënja e të gjitha të këqijave dhe disa, duke lakmuar, janë larguar nga besimi dhe e kanë sfillitur veten e tyre me shumë dhimbje.

11 Por ti, o njeri i Perëndisë, ik prej këtyre gjërave dhe ndiq drejtësinë, përsëritshmërinë, besimin, dashurinë, durimin dhe butësinë.

12 Bëj luftën e mirë të besimit. Përqafo jetën e amshuar në të cilën je thirrur kur ke bërë rrëfimin e mirë para shumë dëshmitarëve.

13 Po të porosit përpara Perëndisë, që u jep jetë të gjitha gjërave dhe para Krishtit Jezus, i cili kur dëshmoi para Ponc Pilatit bëri pohimin e Tij të bukur,

14 që ta ruash këtë urdhërim të panjollësor e pa të meta deri në ardhjen e Zotit tonë Jezus Krishtit,

15 të cilën Perëndia do ta sjellë në kohën e duhur, Perëndia, Sovrani i bekuar dhe i vetëm, Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërinjve,

16 Ai që i vetmi ka pavdekësinë, që banon në një dritë pranë së cilës askush nuk mund të afrohet, të cilën asnjë prej njerëzve nuk e ka parë e as nuk mund ta shohë. Atij i qoftë nderi dhe pushteti i përjetshëm! Amen.

17 Porositi të pasurit e kësaj jete të mos jenë mendjemëdhenj, as të mos i mbajnë shpresat te pasuritë, të cilat janë të pasigurta, por te Perëndia, që na siguron me tepri gjithçka që ta gëzojmë.

18 Porositi të bëjnë mirë, të jenë të pasur në vepra të mira, të jenë bujarë dhe të gatshëm të ndajnë me njëri-tjetrin.

19 Kështu ata do të vënë mënjane një thesar për veten e tyre si një themel të fortë për të ardhmen, që të arrijnë atë që është vërtet jetë.

20 O Timote, ruaje atë që të është besuar, duke iu shmangur bisedave të kota e profane dhe argumenteve të asaj që në mënyrë të rreme quhet "dije",

21 të cilën disa e kanë pranuar dhe kështu kanë dalë nga besimi. Hiri qoftë me ju!

2 Timoteut

2 Timoteut - Kapitulli 1

1 Pali, apostull i Krishtit Jezus me anë të vullnetit të Perëndisë, sipas premtimit të jetës që është në Krishtin Jezus,

2 Timoteut, birit tim të dashur: Hir, mëshirë, paqe nga Perëndia Atë dhe Krishti Jezus Zoti ynë.

3 Falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej siç bënë të parët e mi, me ndërgjegje të pastër, që pa pushim të kujtoj në lutjet e mia natë e ditë,

4 duke sjellë ndër mend lotët e tu, kam mall të të shoh, që të mbushem me gëzim.

5 Sepse më kujtohet besimi i çiltër që ke, të cilin më parë e kishin gjyshja jote Loidë dhe nëna jote Eunike dhe jam i bindur që e ke edhe ti tani.

6 Për këtë arsye po të kujtoj që të gjallërosh dhuntinë e Perëndisë që është në ty duke vënë duart e mia.

7 Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frymë druajtje, por frymë force, dashurie dhe vetëdisipline.

8 Prandaj mos ki turp të dëshmosh për Zotin tonë, as për mua, të burgosurin e Tij. Por vuaj edhe ti bashkë me mua për ungjillin, sipas fuqisë së Perëndisë,

9 që na ka shpëtuar dhe na ka thirrur me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të Vet dhe hirit që na është dhënë në Krishtin Jezus përpara fillimit të kohëve,

10 por që tani është zbuluar nëpërmjet shfaqjes së Shpëtimtarit tonë Krishtit Jezus, i cili nga njëra anë, e shkatërroi vdekjen dhe, nga ana tjetër, nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë nëpërmjet ungjillit.

11 Për këtë ungjill unë u caktova predikues, apostull dhe mësues.

12 Kjo është arsyeja përse po i vuaj këto gjëra, por nuk e kam për turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se Ai është në gjendje të ma ruajë atë që i kam besuar për atë ditë.

13 Mbaj parasysh fjalët e shëndosha që ke dëgjuar prej meje, me besim dhe dashuri në Krishtin Jezus.

14 Ruaje visarin e mirë nëpërmjet Frymës së Shenjtë që banon ndër ne.

15 Ti e di që të gjithë ata që janë në Azi, më braktisën, midis të cilëve janë Figeli dhe Hermogjeni.

16 Zoti pastë mëshirë për shtëpinë e Onesiforit, sepse shpeshherë ai më përtëriu dhe nuk pati turp prej prangave të mia.

17 Por kur ishte në Romë, më kërkoi me zell të madh derisa më gjeti.

18 E dhëntë Zoti që ai të gjejë mëshirë prej Zotit në atë ditë! Dhe sa shumë më ka shërbyer në Efes, ti e di fare mirë.

2 Timoteut - Kapitulli 2

1 Ti, pra, biri im, bëhu i fortë në hirin që është në Krishtin Jezus.

2 Ato që ke dëgjuar prej meje në prani të shumë dëshmitarëve, këto ua beso njerëzve besnikë, që do të jenë të aftë t'ua mësojnë edhe të tjerëve.

3 Vuaj bashkë me mua si ushtar i mirë i Krishtit Jezus.

4 Askush prej atyre që shërbejnë si ushtarë, nuk ngatërrohet me punët e jetës së përditshme, që të kënaqë atë që e mori ushtar.

5 Po të marrë pjesë dikush në ndeshje, atij nuk i jepet kurora, nëse nuk lufton sipas rregullave.

6 Bujku që mundohet, duhet të jetë i pari që të

2 TIMOTEUT

marrë pjesën e vet të fryteve.

7 Mendo atë që them, sepse Zoti do të të japë mend për gjithçka.

8 Kujto Jezus Krishtin, të ngjallur nga të vdekurit, pasardhës i Davidit. Ky është unguilli im,

9 për të cilin po vuaj, madje i lidhur në pranga si keqbërës. Por fjala e Perëndisë nuk burgoset.

10 Për këtë arsye të gjitha po i duroj për hir të atyre që janë zgjedhur, që edhe ata të marrin shpëtimin që është në Krishtin Jezus dhe bashkë me të lavdi të përjetshme.

11 Ja një thënie që ia vlen të besohet: Nëse vdesim me Të, edhe do të jetojmë me Të,

12 nëse durojmë, edhe do të mbretërojmë me Të, nëse do ta mohojmë Atë, edhe Ai do të na mohojë,

13 nëse neve na mungon besimi, Ai mbetet besnik, sepse Ai nuk mund ta mohojë veten e Vet.

14 Vazhdo t'ua kujtosh këto gjëra dhe porositi përpara Perëndisë të mos grinden për fjalë; kjo nuk sjell asnjë dobi dhe është në dëmin e atyre që dëgjojnë.

15 Bëj çmos ta paraqitësh veten të miratuar përpara Perëndisë, si një punëtor që s'ka pse të ketë turp që e përdor drejt fjalën e së vërtetës.

16 Por shmangiu llomotitjeve të rëndomta e të zbrazëta, sepse më tepër do të të largojnë prej përshtetshmërisë,

17 dhe fjala e tyre do të përhapet si gangrenë. Midis tyre janë Himeneu dhe Fileti,

18 të cilët i janë larguar së vërtetës, duke thënë se ngjallja ka ndodhur tashmë dhe kështu përmbysin besimin e disave.

19 Megjithatë, themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, duke pasur këtë vulë: "Zoti i njeh ata që janë të Tijtë," dhe "Le të largohet prej paudhësisë çdo njeri që përmend emrin e Zotit."

20 Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari e argjendi, por edhe enë druri e balte, pra, disa për raste të veçanta dhe disa të tjera për përdorim të rëndomtë.

21 Prandaj, ai që do ta pastrojë veten prej atyre gjërave, do të jetë enë nderi, i shenjtëruar, i dobishëm për Mjeshtrin, i përgatitur për çdo punë të mirë.

22 Largohu prej epsheve rinore dhe ndiq drejtësinë, besimin, dashurinë dhe paqen, bashkë me ata që i drejtojnë thirrje Zotit me zemër të pastër.

23 Shmangiu debateve të marra e pa mend, sepse ti e di që ato të çojnë në grindje.

24 Shërbëtori i Zotit nuk duhet të grindet, por të jetë i butë me të gjithë, i aftë t'i mësojë të tjerët, i durueshëm me të ligën,

25 t'u japë udhëzime me butësi atyre që janë kundër, me shpresën se Perëndia u jep atyre pendimin që çon në njohjen e së vërtetës,

26 dhe ata pastaj vijnë në vete duke shpëtuar nga laku i djallit, i cili i ka zënë robër që të bëjnë vullnetin e tij.

2 Timoteut - Kapitulli 3

1 Merre vesh këtë: në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira.

2 Sepse njerëzit do të duan veten e tyre, do të duan paranë, do të jenë mburravecë, arrogantë, fyes, të pabindur ndaj prindërve, mosmirënjohës, të pashenjtë,

3 pa ndjenja dashurie, të papajtueshëm, shpifës, të papërmbyjtur, mizorë, që nuk e duan të mirën,

4 tradhtarë, të nxituar, të krekosur, që duan më shumë dëfrimet sesa Perëndinë,

5 duke qenë në dukje të përshtetshëm, por që e

2 TIMOTEUT

kanë mohuar fuqinë e saj; këtyre shmangiu.

6 Sepse këta janë të tillë që futen në shtëpitë dhe shtien në lak femrat mendjelehta të rënduara nga mëkatet, të shtyra nga gjithfarë epslesh,

7 që rrinë gjithmonë duke mësuar, por kurrë nuk janë në gjendje të arrijnë te njohja e së vërtetës.

8 Ashtu si Janesi dhe Jambresi e kundërshtuan Moisiun, po ashtu edhe këta i kundërvihen së vërtetës, njerëz që i ka lënë mendja, të papranueshëm për sa i përket besimit.

9 Por ata nuk do të shkojnë shumë larg, sepse marrëzia e tyre do të bëhet e qartë për të gjithë, sikurse u ndodhi edhe atyre.

10 Por ti më ke ndjekur në mësimin tim, sjelljen, qëllimin, besimin, durimin, dashurinë, ngulmimin,

11 përndjekjet, vuajtjet, si ato që më ndodhën në Antioki, në Ikoni, në Listër. Ç'përndjekje kam duruar! Megjithatë Zoti më shpëtoi prej tyre.

12 Vërtet, të gjithë ata që dëshirojnë të bëjnë një jetë të përshpirtshme në Krishtin Jezus, do të përndiqen,

13 ndërsa njerëzit e ligj dhe mashtruesit do të përfundojnë keq e më keq, duke mashtruar dhe njëkohësisht duke u mashtruar.

14 Por ti, qëndro në ato që ke mësuar dhe që je i bindur, duke e ditur prej kujt i mësove këto,

15 sepse që fëmijë i ke njohur Shkrimet e Shenjta, të cilat janë në gjendje të të japin mençurinë që sjell shpëtimin nëpërmjet besimit në Krishtin Jezus.

16 I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe është i dobishëm për mësim, qortim, ndreqje dhe për edukim me drejtësi,

17 në mënyrë që njeriu i Perëndisë të jetë i përsosur, plotësisht i përgatitur për çdo punë të mirë.

2 Timoteut - Kapitulli 4

1 Po ju jap këtë porosi para Perëndisë dhe Krishtit Jezus, që ka për të gjykuar të gjallët dhe të vdekurit, si me shfaqjen e Tij, ashtu edhe me mbretërinë e Tij:

2 prediko fjalën; të jesh gati me kohë e pa kohë; qorto, kritiko, nxit, dhe këto bëji me durim të madh e udhëzim të kujdesshëm.

3 Sepse do të vijë koha kur ata nuk do ta durojnë mësimin e shëndoshë, por, për të kënaqur dëshirat e veta, do të mbledhin rreth tyre një numër të madh mësuesish që t'u thonë ato gjëra që u kënaqin veshët.

4 Do t'i largojnë veshët nga e vërteta, duke u kthyer te mitet.

5 Por ti të jesh syhapët në gjithçka, duro të keqen, bëj punën e ungjillorit, kryej shërbesën tënde.

6 Për sa më takon mua, gjaku im po përgatitet të derdhet si flijim pijeje dhe është afruar koha të largohem.

7 Luftën e mirë kam bërë, garën e përfundova, besimin e kam mbajtur.

8 Pas kësaj më pret kurora e drejtësisë, të cilën do të ma japë Zoti, Gjykatësi i drejtë, në atë ditë; dhe jo vetëm mua por edhe të gjithë atyre që janë të dëshiruar për shfaqjen e Tij.

9 Bëj çmos që të vish sa më shpejt tek unë,

10 sepse Dema, duke rënë në dashuri me botën e tanishme, më ka braktisur dhe ka shkuar në Selanik, Krisku ka shkuar në Galaci dhe Titi në Dalmaci.

11 Vetëm Lluka është me mua. Merre Markun dhe sille me vete, sepse ai më bën punë në shërbesën time.

12 Ndërsa Tikikun e kam dërguar në Efes.

13 Kur të vish, sill mantelin që lashë në Troadë te

2 TIMOTEUT

Karpi, si edhe librat, sidomos pergamenat.

14 Aleksandër bakërpunuesi më ka bërë shumë dëm. Zoti do t'ia shpërblejë sipas veprave të tij.

15 Ruhë edhe ti prej tij, sepse ai i ka kundërshtuar me forcë fjalët tona.

16 Në mbrojtjen time të parë askush nuk më doli krah, por të gjithë më kthyen krahët. Mos u marrtë parasysh kjo gjë kundër tyre.

17 Por Zoti m'u bë krah dhe më dha fuqi, që nëpërmjet meje të shpallej plotësisht mesazhi, që të gjitha kombet të dëgjonin. Dhe shpëtova prej gojës së luanit.

18 Zoti do të më shpëtojë nga çdo vepër e ligë dhe do të më çojë shëndoshë e mirë në mbretërinë e

Vet qiellore. Atij i qoftë lavdia për jetë të jetëve. Amen.

19 Përshendet Priskën, Akuilën dhe shtëpinë e Onesiforit.

20 Erasti qëndroi në Korint, por Trofimën e lashë duke lënguar në Milet.

21 Bëj çmos të vish përpara dimrit. Të përshendesin Ebuli, Pudeni, Lini, Klaudia dhe të gjithë vëllezërit.

22 Zoti qoftë me shpirtin tënd. Hiri qoftë me ju.

Titit

Titit - Kapitulli 1

1 Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostulli i Jezus Krishtit, për besimin e të zgjedhurve të Perëndisë dhe për njohjen e së vërtetës që shpie në përshtetshmëri,

2 besim dhe njohje, që mbështeten në shpresën e jetës së amshuar, të cilën Perëndia, që nuk gënjen, e premtoi përpara fillimit të kohëve,

3 dhe në kohën e duhur e shfaqti fjalën e Vet nëpërmjet predikimit që m'u besua mua sipas urdhrimit të Perëndisë Shpëtimtarit tonë,

4 Titit, birit tim të vërtetë sipas besimit të përbashkët: Hir dhe paqe nga Perëndia Atë dhe Krishti Jezus Shpëtimtari ynë.

5 Për këtë arsye të lashë në Kretë, që t'i vije në rregull punët që kishin mbetur pambaruar dhe të caktoje pleq në çdo qytet, sipas udhëzimeve që të kam dhënë,

6 domethënë, të caktoje si plak dikë që është i paqortueshëm, burrë vetëm i një gruaje, me fëmijë besimtarë që nuk mund të akuzohen për jetë të shthurur ose për mosbindje.

7 Sepse mbikëqyrësi, si kujdestar i shtëpisë së Perëndisë, duhet të jetë i paqortueshëm, jo kokëfortë, jo zemërak, jo i dhënë pas pijes, jo i dhunës, jo i dhënë pas fitimeve të pandershme.

8 Përkundrazi ai duhet të jetë mikpritës, që do të mirën, i urtë, i drejtë, i përshtetshëm, i vetëpërbajtur,

9 duke qenë i lidhur fort me mesazhin e besës sipas mësimin që mori, që të mund t'u japë zemër të tjerëve me doktrinën e shëndoshë dhe t'i përgënjeshtrojë ata që flasin kundër.

10 Sepse ka shumë të pabindur, llafazanë dhe

mashtues, sidomos nga ata të rrethprerjes.

11 Këtyre duhet t'u mbyllet goja, sepse po ngatërrojnë familje të tëra, duke u mësuar gjëra që nuk duhet, dhe kjo, për fitime të pandershme.

12 Një nga ata, një profet i tyre, tha: "Kretasit janë gjithmonë gënjeshtarë, bisha të këqija, grykës e përtacë."

13 Kjo dëshmi është e vërtetë. Për këtë arsye qortoqi ashpër, që ata të qëndrojnë të shëndoshë në besim

14 dhe të mos ua vënë veshin përrallave të judenjve dhe rregullave të njerëzve që i janë larguar së vërtetës.

15 Gjithçka është e pastër për ata që janë të pastër, ndërsa për ata që janë të ndotur dhe pa besim, asgjë nuk është e pastër. Në të vërtetë atyre u është ndotur si mendja ashtu edhe ndërgjegjja.

16 Ata pohojnë se e njohin Perëndinë, por me veprat e veta e mohojnë Atë. Ata janë të neveritshëm, të pabindur dhe të papërshtatshëm për të bërë ndonjë punë të mirë.

Titit - Kapitulli 2

1 Por ti, fol ato që përkojnë me mësimin e shëndoshë.

2 Të moshuarit të jenë të vetëpërbajtur, me dinjitet, të urtë, të shëndoshë në besim, në dashuri e në durim.

3 Po ashtu, gratë e moshuara të sillen siç u ka hije shenjterve, jo shpifarake, jo skllave pas verës së tepërt, dhe t'u mësojnë njerëzve të mirën.

4 Kështu, ato mund t'i mësojnë të rejtat t'i duan burrat e tyre, t'i duan fëmijët e tyre,

5 të jenë të urta, të dëlira, të dhëna pas punëve të shtëpisë, të mira, të bindura ndaj burrave të tyre, që fjala e Perëndisë të mos shahet.

TITIT

6 Nxiti po ashtu të rinjtë që të jenë të urtë;

7 në gjithçka, bëje veten shembull për vepra të mira, duke i mësuar njerëzit me pastërti, me dinjitet,

8 me ligjërim të shëndoshë e të paqortueshëm, në mënyrë që kundërshtari, të bëhet me turp, dhe të mos ketë asgjë të keqe për të thënë për ne.

9 Këshilloji shërbëtorët t'u binden zotërinjve të tyre në çdo gjë, të përpiqen t'i kënaqin ata, të mos kthejnë fjalë,

10 të mos përvetësojnë gjënë e tjetrit, por të tregojnë besnikëri të plotë, që ta bëjnë tërheqës në çdo drejtim mësimin e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë.

11 Sepse hiri i Perëndisë është shfaqur, duke u sjellë shpëtimin të gjithë njerëzve,

12 duke na udhëzuar që të mohojmë çka është e papërshtirshme si edhe dëshirat e botës e të jetojmë të vetëpërmbytur, në mënyrë të drejtë dhe të përshtirshme në epokën e tanishme,

13 ndërsa presim shpresën e bekuar dhe shfaqjen e lavdisë së të madhit Perëndi dhe Shpëtimtarit tonë Jezus Krishtit,

14 i cili dha Vetën e Vet për ne, për të na çliruar me anë të shpengimit nga çdo paudhësi dhe për të pastruar një popull, që t'i përkiste Atij dhe të ishte i zellshëm për vepra të mira.

15 Këto pra janë ato që duhet t'u mësosh. Jepu zemër dhe qortoji me autoritet të plotë. Askush të mos të përbuzë.

Titit - Kapitulli 3

1 Kujtoju që t'u nënshtrohen krerëve dhe autoriteteve, të jenë të bindur, të jenë gati për të bërë çdo vepër të mirë,

2 të mos përgojnë askënd, të mos grinden, të jenë zemërgjerë dhe të tregohen plotësisht zemërbutë me të gjithë njerëzit.

3 Sepse dikur edhe ne ishim të marrë, të pabindur, të mashtruar, robër të epsheve dhe të qejfeve të ndryshme, dhe e kalonim jetën në ligësi dhe smirë, duke u urryer dhe duke urryer njëri-tjetrin.

4 Por kur u shfaq mirësia e Perëndisë Shpëtimtarit tonë dhe dashuria e Tij për njerëzit,

5 Ai na shpëtoi jo në sajë të veprave të drejtësisë që kishim bërë, por në sajë të mëshirës së Vet, nëpërmjet larjes së rilindjes dhe ripërtëritjes që jep Fryma e Shenjtë,

6 të cilin Ai e derdhi mbi ne me begati nëpërmjet Jezus Krishtit Shpëtimtarit tonë,

7 që ne, duke u shfajësuar prej hirit të Tij, të bëheshim trashëgimtarë duke pasur shpresën e jetës së amshuar.

8 Kjo është një thënie që ia vlen të besohet. Dua që t'i theksosh këto, në mënyrë që ata që besojnë Perëndinë, t'i përkushtohen kryerjes së veprave të mira. Këto janë të mira dhe të dobishme për njerëzit.

9 Por shmang debatet e marra, gjenealogjitë, grindjet dhe mosmarrëveshjet për Ligjin, sepse këto janë të padobishme dhe të kota.

10 Mos e prano njeriun përçarës, pasi ta kesh paralajmëruar herën e parë e të dytë.

11 Ta dish se një njeri i këtille ka dalë nga rruga e drejtë dhe po mëkaton, duke e dënuar veten.

12 Sapo të të dërgoj Arteman ose Tikikun, bëj çmos që të vish tek unë në Nikopoli, sepse atje kam vendosur ta kaloj dimrin.

13 Ndhimoji pa u kursyer për udhëtim Zenën, mjeshtrin e ligjit, dhe Apolonin, që asgjë të mos u mungojë.

14 Edhe njerëzit tanë të mësojnë t'u përkushtohen

TITIT

veprave të mira, për të plotësuar nevojat e ditës, që të mos jenë të padobishëm.

15 Të përshëndesin të gjithë ata që janë me mua.
Përshëndeti ata që na duan në besim. Hiri qoftë

me të gjithë ju.

Filemonit

Filemonit - Kapitulli 1

1 Pali, i burgosur i Krishtit Jezus, dhe Timoteu vëllai ynë, Filemonit, vëllait dhe bashkëpunëtorit tonë të dashur,

2 motrës sonë Apfi dhe Arkipit, që ka luftuar bashkë me ne, dhe kishës që mbledhet në shtëpinë tënde:

3 Paçi hir dhe paqe nga Perëndia Ati ynë dhe Zoti Jezus Krisht.

4 Falënderoj gjithmonë Perëndinë tim, duke të përmendur në lutjet e mia,

5 sepse po dëgjoj për besimin që ke në Zotin Jezus dhe për dashurinë për të gjithë shenjtërit.

6 Lutem që besimi, që kemi me njeri-tjetrin, të veprojë fuqishëm tek ti në njohjen e çdo gjëje të mirë që ne kemi në Krishtin.

7 Më dha shumë gëzim dhe ngushëllim dashuria jote vëllazërore, sepse ti, o vëlla, bërë që të përtërihen zemrat e shenjtërve.

8 Prandaj, megjithëse kam liri të plotë në Krishtin të të urdhëroj të bësh atë që duhet,

9 megjithatë do të doja më tepër të të bëja thirrje për hir të dashurisë. Pra, kështu siç jam, Pali, i moshuar, tani edhe i burgosur për Krishtin Jezus,

10 po të lutem për tim bir Onesimin, që u bë biri im gjatë burgimit.

11 Dikur ai ishte i padobishëm për ty, por tani është i dobishëm si për ty ashtu edhe për mua.

12 Po ta dërgoj përsëri atë, domethënë zemrën time,

13 të cilin doja ta mbaja pranë vetes, që të më shërbente në vendin tënd gjatë burgimit tim për ungjillin.

14 Por nuk desha të bëja asgjë pa pëlqimin tënd, që mirësia jote të mos bëhet me detyrim, por me dëshirën tënde.

15 Sepse ndoshta për këtë arsye ai u nda prej teje për pak kohë, që ta kesh përgjithmonë,

16 jo më si skllav, por më shumë se skllav, si vëlla të dashur, sidomos për mua, por aq më tepër për ty, qoftë si njeri ashtu edhe si vëlla në Zotin.

17 Pra, nëse më quan mik, mirëprite atë siç do të bëje me mua.

18 Por, nëse të ka bërë diçka të keqe, apo të detyrohet ndonjë gjë, këtë ma ngarko mua.

19 Unë, Pali, po e shkruaj këtë me dorën time. Unë vetë do ta paguaj (për të mos thënë se madje dhe ti më detyrohesh për vetë veten tënde).

20 Po, o vëlla, e paça edhe unë këtë nder prej teje në Zotin. Ma ripërtëri zemrën time në Krishtin.

21 Duke pasur besim në bindjen tënde, po të shkruaj, meqë e di se do të bësh edhe më shumë se ato që po të kërkoj unë.

22 Edhe një gjë tjetër: më bëj gati një vend për të bujtur, sepse shpresoj që nëpërmjet lutjeve tuaja do t'ju bëhem përsëri dhuratë.

23 Të përshëndet Epafra, i burgosur bashkë me mua në Krishtin,

24 Marku, Aristarku, Dema dhe Lluka, bashkëpunëtorët e mi.

25 Hiri i Zotit Jezus Krisht qoftë me frymën tuaj.

Hebrenjve

Hebrenjve - Kapitulli 1

1 Perëndia, kohë më parë, u foli etërve me anë të profetëve shumë herë dhe në shumë mënyra,

2 por këto ditët e fundit na ka folur neve me anë të Birit të Vet, të cilin e vuri trashëgimtar mbi të gjitha gjërat, dhe nëpërmjet të cilit Ai bëri edhe gjithësinë.

3 Ai është rrezatimi i lavdisë së Tij, shëmbëllesa e qenies së Tij, duke mbajtur gjithçka me fjalën e Tij të fuqishme. Pasi bëri pastrimin nga mëkatet, Ai u ul në të djathtë të Madhërisë në lartësitë e qiejve.

4 Ai u bë aq më i lartë se engjëjt, saqë emri që ka trashëguar është edhe shumë më i lartë se emri i tyre.

5 Sepse cilit prej engjëjve i tha Perëndia ndonjëherë: "Ti je Biri Im, Unë sot të kam lindur" ose përsëri: "Unë do t'i bëhem Atij Atë dhe Ai do të jetë Bir për Mua"?

6 Dhe përsëri, kur Perëndia sjell të parëlindurin në botë, Ai thotë: "Le ta adhurojnë Atë të gjithë engjëjt e Perëndisë."

7 Për engjëjt Ai thotë: "Ai i bën engjëjt e Vet erëra dhe shërbyesit e Vet flakë zjarri."

8 Por për Birin thotë: "Froni Yt, o Perëndi, do të jetë për jetë të jetëve dhe drejtësa do të jetë skeptri i mbretërisë Sate.

9 E ke dashur drejtësinë dhe e ke urreyer paudhësinë. Prandaj Perëndia, Perëndia Yt, të ka vënë mbi shokët e Tu, duke të lyer me vaj ngazëllimi.

10 Ti o Zot, në fillim hodhe themelin e dheut dhe qiejt janë vepra të duarve të Tua.

11 Ata do të zhduken, por Ti do të mbetesh dhe të

gjithë si plaçkë trupi do të vjetrohen.

12 Si mantel do t'i mbështjellësh; si rrobë do të ndërrohen. Por Ti je po Ai dhe vitet e Tua nuk do të shterin kurrë."

13 Por cilit prej engjëjve i tha Perëndia ndonjëherë: "Ulu në të djathtën Time, derisa t'i vë armiqtë e Tu si stol për këmbët e Tua."?

14 A nuk janë të gjithë shpirta të ngarkuar me një detyrë, që janë dërguar për t'u shërbyer atyre që do të trashëgojnë shpëtimin?

Hebrenjve - Kapitulli 2

1 Për këtë arsye ne duhet t'i kushtojmë edhe më shumë vëmendje atyre që kemi dëgjuar, se mos dalim nga rruga.

2 Sepse kur fjala e folur nëpërmjet engjëjve doli se është e patundur dhe çdo shkelje e mosbindje mori dënimin e merituar,

3 si do të shpëtohem nëse lëmë pas dore një shpëtim kaq të madh? Ky shpëtim, që u shpall në fillim nëpërmjet Zotit, na u vërtetua nga ata që e dëgjuan.

4 Edhe Perëndia dëshmoi bashkë me ta, si me shenja e me çudira ashtu edhe me mrekulli të ndryshme e dhurata të Frymës së Shenjtë të përndara sipas vullnetit të Tij.

5 Sepse Ai nuk ua nënshtroi engjëjve botën që po vinte, për të cilën flasim.

6 Por dikush ka dëshmuar diku, duke thënë: "Ç'është njeriu, që Ti të kujtohesh për të, ose biri i njeriut, që Ti të kujdesesh për të?"

7 E bëre atë pak më të vogël se engjëjt; me lavdi dhe nder e kurorëzove;

8 gjithçka nën këmbët e tij e nënshtrove." Sepse duke ia nënshtuar gjithçka atij, Perëndia nuk la gjë pa ia nënshtuar atij. Por tani ende nuk shohim që

HEBRENJVE

gjithçka t'i jetë nënshtruar atij.

9 Por shohim Jezusin, që u bë pak më i vogël se engjëjt, tani të kurorëzuar me lavdi e nder për shkak të vuajtjes së vdekjes, që nëpërmjet hirit të Perëndisë të shijonte vdekjen për të gjithë.

10 Duke sjellë shumë bij në lavdi, Atij, për të cilin dhe nëpërmjet të cilit ekziston gjithçka, i duhej të bënte të përsosur a utorin e shpëtimit të tyre nëpërmjet vuajtjeve.

11 Sepse, si Ai që shenjtëron edhe ata që shenjtërohen, të gjithë kanë të njëjtën zanafillë. Prandaj Jezusi nuk e ka për turp t'i quajë ata vëllezër,

12 duke thënë: "Do t'ua shpall emrin Tënd vëllezërve të Mi, në mes të të mbledhurve në kishë do të thur lavde për Ty."

13 Dhe përsëri: "Unë do ta vë besimin Tim në Të." Dhe përsëri: "Ja, Unë dhe bijtë që më ka dhënë Perëndia."

14 Meqenëse bijtë kanë të përbashkët gjakun dhe mishin, edhe Ai vetë po ashtu u bë pjesëmarrës në ta, që nëpërmjet vdekjes të shfuqizonte atë që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin,

15 dhe të çlironte të gjithë ata, që nga frika e vdekjes, ishin mbajtur në skllavëri gjatë gjithë jetës.

16 Sepse Ai, pa dyshim, nuk u jep ndihmë engjëjve, por pasardhësve të Abrahamit.

17 Prandaj, Atij iu desh të bëhej si vëllezërit e Tij në gjithçka, që të bëhej kryepriфт i mëshirshëm dhe besnik në gjërat që i përkasin Perëndisë, për të shlyer mëkatet e popullit.

18 Meqenëse Ai vetë vuajti kur u tundua, Ai është në gjendje t'i ndihmojë ata që tundohen.

Hebrenjve - Kapitulli 3

1 Prandaj, o vëllezër të shenjtë, bashkëpjesëmarrës

në thirrjen qiellore, mbajeni mendjen tek Jezusi, Apostulli dhe Kryepriфтi i besimit tonë.

2 Ai i qëndroi besnik Atij që e ka vënë, siç veproi edhe Moisiu në [tërë] shtëpinë e Perëndisë.

3 Porse Ky u vlerësua të kishte më shumë lavdi se Moisiu, ashtu si ai që e ndërton shtëpinë ka më shumë nder se vetë shtëpia.

4 Sepse çdo shtëpi është ndërtuar prej dikujt, por ndërtuesi i të gjitha gjërave është Perëndia.

5 Moisiu ishte besnik si shërbyes në tërë shtëpinë e Perëndisë, duke dëshmuar për atë që do të thuhej më vonë.

6 Por Krishti ishte besnik si Bir i caktuar në shtëpinë e Perëndisë. Ne jemi shtëpia e Tij, po të mbahemi fort pas bindjes dhe shpresës me të cilën mburremi.

7 Prandaj, siç thotë Fryma e Shenjtë: "Sot, po ta dëgjoni zërin e Tij,

8 mos i ngurtësoni zemrat siç vepruat kur ngritët krye, gjatë kohës së tundimit në shkretëtirë,

9 ku etërit tuaj më tunduan e më vunë në provë, dhe për dyzet vjet i panë veprat e Mia.

10 Prandaj u zemërova me këtë brez dhe thashë: 'Gjithmonë gabojnë në zemrën e vet; ata nuk i kanë njohur rrugët e Mia'

11 dhe u betova në zemërimin Tim: 'Nuk do të hyjnë në prehjen Time'."

12 Hapni sytë, vëllezër, që asnjë prej jush të mos ketë zemër të ligë mosbesuese, që largohet nga Perëndia i gjallë.

13 Por jepini zemër njëri-tjetrit nga dita në ditë, për aq kohë sa quhet "Sot", që asnjë prej jush të mos bëhet i vrazhdë nga mashtrimi i mëkatit.

14 Sepse jemi bërë pjesëtarë të Krishtit, po të mbajmë fort deri në fund bindjen që kishim në fillim,

HEBRENJVE

15 siç është thënë: "Sot, po të dëgjoni zërin e Tij, mos i ngurtësoni zemrat si atëherë kur ngritët krye."

16 Sepse kush ishin ata që, pasi e dëgjuan, ngritën krye? A nuk ishin të gjithë ata që Moisiu i nxori nga Egjipti?

17 Me kë u zemërua Ai për dyzet vjet? A nuk i hipi zemërimi me ata që mëkatuan, trupat e të cilëve ranë në shkretëtirë?

18 Kujt iu betua Ai se nuk do të hynin në prehjen e Tij, veçse a tyre që nuk iu bindën?

19 Në të vërtetë shohim se ata nuk mundën të hynin për shkak të mosbesimit të tyre.

Hebrenjve - Kapitulli 4

1 Prandaj, përderisa premtimi për të hyrë në prehjen e Tij ende qëndron, të kemi kujdes që asnjë prej jush të mos dalë që ka mbetur jashtë.

2 Sepse vërtet edhe neve, ashtu si atyre, na është predikuar ungjilli, por fjala që ata dëgjuan, nuk pati asnjë vlerë për ta, sepse kur e dëgjuan, nuk e morën bashkë me besimin.

3 Tani, ne që kemi besuar, hyjmë në atë prehje, siç ka thënë Ai: "Kështu u betova në zemërimin Tim, 'Ata nuk do të hyjnë në prehjen Time'", megjithëse veprat e Tij u përfunduan që nga themelimi i botës.

4 Sepse, në të vërtetë, diku Ai ka thënë për ditën e shtatë këto fjalë: "Ditën e shtatë Perëndia pushoi nga të gjitha punët e Veta."

5 dhe përsëri po këtu thuhet: "Ata nuk do të hyjnë kurrë në prehjen Time."

6 Akoma mbetet që disa do të hyjnë në të dhe ata të cilëve më parë iu shpall lajmi i mirë nuk hynë dot për shkak të mosbindjes.

7 Prandaj Perëndia përsëri cakton një ditë, që e

quan "Sot", kur shumë kohë më pas, Ai foli me anë të Davidit, siç është thënë më parë: "Sot, po të dëgjoni zërin e Tij, mos i ngurtësoni zemrat."

8 Sepse po t'u kishte dhënë prehje Joshua, Perëndia nuk do të kishte folur më pas për një ditë tjetër.

9 Kështu pra, mbetet një ditë prehjeje për popullin e Perëndisë.

10 Sepse ai që hyn në prehjen e Tij, edhe ai vetë bën pushim pas veprës së vet, siç bëri Perëndia.

11 Pra, të bëjmë çdo përpjekje për të hyrë në atë prehje, që asnjë të mos bjerë në të njëjtin shembull mosbindjeje.

12 Sepse fjala e Perëndisë është e gjallë, vepruese dhe më e mprehtë se çdo shpatë dyteheshe. Ajo futet thellë deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, të nyjave dhe të palcës, duke qenë në gjendje të gjykojë mendimet dhe qëllimet e zemrës.

13 Nuk ka asnjë krijesë që të mund të fshihet përpara Tij, por gjithçka është e hapur dhe e zbuluar para syve të Tij, para të cilit do të japim llogari.

14 Pra, meqenëse kemi një kryepriфт të madh që ka përshkuar qiejt, Jezusin Birin e Perëndisë, le të mbahemi fort në besimin që pranojmë.

15 Sepse nuk kemi një kryepriфт që nuk mund të ndiejë keqardhje për dobësitë tona, por një që u tundua në çdo drejtim, ashtu si edhe ne, e megjithatë është pa mëkat.

16 Le t'i afrohemi pra, me bindje, fronit të hirit, që të përftojmë mëshirë dhe të gjejmë hir për të na ardhur në ndihmë në kohët tona të vështira.

Hebrenjve - Kapitulli 5

1 Sepse çdo kryepriфт, që përzgjidhet midis njerëzve, caktohet për t'i përfaqësuar njerëzit për gjërat që lidhen me Perëndinë, që të ofrojë dhurata

HEBRENJVE

dhe flijime për mëkatet.

2 Ai është në gjendje t'i trajtojë me butësi të paditurit dhe ata që janë në rrugë të gabuar, meqë edhe ai është i veshur me dobësi.

3 Për këtë arsye atij i duhet të ofrojë flijime për mëkatet, si për popullin ashtu edhe për veten e vet.

4 Askush nuk e merr vetë këtë nder, por e merr kur thirret nga Perëndia, ashtu siç ishte edhe Aaroni.

5 Kështu edhe Krishti nuk i dha lavdi Vetes që të bëhej kryepriфт. Por Perëndia i tha Atij: "Ti je Biri Im. Sot të kam lindur,"

6 siç thotë edhe në një vend tjetër: "Ti je priфт përjetë në rendin e Melkizedekut."

7 Gjatë ditëve kur Jezusi ishte mbi tokë, Ai i ofroi lutje dhe kërkesa me britma të forta e me lot Atij që mund ta shpëtonte nga vdekja dhe Ai u dëgjua për shkak të përshpirtshmërisë së Vet.

8 Edhe pse ishte Bir, Ai e mësoi bindjen nga ato që vuajti.

9 Si u bë i përkryer, Ai u bë burim i shpëtimit të përjetshëm, për të gjithë ata që i binden Atij,

10 i shpallur nga Perëndia si kryepriфт në rendin e Melkizedekut.

11 Për këtë kemi shumë për të thënë, por është vështirë të shpjegohet, meqë juve ju është rënduar dëgjimi.

12 Sepse, megjithëse në këtë kohë duhet të ishit mësues, ju përsëri keni nevojë që dikush t'ju mësojë njohuritë fillestare të fjalës së Perëndisë. Ju tashmë keni nevojë për qumësht dhe jo për ushqime të ngurta.

13 Sepse, cilido që jeton vetëm me qumësht, duke qenë ende fëmijë, është pa përvojën e fjalës së drejtësisë.

14 Ushqimi i fortë është për të rriturit, të cilët, për

shkak të përvojës, i kanë ndjenjat të stërvitura për të dalluar të mirën nga e keqja.

Hebrenjve - Kapitulli 6

1 Prandaj, t'i lëmë tani mësimet fillestare për Krishtin dhe të vazhdojmë me pjekurinë, pa hedhur përsëri nga e para themelin: pendimi nga veprat që sjellin vdekjen dhe besimi në Perëndinë,

2 mësimi i pagëzimeve, vënia e duarve, ngjallja e të vdekurve dhe gjykimi i përjetshëm.

3 Dhe këtë do ta bëjmë, po ta lejojë Perëndia.

4 Sepse është e pamundur për ata që u ndriçuan një herë, që e kanë shijuar dhuntinë qiellore, që janë bërë pjesëtarë të Frymës së Shenjtë

5 dhe kanë shijuar mirësinë e fjalës së Perëndisë si edhe fuqitë e epokës që po vjen, po të rrezohen,

6 të kthehen përsëri në pendim, sepse për humbjen e tyre ata po e kryqëzojnë përsëri Birin e Perëndisë dhe po e turpërojnë botërisht.

7 Sepse toka që pi shiun që bie shpesh mbi të dhe që u jep fryte të dobishme atyre për të cilët kultivohet, merr bekimin e Perëndisë.

8 Por kur nxjerr gjemba e murriza, është e padobishme dhe është në rrezik për t'u mallkuar, dhe kështu përfundon në djegie.

9 Edhe pse flasim kështu, miq të dashur, jemi të bindur se ju presin gjëra më të mira, gjëra që i përkasin shpëtimit.

10 Perëndia nuk është i padrejtë. Ai nuk do të harrojë punën tuaj dhe dashurinë që ju keni treguar për emrin e Tij me shërbesën që u keni bërë dhe vazhdoni t'u bëni shenjtërve.

11 Ne kemi dëshirën e madhe që secili prej jush të tregojë po atë zell deri në fund për ta bërë shpresën tuaj të sigurt,

HEBRENJVE

12 që të mos bëheni përtacë, por të imitoni ata që, nëpërmjet besimit dhe durimit, trashëgojnë premtimet.

13 Sepse kur Perëndia i dha Abrahamit premtimin, meqë nuk kishte njeri mbi Vete më të madh për të cilin të betohej, bëri be me veten e Vet,

14 duke thënë: "Sigurisht që do të të bekoj, patjetër që do të të shumoj."

15 Dhe kështu, duke pritur me durim, Abrahami mori atë që iu premtua.

16 Sepse njerëzit bëjnë be për dikë më të madh se vetja e tyre dhe kështu beja vërtetonte ato që janë thënë dhe i jep fund çdo mosmarrëveshjeje.

17 Po kështu, Perëndia, duke dashur t'ua bënte akoma më të qartë trashëgimtarëve të premtimit natyrën e pandryshueshme të qëllimit të Vet, vuri benë si ndërmjetës,

18 që, me anë të dy gjërave të pandryshueshme, në të cilat është e pamundur që Perëndia të gënjejë, në të merrnim guxim të madh, ne që ikëm për t'u kapur pas shpresës që na është vënë përpara.

19 Këtë shpresë e kemi si një spirancë të shpirtit, të sigurt dhe të patundur, që hyn në brendësi të shenjtërores pas velit,

20 ku hyri Jezusi si një pararendës për ne, duke u bërë kryepriфт përjetë në rendin e Melkizedekut.

Hebrenjve - Kapitulli 7

1 Sepse ky Melkizedek, mbret i Salemit, priфт i Më të Lartit Perëndi, e takoi Abrahamin kur ky po kthehej nga shpartallimi i mbretërve dhe e bekoj.

2 Atij Abrahami i dha të dhjetën e gjithçkaje. Së pari, emri i tij përkthehet 'mbret i drejtësisë', pastaj edhe 'mbret i Salemit', që do të thotë 'mbret i paqes'.

3 Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim

ditësh as fund jete, por i bërë në ngjashmëri me Birin e Perëndisë, mbetet ngahera priфт.

4 Mendoni sa i madh ishte ky njeri. Madje edhe patriarku Abraham i dha një të dhjetën e plaçkës së kapur.

5 Ata që vërtet janë nga bijtë e Levit, që pranojnë priфтërinë, kanë të drejtë sipas Ligjit t'i marrin të dhjetën popullit, domethënë, vëllezërve të vet, edhe pse ata kanë dalë prej Abrahamit.

6 Por ai, prejardhja e të cilit nuk vjen prej tyre, mori të dhjetën nga Abrahami dhe bekoj atë që kishte premtimet.

7 S'ka dyshim që më i vogli bekohet nga më i madhi.

8 Këtu, të dhjetat i marrin njerëzit e vdekshëm, ndërsa atje i merr ai për të cilin jepet dëshmi se po jeton.

9 Madje mund të thuhet që edhe Levi, që sot i merr të dhjetën, e ka dhënë dikur të dhjetën nëpërmjet Abrahamit,

10 sepse kur Melkizedeku takoi Abrahamin, Levi ishte ende në ijët e paraardhësit të vet.

11 Pra, po të vinte përkryerja nëpërmjet priфтërisë levitike (sepse populli në bazë të saj e mori Ligjin), atëherë ç'ishte nevoja të dilte një priфт tjetër në rendin e Melkizedekut dhe jo në rendin e Aaronit?

12 Sepse, kur ndërrohet priфтëria, bëhet i domosdoshëm edhe ndryshimi i ligjit.

13 Sepse ai për të cilin thuhet këto gjëra, i përkiste një fisi tjetër, dhe askush nga ai fis nuk i ka shërbyer altarit.

14 Por dihet mirë që Zoti ynë ka dalë nga Juda, një fis për të cilin Moisiu nuk përmendi priфтërinj.

15 Kjo bëhet edhe më e qartë, nëse del një priфт tjetër i ngjashëm me Melkizedekun,

16 që të jetë bërë i tillë, jo sipas një rregulli që

HEBRENJVE

lidhet me prejardhjen, por nga fuqia e një jete të pashkatërrueshme.

17 Sepse është dëshmuar që: "Ti je prift përjetë në rendin e Melkizedekut."

18 Sepse, nga njëra anë, rregulli i mëparshëm shfuqizohet për shkak të dobësisë dhe padobisë së tij,

19 (sepse Ligji nuk bëri asgjë të përsosur) dhe, nga ana tjetër, futet një shpresë më e mirë, nëpërmjet së cilës ne i afrohemi Perëndisë.

20 Dhe kjo nuk u bë pa betim. (Sepse ata bëheshin priftërinj pa betim,

21 ndërsa Ai u bë prift me betim nëpërmjet Atij që i tha: "Zoti u betua dhe nuk do të ndërrojë mendje: 'Ti je prift përjetë'.")

22 Aq më tepër Jezusi është bërë dorëzanësi i një besëlidhjeje [edhe] më të mirë.

23 Priftërit e mëparshëm, nga njëra anë, ishin të shumtë në numër, sepse vdekja i pengonte të vazhdonin detyrën,

24 por Ai, nga ana tjetër, meqenëse mbetet përjetë, zotëron një priftëri që nuk mbaron kurrë.

25 Prandaj edhe mund t'i shpëtojë plotësisht ata që vijnë tek Perëndia nëpërmjet Tij, meqë Ai gjithmonë jeton për të ndërmjetësuar për ta.

26 Sepse neve na duhej një kryeprift i tillë, i shenjtë, i pafaj, i panjollë, i shkëputur prej mëkatarëve dhe i lartësuar mbi qiej.

27 Ndryshe nga kryepriftërinjtë e tjerë, Ai nuk ka nevojë të ofrojë përditë flijime më parë për mëkatet e Veta e pastaj për ato të popullit, sepse këtë Ai e bëri një herë e përgjithmonë, kur dha për flijim Vetën e Vet.

28 Sepse Ligji cakton si kryepriftërinj njerëz që kanë dobësi, por fjala e betimit, që erdhi pas Ligjit, cakton Birin, që është bërë i përkryer përjetë.

Hebrenjve - Kapitulli 8

1 Thelbi i atyre që po themi, është ky: ne kemi një kryeprift të tillë, i cili ka zënë vend në të djathtë të fronit të Madhërisë në qiej,

2 një që shërben në shenjtërore, në tabernakullin e vërtetë, të cilin e ka ngritur Zoti, jo njeriu.

3 Sepse çdo kryeprift caktohet për të ofruar dhurata dhe flijime. Prandaj është e nevojshme që edhe ky të ketë diçka që të ofrojë.

4 Po të ishte Ai mbi tokë, nuk do të ishte prift, meqë ka tashmë njerëz që ofrojnë dhurata sipas Ligjit.

5 Këta shërbejnë në një shenjtërore që është sipas modelit dhe hijes së asaj që është në qiell, siç u paralajmërua Moisiu kur kishte ndër mend të ngrinte tabernakullin. "Shiko", i tha Ai: "që gjithçka ta bësh sipas modelit që t'u tregua në mal."

6 Por shërbesa që ka marrë Jezusi është edhe më e shkëlqyer, meqë besëlidhja, në të cilën Ai është ndërmjetës, është shumë më e mirë, dhe mbështetet mbi premtime më të mira.

7 Sepse po të ishte pa të meta besëlidhja e parë, nuk kishte përse të kërkohej një e dytë.

8 Perëndia, duke i fajësuar njerëzit, tha: "Ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, kur do të vendos një besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës.

9 Jo sipas besëlidhjes që kam bërë me etërit e tyre në ditën kur i mora për dore për t'i nxjerrë nga toka e Egjiptit, sepse ata nuk i qëndruan besnik besëlidhjes Sime dhe Unë u largova prej tyre, thotë Zoti.

10 Sepse kjo është besëlidhja që do të bëjë me shtëpinë e Izraelit pas asaj kohe, thotë Zoti: do t'u shtie në mendje ligjet e Mía dhe në zemrat e tyre do t'i shkruaj ato. Do të jem Perëndia i tyre dhe ata

HEBRENJVE

do të jenë populli Im.

11 Askush të mos e mësojë bashkëvendësin e vet, askush vëllanë e vet, duke thënë: 'Ta njohësh Zotin,' sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli deri te më i madhi i tyre.

12 Sepse do të kem mëshirë për padrejtësitë e tyre dhe nuk do t'i kujtoj mëkatet e tyre."

13 Kur thotë: "Besëlidhje e re", Ai e ka vjetruar të parën, dhe ajo që vjetrohet dhe plakët, do të zhduket shpejt.

Hebrenjve - Kapitulli 9

1 Pra, edhe besëlidhja e parë kishte rregulla për adhurimin hyjnor si dhe një shenjtërore tokësore.

2 Sepse ishte ngritur një tabernakull, në pjesën e parë të të cilit ishte vendosur shandani, tryeza dhe bukët e përkushtimit, dhe quhej vendi i shenjtë.

3 Pas velit të dytë, vinte një tabernakull që quhej Shenjtërorja e Shenjtëroreve,

4 që kishte një temjanicë prej ari dhe arkën e besëlidhjes, veshur nga të gjitha anët me ar. Aty ishin vendosur një poçe e artë me maná, shkopi i Aaronit që kishte nxjerrë sytha, si edhe rrasat e besëlidhjes.

5 Mbi të ishin kerubinët e lavdisë që i bënin hije pajtimores. Për këto nuk mund të flasim tani me hollësi.

6 Pasi çdo gjë përgatitej në këtë mënyrë: priftërinjtë hynin gjithmonë në pjesën e parë të tabernakullit, për të kryer shërbesat hyjnore,

7 ndërsa në të dytën hynte vetëm kryepriifti, vetëm një herë në vit, kurrë pa gjak, të cilin ai e ofronte për veten e vet dhe për mëkatet që kishte bërë populli i tij nga padija.

8 Me këtë Fryma e Shenjtë tregonte se rruga për te Vendi më i Shenjtë nuk ishte shfaqur ende,

përderisa qëndronte ende më këmbë pjesa e parë e tabernakullit.

9 Kjo simbolizonte kohën e tashme, që tregon se dhuratat dhe flijimet që ofrohen, nuk mund ta pastronin ndërgjegjen e atij që adhuronte,

10 sepse ato lidhen vetëm me të ngrëna, të pira, larje të ndryshme ceremoniale, rregulla njerëzore, për t'u zbatuar deri në kohën e një rendi të ri.

11 Por, kur erdhi Krishti si kryepriifti i të mirave që do të vijnë, Ai hyri nëpërmjet tabernakullit më të madh dhe më të përsosur, të bërë jo nga duar njerëzish, domethënë, që nuk i përket këtij krijimi.

12 Ai nuk hyri me anë të gjakut të cjepve dhe viçave; Ai hyri një herë e përgjithmonë në Vendin më të Shenjtë nëpërmjet gjakut të Vet, duke siguruar shpengimin e përjetshëm.

13 Sepse kur gjaku i cjepve e i demave dhe hiri i mëshqerës, duke spërkatur ata që janë ndotur, i shenjtëron duke i pastruar nga jashtë,

14 sa më tepër gjaku i Krishtit, i cili nëpërmjet Frymës së përjetshme ia dha veten e Vet të panjollosur Perëndisë, do të pastrojë ndërgjegjen tonë nga veprat që çojnë në vdekje, që ne t'i shërbejmë Perëndisë së gjallë?

15 Për këtë arsye Ai është ndërmjetës i një besëlidhjeje të re, që, ata që janë thirrur, të marrin premtimin e trashëgimisë së përjetshme tani që Ai ka vdekur, si shpërblese për të falur mëkatet e bëra në besëlidhjen e parë.

16 Sepse aty ku ka një testament, duhet të vërtetohet vdekja e atij që ka bërë testamentin.

17 Sepse një testament ka vlerë vetëm pas vdekjes, dhe kurrë nuk ka fuqi kur rron ai që ka bërë testamentin.

18 Prandaj as besëlidhja e parë nuk u vu në jetë pa gjak.

19 Sepse kur Moisiu ia shpalli gjithë popullit urdhërimet e Ligjit, ai mori gjakun e viçave (dhe të

HEBRENJVE

cjepve) bashkë me ujë e lesh të kuq dhe degë hisopi, dhe spërkati me këto librin dhe gjithë popullin,

20 duke thënë: "Ky është gjaku i besëlidhjes që Perëndia ju urdhëroi ta respektoni."

21 Po ashtu ai spërkati me gjak tabernakullin dhe të gjitha enët e shërbesës hyjnore.

22 Sepse, sipas Ligjit, pothuaj gjithçka pastrohet me anë të gjakut dhe pa derdhje gjaku nuk ka falje.

23 Prandaj ishte e nevojshme që shëmbëllesat e gjërave qiellore të pastroheshin me këto flijime, por vetë gjërat qiellore duheshin pastruar me flijime më të mira se këto.

24 Sepse Krishti nuk hyri në një shenjtërore të bërë nga njerëzit, shëmbëllesë e shenjtërores së vërtetë, por hyri në vetë qiellin, që të dalë tani për ne përpara Perëndisë.

25 Ai nuk hyri në qiell që ta flijojë Veten herë pas here, siç hyn kryepriifti në Vendin më të Shenjtë çdo vit me gjakun që nuk është i tiji.

26 Përndryshe do t'i duhej të vuante shpesh që nga themelimi i botës. Por tani, Ai është shfaqur një herë e përgjithmonë në përfundim të jetëve për të asgjësuar mëkatet nëpërmjet flijimit të Vetes së Vet.

27 Ashtu siç është caktuar për njerëzit që të vdesin një herë dhe pas kësaj të vihen para gjyqimit,

28 po ashtu edhe Krishti e flijojë Veten vetëm një herë për të mbajtur mëkatet e shumë njerëzve. Ai do t'u shfaqet për së dyti, jo për mëkatet, por për t'u sjellë shpëtimin atyre që e presin me padurim.

Hebrenjve - Kapitulli 10

1 Sepse Ligji është vetëm një hije e të mirave që po vijnë dhe jo vetë realiteti i tyre. Për këtë arsye, Ligji, nëpërmjet po atyre flijimeve të përsëritura nga viti në vit, nuk mund t'i bëjë kurrë të përsosur ata që afrohen për të adhuruar.

2 Përndryshe, a nuk do t'i jepnin fund dhënies së flijimeve? Sepse adhuresit, duke qenë një herë e përgjithmonë të pastruar, nuk do ta ndienin më veten fajtorë për mëkatet e tyre.

3 Por këto flijime u kujtojnë mëkatet nga viti në vit,

4 sepse është e pamundur që gjaku i demave dhe i cjepve të heqë mëkatet.

5 Prandaj, kur erdhi në botë, Ai tha: "Flijim dhe dhuratë Ti nuk ke dashur, por një trup më ke përgatitur.

6 Me flijime të djegura dhe ofrime për mëkatet ti nuk u kënaqe.

7 Pastaj thashë: 'Ja, kam ardhur – në rrotullën e librit është shkruar për mua – të bëhet vullneti Yt, o Perëndi'."

8 Më parë tha: "Flijimet dhe ofrimet, flijimet e djegura dhe flijimet për mëkatet Ti nuk i ke dashur, as nuk u kënaqe" (të cilat ofrohen sipas Ligjit.)

9 Pastaj Ai tha: "Ja, kam ardhur të bëhet vullneti Yt." Ai heq të parën, që të vendosë të dytën.

10 Me këtë vullnet jemi shenjtëruar nëpërmjet flijimit të trupit të Jezus Krishtit një herë e përgjithmonë.

11 Çdo priift qëndron përditë duke shërbyer dhe duke ofruar vazhdimisht po ato flijime, të cilat kurrë nuk mund të heqin mëkatet.

12 Kurse Ai, duke ofruar një flijim një herë e përgjithmonë për mëkatet, u ul në të djathtë të Perëndisë,

13 dhe që prej asaj kohe pret derisa armiqtë e Tij të bëhen stol për këmbët e Tij.

14 Sepse, me anë të një flijimi Ai i ka bërë të përsosur përgjithmonë ata që janë shenjtëruar.

15 Këtë na dëshmon edhe Fryma e Shenjtë. Më parë pati thënë,

HEBRENJVE

16 "Kjo është besëlidhja që do të bëj me ta pas atyre ditëve, thotë Zoti: Do t'u shtie në zemër ligjet e Mia dhe në mendjet e tyre do t'i shkruaj ato."

17 Pastaj Ai shton: "Mëkatet dhe paudhësitë e tyre nuk do t'i kujtoj më."

18 Dhe ku ka falje të këtyre gjërave, nuk ka më flijime për mëkat.

19 Prandaj, vëllezër, përderisa kemi besim për të hyrë në Vendin më të Shenjtë me anë të gjakut të Jezusit,

20 nëpërmjet një rruge të re dhe të gjallë, të cilën Ai e e hapi për ne nëpërmjet velit, domethënë mishit të Tij,

21 dhe meqë kemi një prift të madh mbi shtëpinë e Perëndisë,

22 le t'i afrohemi Perëndisë me zemër të dëlirë dhe siguri të plotë besimi, me zemrat të spërkatura për të na pastruar prej ndërgjegjes së ligë dhe me trupat të larë me ujë të pastër.

23 Le të mbahemi të patundur në shpresën që rrëfejmë, sepse Ai që premtoi, është besnik.

24 Le të mendojmë se si të nxisim te njëri-tjetri dashurinë dhe veprat e mira,

25 pa i lënë pas dore mbledhjet që bëjmë së bashku, siç po i bëjnë disa, por le t'i japim zemër njëri-tjetrit, dhe aq më tepër kur e shihni se dita po afron.

26 Sepse po të vazhdojmë të mëkatojmë me dashje, pasi kemi arritur të njohim të vërtetën, nuk mbetet më flijim për mëkatet,

27 por një lloj pritjeje e frikshme gjykimi dhe zjarr përvëlues që do të gllabërojë kundërshtarët e Perëndisë.

28 Cilido që hodhi poshtë Ligjin e Moisiut vdiq pa mëshirë me dëshminë e dy ose tre dëshmitarëve.

29 Si mendoni ju, sa më të rëndë do ta meritojë dënimin ai që ka shkelur me këmbë Birin e Perëndisë dhe e ka quajtur si të papastër gjakun e besëlidhjes me anë të të cilit ai u shenjtërua, dhe që ka fyer Frymën e hirit?

30 Sepse ne e njohim Atë që tha: "Hakmarrja është Imja. Unë do ta marr shpagimin." Dhe përsëri: "Zoti do ta gjykojë popullin e Vet."

31 Ç'gjë e tmerrshme është të biesh në duart e Perëndisë së gjallë.

32 Por kujtoni ditët e mëparshme pasi u ndriçuat, kur duruat një luftë të madhe me vuajtje,

33 herë duke u bërë para botës objekt i fyerjeve dhe përndjekjeve dhe, herë të tjera duke qëndruar përkrah atyre që u trajtuan në këtë mënyrë.

34 Sepse ju morët pjesë në dhimbjet e të burgosurve dhe me gëzim pranuat t'ju rrëmbejnë pasurinë, sepse e dinit se keni një pasuri më të mirë e më të qëndrueshme për veten tuaj.

35 Prandaj, mos e flakni tutje bindjen që keni, e cila ka një shpërblim të madh.

36 Sepse keni nevojë për durim, që pasi të bëni vullnetin e Perëndisë, të merrni premtimin.

37 Sepse edhe për pak kohë, "Ai që po vjen, do të vijë dhe nuk do të vonojë.

38 Por i drejti Im do të jetojë me anë të besimit. Po të tërhiqet prapa, kjo nuk do t'i pëlqejë shpirtit Tim."

39 Por ne nuk jemi nga ata që tërhiqen prapa dhe humbasin, por nga ata që kanë besim dhe e ruajnë shpirtin.

Hebrenjve - Kapitulli 11

1 Besimi është siguria për ato që shpresojmë dhe bindja për gjërat që nuk i shohim.

HEBRENJVE

2 Sepse me anë të besimit e morën të vjetrit miratimin e Perëndisë.

3 Me anë të besimit ne e marrim vesh se gjithësia është ndërtuar nga fjala e Perëndisë, kështu që çka shihet nuk është bërë nga ato që janë të dukshme.

4 Me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë një flijim më të mirë se Kaini. Nëpërmjet besimit ai u miratua si njeri i drejtë, kur Perëndia dëshmoi për dhuratat e tij, dhe me anë të besimit ai ende flet, megjithëse është i vdekur.

5 Me anë të besimit e hoqi Perëndia Enokun, që të mos shihte vdekje; ai nuk u gjet, sepse e kishte marrë Perëndia. Para se të merrej, për të u dëshmuua se e kishte kënaqur Perëndinë.

6 Pa besim është e pamundur ta kënaqësh Atë, sepse ai që vjen te Perëndia, duhet të besojë që Ai ekziston dhe që Ai i shpërblen ata që e kërkojnë.

7 Me anë të besimit Noeja, pasi u paralajmërua nga Perëndia për ato që ende nuk ishin parë, me një frikë të përshpirtshme përgatiti një arkë për shpëtimin e shtëpisë së vet. Nëpërmjet besimit të tij, ai dënoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë që vjen nga besimi.

8 Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr për të shkuar në vendin që do të merrte më vonë për trashëgim, u bind dhe vajti, megjithëse nuk e dinte se ku po shkonte.

9 Me anë të besimit ai jetoi në tokën e premtuar si në dhe të huaj, duke banuar në tenda, siç bëri Isaku dhe Jakobi, bashkëtrashëgimtarë të të njëjtit premtim.

10 Sepse ai priste të shihte qytetin me themele të sigurta, arkitekti dhe ndërtuesi i të cilit është Perëndia.

11 Me anë të besimit u bë e mundur që edhe vetë Sara beronjë, ndonëse e kishte kaluar moshën, të mbetej shtatzënë, sepse ajo e quajti besnik Atë që i kishte bërë premtimin.

12 Prandaj, edhe prej një njeriu të vetëm, dhe ky pothuajse i vdekur për këtë punë, lindën kaq shumë pasardhës sa janë yjet e qiellit në numër dhe sa ka rërë të panumërt në breg të detit.

13 Të gjithë këta jetonin në besim derisa vdiqën, pa marrë ato që iu premtuan. Ata vetëm sa i panë dhe i përshëndetën nga larg, duke pohuar se janë të huaj dhe shtegtarë mbi dhe.

14 Sepse ata që thonë gjëra të këtilla, e tregojnë qartë se po kërkojnë atdhe.

15 Dhe vërtet, po ta kenë pasur mendjen tek ai vend prej nga dolën, do ta kishin gjetur rastin për t'u kthyer.

16 Por tani, ata dëshirojnë një më të mirë, domethënë një vend qiellor. Prandaj Perëndia nuk e ka për turp të quhet Perëndia i tyre, sepse Ai përgatiti një qytet për ta.

17 Me anë të besimit Abrahami, kur u vu në provë, solli për flijim Isakun. Ai që kishte marrë premtimet, ishte gati të flijonte djalin e vetëm,

18 megjithëse Perëndia i tha: "Nga Isaku do të quhen pasardhësit e tu."

19 Sepse Abrahami mendonte që Perëndia ishte në gjendje ta ngjallte njeriun edhe prej të vdekurve, prej nga, në kuptim të figurshëm, edhe e mori atë.

20 Me anë të besimit Isaku bekoj Jakobin dhe Ezaun edhe për ato që do të vinin.

21 Me anë të besimit Jakobi, kur po vdiste, bekoj secilin nga bijtë e Jozefit dhe adhuroi duke u mbështetur në majën e shklopit të vet.

22 Me anë të besimit Jozefi, kur ishte duke vdekur, përmendi ekzodin e bijve të Izraelit dhe dha porosi për eshtrat e veta.

23 Me anë të besimit prindërit e fshehën Moisiun për tre muaj, pasi u lind, sepse ata e panë që fëmija ishte i bukur dhe nuk patën frikë nga urdhëresa e mbretit.

HEBRENJVE

24 Me anë të besimit Moisiu, kur u bë i madh, nuk pranoi të quhej bir i vajzës së Faraonit.

25 Ai zgjodhi më mirë të keqtrajtohej bashkë me popullin e Perëndisë, sesa të gëzonte për njëfarë kohe dëfrimet që i jepte mëkati.

26 Ai i quante sharjet për hir të Krishtit si pasuri më të madhe se thesaret e Egjiptit, sepse ai i kishte drejtuar sytë te shpërblimi.

27 Me anë të besimit ai e la Egjiptin, pa u trembur nga zemërimi i mbretit. Ai qëndroi i patundur, sepse e pa Atë që është i padukshëm.

28 Me anë të besimit ai bëri Pashkët dhe spërkatjen me gjak, që vrasësi i të parëlindurve të mos i prekte të parëlindurit e Izraelit.

29 Me anë të besimit ata kaluan nëpër Detin e Kuq, sikur të ishin në tokë të thatë, por kur e provuan egjiptianët, këta u mbytën.

30 Me anë të besimit ranë muret e Jerikos, pasi njerëzit kishin marshuar rreth tyre për shtatë ditë.

31 Me anë të besimit Rahaba, gruaja e përdalë, nuk u vra bashkë me ata që ishin të pabindur, sepse i priti me dashamirësi zbuluesit.

32 Ç'të them tjetër? Sepse nuk do të më dalë koha po të tregoj për Gideonin, Barakun, Samsonin, Jeftën, si edhe për Davidin, Samuelin dhe profetët,

33 të cilët me anë të besimit nënshtruan mbretëri, kryen vepra drejtësie, morën premtime, u mbyllën gojën luanëve,

34 shuan furinë e zjarrit, i shpëtuan tehut të shpatës, u bënë të fuqishëm nga dobësitë, u bënë të fortë në luftë, i bënë ushtritë e huaja t'ua mbathin këmbëve.

35 Gratë morën të vdekurit e vet, të ngjallur përsëri; të tjerë u torturuan, duke mos pranuar të lirohen, që të përftojnë një ngjallje më të mirë;

36 të tjerë provuan talljet dhe fshikullimet, madje edhe pranga e burgim.

37 I qëlluan me gurë, i prenë me sharrë, i vranë me shpatë, u endën të mbuluar me lëkurë dhensh e dhish, në skamje, me mundime, të keqtrajtuar;

38 bota nuk ishte e denjë për ta. U endën në shkretëtira, male, shpella e guva të dheut.

39 Të gjithë këta, edhe pse morën miratim nëpërmjet besimit, nuk gëzuan premtimin,

40 sepse Perëndia kishte siguruar për ne diçka më të mirë, që ata vetëm bashkë me ne të bëheshin të përkryer.

Hebrenjve - Kapitulli 12

1 Prandaj edhe ne, duke qenë të rrethuar nga një re kaq e madhe dëshmitarësh, të lëmë mënjane çdo pengesë dhe mëkatin që kemi përherë përreth, dhe të rendim me durim në garën që kemi përpara nesh.

2 Le t'i mbajmë sytë të ngulur te Jezusi, autori dhe përsosësi i besimit tonë, i cili për gëzimin që e priste, duroi kryqin pa përfillur turpin dhe u ul në të djathtë të fronit të Perëndisë.

3 Mos e hiqni nga mendja Atë që duroi një armiqësi të këtellë nga mëkatarët kundër Tij, që të mos lodheni e t'ju lëshojë zemra.

4 Në luftën tuaj kundër mëkatit, ju ende nuk keni qëndruar deri në derdhjen e gjakut.

5 E keni harruar fjalën ngushëlluese që ju flet si bij: "Biri im, mos e merr lehtë disiplinën e Zotit, as të mos venitesh kur të të qortojë.

6 Sepse Zoti qorton atë që do dhe Ai fshikullon këdo që pranon si birin e Vet."

7 Ajo që po duroni është disiplina; Perëndia ju trajton si bij. Sepse kush është ai bir që nuk qortohet nga i ati?

8 Po të mos disiplinoheni – çdo njeri i nënshtrohet disiplinës – atëherë nuk jeni bij të vërtetë, por

HEBRENJVE

fëmijë të paligjshëm.

9 Pastaj, etërit tanë sipas mishit i patëm për të na disiplinuar dhe i nderuam për këtë. A nuk do t'i nënshtrohemi pra, edhe më tepër Atit të shpirttrave që të jetojmë?

10 Sepse ata na disiplinuan për një kohë të shkurtër, siç e shikonin me vend, por Perëndia na disiplinon për të mirën tonë, që ne të bëhemi pjesëtarë të shenjtërisë së Tij.

11 Çdo masë disiplinore aty për aty nuk duket se sjell gëzim, por hidhërim. Por më vonë u sjell fryt drejtësie e paqeje atyre që janë mësuar me të.

12 Prandaj, forcojini duart e dobëta dhe gjunjët e këputur.

13 Bëjini të drejta shtigjet për këmbët tuaja, që këmba e çalë të mos ndrydhet, por të shërohet edhe më mirë.

14 Bëni çdo përpjekje për të jetuar në paqe me të gjithë dhe përpiquni të jeni të shenjtë; pa shenjtërim askush nuk do ta shohë Zotin.

15 Hapni sytë që askush të mos mbetet pa hirin e Perëndisë, dhe të mos rritet asnjë rrënjë hidhërimi që t'ju shqetësojë dhe nëpërmjet saj të ndoten shumë veta;

16 që asnjë të mos jetë i përdalë ose profan si Ezau, i cili për një gjellë shiti të drejtën e vet si i parëlindur.

17 Sepse ju e dini, se edhe më pas, kur donte të trashëgonte bekimin, ai nuk u pranua, sepse nuk gjeti vend për pendim, megjithëse e kërkoi me lot.

18 Sepse nuk keni ardhur te mali që preket me dorë dhe digjet me zjarr, te errësira, terri dhe stuhia,

19 as te buçima e trumbetës dhe as te zëri që nxjerr fjalë, të cilin ata që e dëgjuan, u lutën që të mos u flitej më asnjë fjalë tjetër.

20 Sepse ata nuk e duronin urdhrin: "Edhe sikur një kafshë ta prekë malin, ajo duhet të vritet me

gurë."

21 Kaq e frikshme ishte pamja, saqë Moisiu tha: "Po tmerrohem dhe po dridhem i tëri nga frika."

22 Përkundrazi ju keni ardhur te mali Sion dhe te qyteti i Perëndisë së gjallë, Jeruzalemi qiellor. Ju keni ardhur në mbledhjen festive të qindra mijëra engjëjve,

23 në kishën e të parëlindurve të regjistruar në qiej, te Perëndia, Gjykatësi i të gjithëve, te shpirtat e njerëzve të drejtë që janë bërë të përsosur,

24 te Jezusi, ndërmjetësi i një besëlidhjeje të re, dhe te gjaku i spërkatur, që flet më mirë se gjaku i Abelit.

25 Shikoni se mos e hidhni poshtë Atë që flet. Sepse, në qoftë se ata nuk shpëtuan kur e mohuan atë që i paralajmëroi mbi tokë, atë më pak do të shpëtohemi ne, po t'i kthejmë krahët Atij që na paralajmëron nga qiejt.

26 Në atë kohë zëri i Tij tundi tokën, por tani Ai ka premtuar duke thënë: "Edhe një herë Unë do të tund jo vetëm tokën, por edhe qiellin."

27 Shprehja "Edhe një herë", tregon zhvendosjen e atyre që mund të tunden – domethënë, gjërat që janë krijuar – që të mbeten ato që janë të patundshme.

28 Prandaj, përderisa po marrim një mbretëri që nuk mund të tundet, le të jemi mirënjohës, duke i shërbyer Perëndisë, siç i pëlqen Atij, me nderim dhe frikë,

29 sepse edhe Perëndia ynë është një zjarr tretës.

Hebrenjve - Kapitulli 13

1 Ngulmoni në dashurinë vëllazërore.

2 Mos harroni mikpritjen ndaj të huajve, sepse disa, duke vepruar kështu, pa e ditur janë treguar mikpritës ndaj engjëjve.

HEBRENJVE

3 Kujtoni të burgosurit, sikur të ishit të burgosur me ta, ashtu edhe për ata që keqtrajtohen, sikur ju vetë të ishit duke vuajtur.

4 Le të mbahet martesë me nder nga të gjithë dhe shtrati martesor i papërlyer; sepse Perëndia do t'i gjykojë të përdalët dhe shkelësit e kurores.

5 Mos t'ju hyjë lakmia për para në jetën tuaj dhe kënaquni me çka keni tani, sepse Vetë Ai ka thënë: "Kurrë nuk do të të lë, as nuk do të të braktis."

6 Kështu mund të themi me bindje: "Zoti është ndihmësi im, [dhe] nuk do të kem frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu mua?"

7 Kujtoni ata që ju udhëhoqën, të cilët ju folën fjalën e Perëndisë. Shikoni me kujdes përfundimin e mënyrës së tyre të jetesës dhe imitoni besimin e tyre.

8 Jezus Krishti është i njëjti si dje edhe sot, e përjetë.

9 Mos u largoni duke rendur pas gjithfarë doktrinash të huaja, sepse është mirë që zemra të forcohet prej hirit, jo prej ushqimeve ceremoniale, të cilat nuk kanë asnjë vlerë për ata që i përdorën.

10 Ne kemi një altar, prej të cilit ata që shërbejnë në tabernakull, nuk kanë të drejtë të hanë.

11 Sepse trupat e këtyre kafshëve, gjakun e të cilave e çon një kryepriфт në Vendin më të Shenjtë si flijim për mëkatet, digjen jashtë kampit.

12 Prandaj edhe Jezusi, që të shenjtëronte popullin nëpërmjet gjakut të Vet, vuajti jashtë portave të qytetit.

13 Le të shkojmë pra, tek Ai jashtë kampit, duke mbajtur poshtërimin që mbajti Ai.

14 Sepse këtu nuk kemi një qytet të përhershëm, por kërkohet qytetin që do të vijë.

15 Nëpërmjet Tij, pra, le t'i ofrojmë vazhdimisht një flijim lëvdimi Perëndisë, domethënë, frytin e buzëve që pranojnë emrin e Tij.

16 Mos lini pas dore bamirësinë dhe bujarinë, sepse me të këtilla flijime kënaqet Perëndia.

17 Bindjuni atyre që ju prijnë dhe nënshtrojuni pushtetit të tyre, sepse ata vigjëlojnë mbi shpirtrat tuaj, si ata që do të japin llogari. Bindjuni atyre që puna e tyre të jetë gëzim e jo trishtim, sepse kjo nuk do ketë dobi për ju.

18 Lutuni për ne, sepse jemi të bindur që e kemi ndërgjegjen të mirë, dhe dëshirojmë të bëjmë jetë të ndershme në çdo drejtim.

19 Por më tepër ju bëj thirrje që të luteni të kthehem sa më shpejt te ju.

20 Perëndia i paqes, që ngjalli nga të vdekurit Bariun e madh të dhenve nëpërmjet gjakut të besëlidhjes së përjetshme, Zotin tonë Jezus,

21 ju bëftë të aftë në çdo gjë të mirë që të kryeni vullnetin e Tij, duke bërë te ne atë që është e pëlqyeshme përpara Tij, nëpërmjet Jezus Krishtit, të cilit i qoftë lavdia për jetë të jetëve. Amen.

22 Ju lutem, o vëllezër, ta duroni këtë fjalë që ju jep zemër, sepse ju kam shkruar vetëm një letër të shkurtër.

23 Dua ta dini se vëllai ynë, Timoteu, u lirua dhe po të vijë shpejt, do të vij t'ju shoh bashkë me të.

24 Përshëndetni të gjithë ata që ju prijnë dhe të gjithë shenjtërit. Ju përshëndesin ata nga Italia.

25 Hiri qoftë me ju të gjithë.

Jakobi

Jakobi - Kapitulli 1

- 1 Jakobi, shërbëtor i Perëndisë dhe i Zotit Jezus Krisht, dymbëdhjetë fiseve të shpërndara nëpër botë, përshëndetje.
- 2 Gëzim të madh ta quani, o vëllezërit e mi, kur ndesheni në prova të ndryshme,
- 3 sepse e dini se vënia në provë e besimit tuaj sjell durim.
- 4 Le ta përfundojë durimi punën e vet, që të jeni të përsosur dhe të plotë, pa ju munguar asgjë.
- 5 Por nëse ndonjërit prej jush i mungon mençuria, le t'ia kërkojë Perëndisë që u jep të gjithëve pa kursim e pa i qortuar dhe do t'i jepet.
- 6 Le të kërkojë me besim, pa vënë asgjë në dyshim, sepse ai që vë në dyshim, është si vala e detit të cilën era e lëviz dhe e hedh sa andej këtej.
- 7 Dhe ai të mos shpresojë se do të marrë ndonjë gjë prej Zotit;
- 8 ai është njeri me dy mendje, i paqëndrueshëm në gjithçka që bën.
- 9 Por vëllai në gjendje të përvuajtur le të jetë krenar me lartësinë e vet,
- 10 dhe i pasuri të jetë krenar me përvujtërinë e vet, sepse do të kalojë si lulja e barit.
- 11 Sepse ngrihet dielli me erën përvëluese dhe e than barin. Lulja i bie dhe humbet bukurinë e vet. Po kështu do të fishket edhe i pasuri në punët që bën.
- 12 Lum ai njeri që këmbëngul në prova, sepse sapo t'i kapërcejë ato, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Ai ua ka premtuar atyre që e duan.

13 Askush të mos thotë kur tundohet: "Prej Perëndisë tundohem", sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja dhe Ai Vetë nuk tundon askënd.

14 Gjithkush tundohet kur tërhiqet pas epsheve të veta dhe joshet prej tyre.

15 Pastaj pasi epshi mbarset, ai lind mëkatin dhe mëkati, kur kryhet, sjell vdekjen.

16 Mos u mashtroni, vëllezërit e mi të dashur.

17 Çdo dhuratë e mirë dhe përkryer zbrit nga lart, nga Ati i dritave, i cili nuk ndryshon si hijet që lëvizin.

18 Ai, sipas vullnetit të Vet, na lindi me anë të fjalës të së vërtetës, që ne të jemi si fryti i parë i krijesave të Tij.

19 Merreni vesh, vëllezërit e mi të dashur. Çdo njeri të jetë i shpejtë në të dëgjuar, i ngadaltë në të folur dhe i vonuar në zemërim,

20 sepse zemërimi i njeriut nuk sjell drejtësinë e Perëndisë.

21 Prandaj, duke flakur mënjanë çdo fëlliqësi dhe ligësinë që është gjithkund me tepri, pranoni me përvujtëri fjalën e mbjellë, që mund t'ju shpëtojë shpirtat.

22 Bëhuni zbatues të fjalës dhe jo vetëm dëgjues, që mashtrojnë vetveten.

23 Sepse, kur dikush e dëgjon, por nuk e zbaton fjalën, ai i ngjan një njeriu që vështron fytyrën e vet në pasqyrë,

24 dhe, pasi e vështron veten, largohet dhe menjëherë e harron se si ishte.

25 Por ai që e shikon me kujdes ligjin e përsosur, ligjin e lirisë dhe i përmbahet atij, jo duke harruar ato që dëgjon, por duke i zbatuar, ai do të jetë i bekuar në atë që bën.

26 Nëse dikush mendon se është fetar dhe nuk i vë

JAKOBI

fre gjuhës, ai mashtron zemrën e vet dhe feja e këtij njeriu është e kotë.

27 Feja e pastër dhe e pandotur përpara Perëndisë dhe Atit është kjo: të kujdesesh për jetimët dhe vejushat me hallet e tyre dhe ta ruash veten të panjolllosur nga kjo botë.

Jakobi - Kapitulli 2

1 Vëllezërit e mi, si besimtarë në Zotin tonë të lavdishëm Jezus Krisht, mos i mbani anën njeriu.

2 Sepse po të hyjë dikush në mbledhjen tuaj me unazë ari dhe i veshur me petka të ndritshme dhe aty vjen edhe një i varfër me rroba tërë zhul,

3 dhe ju i kushtoni vëmendje atij që ka veshur petka të ndritshme, duke i thënë: "Ti ulu këtu në vendin e mirë" dhe të varfrit i thoni: "Ti qëndro atje", ose "Ulu pranë stolit të këmbeve të mia,"

4 a nuk keni bërë dallim mes jush, duke u bërë gjykatës me mendime të liga?

5 Dëgjoni, vëllezërit e mi të dashur. A nuk i zgjodhi Perëndia të varfrit e kësaj bote që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që Ai ua premtoi atyre që e duan?

6 Por ju e keni fyer të varfrin. A nuk janë të pasurit ata që ju shtypin? A nuk janë ata vetë që ju tërheqin zvarrë nëpër gjyqe?

7 A nuk e shajnë ata emrin e mirë, të cilit ju i përkisni?

8 Nëse e zbatoni vërtet ligjin mbretëror sipas Shkrimit: "Do ta duash të afërmin si veten", atëherë mirë veproni.

9 Por nëse i mbani anën njeriu, bëni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës të tij.

10 Sepse, kushdo që i përmbahet tërë ligjit, por gabon në një pikë, ai është bërë fajtor për të gjitha.

11 Sepse Ai që tha: "Mos shkel kurorën", ka thënë edhe: "Mos vra". Nëse nuk shkel kurorën, por vret, je bërë shkelës i ligjit.

12 Kështu flisni dhe kështu veproni, si ata që do të gjykohen nga ligji i lirisë.

13 Sepse gjykimi do të jetë i pamëshirshëm ndaj atij që nuk ka treguar mëshirë. Mëshira ngadhënjën mbi gjykimin.

14 Ç'dobi ka, o vëllezërit e mi, nëse dikush e pohon besimin e vet, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi?

15 Nëse një vëlla ose motër nuk ka ç'të veshë e i mungon ushqimi i përditshëm,

16 dhe njëri nga ju u thotë: "Shkoni në paqe, ngrohuni dhe nginjuni", por nuk u jepni ato që u duhen për trupin, ç'dobi ka?

17 Po kështu edhe besimi, po të mos ketë vepra, është i vdekur në vetvete.

18 Por dikush do të thotë: "Ti ke besim dhe unë kam vepra. Ma trego besimin tënd pa veprat dhe unë do të të tregoj besimin tim nëpërmjet veprave të mia."

19 Ti beson se ka një Perëndi. Mirë bën. Edhe demonët besojnë dhe dridhen.

20 A do që ta dish, o njeri i marrë, se besimi pa veprat është i vdekur?

21 A nuk u shfajësua Abrahami, ati ynë, me anë të veprave, kur ofroi për flijim në altar Isakun, birin e vet?

22 Ti e sheh që besimi vepronte me veprat dhe besimi u bë i përsosur prej veprave.

23 U përmbush Shkrimi që thotë: "Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo atij iu llogarit si drejtësi" dhe u quajt mik i Perëndisë.

24 E shikoni se njeriu shfajësohet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi.

JAKOBI

25 Po kështu, a nuk u shfajësua edhe Rahaba, gruaja e përdalë, me anë të veprave, kur i pranoi lajmëtarët dhe i nisi në një drejtim tjetër?

26 Sepse ashtu si trupi është i vdekur pa frymën, po ashtu edhe besimi pa vepra është i vdekur.

Jakobi - Kapitulli 3

1 Mos u bëni shumë prej jush mësues, vëllezërit e mi, sepse e dini që ne, mësuesit, do të marrim gjykim më të ashpër.

2 Sepse ne të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Nëse dikush nuk gabon kurrë në fjalë, ky është njeri i përkryer, në gjendje ta mbajë nën fre edhe tërë trupin.

3 Nëse u vëmë kuajve gojzë që të na binden, atëherë ne mund ta drejtojmë edhe tërë trupin e tyre.

4 Ose merrni si shembull anijet, megjithëse janë shumë të mëdha dhe shtyhen nga erëra të forta, përsëri drejtohen nga një timon shumë i vogël atje ku e do timonieri.

5 Po kështu edhe gjuha është një pjesë e vogël e trupit dhe megjithatë mburret për gjëra të mëdha. Ja, një shkëndijë e vogël ndez një pyll të madh!

6 Gjuha është zjarr, botë ligësie. Gjuha është vendosur ndër gjymtyrët tona: ajo ndot tërë trupin, i vë zjarrin ecurisë së jetës dhe vetë merr flakë nga ferri.

7 Sepse të gjitha llojet e kafshëve e të shpendëve, zvarranikëve e kafshëve të detit, zbuten dhe janë zbutur nga raca njerëzore.

8 Por askush prej njerëzve nuk mund të zbutë gjuhën. Është një e keqe e papërmbajtshme, plot me helm vdekjeprurës.

9 Me të bekojmë Zotin dhe Atin; me të ne mallkojmë njerëzit që janë bërë sipas shëmbëllimit

të Perëndisë.

10 Nga e njëjta gojë del lëvdimi dhe mallkimi. Këto gjëra, o vëllezërit e mi, nuk duhet të jenë kështu.

11 Mos vallë prej të njëjtët burim del edhe ujë i ëmbël edhe i hidhur?

12 Mos vallë pema e fikut, o vëllezërit e mi, mund të bëjë ullinj, ose hardhia të bëjë fiq? As burimi i kripur nuk mund të nxjerrë ujë të ëmbël.

13 Cili nga ju është i mençur dhe i ditur? Le t'i tregojë me sjelljen e mirë veprat e veta të kryera me zemërbutësi që vjen nga urtësia.

14 Por nëse keni xhelozë të hidhur dhe shpirtin e grindjes, mos u krekosni dhe mos gënjeni kundër së vërtetës.

15 Kjo nuk është mençuri që zbret nga lart, por është tokësore, jo prej frymës, por nga demoni.

16 Sepse ku ka xhelozë dhe shpirt grindjeje, atje ka trazirë dhe çdo gjë të ligë.

17 Por mençuria që vjen nga lart, së pari, është e pastër, pastaj paqësore, e butë, e arsyeshme, plot mëshirë dhe fryte të mira, e paanshme, pa hipokrizi.

18 Fryti i drejtësisë mbillet në paqe prej atyre që bëjnë paqe.

Jakobi - Kapitulli 4

1 Nga vijnë luftërat dhe nga vijnë grindjet midis jush? A nuk vijnë prej dëshirave tuaja që bëjnë luftë në gjymtyrët tuaja?

2 E lakmoni diçka, por nuk e merrni; vrisni dhe keni smirë, por nuk mund ta arrini atë që kërkoni; ziheni dhe bëni luftë; nuk keni, sepse nuk kërkoni.

3 Kërkoni por nuk merrni, sepse kërkoni me motive të këqija, që t'i shpenzoni ndër qejfe.

JAKOBI

4 Ju, o njerëz që shkëlmi kurorën, a nuk e dini se miqësia me botën është armiqësi me Perëndinë? Prandaj, kushdo që dëshiron të jetë mik me botën, do të kthehet në armik me Perëndinë.

5 Apo mendoni se Shkrimi thotë më kot: "Frymën që Ai futi të banojë ndër ne, e lakmon deri në smirë"?

6 Por Ai na jep një hir edhe më të madh. Prandaj thotë: "Perëndia është kundër atyre që krekosen, por u jep hir të përvuajturve."

7 Prandaj nënshtrojuni Perëndisë. Kundërshtojeni djallin dhe ai do të ikë prej jush.

8 Afrojuni te Perëndia dhe Ai do t'ju afrohet juve. Pastrojini duart, o mëkatarë. Të kthjellëta bëjini zemrat tuaja, o njerëz me dy mendje.

9 Vajtoni, mbani zi dhe qani. Le t'ju kthehet e qeshura në vajtim dhe gëzimi në trishtim.

10 Përuluni përpara Zotit dhe Ai do t'ju lartësojë.

11 Vëllezër, mos përgojoni njëri-tjetrin. Ai që flet kundër vëllait apo gjykon vëllanë e vet, flet kundër ligjit dhe gjykon ligjin. Por nëse gjykoni ligjin, nuk jeni zbatues të ligjit, por gjykatës.

12 Ka vetëm një Ligjvënës dhe Gjykatës, Ai që mund të shpëtojë dhe të shkatërrojë. Por kush je ti që gjykon të afërmin tënd?

13 Dëgjoni tani pra, ju që thoni: "Sot ose nesër, do të shkojmë në atë qytet, do të kalojmë atje një vit, do të merremi me tregti e do të bëjmë fitime."

14 Ju nuk e dini ç'sjell e nesërmja e si do të jetë jeta juaj. Sepse jeni si avulli që shfaqet për pak kohë dhe pastaj zhduket.

15 Në vend të kësaj ju duhet të thoni: "Po të dojë Zoti, do të jetojmë dhe do të bëjmë këtë apo atë."

16 Por tani ju mburreni e krekoseni. E gjithë kjo mburrje është punë e ligë.

17 Prandaj, kushdo që e di të mirën që duhet ta bëjë dhe nuk e bën, mëkaton.

Jakobi - Kapitulli 5

1 Dëgjoni tani pra, ju o pasanikë, qani e vajtoni me kujë për mjerimet që po ju vijnë.

2 Pasuria juaj është kalbur dhe rrobat tuaja i ka ngrënë mola.

3 Arin dhe argjendin tuaj e ka zënë ndryshku dhe ky ndryshk do të jetë dëshmi kundër jush dhe do t'ju hajë mishin si zjarri. Keni mbledhur thesare në ditët e fundit.

4 Ja, paga që u keni mbajtur argatëve që ju korrën arat, po thërret dhe klithmat e atyre që korrën, kanë arritur në veshët e Zotit të Ushtrive.

5 Keni bërë një jetë mbi tokë plot luks dhe me qejfe të shfrenuara. Jeni majmur si kafshët për ditën e therjes.

6 Keni dënuar dhe vrarë njerëz të drejtë, që nuk ju kundërshtonin.

7 Kini durim pra, o vëllezër, deri në ardhjen e Zotit. Ja, bujku e pret me durim frytin e çmuar të tokës, derisa të vijnë shirat e vjeshtës dhe të pranverës.

8 Edhe ju kini durim. Mbahuni fort, sepse ardhja e Zotit është afër.

9 Mos u ankoni, vëllezër, kundër njëri-tjetrit, që të mos gjykoheni. Ja, Gjykatësi po qëndron te dera.

10 Si shembull të vuajtjes dhe të durimit, o vëllezër, merrni profetët, që folën në emër të Zotit.

11 Vërtet, të bekuar i quajmë ata që u treguan të durueshëm. E keni dëgjuar durimin e Jobit dhe e keni parë përfundimin që solli Zoti; Zoti është shumë i dhembshur dhe i mëshirshëm.

12 Por mbi të gjitha, vëllezërit e mi, mos bëni be,

JAKOBI

as për qiellin as për tokën, as për ndonjë gjë tjetër.
Le të jetë Poja juaj Po, dhe Joja Jo, që të mos bini
në gjykim.

13 A ka ndonjë midis jush që vuan? Le të lutet. A
ka ndonjë që ndihet i lumtur? Le të këndojë lavde.

14 A ka ndonjë midis jush të sëmurë? Le t'i
thërresë pleqtë e kishës që të luten mbi të, duke e
lyer me vaj në emër të Zotit.

15 Lutja që bëhet në besim do ta shpëtojë atë që
është i sëmurë dhe Zoti do ta ngrëjë dhe, po të
ketë bërë mëkate, ato do t'i falen.

16 Prandaj, rrëfejani mëkatet njëri-tjetrit dhe lutuni
për njëri-tjetrin, që të shëroheni. Lutja e të drejtit
vepron fuqishëm kur del nga zemra.

17 Elia ishte njeri me natyrë të ngjashme si tonën.
Ai u lut shumë që të mos binte shi dhe ashtu
ndodhi. Nuk ra shi për tre vjet e gjashtë muaj.

18 U lut përsëri; qielli dha shiun dhe toka prodhoi
frytin e vet.

19 Vëllezërit e mi, po të largohet ndonjëri nga ju
prej së vërtetës dhe dikush e kthen atë,

20 le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga rruga e
gabuar, do t'ia shpëtojë shpirtin nga vdekja dhe do
t'i falen një mori mëkatesh.

1 Pjetri

1 Pjetri - Kapitulli 1

1 Pjetri, apostulli i Jezus Krishtit, atyre që banojnë si të huaj, të shpërndarë nëpër Pont, Galaci, Kapadoki, Azi dhe Bitini, të zgjedhurve

2 sipas paranjohjes nga Perëndia Atë, nëpërmjet punës shenjtëruese të Frymës, për t'iu bindur Jezus Krishtit dhe për t'u spërkatur me gjakun e Tij: Hiri dhe paqja qoftë me begati për ju.

3 I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezus Krisht, i cili me mëshirën e Vet të madhe na ka bërë të lindim sërish me një shpresë të gjallë nëpërmjet ngjalljes së Jezus Krishtit nga të vdekurit,

4 për një trashëgimi që nuk mund të priset, nuk mund të përlyhet dhe as të kalbet – të ruajtur në qiej për ju,

5 të cilët mbroheni nëpërmjet besimit nga fuqia e Perëndisë për shpëtimin që është gati për t'u zbuluar në mbarim të kohëve.

6 Për këtë gëzohuni, megjithëse tani, po të jetë nevoja, për pak kohë mund të trishtoheni nga sprova të ndryshme,

7 të cilat kanë ndodhur që besimi juaj, që është shumë më i çmuar se ari që priset edhe pse ka kaluar provën e zjarrit, të dalë për lëvdatë, lavdi e nder kur të zbulohet Jezus Krishti,

8 të cilin, megjithëse nuk e keni parë, e doni. Edhe pse tani nuk e shihni, por besoni në Të, mbusheni me një gëzim të papërshkrueshëm dhe plot me lavdi,

9 sepse arrini qëllimin e besimit tuaj, shpëtimin e shpirtrave tuaj.

10 Për këtë shpëtim, profetët, që profetizuan për hirin që do t'ju vinte, bënë kërkime dhe hetime me imtësi

11 dhe u përpoqën të dinin kohën dhe rrethanat që po tregonte Fryma e Krishtit që ishte ndër ta, kur parashikonte vuajtjet e Krishtit dhe lavditë që do të vinin më pas.

12 Perëndia u zbuloi atyre se ata nuk po i shërbenin vetes së tyre, por juve, kur ju folën për ato gjëra që ju janë shpallur tani nëpërmjet atyre që predikuan ungjillin te ju me anë të Frymës së Shenjtë që u dërgua nga qielli, gjëra të cilat edhe engjëjt dëshirohen t'i sodisin.

13 Prandaj, mblidheni mendjen, qëndroni esëll, varini të gjitha shpresat në hirin që do t'ju jepet kur të zbulohet Jezus Krishti.

14 Si fëmijë të bindur, mos shkoni pas dëshirave që keni pasur më parë kur ishit të paditur,

15 por, ashtu si Ai që ju thirri është i shenjtë, edhe ju vetë të jeni të shenjtë në çdo sjellje tuajën.

16 Sepse është shkruar: "Të jeni të shenjtë, sepse Unë jam i shenjtë."

17 Dhe po t'i drejtoheni si Atë Atij që gjykon në mënyrë të paanshme sipas veprës së secilit, kohën e shtegtimin tuaj mbi tokë ta kaloni me frikë,

18 duke e ditur se shpengimi që ju çliroi nga mënyra juaj e kotë e jetesës që keni trashëguar nga etërit tuaj nuk u bë me gjëra që prishen si argjendi ose ari,

19 por me gjakun e çmuar të Krishtit, si të njëj qengji pa cen e të panjollë.

20 Ai vërtet ka qenë njohur që përpara themelimit të botës, por u shfaq në kohët e fundit për hirin tuaj.

21 Nëpërmjet Tij ju besoni në Perëndinë, që e ngjalli Atë prej të vdekurve dhe i dha lavdi, që besimi juaj dhe shpresa të jenë te Perëndia.

22 Tani që keni pastruar shpirtin tuaj duke iu bindur të vërtetës për një dashuri vëllazërore të pashtirur, duajeni fort njëri-tjetrin me zemër [të

1 PJETRI

pastër],

23 sepse jeni lindur përsëri jo prej farës që prishet, por prej asaj që nuk prishet, nëpërmjet fjalës së Perëndisë që është i gjallë dhe që mbetet për jetë.

24 Sepse "I gjithë mishi është si bari dhe e gjithë lavdia e tij është si lulja e barit. Bari fishket dhe lulja bie,

25 por fjala e Zotit mbetet përgjithmonë." Kjo është fjala që ju është predikuar juve.

1 Pjetri - Kapitulli 2

1 Prandaj, duke lënë mënjanë çdo ligësi, çdo mashtrim, hipokrizi, smirë e shpifje të çdo lloji,

2 dëshironi si foshnja të sapolindura qumështin e pastër të fjalës, që me anë të tij të rriteni për shpëtimin tuaj,

3 tani që keni shijuar mirësinë e Zotit.

4 Duke iu afruar Atij, gurit të gjallë, që u hodh poshtë nga njerëzit, por u zgjodh dhe u çmuar prej Perëndisë,

5 edhe ju, si gurë të gjallë, po ndërtoheni si një shtëpi shpirtërore për një priftëri të shenjtë, për të bërë flijime shpirtërore të pranueshme për Perëndinë nëpërmjet Jezus Krishtit.

6 Prandaj thuhet në Shkrim: "Ja, po vë në Sion një gur të zgjedhur, një gur themeli të çmuar dhe ai që beson në Atë, nuk do të turpërohet kurrë."

7 Ai është i çmueshëm pra, për ju, që besoni. Por për ata që nuk besojnë: "Guri, të cilin e hodhën poshtë ndërtuesit, u bë guri i këndit"

8 dhe "gur që i bën njerëzit të pengohen dhe shkëmb që i bën ata të rrëzohen." Ata pengohen sepse janë të pabindur ndaj fjalës, për të cilën edhe ishin caktuar.

9 Por ju jeni një fis i zgjedhur, një priftëri

mbretërore, një komb i shenjtë, një popull që i përket Perëndisë, që të shpallni virtutet e shkëlqyera të Atij që ju thirri nga errësira në dritën e Vet të mrekullueshme.

10 Dikur nuk ishit popull, por tani ju jeni popull i Perëndisë; dikur ju nuk u mëshiruat, por tani gëzoni mëshirë.

11 Të dashurit e mi, ju këshilloj, si të huaj e si të ardhur, të hiqni dorë nga pasionet e mishit, të cilat bëjnë luftë kundër shpirtit.

12 Silluni mirë midis paganëve, që megjithëse ju përflasin si keqbërës, të shohin veprat tuaja të mira dhe t'i japin lavdi Perëndisë në ditën e ardhjes së Tij.

13 Nënshtroni për hir të Zotit çdo autoriteti njerëzor, qoftë mbretit, si më i larti,

14 apo qeveritarëve, që dërgohen prej tij për të ndëshkuar keqbërësit dhe për të lëvdur bamirësit.

15 Sepse i tillë është vullneti i Perëndisë, që, duke bërë mirë, të mund t'i mbyllni gojën padijes së njerëzve të marrë.

16 Jetoni si njerëz të lirë, por mos e përdorni lirinë si veshje për të keqen, por jetoni si shërbëtorë të Perëndisë.

17 Të gjithë t'i nderoni, vëllazërinë e besimtarëve ta doni, Perëndinë ta keni frikë, mbretin ta nderoni.

18 Shërbëtorë, nënshtroni me plot frikë zotërinjve tuaj, jo vetëm atyre që janë të mirë dhe të butë, por edhe atyre që janë të ashpër.

19 Sepse është e lëvdueshme kur dikush duron hidhërimet duke vuajtur padrejtësisht dhe këtë e bën sepse është i ndërgjegjshëm ndaj Perëndisë.

20 Sepse ku është lavdia, nëse duroni kur ju rrahin për mëkatin që keni bërë? Por nëse vuani kur bëni mirë dhe duroni, kjo është për t'u lëvdur para Perëndisë.

21 Për këtë jeni thirrur, sepse edhe Krishti vuajti

1 PJETRI

për ju, duke ju lënë një shembull që të ecni pas gjurmëve të Tij.

22 Ai nuk bëri mëkat, as nuk u gjet mashtrim në gojën e Tij.

23 Kur e fyenin, nuk ua kthente me fyerje; kur vuante, nuk bënte kërcënime, por ia besonte veten Atij që gjykon në mënyrë të drejtë.

24 Ai Vetë i barti mëkatet tona në trupin e Vet në drurin e kryqit, që ne të vdisnim ndaj mëkateve, dhe të jetonim për drejtësinë; prej plagëve të Tij u shëruat ju.

25 Sepse ju ishit si dele që kanë humbur, por tani jeni kthyer te Bariu dhe Ruajtësi i shpirtave tuaj.

1 Pjetri - Kapitulli 3

1 Po ashtu edhe ju gra, nënshtrojuni burrave tuaj, që edhe sikur ndonjë prej tyre të mos i binden fjalës, të fitohen pa fjalë nëpërmjet sjelljes së grave të tyre,

2 kur të shohin se ju jetoni me pastërti dhe me frikë ndaj Perëndisë.

3 Stolia juaj të mos jetë vetëm e jashtme, si flokët të thurur gërsheta, stolitë me ar apo veshjet të bukura,

4 por të jetë në brendësi të zemrës suaj, të jetë stoli e pavenitshme e një shpirti të butë e të qetë, që është shumë e vyer përpara Perëndisë.

5 Sepse kështu e stolisnin dikur veten e tyre edhe gratë e shenjta, që shpresonin në Perëndinë, duke iu nënshtruar burrave të tyre.

6 Po kështu iu bind edhe Sara Abrahamit, duke e quajtur atë zot. Ju bëheni bijat e saj, po të bëni atë që është e drejtë dhe po të mos i trembeni asnjë kërcënimi.

7 Edhe ju burra, po ashtu, jetoni së bashku me gratë tuaja me mirëkuptim dhe nderojini si një enë

më e dobët, meqë është femër, dhe si bashkëtrashëgimtare e hirit të jetës, që lutjet tuaja të mos pengohen nga asgjë.

8 Dhe së fundi, të gjithë të jeni në një mendje, të dhembshur, vëlladashës, plot me keqardhje e të përvuajtur.

9 Mos e ktheni të keqen me të keqe, ose fyerjen me fyerje, por përkundrazi beconi, sepse për këtë jeni thirrur, që të trashëgoni bekimin.

10 Sepse: "Cilido që e do jetën dhe dëshiron të shohë ditë të mira, duhet t'i vërë fre gjuhës për të mos folur keq dhe të mos i lërë buzët të flasin mashtrim.

11 Duhet të largohet nga e liga dhe të bëjë mirë; duhet të kërkojë paqe dhe ta ndjekë atë.

12 Sepse Zoti i mban sytë te të drejtët, veshët te lutja e tyre, por Zoti është kundër atyre që bëjnë të këqija."

13 Kush është ai që ju bën keq, po të tregoheni të zellshëm për të mirën?

14 Por edhe sikur të vuani për hir të drejtësisë, të bekuar jeni. Mos iu trembni kërcënimeve të tyre dhe mos u tronditni.

15 Por të shenjtë ta mbani Krishtin si Zot në zemrat tuaja, duke qenë gjithmonë të gatshëm për t'i dhënë përgjigje kujdo që ju kërkon shpjegime për shpresën që është në ju.

16 Por këtë ta bëni me butësi dhe respekt. Ndërgjegjen ta keni të pastër, që ata që ju fyejnë për sjelljen tuaj të mirë në Krishtin, të turpërohen që shpifin kundër jush.

17 Sepse është më mirë për ju të vuani duke bërë mirë, nëse ky është vullneti i Perëndisë, sesa duke bërë keq.

18 Sepse edhe Krishti vdiq një herë e përgjithmonë për mëkatet, i drejti për të padrejtët, që Ai t'ju sillte te Perëndia; Ai vdiq në mish, por u ngjall në frymë,

1 PJETRI

19 me anë të të cilit Ai shkoi e u predikoi shpirtrave në burg,

20 që dikur kishin qenë të pabindur, kur Perëndia i priste me durim në ditët e Noes, gjatë ndërtimit të arkës. Vetëm pak njerëz, tetë veta gjithsej, shpëtuan nga uji.

21 Ky ujë simbolizon pagëzimin, që tani ju shpëton ju – dhe nuk është heqje e papastërtisë së trupit, por thirrje drejtuar Perëndisë për një ndërgjegje të pastër – nëpërmjet ngjalljes së Jezus Krishtit,

22 i cili është në të djathtë të Perëndisë, pasi u ngjit në qiell, ku Atij iu nënshtruan engjëjt, pushtetet dhe fuqitë.

1 Pjetri - Kapitulli 4

1 Prandaj, meqë Krishti vuajti në mish, edhe ju armatosuni me të njëjtën mendje, sepse ai që ka vuajtur në mish, ka pushuar së mëkatuari,

2 që pjesën tjetër të jetës që i ka mbetur për ta jetuar në mish, të mos e jetojë për t'u shërbyer epsheve të njerëzve, por vullnetit të Perëndisë.

3 Sepse kohën që shkoi, ju e keni kaluar duke kënaqur dëshirat e paganëve, duke jetuar në shturje, epshe, dehje, ahengje, të pira e idhujtari të neveritshme.

4 Ata çuditën se si ju nuk zhyteni bashkë me ta në të njëjtin vërsim shturjeje dhe ju përgojnë.

5 Ata do t'i japin llogari Atij që është gati të gjykojë të gjallët dhe të vdekurit.

6 Sepse për këtë iu predikua ungjilli edhe atyre që tani kanë vdekur që, edhe pse janë gjykuar në mish si njerëz, të jetojnë në frymë sipas Perëndisë.

7 Fundi i të gjitha gjërave është afër. Prandaj të jeni të matur dhe të përkorë për t'iu kushtuar lutjeve.

8 Mbi të gjitha, të keni dashuri të zjarrtë për njëri-

tjetrin, sepse dashuria mbulon një mori mëkatesh.

9 Të jeni mikpritës me njëri-tjetrin pa u ankuar.

10 Secili të përdorë dhuntinë që ka marrë, duke e vënë në shërbim të njëri-tjetrit, si mbarështues të mirë të hirit të larmishëm të Perëndisë.

11 Nëse dikush flet, le të flasë si të ishin fjalë Perëndie. Nëse dikush shërben, le ta bëjë si prej fuqisë që siguron Perëndia, që Perëndia të marrë lavdi në gjithçka nëpërmjet Jezus Krishtit. Atij i goftë lavdia dhe pushteti për jetë të jetëve. Amen.

12 Të dashurit e mi, mos u çuditni për sprovën përvëluese që vuani, si t'ju kishte ndodhur diçka e habitshme,

13 por gëzohuni që merrni pjesë në vuajtjet e Krishtit; që të mbusheni me gëzim e të ngazëlloheni kur të zbulohet lavdia e Tij.

14 Nëse ju fyejnë për shkak të emrit të Krishtit, jeni të bekuar, sepse Fryma e lavdisë dhe e Perëndisë pushon mbi ju.

15 Sepse asnjë prej jush nuk duhet të vuajë si vrasës, vjedhës, keqbërës, apo si ngatërrestar.

16 Megjithatë, nëse dikush vuan si i krishterë, të mos turpërohet, por të përlëvdojë Perëndinë për këtë emër.

17 Sepse ka ardhur koha që gjykimi të fillojë nga shtëpia e Perëndisë dhe nëse fillon së pari nga ne, si do të jetë përfundimi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë?

18 Nëse është e vështirë për të drejtin të shpëtojë, ç'do të bëhet me atë që është i papërshtetshëm dhe mëkatar?

19 Prandaj, edhe ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t'ia besojnë shpirtrat e tyre një Krijuesi besnik dhe të vazhdojnë të bëjnë mirë.

1 Pjetri - Kapitulli 5

1 PJETRI

1 Prandaj, pleqve që janë midis jush, u bëj thirrje unë, si plak bashkë me ta, si dëshmitar i vuajtjeve të Krishtit dhe si pjesëmarrës i lavdisë që do të zbulohet,

2 ruajeni grigjën e Perëndisë që është midis jush, duke e mbikëqyrur jo me pahir, por me dëshirë, sipas vullnetit të Perëndisë, jo me lakmi për para, por me zell për të shërbyer,

3 pa u bërë si zotër mbi ata që ju janë besuar, por duke u bërë shembull për grigjën.

4 Kur të shfaqet Kryebariu, ju do të merrni kurorën e lavdisë që nuk fishket kurrë.

5 Po ashtu, ju o të rinj, nënshtrojuni më të moshuarve tuaj dhe të gjithë vishuni me përvujtërinë kundrejt njëri-tjetrit, sepse Perëndia është kundër kryelartëve, kurse të përvuajturve u jep hir.

6 Përuelni veten, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që Ai t'ju lartësojë në kohën e duhur.

7 Të gjithë ankthin tuaj hidhjeni mbi Të, sepse Ai merakoset për ju.

8 Të jeni të përkorë dhe syhapur. Kundërshtari juaj, djalli, sillet rrotull si një luan që ulërin, duke kërkuar të gllabërojë ndonjë prej jush.

9 Qëndrojini atij të patundur në besimin tuaj, sepse e dini se po ato vuajtje po i kalojnë edhe vëllezërit tuaj në botë.

10 Pasi të keni vuajtur për pak kohë, Perëndia i gjithë hirit, që ju thirri në lavdinë e Vet të amshuar në Krishtin [Jezus], Ai Vetë do t'ju përsosë, do t'ju bëjë të fortë, të fuqishëm e të patundur.

11 Atij i qoftë pushteti për jetë. Amen.

12 Ju kam shkruar shkurt, nëpërmjet Silvanit, vëllait besnik, siç e quaj unë, duke ju dhënë zemër dhe duke dëshmuar se ky është hiri i vërtetë i Perëndisë. Të qëndroni të patundur në të!

13 Ju përshëndet ajo që është në Babiloni, e zgjedhur bashkë me ju, si edhe Marku, djali im.

14 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje dashurie. Paqe të gjithë juve që jeni në Krishtin.

2 PJETRI

2 Pjetri

2 Pjetri - Kapitulli 1

1 Simon Pjetri, shërbëtor dhe apostull i Jezus Krishtit, atyre që nëpërmjet drejtësisë së Perëndisë sonë dhe Shpëtimtarit Jezus Krisht kanë marrë një besim po aq të çmuar sa besimi ynë:

2 Ju qoftë dhënë me begati hiri dhe paqja nëpërmjet njohjes së Perëndisë dhe të Jezusit Zotit tonë.

3 Fuqia e Tij hyjnore na ka dhuruar gjithçka që ka të bëjë me jetën dhe përsipirtshmërinë, nëpërmjet njohjes së Atij që na ka thirrur me lavdinë dhe virtytin e Vet.

4 Me këto Ai na ka dhënë premtime të çmuara dhe të madhërishme, që nëpërmjet këtyre të bëheni pjesëtarë të një natyre hyjnore, dhe t'i shpëtoni prishjes që i vjen botës prej epshit.

5 Po për këtë arsye, bëni çdo përpjekje që t'i shtoni besimit tuaj virtytin dhe virtytit njohjen,

6 njohjes vetëkontrollin, vetëkontrollit ngulmimin, ngulmimit përsipirtshmërinë,

7 përsipirtshmërisë mirëdashjen vëllazërore dhe mirëdashjes vëllazërore dashurinë.

8 Sepse nëse këto gjenden me begati në mes jush, ato nuk ju bëjnë as të padobishëm, as të pafryt në njohjen e Zotit tonë Jezus Krishtit.

9 Sepse ai që i mungojnë këto, është i verbër e dritëshkurtër, që ka harruar pastrimin nga mëkatet e tij të vjetra.

10 Prandaj, vëllezër, përpiquni edhe më shumë të siguroheni për thirrjen dhe zgjedhjen tuaj, sepse për sa kohë i zbatoni këto, kurrë nuk do të rrezoheni

11 dhe kështu do t'ju hapet gjerësisht hyrja në

mbretërinë e përjetshme të Zotit tonë dhe Shpëtimtarit Jezus Krisht.

12 Prandaj, do t'jua kujtoj gjithmonë këto gjëra, edhe pse i dini dhe e ndieni veten të fortë në të vërtetën që keni tani.

13 Por e quaj me vend, për sa kohë që jam në këtë tendë tokësore, t'jua freskoj kujtesën,

14 sepse e di se së shpejti do të largohem nga kjo tendë, siç ma ka bërë të qartë edhe Zoti ynë Jezus Krisht.

15 Do të bëj çdo përpjekje që edhe pas largimit tim të mund t'i kujtoni këto gjëra.

16 Sepse nuk jua bëmë të njohur fuqinë dhe ardhjen e Zotit tonë Jezus Krisht, duke shkuar pas përrallave të sajura bukur, por u bëmë dëshmitarë duke e parë me sytë tanë madhështinë e Tij.

17 Sepse kur mori nder dhe lavdi prej Perëndisë Atë, një zë i këtillë i erdhi nga Lavdia e Madhërishme: "Ky është Biri Im i dashur, tek i cili gjej kënaqësi."

18 Ne vetë e dëgjuam këtë zë që erdhi nga qielli, kur ishim bashkë me Të në malin e shenjtë.

19 Edhe më të sigurt e kemi bërë fjalën e profetëve dhe ju do të bëni mirë t'i kushtoni vëmendje si një pishtar që ndriçon në një vend të errët, derisa të gdhijë dita dhe ylli i mëngjesit të lindë në zemrën tuaj.

20 Por më parë duhet ta kuptoni se asnjë profeci e Shkrimit nuk vjen nga interpretimi i profetit,

21 sepse asnjë profeci nuk ka ardhur ndonjëherë nga vullneti i njeriut, por njerëzit kanë folur prej Perëndisë, të shtyrë nga Fryma e Shenjtë.

2 Pjetri - Kapitulli 2

1 Por në popull dolën profetë të rremë, siç do të ketë edhe midis jush mësues të rremë, të cilët do të

2 PJETRI

fusin fshehurazi herezi shkatërruese, madje edhe duke mohuar Zotin që i ka blerë, duke sjellë kështu mbi vete shkatërrim të shpejtë.

2 Shumë do t'i ndjekin shturjet e tyre dhe për shkak të tyre do të shahet rruga e së vërtetës.

3 Me pangopësinë e tyre do t'ju shfrytëzojnë duke përdorur fjalë të sajua. Dënimi i tyre ka kohë që është gati dhe shkatërrimi i tyre nuk ka qenë në gjumë.

4 Sepse nëse Perëndia nuk i kurseu engjëjt kur ata mëkatuan, por i hodhi në ferr dhe i futi në biruca terri për t'u mbajtur për gjykim;

5 nëse nuk kurseu botën e lashtë, por e ruajti Noen, vetë i tetë, këtë predikues të drejtësisë, kur i solli përmbytjen botës së të pafeve;

6 nëse i dënoi qytetet e Sodomës dhe të Gomorrës duke i shkatërruar e duke i kthyer në hi dhe i bëri shembull për ata që kanë ndër mend të bëjnë një jetë të papërshtatshme;

7 nëse shpëtoi Lotin e drejtë, të sflitur nga sjellja e shturur e njerëzve të paudhë,

8 (sepse këtij njeriu të drejtë, me çka pa e dëgjoi, duke banuar midis tyre, nga dita në ditë i torturohej shpirti i tij i drejtë për veprat e tyre të paudha)

9 nëse është kështu, atëherë Zoti e di si t'i shpëtojë të përshtatshmit nga tundimi dhe t'i mbajë të padrejtët për t'i dënuar në ditën e gjykimit,

10 sidomos ata që shkojnë pas epsheve të fëlliqura të mishit dhe nuk e përfillin pushtetin. Ata janë kokëkrisur, arrogantë e nuk druhen të shajnë fuqitë qiellore,

11 ndërsa engjëjt, megjithëse janë më të fortë e më të fuqishëm, nuk hedhin kundër tyre akuza sharëse përpara Zotit.

12 Por këta, si shtazë të egra, të lindura prej natyre për gjah dhe shfarosje, shajnë gjëra që nuk i marrin vesh. Ashtu si shtazët, edhe këta do shfarosen.

13 Me vuajtje do ta marrin shpërblimin për paudhësitë që kanë bërë. Ata mendojnë se është kënaqësi ta kalosh ditën në qejfe të tepruara. Ata janë njolla e vurrata, që dëfrehen me mashtrimet e tyre, duke ngrënë e duke pirë bashkë me ju.

14 Sytë i kanë të ndezur me tradhti bashkëshortore, nuk pushojnë së mëkatuari, joshin shpirtra të paqëndrueshëm, zemrën e kanë të stërvitur në pangopësi – janë bij mallkimi.

15 Kanë braktisur rrugën e drejtë dhe gabuan, duke ndjekur rrugën e Balaamit, birit të Beorit, i cili deshi pagën e paudhësisë,

16 por u qortua për shkeljen e vet; një gomare pa gojë, që foli me zë njeriu, e ndaloi marrëzinë e profetit.

17 Këta janë burime pa ujë, mjegulla që i shtyn stuhia, për të cilët është ruajtur terri i errësirës.

18 Sepse duke folur me fjalë të fryra e të zbrazëta, ata joshin me anë të epsheve të mishit, me anë të shturjes, ata që sapo kanë shpëtuar prej atyre që jetojnë në rrugë të gabuar.

19 U premtojnë atyre liri, kur vetë ata janë skllëvër të shturjes, sepse njeriu bëhet skllav i asaj që e ka mposhtur.

20 Sepse, nëse u kanë shpëtuar fëlliqësive të botës me anë të njohjes së Zotit [tonë] dhe Shpëtimtarit Jezus Krisht dhe përsëri janë ngatërruar në to dhe janë mposhtur prej tyre, atëherë kjo gjendje e tyre e fundit është bërë më e keqe se e para.

21 Do të ishte më mirë për ta që të mos e kishin njohur rrugën e drejtësisë, sesa duke qenë në dijeni, të largohen nga urdhërimi i shenjtë që iu dha.

22 U ndodhi siç thotë fjala e urtë e vërtetë: "Qeni kthehet tek e vjella e vet" dhe "Dosa, pasi është larë, shkon e zhgërryhet në llucë."

2 Pjetri - Kapitulli 3

2 PJETRI

1 Kjo tani, të dashurit e mi, është e dyta letër që ju shkruaj dhe në të dyja dua t'ju nxit mendjen tuaj për t'ju kujtuar,

2 që të mos harroni fjalët që kanë thënë më parë profetët e shenjtë dhe urdhërimin e Zotit e të Shpëtimtarit, që kanë lënë apostujt tuaj.

3 Para së gjithash ta dini se në ditët e fundit do të vijë përqeshësit që do t'ju tallin, duke shkuar pas epsheve të tyre.

4 Do të thonë: "Ku është premtimi i ardhjes së Tij? Sepse që kur etërit tanë mbyllën sytë, gjithçka vazhdon siç ka qenë që prej fillimit të krijimit."

5 Por këta harrojnë me vetëdije, se nëpërmjet fjalës së Perëndisë ekzistonin prej kohësh qiejt dhe toka u formua prej ujit dhe nëpërmjet ujit,

6 nëpërmjet të cilit bota e atëhershme u shkatërrua, duke u përmbytur me ujë.

7 Qiejt dhe toka që janë sot, janë ruajtur nëpërmjet fjalës së Tij për zjarr për ditën e gjykimit dhe të shkatërrimit të njerëzve të papërshtirshëm.

8 Por mos e lini t'ju shpëtojë ky fakt, të dashurit e mi, se për Zotin një ditë është si një mijë vjet dhe një mijë vjet janë si një ditë.

9 Zoti nuk vonon në premtimin e Vet, siç e kuptojnë disa vonesën, por është i durueshëm me ju. Dëshira e Tij është që asnjë të mos humbasë, por të gjithë të vijë në pendimi.

10 Por dita e Zotit do të vijë si një kusar. Në atë ditë qiejt do të zhduken me uturimë, elementet do të shkatërrohen nga zjarri dhe toka dhe çdo gjë në

të do të dalin zbuluar.

11 Meqë të gjitha këto do të shpërbëhen në këtë mënyrë, ç'loj njerëzish duhet të jeni? Ju duhet të bëni jetë të shenjtë dhe të përshpirtshme,

12 duke pritur dhe duke u dëshiruar për ardhjen e ditës së Perëndisë, për shkak të së cilës qiejt do të shkrihen nga zjarri dhe elementet do të digjen dhe do të bëhen shkrumb e hi!

13 Por ne, sipas premtimit të Tij, presim qiejt të rinj dhe tokë të re, në të cilat banon drejtësia.

14 Prandaj, të dashurit e mi, duke qenë në pritje të këtyre gjërave, bëni çdo përpjekje që Ai t'ju gjejë në paqe me Të, të panjollosur e të paqortueshëm.

15 Durimin e madh të Zotit tonë ta quani shpëtim, ashtu si ju shkroi vëllai ynë i dashur Pal, sipas mençurisë që iu dha,

16 si edhe në të gjitha letrat e tij, ku foli për këto gjëra. Në letrat e tij ka disa gjëra që janë të vështira për t'u kuptuar, të cilat i shtrembërojnë ata që janë të pamësuar dhe të paqëndrueshëm, siç bëjnë edhe me pjesën tjetër të Shkrimit, për shkatërrimin e vetes së tyre.

17 Prandaj, ju, të dashur, meqë tashmë e dini këtë, hapni sytë, se mos ju çojnë të paudhët në rrugë të gabuar dhe shkisni nga qëndrimi juaj i patundur.

18 Por rrituni në hirin dhe njohjen e Zotit tonë dhe Shpëtimtarit Jezus Krisht. Atij i qoftë lavdia si tani edhe në ditën e përjetësisë. [Amen.]

1 Gjoni

1 Gjoni - Kapitulli 1

1 Atë që ishte që në fillim, atë që kemi dëgjuar, atë që kemi parë me sytë tanë, atë që e vështruam dhe duart tona e prekën, këtë shpallim për Fjalën e Jetës.

2 Jeta u shfaq; ne e kemi parë dhe dëshmojmë për të dhe jua shpallim juve jetën e amshuar, e cila ishte me Atin dhe na u shfaq neve.

3 Atë që kemi parë dhe kemi dëgjuar, po jua shpallim edhe juve, që edhe ju të keni shoqërim me ne. Dhe vërtet shoqërimi ynë është me Atin dhe me Birin e Tij Jezus Krishtin.

4 Ne i shkruajmë këto, që gëzimi ynë të jetë i plotë.

5 Ky është mesazhi që kemi dëgjuar prej Tij dhe po jua shpallim juve: Perëndia është dritë; në Të nuk ka fare errësirë.

6 Po të themi se kemi shoqërim me Të dhe ecim në errësirë, gënjejmë dhe nuk jetojmë në të vërtetën.

7 Por po të ecim në dritën, siç është Ai Vetë në dritën, kemi shoqërim me njëri-tjetrin dhe gjaku i Jezusit, Birit të Tij, na pastron nga çdo mëkat.

8 Po të themi se nuk kemi asnjë mëkat, gënjejmë veten tonë dhe e vërteta nuk është tek ne.

9 Po të pohojmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë dhe do të na i falë mëkatet dhe do të na pastrojë nga çdo faj.

10 Po të themi se nuk kemi mëkatuar, e bëjmë Atë gënjeshtar dhe fjala e Tij nuk ka vend në jetën tonë.

1 Gjoni - Kapitulli 2

1 Bijtë e mi, këto po jua shkruaj që të mos mëkatoni. Dhe po të bëjë dikush mëkat, e kemi një që ndërhyr tek Ati për të na mbrojtur, të drejtin Jezus Krisht.

2 Ai Vetë është flijimi pajtues për shlyerjen e mëkateve tona dhe jo vetëm për mëkatet tona, por edhe për mëkatet e tërë botës.

3 Po të zbatojmë urdhërimet e Tij, atëherë e dimë se kemi arritur ta njohim Atë.

4 Ai që thotë: "E kam njohur" dhe nuk i zbaton urdhërimet e Tij, është gënjeshtar dhe e vërteta nuk është në të,

5 por kushdo që i bindet fjalës së Tij, dashuria e Perëndisë vërtet është përsosur në të. Ja se si e marrim vesh që jemi në Të:

6 kush thotë se vazhdon të jetojë në Të, duhet që edhe ai të ecë ashtu siç ka ecur Ai.

7 Të dashurit e mi, nuk po ju shkruaj një urdhërim të ri, por një urdhërim të vjetër, të cilin ju e keni pasur që prej fillimit dhe ky urdhërim i vjetër është fjala që ju keni dëgjuar.

8 Megjithatë, një urdhërim të ri po ju shkruaj, vërtetësia e të cilit shihet tek Ai dhe te ju, sepse errësira po shkon dhe tashmë po ndriçon drita e vërtetë.

9 Ai që thotë se është në dritë dhe urren vëllanë e vet, ai është ende në errësirë.

10 Ai që e do vëllanë e vet, vazhdon të jetë në dritë dhe për të nuk ka shkandulli.

11 Por ai që urren vëllanë e vet, është në errësirë dhe ecën në errësirë. Ai nuk e di se ku shkon, sepse errësira ia ka verbuar sytë.

12 Po ju shkruaj juve, o bij, sepse mëkatet ju janë falur për hir të emrit të Tij.

13 Po ju shkruaj juve, o etër, sepse e keni njohur Atë që është që prej fillimit. Po ju shkruaj juve, o të rinj, sepse e keni mposhtur të ligun.

1 GJONI

14 Ju kam shkruar juve, o bij, sepse e keni njohur Atin. Ju kam shkruar juve, o etër, sepse ju e keni njohur Atë që ka qenë që prej fillimit. Ju kam shkruar juve, o të rinj, sepse jeni të fortë dhe fjala e Perëndisë jeton në ju dhe ju e keni mposhtur të ligun.

15 Mos e doni botën, as ato që janë në botë. Po ta dojë dikush botën, dashuria e Atit nuk është në të.

16 Sepse gjithçka që është në botë, epsi i mishit, epsi i syve dhe mburrja për arritjet në jetë, nuk është prej Atit, por është prej botës.

17 Bota po kalon bashkë me epshet e veta, por ai që bën vullnetin e Perëndisë, mbetet përgjithmonë.

18 Bijtë e mi, kjo është ora e fundit. Siç e keni dëgjuar, antikrishti po vjen, madje tashmë kanë ardhur shumë antikrishta. Nga kjo e marrim vesh se kjo është ora e fundit.

19 Ata dolën prej nesh, por në të vërtetë nuk ishin prej tanëve; sepse po të ishin prej tanëve, do të kishin mbetur me ne, por ata shkuan që të tregohej se asnjë prej tyre nuk ishte prej tanëve.

20 Por ju keni vajosjen nga I Shenjti dhe të gjithë e dini.

21 Nuk ju kam shkruar sepse nuk e dini të vërtetën, por sepse ju e dini atë dhe se asnjë gënjeshtër nuk vjen prej së vërtetës.

22 Kush është gënjeshtari përveç atij që mohon se Jezusi është Krishti? Ky është antikrishti, ai që mohon Atin dhe Birin.

23 Kushdo që mohon Birin, nuk ka as Atin. Ai që pohon Birin ka edhe Atin.

24 Ajo që ju vetë e keni dëgjuar që në fillim, le të mbetet te ju. Po të mbetet te ju ajo që keni dëgjuar që në fillim, edhe ju do të mbeteni te Biri dhe tek Ati.

25 Ky është premtimi që na ka bërë Ai: jeta e amshuar.

26 Këto jua kam shkruar për ata që përpiqen t'ju mashtrojnë.

27 Sa për ju, vajosja që morët prej Tij, vazhdon të mbetet te ju dhe nuk keni nevojë t'ju mësojë njeri. Por ashtu siç ju mëson gjithçka vajosja e Tij, e cila është e vërtetë dhe nuk është gënjeshtër – pra siç ju mëson, qëndroni në Të.

28 Dhe tani, o bijtë e mi, qëndroni tek Ai, që, po të shfaqet, të jemi të bindur dhe të mos kemi turp para Tij kur të vijë.

29 Po ta dini që Ai është i drejtë, atëherë e dini se kushdo që zbaton atë që është e drejtë, ka lindur prej Tij.

1 Gjoni - Kapitulli 3

1 Shikoni ç'dashuri na ka dhënë Ati, saqë të quhemi bij të Perëndisë dhe të këtillë jemi vërtet. Prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e ka njohur Atë.

2 Të dashurit e mi, tani ne jemi bij të Perëndisë, por se çfarë do të jemi, kjo nuk është bërë ende e njohur. Veçse dimë që, kur të shfaqet Ai, do të jemi të ngjashëm me Të, sepse do ta shohim Atë ashtu siç është.

3 Kushdo që e ka këtë shpresë tek Ai, pastron veten, ashtu siç është i pastër Ai.

4 Kushdo që bën mëkat, shkel edhe ligjin; në fakt, mëkati është shkelje e ligjit.

5 Por ju e dini se Ai u shfaq që të heqë mëkatet. Në Të nuk ka mëkat.

6 Kushdo që qëndron në Të, nuk jeton në mëkat; kushdo që mëkaton, nuk e ka parë Atë, as nuk e ka njohur.

7 Bijtë e mi, askush të mos ju mashtrojë. Kushdo që bën atë që është e drejtë, është i drejtë, ashtu siç është i drejtë Ai;

1 GJONI

8 Kushdo që bën atë që është mëkat, është prej djallit, sepse djalli ka mëkatuar që në fillim. Për këtë u shfaq Biri i Perëndisë, që të shkatërronte punët e djallit.

9 Kushdo që ka lindur prej Perëndisë, nuk jeton në mëkat, sepse fara e Tij qëndron në të; ai nuk mund të mëkatojë, sepse ka lindur prej Perëndisë.

10 Me këtë del e qartë se kush janë bijtë e Perëndisë dhe kush janë bijtë e djallit: kushdo që nuk bën atë që është e drejtë, nuk është prej Perëndisë, po kështu edhe ai që nuk e do vëllanë e vet.

11 Sepse ky është mesazhi që keni dëgjuar që në fillim: të duam njëri-tjetrin,

12 jo si Kaini që ishte prej të ligut dhe vrau vëllanë e vet. Dhe pse e vrau? Sepse veprat e tij ishin të liga, ndërsa ato të vëllait të tij ishin të drejta.

13 Mos u çuditni, o vëllëzër, nëse bota ju urren.

14 Ne e dimë se kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse ne i duam vëllëzërit. Ai që nuk i do, mbetet te vdekja.

15 Kushdo që urren vëllanë e vet, është vrasës, dhe e dini se asnjë vrasës nuk gëzon jetë të amshuar në veten e vet.

16 Ja se si e njohim dashurinë: Ai ka dhënë jetën e Vet për ne dhe ne duhet të japim jetën për vëllëzërit.

17 Por nëse dikush i ka të mirat e botës dhe sheh që vëllai i tij ka nevojë dhe nuk i vjen keq për të, si mund të qëndrojë dashuria e Perëndisë tek ai?

18 Bijtë e mi, të mos duam me fjalë, as me gjuhë, por me vepra dhe me vërtetësi.

19 Me këtë do ta marrim vesh se jemi prej së vërtetës dhe do ta qetësojmë zemrën tonë përpara Tij,

20 sa herë të na qortojë zemra jonë. Sepse

Perëndia është më i madh se zemra jonë dhe di gjithçka.

21 Të dashurit e mi, nëse zemra [jonë] nuk na qorton, atëherë jemi të bindur para Perëndisë

22 dhe marrim prej Tij çfarëdo që t'i kërkojmë, sepse ne i mbajmë urdhërimet e Tij dhe bëjmë ato që e kënaqin Atë.

23 Urdhërimi i Tij është ky: të besojmë në emrin e Birit të Tij Jezus Krisht dhe të duam njëri-tjetrin, siç na ka porositur Ai.

24 Cilido që i mban urdhërimet e Tij, mbetet tek Ai dhe Ai në të. Ja se si e dimë se Ai qëndron te ne: me anë të Frymës që Ai na ka dhënë.

1 Gjoni - Kapitulli 4

1 Të dashurit e mi, mos i besoni çdo fryme, por i provoni më parë frymët nëse ato janë prej Perëndisë, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë.

2 Me këtë e njihni Frymën e Perëndisë: çdo frymë që pohon se Jezus Krishti ka ardhur në mish është prej Perëndisë,

3 dhe çdo frymë që nuk e pohon Jezusin, nuk është prej Perëndisë. Kjo është fryma e antikrishtit, të cilin e keni dëgjuar se po vjen dhe tashmë është në botë.

4 Ju jeni prej Perëndisë, bijtë e mi, dhe i keni mposhtur ata, sepse Ai që është në ju, është më i madh se ai që është në botë.

5 Ata janë të botës, prandaj flasin nga pozitat e botës dhe bota i dëgjon.

6 Ne jemi prej Perëndisë; kushdo që njih Perëndinë, na dëgjon ne; kushdo që nuk është prej Perëndisë, nuk na dëgjon. Me këtë e dallojmë frymën e së vërtetës nga fryma e gabimit.

7 Të dashurit e mi, ta duam njëri-tjetrin, sepse

1 GJONI

dashuria është prej Perëndisë dhe kushdo që ka dashuri, ka lindur prej Perëndisë dhe e njeh Perëndinë.

8 Ai që nuk ka dashuri, nuk e njeh Perëndinë, sepse Perëndia është dashuri.

9 Ja se si e shfaqti Perëndia dashurinë për ne: Perëndia dërgoi në botë Birin e Vet të vetëm që ne të jetojmë nëpërmjet Tij.

10 Këtu qëndron dashuria: jo se ne e kemi dashur Perëndinë, por Ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e Vet si flijim pajtues për të shlyer mëkatet tona.

11 Të dashurit e mi, meqë Perëndia na deshi në këtë mënyrë, edhe ne duhet ta duam njëri-tjetrin.

12 Askush nuk e ka parë ndonjëherë Perëndinë. Po të duam njëri-tjetrin, Perëndia qëndron te ne dhe dashuria e Tij bëhet e përsosur në ne.

13 E dimë se ne qëndrojmë tek Ai dhe Ai tek ne, sepse Ai na ka dhuruar prej Frymës së Vet.

14 Ne vetë e kemi parë dhe dëshmojmë se Ati ka dërguar Birin si Shpëtimtar të botës.

15 Nëse dikush pohon se Jezusi është Biri i Perëndisë, Perëndia qëndron në të dhe ai në Perëndinë.

16 Ne e kemi njohur dhe e kemi besuar dashurinë që Perëndia ka për ne. Perëndia është dashuri dhe ai që rri në dashuri, rri në Perëndinë dhe Perëndia qëndron në të.

17 Me këtë, dashuria është përsosur mes nesh, që të kemi besim ditën e gjykimit, sepse siç është Ai, ashtu jemi edhe ne në këtë botë.

18 Nuk ka frikë në dashuri. Përkundrazi, dashuria e përsosur e flak tej frikën, sepse frika përmban ndëshkimin dhe ai që ka frikë, nuk është përsosur në dashuri.

19 Ne e duam, sepse Ai na deshi ne më parë.

20 Po të thotë dikush: "E dua Perëndinë" dhe

urren vëllanë e vet, është gënjeshtar, sepse ai që nuk do vëllanë e vet, të cilin e ka parë, nuk mund ta dojë Perëndinë, që nuk e ka parë.

21 Ai na ka dhënë këtë urdhërim: ai që do Perëndinë, do edhe vëllanë e vet.

1 Gjoni - Kapitulli 5

1 Kushdo që beson se Jezusi është Krishti, ka lindur prej Perëndisë, dhe kushdo që do Atin, do edhe fëmijën që ka lindur prej Tij.

2 Ja se si e dimë që i duam bijtë e Perëndisë: duke dashur Perëndinë dhe duke zbatuar urdhërimet e Tij.

3 Sepse kjo është dashuria për Perëndinë: t'u bindemi urdhërimeve të Tij. Dhe urdhërimet e Tij nuk janë të rënda,

4 sepse kushdo që ka lindur prej Perëndisë, e mposht botën. Kjo është fitorja që ka ngadhënjyer mbi botën: besimi ynë.

5 Kush është ai që mposht botën? Vetëm ai që beson se Jezusi është Biri i Perëndisë.

6 Ky është ai që ka ardhur nëpërmjet ujit dhe gjakut, Jezus Krishti. Nuk erdhi vetëm me ujë, por me ujë dhe me gjak. Fryma është ai që dëshmon, sepse Fryma është e vërteta.

7 Sepse tre janë ata që dëshmojnë:

8 Fryma, uji dhe gjaku dhe të tre janë për të njëjtën gjë.

9 Ne pranojmë dëshminë e njerëzve, por dëshmia e Perëndisë është më e madhe, sepse dëshmia e Perëndisë është ajo që Ai ka bërë për Birin e Vet.

10 Ai që beson në Birin e Perëndisë, e ka këtë dëshmi në zemrën e vet. Ai që nuk i beson Perëndisë, e ka bërë Atë gënjeshtar, sepse nuk ka besuar në dëshminë që ka dhënë Perëndia për Birin e Vet.

1 GJONI

11 Dëshmia është kjo: Perëndia na ka dhënë jetën e amshuar dhe kjo jetë është në Birin e Tij.

12 Ai që ka Birin, ka jetën; ai që nuk e ka Birin e Perëndisë, nuk e ka jetën.

13 Këto ju kam shkruar juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë, që ta dini se keni jetën e amshuar.

14 Kjo është bindja që kemi për Të: po të kërkojmë diçka sipas vullnetit të Tij, Ai na dëgjon.

15 Po ta dimë se Ai na dëgjon për gjithçka që kërkojmë, atëherë e dimë se i kemi ato që i kemi kërkuar Atij.

16 Po ta shohë dikush vëllanë e vet duke bërë një mëkat që nuk çon në vdekje, duhet të lutet dhe Perëndia do t'i japë jetë. E kam fjalën për ata që bëjnë mëkat që nuk çon në vdekje. Ka një mëkat që çon në vdekje; nuk po them që ai të lutet për

këtë.

17 Çdo paudhësi është mëkat, por ka një mëkat që nuk çon në vdekje.

18 E dimë që kushdo që ka lindur nga Perëndia, nuk jeton në mëkat, por Ai që lindi nga Perëndia, e ruan atë dhe i ligu nuk e prek.

19 E dimë se jemi prej Perëndisë dhe se e tërë bota ndodhet nën pushtetin e të ligut.

20 Dimë edhe se Biri i Perëndisë ka ardhur dhe na ka dhënë aftësinë për të kuptuar, që ta njohim Atë që është i vërtetë. Dhe ne jemi në Atë që është i vërtetë, në Birin e Tij Jezus Krishtin. Ky është Perëndia i vërtetë dhe jeta e amshuar.

21 Bijtë e mi, ruajeni veten prej idhujve.

2 Gjoni

2 Gjoni - Kapitulli 1

1 Unë, plaku, zonjës së zgjedhur dhe fëmijëve të saj, të cilët i dua në të vërtetën, dhe jo vetëm unë por edhe të gjithë ata që e njohin të vërtetën,

2 për hir të së vërtetës që është te ne dhe do të jetë me ne përgjithmonë.

3 Hiri, mëshira dhe paqja prej Perëndisë Atë dhe prej Jezus Krishtit, Birit të Atit, do të jenë me ne në vërtetësi dhe në dashuri.

4 U gëzova shumë sepse gjeta disa prej bijve të tu duke ecur në të vërtetën, ashtu siç na ka porositur Ati.

5 Dhe tani po të lutem, o zonjë, të duam njëri-tjetrin. Nuk po të shkruaj një urdhërim të ri, por atë që kemi pasur që prej fillimit.

6 Kjo është dashuria: të ecim sipas urdhërimeve të Tij. Siç e keni dëgjuar prej fillimit, urdhërimi i Tij është që të ecni në dashuri.

7 Sepse shumë mashtrues kanë dalë në botë, të

cilët nuk e pranojnë se Jezus Krishti ka ardhur në mish. Çdo njeri i tillë është mashtruesi dhe antikrishti.

8 Hapni sytë për veten tuaj, që të mos humbni frytin e mundit tuaj, por të merrni shpërblim të plotë.

9 Kushdo që shkon larg dhe nuk qëndron në mësimet e Krishtit, nuk e ka Perëndinë. Ai që u përmbahet mësimëve, ka si Atin edhe Birin.

10 Nëse dikush vjen te ju dhe nuk sjell këtë mësim, mos e pranoni në shtëpi dhe mos i thoni "Mirëserdhe!",

11 sepse ai që e përshëndet, merr pjesë në veprat e tij të liga.

12 Kam shumë gjëra për t'ju shkruar, por nuk desha ta bëj me letër e bojë, sepse shpresoj t'ju takoj dhe të flasim goja-gojës, që gëzimi ynë të bëhet i plotë.

13 Të përshëndesin fëmijët e motrës sate të zgjedhur.

3 Gjoni

3 Gjoni - Kapitulli 1

- 1 Unë, plaku, Gait të dashur, të cilin e dua në të vërtetën.
- 2 I dashuri im, të uroj të kesh mbarësi në gjithçka dhe të gëzosh shëndet, siç ka mbarësi shpirti yt.
- 3 U gëzova shumë kur erdhën vëllezërit dhe dëshmuan për besnikërinë tënde ndaj së vërtetës, domethënë si ti po vazhdon të ecësh në të vërtetën.
- 4 Nuk kam gëzim më të madh se ky, që të dëgjoj se bijtë e mi po ecin në të vërtetën.
- 5 I dashuri im, ti po vepron me besnikëri në gjithçka që bën për vëllezërit dhe sidomos kur janë të huaj.
- 6 Ata dëshmuan përpara kishës për dashurinë tënde; mirë do të bësh t'i përcjellësh në mënyrë të denjë për Perëndinë.
- 7 Sepse ata dolën për hir të Emrit, pa pranuar asgjë nga paganët.

8 Prandaj, ne duhet t'i përkrahim njerëz të tillë, që të punojmë së bashku për të vërtetën.

9 I shkrova diçka kishës, por Diotrefi që kërkon të jetë i parë ndër ta, nuk dëshiron të ketë të bëjë me ne.

10 Prandaj, po të vij, do të zë në gojë ato që bën ai, i cili na përgojon me fjalë të liga. Nuk i mjafton kjo, por nuk i pret as vëllezërit. Ai i ndalon edhe ata që kanë dëshirë t'i presin dhe i flak jashtë kishës.

11 I dashuri im, mos imito të keqen, por të mirën. Ai që bën mirë është prej Perëndisë. Ai që bën keq, nuk e ka parë Perëndinë.

12 Të gjithë dëshmojnë për Dhimitrin, madje edhe vetë e vërteta. Edhe ne dëshmojmë dhe ju e dini se dëshmia jonë është e vërtetë.

13 Shumë gjëra kam për të të shkruar, por nuk dua të t'i shkruaj me bojë e penë.

14 Shpresoj të të shoh së shpejti dhe do të flasim goja-gojës. Paqja qoftë me ty. Miqtë të përshëndesin. Përshëndeti miqtë, secilin me emër.

Juda

Juda - Kapitulli 1

1 Juda, shërbëtor i Jezus Krishtit dhe vëlla i Jakobit, atyre që janë thirrur, që gëzojnë dashurinë e Perëndisë Atë dhe që ruhen në Jezus Krishtin:

2 Qoftë me begati mes jush mëshira, paqja dhe dashuria.

3 Të dashurit e mi, megjithëse kisha dëshirë të madhe t'ju shkruaja për shpëtimin tonë të përbashkët, e ndjeva të nevojshme t'ju shkruaj për t'ju nxitur që të luftoni për besimin që u është përcjellë një herë e përgjithmonë shenjtërve.

4 Sepse disa njerëz, dënimi i të cilëve është shkruar prej kohësh, janë futur fshehurazi. Këta janë njerëz të papërshtirshëm, që e kthejnë në shturje hirin e Perëndisë sonë dhe mohojnë Jezus Krishtin, Sovranin dhe Zotin tonë të vetëm.

5 Dua t'jua kujtoj, megjithëse i dini tashmë të gjitha, se Zoti, e shpëtoi popullin një herë e përgjithmonë nga toka e Egjiptit, por pastaj i shkatërroi ata që nuk besonin.

6 Engjëjt që nuk e ruajtën pozitën e tyre qiellore, por braktisën banesën e tyre, Ai i ka mbajtur në pranga të përjetshme nën errësirë për gjykimin në ditën e madhe.

7 Po ashtu, Sodoma e Gomorra bashkë me qytetet përreth tyre u dhanë pas imoralitetit dhe shkuan pas veseve të mbrapshta. Këta jepen si shembull të atyre që pësojnë ndëshkimin e zjarrit të përjetshëm.

8 Po kështu edhe këta, duke ëndërruar, ndotin trupin, përbuzin pushtetin, shajnë fuqitë qiellore.

9 Por Mikaeli, kryeengjëlli, kur hahej me djallin duke bërë debat për trupin e Moisiut, nuk guxoi të sillte ndonjë akuzë sharëse, por tha: "Të qortoftë Zoti."

10 Por këta njerëz shajnë ato që nuk i dinë; dhe gjërat që i kuptojnë me instinkt, si kafshë pylli, bëhen shkak për shkatërrimin e tyre.

11 Mjerë ata! Sepse kanë marrë udhën e Kainit; u turrën për përfitim duke rënë në gabimin e Balaamit dhe u zhdukën në rebelimin e Koreut.

12 Këta njerëz janë njolla në gostitë tuaja të dashurisë kur shtrohen bashkë me ju pa druajtje, barinj që kullojnë vetëm veten e tyre, re pa shi që i davaritin erërat, pemë vjeshte pa fryte e me rrënjë të shkulura, që kanë vdekur dy herë.

13 Ata janë valë të egra deti që nxjerrin si shukumë turpin e tyre, yje të këputur për të cilët është ruajtur përjetë terri i errësirës.

14 Madje për këta ka profetizuar Enoku, nga brezi i shtatë i Adamit, duke thënë: "Ja, Zoti erdhi me mijëra shenjtër të Vet,

15 për t'u bërë gjyqin të gjithëve dhe për të ndëshkuar çdo shpirt për të gjitha veprat e papërshtirshme që kanë bërë me paudhësi dhe për të gjitha fjalët e ashpra që kanë folur kundër Tij mëkatarët e papërshtirshëm."

16 Këta janë murmuritës, ankues, njerëz që shkojnë pas epsheve; nga goja nxjerrin fjalë të fryra, duke u bërë lajka njerëzve për dobinë vetiake.

17 Por ju, të dashurit e mi, kujtoni fjalët që kanë thënë më parë apostujt e Zotit tonë Jezus Krisht,

18 kur ju thoshin: "Në kohët e fundit do të ketë përqeshës, që do të shkojnë pas dëshirave të tyre të papërshtirshme."

19 Këta janë njerëz që çojnë në përçarje, njerëz epshorë, pa Frymë.

20 Por ju, o të dashur, ngrijeni veten në besimin tuaj më të shenjtë, lutuni me Frymën e Shenjtë,

21 qëndroni në dashurinë e Perëndisë, ndërsa prisni me padurim mëshirën e Zotit tonë Jezus Krishtit për jetën e amshuar.

JUDA

22 Kini mëshirë për ata që dyshojnë;

23 shpëtojini të tjerët, duke ia rrëmbyer zjarrit; për disa kini mëshirë me druajtje, duke urryer madje edhe rrobën e ndotur prej mishit.

24 Atij që mund t'ju ruajë se mos rrëzoheni dhe mund t'ju nxjerrë para lavdisë së Tij pa të meta dhe me gëzim të madh,

25 të vetmit Perëndi, Shpëtimtarit tonë nëpërmjet Jezus Krishtit, Zotit tonë, i qofshin lavdia, madhështia, fuqia dhe pushteti para gjithë kohërave, tani dhe përgjithmonë. Amen.

Zbulesa

Zbulesa - Kapitulli 1

1 Zbulesa e Jezus Krishtit, të cilën Perëndia ia dha për t'ua treguar shërbëtorëve të Tij ato që duhet të ndodhin së shpejti, dhe Ai e bëri të ditur duke i dërguar engjëllin shërbëtorit të Tij Gjon,

2 i cili ka dëshmuar për të gjitha ato që ka parë, domethënë për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezus Krishtit.

3 I bekuar është ai që i lexon dhe ata që i dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që i ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afër.

4 Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi: Hir dhe paqe paçi prej Atij që është, që ishte dhe që do të vijë, nga të shtatë frymët që janë përpara fronit të Tij

5 dhe nga Jezus Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri nga të vdekurit dhe sunduesi i mbretërve të dheut. Atij që na do, që na çliroi nga mëkatet tona me gjakun e Vet

6 dhe që na ka bërë mbretëri e priftërinj për t'i shërbyer Perëndisë dhe Atit, Atij i qoftë lavdia dhe pushteti në jetë të jetëve. Amen.

7 Ja, Ai po vjen me retë. Çdo sy do ta shohë, madje edhe ata që e shpuan. Të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë mbi Të. Ashtu qoftë! Amen.

8 "Unë jam Alfa dhe Omega", thotë Zoti Perëndi: "Ai që është, që ishte dhe që do të vijë, i Gjithëfuqishmi."

9 Unë, Gjoni, vëllai juaj dhe pjesëmarrës bashkë me ju në mundimin, mbretërinë dhe durimin që janë në Jezusin, isha në ishullin që quhej Patmos, për shkak të fjalës së Perëndisë dhe të dëshmisë së Jezusit.

10 Në ditën e Zotit, Fryma më pushtoi dhe

dëgjoja prapa meje një zë të lartë si zë trumbete,

11 që thoshte: "Shkruaji në një libër ato që sheh dhe dërgojua shtatë kishave: në Efes, në Smirne, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodiki."

12 U ktheva të shoh zërin që po më fliste. Me t'u kthyer, pashë shtatë shandanë ari

13 dhe në mes të shandanëve një si bir njeriu, të veshur me një rrobë të gjatë deri te këmbët dhe me një brez të artë ngjeshur rreth kraharorit.

14 Flokët i kishte të bardhë, si lesh i bardhë si bora, sytë i flakëronin si zjarri;

15 këmbët i kishte si bronz i shndritshëm, si të ishin derdhur në furrën e përfiakur, dhe zërin si gurgullimë që del prej ujërave vërshues.

16 Në dorën e djathtë mbante shtatë yje; nga goja i dilte një shpatë e mprehtë dytehëshe, dhe fytyra i ngjante diellit që ndriçon me gjithë shkëlqimin e vet.

17 Kur e pashë, rashë në këmbët e Tij si i vdekur. Ai vuri dorën e djathtë mbi mua, duke thënë: "Mos u frikëso. Unë jam i Pari dhe i Fundit.

18 Unë jam i Gjalli. Isha i vdekur dhe ja, jam i gjallë për jetë të jetëve. Unë i mbaj çelësat e vdekjes dhe të ferrit.

19 Shkruaji pra, ato që ke parë, ato që janë dhe ato që kanë për të ndodhur më pas.

20 Misteri i shtatë yjeve që pe në të djathtën Time dhe i shtatë shandanëve prej ari është ky: shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave dhe shtatë shandanët janë shtatë kishat."

Zbulesa - Kapitulli 2

1 "Engjëllit të kishës në Efes shkruaji: Këto thotë Ai që mban shtatë yjet në dorën e Tij të djathtë, Ai që ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari:

ZBULESA

2 'I di veprat e tua, mundin dhe ngulmimin tënd. E di që nuk mund t'i durosh të këqinjët, që i vure në provë ata që i thonë vetes apostuj, por që nuk janë të tillë, dhe i pe se janë gënjeshtarë.

3 Me durim të madh vuajte për hir të emrit Tim dhe nuk je lodhur.

4 Por kam këtë si qortim për ty: e ke braktisur dashurinë tënde të parë.

5 Kujtohu pra, nga ke rënë. Pendohu dhe bëj veprat që ke bërë më parë. Përndryshe, po të mos pendohesh, do të vij tek ti dhe do ta heq shandanin tënd nga vendi.

6 Por këtë të mirë e ke, që urren veprat e nikolaitëve, të cilat i urrej edhe unë.

7 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave. Atij që del fitimtar, do t'i japë të drejtën të hajë nga pema e jetës, që është në Parajsën e Perëndisë.'

8 Engjëllit të kishës në Smirnë shkruaj: Këto thotë i Pari dhe i Fundit, i cili ishte i vdekur dhe u kthye në jetë :

9 'E di mundimin dhe varfërinë tënde (megjithëse je i pasur); e di blasfeminë që të bënë ata që e quajnë veten judenj dhe nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit.

10 Të mos kesh fare frikë për ato që do të vuash. Ja, djalli do t'i hedhë disa prej jush në burg për t'ju vënë në provë, dhe do të kaloni mundime për dhjetë ditë. Qëndro besnik deri në vdekje dhe do të të jap kurorën e jetës.

11 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave. Ai që del fitimtar, nuk do të dëmtohet nga vdekja e dytë.'

12 Engjëllit të kishës në Pergam shkruaj: Këto thotë Ai që shpatën e mprehtë dytehëshe:

13 'E di ku banon, atje ku është froni i Satanit. Megjithatë ti mban fort emrin Tim dhe nuk e

mohove besimin Tim edhe në ditët kur Antipa, dëshmitari Im besnik, u vra mes jush, atje ku banon Satani.

14 Por duhet të të qortoj për disa gjëra: atje te ti ke disa që i përmbahen mësimit të Balaamit, i cili e mësonte Balakun të joshte bijtë e Izraelit të binin në mëkat, duke ngrënë mishin që flijohej për idhujt dhe duke kryer vepra të përdala.

15 Po ashtu edhe ti ke disa që ndjekin doktrinën e nikolaitëve.

16 Pendohu pra! Përndryshe do të vij shpejt tek ti dhe do të bëj luftë kundër tyre me shpatën e gojës Sime.

17 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave. Atij që del fitimtar, do t'i jap nga mana e fshehur. Do t'i jap një gur të bardhë me një emër të ri të shkruar mbi të, që askush nuk e di përveç atij që e merr.'

18 Engjëllit të kishës në Tiatirë shkruaj: Këto thotë Biri i Perëndisë, që sytë i ka si flakë zjarri dhe këmbët si bronz i pruar:

19 'I di veprat e tua, dashurinë, besimin, shërbimin dhe ngulmimin tënd. E di që veprat e tua të fundit janë më të shumta se të parat.

20 Por këtë vërejtje kam për ty: e lejon Jezabelën, gruan që e quan veten profete, t'i mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët e mi, që ata të kryejnë vepra të përdala e të hanë nga mishi i flijuar për idhujt.

21 I dhashë asaj kohë të pendohet për jetën e saj të shthurur, por ajo nuk do që të pendohet.

22 Ja, atë do ta flak të dergjet në shtrat vuajtjesh dhe ata që bëjnë tradhti bashkëshortore me të, do t'i bëj të vuajnë, po të mos pendohen për veprat e saj.

23 Fëmijët e saj do t'i godas për vdekje dhe të gjitha kishat do ta marrin vesh që unë jam Ai që heton mendjet dhe zemrat dhe secilit prej jush do t'i jap sipas veprave të tij.

ZBULESA

24 Po ju them juve, pjesës tjetër që është në Tiatirë, juve që nuk e ndiqni mësimin e saj, që nuk i keni njohur të ashtuquajturat sekrete të thella të Satanit: nuk po ju vë barrë tjetër,

25 por atë që keni, mbajeni fort derisa të vij Unë.

26 Atij që del fitimtar dhe atij që bën deri në fund vullnetin Tim do t'i jap pushtet mbi kombet –

27 ai do t'i sundojë si bariu me shkop hekuri dhe do t'i copëtojë si enë balte – me të njëjtin pushtet që kam marrë edhe unë prej Atit Tim;

28 dhe do t'i jap atij yllin e mëngjesit.

29 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave.'

Zbulesa - Kapitulli 3

1 Engjëllit të kishës në Sardë shkruaji: Këto thotë Ai që ka shtatë frymët e Perëndisë dhe shtatë yjet: 'I di veprat e tua; të dinë të gjallë, por je i vdekur.

2 Zgjohu dhe forcoje atë që ka mbetur dhe që është gati për të vdekur, sepse nuk i gjeta të përsosura veprat e tua përpara Perëndisë.

3 Kujto pra, atë që ke marrë dhe ke dëgjuar. Ruaje dhe pendohu, sepse po nuk u zgjove, do të vij si vjedhës dhe nuk ke për ta marrë vesh se në ç'orë do të vij te ti.

4 Megjithatë ti ke disa njerëz në Sardë që nuk i kanë ndotur rrobat e tyre. Ata do të ecin me mua të veshur në të bardha, sepse janë të denjë për këtë.

5 Kështu, ai që del fitimtar, do të vishet me rroba të bardha. Nuk do t'ia fshij emrin nga libri i jetës dhe do t'ia pohoj emrin përpara Atit Tim dhe përpara engjëjve të Tij.

6 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave.'

7 Engjëllit të kishës në Filadelfi shkruaji: Këto

thotë i Shenjti, i Vërteti, Ai që mban çelësin e Davidit, Ai që çfarëdo që të hapë askush nuk mund ta mbyllë, Ai që çfarëdo që të mbyllë askush nuk mund ta hapë:

8 'I di veprat e tua. Ja, kam vënë para teje një derë të hapur, të cilën askush nuk mund ta mbyllë. E di që nuk ke shumë fuqi, por megjithatë e ke mbajtur fjalën Time dhe nuk e ke mohuar emrin Tim.

9 Ja, po të jap disa nga sinagoga e Satanit, që e quajnë veten judenj, megjithëse nuk janë, por gënjejnë – ata do t'i bëj të vijnë e të ulen në gjunjë para këmbëve të tua, që ta marrin vesh se Unë të kam dashur.

10 Meqë e ke mbajtur urdhërimin Tim të durimit, edhe Unë do të të ruaj nga ora e sprovës, që do të vijë mbi tërë botën për të vënë në provë ata që banojnë mbi tokë.

11 Po vij shpejt. Mbaje fort atë që ke, që askush të mos ta heqë kurorën.

12 Fitimtarin do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë Tim dhe nuk do të dalë më kurrë jashtë tempullit. Mbi të do të shkruaj emrin e Perëndisë Tim, emrin e qytetit të Perëndisë Tim, Jeruzalemin e ri, që zbret prej qielli nga Perëndia Im së bashku me emrin Tim të ri.

13 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave.'

14 Engjëllit të kishës në Laodiki shkruaji: Këto thotë Ameni, Dëshmitari besnik dhe i vërtetë, Fillimi i krijimit të Perëndisë:

15 'I di veprat e tua; ti nuk je as i ftohtë as i ngrohtë. Do të desha të ishe i ngrohtë ose i ftohtë.

16 Kështu, meqë je i vakët, as i ngrohtë as i ftohtë, do të të vjell nga goja Ime.

17 Sepse thua: "Jam i pasur dhe kam vënë pasuri. Për asgjë nuk kam nevojë." Nuk e kupton se je i mjerë, për të ardhur keq, i varfër, i verbër dhe i zhveshur,

ZBULESA

18 Po të këshilloj të blesh prej meje ar të kulluar me zjarr, që të pasurohesh, rroba të bardha, që të vishesh e të mos zbulohet lakuriqësia jote e turpshme, balsam për të lyer sytë që të shohësh.

19 Ata që i dua, unë i qortoj dhe i ndëshkoj. Prandaj ji i zellshëm dhe pendohu.

20 Ja, po qëndroj te dera dhe po trokas. Po të ma dëgjojë dikush zërin dhe të hapë derën, do të hyj në shtëpinë e tij dhe do të ha darkë me të dhe ai me Mua.

21 Ai që del fitimtar, atë do ta ul me Mua në fronin Tim, siç dola edhe Unë fitimtar dhe u ula me Atin Tim në fronin e Tij.

22 Ai që ka veshë, le të dëgjojë çfarë u thotë Fryma kishave'."

Zbulesa - Kapitulli 4

1 Pas këtyre vështrova, dhe ja, një derë ishte e hapur në qiell dhe zëri i parë që dëgjova, kur më foli si trumbetë, tha: "Ngjitu këtu dhe do të të tregoj ato që duhet të ndodhin pas këtyre."

2 Menjëherë u pushtova nga Fryma. Dhe ja, një fron qëndronte në qiell dhe Një që ishte ulur në të.

3 Ai që ishte ulur, në të parë i ngjante gurëve të çmueshëm të diasprit dhe të sardit. Fronin e rrethonte një ylber, që i ngjante në pamje smeraldit.

4 Rreth fronit ishin njëzet e katër frone të tjerë dhe mbi ta ishin ulur njëzet e katër pleq të veshur me rroba të bardha dhe mbi kokë kishin kurora prej ari.

5 Nga froni dilnin vetëtima, zëra dhe gjëmime rrufesh. Shtatë fenerë zjarri digjeshin përpara fronit, që përfaqësojnë shtatë Frymët e Perëndisë.

6 Përpara fronit ishte një si det i qelqtë, i qartë si kristali. Në mes të fronit dhe përreth tij ishin katër krijesa të gjalla të mbuluara me sy përpara dhe nga pas.

7 Krijesa e parë ishte si një luan, krijesa e dytë ishte si një viç, krijesa e tretë kishte fytyrë si të njeriut, krijesa e katërt i ngjante një shqiponje që fluturon.

8 Secila nga të katër krijesat e gjalla kishte gjashtë krahë dhe ishte e mbuluar me sy përreth dhe brenda. Nuk pushonin ditë e natë duke thënë: "I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti Perëndi, I gjithëfuqishmi, Ai që ishte, që është dhe që do të vijë."

9 Sa herë që krijesat e gjalla i japin lavdi, nder dhe e falënderojnë Atë që është ulur në fron, Atë që jeton në jetë të jetëve,

10 të njëzet e katër pleqtë bien përpara Atij që është ulur në fron, e adhurojnë Atë që jeton në jetë të jetëve dhe i hedhin kurora para fronit, duke thënë,

11 "I denjë je, Zoti dhe Perëndia ynë, që të marrësh lavdinë, nderin dhe fuqinë, sepse Ti i ke krijuar të gjitha dhe nga vullneti Yt u krijuan dhe ekzistojnë ato."

Zbulesa - Kapitulli 5

1 Në krahun e djathtë të Atij që ishte ulur në fron pashë një libër në trajtë rrotulle të shkruar brenda dhe jashtë, të vulosur me shtatë vula.

2 Pashë një engjell të fuqishëm duke shpallur me zë të lartë: "Kush është i denjë të hapë librin dhe t'i zgjidhë vulat?"

3 Askush në qiell, as në tokë, as nën tokë nuk mund të hapte librin, as të shihte në të.

4 Fillova të qaja me të madhe, sepse askush nuk u gjet i denjë që të hapte librin, as që të shihte brenda tij.

5 Një nga pleqtë më tha: "Mos qaj. Ja, luani nga fisi i Judës, Rrënja e Davidit, ia doli të hapë librin dhe të zgjidhë shtatë vulat e tij."

ZBULESA

6 Pashë një Qengj, si të ishte i therur, duke qëndruar në mes të fronit, rrethuar nga të katër krijesat e gjalla dhe nga pleqtë. Ai kishte shtatë brirë dhe shtatë sy, që përfaqësojnë shtatë Frymët e Perëndisë, të dërguar në gjithë tokën.

7 Ai erdhi dhe mori librin nga dora e djathtë e Atij që ishte ulur në fron.

8 Kur mori librin, të katër krijesat e gjalla dhe të njëzet e katër pleqtë ranë përmbys përpara Qengjit. Secili kishte nga një harpë dhe mbanin kupa ari të mbushura me temjan, që janë lutjet e shenjtërve.

9 Kënduan një këngë të re, duke thënë: "I denjë je që të marrësh librin dhe të zgjidhësh vulat e tij, sepse Ti u there dhe me gjakun Tënd bleve për Perëndinë njerëz nga çdo fis, gjuhë, popull dhe komb.

10 I bëre ata mbretëri e priftërinj për Perëndinë tonë, të cilët do të mbretërojnë mbi tokë."

11 Pastaj pashë dhe dëgjova zërin e shumë engjëjve rreth fronit, rreth krijesave të gjalla dhe rreth pleqve. Numri i tyre ishte dhjetëra e dhjetëra mijëra dhe mijëra mijërash,

12 dhe thoshin me zë të lartë: "I denjë është Qengji i therrur që të marrë fuqinë, pasurinë, mençurinë, pushtetin, nderin, lavdinë dhe bekimin."

13 Çdo krijesë që është në qiell, mbi tokë, nën tokë dhe në det, si edhe gjithçka brenda tyre, e dëgjova duke thënë: "Atij që rri ulur në fron dhe Qengjit, i qofshin bekimi, nderi, lavdia, pushteti në jetë të jetëve."

14 Të katër krijesat e gjalla thoshin: "Amen." Pleqtë ranë përmbys dhe e adhuruan.

Zbulesa - Kapitulli 6

1 E pashë Qengjin kur hapi një nga të shtatë vulat. Pastaj dëgjova një nga të katër krijesat e gjalla që tha me një zë si bubullimë: "Eja!"

2 Dhe ja, pashë një kalë të bardhë. Ai që i kishte hipur mbante një hark. Atij iu dha një kurorë dhe doli jashtë ngadhnjimitar, që të fitonte.

3 Kur zgjidhi vulën e dytë, dëgjova krijesën e dytë të thoshte: "Eja!"

4 Një tjetër kalë doli jashtë, një kalë i kuq. Atij që i kishte hipur, iu dha pushtet që të prishte paqen mbi tokë dhe t'i bënte njerëzit të vrisnin njëri-tjetrin. Atij iu dha një shpatë e madhe.

5 Kur zgjidhi vulën e tretë, dëgjova krijesën e tretë, që thoshte: "Eja!" Dhe ja, pashë një kalë të zi. Ai që i kishte hipur, mbante një peshore në dorë.

6 Dëgjova një si zë në mes të katër krijesave të gjalla që thoshte: "Një okë grurë për një denar dhe tri okë elb për një denar. Mos e ço dem as vajin, as verën."

7 Kur zgjidhi vulën e katërt, dëgjova zërin e krijesës së katërt, që thoshte: "Eja!"

8 Dhe ja, pashë një kalë të përhimë. Ai që i kishte hipur, e kishte emrin Vdekje dhe Ferri po e ndiqte pas. Atyre iu dha pushtet mbi një të katërtën e dheut, për të vlarë me shpatë, me zi buke e me murtajë dhe me bishat e egra të tokës.

9 Kur zgjidhi vulën e pestë, pashë nën altar shpirtrat e atyre që ishin therur për shkak të fjalës së Perëndisë dhe për shkak të dëshmisë që kishin dhënë.

10 Thirrën me zë të lartë, duke thënë: "Kur, o Zot, i shenjtë dhe i vërtetë, do t'i gjykosh ata që banojnë në tokë dhe të marrësh hak për gjakun tonë?"

11 Secilit prej tyre iu dha një rrobë e bardhë dhe iu tha të pushonin edhe për pak kohë, derisa të plotësohej edhe numri i bashkëshërbëtorëve dhe i vëllezërve të tyre që pritej të vriteshin, ashtu si edhe ata.

12 E pashë kur zgjidhi vulën e gjashtë. Ra një tërmet i madh. Dielli u nxi e u bë pus i zi dhe e tërë hëna u bë e kuqe si gjaku.

ZBULESA

13 Yjet e qiellit ranë në tokë, ashtu si fiqtë e vonë bien nga pema e fikut, kur e shkund një erë e fortë.

14 Qielli u tërhoq si pergamena kur mbështillet dhe çdo mal e ishull u tund nga vendi.

15 Mbretërit e dheut, të mëdhenjtë, komandantët, të pasurit, njerëzit e rëndësishëm, çdo skllav e i lirë u fshehën në shpella dhe nëpër shkëmbinj të e maleve.

16 U thanë maleve dhe shkëmbinjve: "Bini mbi ne dhe na fshihni nga fytyra e Atij që është ulur në fron dhe nga zemërimi i Qengjit,

17 sepse dita e madhe e zemërimit të tyre ka ardhur dhe kush mund të qëndrojë?"

Zbulesa - Kapitulli 7

1 Pas kësaj pashë katër engjëj që qëndronin në katër skajet e dheut, duke i mbajtur të katër erërat e dheut, që të mos frynte erë as mbi tokë, as në det, as në ndonjë pemë.

2 Pashë një tjetër engjëll duke u ngjitur nga lindja e diellit, që kishte vulën e Perëndisë së gjallë. U thirri me zë të lartë katër engjëjve, të cilëve u ishte dhënë pushtet të bënin dëm në tokë e në det,

3 duke thënë: "Mos e dëmtoni tokën dhe detin, as pemët, derisa t'i vulosim në ballë shërbëtorët e Perëndisë sonë."

4 Dëgjova numrin e atyre që ishin vulosur, njëqind e dyzet e katër mijë, të vulosur prej çdo fisi të bijve të Izraelit:

5 nga fisi i Judës, dymbëdhjetë mijë të vulosur, nga fisi i Rubenit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Gadit dymbëdhjetë mijë,

6 nga fisi i Aserit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Neftalimit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Manaseut dymbëdhjetë mijë,

7 nga fisi i Simeonit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Levit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Isakarit dymbëdhjetë mijë,

8 nga fisi i Zebulunit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Jozefit dymbëdhjetë mijë, nga fisi i Beniaminit dymbëdhjetë mijë.

9 Pas kësaj vështrova, dhe ja, një turmë e madhe, që askush nuk mund ta numëronte, nga të gjitha kombet, fiset, popujt dhe gjuhët, po qëndronte përpara fronit dhe përpara Qengjit, veshur me rroba të bardha dhe me degë palmash në duar.

10 Thërrisnin me zë të lartë, duke thënë: "Shpëtimi i përket Perëndisë tonë që është ulur në fron, dhe Qengjit."

11 Të gjithë engjëjt qëndronin rreth fronit dhe rreth pleqve e katër krijesave të gjalla. Ata ranë me fytyrë përdhe përpara fronit dhe adhuruan Perëndinë,

12 duke thënë: "Amen, bekimi, lavdia, mençuria, falënderimi, nderi, fuqia dhe forca i qofshin Perëndisë sonë për jetë të jetëve. Amen."

13 Një nga pleqtë m'u përgjigj, duke më thënë: "Këta që janë veshur me rroba të bardha, kush janë dhe nga kanë ardhur?"

14 I thashë: "Im zot, ti e di." Ai më tha: "Këta janë ata që kanë dalë nga mundimi i madh, i lanë rrobat e veta dhe i bënë të bardha me gjakun e Qengjit.

15 Për këtë arsye ata janë përpara fronit të Perëndisë dhe i shërbejnë Atij ditë e natë në tempullin e Tij. Ai që është ulur në fron, do ta ngrejë tendën e Vet mbi ta.

16 Ata nuk do të kenë më uri, as etje. Dielli nuk do të godasë mbi ta, as ndonjë vapë përvëluese,

17 sepse Qengji në mes të fronit do të jetë bariu i tyre dhe do t'i çojë te burimet e ujërave të jetës. Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre."

ZBULESA

Zbulesa - Kapitulli 8

- 1 Kur zgjidhi vulën e shtatë, në qiell pllakosi heshtje për rreth një gjysmë ore.
- 2 Pashë të shtatë engjëjt që qëndronin përpara Perëndisë, të cilëve u dhanë shtatë trumbeta.
- 3 Një engjëll tjetër, që mbante një temjanicë ari, shkoi e qëndroi tek altari. Atij i kishin dhënë shumë temjan, që do t'ua shtonte lutjeve të të gjithë shenjtërve mbi altarin prej ari që ishte përpara fronit.
- 4 Tymi i temjanit, me lutjet e shenjtërve, u ngrit nga dora e engjëllit përpara Perëndisë.
- 5 Engjëlli e mori temjanicën, e mbushi me zjarr nga altari dhe e flaku në tokë. Pas kësaj erdhën bubullima, potere, vetëtimja dhe një tërmet.
- 6 Të shtatë engjëjt që kishin të shtatë trumbetat, u bënë gati t'u binin trumbetave.
- 7 Sapo i pari i ra trumbetës, filloi të bjerë breshër e zjarr i përzier me gjak, që u hodh mbi tokë. Një e treta e dheut u dogj fare, një e treta e pemëve u dogjën krejt dhe i gjithë bari i gjelbër u bë shkumb.
- 8 Engjëlli i dytë i ra trumbetës dhe një si mal i madh, i gjithi në flakë zjarri, u hodh në det. Një e treta e detit u bë gjak;
- 9 një e treta e krijesave të gjalla në det ngordhën; një e treta e anijeve u shkatërruan.
- 10 Engjëlli i tretë i ra trumbetës dhe një yll i madh që digjej si pishtar ra nga qielli. Ra mbi një të tretën e lumenjve dhe në burimet e ujërave.
- 11 Emri i yllit është Pelin; një e treta e ujërave u bë e hidhur dhe shumë njerëz vdiqën nga ujërat, që u bënë të hidhura.
- 12 Engjëlli i katërt i ra trumbetës dhe u godit një e treta e diellit, një e treta e hënës dhe një e treta e yjeve, kështu që një e treta e tyre u errësua, një e treta e ditës nuk kishte dritë, po ashtu edhe një e treta e natës.

13 Pashë dhe dëgjova një shqiponjë që fluturonte në mes të qiellit, duke thirrur me zë të lartë: "Mjerë, mjerë, mjerë ata që banojnë mbi tokë, ku do të jehojnë buçimat e tjera të trumbetave që kanë për t'u rënë tre engjëjt."

Zbulesa - Kapitulli 9

- 1 Engjëlli i pestë i ra trumbetës dhe pashë një yll që kishte rënë nga qielli në tokë. Atij iu dha çelësi i pusit të humnerës.
- 2 E hapi pusin e humnerës dhe prej pusit doli tym, si tymi i një furre të madhe. Dielli dhe ajri u errësuan nga tymi i pusit.
- 3 Prej tymit dolën mbi tokë karkaleca dhe atyre iu dha pushtet, siç kanë pushtet akrepat e tokës.
- 4 U thanë që të mos e dëmtojnë barin e tokës, as ndonjë bimë të njomë, as pemët, por vetëm njerëzit që nuk kanë në ballë vulën e Perëndisë.
- 5 Atyre nuk iu dha pushtet që t'i vrisnin, por vetëm t'i torturonin për pesë muaj; agonija e tyre ishte si ajo e akrepit kur kafshon njeriun.
- 6 Në ato ditë njerëzit do ta kërkojnë vdekjen, por nuk do ta gjejnë; do të duan të vdesin, por vdekja do të largohet prej tyre.
- 7 Pamja e karkalecave u ngjasonte kuajve të përgatitur për betejë. Mbi krye kishin kurora si të ishin prej ari dhe fytyrat i kishin si fytyra njerëzish.
- 8 Flokët i kishin si të grave dhe dhëmbët si të luanëve.
- 9 Kishin parzmore si parzmore hekuri. Ushtima e krahëve të tyre i ngjante ushtimës së qerreve me shumë kuaj, që turren drejt betejës.
- 10 Kishin bisht si akrepat, si edhe thumba. Në bisht e kishin fuqinë për të dëmtuar njerëzit për pesë muaj.

ZBULESA

11 Për mbret kishin engjëllin e humnerës, emri i të cilit në hebraishte është Abadon dhe në greqishte është Apolion.

12 Vajmedeti i parë kaloi. Ja, akoma edhe dy vajmedete po vijnë pas këtyre.

13 Engjëlli i gjashtë i ra trumbetës dhe dëgjova një zë që vinte nga katër brirët e altarit prej ari, që është përpara Perëndisë,

14 duke i thënë engjëllit të gjashtë që kishte trumbetën: "Zgjidhi të katër engjëjt që janë të lidhur në lumin e madh Euftrat."

15 Të katër engjëjt, që ishin të përgatitur për orën, ditën, muajin dhe vitin, u zgjidhën, që të vrisnin një të tretën e njerëzve.

16 Numri i trupave të kalorësisë ishte dyqind milionë; këtë numër dëgjova.

17 Kuajt dhe kalorësit që pashë në vegim, dukeshin kështu: kishin parzmore në ngjyrën e zjarrit, të hiacintit dhe të squfurit. Kokat e kuajve ishin si koka luanësh dhe nga goja u dilte zjarr, tym dhe squfur.

18 Prej këtyre tri murtajave, prej zjarrit, tymit dhe squfurit, u vranë një e treta e njerëzve.

19 Kuajt e kishin fuqinë në gojë dhe në bisht, sepse bishtat e tyre u ngjajnë gjarpërinjve, kanë koka, me të cilat e bëjnë dëmin.

20 Pjesa tjetër e njerëzve, që nuk u vranë nga këto murtaja, nuk u penduan për veprat e duarve të veta; ata nuk pushuan së adhuruari demonë dhe idhuj prej ari, prej argjendi, prej tunxhi dhe prej druri, idhuj që nuk mund të shohin, as të dëgjojnë, as të ecin.

21 Nuk u penduan për vrasjet, as për magjitë, as për imoralitetin e tyre, as për vjedhjet që kanë bërë.

Zbulesa - Kapitulli 10

1 Pashë një tjetër engjell të fuqishëm që zbriste nga qielli, të mbështjellë nga një re; mbi kokën e tij ishte një ylber, fytyrën e kishte si të diellit dhe këmbët si shtylla zjarri.

2 Në dorë kishte një libër të vogël të hapur. Këmbën e djathtë e vuri në det dhe të majtën në tokë

3 dhe thirri me zë të lartë, siç ulërin luani. Kur thirri, të shtatë bubullimat gjëmuuan me ushtimat e tyre.

4 Kur të shtatë bubullimat gjëmuuan, isha gati për të shkruar. Por dëgjova një zë që po fliste nga qielli: "Vulosi ato që të thanë të shtatë bubullimat dhe mos i shkruaj."

5 Engjëlli që pashë duke qëndruar në det dhe në tokë, ngriti dorën e djathtë drejt qiellit

6 dhe u betua për Atë që jeton në jetë të jetëve, i cili krijoi qiellin dhe ato që janë në të, tokën dhe gjërat në të, detin e gjithçka brenda tij, dhe tha: "Nuk do të ketë më vonesë,

7 por në ditët kur engjëlli i shtatë do të jetë gati për t'i rënë trumbetës, atëherë përfundon misteri i Perëndisë, siç ua njoftoi shërbëtorëve të Tij, profetëve.

8 Zëri që dëgjova nga qielli, më foli përsëri dhe më tha: "Shko e merr librin e hapur në dorën e engjëllit, i cili po qëndron në det dhe në tokë."

9 Shkova tek engjëlli dhe i thashë të më jepte librin. Ai m'u përgjigj: "Merre dhe haje. Do ta thartojë stomakun, por në gojë do të jetë mjaltë i ëmbël."

10 Mora librin e vogël nga dora e engjëllit dhe e hëngra. Në gojë ishte mjaltë i ëmbël, por pasi e kisha ngrënë, stomaku m'u thartua.

11 Më thanë: "Duhet të profetizosh përsëri për shumë popuj, kombe, gjuhë dhe mbretër."

Zbulesa - Kapitulli 11

ZBULESA

1 Pastaj m'u dha një kallam që i ngjante një shkopi matës, duke më thënë: "Ngrihu e mat tempullin e Perëndisë e altarin dhe numëroji ata që adhurojnë në të."

2 Por oborrin që është jashtë tempullit mos e mat, sepse është lënë në dorë të kombeve, të cilët do ta shkelin me këmbë qytetin e shenjtë për dyzet e dy muaj.

3 Do t'u jap pushtet dy dëshmitarëve të mi dhe ata do të profetizojnë për një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur me thasë."

4 Këta janë dy ullinjë dhe dy shandanët që qëndrojnë përpara Zotit të dheut.

5 Po të dojë njeri t'i dëmtojë, prej gojës së tyre del zjarr dhe i përpin armiqtë e tyre. Kështu duhet të vritet kushdo që kërkon t'i dëmtojë.

6 Këta kanë pushtet të mbyllin qiellin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së tyre; ata kanë pushtet t'i kthejnë ujërat në gjak dhe të godasin tokën me çdo lloj murtaje, sa herë që të duan.

7 Kur të kenë mbaruar dëshminë e tyre, bisha që ngrihet nga humnera do të përleshet me ta, do t'i mundë dhe do t'i vrasë.

8 Kufomat e tyre do të dergjen në rrugën e qytetit të madh, që në mënyrë të figurshme quhet Sodomë dhe Egjipt, ku u kryqëzua edhe Zoti i tyre.

9 Njerëz nga të gjithë popujt, fiset, gjuhët dhe kombet do t'i shohin kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë dhe nuk do të lejojnë që kufomat e tyre të futen në varr.

10 Ata që banojnë në tokë, do të gëzohen për ta dhe do të bëjnë festë; do t'i dërgojnë dhurata njëri-tjetrit, sepse këta dy profetë torturuan ata që banojnë në tokë.

11 Pas tri ditësh e gjysmë tek ata hyri fryma e jetës nga Perëndia dhe ata qëndruan në këmbë. Një frikë e madhe i pushtoi ata që i shikonin.

12 Dëgjuan një zë të lartë nga qielli, që u thoshte: "Ngjitu këtu." Ata u ngjitën në qiell në një re dhe armiqtë e tyre i panë.

13 Në atë orë ra një tërmet i madh dhe një e dhjeta e qytetit u shemb; shtatë mijë njerëz mbetën të vrarë nga tërmeti. Pjesa tjetër u tmerrua dhe i dha lavdi Perëndisë së qiellit.

14 Vajmediti i dytë shkoi. Ja, vajmedeti i tretë po vjen shpejt.

15 Engjëlli i shtatë i ra trumbetës; zëra të fortë u dëgjuan në qiell, që thoshin: "Mbretëria e botës është bërë mbretëri e Zotit tonë dhe e Krishtit të Tij dhe Ai do të mbretërojë në jetë të jetëve."

16 Të njëzet e katër pleqtë, që ishin ulur në fronet e tyre përpara Perëndisë, ranë me fytyrë përdhe dhe adhuruan Perëndinë,

17 duke thënë: "Të falënderojmë Ty, o Zot Perëndi, i Gjithëfuqishmi, që je dhe që ishe, sepse Ti e more fuqinë Tënde të madhe dhe ke filluar të mbretërosh.

18 Kombet u zemëruan dhe zemërimi Yt erdhi. Ka ardhur koha për gjykimin e të vdekurve dhe për t'u dhënë shpërblimin shërbëtorëve të Tu, profetëve, shenjtërve dhe atyre që kanë frikë emrin Tënd, të vegjël e të mëdhenj, dhe për të shkatërruar ata që shkatërrojnë tokën."

19 U hap tempulli i Perëndisë në qiell dhe brenda tempullit u shfaq arka e besëlidhjes së Tij. Dhe erdhën vetëtimat, buçima, bubullima, tërmet dhe një stuhi e madhe breshri.

Zbulesa - Kapitulli 12

1 Në qiell u shfaq një shenjë e madhe: një grua e veshur me diellin, me hënën nën këmbët e saj dhe me një kurorë prej dymbëdhjetë yjesh në kokë.

2 Ajo ishte shtatzënë dhe bërtiste nga dhimbjet dhe mundimet e lindjes.

ZBULESA

3 Një shenjë tjetër u shfaq në qiell: një dragua i madh i kuq me shtatë koka dhe dhjetë brirë dhe mbi kokat kishte shtatë kurora mbretërore.

4 Bishti i tij fshiu një të tretën e yjeve nga qielli dhe i flaku në tokë. Dragoi qëndroi përballë gruas që ishte gati për të lindur, që, kur ajo të lindte, t'ia gllabëronte fëmijën.

5 Ajo lindi djalë, fëmijë mashkull, i cili do të sundojë mbi gjithë kombet me shkop të hekurt. Fëmija iu rrëmbye për te Perëndia dhe te froni i Tij.

6 Gruaja iku në shkretëtirë në një vend të përgatitur për të nga Perëndia, ku ajo mund të ushqehet për një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë.

7 Në qiell shpërtheu lufta. Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit. Edhe dragoi luftoi bashkë me engjëjt e vet,

8 por nuk ishte edhe aq i fortë, dhe për ta nuk u gjet asnjë vend në qiell.

9 Dragoi i madh, gjarpri i lashtë i quajtur djall dhe Satan, që mashtrroi tërë botën, u hodh poshtë. Ai u flak përtokë dhe bashkë me të edhe engjëjt e tij.

10 Dëgjova një zë të lartë në qiell, që thoshte: "Tani ka ardhur shpëtimi, fuqia, mbretëria e Perëndisë sonë dhe pushteti i Krishtit të Tij, sepse u hodh poshtë paditësi i vëllezërve tanë, ai që i padit ata ditë e natë përpara Perëndisë sonë.

11 Ata e mposhtën atë me gjakun e Qengjit dhe me fjalën e dëshmisë së tyre dhe nuk e deshën jetën e tyre deri në vdekje.

12 Për këtë arsye, gëzohuni, o qiej dhe ju që banoni në ta. Mjerë toka dhe deti, sepse djalli ka zbritur te ju me zemërim të madh, sepse e di se koha që i ka mbetur, është e shkurtër."

13 Kur dragoi e pa që ishte flakur përtokë, e përndoqi gruan që lindi fëmijën mashkull.

14 Gruas iu dhanë të dy krahët e shqiponjës së madhe, që të fluturonte në vendin e përgatitur për të në shkretëtirë, atje ku ushqehet për njëfarë kohë,

disa kohë dhe gjysmë kohe, larg pranisë së gjarprit.

15 Gjarpri lëshoi nga goja ujë si lumë, që gruan ta rrëmbente vërshimi i lumit.

16 Toka i erdhi në ndihmë gruas duke hapur gojën dhe duke përpirë lumin që lëshoi dragoi nga goja e vet.

17 Dragoi u zemërua me gruan dhe u largua që të bënte luftë me pjesën tjetër të pjellës së saj, me ata që i mbanin urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë dëshminë e Jezusit.

Zbulesa - Kapitulli 13

1 Dhe dragoi qëndroi në ranishtën e detit. Pashë një bishë duke dalë nga deti, që kishte dhjetë brirë dhe shtatë koka; mbi brirët kishte dhjetë kurora mbretërore dhe mbi kokat kishte emra blasfemie.

2 Bisha që pashë, i ngjante leopardit; këmbët i kishte si të ariut dhe gojën si të luanit. Dragoi i dha bishës fuqinë e vet, fronin e vet dhe pushtet të madh.

3 Pashë një nga kokat e saj të plagosur për vdekje, por plaga e saj vdekjeprurëse u shërua. E tërë toka u mrekullua dhe shkoi pas bishës.

4 Njerëzit e adhuruan dragoin, sepse ia kishte dhënë pushtetin bishës, dhe adhuruan bishën, duke thënë: "Kush është si bisha? Kush mund të luftojë kundër saj?

5 Bishës iu dha gojë të fliste fjalë të mëdha e blasfemi dhe iu dha pushtet për të vepruar për dyzet e dy muaj.

6 Bisha e hapi gojën duke blasfemuar kundër Perëndisë, duke sharë emrin e Tij, tabernakullin e Tij, domethënë ata që banojnë në qiell.

7 Asaj iu dha fuqi që të bënte luftë me shenjtërit dhe t'i mundte ata; asaj iu dha pushtet mbi çdo fis, popull, gjuhë dhe komb.

ZBULESA

8 Bishën do ta adhurojnë të gjithë ata që banojnë mbi tokë, emri i të cilëve nuk është shkruar që nga themelimi i botës në librin e jetës së Qengjit që është therur.

9 Nëse dikush ka veshë, le të dëgjojë.

10 Nëse dikush është caktuar për robëri, në robëri do të shkojë; nëse dikush vret me shpatë, me shpatë ka për t'u vrarë. Këtu qëndron durimi dhe besimi i shenjtërve.

11 Pastaj pashë një bishë tjetër duke dalë nga toka; ajo kishte dy brirë si të qengjit por fliste si dragua.

12 Ajo ushtronte të gjithë pushtetin e bishës së parë në prani të saj dhe e bënte tokën dhe ata që banojnë në të ta adhuronin bishën e parë, së cilës i ishte shëruar plaga vdekjeprurëse.

13 Bëri shenja të mëdha, madje bëri që edhe zjarr të zbresë nga qielli në tokë përpara njerëzve.

14 Për shkak të këtyre shenjave, që i lejohej t'i kryente përpara bishës, i mashtroi banorët e dheut, duke u thënë t'i ngrinin një statujë bishës që ishte plagosur nga shpata, por që tani ishte kthyer në jetë.

15 Asaj iu dha fuqi që t'i jepte jetë statujës së bishës së parë, që kjo të fliste dhe t'i bënte të vriteshin të gjithë ata që nuk praninin ta adhuronin statujën e bishës.

16 Ajo i detyroi të gjithë, të vegjël e të mëdhenj, të pasur e të varfër, të lirë dhe skllevër, të merrnin një damkë në dorën e djathtë, ose në ballë,

17 që të mos kishte njeri në gjendje të blinte ose të shiste, veç atij që kishte damkën, emrin e bishës ose numrin e emrit të saj.

18 Këtu qëndron mençuria. Ai që ka mend, le ta llogarisë numrin e bishës, sepse është numër njeriu; ky numër është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.

Zbulesa - Kapitulli 14

1 Pastaj vështrova, dhe ja, Qengji po qëndronte në malin Sion dhe me Të ishin njëqind e dyzet e katër mijë, që kishin emrin e Tij dhe emrin e Atit të Tij të shkruar në ballë.

2 Dëgjova një zë nga qielli, si uturima e ujrave vërshues dhe si gjëmim i fortë bubullues. Zëri që dëgjova, i ngjante tingullit të harpistëve që u bien harpave.

3 Këndonin një këngë të re përpara fronit, përpara katër krijesave të gjalla dhe pleqve; askush nuk mund ta mësonte këngën veç njëqind e dyzet e katër mijëve që ishin blerë nga toka.

4 Këta janë ata që nuk kanë ndotur veten me gra, sepse janë të virgjër. Këta janë ata që i shkojnë pas Qengjit kudo që shkon. Këta janë blerë midis njerëzve si fryt i parë për Perëndinë dhe për Qengjin.

5 Në gojën e tyre nuk u gjet asnjë gënjeshtër; ata janë pa të meta.

6 Pashë një engjëll tjetër duke fluturuar në mes të qiellit, që kishte një ungjill të përjetshëm për t'ua predikuar atyre që jetojnë në tokë, çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli.

7 Ai tha me zë të lartë: "Kijeni frikë Perëndinë dhe jepini lavdi, sepse ora e gjykimit të Tij ka ardhur. Adhurojeni Atë që bëri qiellin, tokën, detin dhe burimet e ujërave."

8 Një engjëll tjetër i dytë erdhi pas, duke thënë: "Ra, ra Babilonia e madhe, ajo që i bëri të gjitha kombet të pinë verën e tërbimit të imoralitetit të saj."

9 Një engjëll tjetër i tretë erdhi pas tyre, duke thënë me zë të lartë: "Nëse dikush adhuron bishën dhe statujën e saj dhe merr një damkë në ballë ose në dorë,

10 edhe ai do të pijë nga vera e zemërimit të Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të Tij dhe do të torturohet me zjarr dhe

ZBULESA

squfur përpara engjëjve të shenjtë dhe përpara Qengjit.

11 Tymi i torturimit të tyre ngjitet në jetë të jetëve. Ata, që adhurojnë bishën dhe statujën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj, nuk do të kenë prehje as ditë as natë."

12 Këtu qëndron durimi i shenjtërve që u binden urdhërimeve të Perëndisë dhe i qëndrojnë besnik Jezusit.

13 Dëgjova një zë nga qielli, që thoshte: "Shkruaj: 'Lum të vdekurit që vdesin tani e tutje në Zotin!'" "Po", thotë Fryma: "ata do të pushojnë nga mundimi i tyre, sepse veprat e tyre do t'u shkojnë pas."

14 Vështrova, dhe ja, para meje ishte një re e bardhë dhe mbi të ishte ulur një si bir njeriu, që kishte në kokë një kurorë prej ari dhe në dorë një drapër të mprehtë.

15 Një tjetër engjëll doli nga tempulli, duke i bërtitur me zë të lartë Atij që ishte ulur mbi renë: "Merr draprin dhe korr, sepse erdhi ora për të korrur. Të korrat e tokës janë pjekur."

16 Ai që ishte ulur mbi renë hodhi draprin e Vet mbi tokë dhe toka u korr.

17 Një tjetër engjëll doli nga tempulli që është në qiell. Edhe ai kishte një drapër të mprehtë.

18 Një engjëll tjetër, ai që ka pushtet mbi zjarrin, doli nga altari dhe i thirri me zë të lartë atij që kishte draprin e mprehtë: "Merr draprin tënd të mprehtë dhe vil bistakët e vreshtit të tokës, sepse rrushtë janë pjekur."

19 Engjëlli hodhi draprin e vet në tokë, voli vreshtin e tokës dhe i hodhi rrushtë në vençën e madhe të zemërimit të Perëndisë.

20 Vença u shkel me këmbë jashtë qytetit dhe prej saj doli gjak që arrinte deri te frerët e kuajve, në një largësi prej një mijë e gjashtëqind stadësh.

Zbulesa - Kapitulli 15

1 Pashë në qiell një shenjë tjetër, të madhe dhe të mrekullueshme: shtatë engjëj që kishin shtatë murtajat e fundit. Ishin të fundit, sepse me to u plotësua zemërimi i Perëndisë.

2 Dhe pashë një si det të qelqtë të përzier me zjarr dhe ata që dolën fitimtarë mbi bishën, mbi statujën e saj dhe mbi numrin e emrit të saj. Ata qëndronin mbi detin e qelqtë, duke mbajtur harpat e Perëndisë.

3 Këndonin këngën e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngën e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e Tua, o Zot, o Perëndi i Gjithëfuqishëm. Të drejta dhe të vërteta janë rrugët e Tua, o Mbret i kombeve.

4 Kush nuk do të të ketë frikë Ty, o Zot, dhe nuk do t'i japë lavdi emrit Tënd? Sepse vetëm Ti je i shenjtë. Sepse të gjitha kombet do të vijnë e do të adhurojnë përpara Teje, sepse veprat e Tua të drejta janë zbuluar."

5 Pas këtyre vështrova, dhe në qiell u hap tempulli, domethënë tabernakulli i dëshmisë.

6 Shtatë engjëjt që kishin shtatë murtajat dolën nga tempulli, të veshur me të linjta të pastra e të ndritshme dhe me breza ari ngjeshur rreth kraharorit.

7 Një nga katër krijesat u dha të shtatë engjëjve shtatë kupa ari mbushur me zemërimin e Perëndisë, që jeton në jetë të jetëve.

8 Tempulli u mbush me tym nga lavdia e Perëndisë dhe nga fuqia e Tij. Askush nuk mund të hynte në tempull, derisa të plotësoheshin të shtatë murtajat e shtatë engjëjve.

Zbulesa - Kapitulli 16

1 Dëgjova një zë të lartë nga tempulli, që u thoshte të shtatë engjëjve: "Shkoni dhe derdhini mbi tokë

ZBULESA

të shtatë kupat e zemërimit të Perëndisë."

2 Engjëlli i parë u largua dhe e derdhi kupën e vet mbi tokë; një plagë e ligë dhe e dhimbshme iu bë njerëzve që kishin damkën e bishës dhe atyre që adhuronin statujën e saj.

3 I dyti e derdhi kupën e vet në det dhe u kthye në gjak si i gjaku i një të vdekuri. Çdo gjë e gjallë në det ngordhi.

4 I treti e zbrasi kupën e vet në lumenjtë dhe në burimet e ujërave, të cilët u kthyen në gjak.

5 Dëgjova engjëllin e ujërave të thotë: "I drejtë je Ti, që je dhe që ishe, o i Shenjtë, sepse kështu ke gjykuar.

6 Ata derdhën gjakun e shenjtërve dhe të profetëve dhe Ti u dhe të pinë gjak, siç e meritojnë."

7 Dëgjova altarin që thoshte: "Po, o Zot Perëndi i Gjithëfuqishëm, të vërteta dhe të drejta janë gjykimet e Tua."

8 I katërti e derdhi kupën e vet mbi diell, të cilit iu dha fuqi t'i përcëllonte njerëzit me zjarr.

9 Njerëzit u përcëlluan nga nxehtësia e madhe dhe blasfemuan emrin e Perëndisë, që ka pushtet mbi këto murtaja; ata nuk u penduan që t'i jepnin Atij lavdi.

10 I pesti e derdhi kupën e vet mbi fronin e bishës dhe mbretëria e saj u errësua. Njerëzit kafshonin gjuhën nga dhimbja.

11 Ata blasfemuan Perëndinë e qiellit për dhimbjet që kishin e për plagët dhe nuk u penduan për ato që kishin bërë.

12 I gjashti e derdhi kupën e vet në lumin e madh Eufrat, uji i të cilit u tha, që të përgatiste udhën e mbretërve nga lindja.

13 Pashë tri frymë të papastra si bretkosa, që dilnin nga goja e dragoit, nga goja e bishës dhe nga goja e profetit të rremë.

14 Ato janë frymë demonësh, që bëjnë shenja dhe shkojnë te mbretërit e tërë botës, që t'i mbledhin për luftën e ditës së madhe të Perëndisë së Gjithëfuqishëm.

15 "Ja, po vij si vjedhës. Lum ai që rri zgjuar dhe i mban rrobat veshur, që të mos ecë lakuriq dhe të shihet për turp."

16 U mbloodhën në vendin që në hebraishte quhet Armagedon.

17 I shtati e derdhi kupën e vet në ajër dhe një zë i lartë doli nga tempulli prej fronit, duke thënë: "U bë!"

18 Pasuan vetëtima, gjëmime dhe bubullima. Ra një tërmet kaq i madh, sa i atillë nuk kishte ndodhur që kur ka qenë njeriu mbi tokë.

19 Qyteti i madh u shqye në tri pjesë dhe qytetet e kombeve u shembën. Perëndisë iu kujtua Babilonia e madhe dhe i dha asaj kupën e mbushur me verën e zemërimit të Vet të zjarrtë.

20 Të gjithë ishujt u zhdukën dhe malet u bënë firë.

21 Kokrra të mëdha breshëri sa një një talent u ranë njerëzve mbi kokë nga qielli. Njerëzit blasfemuan Perëndinë prej plagëve, sepse kaq të tmerrshme ishin plagët që shkaktonte breshëri.

Zbulesa - Kapitulli 17

1 Një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat erdhi dhe më tha: "Eja, do të të tregoj gjykimin e gruas së përdalë famëkeqe që është ulur mbi shumë ujra.

2 Me të kurvëruan mbretërit e dheut dhe ata që banojnë në tokë u dehën prej verës së imoralitetit të saj."

3 Pastaj më çoi në Frymë në një vend të shkretë dhe aty pashë një grua të ulur mbi një bishë të kuqe të ndezur, plot me emra blasfemues, që kishte shtatë koka dhe dhjetë brirë.

ZBULESA

4 Gruaja kishte veshje të purpurt e të kuqe të ndezur, të zbukuruar me ar, me gurë të çmuar dhe me margaritarë. Në dorë mbante një kupë ari plot me neveri dhe ndyrësi të imoralitetit të saj.

5 Në ballë kishte të shkruar një emër, një mister: "BABILONIA E MADHE, NËNA E TË PËRDALAVE DHE E NEVERIVE TË DHEUT."

6 Pashë që gruaja ishte dehur me gjakun e shenjtërve dhe me gjakun e dëshmitarëve të Jezusit. Kur e pashë, u habita pa masë.

7 Engjëlli më tha: "Pse habitesh? Unë do të ta tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e mban, që ka shtatë koka dhe dhjetë brirë.

8 Bisha që pe, ishte dikur dhe tani nuk është. Ajo do të ngrihet nga humnera dhe do të shkojë drejt shkatërrimit të saj. Ata që banojnë në tokë, emri i të cilëve nuk është shkruar në librin e jetës që nga themelimi i botës, do të habiten kur të shohin bishën, që dikur ishte, tani nuk është dhe megjithatë do të vijë.

9 Kjo kërkon mendje me mençuri. Të shtatë kokat janë shtatë male, mbi të cilat rri ulur gruaja.

10 Ata janë shtatë mbretër: pesë kanë rënë, njëri është dhe tjetri nuk ka ardhur ende. Kur të vijë, ai duhet të qëndrojë për njëfarë kohë.

11 Bisha që ishte dikur, por që tani nuk është, është i teti dhe është një nga të shtatët, që shkon drejt shkatërrimit.

12 Të dhjetë brirët që pe, janë dhjetë mbretër, të cilët ende nuk kanë marrë mbretëri, por do të marrin pushtet si mbretër vetëm për një orë bashkë me bishën.

13 Këta kanë një qëllim të vetëm: t'ia japin fuqinë dhe pushtetin e tyre bishës.

14 Këta do të bëjnë luftë kundër Qengjit dhe Qengji do t'i mundë, sepse është Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërve dhe ata që janë me Të, janë të

thirrurit, të zgjedhurit e besnikët."

15 Pastaj engjëlli më tha: "Ujërat që pe, aty ku rri ulur gruaja e përdalë, janë popujt, turmat, kombet dhe gjuhët.

16 Bisha dhe ata të dhjetë brirët që pe, do ta urrejnë gruan e përdalë. Do ta shkretojnë e do ta lënë lakuriq. Do t'i hanë mishin dhe do ta bëjnë shkumb e hi me zjarr.

17 Sepse Perëndia ua ka shtënë në zemër të përmbushin qëllimin e Tij, duke rënë në një mendje që t'i japin bishës mbretërinë e tyre, derisa të përmbushen fjalët e Perëndisë.

18 Gruaja që pe, është qyteti i madh që mbretëron mbi mbretërit e dheut."

Zbulesa - Kapitulli 18

1 Pas këtyre gjërave pashë një engjell tjetër duke zbritur nga qielli. Ai kishte pushtet të madh, dhe toka u ndriçua nga lavdia e tij.

2 Ai thirri me zë të lartë, duke thënë: "Ra, ra Babilonia e madhe! Është bërë një banesë demonësh, strofkë për çdo frymë të papastër, strofkë për çdo shpend të ndotur, dhe strofkë për çdo bishë të fëlliqur dhe të neveritshme.

3 Sepse të gjitha kombet kanë pirë nga vera e dufit të kurvërisë së saj; mbretërit e dheut kanë kurvëruar bashkë me të; tregtarët e dheut janë pasuruar nga luksi i saj i tepërt."

4 Dëgjova një zë tjetër nga qielli, që thoshte: "Dil prej saj, o populli im, që të mos bëhesh pjesëtar në mëkatet e saj dhe të mos marrësh ndonjë prej murtajave të saj,

5 sepse mëkatet e saj janë bërë përgjyesh të qiellit dhe Perëndia i kujton paudhësitë e saj.

6 Kthejani asaj ashtu siç ju shpërbleu ajo dhe paguajani dyfish për ato që ka bërë. Përgatisni dyfish për të nga kupa që ajo ka përzier për ju.

ZBULESA

7 Gjithë sa ka shpenzuar për lavdinë dhe jetën e saj të shthurur, kthejani me po aq mundim dhe pikëllim, sepse në zemrën e vet thotë: 'Ulem si mbretëreshë; nuk jam vejtshë dhe nuk do të mbaj kurrë zi.'

8 Prandaj brenda një dite mbi të do të bien murtaja të tilla si: vdekje, vajtim dhe zi buke. Ajo do të bëhet shkumb në zjarr, sepse i fuqishëm është Zoti Perëndi që e gjykon atë.

9 Mbretërit e dheut, që kanë kurvëruar dhe kanë bërë jetë të shthurur me të, do ta qajnë dhe do ta vajtojnë kur të shohin tymin e zjarrit ku digjet ajo.

10 Të tmerruar nga mundimet e saj, ata do të qëndrojnë larg, duke thënë: 'Mjerë, mjerë o qytet i madh i Babilonisë, o qytet i fuqishëm! Brenda një ore të erdhi gjykimi.'

11 Tregtarët e dheut qajnë dhe mbajnë zi për të, sepse askush nuk ua blen më mallin,

12 sende prej ari e argjendi, gurë të çmuar, margaritarë, pëlhura të linjta, purpur, mëndafsh i kuq flakë dhe çdo lloj druri i shtrenjtë, çdo lloj ene prej fildishi e druri të çmuar, bronz, hekur e mermer,

13 kanellë, parfum, temjan, mirrë, livando, verë, vaj ulliri, miell i imët, grurë, gjedh e dhen, kuaj e qerre, sklevër dhe shpirtra njerëzish.

14 Fryti që ta donte shpirti, të ka ikur, dhe të gjitha gjërat e kamura e të ndritshme të humbën, për të mos i gjetur më kurrë.

15 Tregtarët, që u pasuruan prej saj me këto, do të qëndrojnë larg të tmerruar prej mundimit të saj, duke qarë e duke mbajtur zi.

16 Do të thonë: 'Mjerë, mjerë qyteti i madh, ai që u vesh me të linjta, të purpurta e të kuqe të ndezur, që u stolis me ar, me gurë të çmuar dhe me margaritarë.

17 Brenda një ore u shkretua gjithë kjo pasuri! Çdo kapiten anijeje, çdo udhëtar, çdo detar dhe të gjithë

ata që sigurojnë jetesën prej detit, do të qëndrojnë larg

18 dhe, kur të shohin tymin e zjarrit të saj, do të thërrasin: 'A ka qytet që t'i ngajë qytetit të madh?'

19 Do të hedhin pluhur mbi kokë dhe do të thërrasin, duke qarë e duke vajtuar: 'Mjerë, mjerë qyteti i madh, ku të gjithë ata që kishin anije në det, u pasuruan prej begatisë së tij. Brenda një ore u shkretua!'

20 Gëzohu për të, o qiell! Ngazëlleni dhe ju o shenjtër, apostuj dhe profetë, sepse Perëndia ia dha gjykimin për ato që ju ka bërë."

21 Një engjëll i fortë mori një gur, sa një gur të madh mulliri, e hodhi në det dhe tha: "Kështu, me forcë të tillë, do të hidhet Babilonia, qyteti i madh për të mos u gjetur më.

22 Zëri i harpistëve, i muzikantëve, i fyelltarëve dhe i trumbetarëve nuk do të dëgjohet më tek ti; asnjë mjeshtër i çfarëdo zanati nuk do të gjendet më tek ti; zhurma e gurit të mullirit nuk do të dëgjohet më tek ti;

23 dritë llambe nuk do të ndriçojë më tek ti; zëri i dhëndrit dhe i nuses nuk do të dëgjohet më tek ti. Tregtarët e tu ishin të mëdhenjtë e dheut. Të gjitha kombet u mashtruan me magjinë tënde.

24 Në të u gjet gjaku i profetëve, i shenjtërve dhe i të gjithë atyre që janë therur mbi tokë."

Zbulesa - Kapitulli 19

1 Pas këtyre dëgjova një si zë të fortë prej një turme të madhe në qiell, që thoshte: "Aleluja! Shpëtimi, lavdia dhe fuqia janë të Perëndisë sonë,

2 sepse të vërteta dhe të drejta janë gjykimet e Tij. Ai ka gjykuar gruan e përdalë me nam që prishi botën me kurvërinë e saj dhe ka marrë hak për gjakun e shërbëtorëve të Tij të derdhur prej dorës së saj."

ZBULESA

3 Përsëri thirrën: "Aleluja! Tymi prej saj po ngrihet lart në jetë të jetëve."

4 Të njëzet e katër pleqtë dhe katër krijesat e gjalla ranë përmbys dhe adhuruan Perëndinë që ishte ulur në fron, duke thënë: "Amen. Aleluja!"

5 Një zë doli nga froni, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, të gjithë ju shërbëtorët e Tij, [dhe] ju, të vegjël e të mëdhenj, që e keni frikë Atë."

6 Dëgjova një si zë prej një turme të madhe, si gurgullimë ujërash që vërshojnë dhe si gjëmim bubullimash të forta, që thoshte: "Aleluja! Sepse Zoti Perëndia [ynë], i Gjithëfuqishmi, mbretëron.

7 "Le të gëzohemi e të ngazëllohemi dhe le t'ia japin lavdinë Atij, sepse dita e dasmës së Qengjit ka ardhur dhe nusja e Tij është bërë gati."

8 I kanë dhënë të veshë një pëlhurë të hollë liri, të ndritshme dhe të pastër, sepse pëlhura e hollë e lirit përfaqëson veprat e drejta të shenjtërve.

9 Atëherë engjëlli më tha: "Shkruaj: 'Lum ata që janë ftuar në darkën e dasmës së Qengjit.'" Pastaj më tha: "Këto janë fjalët e vërteta të Perëndisë."

10 I rashë para këmbëve për ta adhuruar, por ai më tha: "Shiko se mos e bën këtë. Unë jam shërbëtor bashkë me ty dhe me vëllezërit e tu që japin dëshmi për Jezusin. Adhuro Perëndinë! Sepse dëshmia e Jezusit është fryma e profecisë."

11 Pastaj pashë qiellin të hapur dhe ja, para meje ishte një kalë i bardhë. Ai që i kishte hipur, quhet Besniku dhe i Vërteti; me drejtësi gjykon dhe bën luftë ai.

12 Sytë i ka si flakë zjarri dhe mbi kokë ka shumë kurora mbretërore. Ka të shkruar një emër, të cilin askush veç Tij nuk e di.

13 Është i veshur me një rrobë të ngjyer në gjak dhe emri i Tij është Fjala e Perëndisë.

14 Ushtritë e qiellit, të veshura me rroba të linjta, të bardha e të pastra, e ndiqnin hipur mbi kuaj të bardhë.

15 Prej gojës së Tij del një shpatë e mprehtë, me të cilën godet kombet; Ai do t'i qeverisë ato si bariu me shkop hekuri; Ai e shkel vençën e zemërimit të furishëm të Perëndisë së Gjithëfuqishëm.

16 Mbi rrobë dhe në kofshë ka të shkruar një emër: "MBRET I MBRETËRVE DHE ZOT I ZOTËRVE."

17 Pastaj pashë një engjell duke qëndruar në diell, i cili u thirri me zë të lartë të gjithë shpendëve që fluturojnë në mes të qiellit: "Ejani, mblidhuni për darkën e madhe të Perëndisë,

18 që të hani mish mbretërisht, mish komandantësh, mish njerëzish të fuqishëm, mish kuajsh dhe kalorësish, si edhe mish njerëzish të lirë e skllevër, të vegjël e të mëdhenj."

19 Atëherë pashë bishën dhe mbretërit e dheut me ushtritë e tyre, të mbledhur për të bërë luftë kundër Atij që ishte hipur mbi kalë dhe kundër ushtrisë së Tij.

20 Bisha u kap bashkë me profetët e rremë që kishin bërë shenjat para syve të saj. Me këto shenja ajo mashtroi ata që kishin marrë damkën e bishës dhe ata që kishin adhuruar statujën e saj; të dy u flakën të gjallë në liqenin e zjarrtë që digjet me sqfur.

21 Pjesa tjetër u vra me shpatën që doli prej gojës së Atij që ishte hipur mbi kalë dhe të gjithë shpendët u ngopën me mishin e tyre.

Zbulesa - Kapitulli 20

1 Pashë një engjell duke zbritur nga qielli, që kishte çelësin e humnerës dhe mbante një vargua të madh në dorë.

2 E mbërtheu dragoin, atë gjarpër të lashtë, që është djalli dhe Satani, dhe e lidhi për një mijë vjet.

3 E flaku në humnerë, e mbylli dhe vuri vulën mbi të, që të mos mashtronte më kombet, derisa të

ZBULESA

plotësoheshin një mijë vjetët. Pas kësaj ai duhet të lirohet për pak kohë.

4 Pashë frone, ku ishin ulur ata të cilëve iu dha pushtet të gjykojnë; pashë shpirtrat e atyre që u ishin prerë kokat për shkak të dëshmisë së tyre për Jezusin dhe për shkak të fjalës së Perëndisë; pashë edhe ata që nuk e kishin adhuruar bishën dhe statujën e saj dhe që nuk kishin marrë damkën në ballë e në dorë. Ata u ngjallën dhe mbretëruan me Krishtin për një mijë vjet.

5 Pjesa tjetër e të vdekurve nuk u kthyen në jetë, derisa të plotësoheshin të një mijë vjetët. Kjo është ngjallja e parë.

6 I bekuar dhe i shenjtë është ai që merr pjesë në ngjalljen e parë. Vdekja e dytë nuk ka pushtet mbi këta, por ata do të jenë priftër të Perëndisë dhe të Krishtit dhe do të mbretërojnë me Të për një mijë vjet.

7 Kur të plotësohen një mijë vjetët, Satani do të lirohet nga burgu i tij

8 dhe do të dalë për të mashtruar kombet që janë në të katër skajet e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë për luftë, numri i të cilëve është si rëra e detit.

9 Marshuan anekënd dheut dhe rrethuan kampin e shenjtërve dhe qytetin e dashur. Por nga qielli ra zjarr dhe i përpiu.

10 Djalli që i mashtroi, u flak në liqenin plot zjarr e squfur, ku ishin hedhur edhe bisha me profetët e rremë. Atje do të mundohen ditë e natë për jetë të jetëve.

11 Pastaj pashë një fron të madh të bardhë dhe Atë që ishte ulur në të. Toka dhe qielli u zhdukën prej syve të Tij dhe asnjë vend nuk u gjet për ta.

12 Pashë të vdekurit, të mëdhenj dhe të vegjël, duke qëndruar përpara fronit dhe librat u hapën; u hap edhe një libër tjetër, që është libri i jetës. Të vdekurit u gjykuan sipas veprave të tyre, siç ishin shkruar në librat.

13 Deti i ktheu të vdekurit që ishin në të. Edhe vdekja dhe ferri i kthyen të vdekurit që ishin në ta dhe ata u gjykuan, secili sipas veprave të tyre.

14 Vdekja dhe ferri u flakën në liqenin e zjarrtë. Kjo është vdekja e dytë, liqeni i zjarrtë.

15 Kush nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u flak në liqenin e zjarrtë.

Zbulesa - Kapitulli 21

1 Pashë një qiell të ri dhe një tokë të re, sepse qielli i parë dhe toka e parë kishin kaluar dhe nuk kishte më det.

2 Pashë edhe qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, duke zbritur nga qielli prej Perëndisë, të përgatitur si një nuse e stolisur për burrin e vet.

3 Dëgjova një zë të lartë nga froni, që thoshte: "Ja, Perëndia e ka ngritur tendën mes njerëzve dhe do të banojë me ta. Ata do të jenë populli i Tij dhe Vetë Perëndia do të jetë me ta, e do të jetë Perëndia i tyre.

4 Ai do t'u fshijë çdo lot prej syve. Nuk do të ketë më vdekje, as zi, as britma, as dhimbje; sepse të parat kanë kaluar."

5 Ai që rrinte ulur në fron, tha: "Ja, të gjitha gjërat po i bëj të reja." Pastaj tha: "Shkruaj, sepse këto fjalë janë të besës dhe të vërteta."

6 Më tha: "U bë. Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe fundi. Atij që ka etje Unë do t'i jap falas nga burimi i ujit të jetës.

7 Ai që del fitimtar, do t'i trashëgojë këto. Unë do të jem Perëndia i tij dhe ai do të jetë biri Im.

8 Frikacakët, ata që nuk besojnë, për të neveritshmit, vrasësit, të përdalët, magjistarët, idhujtarët dhe të gjithë gënjeshtarët do ta kenë vendin në liqenin që digjet me zjarr dhe squfur; kjo është vdekja e dytë."

ZBULESA

9 Një nga shtatë engjëjt, që kishte të shtatë kupat plot me shtatë murtajat e fundit, erdhi dhe më foli, duke thënë: "Eja, do të të tregoj nusen, gruan e Qengjit."

10 Më çoi në Frymë mbi një mal të madh e të lartë dhe më tregoi qytetin e shenjtë, Jeruzalemin, që zbriste nga qielli prej Perëndisë.

11 Ai shkëlqente me lavdinë e Perëndisë dhe shkëlqimi i tij i ngjante një guri shumë të çmuar, si një gur diaspri i kristaltë.

12 Kishte një mur të madh e të lartë me dymbëdhjetë porta, ku qëndronin dymbëdhjetë engjëjt. Mbi portat ishin shkruar disa emra, që janë [emrat e] të dymbëdhjetë fiseve të bijve të Izraelit.

13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri porta, nga jugu tri porta dhe nga perëndimi tri porta.

14 Muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themele dhe mbi to ishin dymbëdhjetë emrat e dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.

15 Engjëlli që foli me mua, kishte një purtekë matëse prej floriri për të matur qytetin, portat dhe murin e tij.

16 Qyteti shtrihej në formë katrori, sa i gjatë aq edhe i gjerë. Ai e mati qytetin me purtekën, dhe pa që ishte dymbëdhjetë mijë stade. Kishte të njëjtën gjatësi, gjerësi e lartësi.

17 Mati murin e tij, njëqind e dyzet e katër kute, sipas matjes së njeriut, që po përdorte engjëlli.

18 Muri ishte ndërtuar prej diaspri; qyteti ishte prej ari të kulluar, si një qelq i pastër.

19 Themelet e murit të qytetit ishin të zbukuruara me gjithfarë gurësh të çmuar. Themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti, prej safiri, i treti prej kalcedoni, i katërti prej smeraldi,

20 i pesti prej sardoniku, i gjashti prej sardi, i shtati prej krizoliti, i teti prej berili, i nënti prej topazi, i dhjeti prej krizoprazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti, i dymbëdhjeti prej ametisti.

21 Të dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë margaritarë; secila prej portave ishte e ndërtuar prej një margaritari të vetëm. Rruga e qytetit ishte prej ari të pastër, si një qelq i tejdukshëm.

22 Nuk pashë ndonjë tempull në të, sepse Zoti Perëndi i Gjithëfuqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij.

23 Qyteti nuk ka nevojë për shkëlqimin e diellit ose të hënës, sepse atij i jep dritë lavdia e Perëndisë dhe llamba e tij është Qengji.

24 Kombet do të ecin me dritën e tij dhe mbretërit e dheut do të sjellin në të lavdinë e tyre.

25 Dhe gjatë ditës (sepse atje nuk do të ketë natë) portat e tij nuk do të mbyllen kurrë.

26 Ata do të sjellin në të lavdinë dhe nderin e kombeve.

27 Asgjë e papastër dhe asnjë njeri që bën gjëra të neveritshme dhe gënjeshtër, nuk do të hyjë në të, por vetëm ata, emrat e të cilëve janë të shkruar në librin e jetës së Qengjit.

Zbulesa - Kapitulli 22

1 Pastaj engjëlli më tregoi lumin e ujit të jetës, i kthjellët si kristal, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit

2 teposhtë mesit të rrugës së qytetit; në të dy anët e lumit ishte pema e jetës që prodhon dymbëdhjetë lloje frytësh, duke dhënë frytin e saj çdo muaj. Gjethet e pemës shërbejnë për të shëruar kombet.

3 Nuk do të ketë më asnjë mallkim; froni i Perëndisë dhe i Qengjit do të jetë në të dhe shërbëtorët e Tij do t'i shërbejnë Atij.

4 Do t'i shohin fytyrën dhe emrin e Tij do ta kenë në ballë.

5 Nuk do të ketë më natë dhe nuk do të kenë

ZBULESA

nevojë për dritën e llambës ose për dritën e diellit, sepse Zoti Perëndi do t'i ndriçojë dhe ata do të mbretërojnë për jetë të jetëve.

6 Engjëlli më tha: "Këto fjalë janë të besueshme dhe të vërteta. Zoti, Perëndia i frymëve dhe i profetëve, dërgoi engjëllin e Vet t'u tregojë shërbëtorëve të Vet ato që duhet të ndodhin së shpejti.

7 "Ja, unë po vij shpejt! Lum ai që i mban fjalët e profecisë së këtij libri."

8 Unë, Gjoni, jam ai që i kam dëgjuar dhe i kam parë këto gjëra. Kur i dëgjova dhe i pashë, rashë përdhe për të adhuruar para këmbëve të engjëllit që m'i tregoi këto.

9 Më tha: "Shiko se mos e bën këtë; jam shërbëtor bashkë me ty dhe me vëllezërit e tu profetë, si edhe me ata që u përmbahen fjalëve të këtij libri. Adhuro Perëndinë!"

10 Pastaj më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër.

11 Kush bën keq, le të vazhdojë të bëjë keq; kush është i papastër, le të vazhdojë të jetë i papastër; kush është i drejtë, le të vazhdojë të zbatojë drejtësi dhe kush është i shenjtë, le të shenjtërohet edhe më shumë."

12 "Ja, po vij shpejt dhe shpërblimin e kam me Vete, që t'ia jap secilit sipas asaj që ka bërë.

13 Unë jam Alfa dhe Omega, i Pari dhe i Fundit,

fillimi dhe fundi."

14 Lum ata që lajnë rrobat e veta, që të kenë të drejtë të marrin pjesë në pemën e jetës dhe të hyjnë në qytet nga portat.

15 Jashtë janë qentë, magjistarët, të përdalët, vrasësit dhe idhujtarët dhe kushdo që e do dhe bën gënjeshtren.

16 "Unë, Jezusi, e kam dërguar engjëllin Tim që t'ju dëshmojë këto gjëra për kishat. Unë jam rrënja dhe fara e Davidit, ylli i ndritshëm i mëngjesit."

17 Fryma dhe nusja thonë: "Eja." Dhe kush dëgjon, le të thotë: "Eja." Kush ka etje, le të vijë; kush dëshiron, le ta marrë falas ujin e jetës.

18 Unë e paralajmëroj këdo që dëgjon fjalët e profecisë së këtij libri: po t'u shtojë dikush ndonjë gjë tjetër, Perëndia do t'ia shtojë murtajat që janë përshkruar në këtë libër.

19 Po t'i heqë dikush ndonjë fjalë librit të kësaj profecie, Perëndia do t'ia heqë pjesën e tij nga pema e jetës dhe nga qyteti i shenjtë, që janë përshkruar në këtë libër.

20 Ai që dëshmon për këto gjëra, thotë: "Po, po vij shpejt." Amen. Eja, o Zot Jezus.

21 Hiri i Zotit Jezus qoftë me ju të gjithë. Amen.
